

ქართლის
„გეგმომხმარებლის“
სიმბოლონიუ-
მეცნიერული
II

თბილისი
1986

ჯუნური

სსრკ-ის
მეცნიერებათა
ბრძანებასა

შემდგენლები: ალექსანდრე სარჯველაძე, ზურაბ სარჯველაძე,
თამარ ხაშვილი

„მეცნიერება“
1986

მთავარი სარედაქციო კოლეგია:

შ. ძიძიგური (მთავარი რედაქტორი), მ. აბაშიძე, ზ. ალექსიძე, რ. კიკნაძე (მთავარი რედაქტორის მოადგილე), გ. მელიქიშვილი, გ. ნადარეიშვილი, თ. ყაუხჩიშვილი, ვ. ძიძიგური, ე. ხოშტარია, გ. ჯიბლაძე.

ტომის რედაქტორი ზ. სარჯველაძე

რეცენზენტები: ისტ. მეც. დოქ. ზ. ალექსიძე,
ისტ. მეც. კანდ. მ. ჩხარტიშვილი

„ქართლის ცხოვრება“ — საქართველოს ისტორიის უძინიშენლო-
ვანესი წყარო — ქართველოლოგთა უდიდეს ინტერესს იწვევდა და
იწვევს. უკანასკნელ ხანს ბევრი რამ გაკეთდა „ქართლის ცხოვრე-
ბის“ ტექსტის ყოველმხრივი შესწავლისათვის. ამ დიდი სამუშაოს
ერთი ნაწილია „ქართლის ცხოვრებაში“ შესულ თხზულებათა სიმ-
ფონია-ლექსიკონების შედგენა და გამოცემა, რაც წამოიწყო საქარ-
თველოს ისტორიის წყაროების კომისიამ.

1986 წელს უკვე გამოქვეყნდა „ქართლის ცხოვრების“ სიმფო-
ნია-ლექსიკონის I ნაკვეთი. ამჟამად გთავაზობთ II ნაკვეთს, რო-
მელიც შეიცავს ჭუანშერის თხზულების ლექსიკას. სიმფონია-ლექს-
იკონში შესულია ყველა სიტყვა. ძნელად გასაგები ლექსიკური
ერთეულები განმარტებულია.

სიმფონია-ლექსიკონზე მუშაობისას ახლებურად დაისვა ტექს-
ტთან დაკავშირებული ზოგიერთი საკითხი, გასწორდა მცდარად გა-
გებული არაერთი ადგილი.

წიგნი განკუთვნილია საქართველოს ისტორიის სპეციალისტები-
სათვის, ფილოლოგებისათვის, ქართული კულტურით დაინტერესე-
ბული მკითხველისათვის.

შესავალი

წინამდებარე სიმფონია-ლექსიკონს საფუძვლად უძევს ჭუანშერის თხზულების „ცხოვრება ვახტანგ გორგასლისა“ ს. ყაუხჩიშვილისეული გამოცემა¹. მასში აღნუსხულია ყველა ლექსიკური ერთეული, რომლებიც ამ ძეგლში გვხვდება და დალაგებულია იმ პრინციპების მიხედვით, რომლებიც შეიმუშავეს ა. შანიძემ და ი. იმნაიშვილმა². ადგილის მოგების მიზნით არ მოგვეყავს ყველა კონტექსტი პირის ნაცვალსახელთათვის, ზოგიერთი ზმნიზედისა და კავშირისათვის (ამგვარ სიტყვებს აქვთ სპეციალური ნიშანი³). ის სიტყვები, რომელთაც, შემდგენელთა აზრით, განმარტება ესაკიროებათ, ახსნილია. ცალ-ცალკე ერთეულებად არის გამოყოფილი აგრეთვე პოლისემური ლექსემები.

ძირითად ერთეულად ზმნურ ფორმათათვის მიჩნეულია საწყისი (თუ ზმნას არ მოეპოვება საწყისი, მაშინ სალექსიკონო ერთეულად პირიანი ფორმა, ჩვეულებრივ აწმყოს მწკრივის მხ. რიცხვის III პირისა, გვაქვს გატანილი).

ეს ნაკვეთი აგრძელებს იმ სამუშაოს, რომელაც წარმოიწყო საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის საქართველოს ისტორიის წყაროების კომისიამ. პირველი წიგნი მიეძღვნა ლეონტი მროველის თხზულებებს³.

სიმფონია-ლექსიკონზე მუშაობისას გამოვლინდა, რომ ჭუანშერის თხზულების ტექსტი რიგ შემთხვევაში შესწორებას მოითხოვს (წინა ნაკვეთის წინასიტყვაობაშიც აღვნიშნეთ და აქაც ვიმეორებთ, რომ ეს სრულიად არ ნიშნავს იმას, რომ სათანადოდ არ დავაფასოთ ის უდიდესი მუშაობა, რაც „ქართლის ცხოვრების“ ტექსტის მეცნიერული დადგენისათვის გასწია აკად. ს. ყაუხჩიშვილმა).

¹ ქართლის ცხოვრება, ტექსტი დადგენილი ყველა ძირითადი ხელნაწერის მიხედვით ს. ყაუხჩიშვილის მიერ, I, თბ., 1955. ჭუანშერის თხზულება დაბეჭდილია 139—244 გვერდებზე (სიმფონია-ლექსიკონში არ ასახულა ჩანარათა ლექსიკა).

² ა. შანიძე, ვეფხის ტყაოსნის სიმფონია, თბ., 1956, გვ. 05—93; ი. იმნაიშვილი, ქართული ოთხთავის სიმფონია-ლექსიკონი, თბ., 1947—1948.

³ „ქართლის ცხოვრების“ სიმფონია-ლექსიკონი, I, ლეონტი მროველი, „ცხოვრება ქართველთა მეფეთა“, „არჩილის წამება“, შეადგინეს მ. კვაკაძემ, ნ. ნატრაძემ, ზ. სარჯველაძემ, მ. ჩხენკელმა, თ. ხაოშიამ, თბ., 1986.

ვფიქრობთ, გასასწორებელია განახსნა შემდეგ კონტექსტში: ვახტანგ მეფე განვიდა ქალაქით მცხეთით და განასრულნა სპანი თუსნი და განახსნა: მოეწონეს სიმრავლითა, ცხენკეთილობითა და მოკაზმულობითა 150,19—151,2. მართალია, ხელნაწერები ამ შემთხვევაში განახსნა-ს უკერენ მხარს, მაგრამ, სავარაუდოა, ამ ადგილას დედანში განახსნა (დაათვალიერა) ფორმა ყოფილიყო.

ასევე გასასწორებელი ჩანს ვძლიოთ ფორმა: მართალ არს ხუასრო, უკუეთუ არა ჰყო მის თანა სათნოება, უკმრად შერაცხოს იგი ერმან მისმან; დადაცათუ მან არა გითხრა, მიღმართ ვძლიოთ, რამეთუ ესე არს სრული სიყუარული 184,22—185,2; უნდა იყოს: ვაძლიოთ (ასეა ხელნაწერთა უმრავლესობაში; ვძლიოთ არის ACMM ხელნაწერებში).

ჩენი აზრით, უთუოდ უნდა გასწორდეს შემდეგი ადგილი: „ხოლო მე ვკრავსნი იგი ჩემნი და გუჯარნი ტყუვისანი მარტოდ დაესხენ 236, 17—18; აქ უნდა იყოს ტყავისანი (როგორც თავის დროზე სწორად შენიშნა მ. ბროსემ). ხელნაწერში ეს ფორმა აშკარად დამახინჯებულია. ზედმეტია და 148, 4—7: და არა დავითმინო კიცხევა ოვსთა, არამედ სასოებითა და მინდობითა ღმრთისათა, სამებისა ერთარსებისა დაუსაბამოსათა, და წარძღუანებითა ჯუარისა მის პატიოსნისათა, რომელი მოცემულ არს წინამძღურად და საკუთრველად გულითა მოსავთა მისთა, და ვიძიოთ შური ოვსთა ზედა.

ასევე ქარბია და შემდეგ ფრაზაში: აწ ბრძანებითა ღმრთისათა, ვინათგან სრულსა სიყუარულსა ზედა ვართ მე და შენ, და ქართლი ჩუენ შორის იყავნ თავისუფალ მშუდობით (ზედმეტია და არის მხოლოდ MTm ნუსხებში).

ვფიქრობთ, საჭიროა წინახწარმეტყუელისა: მოილო წიგნი დანიელ და პოვა მას შინა წერილი ესრეთ 224.16—17 (მრავალ ხელნაწერში იკითხება: დანიელ წინახწარმეტყუელისა).

გასასწორებელია ზოგი სიტყვის დაწერილობა:

140, 10 მიეგება საზღვართა ზედა ქართლისათა და რანისათა; უნდა იყოს: მიეგება საზღვართა ზედა ქართლისა და რანისათა (ასეც არის C ხელნაწერში);

140, 14—15 ჯუართა უფლისა ჩუენისა იესო ქრისტესითა, ძისა ღმრთისათა; უნდა იყოს: ჯუართა უფლისა ჩუენისა იესო ქრისტეს, ძისა ღმრთისათა (ასეც არის ხელნაწერთა უმრავლესობაში);

141, 4 სპათა რანისა და მოვაკანისათა და აღარბადაგანისათა; უნდა იყოს: მოვაკანისა (მოვაკანისა < მოვაკანისა არის C ხელნაწერში).

141, 7 ვერაოდეს წინააღუდგებოდა იგი; უნდა იყოს: ვეროდეს (რაც გვაქვს ხელნაწერთა უმრავლესობაში).

141, 12 ტრფიელ იქმნა მირდატ; უნდა იყოს ტრფიალ (ტრფიელ ერთადერთ — A ხელნაწერში არის წარმოდგენილი; ხელნაწერთა უმრავლესობაში სწორი ტრფიალ ფორმაა).

142, 6 საერისთოთა მისითა; უნდა იყოს: საერისთოთა, ან საერისთავოთა (რაც წარმოდგენილია ხელნაწერთა უმრავლესობაში).

144, 21 იყვენენ მუნა ეპისკოპოსნი; უნდა იყოს: მუნ (რაც გვაქვს ხელნაწერთა უმრავლესობაში).

146, 13 არ გვეს; უნდა იყოს: არა გვეს.

147, 20 მოგხუდენ კითილნი და დიდებანი, რომელნი არა გეხილნენ მამათა ჩემთაგან; უნდა იყოს: გეხილნეს.

147, 19; 149, 1; 149, 15 და სხვ. უკეთუ; უნდა იყოს: უკუეთუ.

150, 8 ცხოვნი, მეფეო, უკუნისამდე; უნდა იყოს: ცხოვნი (შდრ. 149. 4).

153, 2; 153, 19; 155, 15 და სხვ. თაყუანის-ცა ღმერთსა; უნდა იყოს: თაყუანი-სცა.

154, 11 გამოხვიდე, უნდა იყოს: გამოხვდე.

156, 4 ნუგეშინის-ცემდა; უნდა იყოს: ნუგეშინი-სცემდა.

157. 3—4 მეფენი ოვსთანი შელტოლვილ იყვენეს სიმაგრეთა კავკასიისათა; უნდა იყოს: შევლტოლვილ (ასეც არის ACs ხელნაწერებში); კავკასიისათა (ასეა A ხელნაწერში).

158, 1—2 აყრიდეს თავსა ღრამასა და ღრაკანსა; უნდა იყოს ღრამაკანსა, ასეა მრავალ ხელნაწერში; იხ. აგრეთვე 225, 10, სადაც ღრამკნითა სწორი ფორმა არის ძირითად ტექსტში.

158, 17 ყოველთა მეფეთა კავკასიისათა; კავკასიისათა სწორი ფორმა დასტურდება ხელნაწერთა უმრავლესობაში.

160, 7 ხოლო სპარსნი, რომელ ჰპოვებდეს ეკლესიისა მსახურთა, დაჰკლვიდეს; უნდა იყოს: რომელთა (ასეა ხელნაწერთა უმრავლესობაში).

160, 18.—20 ანუ არა გასმიანა სასწაულნი, რომელნი ქმნენს კოსტანტინეს-ზე მეფისა წარძღუანებითა ჭუარისათა, ანუ რომელნი ქუეყანასა ბერძენთასა იქმნენს სასწაულნი იელიანეს ზე; უნდა იყოს: იქმნენს.

162. 5 ესმა მუნით საზრახავი შვლთა გუნდთა ზეცისათა, რომლისაგან შესლბეს ადამიანნი; უნდა იყოს შესულბებს (ასეა მრავალ ხელნაწერში; შესლბებს გვაქვს Abdps, შესულბებს Mm ნუსხებში. აშკარაა, შესლბებს და შესულბებს ფორმები შესულბებს სწორი ფორმის დამახინჯებული ვარიანტებია).

168, 18—19 ხოლო გვრგვნი ჭუარისაგან, რომელ მოგცა, ვრცელნი ღუაწლნი გარდაიქადენ შეწვენითა ჭუარისათა; უნდა იყოს: გარდაი-

კაღნე (II კავშირებითის ფორმა, რომელიც მომავალი დროის გამომ-
ხატველია; მცდარი გარდაიკაღნე გვაქვს მხოლოდ Mm ნუსხებში).

169, 1 განიღვიძა; უნდა იყოს განიღვიძა.

193, 23—24 წარჩინებული ისა შენი წარმოვლენია წინამორბედად
შენდა; უნდა იყოს: წარმოვლენია.

196, 5 დაუმძიმდა ესე მეფესა ხუასროს, არამედ ვერა რქუა; ხელ-
ნაწერთა უმრავლესობაში, ჩვენი აზრით, სწორი ფორმა ვერარა
გვხვდება.

221, 6 დაუტეობიათ ქართველთა; უნდა იყოს: დაუტეობია.

236, 11 დავფლენით იგი უჯარმოს; უნდა იყოს: იგინი (ასეა C ხელ-
ნაწერში).

236, 14—15 რომელი მოუძღუნა სპარსთა მეფემან ვახტანგს; უნდა
იყოს: მოუძღუნა (მთელი რიგი ხელნაწერებისა სწორედ ამგვარ წაკი-
თხვას უკერს მხარს).

237, 3—4 შეწირე ოხა ჩუენთუს, და თანამავალ მეყავ ჩუენ წყალო-
ბა შენი; უნდა იყოს მეყავნ (II ბრძანებითის მხ. რიცხვის მე-3 პირის
ფორმა; სწორედ ასეა ხელნაწერთა უმრავლესობაში; A-ს ეს სიტყვა
აკლია; C და M ნუსხებში მცდარი მეყავ ფორმაა).

239, 19 განივთოს მეფობა მათი; A ხელნაწერშია: განიყოს; C-ში:
განივთოს. დანარჩენებში განევლთოს. უნდა აღვადგინოთ: განივლთოს.

243, 5 საზღაურსა, უნდა იყოს: საზღვარსა.

243, 12 ტყვეობასა; უნდა იყოს: ტყუეობასა.

244, 4—5 განძლიერებულ იყვნეს სარკინოზნი ქუეყანასა რანისასა;
დაეპურათ გაზირი და სომხითი; უნდა იყოს: დაეპურა.

244, 9 ხოლო ჰერეთი და კახეთი ჭალაკთა და ტყეთაგან უკეთუ
დარჩომილ იყო; უნდა იყოს: უკეთე (=უკეთ).

უსათუოდ მოსაგვარებელია კომპოზიტთა დაწერილობა. ზოგჯერ
ერთი სიტყვა გაყოფილია დეფისით; ან სიტყვის ნაწილები ცალ-ცალ-
კეა წარმოდგენილი. გვხვდება ისეთი შემთხვევებაც, როცა ორი დამო-
უკიდებელი სიტყვა შეერთებულია, ან დეფისით არის დაწერილი.

გ ა მ ო ც ე მ ა შ ი ა :

უ ნ დ ა ი ყ ო ს :

139,8; 145,10 ცეცხლის-მსახურთა 140, 4;

ცეცხლანმსახურთა

144,20; 145,4 და სხვ.

ცეცხლის-მსახურნი

ცეცხლისმსახურნი

140,20 სტეფან-წმიდისა

სტეფანწმიდისა

140,23 ღმრთის-მსახური

ღმრთისმსახური

141,16; 144,1—2; 144,3 ნუ უკუე

ნუუკუე

142,12; 145,13; 146,20 და სხვ.

ცეცხლის-მსახურება

ცეცხლისმსახურება

142,14 არჩილის-ზე	არჩილის ზე
144,10 და უყარნა	დაუყარნა
144,13 არა ვსენებასა	არავსენებასა
144,19 არცა-ვის	არცა ვის
146,3 გზა სცეს	გზა-სცეს
146,5 ეგრის-წყლითგან	ეგრისწყლითგან
147,5 ათასის-თავნი; ასის-თავნი	ათასისთავნი; ასის-თავნი
148,3 შურისგებისათჳს	შურის-გებისათჳს
149,5 ყოფილვართ	ყოფილ ვართ
150,13; 176,18 და სხვ. დედის ძმისა	დედისძმისა
151.10 მამის ძმისწული	მამისძმისწული
152,1; 154,9 კმა ყო	კმა-ყო
152, 22 მრავალ-ლონედ	მრავალლონედ
154,14 პასუხ უგო	პასუხ-უგო
154,20 კმა უყო	კმა-უყო
155,1 ჩემ-კერძო	ჩემ კერძო
155,18 ჩუენ-კერძო	ჩუენ კერძო
156,7 მარჯუენით-კერძო, მარცხენით-კერძო	მარჯუენით კერძო; მარცხენით კერძო
157,1—2 დასავლით-კერძო	დასავლით კერძო
157,10—11 სამას ორმოცდაათი ათასი	სამასორმოცდაათი ათასი
157,12 ექუსას ორმოცდაათი ათასი	ექუსასორმოცდაათი ათასი
158,2; 184,21 არა რომელსა	არარომელსა
158,5 ღამისთევითა	ღამის-თევითა (შდრ.: 143,10)
159,1; 172,13; 173,4 და სხვ. დედის ძმა	დედისძმა
159,14 ას ორმოცდაჩუდმეტი	ასორმოცდაჩუდმეტი
159.18 პირველ ვსენებულსა	პირველვსენებულსა
160,5; 173,2 ზღუს კიდესა	ზღუსკიდესა
160,10 მამის მამა	მამისმამა
160,18 კოსტანტინეს-ზე	კოსტანტინეს ზე
160,20 ივლიანეს-ზე	ივლიანეს ზე
162,3 მუნითგამო	მუნით გამო
163,7 ესე რა	ესერა
165,11; 176,16; 238,4 ვითარცა იგი	ვითარცა-იგი

165,13 უფალ ყო	უფალ-ყო
165,14 უფალ გყო	უფალ-გყო
167,1 მყოვარ-ჟამ	მყოვარ ჟამ
171,13 არა რომლისა	არარომლისა
172,15 მამის დედისა	მამისდედისა
174,1 თაყუანის-ცეს	თაყუანი-სცეს
174,4 თაყუანის-ცემდეს	თაყუანი-სცემდეს
176,1 ზღუს პარსა	ზღუსპირსა
176.4 ას ოცდახუთი ათასი	ასოცდახუთი ათასი
176,10; 176,20—21; 184,20 შუდას ოთხმოცი ათასი	შუდასოთხმოცი ათასი
177,7 ზღუს კიდესა	ზღუსკიდესა
177,11 ზღუს პირისა	ზღუსპირისა
177,12 ეგრის წყლითგან	ეგრისწყლითგან
179,20—21 ცხენის ტერფითგან	ცხენისტერფითგან
182,1 თავის-თავისა	თავისთავისა
183,5 შენ-კერძნი	შენკერძნი
183,13 დაწერილ	და წერილ
185,18 შიდა ეგრისა	შიდაეგრისა
188,16 არა-სადა	არასადა
189,3 თავის-თავითა	თავისთავითა
189,9 თავის-თავ	თავისთავ
190,6 ჳმა-მადლად	ჳმამადლად
191,4 ჳუარის-მსახურთანი	ჳუარისმსახურთანი
191,13 ჳუარის-მსახურთა	ჳუარისმსახურთა
197.7 ვეცხლის მოყუარე	ვეცხლისმოყუარე
197,8 ჳერ იყოს	ჳერ-იყოს
198,3 ვინცა-ვინ	ვინცავინ
199,1 უჯარმის კარსა	უჯარმისკარსა
199,12 უარ ყო	უარ-ყო
200,1 მეფე მყო	მეფე-მყო
200,14 არა ძლიერი	არაძლიერი
200,18 უჯარმის ჳევსა	უჯარმისჳევსა
201,4 ველის-ციხე	ველისციხე
201,13 ქრისტეს-მიერნი	ქრისტესმიერნი
202,3—4 შუდას ორმოცი ათასა	შუდასორმოცი ათასი
202,5 ერთ-კერძო	ერთ კერძო
202,14 ას ოცდაათი ათასი	ასოცდაათი ათასი
203,21; 205,14 ეგრის-წყალსა	ეგრისწყალსა

207,17 ფარსმანის-ზე	ფარსმანის ზე
215,20 ორას ორმოცდაათნი	ორასორმოცდაათნი
217,9 შვილითი-შვილამდე	შვილითი შვილამდე
220.2 დაუწყეს	და უწყეს
220,12 წყალობა ყო	წყალობა-ყო
221,1; 223,4 ცოლის ძმათა	ცოლისძმათა
221,6 კერპთ-მსახურება	კერპთმსახურება
223,1 ამის-ზე	ამის ზე
223,11 სტეფანოზის-ზე	სტეფანოზის ზე
226,5 ზღუს პირი	ზღუსპირი
228,4 ღმრთისა-მიერნი	ღმრთისამიერნი
228,6 ადარნასეს-ზე	ადარნასეს ზე
229,5 პირველ-მოწამისა	პირველმოწამისა
230,9—10 ორას ორმოცდაათი	ორასორმოცდაათი
236,10 რომელნი იგი	რომელნი-იგი
236,16 ორიათასსა	ორი ათასსა
236,19 ძიება ყოს	ძიება-ყოს
239,18—19 ორას მეერვასესა	ორასმეერვასესა
239,22 ესრე სახედ	ესრესახედ
240,5 შემომცასრულ იყო	შემო-მცა-სრულ იყო
240,6 წარჩინებულ ყვნა	წარჩინებულ-ყვნა
240,7 ვითარცა ესე	ვითარცა-ესე
240.10—11 პატივს-ცემლი	პატივს-სცემლი
240,11 კელ-გეწიფების	კელ-გეწიფების
241,6 შუა მთიულეთი	შუამთიულეთი
242,3 ქურდის-ქევამდე	ქურდისქევამდე
242,4 დედის მამა	დედისმამა
242,8 მანგლისის ქევი	მანგლისისქევი
242,21 ღირს ყვენ	ღირს-ყვენ
243,17 აზნაურ ყვნა	აზნაურ-ყვნა
244,2 მკეცის ბუნებისანი	მკეცისბუნებისანი
244,6 მამის ძმასა	მამისძმასა

და ბოლოს, საკმაოდ ხშირად სასვენი ნიშნები არაა სწორად დას-
მული (ან გვხვდება აქ, სადაც არ უნდა იყოს, ან არ არის იმ შემ-
თხვევაში, სადაც საჭიროა). ამგვარ უზუსტობას შეუძლია მკითხველი
შეაცდინოს (ქვემოთ წარმოდგენილია რამდენიმე ნიმუში):

გ ა მ ო ც ე მ ა შ ი ა :

140,7—8 ვიდრე არჩილის მეფობამდე, მისივე გასაგებელი იყო ქართლი.

140,9—10 ხოლო არჩილ, სასოებითა და მინდობითა ღმრთისათა, მიეგება.

143,9—10 შეწირეს მადლობა ღმრთისა მიმართ, ლოცვითა და ღამის-თევითა, დღეთა მრავალთა.

154,11—13 აწ უკეთუ შენვე გამოხვიდე მბრძოლად ჩემდა, მოგხუდენ ჩემგან ბრძოლანი ფიცხელნი, რომელთაგან ვერღარა განერე. თუ არა ვინცა სპათა შენთაგანი გამოვიდეს, მისთვისცა მზა ვარ.

155,2—3 მე მომკლველმან შენმან გამოვლო მდინარე.

157,5—6 ითხოვეს ვახტანგისგან ოვსთა, ნაცულად დისა მისისა, ოცდაათი ათასი ტყუე ოვსეთისა.

178,20 სპარსთა მეფე, შემდგომად სამისა წლისა, წარმოემართა.

184,1—2 რომელი გინდა ჩემგან, მე ვქმნე აწ, განაგე საბრძანებელი შენი.

200,11—12 ძალნი რომელნი იქმნნეს ყოველნი ძალითა ჭუარისათა იქმნნეს.

203,16—17 ვორციელებრათა დიდებითა გადიდენ თქუენ ნათესავთა ჩემთა, და სახლსა ჩუენსა ნუ შეურაცხ-ჰყოფთ.

215,26 ამასვე ჟამსა მეფობდა სპარსეთს რომელსა ერქუა ურმიზდ.

უ ნ დ ა ი ყ ო ს :

ვიდრე არჩილის მეფობამდე მისივე გასაგებელი იყო ქართლი.

ხოლო არჩილ სასოებითა და მინდობითა ღმრთისათა მიეგება.

შეწარეს მადლობა ღმრთისა მიმართ ლოცვითა და ღამის-თევითა დღეთა მრავალთა.

აწ უკეთუ შენვე გამოხვიდე მბრძოლად ჩემდა, მოგხუდენ ჩემგან ბრძოლანი ფიცხელნი, რომელთაგან ვერღარა განერე, თუ არა, ვინცა სპათა შენთაგანი გამოვიდეს, მისთვისცა მზა ვარ.

მე, მომკლველმან შენმან, გამოვლო მდინარე.

ითხოვეს ვახტანგისგან ოვსთა ნაცულად დისა მისისა ოცდაათი ათასი ტყუე ოვსეთისა.

სპარსთა მეფე შემდგომად სამისა წლისა წარმოემართა.

რომელი გინდა ჩემგან, მე ვქმნე. აწ განაგე საბრძანებელი შენი.

ძალნი, რომელნი იქმნნეს, ყოველნი ძალითა ჭუარისათა იქმნნეს.

მე ვორციელებრითა დიდებითა გადიდენ თქუენ. ნათესავთა ჩემთა და სახლსა ჩუენსა ნუ შეურაცხ-ჰყოფთ.

ამასვე ჟამსა მეფობდა სპარსეთს, რომელსა ერქუა ურმიზდ.

სალექსიკონო მასალა ივ. ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიის, არქეოლოგიის და ეთნოგრაფიის ინსტიტუტის 1966 წლის სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობის გეგმის მახედვით ამოიწერა თამარ ხაუოშიამ. მასალა მთლიანად შეამოწმეს და სალექსიკონოდ დაალაგეს ალექსანდრე სარჯველაძემ და ზურაბ სარჯველაძემ. ძირთა ინდექსი შეადგინა ზ. სარჯველაძემ.

სალექსიკონო მასალაზე მუშაობისას დაისვა ტექსტის შემდგომი დადგენის არაერთი საკითხი (ერცლად ამის შესახებ — ცალკე). გასწორებულ ფორმათა ერთი ნაწილის შესახებ ლექსიკონში წარმოდგენილია სათანადო მითითება.

ვფიქრობთ, სიმფონია-ლექსიკონი სათანადო დახმარებას აღმოუჩენს როგორც საქართველოს ისტორიის სპეციალისტებს, ისე ქართული ენის მკვლევრებს.

ზურაბ სარჯველაძე

სიმფონია-ლექსიკონი

ა

- ა პირველი ა.** აქა ვახტანგისი და თარჯანის ომი 153, 10 [სათ.].
- აბბარბაძე-ი** კერძო მფლობელობაში მყოფი მიწის ნაკვეთი; სოფელი; დაბა დასუა (მან) ... ეპისკოპოსად ერთი აგარაკს, რომელ არს ხუნანს გამართებით 199, 4 [აგარაკ].
- აბეზაბ ა-2** ააგოს (მან) ციხე 177, 21; ციხე აუგო ... ფეროზს 159, 18 [გ].
- აბშრ-ი** გარემოს ... მოიქმოდა აგურიითა 161, 17 [აგურ].
- აღამინანი-ი** შესულბეს აღამინანი 162, 5 [აღამ].
- აღგილი-ი** გამონახოს (მან) ... ადგილი 177, 22. შენ გაუწყო (მე) ა. 240, 16. ვახტანგ მასეე ადგილსა გარდაჰდა 153, 18; დასხნეს (მათ) ა. მათსა ნათესავნი სპარსთანი 187, 18; ეწოდა ა. მას კარნიფორა 203, 5; სპანი ... ადგილსავე იყენენ 184, 15; ნახევარნი დაუტევნა (მან) ა. ზედა 195, 19; ა. დგენ (იგინი) 202, 18. მუნ შეკრბიან ... მღვლენი მის ადგილისა და არისანი 228, 13; განყენა იგინი ადგილითი ადგილად 195, 20; განუტევნა (მან) მთავარნი ... თს-თსად ადგილად 242, 12; მოილოცნეს (მათ) ... ადგილნი წმიდანი 186, 12; რომელნიმე იელტოდეს ადგილთა 238, 9; დამიცივენ ჩუენ ა. შენთა 242, 14; აწ უწყყეს შენება ა. ჩუენთა 242, 15 [დაგ].
- აღგილის-ცამბა** ადგილის მიცემა 0-8 (კეისარმან ვახტანგს) ადგილ-სცა 167, 20; [დაგ; I ე].
- აღრმ** მალე აღრე გამოგზავნა (მან) ბუმბერაზი 189, 7 [აღრე].
- აზარპა-ა** აღძრვა, საომრად მომზადება იხილნა ... (მან) ყოველნი აზარვით 151, 2 [I ზარ].
- აზნაშრ-ი** შეითქუნეს აზნაურნი ქართლისანი 139, 11 [აზნაური].
- აზნაშრ-პოშ** 0-მ აზნაურ-ყენა (მან) იგინი 243, 17 [აზნაურ; II ყავ].
- ათ-ი** წარმოიღეს (მათ) ... ალვა ნავი ათი 188, 9; გარდაცვალებულ იყო ნათესავი რვა და ... მეფენი ათნი 159, 14; სინდთა მეფემან ჩაადგინნა მუნ შინა მკედარნი ა. 189, 7; ათთა ... მოკლეს საურმაგ 189, 15; მოუცემია ღმერთსა ძლევა ჩუენდა ვიდრე აღსრულებადმდე ათთა მეფეთა 238, 2 [ათ].
- ათ-ი** ატბას-ი წარსცა (მან) ... მონათი ათასი, ცხენი საქედარი ა. ა., ცხენი კლალი ა. ა. 158, 9; უძღუნა (მას) გორგასალმან კლალი ცხენი ა. ა. 182, 4; (მე) მიგცე (შენ) ... ა. ა. ჭურეილი 185, 2; (იყო) ა. ა. მკედარი 186, 1; ლეონ ... დაუტევა (მას) ... ა. ა. ბერძენი 186, 3 [ათ, ახ].
- ატბას-ი** წარსცა (მან) ძლეუნი ... მონათასი, ცხენი საქედარი ა., კლალი ცხენი ა. 158, 8; მისცეს (მათ მას) ძლეუნი ა. ლიტრა ოქრო 170, 15; მიართუეს (მას) ძლეუნი ა. მუთაკალი მუშკი 172, 8; მიართუეს (მას) ძლეუნი ა. ლიტრა ალვა 172, 9; უძღუნა (სპარსთა მეფესა) გორგასალმან მკევალი ა. 182, 3; წარმოიღეს (მათ) ხარკი ... მუშკი ლიტრა ა. 188, 9; წარმოიყენ-

- ნა (მან) ვითარ სახლი ა. 195, 20; ერთითა იორტოს ა. 236, 22; იყო მათ თანა სიმრავლე ტაძრეულისა მათისა და ნათესავი ერისთავთა და პიტიახშოთა ა. ოდენ 237, 5; რომელი უმეტეს არს ... ბევრ ათასისა 169, 9 [ათ, ახ].
- ატახისთავი** ათასისთავნი ... წარმოდგეს ზე 147, 5 [ათ, ახ, თავ].
- ატმს** აქვს ა-2 ვაციისა წუერნი გასხენ (შენ) და ვაცბოტისა კისერი გათქს 224, 14 [დევ].
- აპიდვება** 0-3 რომელი აჰყიდა (მან) სატურთაჲსა 236, 15 [კიდ].
- აღაფოვება**-ა განსრულ იყო გუნდი მეფისა ვახტანგისი აღაფოვად 172, 9—10 [ლაფ].
- აღექსანდრობითგან** აღექსანდრეს დროიდან ესე საზღვარი არს საბერძნეთისა აღექსანდრობითგან 177, 13 [აღექსანდრე].
- აღვება**-ა სურნელი, საკმეველი მიართუეს (მას) ძღუენი ... ათასი ლიტრა აღვა 172, 9; მისცა (მან) გორგასალსა ნიჭი: ა. ... სამი ათასი 183, 19; წარმოიღეს (მათ) ... ა. ნავი ათი 188, 9 [აღვა].
- აგამაღლებელ**-ი ჰე, უფალო ... აგამაღლებელი მოსავთა შენთაო 153, 3 [აღ].
- აგაღლებება** დ მადიდებელნი ამაღლდენ 239, 21 [აღ].
- აგაღლებულ**-ი აგაღლებულნი დამდაბლდენ 239, 20—21 [აღ].
- აგაბარ**-ი სურნელი მიართუეს (მას) ძღუენი ... ხუთასი აშბარი 172, 9; მისცა (მან) გორგასალსა ნიჭი: ... ა. ლიტრა ხუთასი 183, 20; წარმოიღეს (მათ) ხარკი ... ა. 188, 9 [აგაბარ].
- აგაბორის-უფობა** ი-უ მისცა კელი და აგაბორის-უფო (მას) 167, 15 [აგაბორ; II ყავ].
- აგაბონება**-ა იწყო (მან) ... აგაბონებად 196, 12 [აგაბონ].
- აგაბირ** დაიბანაყეს (მათ) ... აგიერ და იგიერ არაგუსა 150, 17; დაიბანაყეს ... სპათა ა. და იგიერ 151, 20; ა. და იგიერ ... იყო ცემა 155, 7; დადგეს (იგინი) ... იგიერ და ა. 158, 18 [მა].
- აგაბირითგან** ამ დროიდან ამიერთგან ითხოვოს ღმერთმან ყოველი 165, 15; ა. ... ნულარამცა კელ-გეწილგების (შენ) ვენბად მათდა 240, 11 [მა].
- აგაბირა**-ა მოიწია აგაბირა აგარაინი ქართლად 233, 11 [აგაბირ].
- აგაბირმუშლ**-ი არაბთახალი ფაროელი წარმოველინა ეშიმს, აგაბირმუშლსა ბაღდადელსა 232, 12 [აგაბირ, მუშლ].
- აგაბირბაშანი** თავხელი, მედიდური ი იხილი (შენ) ... აგაბირბაშანი 175, 4 [აგაბირბაშანი].
- აგაბირბაშანება**-ა სილაღე ... აგაბირბაშანებისა არს საცთური 196, 22 [აგაბირბაშანი].
- აგაბირბაშანი** მოველინე აგაბირბაშანი შენი 153, 4; 153, 20; მე ვარ მიქაელ ა. 162, 8; ეხუნება არჩილს ა. 237, 12; აგაბირბაშანი ... აღილო გურგენი 161, 1; ღმერთმან ... მოველინე აგაბირბაშანი მისნი 150, 9; არიან ვითარცა ა. 166, 8 [აგაბირბაშანი].
- აგაბირბაშანი** დაწერა (მან) ანდერძი 151, 6 [ანდერძი].
- აგაბირბაშანი-ი** აგაბირბაშანი-ი ჰროკონსული წარირტანა (მან) ლეონ, ანთიპატრი 182, 6; ლეონ ანთიპატრიან დაუტევა ... ათი ათასი ბერძენი 186, 3; აზრაბა ა. გორგასალსა 182, 7; ესმა ესე ლეონ ანთიპატრი 183, 4; მოერტოს (მას იგი) ლეონ ანთიპატრი თანა 186, 7.
- ლეონ ანთიპატრი ... და არტავაზ ... მოვილეს 186, 14 [ანთიპატრი, ანთიპატრი].
- აგაბირბაშანი** შენ წარიხუნე ... გურგენი ოქროსა და ანთიპატრიანი 236, 14; რომელი განმუენებულ არს ... ანთიპატრი 174, 6 [ანთიპატრი].
- აგაბირბაშანი** წარსცა მან მის თანა გურგენი ანთიპატრიანი 181, 19 [ანთიპატრი].
- აგაბირ** ანუ არა გასმიანა (შენ) სასწაულნი 160, 18; ა. ჰგონებთ (მას) 163, 10; ა. არა აღმოგიკითხავსა (შენ იგი) 164,

21; ანუშე უფროს არს აქამ 166, 16; ანუშეცა მოკუდეს, ა. იძიეს შური 172, 2 [ანუ].

არს* 0-1 ყრმა ვარ 147, 17; შე არა ვ. მორჩილ 149, 20; არა მინდობილ ვ. მე 152, 19; მბრძოლი ვ. 153, 13; შვა ვ. 154, 13; მეფე ვ. 154, 20; მე ვ. მიქაელ 162, 8; მეშეცა უბრალო ვ. 172, 3; მე მეფე ვ. 175, 9; ცოდვილი ვ. 194, 2; უბრალო ვ. 196, 15; ჩუენდა ... მოცემულ ხარ 148, 20; ყრმა ხ. 149, 9; კურთხეულ ხ. შენ 153, 20; შენ ხ. 153, 21; შენ მონა ხ. 154, 22; არა ხ. შენ კადნიერ 189, 11; მსგავსი ხ. შენ ყუთვისა 190, 3; შენ ბრმა ხ. ... და ყრუ ხ. 192, 5; შენ ხ. ... იულა 197, 6; შენცა მეგუადრუტე ხ. 197, 7; შენ ხ. პირმშო შეილი 203, 18; შენ ხ. მკედრი 240, 18; ესე არს განზრახვა ჩემი 149, 10; ანუშე უფროს ა. აქამ 166, 16; არავინ ა. ... მორწმუნე 169, 16; ჩუენ ვართ მძლენი 141, 15; ვ. ნათესაინი ნებართოთ გმირისანი 161, 12; კაცნი ვ. ცოდვილნი 166, 11; ჩუენ ვ. თავსმდებნი 168, 4; ძმანი კაცნი ვ. 181, 3; უკუდავინე ვ. 193, 17; უბრალო ვ. 196, 19; სრულსა სიყუარულსა ზედა ვ. მე და შენ 221, 9; თქუენ ... შვილნი ხართ ღმრთისანი 176, 17; შარადის ... ხ. 176, 18; თქუენ ... უმეცარნი ხ. 193, 10; მტკიცეშეცა არიან გულნი თქუენნი 140, 18; ესე ა. ... ენანი 163, 2; ეკლესიანი ... უფროს ა. 164, 14; ბერძენნი ნათესაინი ... ა. 165, 22; სპანი სპარსთანი სომხითისა და ქართლისა სპათა უმრავლეს ა. 169, 16; შენ თანა ა. სპარსნი 171, 8; სპარსნი ... შეშინებულ ა. 172, 1; არს ... კრება და ქსენება 229, 4 [I არ].

ბრბ* არა ძალითა ჩუენითა ვსძლეთ მტერთა 140, 13; ითხოვდა ა. ქსენებასა (მათსა) 144, 13; ა. აიძულოს (მან მას) დატეგება ... სკულისა 144, 14; ა. აიძულა (მან მას) დატეგება სკულისა 144, 18; ა. ვკვის ჩუენ წინამძღულარი 146, 13; არამცა შეიწირა

ღმერთმან (იგი) 193, 11; არცა სიმქნითა ... ვსძლეთ მტერთა 140, 13; ა. კეთილად ვიპყართ სკული 146, 7 (ვარ.); არა ძალ-გედუა (შენ) მკედრობა ... ა. შინა მეფობისა ... განგება 149, 6 [არა].

ბრბ-ა არაფერი არას ვეძიებ 164, 12 [არა].

ბრბშინ არავინ ერჩდა (მას) 145, 11; ა. ყოფილ არს ... მსგავს შენდა 149, 3; ა. დარჩა 152, 9; რომელნი არავინ ... იხილნა 201, 12; ა. უწყის 235, 7; არავის აუწყა 151, 10; ა. ჰკლიდენ (იგინი) 160, 8 [არა, II ვი].

ბრბა-ი არავი სინდთა მეფისა 190, 1 (სათ.); ა. ვახტანგ გორგასლისა 191, 18 (სათ.) [არაქ].

ბრბმშ არამედ ... ერისგავანი მიიქცეს ცეცხლისმსახურებასა 145, 19; ა. შეიწყულა (მან) ქორი 190, 10; ა. მკლველად ითქმის (იგი) 190, 20; ა. სონდა სპარსთა ... მეფესა განზრახვა ვახტანგისი 195, 2 [არა].

ბრბრმშმ-ი არცერთი არარომელსა მეფესა ექმნა ეგვიპთარი ძლიერი წყობა 158, 2; რომელი ... ა. შეუპყრიეს 184, 21; არარომლისა მიზეზისათუეს მოვედით აქა 171, 13—14 [არა, რომელ].

ბრბსხმშ არასდროს არასადა იძლიენეს ვახტანგის სპათავანი 188, 16 [არა, სადა].

ბრბ-ა მხარე, კუთხე შეკრბიან მღღენლი მის ... არისანი 229, 1; ბერძენთა მიერ დადგინებულ იყო (იგი) ერისთავად არეთა სომხითისათა 243, 12; [არქ].

ბრბბრბ არღარა შეიქმნას ... იქუ 141, 20; ა. შემოვიქცე 151, 6; ა. იყოს ... ჩუენდა სხუა ღმერთი 174, 9; ა. ღირს ხარ შენ ებისკოპოსად 197, 13 [არა].

ბრბბრბშინ არღარავინ იყო წინამძღვომი 229, 13; არღარავინ იყადრა გმობად 174, 7 [არა, II ვი].

ბრწინ-ი რომელმან პოვა ქორი ... გაგლეჯილი არწივისაგან 190, 4 [არწივ].

ბს-ი წარმოიღეს (მთ) ხარკი ... თქრო აქლემი ანის 188, 11 [ას].

ბს-ი ატბს-ი იყო ახი ათასი მკედარი 150, 17—18; ა. ა. მკედარი ... იყრა 179, 19; წარმოიღეს ... ცხენი ... ა. ა. 202, 15; მოვიდა ვახტანგ ... ახი ათასითა სპითა 202, 6 [ახ, ათ].

ბსბა-ი წლოვანება მირდატ ... დადგა ახაკხა მამაკაცობისასა 140, 23; სრულ ხარ ... ახაკითა 149, 7—8 [ახაკ].

ბსნსტაშ-ი ახისთავნი ... წარმოდგეს ზე 147, 5 [ახ; თავ].

ბსო-ა ახონი მისნი ... დამოკიდდეს ხესა 216, 16; მახული ... განეწონოს ახითა შენთა 200, 9 [ახო].

ბსორმოსდაჩქმემა-ი (იყო) წელიწადი ასორმოსდაჩქმეგეტი 159, 14 [ახ; ორ, ოც; ათ; შუდ; მეტ].

ბსოცდაბამ-ი ატბს-ი ვახტანგ ... მოკლა მათგანი ... ასოცდაათი ათასი 202, 14 [ახ; ოც; ათ].

ბსოცდახუთ-ი ატბს-ი შეიპყრეს ტყუე ... ასოცდახუთი ათასი 176, 4 [ახ; ოც; ხუთ; ათ].

ბსპიბ-ი ნათესაყო ახპიტისაო 172, 14 [ახპიტ].

ბსულ-ი ესხნეს ვახტანგს ... ორ ასულ 199, 14; ესუა (მას) ასული 141, 10; მომგუარე ცოლად ჩემდა საგდუხტ, ა. ბარზაბოლისი 141, 14; ითხოვა ა. მისი 142, 2; მოსცა მან (მას) ა. თსი 142, 4; შუა ა. 143, 3; შუა საგდუხტ ა. 143, 17; შეიწყალა ა. თსი 144, 18; ითხოვა (ვახტანგ) სპარსთა მეფისაგან ა. ცოლად 158, 11; მეფემან მოსცა (ვახტანგს) ა. მისი ცოლად 158, 11; მოგტანგ (მან) შენ ა. ცოლად 168, 17; ვახტანგ მეფესა უშენა ცოლმან ძე და ა. 178, 12; მოკულა ... ა. სპარსთა მეფისა 178, 13; ვახტანგ ... ვერ მოიკალა მოყვანებად ცოლი, ბერძენთა მეფისა ა. 178, 15; მივის ცოლი, ა. კეისრისა 196, 4; მეფემან ა. თსი ... მისცა ... ვახტანგს 198, 7; მოყვანა (მას) ... სპარსთა მეფისა ა. 199, 10; მომეც (მე) ა. შენი ცოლად 200, 4; ესუა მას ცოლი ... ა. ვარდანისი 216, 2; მაჟრიე მოსცა ა. თსი ცოლად ქანარუს

221, 2—3; რომელსა მისცა მირიან ... ა. მისი ცოლად 241, 1; შეირთო (მან) ... ა. გუარამ კურაპალატისა 243, 18; წარიყვანებდე (შენ) ... ასულსა ჩემსა 177, 15; მისცენ მათ ასულნი ჩემნი 241, 3; მოიყვანნიან მამათა ჩუენთა ... ცოლნი, ა. ერისთავთა ჩუენთანი 241, 3; ესხნეს არჩილს ... ა. ოთხნი 244, 18; შუა მთიულეთი მიეც ასულთა ჩემთა 241, 0 [ასულ].

ბსურმბარ-ი პირველი ენა ასურებრი იყო 163, 1 [ასურ].

ბსურმან-ა რომელსა ვერ ეძლო აფრენა 190, 4 [ფრენ/ფრინ].

ბპა* აქა ვახტანგისი და თარქანის ომი 153, 10 (სათ.); ა. ვახტანგისი და ბაყათარ ოვის ომი 154, 4 (სათ.); ა. ამათ ყოველთა სარწმუნოება ვიციოდით 169, 17; მოვედით ა. 171, 14; განვიდეს აქათ ქადაგი 169, 10; აღვდგეთ ა. 170, 11; განივლინა ა. ეპისკოპოსი 197, 20; აქათგან ... მოიყვანებდეს (იგინი) კათალიკოსსა 207, 13; დედა და დაა შენი აქამდის დამაშურალ არიან 187, 1; აქამომდე ჭუარი ... ეელსა ზედა იყო 221, 15 [აქა].

ბპლმმ-ი წარმოიღეს (მათ) ხარკი ... ოქრო აქლემი ასი 188, 10; წარმოიღეს (მათ) ხარკი ... ვეცხლი ა. ხუთასი 188, 11 [აქლემ].

ბპშს არა გაქუს (შენ) ჯელმწიფება ბოროტისა 197, 1; (ქუეყანან) რომელ მქონდა მე 241, 5; აქუნდა (მას) გურგუნი 168, 2; იმედი მქონდა (ვახტანგს) ღმრთისაგან 152, 14; მ. (მას) სიტყუა საიდუმლო 171, 6; რომელსა მ. კლარჯეთი და ჭავახეთი 241, 18, აქუნდა (ვარ); მქონდამცა ზასუხი შენსა სიპარტლესა წინაშე ღმრთისა 165, 13; აქუნდა მათ (კუხეთი) 159, 11; რომელთაშე მათგანთა ა. სასოება 179, 5; მათ ა. ჰოროლები 194, 10; ბერძენთა მქონდა ეგრისწყალს ქუემოთი კერძი ყოველი 146, 4; აქუნდეს (მას) ჯღო. ... ოროლნი 153, 11; მქონდუს (მათ) სიტყლმ მკურდობისათუს სტერისთავთა მათთა 221, 18; მქონ-

დეს (შენ) ... ეგრისი 241, 5; გუაქუნდეს ჩუენ გზა კირისა და ლხინისა 170, 12; სასუფეველი გ. (ჩუენ) 201, 10; იგი აქუნდეს მათ 204, 1 [ქუ].

აღგზნება გაჩაღება, ანთება ა-2 ყოველთა შინა ეკლესიათა ქართლისათა ცეცხლისმსახურთა სპარსთა ... აღაგზნეს ცეცხლი 139, 8;

ე—1(2) აღგზენ (შენ) შურითა ბოროტად 197, 5 [გზ].

აღგზნებულ-ი აღგზნებული ... ცეცხლი შენეე დამრიბო 166, 2 [გზ].

აღღვინება აყენება, წაშოყენება, აღორძინება ა-2 დაცემულსა აღვადგინებ 165, 4; რომელმან აღადგინი ... გლახაკი 153, 21; მან აღმადგინნეს ჩუენ 181, 14 [ღვ].

აღღვობა 0-1 აღღვა მტერი 139, 10 (ვარ.); ა. ჭუანჭერ სპასპეტი 148, 11; ა. ნინო 168, 3; აღღგეს მტერნი 139, 10; ა. ... მოციქულნი 157, 4; ა. მდინარენი სასტიკად 238, 7; აღღვა, მეფეო 167, 2; აღვდგეთ აქათ 170, 11; მტერნი აღღვომილ იყუნეს 206, 11.

ო—უ აღუღგეს (მას) მტერნი 139, 10 (ვარ.); მტერნი აღსდგომოდეს (მას) 206, 11 (ვარ.) [ღვ].

აღება ი რომელი აეღო (მას) ჰინდოთაგან 195, 4 [ღ].

აღება-ი ვახტანგ მეფემან აზრაბა სპარსთა მეფესა ... აღება ხარკისა 195, 1 [ღ].

აღვლა 0-2 ცხენ-თორნოსანთა აღვლეს გზა ქართისა 156, 5; ა. (მათ) ციხე-გოჯი 238, 5 (ვარ.).

ი აღიარეს (მათ) ციხე-გოჯი 238, 5 [ვალ; II ერ].

ი-უ ამან ერისთავმან ... პირი ღრაქენითა აღუვსო (მას) 225, 10.

ი ვნ. აღივსო (იგი) სიხარულითა 151, 3; ა. სიხარულითა სპარსთა მეფე 194, 19; აღივსნეს სიხარულითა მშობელნი მისნი 143, 7; ა. (იგინი) მწუხარებითა 152, 10 [ვს].

აღზახნება დაყვირება ი უოზ. აღიზახნეს ორთავე 152, 7; ა. (მათ) 153, 13—14; ა. ორთავე მათ განწყობილთა 175, 11 [ზახ].

აღზრდა ი ვნ. აღიზარდა ესე მირდატ 140, 22; შეილნი მეფეთანი წარჩინებულთა სახლსა შინა აღიზარდნაან 143, 16 [ზარღ].

აღზრდა-ი ევედრებოდეს ყოველნი ღმერთსა აღზრდისათეს ყრმისა ვახტანგისა 143, 13 [ზარღ].

აღზრდილ-ი მეფემან ... ვითარცა აღზრდილმან ფილოსოფოსთა თანა, იწყო ზრახვად კმითა მღლითა 147, 6 [ზარღ].

აღზრუნა-ი აღძრვა უთხრა მან (მას) აღზრუნეს სპარსთა ბერძენთა ზედა 183, 15; ჭერი-ყო შენდა საქმედ მტერთა ა. სპარსთა ზედა 191, 8—9 [ზრზ].

აღთქმა-ი შეპირება, აღთქმა ითხოვა (მან) ... აღთქმა მშუდობისათეს 142, 4; ყვეს ურთიერთას ა. 177, 7; აწ აღმისრულებიგეს ა. ჩემი 179, 7; ყვეს ა. 182, 1; 243, 1; ბერძენნი ნათესავნი ღმრთისანი არიან აღთქმისა მისთეს 165, 22; აღთქმითა ეტყოდა ერი იგი მეფესა ვახტანგს 174, 8; მიუმცნო აღთქმითა (კეისარმან ვახტანგს) 170, 20 [ქუ].

აღთქმულ-ი სასუფეველი გუაქუნდეს აღთქმული მათ თანა 201, 10 [ქუ].

აღთქუმბ ი-უ აღვითქუ (მე შენ) ფიცითა ძლიერითა 182, 17; აღუთქუა (მან მას იგი) მინდობითა ღმრთისათა 145, 2; მან სიხარულით ა. (მას) 150, 15; ვითარცა აღმითქუა ჩუენ ღმერთმან 239, 17; აღუთქუა (მან მათ) კეთილი დიდი 217, 8; აღუთქუ (შენ მას) იგი 167, 22; რომელ აღმითქუამს (მე) 179, 1; 179, 7 [ქუ].

აღმამაღლვებულ-ი შენ ხარ აღმამაღლვებელი მოსავთა შენთა 153, 21 [აღ].

აღმართი აღმა აწ უწყიეს (მათ) შენება ადგილთა ჩუენთა კლისურითგან აღმართ 242, 15 [მართ].

აღმართება აღმართვა 0-2 (3) აღმართა (მან იგი) 161, 21; აღმართნეს (მთა) ჭუარნი 160, 22 [მართ].

აღმართებულ-ი იხილა (მან) ჭუარი აღმართებულად 175, 2 [მართ].

აღმალღება 0-2 აღმალღი დაერღომი-
ლი 154, 1 [აღ].

აღმომვალ 0-2 აღმომვლო ერაკლე კე-
ისარმან გზა რანისა 231, 1 [ვალ].

აღმომკითხვა ი არა აღმომკითხავსა
(შენ) წიგნთავან მოსესთა 164, 21; ანუ
არა ა. (შენ) 166, 14 [კითხ].

აღმოსავალ-ი აღმოსავლეთი რო-
მელი დადგინებულ ვარ ღმრთისა მიერ
მთაერობასა ზედა აღმოსავლისასა 162,
9; შემუსრნეს (მან) რქანი ვერძისა
აღმოსავლისანი 224, 18; აღდგეს
მტერნი აღმოსავალით 139, 10; მიიღეს
საზღვარი ესე ბერძენთა ჩუენ ქარ-
თველთავან ა. ზღუსა ამის 160, 13;
მისცა (ვახტანგ დაჩის) მტკუარსა ა.
199, 17 [ვალ].

აღმოსავლეთი-ი ქართლი და აღმოსავ-
ლეთი და ჩრდილო მაგის წმიდისა
საყდრისანი არიან 197, 22; უფალმან
მისცა ა. და სამხრეთი სარკინოზთა
230, 4; იძლია ბანაკი აღმოსავლეთისა
173, 5—6 [ვალ].

აღმოსავლით-ი აღმოსავლელი
რომელმან მოაქციენა ... მთეულნი
არავუსა აღმოსავლითნი 229, 7 [ვალ].

აღმოსვალ 0-1 აღმოსვალს მზე 162, 12
[ვალ].

აღმოსრვილი-ი პალეკარპოს ვითარცა
მგელი სისხლითა აღმოსრვილი ...
მოიხაზდა 174, 15 [სუარ].

აღმომჰარ 0-2 აღმომჰარნა (მან) ძუძუნე
თხსნი 144, 11 [უარ].

აღმომვალ ამოღება ი აღმომვალა
(მან) კრმალი 175, 8 [ვალ].

აღმსარებალ-ი ჩუენცა ვართ სჯულსა
ზედა ბერძენთასა აღმსარებელ ქრის-
ტესა 160, 17 [III არ].

აღმარება დ არმაზი აღოქრდებოდა
223, 12 [ოქერ].

აღპარება აღპარება ი აღპარნა
(მან) კელნი 153, 2 [პუარ].

აღრჩება ი ვინცა ... აღირჩევდეს
სჯულსა ჩუენსა 145, 1; მან ... აღირ-
ჩია დიდება 199, 12; შენღობა ა. 216,
21 [რჩევ/რჩი].

აღსაპალ-ი ასასკელელო რომელს
ექმნა (მას) აღსავალად ხარისხად ზღუ-
დეთა ზედა 161, 22 [ვალ].

აღსარება ი აღიარონ (მათ) ქრისტე 205,
10 [III არ].

აღსვალ 0-1 აღვიდეს (იგინი) გზასა ქა-
რთისასა 156, 5 (უარ.); მცხეთით აღ-
ვიდის (იგი) ციხესა არმაზისასა 159, 6;
აღვიდეს (იგი) ცად 161, 22; არა აღ-
ვიდენ საბრძანებელთა მათთავან 170,
21 [ვედ/ვიდ].

აღსრულება შესრულება ა-ჲ უკუ-
ეთუ არა კეთილად აღსრულებდეს
(იგი) სწავლასა მამისა თუსისასა 147,
11; აღასრულა ყოველი ... თხოვა 144,
18; ა. შუდელი ერთი ლოცუთა 151,
4; ბაყათარ თესმან ა. სიტყუა მისი
155, 2; ა. ესე 190, 18; ა. ყოველივე
192, 14; კეისარმან ა. თხოვა 218, 1;
არჩილ ... დღენი ... აღასრულნა
სარწმუნოებასა შინა 142, 23; აღას-
რულეს ქორწილი 187, 10; აღასრუ-
ლო სიტყუა შენი 181, 15; აღვასრუ-
ლოთ სიხარული ჩუენი 187, 2; აღმის-
რულეებიეს აღთქმა ჩემი 179, 7; არა
სრულიად აღმისრულებია (მე) მცნება
ღმრთისა 194, 2; აღმისრულეებიეს
(ვარ.).

ი-უ არჩილ (მეფემან) აღუსრულა
(მას) ნება მისი 142, 1.

ე ესე ყოველი აღესრულა ოთხ თუე
157, 13; აღესრულოს განზრახვა შენი
166, 11; ყოველი ა. 168, 24 [სრულ].

აღსრულება-ა შესრულება შეუღ-
და იგი ქრისტესა აღსრულებად მცნე-
ბათა მისთა 216, 8 [სრულ].

აღსრულება-ა სიკვდილი სძლევედ
(შენ) მტერთა ვიდრე დღემდე აღ-
სრულებისა შენისა 168, 22; მოუცემია
ღმერთსა ძლევა ჩუენდა ვიდრე აღ-
სრულებამდე ათთა მეფეთა 238, 2
[სრულ].

აღსრულებება ი-უ აღმისუბუქნეს (მან)
ცოლვანი ჩემნი 193, 2 [სუბუქ].

აღღებება ი ვახტანგ ... აღღლო ფარი მი-
სი 154, 18; ა. (ვახტანგ) მძევალი ოვ-
სთავან 157, 9; ანგელოზმან უფლისა-

მან ა. გურგენი 161, 1; ა. პეტრე მისვე გურგენისაგან რეცა უდარესი 167, 17; ა. სპარსთა მეფემან მისგან ხარკი 195, 3; მეფემან ... ა. მირდატისგან (ქუ-ეყანა) 205, 14; ა. ლმერთმან კელი წყალობისა ქასრეგან 223, 9; აღიდეს (მათ) ტყუე 156, 17; აღიდე (იგი) 164, 20; ვახტანგ ... ცხენი ... აღიდეს შეკართა ზედა 159, 5.

ე ცისკარი ... აღედებოდა 202, 10 [ლ].

აღშობ ი ვნ. აღიყარა ლაშქარი გარე-მოს ქალაქისა 170, 13; ა. მეფე სპარ-სთა 181, 20 (ვარ.); ა. მუნღი 238, 15; აღიყარნეს (ივინი) 238, 4—5 [ყარ].

აღშენება ა-ჲ ღემეტრე აღაშენებდა ეკ-ლესიასა ჭუარისა პატროსნისასა 223, 13; არჩილ მეფემან აღაშენა ეკლესია სტეფანწმინდისა 140, 20; მან ა. სიონი სამშუღდისა 142, 13; ეკლესია დიდი ა. თრდატ 161, 10; არტავაზ ა. ციხე არტანუჯისა 178, 3; მეფემან ვახტანგ ა. ეკლესია ... სუეტი ცხოველი 198, 11; რომელი-იგი მანვე ა. 199, 3; ვახტანგ ... ა. იგი 199, 17; ამან ა. ჭავახეთს ეკლესია წყაროსთავისა 205, 18; ა. ერაკლე მეფემან სუეტი 230, 6; ა. (მან) ციხე 243, 5; ა. ეკლესია სამ-მორს 243, 17; ა. კასრი 243, 19; არ-ჩილ ... ჳევესა ლაყუასტისასა ა. ციხე 243, 20; (არჩილ) ა. ციხე-ქალაქი ერთი ნუხბატს 244, 1; სტეფანოზ ... აღა-შენნა ღარბაზნი 228, 12; აღაშენეს (მათ იგი) ციხედ 244, 12—13; ეკლე-სია ... აღაშენიან მათ მიოვე ქვითა 164, 15; აღაშენოს ეკლესია 177, 22; რომელი გორგასალსა აღეშენა 199, 2; რომელნი მასვე აღეშენნეს 140, 21.

ე შენგან აღეშენენ ეკლესიანი 168, 10 [II შენ].

აღშენებბ-ა უბრძანა ვახტანგ მათ აღ-შენება უჯარმისა 185, 20 [II შენ].

აღშენებულ-ი დასუა (ვახტანგ) ერთი ეპისკოპოსად ... ქერემს, მისსავე აღ-შენებულსა 199, 2 [II შენ].

აღძრვა 0-2 არა უმეტრებამან აღძრა შენ ბრძოლად 165, 20; სიმრავლემან ცოდვთა ჩემთამან ა. 197, 1 [ძარ].

აღწმინდულ-ი მაღალი ყოველთა მათ სპათა კმითა აღწვეწულითა შეასხეს ქება ვახტანგს 154, 3; იზახდეს კმითა ა. სპანი 155, 8; ა. კმითა შეასხმოდეს (ივინი მას) ქებასა 158, 2 [წეწ/წი].

აღწერა 0-2 ნინოს მიერ ქართლის მოქ-ცევა ლეონტი მროველმან აღწერა 244, 21; აღწერეს ნათესავი თვისი და ქუეყა-ნა 231, 6.

ი ვნ. ყოველი იგი აღწერილ არს გონებასა ჩემსა 236, 13; რომელსა ში-ნა აღწერილ არიან მეფენი 240, 8 [წერ].

აღწერილ-ი აქა არს აღწერილი წიგნი მისი 183, 12; რომლისა ა. ყოველი დაღვეით ორთა მათ თანა გურგენთა 236, 9; ვითარცა-ესე მოგვთხრობს ჩუენ ა. გუჯარი 240, 8 [წერ].

აღშობ ი ვნ. აღიჭრნეს (ივინი) გუნდ-გუნდად 176, 1 [ჭერ].

აღწდომბ ასე ლა 0-1 აღედეს (ივინი) ვაქსა 156, 5 [ქედ].

აღწმობ 0-2 არა სრულიად აღმიყოციან ცოდვანი ჩემნი სინანულითა 194, 2—3 [ყოც].

აღწდომბ აღჭდა ტაიქსა თვისსა 153, 6; ა. (იგი მას) 154, 2; ა. ტაიქსა შუქურ-ვილსა ჭავშნითა 154, 18; ა. ცხენსა ბა-ყათარისა 155, 16; ა. მეფე პილოსა ზედა 173, 1 [ჭედ].

აშბა ი ვნ. აიყარა მეფე სპარსთა 161, 20; ა. ... სპარსთა მეფე 202, 16 [ყარ].

აშენებბ ღ კალა აშენდებოდა 223, 12 [II შენ].

აჩრდილ-ი სავანძურნი ყოველთა ქარ-თლისა ეკლესიათანი დაფლნა აჩრდილ-სა დიდისა სიონისასა მცხეთას 233, 6 [ჩრდ].

აწ ახ ლა აწ ყოველთა ქართველთა აღი-ღეთ სამება ერთარსება 140, 16; ა. ამით განქარდეს მტერობა ჩუენ შო-რის 141, 17; ა. მეფე ჩუენი ყრმა არს 146, 12 [აწ].

¹ გამოცემაშია: აიყარა.

აწინდელ-ი ახლანდელი აწინდელი
სიკუდილი არა მიჩნს (მე) სიხარულად
194, 1 [აწ].

ახალ-ი მოცემული ხარ ღმრთისა მიერ
განმაქარებელად ქირთა ჩუენთა ძუ-
ელთა და ახალთა 149, 1 [ახ].

ახალწარბ-ი დღეს იცოდეთ ახალწერ-
გად ჰეშმარებად ქართლი 198, 2;
ახალწერგნი ესე მოიყვანნეს (მათ)
სარწმუნოებად შიშსა მისსა 176, 16
[ახ, II რგ].

ახომანი მამაცი მეფე ხარ ... ახო-

ვანი 191, 15; ურმისდისგან, ვახტან-
გის მიმართ ... ათთა მეფეთა მეფისა
ახოვანისა 158, 15 [ახოვან].

ახუშაპა აღეზა (მრავლისა) ვერ
ავიხუამთ ციხეთა 141, 15 [ხუ].

აპნანა ი-უ იგინი აუქსნიდეს (მეფესა
სიზმარსა) 168, 13 [II კს].

აპპა აი აპა მოვიდა 167, 1; ა. ... იხი-
ლო (შენ) ძალი კაცისა მის მომკუდა-
რისა 172, 17; ა. (არს) დღე იგი 179,
1; ა. ესერა 179, 2; ა. ... მოსრულ-
არს (იგი) 182, 15 [აპა].

ბ

ბორი, მეორე ბ. აქა ვახტანგისი და
ბაყთარ ოგისი ომი 154, 4 (სათ.).

ბაპ-ი მოგუწყუნენ (მათ) ჩუენ, ვითარ-
ცა ბაქსა შინა 170, 11 [ბაქ].

ბანბაპ-ი იელტოდა ბანაყე მათი 156, 12;
მოაოჯრე ბ. ჩემი 167, 11; იძლია ბ.
აღმოსავლეთისა 173, 5; იელტინ მის
წინაშე ბ. 188, 4; აღიესო სიხარუ-
ლითა სპარსთა მეფე და ყოველი ბ.
მისი 194, 20; აოტა (მან) ბ. მათი 220,
6; ბ. იყო უქალაქე 238, 9; დაიბანა-
კეს (მათ) ბანაყსავე თუსსა 156, 15;
გესმეს (თქუენ) ბანაყი მათით კმა
ვებისა 237, 14; ისმა ბ. მათით კმა
ტირილისა 237, 16 [ბანაქ].

ბარბ-ი უძღუნა გორგასალმან ხუასროს
ცხენი ბარგისა ხუთასი 182, 4 [ბარგ].

ბასრომბა-ა კაცმან ამან ბასრობით
მრქუა მე ვაცბოტობა 224, 15 [ბასრ].

ბამრ-ი ათი ათასი იოტოს ... ორი-
თა ბევრი 236, 22; რომელი უმეტეს
არს ბევრ ათასისა 169, 9 [ბევრ].

ბამრისა-ბამრამულ-ი ბევრისა-ბევრე-
ული სული დაქსნილ არს 192, 21
[ბევრ].

ბამრის-ბამრამულჯარ ესე, ბევრის-
ბევრეულჯერ ქმნილი, გუასმიეს წიგნ-
თაგან 191, 5—6 [ბევრ].

ბაჰ-ი სენა (ვახტანგ) ჰოროლნი სინდთა
მეფესა ბეჭსა მარცხენასა 194, 14; გა-

ნუპო (ვახტანგ ფარსმან-ფარუხს) თა-
ვი ვიდრე ბეჭთამდე 152, 8; განუპო
'(ვახტანგ პალეკაროსს) თავი ... ბ.
175, 17 [ბეჭ].

ბამეღ-ი მოსცა უფალმან მათ ბეჭედი
165, 23; მისცა (კეისარმან ვახტანგს)
ბ. კელისა მისისაგან 167, 20; რო-
მელ მოგცა შენ ბ. 168, 17 [ბეჭედ].

ბიზიონ-ი ქსოვილი უძღუნა გორ-
გასალმან (ხუასროს) ... ბიზიონ
ზუზმა ხუთასი 182, 4 [ბიზიონ].

ბნელ-ი განქარდეს ბნელი ესე 241, 10;
ყოველი დღეი ... მწუხარებასა ში-
ნა დამიყოლიან ... ვითარცა მყოფსა
ბნელსა შინა 150, 2—3; სული შენი
წარვიდეს ბ. მას გარესსენელსა 194, 6
[ბნელ].

ბოლო-ა განაპირა მხარე წარი-
დეს ბერძენთა საზღვარი ქართლისა-
სპერი და ბოლო კლარჯეთისა 226, 4;
ჩქინი დაემკვდრნეს ბოლოსა აფხაზე-
თისსა 157, 2 [ბოლო].

ბორომბ-ი ჰყავ ბოროტი 167, 11; უძ-
ურესი ბ. ... მათ ყვეს 184, 10; სენი-
ცა იყო მის თანა ბ. 223, 14; მაგათ
მიერ დაებრკოლა ბ. გეგ მტერი 240,
5; მოგუნი ... მათნი მიმიცემიან (მე)
სატანჯველსა ბოროტსა 179, 9; ითხო-
ვოს ღმერთმან ყოველი ქელთაგან შენ-
თა საქმე ბოროტისა 165, 16; არა გა-
ქუს (შენ) კელმწიფეზა ბ. 197, 1;

იძლიერეს ძლევითა ბოროტითა ური-
ცხუნი სპანი 160, 12; მოკლდა სენითა
ბ. 223, 10; ალგუზენ შურიითა ბორო-
ტად 197, 5; ეგეოდენნი ბოროტნი მო-
წიენეს (მათ) მის ზედა 144, 4; მუნ
შინა იყენენ ეამთა ამათ ბოროტთა
241, 7 [ბოროტ].

ბოროტის-ყოფა-ა ბარზაბოდ, განზა-
დებულმან ბოროტის-ყოფად ქარ-
თველათუს, შეიწყალა ასული თუსი
144, 17 [ბოროტ; II ყავ].

ზორტუ-ი იძროდეს მთანი და ბორცუნი
155, 9 [ბორცუ].

ბრალობა-ა ბ რ ა ლ ი ბ რ ა ლ ო ბ ა ვასქენ
მოკლულისა უბრძანა მოციქულმან
სპარსთა მეფესა 216, 22 [ბრალ].

ბრმა-ა შენ ბრმა ხარ გონებისა თუა-
ლითა 192, 5 [ბრმა].

ბრძანება 0-2 ბრძანებდენ მიმთხუევად
ჩემდა 176, 21; კეშმარიტი ბრძანე 148,
12; ბრძანა მეფემან 224, 15; აწ ბრძა-
ნე 171, 19.

ი-უ მეღემან ... უბრძანა დემეტ-
რეს 174, 1; ვახტანგ ... არტავაზს
... უ. 177, 21; 177, 21—22; კეი-
სარმან უ. მწიგნობარსა 183, 11; ვახ-
ტანგ უ. (მას) აღშენება უჯარმისა 185,
20; ვახტანგ ... უ. არტავაზს 186, 7;
უ. სპარსთა მეფემან არტავაზს 187, 1;
ბრალობა ვასქენ მოკლულისა უ. 216,
22; უ. (მას სპარსთა მეფემან) 217, 2;
უ. (კეისარმან გუარამს) 219, 4—5;
(კეისარმან) უ. (ერისთავს) 225, 4;
(ვახტანგ) უბრძანა შემოსლვად ყო-
ველთა ტყუეთა 164, 3; (კეისარმან)
უ. (მათ) 171, 2; ვახტანგ ... უ. (მათ)
მოყვანება ყოველთა ტყუეთა 176, 8;
უ. (ვახტანგ) სპასალართა ქართლისათა
202, 18; ესრეთ მიბრძანენს მოხუცე-
ბულთა ჩემთა 200, 2; მიბრძანებდეს
ლეონისდა ესრეთ 186, 18; შენდა მ.
ურისთაობა აფხაზეთისა 240, 9; მიბრ-
ძანებთა ლეონისდა 180, 20; ხოლო
ბარზაბანისდა მ. მისლვა კეისრისა მი-
თუალვად ქუეყანათა 184, 3; ებრძანა
ვახტანგს (იგი) 205, 6; ეგრე ე. მეფე-
სა ვახტანგს 205, 9 [ბრძან].

ბრძანება-ა უთხრა (მე მათ) ბრძანება
შენი 166, 10; იყოს (იგი). შიშსა და
ბრძანებასა შენსა ქუეშე 186, 19;
ვერჩღე ბ. შენსა 200, 3; მოერთო
(მას) ვარაზ-ბაკურ ... ბრძანებითა
სპარსთა მეფისათა 159, 1; აწ ბ.
ღმრთისათა ... მე ვარ მწე და მო-
ურავი ყოველთა ქართველთა 221, 8
[ბრძან].

ბრძენი არა მოაკლდეს ნათესავსა მა-
გათსა ბრძენი გულისხმისყოფელი
240, 7; მეფემან, ვითარცა მოხუცე-
ბულმან და ბრძენმან ... იწყო ზრახ-
ვად 147, 6 [ბრძენ].

ბრძოლა 0-2 აწ იგი მბრძავს ჩუენ ჯა-
ზირსა და შამსა 182, 19; ნუეინ
ბრძავთ ურთიერთას 173, 14; ბერძენ-
ნი მოღმართ გბრძვანან (შენ) 181, 12;
არა ხარკისა მიცემისათუს გუბრძვანან
(იგინი) 201, 8; სპანი თუ მიღმართ
ბბრძვანან (მათ) 172, 3; ბერძენნი მიღ-
მართ ბრძვანან (მათ) 163, 7; არა
ბბრძავნ ლომი ჯარსა 175, 9; ბრძოლა
იგი ინდოთა 141, 3; ბბრძოლა მასლამა
ბერძენთა 244, 5; აბაშნი ... ბბრძო-
დეს (სპარსთა) 195, 16; (სპარსნი) ბ.
ბერძენთა 217, 14; ბრძოდეს (იგინი)
მას 160, 1; ლაშქარნი პონტოსა ქა-
ლაქსა ... ბ. სამ თუე 160, 6; ბბრძო-
დეს (ვარ.); უკუეთუ გუბრძოდენ ჩუენ
181, 13; რათა ბბრძოლი მტერთა მის-
თა 167, 22; ბრძოლიან სპარსნი (ქარ-
თველთა) არმაზით კერძო 180, 5.

ი ვნ. იგინიცა იბრძოდეს მკნედ 156,
11; ყოველთა დღეთა ი. (იგინი) 201,
6; ვახტანგ მარჯუენით კერძო იბრძო-
დის 156, 7; (იგი) მარცხენით კერძო
ი. 156, 8.

ე ებრძოდის (იგი) ბერძენთა 224,
11; მე გებრძოლო 189, 11 [ბრძ].

ბრძოლა-ა ბრძოლა იყო ბუმბერაზთა
151, 23; დაამტკიცა (მან) ბ. მისი 153,
1; იქმნა ბ. ძლიერი 156, 6; მოუწერა
მან (მას) ბ. კეისრისა 158, 15; გან-
ძლიერდა ბ. 173, 4; განგაძელდა მათ
შორის ბ. 180, 15; იყვის ბ. ბუმბე-
რაზთა 189, 2; იყო ბ. 202, 13; უბრ-
ძანა (მან მას) ბ. კალისა 225, 4; ამის-

და ვერვის დაედგნეს ბრძოლასა შინა 152, 5; ვერვის დაედგნეს მისთვის ბ. შინა 154, 7; გურგენი წამებისა მიიღო (მან) ბ. შინა 168, 23; დაეყვს (მათ) ბ. შინა ჰინდოეთისასა სამი წელი 188, 6; არა მიხუდეს იგი და ვახტანგ ბ. შინა დღეთა მრავალთა 189, 4; იყო იგი ბ. მას შინა 199, 11; დადგენ (იგინი) თუნიერ ბრძოლისა 171, 3; დააყენეს (მათ იგი) ბრძოლისაგან 152, 23; მეფე ბერძენთა ლეონ უცალო იყო ბ. სპარსთასა 157, 18; ცეცხლებრ ევზებოდეს (იგინი) ბრძოლისათჳს ჰინდოთა 187, 8; იწყო (მან) ბრძოლად სპარსთა 140, 5; ამან უმეტესად უწყო ბ. სპარსთა 141, 1; გამოვიდეს (იგი) ბ. ჩემდა 152, 3; ესე განვიდა ბ. თარჯანისად 152, 6; იწყო (მან) ბ. აფხაზეთისათა 157, 17; კეისარი განსრულ იყო ბ. სპარსთა 158, 16; დაუტევენს (მათ) ორნი ერისთავნი ... ბ. ქალაქისად 160, 2—3; მაშისმამა ჩემი შირიან ... შემოჰყვა მეფესა სპარსთასა ... ბ. ბერძენთა ზელა 160, 11; დაეცადენით (თქუენ) ბ. ივბიმიანოსისა 161, 3; აჲ მოახლებულ არს ბ. ჩუენდა 163, 13—14; არა უმეცრებამან აღგძრა ბ. ძეთა ზელა ღმრთისათა 165, 20; სპარსთა მეფემან ვერ უძლო (მას) ბ. 169, 13; მოისწრაფის ბ. ჩუენდა 169, 14; არა მიუშუნა (იგინი) ბ. 171, 5; განვიდეს (იგი) ბ. 175, 4; განაშაღებდა (მათ) ბ. სპარსთა 178, 17; წარმოემართა ბ. ვახტანგისად 178, 20; არა ხარ შენ კადნიერ

ბ. მეფისა 189, 11; გამოვედ (შენ) ბ. ჩემდა 193, 22, მბრძოლად (ვარ.); წარმოემართა იგი ბ. ბერძენთა 199, 22; განეშაღებ ბ. ჩუენდა 200, 10; იწყეს ბ. ჩუბინმან და ქასრე 221, 1; წარემართა მეფე ბ. სპარსთა 225, 5; მოცხუდენ (შენ) ჩემგან ბრძოლანი ფიცხელნი 154, 12; იქმნენს ბ. ძლიერნი 188, 3; მოხუდეს (მათ) ბ. ძლიერნი 188, 21 [ბრძ].

ბრძოლილი-ი ნაბრძოლი მრავალგზის ბრძოლილ იყო (იგი) ველსა მას ზელა 189, 13 [ბრძ].

ბრწმინება-ა არა უწყის ბრწყინვალეობა მზისა 192, 1; არა ესეოდეს (იგინი) ბრწყინვალეობასა, განმანათლებელსა ყოველთასა 167, 15 [ბერწყ].

ბუა-ი იყო ცემა ბუკებისა 155, 7—8 [ბუკ].

ბუმბერაზი-ი სხუა გამოვიდა ბუმბერაზი 154, 5; ვახტანგ მეფემან მოკლა ბ. თხოუმეტი 188, 5; გამოგზავნა ბ. ერთი 189, 8; მიღვა (მას) ესე ბ. 189, 9; მათ დასცენს ... მკნედ მბრძოლნი ბუმბერაზნი სინდთანნი 188, 19; სინდთა მეფემან სძლო ყოველთა ბუმბერაზთა, მბრძოლთა მისთა 189, 23; ბრძოლა იყო ბუმბერაზთა 151, 23; იყვის ბრძოლა ბ. 189, 2 [ბუმბერაზ].

ბუნება-ა ბუნება ჩუენი ესე არს 193, 14; გძლო შენ ბუნებამან მაშისდელისა შენისამან 172, 15 [ბუნება].

ბლუარ-ი ს ა მ ხ რ ე თ ი (იქმნა) ხორშაკი ბლუარისა 237, 11 [ბლუარ].

ბ

ბაგღეზ ა-ბ გააგლო (მან იგი) შიგა 155, 11 [გაღ].

ბაგღეზ ა-ბ გაეგება (მას) წინა დღეა მისი 157, 20 [გაღ].

ბაგღეჯილი-ი რომელმან პოვა ქორი მოწყულული და გაგლეჯილი არწივისაგან 190, 4 [გლეჯ/გლეჯ].

ბაგონება ი ესე ... გამოიგონია (მე) წიგნთაგან 191, 6 (ვარ.) [გონ].

ბაგონება-ა ვერ შესაძლებელ არს გაგონებად თქუენდა 161, 20 [გონ].

ბაგონება განდგომა, ლაღატი ა-ბ ბარამ ჩუბინი გააღვა სპარსთა მეფესა 220, 13 [ღეგ].

ბაგონილი-ი გაზრდილ ვარ (მე) მკალითა და გუელითა 190, 14 [ზარღ].

ბაგონებით მხარეს რომელ არს ხუნანს გამართებით 199, 4—5 [მართ].

ბამარჯუება-ა აქა ვახტანგ გორგასლისაგან სპარსთ მეფისა შუელა პინდოთა, სინდელთა, ამაშთა და ჯორჯანთა ზედა და ყოველთა ზე გამარჯუება ვახტანგისაგან 187, 16; შესლვა პინდოთა ვახტანგ გორგასლისაგან და ვახტანგისაგან გ. მათ ზედა 188, 2; შესლვა სინდელთა ვახტანგ გორგასლისაგან და ვახტანგისაგან 188, 12 (სათ.) [მარჯუ].

ბამარჯუებაშულ-ი მოვიდა შინა გამარჯუებული 140, 12; შევიდეს (ივინი) ოესეთს გამარჯუებულნი 146, 3 [მარჯუ].

ბამახუება გალესეა 0-შ მქედლო, გამახუე მახული შენი 200, 8 [მახუ].

ბამობაჟს ა-შ გეონსა გამოაქუს სამოთხით ხე სულნელი 162, 13 [ქუ].

ბამობაჟსან 0-შ გამოგზავნა ბუმბერაზი ერთი 189, 7—8; გ. მოციქული ბაკურისი პასუხითა კეთილითა 216, 21; გამოგზავნა ვარაზ-ბაკურ სპანი თუსნი 150, 18 [გზავ].

ბამობაჟსან-ა ვერ შემძლებელ იყო სპისა დიდისა გამოგზავნად 141, 4; ვერ შემძლებელ იყო სპათა გ. აფხაზეთს 157, 9 [გზავ].

ბამოდგომბ 0-შ სინდთა მეფე გამოდგა კართა ქალაქისათა 190, 2 [დგე].

ბამოვლ 0-შ გამოვლო მდინარე ბაყათარ 155, 4; გამოვლეს (მათ) ფილისტიმი კუალსა მეფისა კეისრისასა 169, 11; მე, მომკვლელმან შენმან, გამოვლო მდინარე 155, 2 [ვალ].

ბამოვლინება გამოგზავნა ა-შ გამოვლინა იგი სპითა დიდითა 198, 8 [ვალ].

ბამოზრდა-ა გამოკეება ძალ-მედვა ... გამოზრდა თავისა ჩემისა 190, 16 [ზარდ].

ბამოკითხვა ი საგლუხტ დედოფალმან გამოიკითხა სჯული ქრისტეი 142, 8; გ. კეისარმან საზღვარი საბერძნეთისა 177, 11; გამოიკითხეს (მათ) ყოველნი საგანძურნი ნამალეუნი 236, 5 [კითხ].

ბამომცდელ-ი მტერი იგი გამომცდელი ჩუენი აცილობს ღმერთსა ჩუენთვის 201, 14 [ცად].

ბამონაჟოშ-ი ნაწილი არჩილისი იყო განზოგებით გამოწყოფი 242, 9 [II ყავ].

ბამონახვა გამოძებნა 0-შ სიმარჯუელ გამონახა იგი 185, 21; გამონახოს კეესა შინა შინა ადგილი სამონასტრე 177, 22 [ნახ].

ბამონახულად გამოჩეულად გეგონა შენ, ვითარმედ სიბრძნით გამონახულად იზრახე 191, 19 [ნახ].

ბამორთება შეერთება ე მუენით გამოგერთო (მე შენ) ჯაზირას სპითა ძლიერთა 185, 3 [რთ].

ბამორჩევა გამოარჩიე (შენ) ერთი ვინ ჩუენგანი წინამძღურად სპისა ჩუენისა 149, 11 [რჩევ/რჩი].

ბამორჩეულ-ი არა დამაკლოს გამოარჩეულთა წმიდათა მისთა 203, 10—11 [რჩევ/რჩი].

ბამოსხვაშ-ი სიმარჯუთ დაუტევნა (მან) გზანი გამოსავლნი 189, 6—7 [ვალ].

ბამოსლვა 0-1 არა გამოვალ მე მდინარესა 154, 20; ერთის მთისაგან გამოვალს თავი ორთავე: ქართლისა არაგუსა და ოესეთისა არაგუსა 151, 18—19; გამოვლენ მისგან ორნი მდინარენი 162, 12; სიმართლით გამოვედ (მე) 196, 14; გამოვიდა ... თარქან ხაზარი 152, 1; სხუა გ. ბუმბერაზი ოესთაგან 154, 5; გ. სიმარჯუელ მდელთა და დიაკონთა 163, 18; გ. (იგი) 168, 11; 177, 6; გ. სინდთა მეფე 194, 8; გ. (იგი) სპერად 203, 2; გ. ერაკელ 230, 2; გამოვიდეს ბერძენნი 146, 4; სპანი იგი ბერძენთანი გ. 174, 14; გ. ივინი 181, 20; გამოვედ (შენ) მდინარესა ჩემ კერძო 155, 1; გამოვიდოს თუთ სინდთა მეფე 188, 21; გ. (იგი) კართა ქალაქისათა 224, 10; შენვე გამოვლედ ბრძოლად ჩემდა 154, 11; გამოვიდეს (იგი) ჩემდა ბრძოლად 152, 3; ვინცა ... გ. 154, 13; გ. ვაცი დასავლისა 224, 17; რათა ყოველნი მოწესენი გამოვიდენ სამალავთაგან მათთა 163, 17; რაჟამს გ. (ივინი) 230, 14; ყოველნი უძღურნი ქალაქით გამოსრულ იყვნეს 164, 5; პონტოელნი გ. ი. 172, 6 [ვალ; ვედ/ვოდ].

ბამოსლვა-ა გამოსლვას ბერძენთას ძიება-ყოს კეისარმან ნათესაისა ჩუენისათეს 236, 19; იწყეს გამოსლვად 168, 8; გამოვიდა (იგი) სპერად გაქართოს 203, 2 [ვალ].

ბამოსლვა-ბ გამოსლვა, გამოსახვა 0-2 ვახტანგ მეფესა შეექმნა ჩაბლახი ოქროსი და გამოესლა (მას) წინათ მეელი 180, 9 [სუ].

ბამოსლვა-გ ი უოზ. უკუეთუ ბრძანებდეს მიმთხუევად ჩემდა, გამოსწრაფე 176, 21 [სწრაფ].

ბამოსლვა-დ გამოსლვა; ვამოსლვანა ი რომელი-იგი გამოიტანა მამამან ჩუენმან 236, 10; გამოიტანის მკედარნი სინდეთისანი 189, 1; ქელი არა გამოიტანოს 202, 9 [იტან].

ბამოსლვა-ე გამოიღეს ხუასტავი დიდძალი 143, 8 [ღ].

ბამოსლვა-ვ ვერვინ შეუძლოს (მას) გამოვლებად 233, 5 [ღ].

ბამოსლვა-ზ გამოვლება გამოვლამათ ციხით გამოვლამათ ციხისათემან ავინა მეფესა 224, 14 [მართ].

ბამოსლვა-ი გამოიყვანა (მან) ოვსნი 219, 6; გამოიყვანეს (მათ) ჩრდილოს ლაშქარნი 219, 5 [იყავ].

ბამოსლვა-კ გამოიჩინა ა-2 გამოვჩინა (მან შენ) წინამძღვრად ჩუენდა 148, 19; გამოვჩინა (მან) ქუარნი 140, 3;

და რომელი უმეტეს სახელგანთქმული გამოჩნდა ყოველთა მეფეთა ქართლისათა 139, 3; რომელი უწინარეს ყოველთა მეფეთა გაქუყანასა ზედა 161, 13; გ. იგი 181, 11; გ. (იგი) 197, 4; გ. სპარსეთს კაცი ერთი 220, 4; გ. საბერძნეთს კაცი ერთი 223, 17; მძლერ გამოჩნდეს (იგინი) მტერთა ზედა 188, 17; მკნელ მბრძოლად გაოთხნი იგი წარჩინებულნი 188, 18; გამოჩნდით იყო მოსამად 229, 10; გამოჩინებულ იყო (ვარ.) [ჩენ/ჩინ].

ბამოსლვა-ლ მღერით ჭვარავს ქალაქსა მავას ვიღრე გამოჩინებამდღე სამოთხისა 162, 10; ყოველთა მეფეთა მოგუაქუნდა ხარკი ვიღრე გაქუარულელისა 181, 10 [ჩენ/ჩინ].

ბამოსლვა-მ მსახური ... გამოვლინი ქმნა (მან) წყობასა მას შინა ოვსთასა 158, 6; მე გოლიათთა და გმირთა გამოვლილთა მბრძოლი ვარ 153, 12 [ცად].

ბამოსლვა-ნ არა იცოდეს (მათ) გამოვლილება მისი 152, 23 [ცად].

ბამოსლვა-ო ა-2 შიშისაგან მათისა ვერ გამოაცხადებენ (მას) 171, 19.

ი-უ რომელმან ყოველივე გამოვცხადა (მას) 169, 2 [ცხად].

ბამოსლვა-პ გამოცხადებასა საქმისა ჩემისასა განწყურეს ღელისძმა ესე ჩემი 169, 18—19; ვერ იკადრებდა (იგი) გამოცხადებად 146, 22 [ცხად].

ბამოსლვა-რ ი-უ გამოუქდეს (იგინი მას) ზურგით მისსა 189, 14; გამოუქდიან (მათ) სინდნი ციხეთა და ქალაქთაგან 188, 14 [ქელ].

ბამოსლვა-ს ი პირველად გამოვიქსნია (მე) იერუსალემი 192, 13; გამოექსნა იგი ვახტანგს 185, 8 [II ქს].

ბამოსლვა-ტ დათვალა იგი ბა სპანის თესნი ... განახნა 151, 1 [ნახ].

ბამოსლვა-ც განახლა (მან) ციხე ახიზისა 178, 4; გუარამ კურაპალატმან გაფუძველი ტფილისისა სიონისა 222, 3; განახლნეს (მათ) ეკლესიანი 140, 19 [ახ].

ბამოსლვა-ძ ვნ. განიზივნეს (იგინი) ტყუენვად ოვსეთისა 156, 16 [ზნევ/ზნევ].

ბამოსლვა-წ ა-2 საგდუხტ დედოფალი განავებდა მეფობასა 145, 5; განავებდი მეფობასა 149, 14; უკუეთუ არა მოციქულითა განავე საქმე ჩუენი 177, 1; განავნა ყოველნი ციხენი და ქალაქნი 243, 4; განავეს (მათ) საქმე წინდობისა 177, 7—8; განავე საბრძანებელი შენი 184, 2 [გ].

ბამოსლვა-ყ არა ძალ-გედვა (შენ) ... მეფობისა განგება 149, 7; ძალ-გიც (შენ) გა მეფობისა 149, 9 [გ].

ბამოსლვა-ჩ დ განგრძელებდა მათ შორის ბრძოლა 180, 15 [გრძ].

¹ გამოცემაშია: განახნა.

პანდგომბა 0-1 განდგეს ყოველნი ნო-
პატელნი 205, 10; გ. ერისთავნი 217,
9.

ი-უ მერიკ კეისარსა განუდგა ფო-
კას მკედარი 223, 1; განუდგა (იგი)
ბერძენთა 223, 6 [დვგ].

პანდგომბა-ა ამან სტეფანოზ არა ინება
განდგომა სპარსთაგან 224, 8 [დვგ].

პანდგომილ-ი ყოვლისა განდგომილისა
შენისა ესე იყავნ ნაწილი 175, 18
[დვგ].

პანდლიმბა ენ/ნ განდლინა ძალი მისი
161, 15 [ლილ].

პანდმოზაბ გაყოფა ი ვნ. ორასმეგრ-
გასესა წელსა განივთოს მეფობა მათი
239, 19 [ვლთ].

პანვლა 0-2 განვლო (მან) კარი დარი-
ალანისა 151, 14; გ. (მან იგი) ზურ-
გით 153, 15; გ. (მან) საზღვარი ჰაერი-
სა 162, 1; განვლეს კარი დარუბანდი-
სა 146, 2; გ. სპერისა (გზა) 238, 15;
რომელი განვლის დარიალანსა 151,
17; განვლიან (მათ) ფონი მტკურისა
180, 6—7 [ვალ].

პანვლაზაბ ა-2 განვლო (მან) ვითარ
წყრთა ერთი 175, 14; გ. (მან) წყრთა
ერთი 194, 16 [ვალ].

პანვლინება გაგზავნა ა-2 განავლი-
ნა (მან) ქადაგი 140, 12; 163, 16; გა-
ნავლინეს (მათ) მახარობელი 143, 8;
ი ვნ. განივლინა აქათ ეპისკოპოსი
197, 20 [ვალ].

პანვომბაბ-ა შუაზე გაყოფა ნა-
წილი არჩილისი იყო განვოგებით გა-
მონაყოფი 242, 9 [ზოგ].

პანვრახაზა რ ჩეკა, გადაწყვეტა
ა-8 ესე განაზრახა (მეფესა) ლეონ
ანთიპატმან 185, 5.

ი განიზრახა წარსლვა წინაშე მა-
მისა მისისა 144, 7; გ. მიქცივა ცეცხ-
ლისმსახურებად 216, 3; სპარსთა მე-
ფემან გ. გონებასა თუსსა 216, 19; მე
ესე განიზრახავს 201, 9 [ზრახ].

პანვრახაზა-ა ესე არს განვრახვა ჩემი
149, 10; იქმნეს გ. შენი 150, 8; მდუ-
სრულოც გ. შენი 166, 11; ყვეს (მათ)
გ. 182, 6—7; სონდა მეფესა ვახტანგს

... გ. მისი 185, 6; სონდა სპარსთა
მეფესა გ. ვახტანგისი 195, 3 [ზრახ].
პანთავისუფლება ა-2 განვთავისუფ-
ლენ ტყუენი 164, 9 (ვარ.).

დ განთავისუფლდა ტყუეობისაგან
195, 9; განთავისუფლდეს ქართველ-
ნი 221, 12 [თავ; უფ].

პანთავისუფლება-ა წარდგეს (იგინი)
წინაშე ვახტანგისსა მადლისა მიცე-
მად ... განთავისუფლებიხათს ეკლე-
სიათასა 164, 2 [თავ; უფ].

პანთენება დ ვითარცა განთენდებოდა,
ისმა ბანაკით მათით კმა ტირილისა
237, 16.

0-1 ვითარ განთენა 152, 16 [თენ].

პანთენება-ა ვიღრე განთენებადმდე
არა დაჯდა ქუე 152, 12; ვიღრე გ. მო-
ავლინა უფალმან ... ხორმაკი ბლუ-
არისა 237, 6 [თენ].

პანთიად განთიადისას გამოვიდეს
იგინი განთიად 181, 20 [თევ/თი].

პანპაბაზა ენ/ნ რომელი განკაცნა კსნი-
სათეს ჩუენისა 142, 11 [კაც].

პანპითხვა გასამართლება ი
ვითარცა ჭეოიყოს, განგვითხოს (მან
შენ) 197, 8 [კითხ].

პანპაბაზა გამოყოფა ა განე-
კრძალნეს (მათ იგინი) ერთმანერთისა-
გან 151, 22 [კრძალ].

პანპაბაზა-ი დაფარული, მა-
ლული განკრძალულად მიეგებოდე
(მას) 167, 3 [კრძალ].

პანპაბაზა ა-2 რომელთა განაკურვნეს
ყოველნი ქართველნი 207, 20.

დ განკურდეს წარჩინებულნი იგი
152, 21 [კურ].

პანპაბაზა მოკვეთა რომელი განი-
კუთა კარებისათეს ვახტანგ მეფისა
142, 21 [კუეთ].

პანპურნება ი ვნ. განიკურნოს (იგი)
წყლულებისაგან 194, 23 [კურნ].

პანლაღება გათავებდება ენ/ნ ნუ
განლაღნები შენ მოკლვისათეს თარ-
კანისა 154, 9—10; ერნი თქუენნი
განლაღებულ არიან ჯობნასა ზედა
სპარსთასა 171, 23 [ლაღ].

პანლაღება 0-2 სიბრალული დისა ჩემისა
განლევს გულსა ჩემსა 150, 3.

ი ვნ. განილეოლა (იგი) 191, 1 [ლევ/ლი].

პანწაბრება ა-2 განაშარა (მან) ციხე-ქალაქნი 224, 8; განაშარის (მან) ციხენი 141, 8.

ი-უ ზურგიტ კერძი ჩემი განწიშარტო 194, 9 [შაგარ].

პანწანთლემბალ-ი რომელსა ეწოლა ზედაზანდელი, განწანათლებელი ქართლისა 207, 18; არა ესვიდეს (იგი) ზრწყინვალეზასა განწანათლებელსა ყოველთასა 167, 15 [ნათ].

პანწართლემბა-მ მნებავს განწართლება თავისა ჩემისა 165, 17 [მართ].

პანწარჯუშება ე ყოველივე განწარჯუებოლა (მას) სპარსთა ზელა 224, 19 [მარჯუ].

პანწაძარმეზამალ-ი მოცემულ ხარ ... განწაქარებელად ქირთა ჩუენთა 148, 20 [ქარ].

პანწმეზამალ-ი დაუტევენა (ვახტანგ) განწმეზამალ სამეფოსა თვისისა დელა მისი, საგლუხტ ... და დაამ მისი, ხუარანძე 151, 5 [გ].

პანწაშაღება 0-2 განწაშაღა მეფემან სახლი-მათი 147, 2.

ა-2 განაშაღებდა (იგი მათ) ბრძოლად სპარსთა 178, 17.

ი-უ განგიშაღოს (მან შენ) საღგური შენი 193, 24.

ე განეშაღე ბრძოლად ჩუენდა 200, 10 [შაღ].

პანწაშაღებულ-ი ბარზაბოდ, განწაშაღებულმან ბოროტის-ყოფად ქართველთათვს, შეიწყალა ასული თვისი 144, 17; დაადგინა (მან იგინი) განწაშაღებულად 154, 17; სპანი იგი წარემართნეს განწაშაღებულნი 155, 19 [შაღ].

პანწარპლემბა ა-2 განწარავლნა (მან) მღდელნი და დიაკონნი 142, 25; ამან გ. ეკლესიანი და მღდელნი 215, 22; განწარავლეთ ცოდვა 146, 6—7; 148, 14 [მრავალ].

პანწარპლემბა-მ ჰგონებდა იგი განწარავლენასა სპათა მისთასა სომხითით 179, 4 [მრავალ].

პანწაძამცება ენ/ნ განწაძამცენს სჯული ქრისტესი ქართლს 141, 19 [მტაცებ].

პანწმედალ-ი რომელსა ეწოლა ზედაზანდელი, განწმედელი ... სჯულისა 207, 18; ესე სტეფანოზ იყო ... გ. სჯულისა 228, 11 [წმედ/წმედ].

პანწობება ენ/ნ ენა ი რათაჲთა განწობეს საყოველთაჲან მისთა 190, 7 [ობ].

პანწაბა ა-2 განაბო (მან) თავი მისი 175, 16.

ი-უ განუბო (მან მას) თავი ვიდრე ბექთამდე 152, 8 [პ].

პანწომბა შეერთება ე განწომბენ იგინი ბერძენთა 216, 20 [რთ].

პანწომბა-მ მათ ვერ იკარდეს განწომბად მისა 179, 5 [რთ].

პანწისხება ენ/ნ განწისხენ სპარსნი მოხუცებულნი 184, 5 [რისხ].

პანწომბა გადარჩენა ე განწრა (იგი) სიკუდილისაგან 191, 2; რომელთაგან ვერლარა განწრე 154, 12; განწერეთ (ჩუენ) სიცრუვისაგან 164, 12—13 [რ].

პანწაშაღა დარბევა, მოხრება 0-2 განწაშაღენს (მათ) ეკლესიანი 139, 6; განწაშაღენს ქართლი 144, 5; განწაშაღენს (მას) სპარსეთი 229, 13.

ი ვნ. განწაშაღი იყო ... მცხეთა 243, 7 [რუენ].

პანწაშაღნი-ი იქმნის განწაშაღნი ქართლი 221, 7; იქმნა ... გ. ქუეყანა ქართლისა 239, 10 [რუენ].

პანწაშაღვრება-ი პოვეს უამი განწაშაღვრებული ფილოსოფოსთა 230, 8 [წაღვარ].

პანწარპლემალ-ი დასარბევი ქართლი მიეცეს (მას) განწარპლემალად 201, 18 [რუენ].

პანწარპლემალი საზღვარი, მიჯნა წარმოვიდეს (იგინი) ვიდრე განწარპლემალსა ბერძენთა და სომეხთასა 196, 6 [II ყავ].

პანწაშაღალ-ი მეფეთა და ერთა ზელა მოწიევის განწაშაღელი 147, 8; მოწიეველ არს გ. ესე 147, 21; მოწიეა გ. ესე ჩუენ ზელა 148, 13; მოწიეველ არს გ. იგი ჩუენ ზელა 150, 1; მოწიევენს მათ ზელა განწაშაღელნი 148, 3 [ცაღ].

ბანსაცხრომელ-ი დასაციინი ყო (მან) საქმე განსაცხრომელი 176, 17 [ცხერ].

ბანსლვა 0-1 განვალ ... ბრძოლად თარქანისა 152, 21; გ. ნიშითა ჭუარი-სათა 174, 22; განვალთ სასოებითა ძი-სა შენისა 237, 2; ვახტანგ მეფე გან-ვილა ქალაქით მცხეთით 150, 19; ესე გ. ბრძოლად თარქანისად 152, 6; გ. ერი იგი მშულობით 170, 16; გ. შო-რის განწყობილთა მათ 175, 8; გ. ... სამისითა ღრმონითა 177, 6; საურმაგ ... გ. 189, 10; გ. სინდთა მეფე 194, 8 (ვარ.); გ. ვახტანგ 194, 9; განვიდეს მყოფნი ქალაქისანი 170, 14; გ. ყო-ველი სომხითი 172, 19; მეფე ვახტანგ და ქართველი გ. ხედვად 173, 1; გან-ვედ (შენ) ქალაქით მაგით 162, 9; განვიდის ლაშქარი იგი მიერ კერძო მცხეთით 180, 5—6; მცხეთით გან-ვიდთან (იგინი) 180, 5; გ. სპარსნი 188, 14; განვიდეს (იგი) პაქანიკეთს 156, 23; სწრაფით გ. აქათ ქადაგი 169, 10; გ. (იგი) ბრძოლად 175, 3; გ. (იგი) ... წყობად მათდა 237, 17; განვიდეთ (ჩუენ) 236, 21; გან-რა-ხედეთ 237, 14; განვიდენ (იგინი) მანდით 240, 12; კე-ისარი განსრულ იყო ბრძოლად სპარ-სთა 158, 16; გ. ი. გუნდი მეფისა ვახ-ტანგისი ალაფობად 172, 9 [ვალ/ვედ/ვიდ].

ბანსრულვა გამზადება, დასრუ-ლება ა-2 განანსრულნა სპანი თუსნი 150, 19; გ. ზღუდენი ტფილისისანი 205, 6; ეკლესია ჭუარისა პატიოსნისა და სიონი ტფილისისა განსრულნეს ადარნასე ქართლისა მთავარსა 227, 12 [სრულ].

ბანსრულვა-ა განსრულებასა მესამისა-სა წლისასა მოეცეს ძალი მეფობასა ჩუენსა 239, 19 [სრულ].

ბანსუენვა ი უობ. სამ დღე განისუ-ენეს (მათ) 156, 15; განვისუენო ორ დღე 190, 17 [სუენ].

ბანსუენვა-ა აღასრულეს ქორწილი ... განსუენებითა მიუწლომელითა 187, 11 [სუენ].

ბანსხმა გაძევება (მრავლისა) ა-2 განახხნა ყოველნი ცეცხლისმა-ხური 140, 4; 178, 19 [სხ].

ბანთამვა გათავისუფლება, გა-შვება ი-უ განუტევენ (მე) ტყუენი 164, 9; განუტევა სინდთა მეფე 195, 3; მეფემან განუტევნა ნიჯადნი იგი სპარსთანი 157, 14; გ. (მან იგინი) 164, 6; სპანი მისნი გ. 177, 17; გ. მთავარი ესე 242, 11; განუტევენ (შენ) ნათესავნი ესე 162, 15; ჩუენ ... განუტევენთ (იგინი) 198, 5; ტყუ-ენი განუტევენ (მათ) 163, 17; ყო-ველი დაუკლებლად განუტეობთა (მას) 177, 5 [ტავ].

ბანთამვა-ა მეფემან ვახტანგ აზრახა სპარსთა მეფესა განტევება სინდთა მეფისა 195, 1; წარდგეს (იგინი) წი-ნაშე ვახტანგისსა მადლისა მიცემად განტევებისათჳს ტყუეთასა 164, 1 [ტავ].

ბანთამვა-ი||**ბანთამვი**-ი უბრძანა შემოსლად ყოველთა ტყუეთა ... განტევებულთა მისგან 164, 4. დარჩა ტყუე ოესი ამით განტეობილ-თაგან კიდე ... ექუსასრომოცდათი ათასი 157, 11 [ტავ].

ბანთხმა 0-2 მტკიცენი ციხე-ქალაქნი ვერ განტხნეს (მათ) 188, 8; არცა განსტხხო ლერწამი დაჩეჩქელი 197, 3 [ტხ].

ბანფართობ გაფართობება ა-2 ვახ-ტანგ დანაფართო კიდე მოგუეთისა 180, 2 [ფართ].

ბანქარვა ა-2 შიშმან მისმან განაქარ-ვენეს გემონი სოფლისანი 162, 18. დ ამით განქარდეს მტერობა ჩუენ შორის 141, 17; გ. ბნელი ესე 241, 10 [ქარ].

ბანქარვა-ა მოველით განქარებასა ყოველთა კირთა ჩუენთასა 149, 2 [ქარ].

ბანლა ი განილო (მან) თავი 144, 10 [ლ].

ბანღმერთობა-ა (ღმერთი) მიუშუებს ... შეყუარებულთა თუსთა განღმერთობად 201, 16 [ღმერთ].

ბანლქება ი უობ. განილქა მეფემან ვახტანგ 169, 1 [ლქ].

ბანლქება 0-2 სინდთა მეფემან განყოფილი თვისი 188, 13; გ. ვახტანგ ლაშქარი მისი 202, 4; განყვანა მეფემან სპარსთამან აბაშნი ორად 195, 18; გ. (მან) იგინი 195, 20.

ბ-უ განყოფილი (მან) ხუასტაგი დილდალი გლახაკთა 151, 4; გ. (მან მათ) ყოველი ხუასტაგი 232, 23; ორთავე ამით გ. (მან) ზენა სოფელი 242, 1; განყოფილნი (მათ იგი) გლახაკთა 143, 9; შენ განყოფილნი (მათ იგი) 183, 2; განყოფილნი (შენ) მათ ქუეყანანი ქართლისანი 241, 3; განყოფილნი (მათ მათ) ქუეყანა და განძი 231, 7-8.

ბ ვნ. მიერთგან განიყვენს ნათესავენი ვახტანგ მეფისანი 207, 1 [II ყავ].

ბანლქებანი-ი ზღუდა მობმართ ჩუენი არს საზღვარი, განყოფილი ნოესითგან 182, 19 [II ყავ].

ბანლქებანი ი ვნ. განიყვენს ყოველნი სახლად თუნად კაზმად 150, 12 [ყარ].

ბანლქებანი ე კოლდა შენი განგეშორა შენგან 165, 19; სასუფეველსა არა განგეშორენს (იგინი) 165, 9 [შორ].

ბანლქებანი-ა ვერ შემძლებელ იყო (იგი) განგეშორებად კარსა ეკლესიისასა 223, 14 [შორ].

ბანლქებანი-ი რომელი განგეშორებულ არს 174, 6 [II შუ].

ბანლქებანი და წესება ა-2 რომელი მანვე ერაკელ განაჩინა სამალავად განძთა მათთუს 233, 3 [ჩენ/ჩინ].

ბანლქებანი-ი განათებული ლამესა, ნისლისაგან განცისკრებულსა ოდენ, დაესხა ვახტანგ სპარსთა ზედა 202, 7 [ცა; I ყარ].

ბანლქებანი და განცრუდესა სახელი ჩემი 171, 18 [ცრუ].

ბანლქებანი ა-2 ვერცა განაცხადებდა ქადაგებასა სჯულსა მისისასა 142, 18—19; განაცხადა მტერობა სპარსთა 140, 3 [ცხად].

ბანლქებანი-ი წერილ არს განცხადებულად 220, 5 [ცხად].

ბანლქებანი ქმნეს (მათ) ქორწილი . . . და განცხრომა 142, 5; ყო (მან) ბუ-

რობა და გ. 143, 12; აღასრულეს ქორწილი . . . განცხრომითა 187, 10 [ცხერ].

ბანლქებანი-ი კეისარმან წარმოსცა განძი დიდი 219, 4; განყოფილნი (მათ მათ) ქუეყანა და გ. 231, 8; მოსკეს (მან მან) მეფობა და განძითა იგი 236, 20; მით განძითა გამოიყვენს ჩრდილოს ლაშქარი 219, 5; პოენენ (მათ) განძი იგი 230, 14; დაფლენს (მათ) გ. მათნი 231, 4; გ. იგი ყოველნი უცნაურად დარჩეს 236, 18; ყოველნი ნათესავენი ბერძენთანი . . . ჰფლვიდეს ქუეყანათა შინა განძთა 230, 14; რომელი მანვე ერაკელ განაჩინა სამალავად განძთა მათთუს 233, 3 [განძ].

ბანლქებანი ა-2 განაძლიერებდა . . . სპათა მისთა 156, 4, ვახტანგ განაძლიერებდა ციხენი ქალაქისანი 179, 18.

ბ მკალითა ვერ განაძლიერებდი 190, 15; არა ძალითა განაძლიერებდი კაცი 174, 21; ტფილისი განაძლიერებოდა 223, 11—12; განაძლიერებდა ბრძოლა 173, 4; გ. მათ შორის ბრძოლა 180, 15 (ვარ.); გ. ბერძენთა ზედა 223, 5; გ. იგი 223, 19; 229, 16; განაძლიერებდი 155, 17; 237, 15; განაძლიერებდი იგი 179, 14; გ. (იგი) 191, 12; განაძლიერებდნენ სპარსნი 178, 2; განაძლიერებულ იყვენს სპარსნი 199, 20; გ. ი. სარკინოზნი 244, 4 [I ძალ].

ბანლქებანი 0-2 განძრა მან ფერკი 196, 21 [ძარ].

ბანლქებანი-ი განაძლიერებულნი ლომი განაძლიერებულნი მოიზახდა 174, 15; დედოფალი ჩუენი დაამკუდებდა მოძღუარსა მას განაძლიერებულსა 169, 5 [ძენ].

ბანლქებანი და ყენებდა ა-2 განაწესნა ვახტანგ სპანი 154, 17; ვითარცა განაწესნეს მოციქულთა სახარებასა შინა 197, 23.

ბ განაწესნენ ეპისკოპოსნი 168, 10 [წეს].

ბანლქებანი-ი და წესება ლი ჯაზირისა ნახევარი, განაწესებულნი მამათა ჩუენთა, შენი არს ხუედრი 182, 21 [წეს].

განწიკვა მიტოვება 0-2 ბერძენნი
განწიკვა ლმერთან 163, 11 [წიკ].

განწიკვა 0-2 განწიკვა (მან) ქართლი
215, 23.

ი ვნ. ყოველი სისხლი ნოეს რღუ-
ნითა განწიკვა 164, 19 [წმელ/წმიდ].

განწიკვა გარკობა ე განწიკვის (იგი)
ასოთა შენთა 200, 8 [წონ].

განწიკვილ-ი რაზმი აღიზახნეს ორ-
თავე მათ განწიკვილთა 175, 12; გან-
ვილა (იგი) შორის განწიკვილთა მათ
175, 8 [II წყ].

განწიკვილ 0-1 განწიკვის დედისძმა ესე
ჩემი 169, 19 [წყერ].

განწიკვილ ი უობ. ბარზაბოდ განწიკვი
142, 2; კეისარმან გ. 170, 18; გ. (მან)
177, 5; 183, 4; გ. მეფემან 224, 18;
სიტყუთა შენითა კეისარმან განწიკვილ
225, 11; მათ განწიკვილს სიხარულითა
დიდითა 187, 7 [ხარ].

განწიკვილ-ი ქალწული განწიკვილ
ართან 164, 23 [ხრწენ].

განწიკვილ-ი დაპირება, გადაწყვე-
ტა ლაშქრობის გაიჭრა ოსეთზედ
150, 11 (სათ.) [II პირ].

განწიკვილ-ი უ-გარდავიდეს (იგი მას
მათ) 195, 17 [გად].

განწიკვილ-ი 0-1 გარდავიდეს არჩილ
ეგრისით 243, 7; გარდავიდეს ოსნი
145, 21 [ვედ/ვიდ].

განწიკვილ-ი 0-1 გარდავიდეს მეფე
ვახტანგ ეტლთაგან 173, 9; გ. წმა
ფიცხელი 238, 6 [ქედ].

განწიკვილ-ი გადასასვლელი
რომელ არს გარდასავალსა ოსეთისასა
235, 12 [ვალ].

განწიკვილ-ი 0-1 დაიხ მეფე და დის-
წული მისი გარდავიდეს კახეთად 200,
15 [ვედ/ვიდ].

განწიკვილ-ი მტკიცე ყვეს (მათ)
აღოქმა თავისთავისა სჯულსა ზედა
გარდავიდეს 182, 1 [ვალ].

განწიკვილ-ი ი ვნ. გარდავიდეს
სამნი ეპისკოპოსნი 142, 14; მეფენი
გ. ილ 215, 19; კათალიკოსნი გ. რვანი
215, 20; გ. სამნი კათალიკოსნი 228, 6;
მობიდან ეპისკოპოსი გარდავიდეს

იყო 145, 16; გ. ი. ნათესავი რვა 159,
13; მამა მათი გ. ი. 235, 10 [ცვალ].
განწიკვილ-ი (იყენეს) ეპისკო-
პოსნი ... გარდავიდეს რვანი
159, 15 [ცვალ].

განწიკვილ-ი ი ვნ. გარდავიდეს (იგი)
179, 10 [ხუფწ].

განწიკვილ ი ლუწული გარდავიდეს
(შენ) 168, 19 [ქად].

განწიკვილ-ი წასვლა 0-1 გარდავი-
წელიწადი სამი 178, 11 (ვარ.); გარ-
დავიდეს ... ეამნი რაოდენიმე 199, 19
გარდავიდეს წელი ორასორმოცდათ-
ნი 215, 18.

0-2 გარდავიდეს (იგინი) მცნებასა
147, 9 (ვარ.) [ქედ].

განწიკვილ-ი ჩამოხტომა 0-1 გარ-
დავიდეს (იგი) ცხენისაგან 153, 1; ვახტანგ
... გ. ცხენისაგან 153, 19; გ. მეფე
174, 10; გ. საყდარსა 196, 20; [ქედ].
განწიკვილ ვასქენ ველსა გარე დგა 216, 15
[გარე].

განწიკვილ-ი გარეთ რომელი ზღუდესა
გარეგნით იყო 202, 21 [გარე].

განწიკვილ-ი ირგვლივ გარემოს მისსა
მოიქმნოდა აგურითა და კირითა 161,
17; ალიყარა ლაშქარი გ. ქალაქისა 170,
13; სპანი ვახტანგისნი დადგეს ველსა
ზედა, გ. ციხე-ქალაქსა 201, 5; ქალაქ-
ნი გ. უჯარმოსა იძლიენენ 201, 21
[გარე].

განწიკვილ-ი სული შენი წარვიდეს
ბნელსა მას გარეგნულსა 194, 7 [გა-
რე; სენელ].

განწიკვილ-ი მიმხრობა ე მეფენი და-
რუბანდისანი გაერთნეს (მათ) 179, 7
[რთ].

განწიკვილ-ი არამედ, მაგრამ, ხო-
ლო გარნა შენ ზედაცა დავიდებლო
თავი ჩემი 153, 13; გ. წურილი ერი
მოიქცა მრავალი ცეცხლისმსახურებასა
145, 11; არას ვეძიებ გ. მხილებასა
164, 12 [გარნა].

განწიკვილ-ი მისივე გასაგებელი იყო
ქართლი 140, 8, განსაგებელი (ვარ.)
[გ].

განწიკვილ ი ვნ. სინდელი იგი გაქცა 189,
12 [ქიც].

ბაცემამ 0-8 გასცა ნიქი ერსა თუსსა 158, 5 [I ც].

ბაცვლა მეფემან გაუცვალა (მას) ქუეყანა 205, 14 [ცვალ].

ბაწირმა 0-2 არა გამწიროს (მან) 150, 6 [წირ].

ბაწულმა 0-1 გადაწყვეტა გაწყულებს საქმე ჩუენი 171, 21 [წყუელ].

ბაჭლა 0-3 ტყავი გაჭალა (მან მას) 225, 11 [ქალ].

ბაჭლმა გასვლა 0-1 რომელნიმე ხეთა ზედა გაქდეს 238, 10 [ქელ].

ბაბა ე ესევეთარი მათგან ეგების საქმედ 166, 9 [გ].

ბამო-ა შიშმან მისმან განაქარუნეს გემონი სოფლისანი 162, 18 [გემო].

ბზა-ა ცხენ-თორნოსანთა აღულებს გზა ქარაფისა 156, 5; შეიპყრან (მათ) გ. ჩუენი 170, 10; გუაქუნდეს ჩუენ გ. ქირისა და ლხინისა 170, 12; მოგივლია (შენ) ორისა წელიწდისა გ. 191, 11; უმოიარა გ. ქართლისავე მეშუდესა წელსა 227, 10; გ. რანისა აღმოვლო ერაკლე კეისარმან 231, 1; შემოვლო (მან) გ. გურიისა 238, 15; თუთ ... წარმოვიდა გზასა აფხაზეთისასა 157, 16; მოაოჯრნა (მან) გ. ქალაქნი საშნი 160, 4; წარმოემართა კეისარი გ. პონტოსასა 171, 3; წარმოვიდა ვახტანგ გ. კლარჯეთისასა, და სპანი მისნი განუტევნა (მან) გ. სომხითისასა 177, 17; შემოვიდეს (იგი) ... გ. შიმშატი-სასა 179, 15; წარიდეს ვახტანგ მეფე და ხუასრი გ. არღაბადაგანისასა 186, 9; წარიდენ იგინი გ. რანისასა 187, 3; შეიქცა ხუასრი გ. ქართლისასა 203, 6; დაიკუნეს (მათ) გზანი ქარაფთანნი 151, 22; სიბარჯუთ დაუტევნა (მან მას) გ. გამოსაუალნი 189, 6 [გზა].

ბზაბა ნთე ბა ე რომელი ეგზების 162, 4; (ეცხლებრ ეგზებოლებს (იგინი) 187, 8 [გზ].

ბზის-ბაბა დათმო ბა, გაშეება ვინათგან გზა-ეც შეწამებად, ცოდვა შენი განგეშორა 165, 19; თუთ გზასცეს (მათ) დარუბანდელთა 146, 3 [გზა; I ც].

ბინა რომელნი დანერგნა მამამან ჩუენ-მან შირიან, გინა თრღატ 169, 17 [წ].

ბინაბა ა-2 რომელნი ... აგინებდენ (მათ) 165, 7; სილაღემან სპარსთამან აგინა ღმერთსა 173, 11; ციხისთავმან ა. მეფესა 224, 14 [გინ].

ბლახბა-ი რომელმან აღადგინი ქუეყანი-საგან გლახაკი 154, 1; განუყვეს (მათ იგი) გლახაკთა 143, 9; განუყო (მან) ხუასტაგი დიდძალი გ. 151, 5; ვახტანგ მეფემან შეწირა მადლობა ღმერთისა მიმართ მრაველითა ლოცვითა ... და გ. მიცემითა 158, 5 [გლახაკ].

ბლახბა-ი მამა-ე ეძიებდენ (იგინი) გლახაკობასა 162, 19 (ვარ.) [გლახაკ].

ბლახ-ი იქმნენს ჭორჯანნი გლახად 187, 19 [გლახ].

ბლომა ი უობ. ყოველი სპარსეთი ... იგლოვს 173, 12; იგლოვდა გუამსა ზედა საურმაგისსა 189, 20; იგლოვებს (მათ) 176, 6 [გლოვ].

ბლომა-ე იქმნა გლოვა და წუხილი 146, 6 [გლოვ].

ბშირ-ი იყო იგი გშირი 161, 10; შენ ... მსგავსი ნებროთ გშირისა, გამოგაჩინა წინამძღურად ჩუენდა 148, 19; რომელნი ვართ ნათესავნი ნებროთ გშირისანი 161, 13; მე ... გშირთა გამოციდილთა მბრძოლი ვარ 153, 12; შევიდეს იგინი სპარსეთს, ქუეყანასა გ. და გოლიათთასა 170, 9 [გშირ].

ბმოზა-ა არღარა შეიქმნას გულსა ქართულთასა იქუ და გმოზა სჯულისა ქრისტესისა 141, 20; ყოველი გ. და ბრალობა ვასქენ მოკულისა უბრძანა (მოციქულმან სპარსთა მეფესა) 216, 22; არღარაიენ იკადრა გმოზად ჭუარი-სა 174, 8 [გშ].

ბმოღება-ი ისმა ბანაკით მათით ევა ტირილისა და გოდებისა 237, 16; ქმისადრ ტირილისა და გოდებისა ... იძივოდა ქუეყანა 204, 9 [გოდ].

ბმოღბო-ი მათ თანა ერთო კაცი ერთი გოლიათი 151, 24; იგი იყო გ. 154, 6; იყო იგი მკნე გ. 189, 1; დაეცნეს მრავალნი გოლიათნი სპარსთანი 188, 6; არა ერთო იგი გოლიათთა 154, 10; მე-

გოლიათთა და გმირთა გამოცდილთა მბრძოლი ვარ 153, 12; შევიდეს იგინი სპარსეთს, ქუეყანასა გმირთა და გოლიათთასა 170, 9 [გოლიათ].

ჯონება 0-2 შენ ზგონებ 197, 3; ზგონებთ, ვითარმედ 163, 10, ზგონებთა (ვარ.); ზგონებლა იგი 179, 4; ჰ. (იგი) 196, 17; ზგონებლეს (იგინი მას) მორ-წუმუნედ 142, 18.

0-2 (სტატ.) ეგეოდენი ზგონიეს მას ცხოვრება ყოველთა იძვრისთა 192, 2; გეგონა შენ 191, 19; მათ ეგონა ჩემ მიერ შემუსრვა საბერძნეთისა 184, 6 [გონ].

ჯონება-ა საწუთროსა ამის საქმეთაგან საძაგელ არს გონება შენი 193, 12; უმეტეს რურვოდა სჯულისათუს გონებასა შინა 146, 21; თქუა გ. თუსსა 190, 13; სპარსთა მეფემან განიზრახა გ. თუსსა 216, 19; ყოველი იგი აღწერილ არს გ. ჩემსა 236, 13; შენ ბრმა ხარ გონებისა თუალითა და ყრუ ხარ გ. ყურითა 192, 5; ვახტანგ ... სიმახულითა გონებისათა ... ირიდებლა ისარსა 155, 5 [გონ].

ჯორ-ი მთა საგანძურნი ... დასხნა გორს 233, 3; სახელი გორისა მის არს ტონთით 233, 4; ვინა-იგი მისრული იპოვა თავსა ზედა გორისასა 235, 8 [გორ].

ჯორბასალ-ი თქვან (სპარსთა) „ღურ აზ გორგასალ“ 180, 13; მის მიერ სახელედლა ვახტანგ მეფესა გ. 180, 14; დღესა მესამესა მივირდა გორგასალი მის თანა 182, 5—6; მოხალა ... სპარსთა მეფე გორგასალმან ლაშქრითურთ თუსით ტვილისად 182, 2; უძღუნა (მას) გ. მვევალი ათასი 182, 3; გ. რქუა (მას) 182, 11; რქუა ... გორგასალს 184, 1; წარსტა ძლეუნი გორგასალსა ძლიერად 181, 18—19; აზრახა ანთიპატმან გ. 182, 7; რქუა ხუასრო გ. 182, 10; მისცა გ. ნიჭი 183, 19; რომელი გ. აღმუნა 199, 1; მოუვლინა (მან) გ. მოციქული 199, 22;

აქა სპარსთა მოსლვა ქართლს ვახტანგ გორგასლის საომრად 180, 1 (სათ.); გორგასალისა ცოლი და შეილნი (იყუნეს) უჯარმისკეგესა 200, 18; ცხოვრება ვახტანგ გორგასლისა 139, 1 (სათ.); არაკი ვახტანგ გ. 191, 18 (სათ.); მეოცდაათობმეტე მეფე დაჩი, ძე ვახტანგ გ., ხოსროიანი 204, 16 (სათ.); აქა ვახტანგ გ. და პალეკარპოს ბერძენთა სპასპეტისა ომი 174, 19 (სათ.); აქა ვახტანგ გორგასლისაგან საბერძნეთს წასლვა საომრად 159, 16; აქა ვახტანგ გ. სპარსთა მეფისა შუელა პინდლოთა, სინდელთა, აბაშთა და ჯორჯანთა ზედა 187, 15 (სათ.); შესლვა პინდლოთს ვახტანგ გ. 188, 1 (სათ.); შესლვა სინდელთს ვახტანგ გ. 188, 12 (სათ.); აქა სპარსთა მეფისა და ვახტანგ გ. შესლვა აბაშეთს 195, 12 (სათ.) [გორგასალ].

ბრიბალ-ი შემოუმრგლო ვახტანგ სინდლთა მეფესა, ვითარცა გრივალმან 194, 14 [გრივალ].

ბრძნება მიხვდომა ი-უ ვერ უგრძნა არჩილ მეფემან ... უსჯულოება მოზიდანისი 142, 17 [გრძნე].

ბზრბზნ-ი მას ზედა დაარქუეს გვრგუნი მეფისა 160, 22; ანგელოზმან უფლისამან აღილო გ. 161, 1; თავსა ზედა ედვა (მას) გ. ნათლისა 167, 7; გ. მისცა ვახტანგს 167, 16; მიიღე მისგან გ. 168, 1; რომელსა ფრთეთა მისთა ზედა აქუნდა გ. 168, 2; მიილო (მან) გ. ჭუარისაგან და დაარქუა გ. იგი ვახტანგს 168, 6; გ. ჭუარისაგან ... მოგცა (შენ) 168, 19; გ. წამებისა მიილო (შენ) 168, 23; მოართუეს მას ჭუარი და გ. 171, 11; (წარსტა) მის თანა გ. ანთრაკიანი 181, 19; დაადგა (მას) გ. 185, 10; შენდა მიმიცემია გ. მეფობისა ჩემისა 203, 19; მან წარმოსცა (მათ) ორი გ. 239, 14; მისცა ლეონს ცოლად ძმისწული მისი გურანდუხტ და გ. იგი 242, 23; გვრგუნითა წამებისა მიილო (მან) 168, 11; მიჰყო

(მან) ქელი გვრგუნსა ნათლისასა 167, 16; მე გვრგუნისა მისგან ... მომცა მთავრობა 168, 14; მე ... მივეც გ. ჩემისგან მოყუასსა ჩემსა 168, 15; ალილო პეტრე მისეე გვრგუნისაგან 167, 17; რომელ ნახე გვრგუნითა ოქროსათა ქურცილი 168, 16; შენ წარბხეე ორინი იგი გვრგუნნი 236, 13; მე გ. იგი ჩემნი ... მარტოდ დავსხენ 236, 17; რომლისა აღწერილი ყოველი დავდევით ორთა მათ თანა გვრგუნთა 236, 10 [გვრგუნ].

გვრგუნოსანი-ი იხილა მან ერთსა ზედა მქდომარე კაბუეი ... გვრგუნოსანი 167, 6; რომელი-იგი იხილე საყდართა ზედა გ. 168, 13 [გვრგუნ].

გუამ-ი სადა-იგი ეფლა გუამი წმილისა რაუდენისი 199, 7; გ. წმიდისა შუშანიკისი წარმოიღეს დიდითა პატივითა 216, 17; პატიოსანი გ. მისი დადევს მცხეთას 229, 8; მივიდეს (იგინი) გუამსა ზედა ვარაზ-ბაყურისსა 176, 5; იგლოვდა გ. ზედა საურმაგისსა 189, 20; გუამნი კაცთა მართალთანი დაგიცემიან (შენ) 164, 17 [გუამ].

გუარ-ი იგი არს გუარი და წესი ქორისა 191, 1 [გუარ].

გუელ-ი უკრებნ (იგი მას) მკალსა და გუელსა 190, 12; გაზრდილ ვარ მკალითა და გუელითა 190, 14; გუელო და ნათესავო ასპიტისაო 172, 13 [გუელ].

გუემ 0-2 გუემს (მას) მამა იგი გუემითა და სწავლითა 147, 12; გუემნა (მან) იგინი სატლითა სისხლისათა 237, 11 [გუემ].

გუემ-ა მიმივლენია მათ ზედა გუემასასტიკად მომსრეელი 237, 13; გუემს (მას) მამა იგი გუემითა და სწავლითა 147, 12 [გუემ].

გუერ-ი გ ე რ დ ი, ფ ე რ ლ ბ ი ვახტანგ ჩაელო გუერდი და შთადგა მდინარისა პირსა 153, 11; ვახტანგ ... ჩაელო გ. 154, 19; ვეწყუნეთ (ჩუენ) ზღვთ კერძოსა ამას გუერდსა შინა

236, 21; რომელი გუერდით გიღვან 167, 12 [გუერდ].

გულ-ი არღარა შეიქმნას გულსა ქართველთასა იქუ და გმობა 141, 20; არა იყოს გ. ჩემსა სიტყუა 148, 2; სიბრალული დისა ჩემისა განლევს გ. ჩემსა 150, 3; თქუა (მან) გ. თუსსა 190, 13 (ვარ.); რომელი მოცემულ არს წინამძღურად ... გულითა მოსავეთა მისთა 148, 7; გ. მათითა სწყედეენ (იგინი მათ) 165, 7; ყოვლითა გ. შეუდგა იგი ქრისტესა 216, 8; ჩაპყუეთა (იგი) ვიდრე გულამდე 155, 13; მტიციემცა არიან გულნი თქუენნი საწმუნოებებსა ზედა 140, 18 [გულ].

გულემა განზრახვა ე ევლებოლა (მას) თუბრძოლა თარქანისი 152, 13 [გულ].

გულისნიტაშუა-ა ს უ რ ვ ი ლ ი აწ გიოხრა გულისნიტყუა შენი 165, 20 [გულ, ტუ].

გულისწარმა-ა ამით დავაცხროთ გულისწყრომა მათი ბერძენთა ზედა 184, 14 [გულ; წყურ].

გულისმისმყოფელი-ი შე მ ტ ყ ბ ი, გა მ გ ე ბ ი არა მოაკლდეს ნათესავსა მგათსა ბრძენი გულისმისმყოფელი და მბრძოლი 240, 7 [გულ; ხმ, II ყავ].

გულისმის-მყოფა გა გ ე ბ ა 0-2 საგდუბტ გულისმის-ყო ... სჯული ქეშმარიტი 142, 11 [გულ; ხმ; II ყავ].

გუნდ-ი რ ა ზ მ ი, დ ა ს ი განსრულ იყო გუნდი მეფისა ვახტანგისა ალაფობად 172, 9; ესმა (მას) მუნით საზრახავი შუღთა გუნდთა ზეცისათა 162, 5 [გუნდ].

გუნდ-გუნდად აღიქრნეს (იგინი) გუნდ-გუნდად 176, 1 [გუნდ].

გუჭარი-ი გუჭარი დაწერეს 231, 6; მან წარმოსცა ორი გვრგუნი და გ. მირსა და არჩილს 239, 14; მოგუთხრობს ჩუენ აღწერილი გ. 240, 8; მით გუჭრითა მოიძიენეს (მათ) ნათესავნი მათნი 231, 7; შეიტანნეს (მათ) ყოვლისა საგანძურისა გუჭარნი 231, 5; მე გვრგუნნი იგი ჩემნი და გ. ტყავისანი დავსხენ მარტოდ 236, 17 [გუჭარ].

დ

- და*** (კავშ). შეიპყრეს ქართველთა მეფე მირღატ სპარსთა წყობასა შინა და წარიყვანეს ბაღდადს დ. მუნ მოკულა. დ. დაიპყრეს ქართლი სპარსთა, დ. განჩუენეს ეკლესიანი 139, 5—6 [II და].
- და-ა** წარიყვანეს (ოვსთა) დაა ვახტანგისი მირანდუხტ 145, 24; დაუტევენა განმგებელად სამეფოსა თვისისა დედა მისი ... და დ. მისი, ხუარანძე 151, 6; დ. ჩემი, ხუარანძე, შეირთოს მირიან 151, 7, მან შეირთოს დ. ჩემი 151, 9; წარმოგზავნა დ. მისი და ტყუე იგი ყოველი 157, 15; დ. მისი ... იყო ... შუენიერი 159, 7; რათა დ. შენი მომცე ცოლად 184, 7; მისცა სპარსთა მეფესა დ. ვახტანგ მეფემან 185, 6; ვახტანგს ევედრნეს დედა და დ. მისი 186, 8; წარვიდეს ვახტანგ და დედა და დ. მისი 186, 10; დედა და დ. შენი ... დამაშურალ არიან 187, 1; ვახტანგ მშუღობით პოვა დედა და დ. მისი 196, 5; დ. მისი ... მისცა ბაქურს ცოლად 199, 18; მისცა ნიკი დიდძალი დედასა და დასა ვახტანგისსა 187, 12; ითხოვეს ვახტანგისგან ოვსთა ოცდაათი ათასი ტყუე ოვსეთისა ნაცვლად დოხსა მისისა 157, 5; მისცა (ოვსთა) ვახტანგ ოცდაათი ათასი ტყუე დ. მისისათეს 157, 7; გაეგება წინა დედა მისი და დანი მისნი 157, 21; ვახტანგ და დ. მისნი დარჩომილ იყვნეს 159, 8 [I და].
- დაბა-ა** არტავაზ ალაშენა ... დაბა მერისა 178, 4 [დაბა].
- დაბანანკაბა** ი უობ. დაიბანაკა მუნ 178, 21; დაიბანაკეს (მათ) მუხნარს 150, 17; დ. ორთავე სპათა 151, 20; დ. ბანაკავე თესსა 156, 15; სპარსთა დ. 179, 20; დ. იორსა ზედა 201, 4; დ. წყალთა მათ ზედა 238, 5—6, დავიბანაკოთ ზღუასა სახმრით 170, 11.
- ი-უ დაუბანაკა მათ დიდმით 179, 19—20 [ხანაკ].
- დაბღაბი** იყო ცემა ბუკებისა და დაბღაბთა 155, 8 [დაბღაბ].

- დაბნელმაბა-ა** მათისა ნათლისაგან ვერ შეუძლებდა დაბნელებად ღამე 161, 19 [ბნელ].
- დაბრკოლმაბა** შეეცდენა ა-2 აწ თუმცა ღმერთსა არა მავათ მიერ დაებრკოლა ბოროტი ევე მტერი 240, 4; დ არა დაბრკოლდებოდეს ანგელოზნი 166, 15; თუ დაბრკოლდეს კაცი 165, 2 [ბრკ].
- დაბრკოლმაბა-ი** არა დაბრკოლებულსა დაეცემ 165, 4 [ბრკ].
- დაბღვინმაბა** მიტოვებინება ა-8 იძულებით არცავეს ქართველსა სხუასა დაგაგდებინებ სჯულსა ქრისტესსა 144, 19 [გდ].
- დაღსტურმაბა** ი ვითარცა ესმა ესე ებისკოპოსსა, დაიღსტურა 196, 17; მაშინ განიხარა მეფემან და დ. 224, 18 [ღსტურ].
- დაღვინმაბა** დაყენება ა-2 დაადგინა სპარსთა მეფემან ძევე მისი ვარაზბაკურ 145, 7; მეფემან დ. სხუა სპასპეტი 145, 9; დ. იგი ... ზემოსა ეკლესიასა 145, 15; დ. იგი ერისთავად 177, 21; სპარსთა მეფემან ... მკურნალი ... დ ზედა სინდთა მეფესა 194, 22; ვახტანგ სპანი ... დაადგინა განმზადებულად 154, 17.
- ე-1 (2)** დადგინებულ ვარ ღმრთისა მიერ მთავრობასა აღმოსავლისასა 162, 9; მიქაელ დადგინებულ არს ძალად სპარსთა 163, 9; რომელნი დადგინებულ სართ მთავრობასა ზედა 147, 19; მთავრობასა ზედა დ. ხ. 161, 12; რომელი მათ მიერ დადგინებულ იყო 198, 2; აღარნასე ... ბერძენთა მიერ დ. ი. ერისთავად 243, 11 [დეგ].
- დაღვმაბ** ა-2 ანგელოზმან უფლისამან ... გურგუნი ... დაადგა თავსა ივბიმიანოსსა. 161, 1; ვახტანგ (დაჩის) დ. გურგუნი 185, 10 [დეგ].
- დაღვრმაბა** 0-1 ყოველი ერნი ... დადგებოდეს წინაშე ჭუარსა 174, 4; მირღატ ... დადგა ასაკსა მამაკაცობისასა 140, 23; ვახტანგ ... დ. თიანეთს 151,

12; ვახტანგ ... დ. ლოცვად 152, 11; სამოელ დ. წინაშე მეფისა 170, 4; ვახტანგ დ. ჭაქუს 181, 22; გუარამ კურაპალატი დ. მორჩილებასა ზედა ბერძენთასა 221, 13; სტეფანოზ ... დ. ტფილისსა შინა 224, 9; მოკელა ადარნასე დ. დე მისი, სტეფანოზ 228, 8; დ. მის წილ აბოთქიარ 229, 12; დ. მის წილ ომარ 229, 16; დადგეს (იგინი) ევრეთ შუდ დ.ე 151, 22; დ. სანი მცნი ზურგით მისსა 153, 8; დ. (იგინი) მტყუარსა იზიერ და ამიერ 158, 18; დ. (იგინი) სპერიოთ კერძო 170, 14; ქართველნი ... დ. 173, 1; მეფე და ჭუანწერ სპასბერი დ. მცხეთას 180, 3; იგინი ... დ. ველსა კალასასა 181, 20; სადა დ. ფერკნი ... ქრისტესნი 192, 14; რომელნიმე დ. 231, 5; დადგე წინაშე პირსა მტერისასა 173, 19; ნუ ივლტი, დ. 171, 8; დ. ეკლესიასა შინა 201, 20; უბრძანა, რაათა ... დადგენ თენიერ ბრძოლისა 171, 3 [დგე].

დადგომა² გაძღვება, გამკლავება. ი-უ ამისდა ვერვის დაედგნეს ბრძოლასა შინა 152, 5; ვერვის დ. მისთვის ბრძოლასა შინა 154, 6 [დგე].

დადგრომა დადგომა, გაჩერება 0-1 ზენონ ... დაადგრა კარნუ-ქალაქსა 203, 3; გუარამ დ. მორჩილებასა ზედა ბერძენთასა 221, 13 (ვარ.); შეიღნი მირდატისნი დაადგრეს მორჩილებასა ბერძენთასა 207, 2; შენ დაადგერ აქა 241, 10; დაადგერიოთ სიმაგრეთა შინა თქვენთა 239, 17 [დგე].

დადგება 0-2 დადვა პირი თსი ფერკთა მისთა ზედა 144, 11; ყოველი დავდევით მათ თანა 236, 9; შენ და მამამან ჩუენმან დასდევით იგი ქუთათისსა 236, 16; ყამი დადვეს შეკრებისა 181, 19; გუამი მისი დ. მცხეთას 229, 8; დ. (მათ იგი) 231, 6; ესე ... მსახურება ... დ. ჩუენ თანა 239, 24; (სინდთა) დასდვიან ენება დიდი სპარსთა ზედა 188, 15; დადვა თავი ჩემი 175, 9; დავდვათ სული ჩუენი 192, 20; 193, 14; საფუძველი ოლენ დაედვა (მას) 200, 6 [II დგე].

დადგნობა 0-1 დადნებოდა ოქრო და ეცხლი 162, 2—3 [დნ].

დადუმება ენ/6 ვახტანგ ... დადუმნა 168, 3 [დუმ].

დავაპრება ე შეევაკრება მირდატს დაევაკრა ძმა მისი დაჩი 205, 13 [ვა-პრა].

დავიწევა ი შუშანიყ ... დაივიწეა სიყუარული ქმრისა 216, 7 [ვიწე].

დავრდობა 0-1 (სადღესტ) დავარდა პირსა ზედა 144, 11; ვახტანგ ... დ. ქუეყანასა ზედა 153, 2; ვახტანგ ... დ. მიწასა ზედა 153, 19; (ვახტანგ) დ. ქუეყანას ზედა 155, 15; სხუა შუღლი დ. სპარსეთსა 220, 13 [ვარდ].

დავრდომილ-ი სკორეთაგან აღამალი დავრდომილი 154, 1 [ვარდ].

დავსება ჩაქრობა 0-2 სადაცა მიპოენეს სახლი ცეცხლისა, დამოვსია ფსლითა 179, 8 [ვს].

დაზამება ი უობ. აღდგეს მათ შორის მოციქულნი და დაიზავენს 157, 4—5 [I ზავ].

დათიენა მოთმენა ი არა დავითმინო მიცხევა ოვსთა 148, 4 [თმენ/თმინ].

დათიენა-ა არა ეამს დათიენა 148, 9—10 [თმენ/თმინ].

დათუალვა მიჩნევა ი ყოველნი ჩემდა სამსახურებელად დავითუალო 148, 4 [I თუალ].

დათხევა დაღერა ი ვნ. დაითხია სისხლი 197, 12 [თხევ/თხი].

დატლება ა-3 დამაკლო (მან) გამორჩეულთა წმიდათა მისთა 203, 10.

ა-დ არცა ერთი ტყუეთა მისთაგანი დააკლდეს 170, 3 [კელ].

დატლება-ა სიმრავლისაგან არა შეჩენილ იყო დაკლება 238, 16 [კელ].

დატლება 0-2 სპარსნი ... ეკლესიისა მსახურთა დაკვიდვდეს 160, 7 [კალ].

დალტობა დასველება ა-2 დალტობდა ფერკთა მამისა თვისთასა ცრემლითა 144, 12 [II ვლტ].

დამალვა 0-2 რომელი დამალა ერაკლე მეფემან 236, 9; დამალეს ჭუარები ქართველთა 139, 7.

ი ვნ. დამალნეს (იგინი) ტყეთა და ღრეთა 234, 4 [მალ].
დამალული-ი წარკდა დამალულთა მათ მკედარათა 189, 13 [მალ].
დამარხული-ი მამა მათი იყო ... დამარხულ ეგრასა შინა 235, 10 [მარხ].
დამაშობალი-ი ღელა და დამა შენი აქამლის დამაშობალ არიან 187, 2 [შუერ].
დამაბაღმბელი-ი ქართველთა აღიდეთ ... ღმერთი ... დამაბაღმბელი ყოვლისა 140, 17; გუწუართნა ღმერთმან, დამაბაღმბელმან ცისა და ქუეყანისამან 147, 14; ღმერთმან დ. მოაელინენ ანგელოზი მისი 150, 8—9; ღმერთმან დ. შეიწიროს მსახურება ესე ჩემი 193, 1; ღმერთმან დ. წყალობა-ყოს 193, 4; არამცა მსახურებად შეიწირა ღმერთმან დ. ყოვლისამან 193, 11; მინდობითა ... დამაბაღმბელისა ღმრთისა ვიძიოთ შური ოესთა ზელა 148, 5 (ვარ.); მიქმნია მოსლეა ... მსახურებისათს ... დ. ყოველთასა 192, 12; მინდობითა ღმრთისა ... ყოვლისა დამაბაღმბელისათა განვალ თუთბრძოლად თარქანისა 152, 21; მეცნიერნი არიან ღმრთისა დამაბაღმბელისანი 193, 9; დამაბაღმბელი ყოვლისათ 153, 3 [ბად].
დამაბაღმბელი ა-2 იხილი, ღმერთო, ამპარტაენი და დაამაბლი 175, 4;
 ი დავიმდაბლო თუი ჩემი 153, 13.
 დამაბაღმბელა სილაღე სპარსთა 173, 13; ყოველნი მათნი ამაღლებულნი დამაბაღმბელენ 239, 21 [დაბ].
დამაბაღმბელი-ა დამაბაღმბელა მეფობისა ჩემისა მათ ყვეს 184, 10 [დაბ].
დამაბაღმბელი ე არჩილ ... დაემკურა ეგრისს 243, 4; ჯიქნი დაემკურნეს ბოლოსა აფხაზეთისასა 157, 2; ძმანი ... დ. მუნ 244, 7; დ. სამნივე იგი ძმანი 244, 9 [მკურ].
დამაბაღმბელი ჩამოკიდება 0-2(8) ასონი მისნი დამაბაღმბელს ხესა 216, 16 [კიდ].
დამაბაღმბელი ე დაემორჩილნეს (მას) ყოველნი ნათესაენი ნოესნი 161, 15; ყოველნი მტერნი მათნი დაემორჩილნეს 199, 21; დაემორჩილენით თქუენ მეფეთა 197, 14 [ჩჩ].

დამაბაღმბელი ე მეფე იგი სინდთა დაემკურა ვახტანგს 195, 6 [ყუარ].
დამაბაღმბელი ე დაემოწმნეს (მას) ... წარჩინებულნი 149, 18 [წამ].
დამაბაღმბელი განმტკიცება ა-2 ღმერთმან ... დაამტკიცენ მეფობა შენი 150, 10 [მტკიც].
დამაბაღმბელი დადასტურება, გაღაწყვეტა ა-2 ვახტანგ ... დაამტკიცა ბრძოლა მისი 153, 1; დაამტკიცეს (მათ) ლაშქრობა ოესეთისა 150, 12.
 ე რაათა შენ მიერ კემშარიტება დაემტკიცოს 168, 21 [მტკიც].
დამაბაღმბელი დამსხვრევა არა დამსხვრენეს (მათ) კერანი 160, 22 [მუსრ].
დამაბაღმბელი ა-2 ღელოფალი ... დაამსხვრებდა მოძღუარსა 169, 5 [მსხრ].
დამაბაღმბელი გაძნელება, გაქვირება და დამაბაღმბელა თხოვა ესე შენი 166, 7; დ. დგომა ჩუენი 177, 1; დ. თხოვა შენი ჩემ ზელა 182, 12; დ. წყლულება ვახტანგისი 202, 16; დ. ვახტანგ წყლულებისაგან 202, 19; მირ დ. წყლულებისა მისგან 240, 14.
 ი-უ-ღ დაუმძიმდა ესე ... ხუასროს 196, 4; დ. (ეპისკოპოსსა) მას ზელა 196, 12; დაუმძიმდა (ესე) მცირედ რამე სხუათა 242, 10 [მძიმ].
დამაბაღმბელი 0-2(3) რომელნი დანერგნა მამამან ჩუენმან მირიან 169, 17 [II რგ].
დამაბაღმბელი 0-2(8) დაჩი დაბაბატიფა მთუელთა კახეთისათა 205, 9 [ბატიფ].
დამაბაღმბელი ი დაიპყრა (ქუეყანა) მირდატ 205, 16; ქასრემან დ. სპარსეთი 221, 4; დ. (მან) საბერძნეთი 223, 2; ამან ... დ. საბერძნეთი 223, 19; დ. კეისარმან ტფილისი 224, 12; სხუა ყოველი ქართლი დ. აღარნასე 226, 7; (მოკამად) ყოველი არაბია და იამანეთი დ. 229, 11; აბოზიქარ დ. სპარსეთი 229, 14; ყრუმან ... დ. კარი დარიელისა 234, 5; დაიპყრეს ქართლი სპარსთა 139, 6; (ბერძენთა) დ. ეგრასა წყლულოთგან ვიღრე ციხე-გოჯადმდე 146, 5; რომელთა დ. სოფელი ესე 165, 8; რათამცა ... ქუეყანა შენი ... დ. 191,

- 13; სპარსთა ... მცხეთა ვერ დ. 202, 20; სამთა მათ ერისთავთა ... დ. დასავლეთი ქართლისა 204, 18; ქართლი ... დ. სპარსთა 217, 13—14; დ. კუხეთი და ჰერეთი 219, 2; სარკინოზთა ... დაეპყრა ვაზირი 244, 4 [პყარ].
- დაპროზობა**-ა ვერ შეუძლეს (მათ) დაპურობად 160, 1 [პყარ].
- დაპროზობით** ქვემოთ კენ რომელსა შინა არს (იგი) ღმრთივალმართებულისა სუეტისაგან დაპურობით 204, 12 [პყარ].
- დაძამება** დ რ ო ს პ ო ე ნ ა ო მ ა შ ი ნ დ ა ი შ ა მ ა ს ი ნ დ თ ა მ ე ფ ე მ ა ნ შ ე უ ო ლ ა ვ ა ხ ტ ა ნ გ ის პ ო რ ო ლ ის წ უ ე რ ის ა 194, 11 [უამ].
- დარბაზი**-ი მან ... აღაშენნა დარბაზნი 228, 12 [დარბაზ].
- დარაშუბ** და დ გ მ ა ა მ ა ლ ი ლ ო პ ე ტ რ ე მ ის ე ვ გ უ რ გ ე ნ ის ა გ ა ნ რ ე ც ა უ დ რ ა რ ე ს ი და დ ა ა რ ქ უ ა ს ა მ ო ე ლ ს მ ო ნ ა ზ ო ნ ს ა 167, 18; კეისარმან ... დ. გურგენი იგი ვახტანგს 168, 6; (ბერძენთა ივიშიანიისს) დაარქუეს გურგენი მეფისა 160, 22; დაარქუ ე ბ ე ტ რ ე ს 167, 17 [რქუ].
- დარღუება** ი ვ ნ. ეკლესია ქვათა ოდესმე დაირღუეს 164, 15; ეკლესიანი კორცანი ოდეს დაირღუენ 164, 16 [რღუ].
- დარჩენა** გ ა დ ა რ ჩ ე ნ ა ა - 2 შ ე მ უ ს რ ე ი ს ა გ ა ნ დ ა ა რ ჩ ი ნ ე ს დ ი დ ი ქ ა ლ ა ჭ ი პ ო ნ ტ ო ს ა 240, 1 [შეთ].
- დარჩობა** 0-1 დარჩა ვახტანგ 143, 20; არავინ დ. 152, 9; დ. ტყუე ოვისი 157, 11; დ. მირდატ ოდენ 205, 13; ნათესავნი ქართველთა მეფეთანი დარჩეს ქვესა კახეთისასა 139, 9; დ. შვილნი მისნი წურილნი 217, 4; შვილნი ბაკურისნი დ. მთიულეთს კახეთისასა 217, 11; იგინი დ. კლდეთა შინა კლარჯეთისათა 217, 12; იგინი დ. კახეთს 219, 2; ციხესა კალისასა დ. კაცნი 224, 13; შვილნი სტეფანოზისნი დ. კლდეთა შინა კლარჯეთისათა 226, 5; მეფობა შენი უვნებულად დარჩეს 149, 15; ყოველი კაცი, რომელი დ. სიკუდილისაგან 202, 8; განძი იგი ... უცნაურად დ. 236, 18; იგი ... ზენ დარჩომილ იყო 243, 13; კახეთი ... დ. ი.
- 244, 9; ვახტანგ და დანი მისნი დარჩომილ იყვნეს 159, 8.
- 0-2 სპარსნი, რომელნი დაგურჩეს ... შესლვასა ამას ჩუენსა მოუწყუედელად 171, 9.
- ი-უ ციხე-ქალაქნი დაურჩეს (მათ) 145, 23; დ. წარუტუენეველად ქვენი ქართლისანი 146, 1; დარჩომოდეს მოუოკრებელად ქალაქნი სინდეთისანი 195, 10 [შეთ].
- დარჩაშლ**-ი ვახტანგ ... წარიტანნა თანა ... ათი ათასი მკედარი დარჩეული 186, 2 [ჩრევ/რჩი].
- დასაბამი**-ი დასაბამსა ქართლისა მოქცევისასა ... ვანიელნი აჭათ ეპისკოპოსი 197, 19 [ბამ].
- დასაბაშლ**-ი დასავლეთი გამოვიდეს ვაცი დასავლისა 224, 17; წარვიდეს პაქანიკნი დასავლით კერძო 157, 1; დ. მტერნი აღდგომილ იყვნეს 206, 11 [ვალ].
- დასაბაშლეთი**-ი დაიპყრეს დასავლეთი ქართლისა 204, 18; მიიყვანნა დასავლეთით თურქნი 223, 19 [ვალ].
- დასაბაშლაზი**-ი სინდთა მეფემან ... თხარა მოხრებლი დიდი დასაბაშლავად მკედართა 189, 6 [შალ].
- დასრულება** დ დასრულდა მეფობა თქუენი 231, 3 [სრულ].
- დასტურ**-ი ს ა ნ დ ო პ ო რ ი მ ი ა ვ ე ლ ი ნ ე ნ დასტურნი 184, 2 [დასტურ].
- დასუშა** 0-2 დავსუ ეპისკოპოსად მიქაელ 179, 11; ამანვე არჩილ დასუა ეპისკოპოსი 142, 15; ვახტანგ ... დ. ერთი ეპისკოპოსი 198, 15; ვახტანგ ... დ. ეპისკოპოსი 199, 7; ფარსმან მეფემან დ. საბა 207, 13; მანვე ... დ. კათალიკოსად ევლათი 207, 15; მანვე მეფემან დ. კათალიკოსი მაკარი 215, 25; მანვე მეფემან დ. სემონ კათალიკოსად 217, 3; ამან სტეფანოზ დ. ბართლომე კათალიკოსად 222, 14; დ. მას ზედა ტილისში 233, 5; დასუეს მეფედ მცხეთას ... ძე თრდატისი 139, 11; დ. პეტრე კათალიკოსად 198, 13; მოკლდა კათალიკოსი სამოელ და დ. სამოელვე 222, 2.

ი დაიხუ იგი თანა 167, 20 [სუ].
დასწავება ი დაისწავლეს სპარსთა იგი 180, 12 [სწავ].

დასსდომ 0-1 არლარა მოიყვანებდეს კათალიკოსსა საბერძნეთით, ქართველნი დასხდებოდეს 207, 14; მუნ დასხდეს მირდატ და საგდუბტ 142, 7; დ. (იგინი) მოგუთას 145, 5; ორნივე ეპისკოპოსნი დ. საყდართავე 147, 4; სხუანი ... ერისთავნი დ. სელებითა 147, 4; დ. (იგინი) წუნდას 205, 1; დ. (იგინი) უკარმას 219, 3 [სხედ].

დასსმბ დადება (მრავლისა) მე გვრგუნნი ... და გუქარნი ... მარტოდ დაესხენ 236, 18; არჩილ ... საგანძურნი ქართლისა და ჭავჭავთისანი დასხნა გორს 233, 2; დასხნეს (მათ) ადგილსა მათსა ნათესავნი სპარსთანი 187, 18.

ა-8 (ოგსთა) დასხეს (ვახტანგს) ისარი 156, 2.

ი ვნ. დაიწერა ცხოვრება და სასწაულნი მათნი და დასხნეს ეკლესიათა შინა ქართლისათა 207, 20—21.

ე ბაქურ ... (მას) დაესხა 216, 16; დაესხა ვახტანგ სპარსთა ზედა 202, 7; დ. (ვახტანგ მათ) 202, 10; დაესხის სიმრაველ ყუაეთა ქორსა 190, 7 [სხ].

დასჯა 0-2 შენ დამსაჯე უმსჯავროებასა ჩემსა 165, 18; სამართლად დაგუსაჯნა ღმერთმან 148, 13 [საქ].

დაბთვევა|დაბთვობა ი-უ საგდუბტ ... დაუბთვა ცეცხლისმსახურება 142, 12; (ვახტანგ) მაისმდისწული მისი დ. მცხეთას 151, 11; ვახტანგ ... დაჩი ... დ. მეფედ 185, 10—11; ლეონ ანთიპატმან დ. ლაშქრისა მისისაგან ათი ათასი ბერძენი 186, 3; დ. ზრდა მართუეთა თუსთა 190, 11; (ვახტანგ) მცხეთას ... ბიერტიანი დ. 200, 20; (ვასქენ) დ. სჯული ქრისტესი 216, 4; ქსარე ... დ. რანი და ქართლი 217, 18; კეისარმან ... დ. მის თანა ერისთავი 225, 3; დაუბთვნა განმგებლად სამეფოსა თუსისა დედა მისი და დამ მისი, ზუარანძე 151, 5; დ. ჰინდურად მრახბიონი ჰინდოთოს 162, 21; ვახ-

ზედა სომხითისა და ქართლისათა 180, 4; ვახტანგ ... დ. მის თანა შუდნი წარჩინებულნი 185, 11; (სინდთა მეფემან) სიმარჯვით დ. გზანი გამოსავალნი 189, 6; მეფემან სპარსთამან ... ნახევარნი დ. ადგილსავე ზედა 195, 19; დაუბთვეთ (თქუენ) ჩრდილო 231, 3; დაუბთვეთ ყოველთა ქალაქი 162, 21; ყოველთა დ. მწუხარება 177, 5; მათ დ. ქუეყანა ესე 231, 4; დაუბთვენს (მათ) ორნი ერისთავნი 160, 2; რათა დაუბთონ სოფლები 200, 13.

ა-3 აბობიქარ ... მძლავრობით დაატეობინა უმრავლესთა ცეცხლისმსახურება 229, 15.

ი-უ არა დაუტეობ (მე) ნათელსა შემწულსა 174, 5; და სიყუარულსა ბერძენთასა ნუ დაუტეობთ 203, 17; მეფენი დაუტეობდენ მეფობასა 162, 18—19; დაგიტეობიეს საყოფელი მამათა შენთა 191, 10; შენ დაგიტეობია ქრისტედ 196, 13; ვინათგან დაუტეობია ქართველთა კერამთსახურება 221, 6 (ვარ) [ტევ].

დაბთვევა-ა|დაბთვობა-ა არა აიძულოს (მას) დაბთვევა ქრისტეს სჯულისა 144, 14; არა აიძულა (მას) დ. სჯულისა 144, 18; ცნა ცოლმან მისმან ... დ. ქრისტეს სჯულისა 216, 6; ნუუქუე შური იგოს დაბთვევბისათეს სჯულისა 144, 4—5; რათა არა აიძულოს ... დ. სჯულისა 144, 14.

გუბრძოლი ჩუენ დატეობისათეს სჯულისა 181, 13; არა ხარკისა მიცემისათეს გუბრძევანან, არამედ ქრისტეს დ. 201, 8—9 [ტევ].

დაუკლებელად უკლებელი ვ მოიყვანნეს (მათ იგინი) დაუკლებელად 176, 9; ყოველი დ. განუტეობია 177, 5 [ქელ].

დაუსაბამო-ა ყოველთა ქართველთა აღიდეთ ... ღმერთი დაუსაბამო 140, 17; მიქმნია მოსლვა ... მსახურებისათეს ღმრთისა დაუსაბამოსა 192, 11; მინდობითა ღმრთისათა, სამებისა ერთ-

- არსებისა დაუსაბამოსათა ვიძით შუ-
რი ოესთა ზედა 148, 5—6; მინდობითა
ღმრთისა დ. ... განვალ თუთმბრძო-
ლად თარკანისა 152, 20 [მაშ].
- დაუსრულემაველ-ი** არცა სურვიელ ხარ
... მოსლედ ... ნათელსა მას დაუს-
რულეხელსა 192, 7; არა მიქმნია მოს-
ლუა ... დიდებისათს ... საუკუ-
ნოსა დაუსრულეხელისა 192, 12—13
[სრულ].
- დაფარვა** 0-2 ღმერთი დაფარავს ქა-
ლაქსა მაგას 162, 10 (ვარ.) [ფარ].
- დაფარულ-ი** მამათა ჩვენთა დაფარუ-
ლად ეპყრა წიგნი ესე 163, 3 [ფარ].
- დაფლვა** 0-2(2) არჩილ დაფლვა საგან-
ძური .. ქვესა კახეთისასა 233, 1;
ერაკლე ... საგანძურნი ... ეკლე-
სიათანი ... დაფლნა მცხეთას 233,
6; რომელნი-იგი დავფლენით ქუეყა-
ნასა ჩუენსა 236, 6; დ. იგინი უჭარ-
მოს 236, 11; გუამი ... შუშანიისი
... დაფლეს ტურტაეს 216, 17; მირ
... დ. ზემოსა ეკლესიასა 241, 11;
მათ ... დაფლნეს განძნი მათნი 231,
4; დაფლალ საფლავსა მამათაე ჩუენ-
თა თანა 240, 15; წარსცენ ძულანი
მისნი და დაფლნენ საყდარსა ქუთა-
თისსა 241, 8.
- ე-1(2) ვახტანგ ... დაფლვა მცხე-
თას 204, 10 [ფალ].
- დაქურთმება** დ დაქურთმებულ იყო იგი
244, 14 [ქურთვ].
- დაღმთუ** თუ მცა, თუ დაღმთუ ძა-
ლითა ქრისტესითა ჩუენ ვართ მძლე-
ნი 141, 14; დ. აწ შენ მიგცნე სპარ-
სნი 171, 17 [II და].
- დაღმთუმცა** თუ მცა დაღმთუმცა ქუ-
ეყანა ჩემი დატულ იყო ძალითა
ქრისტესითა 192, 18; დ. არა იყო მი-
ზეზი ქრისტეანეთა კსნისა 193, 6
[II და].
- დაღამება** დ დაღამდა დღე იგი 152, 11
[ღამე].
- დაღაცათუ** თუ მცა დაღაცათუ ყრმა
ვარ 147, 17; დ. ჩემ ზედა ... მო-
წეენულ არს განსაცდელი 147, 21;
- დ. სრულ ხართ სიბრძნითა 149, 7;
დ. ყრმა ხარ 149, 9 [II და].
- დაქმნება** ა-2 რათამცა დააქმნეს (მათ
იგი) ბრძოლისაგან 152, 22—23.
ი პეტრე მღვდელი და სამოელ მო-
წაზონი მის თანა დაიქმნა 164, 6
(ვარ.) [ქმნ].
- დაქმნა** 0-2 დაევეს ბრძოლასა შინა
პინდოეთისასა სამი წელი 188, 6;
უშიშადმცა დაევენეს დღენი მათნი
190, 8; დღენი ცხოვრებისა ჩემისანი
მწუხარებასა შინა დამიყოფიან 150,
2 [II ყავ].
- დაქრბა** ი-უ დაუყარა საგდუხტ მამასა
თესსა მუქლნი 144, 10 [ყარ].
- დაშენება** დამკვიდრება ე დავე-
შენები ციხე-გოქს და ქუთათისს 242,
16 [II შენ].
- დაშლა** ი-უ ეერღარა დაუშლიდეს (მას)
... წარჩინებულნი 150, 7 [შალ].
- დაშრება** 0-2 ესე ცეცხლი შენვე დაშ-
რიტო 166, 2—3; არა დ. პატრუკი
197, 2 [შრებ/შრიტ].
- დაჩეჩქვლ-ი** დამსხვერვლი არცა
განსტხო ლერწამი დაჩეჩქვლი 197,
3 [ჩეჩქვ].
- დაცადება** ც და ე ეამთა მათ დაცაღ-
ნეს სარკინოზნი შემოსლედ ქართლად
244, 15; დაცაღენით ბრძოლად იეზი-
მანოსისა 161, 3 [ცად].
- დაცადება** ხ ელი ს შე შ ლა, და ბ რ-
კო ლე ბა ა-2 რათა შფოთითა და-
ცადოს (მან) საქმე იგი 196, 18.
ა-8 შენ ჰკონებ, ვითარმცა ჩუენ
დაგუაცადენ სიყუარულსა ქრისტესსა
197, 4 [ცად].
- დაცემა** 0-ე-3 ხილვამან ჭუარისამან დას-
ცა (მას) შეძრწუნება 168, 2; დ. ლა-
ხუარი პალეკარპოს ფარსა ვახტანგის-
სა 175, 13.
0-ე-2(8) არა დაბრკოლებულსა დაგ-
ცემ 165, 4; რომელმან ... დაეც
მტერი 153, 20; ვითარ დასცა (იგი)
ზუაობისაგან 161, 8; მათ დასცენეს
მრავალნი ... ბუმბერაზნი სინდთან
188, 19; დაეც უსრულო ისი 153, 5;
დასცენ ... მტერნი შენნი 150, 9;

ორთავე სპათა დასცენ სპარსნი 170, 21; გუამნი კაცთა მართალთა დაგიცემათ 164, 17—18; რომელთა დაეცნენ მრავალნი გოლიათნი სპარსთანი 188, 5.

ე დაეცა (მათ) შიში და ძრწოლა 220, 9.

ე-1(2) ეიღრე დაეცემოდა ცხენი ვახტანგისი 155, 11; დ. ... ურიცხე 201, 6; დაეცა ცხენი ვახტანგისი 155, 14; დ. მძორი მისი 174, 7; სარკინოზთა ცხენი დ. 237, 21; რათა არა დაეცნენ პირითა მახლისათა ერნი თქუენნი 171, 23; რათა ... დ. მტერნი ქუარისანი 179, 13 [I ც].

დაცემა-ა უმკობეს არს დაცემა სრულიად 165, 2 [I ც].

დაცემულ-ი სადა-იგი დაცემულ იყო ეკლესია 198, 12; დაცემულსა აღდადგინებ 165, 4 [I ც].

დაცემა 0-2 შენ დასცევ ქალაქი პონტოსა 184, 19.

ი დაიცვენ¹ ეკლესიანი 164, 8; და მიცვენ ჩუენ აღგილთა შენთა 242, 14; მეფემან ... დაიცვნა ეკლესიანი 206, 13; დაიცვნეს (მათ) გზანი ქარაფთანი 151, 22.

ო ვნ. რომლისა მიერ დაცულ ვარ 194, 4; ქუეყანა ჩემი დაცულ იყო ძალითა ქრისტესითა 192, 18 [ცავ].

დაცემა-ა იუბიმიანოს დაცვისათუს ეკლესიათასა იყო ივლიანეს თანა უკეთურისა 165, 1 [ცავ].

დაცხრომა ა-2 დავაცხროთ გულისწყრომა მათი 184, 14 [ცხერ].

დაცხრომა 0-1 დასცხრით ენებათავან ეკლესიისათა 163, 14—15 [ცხერ].

დაძლევა 0-2 უკუეთუ ცოდვანი ჩუენნი არა დასძლევენ (მას) 149, 1 [I ძალ].

დაწმარა 0-2 ვერ დავწერენ ლუაწლნი წმილისა შუშანიკისნი 216, 11; დაწერა ანდერძი ესრეთ 151, 6; კეისარმან ... დ. წიგნი ზავისა 183, 11; სპარსთა მეფემან ... დ. კელითა

თუსითა წიგნი 183, 16; ერაკლე ... დ. მას ზედა 230, 7; გუყარი დაწერეს 231, 6.

ი-უ კეისარმან ... დაუწერა (მას) ... ქუეყანა ზითვად 177, 15; ფარსმან დ. მას მორჩილება 206, 13; ურმიზდ ... დაუწერა (მათ) საერისთოთა მათთა მამულობა 217, 8; სტეფანოზ ... დ. (მათ) კრება ყოველი 228, 12.

ო ვნ დაწერა ცხოვრება და სასწაული მათნი 207, 20 [წერ].

დაწმარულ-ი და წერილი, ან დე რძი ენე დაწერილი დედასა მისსა მისცა 151, 9 [წერ].

დაწმარულ-ი და ხატული რომელსა შინა არს ხატი ... არა კაცობრივითა კელითა დაწერილი 235, 7 [წერ].

დაწინდებული დანიშნული ხუარანძე ... დაწინდებულ იყო სომეხთა პირთაშისა 185, 8 [წინდ].

დაწოლა 0-1 მეფემან ... ილოცა და დაწვა 167, 1 [წავ].

დაწუღობა 0-1(2) სადა დასწუღების წუერი კავკასიისა ამის 242, 20 [წუედ].

დაწუვა 0-2 დაწუა ყოველი წერილი მისი ... მიქელ 142, 20; ლერწმონანი იგი დაწუეს ცეცხლითა 195, 17.

0-3 დასწუნეს თუალნი ურმიზ მეფესა ცოლისძმათა მისთა 220, 13; რომელთა დ. მამისძმასა თუალნი 244, 6 [წუ].

დაწუვაბა ი უობ. რათგან დაეწყო მექდრობად 154, 6.

0-უ ადარდაბადაგან დაწუეს ტყუენებად 220, 2 [I წყ].

დაძირვა ი სტავრები და ტრაპეზი დაიჭირა თავისათუს 186, 6; პეტრე მღდელი და სამოელ მონაზონი მის თანა დაიჭირნა 164, 6; სინდთა დაიჭირეს ნაცვლად მეფისა მათისა ძე მისი 194, 24; ვახტანგ ... ირემსა ... უპყრის ჩქა და დაიჭირის 159, 5 [შვერ].

დაძირვა-ა სპარსთა მეფისა და ვახტანგ გორგასლისაგან შესლვა არაბთსა და დაჭირვა აბაშეთისა მათგან 195, 13 [შვერ].

¹ გამოცემაშია: დავიცვენ.

დაკმუნებაზე შეწყობა და დაკმუნ-
და ვახტანგ 152, 9 [ქმუნ].

დაპირა 0-2 ვარსკენ დაქრეს წურილად
216, 16.

0-3 უწინავე დასკრეს კულები ცხენ-
თა მათა 238, 16 [ქერ].

დაპოცხ ი ვნ. დაიკოცა ორთაგანვე სპა-
თა (ურიცხუ) 203, 4; სპანი .. დაი-
კოცნეს 203, 6 [კოც].

დაპსნა ი ყოველი საქრისტიანო დამი-
ცხნია 192, 15—16; დამიქსნია ქრის-
ტიანენი ჰირისაგან 193, 4.

ი ვნ. ბევრისა-ბევრეული სული
დაქსნილ არს ჩემითა აქა მოსლევითა
192, 21 [II ქს].

დაჯდომბა მთავრობა, დაშკვიდ-
რება 0-1 დაჯდა მეფედ ... შირ-
დატ 143, 2; დ. საყდართა ზედა მა-
ლალთა 147, 3; ვახტანგ არა დ. ქუე
152, 12; დ. მეფედ ძე მისი 178, 10;
ვახტანგ დ. უჭარბოს 199, 17; დ. მის
წილ ... ხუასრო 199, 20; დ. მეფედ
ზენონ 203, 1; დ. საყდარსა ... და-
ჩი 204, 17; დ. (კათალიკოსად) სა-
მოელ 205, 8; დ. მეფედ ... ბაკურ
206, 2; დ. მეფედ ... ფარსმან 206,
4; დ. კათალიკოსად თავფეჩაგ 206,
4; დ. კათალიკოსად ჩერმაგ 206, 5;
დ. მეფედ ... ფარსმანვე 207, 4; დ.
მეფედ ... ბაკურ 215, 20; ქასრე ...
დ. ბარდავს 217, 7; დ. კათალიკოსად
სამოელ 222, 1; დ. ძე მისი სტეფა-
ნოზ 222, 12; დ. იგი 223, 15; არჩილ
... დ. ნაციხარსა ჳიდრისასა 243, 7;
არჩილ ... დ. წუქეთს 243, 19; და-
ჯედ ორთავე მდინარეთა შორის 162,
14 [ჯედ].

დაჯერებბა 0-2 დასჯერდეს ბერძენთა
მეფე ქმნულსა ჩუენსა 183, 8 [ჯერ].

დაჯერებულ-ი დაჯერებულ არს იგი
ცხოვრებასა თუსსა 192, 2 [ჯერ].

დაკომბ 0-1 რომელი-ესე ღვას მახლობელ-
ლად ნაშენებსა შავას შენსა 162, 11;
ინ .. დ. ჩუენ ზედა 167, 22; რა-
ქამს შენ წინაშე კეისრისა ... სდეგ
169, 5; ვასქენ ველსა გარე ღვა 216,
15; ერთი მარჯუენით და ერთი მარ-

ცხენით ვდეგით 169, 3; რომელნი
ღვას არმაზით კერძო 180, 4; სა-
წყუნოებასა ზედა სდეგთ 203, 11;
რათა ადგილსავე ღვენ (იგინი) 202,
18 [დეგ].

დება ე თავსა ზედა ეღვა (მას) გერგენი
167, 7 [II დევ].

დედა-ა ქალი სიმრავლე ქალაქისა მა-
მათა და დედათა მიუფენდეს ... სა-
მოსელთა მათთა 157, 21 [დედა].

დედა-ა² დედა მამისა შენისა ბერძენი
იყო 172, 14; დაუტეენა განმგებულად
სამეფოსა თუსისა დედა მისი საგ-
დუბტ და დაა მისი 151, 5; გაეგება
წინა დ. მისი 157, 21; ვახტანგს ვევე-
რნეს დ. და დაა მისი, ხუარანძე 186,
8; წარკიდეს ვახტანგ და დ. და და
მისი 186, 10; დ. და დაა შენი აქამ-
დის დამაშურალ არიან 187, 1; ვახ-
ტანგ მშუდობით პოვა დ. და დაა მი-
სი 196, 5; ესე დაწერილი დედასა
მისსა მისცა 151, 10; მისცა ნიჭი დიდ-
ძალი დ. და დასა ვახტანგისსა 187,
12; იგი თვთ ძმათა შენთა დედისა
არს 204, 1; კთხევითა დ. შენისათა
გამოარჩიე ერთი ვინ ჩუენგანი 149,
11; რომელნი დანერგნა ... თრდატ,
დედით ნათესაემან ჩემმან 169, 17
[დედა].

დედაპატი-ი მოვიდა დედაჟაცი იგი 167,
2; იყო ... ყოველი მამაკაცი და დ.
ოთხმოცი ათასი 176, 10; დედაჟაციხა
ამისთვის სათნოსა ... შურ-ვიგემცი
შენგან 167, 12—13; დასაბამსა ქარ-
თლის მოქცევისასა დ. პროპაელისა
ნინოს მიერ განივლინა აქათ ეპისკო-
პოსი 197, 19 [დედა; კაც].

დედისძმა-ა რომელი იყო დედისძმა
ვახტანგ მეფისა 242, 4 [დედა; მამა].

დედისძმა-ა მოერთო (მას) ვარაზ-ბაკურ,
დედისძმა მისი 159, 1; განწყურეს დ.
ესე ჩემი 169, 19; მივიდა დ. მისი
172, 13; მოკლეს დ. ვახტანგისი 173,
4; რომელი-ესე ქმნა დედისძმამან
ჩემმან 176, 14; მოუწოდა მეფემან
ვახტანგ დედისძმასა თუსსა 170, 6;
ვახტანგ ... შიავლინა მოციქული წი-

- ნაშე დედისძმისა მისისა 150, 13; წარსა ძლეუნი ნატყუენავისა მისგან დ. მისისა თანა, ვარაზ-ბაკურისა 158, 7; მწუხარება ესე დ. ჩემისა ... მიერ ნუგეშინის-ვეც 176, 18; მივიდეს გუამსა ზედა ვარაზ-ბაკურისა, ვახტანგის დედისძმისასა 176, 6 [დედა; ძმა].
- დედოფალი**-ი მიუღვა დედოფალი საგდუხტ 143,3; ევედრებოდეს ღმერთსა მეფე ... და დ. 143, 5; საგდუხტ დ. განაგებდა მეფობასა 145, 5; მწუხარე იყო საგდუხტ დ. 145, 14; დ. ... დაამუშვებდა მოძღუარსა 169, 5; მოკულა შობასა შინა ბაღენდუხტ დ. 178, 13; საგდუხტ დედოფალმან გამოიკითხა სჯული ქრისტესი 142, 8; საგდუხტ დ. ... ესე ყოველი მოიგონა 144, 2; მის წილ დაადგინა სპარსთა მეფემან ძევე მისი, ვარაზ-ბაკურ, ძმა საგდუხტ დედოფლისა 145, 7—8 [დედა; უფ].
- დედულ**-ი დე დისეული აღილო ... მირდატის დედული საზღვარი საბერძნეთისა 205, 15 [დედა].
- დევნა** 0-2 ვდევენეთ ჩუენ იგინი 173, 17.
- ი ვნ. იდევენებით (თქუენ) ჩუენ თანა 239, 16; იდევიან ყორანნი მართუეთაგან თესთა 173, 17 [I დევ].
- დევნა**-ა უმოიქცეს (იგინი) დევნიხაგან 156, 15 [I დევ].
- დებამონ**-ი არჩილ ... განამრავლნა მღდელნი და დიაკონნი 142, 25; გამოვიდა სიმრავლე მღდელთა და დიაკონთა 163, 18 [დიაკონ].
- დინაპანი**-ი ხვალისა დღე მოვიდა რეცა დაიხანნი 170, 5; წარსცა იგი დინაპანთა 197, 9 [დაიხან].
- დიდ**-ი ძალი ... დიდ არს 175, 6; დ. არს კეთილი შენი 184, 18; დიდი მადლობა გულის ღმერთისა მიმართ 148, 17; ლეონ დ. უცალო იყო ბრძოლისაგან სპარსთასა 157, 18; ეკლესია დ. აღაშენა თრდატ 161, 10; იგი არს დ. მოძღუარი გრიგოლ 168, 14; იყო სიხარული დ. 178, 7; მისცა ნიჭი დ. ერსა თესსა 178, 8; ვახტანგ ... და-
- უტევა ... საურმაგ, ეციბი მისი დ. 186, 1; (სინდთა) დასდვიან ვენება დ. სპარსთა ზედა 188, 15; რომელ არს სიონი დ. 198, 13; ქასრე ... აღუთქუა (მათ) კეთილი დ. 217, 8; კეოსარმან წარმოსცა განძი დ. გუარამ კურაპალატისა თანა 219, 4; იქმნა შფოთი დ. საბერძნეთს 223, 1; აღილიან ... დ. პარასკევი 229, 2; შემუსრვისაგან დაარჩინეს დ. ქალაქი პონტოსა 240, 1; რომელნი-იგი გამოიტანნა დიდმან მეფემან ვახტანგ 236, 11; მეფობდა იგი ... დიდსა სარწმუნოებასა შინა 143, 3; დ. პატიუსა ღირს ვიყვენით 148, 15; ყოფილ ვართ ჩუენ მწუხარებასა შინა დ. 149, 5; მოადგეს ლაშქარნი პონტოსა, ქალაქსა დ. 160, 5; შეუვრდი პირველად ... დ. ... მთავარსა ზეცისასა 167, 9; წინამძღუარ ქმნილ ხარ სპასა დ. 191, 10; აღილიან წმიდა სიონი, ვითარცა დ. ხუთშაბათსა 229, 3; ცხოვრება ვახტანგ გორგასლისა ... თუთ მის დიდსა ... მეფისა 139, 2; იგი შემძლებელ იყო დ. სპისა გამოგზავნად 141, 4; (იყო) თრდატ ნათესავისაგან დ. თრდატისა 159, 20; არს საფლავი დ. მოძღუარისა გრიგოლისი 160, 14—15; დამიკსნიან ქრისტიანენი კირისაგან დ. 193, 4; მიუწერეს ყოველი საქმე დ. ვახტანგ მეფისა 198, 1; არნ ... კსენება ... სტეფანესი და ყოველთა მოწამეთა დ. მისგან ძლიერებისა სპარსთასა, რომელ წამებულ იყენეს 229, 5; (მან) დაფლნა (იგინი) არჩილისა დ. სიონისასა 233, 6; ბარზაბოდ განიხარა სიხარულითა დიდითა 142, 3; მოსცა ასული თესი ზითეთითა დ. 142, 5; მოითხოვა მეფისაგან საზრდოდ საურმაგ სპასუქტმან ვახტანგ დ. ევედრებითა 143, 14; განუტეენა ... მეფენი კავკასიონთანი ნიჭითა დ. 157, 15; სპითა დ. წარმოვიდა 157, 16; მათ განიხარეს სიხარულითა დ. 187, 7; მოეგებნეს ... წარჩინებულნი სიხარულითა დ. 187, 10; (სინდთა მეფე) იწული წყულულებითა დ. 194, 15; მეფე იგი სინდთა დაე-

მოყურა ვახტანგს სიყუარულითა დ. 195, 6; მეფემან ... გამოავლინა იგი სპითა დ. 198, 8; გუამი ... შუშანიკისი წარმოიღეს დ. პატივითა 216, 17; იქმნა იგი დიდად მორწმუნე 199, 10; არს ესე მამულობით სამკურდებელ ჩემდა კლისურიოვან ვიღარე შინარემდელ დ. ხაზართად 242, 20, გონახვან (თქუნ) დიდნი კეთილნი 147, 18; იქმნეს შფოთნი დ. 217, 15; ეასქენ ... შეავლო (შუშანიკ) სატანჯველთა შინა დიდთა 216, 10; იწყონ ნადირობად დიდთა და მალეთა მფარველთა 190, 19 [დიდ].

დიდება ა-ბ აღიღებდიან (ივინი) ღმერთსა 229, 9; მე ... გადიდენ თქუნ 203, 16; ქართველთა აღიღეთ სამება ერთარსება 140, 16; აღიღიან (მათ) პარასკევი 229, 1; ა. (მათ) სიონი 229, 3 [დიდ].

დიდება-ა კაცმან უწყოდის მის ზედა მომავალი დიდება 193, 20; წმიდამან აღიარჩია წარუვალი იგი დ. 199, 12; ართა წარუვალი დ. მოივით 203, 12; არცა საურველი ხარ შენ ... დიდებასა მას მოუგონებელსა 192, 7; არა მიქმნია მოსლვა ამას ქუეყანასა დიდებისათჳს ამა სოფლისა 192, 16; არა მიქმნია მოსლვა ამას ქუეყანასა ... დ. მერმისა საუკუნოსა 192, 12; ცხოვნილი, მეფეო, უკუნისამდე დიდებით 148, 11—12; მე კორციელებრითა დიდებითა გადიდენ თქუნ 203, 16; გონახვან დიდნი კეთილნი და დიდებანი 147, 18; მოგხუდენ (თქუნ) კეთილნი და დ. 147, 20 [დიდ].

დიდება-ბ გამოიღეს ხუასტაგი დიდძალი 143, 9; განუყო ხუასტაგი დ. გლახათა 151, 5; ხუასრო მისცა ნიქი დ. დედასა და დასა ვახტანგისსა 187, 11; (სინდთა მეფემან) უძლუნა ვახტანგს ძლუნენი მიუწლომელად დ. 195, 9; მეფემან მისცა (ვახტანგს) ნიქი დ. 198, 7; კეისარმან წარმოსცა ვანძი დ. გუარამ კურაპალატისა თანა 219, 4 (ვარ.) [დიდ; I ძალ].

დილა-ა სინდთა მეფემან ... დილასა აღრე გამოგზავნა ბუმბერაზი ერთი 189, 7 [დილ].

დისწულ-ი იყო ბერძენთა სპასალარი პალეკარპოს ლოლოთელი, დისწული მეფისა 173, 6; დაჩი მეფე და დ. მისი ვარდავილეს კახეთად 200, 15; კეისარმან ... (მათ) მოსცა მეფედ დ. მირდატისი 218, 1; აწ მწუხარება ესე დედისძმისა ჩემისა, დისწულისა თქუნისა, მიერ ნუგეშინის-ვეც 176, 18—19 [I და; I წულ].

დრამა-ა აერიდეს (ვახტანგს) თავსა დრამასა და დრაჰკანსა 158, 1 [დრამა].

დრამპან-ი (ვახტანგ) მისცა ... კაბუკთა სამსამი დრაჰკანი 164, 5; აერიდეს (ვახტანგს) თავსა დრამასა და დრაჰკანსა 158, 2; ერისთავმან ... ციხისთავსა პირი დრაჰკნითა აღუესო 225, 10 [დრაჰკან].

დრო-ა მეც მე დრო 166, 10 [დრო].

დრომონ-ი ხო მ ა ლ დ ი (კეისარმან) წარმოავლინა ხუთასი დრომონი 171, 2; მეფე ... განვიდა სამასითა დრომონითა 177, 6 [დრომონ].

დუმილ-ი დუმენით, წმიდანო 169, 7 [დუმი].

დურ (სპარსთა) ვითარცა იხილიან ვახტანგ, თქვან: „დურ აზ გორგასალ“, რომელ არს ესე: „მირიდეთ თავსა მგლისასა“ 180, 13 [დურ].

დღე-ა დადგეს ეგრე შუდ დღე 151, 23; ხვალისა დ. მოვიდა ... დიასპანი 170, 5; ხვალისა დ. მოუვლინა მეფემან ვახტანგს ბარზხან 183, 22; განვიღუნეთ ორ დ. 190, 17; სამ დ. ყოველთა დღეთა იბრძოდეს 201, 6; ყოველსა ერსა ზედა დ. იყო სასჯელისა 204, 7; დაღამდა დღე იგი 152, 11; ამა, დ. იგი, რომელ აღმოიქუამს 179, 1; მეათე დ. არს 182, 15; რომელინი დღეს მთავრობასა ზედა დადგინებულ ხართ 161, 11; დ. მეექუსე თუე არს 163, 12; მე დ. საზღვართა ჩემთავან ორი სამეფო მივანიქე 184, 6; დ. შენ მიერ მიეცემის ჭაზირა და ფილისტიმი 184, 20, მიიყვალო დ. სიკუდილისაგან

ცხოვრებად 193, 23, დ. იოლეთ ახალნერგად ქეშპარიტად ქართლი 198, 2; რომელნი დ. ღირს-ყვენ შვილად ... შენდა 242, 21; ამას შუდსა დღესა ბრძოლა იყო 151, 23; მეორესა დ. სხუა გამოვიდა ბუმბერაზი 154, 5; მას დ. შინა მოსწყდა სპათავან ვახტანგისთა ორმოცდასამი ათასი 176, 2; რომელსამე დ. მათ სძლიან და რომელსამე დ. ამათ 180, 8; დ. მესამესა მივიდა გორგასალი 182, 5; რომელსამე დ. მათ სძლიან და რომელსამე მათ 189, 2; მას დ. ხუდარი იყო ვახტანგისი კართა ცვისათს 189, 8; ჩუენ ათისა დღისა სავლა ჩამოგველია 160, 16; აღმართა სამისა დ. სავალსა 161, 21; ვლეს ხუთისა დ. სავალი 170, 13; მეგობარ იყო კეისრისა, ვითარცა დღესამომდე იყავ სპარსთა 166, 3; სძლევედ მტერთა ვიდრე დღემდე აღსრულებისა შენისა 168, 22; არჩილ მეფემან ყოველნი დღენი ცხოვრებისა მისისანი აღსრულნა სარწმუნოებასა შინა 142,

23; დ. ცხოვრებისა ჩემისანი მწუხარებასა შინა დამიყოფიან 150, 2; უშიშადმცა დაყვენეს დ. მათნი 190, 8; ქმნეს ქორწილი ... დღეთა მრავალთა 142, 6; შეწირეს მადლობა ღმრთისა მიმართ ... დ. მრავალთა 143, 10; მეფემან დ. მრავალთა ყო პურობა 143, 12; სიყრმისავე დ. შეიყუარა სჯული ქრისტესი 146, 18; დ. ჩუენთა იყავნ მშუდობა შორის შენსა და მისსა 183, 6; დ. ყოველთა გამოვიდის თუთ სინდთა მეფე 188, 21; არა მიხუდეს იგი და ვახტანგ ბრძოლასა შინა დ. მრავალთა 189, 4; დ. მრავალთა გაზრდილ ვარ მკალითა და გუელითა 190, 13; სტეფანოზ ... დ. ყოველთა გამოვიდის კართა ქალაქისათა 224, 10; ერჩდეს ლეონ არჩილს ყოველთა დ. მისთა 243, 2; გაყლს სისრულე დღეთა მკედრობისათს 149, 8 [დღე].

დღესასწაულ-ი დღესასწაულსა მისსა უფროს ყოველთა დღესასწაულთასა შეკრბიან 229, 8—9 [დღე; სწავ].

ე

ეგე* ორნი ეგე ... გუერლით გიღგან 167, 12; ცრუ არიან სიტყუანი ე. შენნი 191, 20; ღმერთსა ... დაებრკოლა ბოროტი ე. მტერი 240, 5; რომელი-ესე დგას მახლობელად ნაშენებასა შავს შენსა 162, 11; მე არა ვარ მორჩილ ზრახვისა შავს შენისა 150, 1; ქართლი და აღმოსავლეთი და ჩრდილო მ. ... საყდრისანი არიან 197, 22; განვედ (შენ) ქალაქით შავით 162, 10; წარჩინებულ-ყვნა ღმერთმან ეგენი 240, 6; მოესწყუდნეთ ეგენიცა 171, 10 [ეგე; შა].

ეგევიტობა-ი არარომელსა მეფესა ექმნა ეგევიტობა ძლიერი წყობა 158, 3; ეგევიტობივე გვრგვნი მისცა ვახტანგს 167, 16 [ეგე; ვითარ].

ეგეოდენ-ი/ეგოდენ-ი ეგეოდენი ჰგონიეს მას ცხოვრება ყოველთა იძრვი-

სთა 192, 2; ეგეოდენნი ბოროტნი მოეწიენეს (მათ) მის ზედა 144, 4.

ეგოდენსა სიმრავლესა სპათასა იცნობებოდა ეგე ვახტანგისი 156, 8 [ეგე; ოდენ].

ეგეომ-ი აღილო სპარსთა მეფემან მისგან ხაკი ორი ეგეომი 195, 4; წარმოიღეს (მათ) ხაკი ... მუჟი ლიტრა ათასი, ამბარი ეგეომივე 188, 9 [ეგე; ზომ].

ეგრამ* იქმნა ეგრე 183, 11; ე. შევედ (შენ) საბერძნეთად 200, 11; ყო ეკათალიკოსმან 202, 2; ე. ეგრამა მეფესა ვახტანგს 205, 9; გუარამ ყო ე. 219, 6; ეგრეთ წარმოსთქე ყოველი 149, 20; დადგეს (იგინი) ე. 151, 22; ე. ყოთ (ჩუენ) 170, 2; ეგრეთვე გუწუართნა ჩუენ ღმერთმან 147, 13; ე. შენ ბრმა ხარ 192, 5 [ეგე].

ეზომ იმდენად ეზომ განდიდნა ძალი მისი 161, 15 [ეგვი; ზომ].

ეთერი არს კელმწიფეზა ცეცხლისა ეთერისა მის 162, 4 [ეთერი].

ეპლმსიზა არჩილ მეფემან ალაშენა ეკლესია 140, 20; ე. ღიღი ალაშენა თრდატ 161, 10; ე. ... ოდესმე დაირღუეს 164, 15; ალაშენოს ე. 177, 22; შენ ხარ ვითარცა იუდა, ხოლო ე. ვითარცა პეტრე 197, 6; ვახტანგ ალაშენა ე. 198, 11; დაცემულ იყო ე. 198, 12; ალაშენა ე. ნიჭოზისა 199, 6; ამან ალაშენა ჭავჭავთს ე. წყაროსთავისა 205, 18; ქმნა ე. წელთამღის ოდენ 221, 15; ე. ჭუარისა პატრიონისა და სიონი ტფილისისა განესრულნეს აღარანსე ქართლისა მთავარსა 227, 11; არჩილ ... ალაშენა ე. სამორს 243, 17; ვახტანგ ... დაადგინა იგი ეპისკოპოსად ზემოსა ეკლესიასა 145, 16; ვახტანგ ... დასუა ერთი ეპისკოპოსად კლარჯეთს, ე. ახიზისას 198, 15; დოდგე ე. შინა 201, 20; ვახტანგ ... დოდგელ მცხეთას, საკათალიკოსოსა ე. შინა 204, 11; ძმა სტეფანოზისი ... ალაშენებდა ე. ჭუარისა პატრიონისასა 223, 13; მან მოადგნა ზღუდენი ე. 228, 11—12; დაფლეს (მათ იგი) ზემოსა ე. 241, 11; სპარსნი ... ჰპოვებდეს ეკლესიისა მსახურთა 160, 7; ესე ვითარსა უყოფდეს (იგი) ... ე. მსახურთა 160, 11; ვერ შემძლებელი იყო (იგი) განშორებად კარსა ეკლესიისასა 223, 14; დასცხერით ვნებათაგან ეკლესიისათა 163, 15; განრყუენს (მათ) ეკლესიანი 139, 6—7; არჩილ ... მოკაზმნა ე. 140, 4; ქართველთა ... განაახლნეს ე. 140, 19; ნუუკუე ... მოაოკრნეს (მან) ე. 141, 17; დავიციენ ე. 164, 8; ე. კორცთანი უფროს არიან წინაშე ღმრთისა ვიდრე ე. ქეთანი 164, 15; ე. კორცთანი ... დაირღუენენ 164, 16; შენგან აღეშენენ ე. 168, 10; არტავაზ ალაშენა .. სამნი ე. 178, 4; არა მოაოკრნეს (მან) ე. 206, 10; სპარსთა მეფემან ... დაიცივნა ე. 206, 13; ამან განამრავლნა ე. 215, 22—23; ყოველთა შინა ეკლესიათა ქარ-

თლისათა ცეცხლისმსახურთა ... აღაგზნეს ცეცხლი 139, 7; ქმნა ქალაქი ერთი შორის ორთავე ე. 199, 3; ჰმატა ყოველთა ე. შემეკობა 207, 6—7; დაისხნეს (იგინი) ე. შინა ქართლისათა 207, 21; ჰმატა სჯულსა და ე. 222, 16; ე. წმიდათა ... ეკრძალებოდეთ 238, 3; არჩილ მეფემან ყოველნი ღღენი ცხოვრებისა მისისანი აღასრულნა ... ეკლესიათა შენებასა 142, 24; ნათესავნი ... მირიან მეფისანი ... ე. მაშენებელნი იყვნეს 222, 7; იქმნა იგი მუშაყ ეკლესიათა 161, 9; რომელსა ეწოდა ... მაშენებელი ეკლესიათა 207, 18; ბაჟურ იყო ... მაშენებელი ე. 215, 22; გუარამ ... იყო კაცი ... მაშენებელი ე. 221, 14; სტეფანოზ იყო ... მაშენებელი ე. 228, 11; წარდგეს (იგინი) წინაშე ვახტანგისსა მღელისა მიცემად ... განთავისუფლებილათს ეკლესიათასა და მღელეთასა 164, 2; იგიმიანოს დაცვისათს ე. იყო ელიანეს თანა 165, 1; განამრავლნა ... მსახურნი ეკლესიათანი 142, 25; არჩილ ... საგანძურნი ... ქართლისა ე. დაფლნა არჩილსა ღიღისა სიონისასა მცხეთას 233, 6 [ეკლესია].

ელვა-მ სპანი იგი ბერძენთანი გამოვიდეს ვითარცა ელვა 174, 14 [ელ].

ენა-მ პირველი ენა ასურებრივი იყო 163, 1; იქმნა ყოველი კაცი ... მეტყუელ თუთო ენასა 162, 6; ნებროთს ენითა სპარსულითა რქუა (მან) 162, 2; ესე არიან შუდნი ენანი 163, 2 [ენა].

ეპისკოპოსი-მ არჩილ დასუა ეპისკოპოსი 142, 15; ბინქარან, ე. ცეცხლისმსახურთა, ასწავებდა ქართველთა სჯულსა თუსსა 145, 10; მობიდან ე. გარდაცვალებულ იყო 145, 16; მიქაელ ე. წინააღდგა ბინქარან მკეთურსა 145, 17; შუაგლო (მან) საპყრობილესა შინა ... ე. ცეცხლისმსახურთა 178, 18; მიაწიეს (მათ) მიქაელ ე. 197, 12; ექსორია-ყვეს მიქაელ ე. 197, 16; განივილნა აქათ ე. 197, 20; ე. იგი ... უკუვადგინეთ 198, 1; ვახტანგ ... დასუა ე. 199, 7; დაწუა ყოველი წერილი

მისი ჰეშმარიტმან ეპისკოპოსმან მიქაელ 142, 21; კმა-ყო ე. 168, 8; ცნა ე. (იგი) 196, 10; ესმა ესე ეპისკოპოსსა 196, 17; არნ ... კრება და კსენება ... აბიბოს ნეკრესელ ეპისკოპოსსა 229, 6; ესე ყოველი მიუძღვანა სპარსთა მეფეთა კელითა ბინქარან ეპისკოპოსისათა 158, 10; ვახტანგ წარავლინა მოციქული წარმოყვანებად ... სამოელ ეპისკოპოსისა 196, 9; შეემთხუა (იგი) ფერკთა ეპისკოპოსისათა 196, 20; ვახტანგ ... ისწავლიდა მიქაელ ეპისკოპოსისაგან ყოველსა მცნებასა უფლისასა 146, 17; ბარზაბოდ წარმოგზავნა ... ეპისკოპოსად ბინქარან 145, 4—5; დაადგინა იგი (საგდუხტ) ე. ზემოსა ეკლესიასა 145, 16; ყოფად არს (იგი) ე. 168, 16; დავსუ ე. მიქაელ 179, 11; არს ... სამოელ ე. 197, 11; არღარა ღის ზარ შენ ე. 197, 13; დასუეს ... სამოელ ე. 198, 14; გარდაიკვალნეს სამნი ეპისკოპოსნი 142, 14; იყენენ ... მუნ ე. 144, 21; ორნივე ე. დასხდეს საყდართავე 147, 3—4; (იყენეს) ე. გარდაიკვალბულნი რვანი 159, 14; შენგან ... განეწესნენ ე. 168, 10; მიეგება ძე მისი, ღარი ... და ... ე. 196, 10; თორმეტნი ე. ... წარმოავლინენ (მან) 197, 10; ანტიოქელმან პატრიარქმან აკურთხნა თორმეტნი ე. 198, 5—6; ე. ... შეკრბეს 202, 2; შეკრბიან ყოველნი ე. 228, 13; მან ... მომცა (მე) ეპისკოპოსთა მთავრობა 163, 15; განეწესნენ ეპისკოპოსნი და ე. მთავარი 168, 10—11; შენ მეერ ჰეშმარიტება დაემტკიცოს ქართლისა კათალიკოსთაგან და ე. 168, 22; ვუამი მისი დადევს მცხეთას ... სამარხავსა ეპისკოპოსთასა 229, 8; ვახტანგ მეფემან ვერ მოიკლა მოყვანებად ... ვერცა კათალიკოსისა და ვერცა ეპისკოპოსთა 178, 16; წარავლინა მეფემან მოციქული მოყვანებად კათალიკოსისა და ე. 196, 11; წარმივლენია (მე) მოციქული მოყვანებად კათალიკოსისა და ე. 196, 16 [ეპისკოპოს].

მარი¹ ხალხი წურილი ერი მიიქცა ... ეცესლისმსახურებასა 145, 11; ყოველი ე. წარმოდგეს ზე 147, 5; განვიდა ე. ევე მშუღობით საეპროსათეს და საემრისა 170, 16; პატივ-სცემდა ვახტანგს ... ე. სპარსეთისა 187, 12; მორწმუნე ე. კნატრიდა მეფესა 204, 9; ამან იპყრნა სარწმუნობასა ზედა ყოველნი წარჩინებულნი ქართლისანი და ერიცა უმრავლესი 145, 19; გარდაქდა მეფე და თაყუანი-სცა მას, და ყოველმან ერმან მის თანა 174, 10; უკმრად შეურაცხოს იგი ე. მისმან 185, 1; მოყუდა მამა ჩემი და მეფემყო მე ... ე. მისმან 200, 1; შეერია ... წურილსა ერსა ეცესლისმსახურება 145, 13; შენ გნებაეს ხილვა მისი ე. შორის შეურაცხსა 162, 17; ვახტანგ ... მისცა ნიჭი დიდი ე. თუსსა 178, 8; ე. ზედა დღე იყო სასაყელისა 204, 7; ესე ... იქმნა ... ერისა-ცოდვათაგან 146, 12; თქუენ ნუგეშინის-გეცით (მე) ე. ამისთვის 176, 20; ვერცა განაცხადებდა ქადაკებასა ... შიშისაგან მეფისა და ერისა 142, 19; კეთილად პატივ-სცემდი მეფეთა და ერთა მავათ ქართლისათა 240, 11; მეფეთა და ერთა ზედა მოიწვევის განსაცდელი და ჰირი 147, 7 [ერ].

მარი² ქარი ეტყუოდა ერი იგი მიეფესა ვახტანგს 174, 8; სინდთა მეფემან განყო ე. თუსი 188, 13; მოსწყდა ურიცხუ ე. სპარსთაგანი 188, 16; ვასცა (ვახტანგ) ნიჭი ერსა თუსსა 158, 5; არჟენე ძალი შენი ე. ამას 174, 11; ყოველი შეთულობა სპარსთა მეფისა ... სთნდა ვახტანგს და ყოველსა ე. მისსა 181, 8; ვახტანგ ... რქუა ... ე. მისსა 202, 8; მოეკლა ბერძენთა ერისა მისგან ოქდაშუდი ათასი 173, 3; დადგე წინაშე ... პირისა მტერისასა და ე. ჩუენისა 173, 20; დაედვა თავი ჩემი ე. ამისთვის სიმდაბლით 175, 10; ურჩეულესი მბრძოლი ე. მისსა იპყრა მის თანა 179, 18; ტყუე ერისაგან მეოტისა ... დაუკლებლად განუტეობია (მას) 177, 4; არა დაეცნენ ... ერნი თქუენნი, რამეთუ ე.

თქვენნი განლაგებულ არიან 171, 23; მივიდოდეს ... ე. 174, 4; მოსცა უფალმან ძლევა ... ერთა ქრისტიანთა 237, 18 [ერთ].

მართ-ი ერთ კერძო მოავლინა (მან) პიტიახში 202, 5; აღასრულა (მან) შუდული ერთი ლოცვითა 151, 4; ე. მარჯუენით და ე. მარცხენით ვდევით 169, 3; არცა ე. ტყუეთა მისთავნი დააკლდეს 170, 2; წარმოიღეს ხარკი ... ზურმუხტი ნაყი ე. 188, 10; განელო (მან) წერთა ე. 194, 16; დასუა (ვახტანგ) ე. ეპისკოპოსად კლარჯეთს ... ე. არტაანს, ... ე. ჯავახეთს, ... ე. მანგლისს; ე. ბოლნისს; ე. რუსთავს; ე. ნინოწმიდას; ... ე. ჰერემს, ... ე. ჩელეს, ე. ხორნაბუჯს და ე. აგარაკს 198, 15—199, 4; შენ წარიხუნე იგი გვრგვინი: ... ე. მირიან მეფისა და ე. ვახტანგისი 236, 14; ერთისა მთისაგან გამოვალს თავი ორთავე 151, 18; რაოდენი სული მოკლდა ე. მის სიძვისათვის 164, 22; დაიბნავეს წყალთა მათ ზეთა ორთა, მსგავსად ერთისა 238, 6; ერთითა პირითა თქუეს 168, 4; ე. იოტოს ათასი 236, 22 [ერთ].

მართ-ი რ ო მ ე ლ ი დ ა ც, ე რ თ-ე რ თ ი განმზადა მეფემან სახლი ერთი 147, 3; გამოარჩიე ე. ვინ ჩუენგანი 149, 11; მათ თანა ერთო კაცი ე. 151, 24; 152, 5; ვიყო მე, ვითარცა ე. შვილთა შენთაგანი 200, 5; იყო ... კაცი ე. 216, 1; გამოჩნდა ... კაცი ე. 220, 4; 223, 18; არჩილ ... (ძმისწული) ე. მოსცა მამისძმისწულსა მისსა 241, 17; სახელ-ედვა ორთა მათ მდინარეთა: ერთსა (ხენისწყალი და ე. აბაშა 238, 11; ე. მათგანსა მისცა ცოლად ნათესავისაგან აბუხუასროსა 244, 13; წარწყმედიოთა შენითა არა ენებების სპათა, ... ვითარცა ძაღლისა ერთისათა 155, 1; არა მეშინის მე შენგან, ვითარცა ძაღლისა ერთისაგან 154, 16 [ერთ].

მართარსება-ა ქართველთა აღიდეთ საგება ერთარსება 140, 17; მინდობი-

თა ... სამებისა ერთარსებისა დაუსაბამოსათა ... ვიძიოთ შური ოვსთა ზედა 148, 5; ძალითა ... ღმრთისა ერთარსებისათა წარვიდეთ 149, 13 [ერთ; I არ].

მართგულ-ი საურმაგ ... თანაზრდილი იყო მისი, ძმისწული მამამძემისა მისისა, ... ერთგული, მისანდობელი და ქველი 189, 21 [ერთ; გულ].

მართგულობა-ა ხულების (იგი) სრულსა სიბრძნესა და ერთგულობასა შენსა 149, 19 [ერთ, გულ].

მართგანართ-ი ვერ სძლეს ერთმანერთსა 203, 6; განეკარგლენს (ივინი) ერთმანერთისაგან 151, 22 [ერთ].

მართობით ერთად ერთობით აღვასრულოთ სიბარული ჩუენი 187, 2 [ერთ].

მართობი-ი მთლიანი, სრული იყო ერთობიგზად ყოველი მამაკაცი და დედაკაცი შუდასოთხმოცი ათასი 176, 9 [ერთ; რიცხუ].

მარისაგანი-ი მცირედნი ვინმე წერილისა ერისაგანნი მიიქცეს ცეცხლისმსახურებასა 145, 20 [ერთ].

მარისთავი-ი ერისთავი ... ერისთავობდა რანს 140, 7; მოერთო (მას) ვარაზბაყურ ... ე. რანისა 159, 1; მოვიდა ... ე. სპარსთა 172, 13; მოკლეს დედისძმა ვახტანგისი, ე. სპარსთა 173, 4; ესეცა ე. მანვე მოკლა 173, 8; მოკლეს ე. რანისა 173, 11; დაუტევენა მის თანა ... დემეტრე, ე. კახეთისა და კუხეთისა, და გრიგოლ, ე. პერეთისა, და ნერსარან, ე. ხუნანისა, და ადარნასე, ე. სამშუღლისა, და სამნალირ, ე. შიდაეგრისისა და სუანეთისა, და ბაკურ, ე. მარკუსა და თაყუერისა 185, 14—19; და წარიტანა ... არტავაზ, ე. კლარჯეთისა და ნასარ, ე. წუნდისა, და ბივრტიან, ე. ოძრჯისა 185, 23—25; ვახტანგ მეფემან წარიტანა თანა ... ე. კლარჯეთისა 186, 5; ანთიპატრისი კეისრისა და ... ე. ვახტანგისი მოვიდეს 186, 14; წარმოგზავნა რანს და მოვკანს სხუა ე. 217, 1; დაუტევეა მის თანა ე. 225, 3; ე. კეისრისა ლეონ

შესრულ იყო ციხესა შინა 235, 11; მოკლა იგი ქმარმან მისმან ვასქენ, ერისთავმან რანისამან 216, 12; აბან ე. ... პირი ... აღუესო (მას) დრაპკინთა 225, 10; წარავლინეს მოციქულნი წინაშე ბერძენთა მეფისა მირ და არჩილ და ლეონ, ე. აფხაზეთისამან 239, 12—13; ბარზაბოდს, ერისთავსა რანისასა, ესუა ასული 141, 10; უბრძანა დემეტრეს, ე. თუსსა 174, 2; მოუწოდა ნასარს, ე. წუნდისასა და არტავაზს, ე. კლარჯეთისასა 204, 3; იყო ვარზმან ნათესავი სპარსთა ერისთავისა ბარდაღელისა 242, 4; იყო რანს ერისთავად ბარზაბოდ 141, 7; დაადგინა (მან) იგი ე. 177, 21; იყენენ (იგინი) შენდა ე. 204, 1; სპარსთა მეფემან წარმოგზავნა იგი ... ე. რანისა 216, 5; დადგინებულ იყო (იგი) ე. არეთა სომხითისათა 243, 11—12; მოიყვანა ყოველი ერისთავნი 144, 8; ე. დასხდეს სელებითა 147, 4; დაემოწმეს ... წარჩინებულნი და ეზრახვასა მისსა 149, 18; მოერთნეს (მათ) ... ე. სომხითისანი 159, 18; დაუტევენს (მათ) ორნი ე. 160, 2; შეითქუნეს ყოველნი ე. ქართლისანი 217, 19; იყენენ ე. იგი თუს-თუსსა საერისთოსა შეუცვალებულად 217, 22; ე. ... ხარკსა მისცემდეს (მას) 217, 10; წარუძღუნა (მან მათ) წინა ე. ქართლისანი 220, 1; ე. ქართლისანი ვერ სცვალნა (მან) 221, 16; ე. იგი ... მკედრობდეს შეუცვალებულად 226, 7; ცოლი და ორნი ძენი ვახტანგისნი წარიყვანნეს სამთა მათ ერისთავთა 204, 18; საგდუბტ ... შევედრა ძე მისი სპასპეტსა და ყოველთა ერისთავთა 144, 9; შევედრნა (მან იგინი) ... ე. 204, 6; ბაკურ ... მოუწოდა ყოველთა ე. მისთა 216, 13; უწყო (მან) ზრახვად ე. ქართლისათა 217, 7; ქალი, შვილი ჩუენი, არა მივსცეთ ე. ჩუენთა ცოლად 240, 19; არჩილ მოუწოდა ე. ქართლისათა 241, 16; განავლინეს (მათ) მახარობელი ყო-

ველთა თანა ერისთავთა 143, 8; წარსცა იგი ყოველი წინაშე კეისრისა, კელითა ნასარესითა და აღარასესითა, ე. მისთათა 176, 11; არა ეწოდა მათ მეფედ, არამედ ე. მოავრად 205, 2; მეორმოცე ე. მოვარი! ქართლისა სტეფანოზ, ძე გუარამ კურაპალატისა, ბაგრატიონი 222, 10 (სათ.); ე. მოავრად ხადოდეს (იგინი მას) 222, 13; ნათესავნი ე. და წარჩინებულთანი შეიმეორნეს კავკასიად 234, 3; იყო მათ თანა ... ნათესავი ე. და პიტეახშთა 237, 5; მოიყვანიან მამათა ჩუენთა ცოლნი, ასულნი ე. ჩუენთანი 241, 3; დაუტევენა მის თანა ... წარჩინებულნი მისნი ... ჭუნაშერ სპასპეტი ... მფლობელი ყოველთა ერისთავთა 185, 12; მიიღებდეს (იგინი) ხარკსა ერისთავთაგან 244, 17 [ერ; თავ].

ერისთავობა||ერისთაობა 0-1 ერისთავობდა (იგი) მუნ 205, 17; რომელი ე. თუშთა და ხუნზთა ზედა 243, 21.

რომელი ერისთაობდა რანს და მოვკანს 140, 7; რომელი ე. კახეთს 225, 2 [ერ; თავ].

ერისთაობა-ა შენდა მიბრძანებდეს (მე) ერისთაობა აფხაზეთისა 240, 9 [ერ; თავ].

ერისმთავარი-ი მოკლეს ... მეფე ლექთა და მრავალნი ერისმთავარნი 173, 5 [ერ; თავ].

ერჩი-ს ე მ ო რ ჩ ი ლ ე ბ ა, უ ჯ ე რ ე ბ ს ე საგდუბტ ერჩდა მამასა თუსსა შინისაგან დიდისა 145, 1; არაიენ ე. (მას) 145, 11; არა ე. (მას) ვახტანგ 153, 1; არლარა ე. (მას) იგი ცოლებად 216, 7; ე. სპარსთა მეფე კეისარსა 221, 12; არლარა ერჩდეს (იგინი) ურთიერთას 162, 6; ვერჩედ ბრძანებასა შენსა 200, 2; ერჩდეს ლეონ არჩილს 243, 2 [რჩ].

† გამოცემაში: ერისთავთა-მთავარი.

ენსპ-ს იმედი აქვს ე ვესავ მრავალმოწყალებათა მისთა 150, 6; მე ვ. ძალსა შენსა 174, 22; ცეცხლსა ესავ 196, 13; რომელნი ესვიდეს ცეცხლსა შემწუელსა 167, 14 [სავ].

ენე* მწუხარება ესე ... დისწულისა თქუენისა მიერ ნუგეშინის-ვეე 176, 18; მათ დაუტევეს ქუეყანა ე. 231, 4; ესეცა ერისთავი მანვე მოკლა 173, 7; ე. მაყუედრებულად ... მოუკლა ჭუარსა შენსა 175, 1; ჭერ-იყო ე. 193, 7; ამან არჩილ მოიყვანა ცოლი 140, 2; ა. შეკრება სპა 140, 8; ა. ... უწყო ბრძოლად სპარსთა 141, 1; ა. აღაშენა ... ეკლესია 205, 18; ამანვე არჩილ დასუა ეპისკოპოსი 142, 15; ა. ... დანი დაპატიეა მთეულთა 205, 9; ხუთსა ამას წელსა შინა ყოფილ ვართ ჩუენ მწუხარებასა შინა 149, 4; მიჩუენოთ ... ა. ღამესა კეისარი 166, 4; რომელნი დაეურჩეს შესლვასა ა. ჩუენსა სპარსეთს 171, 9; ამასვე ეამსა მეფობდა სპარსეთს ურმიზდ 215, 26; ამის არჩილის ზე გარდაიცვალნეს ეპისკოპოსნი 142, 14; მიიღეს საზღვარი ესე ბერძენთა ... აღმოსავალით ზღუსა ა. 160, 13; ა. მიერ შეიწყნარა ... შირიან სახარება 163, 4; შემდგომად ამისა მოხალა მეფემან წარჩინებულთა 143, 11; შემდგომად ა. ტყავი გაქალა (მას) 225, 11; ამისდა ვერვის დაედგნეს ბრძოლასა შინა 152, 5; ამისთვის მწუხარე იყო საგდუხტ 145, 13; მწუხარე იყო იგი ა. 146, 19; ამით განქარდეს მტერობა ჩუენ შორის 141, 17; ა. მტყიედი ... ვიპყრნეთ საზღვარნი 141, 18; ა. ... პატიუთა გუწუართნა 148, 16; რომელსამე დღეთა ამათ (სძლიან მათ) 180, 8; ამათ ყოველთა სარწმუნოება ვიცით 169, 17; სთნავს ღმერთსა მშუღობა ... ა. მეფეთა 183, 11 [ესე; მა].

ენსპითარ-ი ა მ გ ვ ა რ ი, ა ს ე თ ი ე ს ე ვ ი თ ა რ ი მ ა თ გ ა ნ ე გ ე ბ ი ს ს ა ქ მ ე დ 166, 9; არა ქმნა ყუავემან ე. 190, 10; არა ჰყავ ე. 191, 9; ესევითარსა უყოფდეს

(იგინი) მოწესეთა 160, 11; ესევითარითა სიკუდილითა წარეგნეს სტეფანოზ და მსახურნი მისნი 226, 1; ესევითარნი კირნი ... მოიწვივნეს სპარსთა ზედა 220, 2; მოაწვეეს კირთა ესევითართა ზედა 147, 9—10 [ესე; ვითარ].

ენსარბ ა ი ესერა, შევიდეს იგინი სპარსეთს 170, 8; მე, ე. შევიდოდე 183, 1; ე., დღეთა მრავალთა გაზრდილ ვარ მკალითა და გუელითა 190, 13; მე, ე., წარვალ 203, 9; 240, 15 [ესე].

ენსრეთ* ა ს ე ს ჭ ო ლ ი ს ა თ უ ს ე ს რ ე თ რ ქ ე ა (მან მას) 144, 19; ე. იპყართ (იგი) 148, 1; დაწერა ანდერძი ე. 151, 6; ე. მიმართეს ოვსთა 156, 1; რქუა (მან მას) ე. 177, 12 [ესე].

ენსრენსახედ ა მ გ ვ ა რ ა დ მ ო უ წ რ ა (მან) ლეონს ესრესახედ 239, 22 [ესე; სახე].

ენტლ-ი გარდამოკლა მეფე ვახტანგ ეტლთაგან 173, 9 [ეტლ].

ენსორია-პოფა გ ა ძ ე ვ ე ბ ა 0-2 ექსორია-ყვეს მიქელ ეპისკოპოსი 197, 16 [ექსორია; II უავ].

ენჟს-ი ალასრულეს ქორწილი სამეფო ექუს თუე განცხრობითა 187, 10; იყო სიგარძე ... ექუსი მტკაველი 154, 8; რომელ ჰყვეს ოვსთა ექუსსა მას წელსა 157, 8 [ექუს].

ენშმა-ი ამის ვასქენსა ეუფლა ეშმაკი 216, 3; სილაღე ესე აშპარტავენებისა არს საეთური ეშმაკისა 196, 22; რომელნი იძლიენეს ეშმაკისაგან 179, 6 [ეშმაკ].

ენშუ-ი გ ა რ ე უ ლ ი ტ ა ხ ი ი ქ მ ნ ა ი გ ე შ უ ა დ 161, 8 [ენშუ].

ენშუ-ს ე ე ქ ვ ე ბ ა ე ვ ე პ უ 201, 21 [იპუ].

ენჯიბ-ი მ ე კ ა რ ე თ უ ხ უ ც ე ს ი წ ა რ ი ტ ა ნ ა თ ა ნ ა ... წ ა რ ჩ ი ნ ე ბ უ ლ ნ ი მ ი ს ნ ი ა რ ტ ა ვ ა ზ , ე რ ის თ ა ვ ი კ ლ ა რ ჭ ე თ ის ა , ... და საურმაგ, ეჭიბი მისი დიდი 186, 1; საურმაგ, ე. ვახტანგისი, განვიდა 189, 10 [ეჭიბ].

3

მამბა-ა გესმეს (თქუენ) კმა ვაებისა
და ტირილისა 237, 14 [ვა].

მამა-ა აღტდეს (იგინი) ვაყესა 156, 5
[ვაყ].

მარსაულამ-ი შევიდა საზღვარსა ვარ-
სკულავთასა 162, 2 [ვარსკულავ].

მარსაულამთ-მრიცხველ-ი || **მარსაუ-**
ლამთ-მრაცხველ-ი ესე უთხრეს ერაც-
ლე მეფესა ვარსკულავთ-მრიცხველ-
თა 230, 6; ვარსკულავთ-მრაცხველთა
(ვარ.) [ვარსკულავ; რიცხუ; რაცხ].

მამ-ი გამოვიდეს ვაცი დასავლისა 224,
17; ვაციხა წუერნი ვასხენ (შენ) 224,
14 [ვაც].

მამგობრ-ი მამალი თხა ვაცობისა
კისერი გათქს (შენ) 224, 14—15 [ვაც;
ბოტ].

მამგობრობა-ა კაცმან ამან ბასრობით
მრქუა მე ვაცობობა 224, 16 [ვაც;
ბოტ].

მადრება ე ვევედრები მეფობასა შენ-
სა 141, 13; საგდუხტ ... ევედრებოდა
ღმერთსა 144, 7; (საგდუხტ) ე. მამასა
თუსსა 144, 14; ე. ღმერთსა 152, 12;
ე. კეისარსა 228, 3; ევედრებოდეს
ღმერთსა მეფე მირდატ და დედოფალი
საგდუხტ 143, 4; ე. ყოველნი ღმერ-
თსა 143, 12; ე. (იგინი) ღმერთსა 153,
9; ვახტანგს ევედრნეს დედა და დაბა
მისი, ხუარანძე 186, 8; ღმერთსა ევედ-
რენით 194, 9; ევედრო მათ 166, 10
[ვედრ].

მადრება-ა სპარსთა მეფემან ისმინა
ვედრება მისი 206, 12—13; არა ისმი-
ნა კეისარმან ვ. მისი 228, 4; მოითხო-
ვა მეფისაგან საზრდოდ საურმაგ სპას-
პეტმან ვახტანგ, დილითა ვედრებითა
143, 14; ვასქენ შეულგა (მას) ...
ლოქნითა და ვ. 216, 9 [ვედრ].

მალ-ი რომელი ... ჩავლის ველსა ოვ-
სეთისასა 151, 18; დადგეს (იგინი) ვ.
კალაისასა 181, 21; შეკრბეს მასვე ვ.
ორნივე მეფენი 181, 22; სინდთა მე-
ფემან ვ. მას ზედა ... თხარა მთხრებ-

ლი დიდი 189, 5; ბრძოლილ იყო (იგი)
ვ. მას ზედა 189, 13; სპანი ვახტან-
გისნი დადგეს ვ. ზედა 201, 5; ვასქენ
ვ. გარე დგა 216, 15; აქამოდვე ჭუ-
არი ვ. ზედა იყო 221, 15; მოაოჯრნეს
(მათ) ველნი 145, 22; არა უწყის (მან)
... შეენიერება ველთა 192, 2 [ველ].
მალმან-ი ქართნი იყვნეს კილისანი,
ქალაქნი და ველოვანნი 151, 21 [ველ].
მარ* ვერ შემქმნებელ იყო (იგი) სპათა
გამოგზავნად 157, 18; რომელსა ვ.
იარებოდა ნავი და ვერცა ოთხვერტი
195, 15; ვ. დაწერენ ლუწლნი წმი-
ლისა შუშანიისნი 216, 11; რომელნი
ვ. იპყრობდეს მეფობასა 217, 4; ვერ-
ვინ შემქმნებელ არს განჯურნებად,
ვერცა მყურნალი და ვ. მეფე 164, 17;
მეფობისა სახელი ვ. მან იქადრა 226,
7 [ვერ].

მარა* ვერა ავიხუამთ (ჩუენ) ციხეთა
და ქალაქთა რანისათა 141, 15; რო-
მელსა ვ. ჰყუეთდა მახული 154, 19;
ვ. ჰყრა (მან მას) ისარი 155, 9; ვ.
რქუა (მან მას) 196, 5 [ვერ].

მარა-ა ვერას იქადრებდა (იგი) 145, 14
[ვერ].

მარაგობა-ა უწყით (თქუენ) ... ვი-
რაგობა წყობისა მათისა 170, 8 [ვი-
რაგ].

მარაგინ ვერვინ შემქმნებელ არს გან-
კურნებად 164, 16; ვ. შემქმნებელ იყო
წყობად ძრუსა 235, 12; ვერვინ იქად-
რა ყოვლად სიტყუად 174, 17; ვ. შე-
უძლოს (მათ) გამოლებად 233, 5;
ამისდა ვერვინ დაედგნეს ბრძოლასა
შინა 152, 5; ვ. დაედგნეს მისთვის
ბრძოლასა შინა 154, 6 [ვერ; II ვ].

მაროდეს¹ ე ვერასოდეს ვეროდეს
წინააღმდეგებოდა იგი (მას) 141, 7
[ვერ; ოდეს].

მარლარა ვერლარა დაუშლიდეს (იგინი
მას) 150, 7; რომელთაგან ვ. განერე

¹ გამოცემაშია: ვერაოდეს.

შენ 154, 12; ვ. უძღვდეს საქმედ მოქმედნი 162, 2; ვ. შეუძღვდეს სპარსნი წყობად მისა 180, 11 [ვერ].

31არძ-ი შემუსრნეს (მან) რქანი ვერძისა აღმოსავლისანი 224, 18 [ვერძ].

31ცხლ-ი გამოილეს ... ოქრო და ვეცხლი 143, 9; ხარისხად (შექმნა მან) ვ. 161, 17; დადნებოდა ოქრო და ვ. 162, 3; წარმოილეს (მათ) ხარკი ... ვ. აქლემი ხუთასი 188, 11; რომელი მოუძღუნა სპარსთა მეფემან ვახტანგს ყოველსა თანა ოქროსა და ვეცხლსა 236, 15 (არჩილ დაჰფლნა) სამსახურბელნი ოქროსა და ვეცხლისანი ქვესა უჯარმოსასა 233, 2 [ვეცხლ].

31ცხლისმოუშურამ-ა ვეცხლისმოუშურე ხარ შენ 197, 7 [ვეცხლ; უშურ].

31გრ-ი ცხოველი აღიღო (ვახტანგ) ფარი მისი ვიგრის ტყავისა 154, 18; დასცა ლახუარი პალეკარბოს ფარსა ვახტანგისსა, რომელი იყო ვ. ტყავისა 175, 14 [ვიგრ].

31ღრმ* რომელი ერისთაობდა რანს და მოუკანს ვიღრე არჩილის მეფობადმდე 140, 7; დაიპყრეს ქუეყანა ვერისწყლითგან ვ. ციხე-გოჭადმდე 146, 5; განუბო (მან მას) თავი ვ. ბეჭთამდე 152, 8; ვიღრემდე არს კელმწიფება ცეცხლისა 162, 3; ვიღრემდის ორნივე იგი შეიკვალნეს 161, 4; ვ. შეუძლო ქმნად ქალაქი 161, 16; ვ. აღმართა (იგი) სამისა დღისა სავალსა 161, 21; სიკუდილი მიჩრეენია თავისა ჩემისა ვიღრედა სიციცხლესა 150, 4 [II ვი].

3106 ვითა ებრძანა ვახტანგს (იგი) 205, 6 [II ვი].

3107არძ* ვითარ მიეპზლნეს (მას) სპანი იგი ზღვსანი 171, 4; ვახტანგ განაფართა კილი მოგუეთისა ვ. სამოცი მკარი 180, 2; ვ. წარკდა დამალულთა მათ მკედართა 189, 13; წამოიყვანნა (მან) ვ. სახლი ათასი 195, 19; ვახტანგ მიწვეულ იყო ვ. სამოცისა წლისა 200, 9; ვითარ-იგი შეიპყრეს ქართველთა მეფე მირღატ 139, 5; ვითარცა არა მოწვენულ არს თქვენ ზედა 148, 1; ვ. შენითა სივერაგითა ჩუენ დაჟუაცადენ

სიუყარულსა ქრისტესსა 197, 3; ვიყენეთ მორჩილ ვითარცა მამისა შენისა 149, 13; არა მეშინის მე შენგან ვ. ძაღლისა ერთისგან 154, 15; ვ. წარმოვიდა 177, 19; ვითარცა-ესებ¹ მოგუთხრობს ჩუენ ... გუჯარი 240, 7; კრპალი მისი იყო კისერსა შენსა ზედა, ვითარცა-იგი ეკბიმიანოსისსა ივლიანესი 165, 11; კაცთა ღმრთისმსახურთა ეკრძალებოდეთ, ვ.-ი. გამცენ (კურანსა) შინა ჩემსა 238, 4 [ვითარ].

3108არძ-ი როგორი ვითარსა ცხოვრებასა თუთ არს 192, 3 [ვითარ].

3109არძმედ რომ, რადგანაც აწუქუე სწრაფით განვიდეს აქათ ქაღვაგი, ვითარმედ სპარსთა მეფე წარმომართებულ არს ქუეყანად ჯაზირეთად 169, 10; თქუა (მან), ვ. შენ უწყვი, რამეთუ ზღუასა მოღმართ ჩუენი არს საზღვარი 182, 18; უწყის სიბრძნემან შენმან, ვ. ბტერი ... აცილობს ღმერთსა ჩუენთვის 201, 14; მოსწერა მათ თანა, ვ.: „თქუენი იყო მეფობა, სიმკნე და სიბრძნე ქართლსა შინა“ 239, 15; ყვეს აღთქმა და ფიცი საშინელი, ვ. არა იყოს მტრობა შორის მათსა 243, 1 [ვითარ].

3105 (ცი თხვითი ნაცვალსანელი) ვინ არს შენ ზედა უფალ 165, 10; ვ. არს თქუენ შორის კაცი 174, 16; ვინ უწყის 183, 8; ვის ზედავს ღმერთი 165, 13 [II ვი].

3106 (განუსაზღვრელი ნაცვალსახელი) გამოარჩიე (შენ) ერთი ვინ ჩუენგანი 149, 11 [II ვი].

3107 (მიმართებითი ნაცვალსახელი) აღუთქუე (შენ მას), ვინ-ესებ² დგას ჩუენ ზედა 167, 22; ვინცა ქართველი ... აღირჩევდეს სჯულსა ჩუენსა 144, 21; ვ. არს თქუენ შორის უძლიერესი 152, 2; ვ. სპათა შენთაგანი გამოვიდეს 154, 13; სხუანი ვ. სთნდენ (მას) 197, 11; ვისთვისა გნებავს (შენ იგი) 182, 11 [II ვი].

¹ გამოცემაშია: ვითარცა ესე.

² გამოცემაშია: ვინ ესე.

305ნ ს ა ი დ ა ნ რ ო მ ლ ის ა თ ე ს ა რ ა ე ი ნ უ წ ყ ის, ვინა-იგი¹ მოსრული იპოვა თავსა ზედა გორისასა 235, 8 [ვინა].

305ნა²მბან რადგანაც; მას შემდეგ, რაც ვინათგან გზა-ეც (მას) შეწამებდა 165, 19; ვ. ალგიტქუ (შენ იგი) ფიციოთა 182, 17; ვ. დედა და ღამა შენი ... დამაშურალ არიან 187, 1; ვ. დაითხია სისხლი შენ მიერ 197, 12; ვ. მოიცალეს სპარსთა 220, 8—9; ვ. დაუტეობით ქართველთა კერპთმსახურება 221, 5; ვ. სრულსა სიყუარულსა ზედა ვართ მე და შენ 221, 8; ვ. შესრულ იყო ერაკლე მეფე სპარსეთს 229, 12 [ვინა].

305ნმ იყო ვინმე მოგვ 142, 17; იყო მუნ მონაზონი ვ. 230, 3; რქუა მეფესა ჩუენსა მონაზონმან ვინმე 183, 10; იხილა აგარიანმან ვ. ჩუენება 238, 1; მცირედნი ვინმე წურილისა ერისაგანნი მიიქცეს ცეცხლისმსახურებასა 145, 19 [II ვი].

ზაპ-ი დაწერა წიგნი ზავისა 183, 12 [I ზავ].

ზამთრის ზამთრობით ზამთრის იყენიან (იგინი) ოძრქეს 205, 1 [ზამთარ].

ზარ-ი შიში უსაშინელეს იყო ზარი მისი 168, 3 [II ზარ].

ზაფხულის ზაფხულობით დასხდეს (იგინი) წუნდას ქალაქსა ზაფხულის 205, 1 [ზაფხულ].

ზახებბ წაქეზება, შექახება ი-უ ვახტანგ მეფე ... უზახებდა ... სპათა მისთა 156, 4 [ზახ].

ზახილი ი უობ. იზახდეს კმითა აწევენულითა სპანი ორნივე 155, 8 [ზახ].

ზე ყოველი ერი წარმოდგეს ზე 147, 5 [ზე].

305ნა³პინ ვინცა ვინ⁴ შენ გენებოს 198, 3 [II ვი].

ვლა 0-2 ვლეს (მათ) ხუთისა ღლისა სავალი 170, 13 [ვალ].

ვლტოლა ი ვნ. ნუ ივლტი 171, 8; ივლტინ მის წინაშე ბანაკი 188, 4; ივლტოლა ბანაკი მათი 156, 12; არა ი. (იგი) მისგან 175, 3; ივლტოდებ (იგინი) ნავითა 176, 2; სინდელნი იგი ი. 189, 18; რომელნიმე ი. 238, 9; ივლტოდეთ (თქუენ) 230, 3 [I ვლტ].

ვნებბ ე არა ევენების სპათა ოვსეთისათა 154, 22; გვენო შენ 165, 12 [ვენ].

ვნებბ-ა დასდვიან (მათ) ვნება დიდი სპარსთა ზედა 188, 15; საზღვართა ქართლისათა ჩუენგან ქმნილ არს ვ. 239, 23; კელ-გეწიუების (შენ) ვნებბად მათდა 240, 12; დასცხერით ვნებბათაგან ეკლესიისათა 163, 15 [ვენ].

ვრცალ-ი დიდი ვრცელნი ლუაწლნი გარდაიკაღენ 168, 19 [ვრც].

ზ

ზამბარდმო ზემოდან რომელსა შინა არს ხატი ... არა კაცობრივითა ქელითა დაწერილი, არამედ ზეგარდმო 235, 7 [ზე].

ზედა* ტრფიალ იქმნა მირდატ მის ზედა 141, 13; სცნა (მას) ვახტანგ ოროლნი სარტყელსა ზ. 153, 15; თუნიერ მისსა ... არა ეძებნო თქუენ ზ. 183, 14; მიეიდა (მის) ზ. ვახტანგ 194, 16; შენ ზედაცა დაეიმდაბლო თავი ჩემი 153, 13 [ზე].

ზემო-ა საგდუხტ ... დაადგინა იგი ეპისკოპოსად ზემოსა ეკლესიასა 145, 16; დაფლეს (იგი) ზ. ეკლესიასა 241, 11; შეითქუნეს ... ერისთავნი ქართლისანი, ზემონი და ქუემონი 217, 20 [ზე].

¹ გამოცემაშია: ვინა იგი.

² გამოცემაშია: ვინცა-ვინ.

ზენაძე-ა ორთავე ამათ განუყო (მან) ზენა სოფელი 242, 1 [ზე].

ზენაძე-ა ორნი მეფენი ზეცისა და ქუეყანისანი მოვლენ შენდა 167, 3; იგი ისარმან ზეცისამან მოკლა 160, 20; შეუერდი (შენ) ... მთავარსა ზეცისასა გრიგოლის 167, 10; ესმა (მას) ... საზრახავი შუღთა გუნღთა ზეცისათა 162, 5; კმა იყო ზეცით 161, 2 [ზეცა].

ზენაძე-ი იხილა მოხუცებული ... ზენაძე-რითა სპეტაკითა 167, 7 [ზენაძე].

ზენაძე-ი ბარზაბოდ ... მოსცა (არჩილს) ასული თვისი ზითვითა დიღითა 142, 5; მოსცა (მან მას) სომხითი და ყოველნი მეფენი კუეკისანნი ზითვად 158, 13; დაუწერა (მან მას) ეგრისწყალსა და კლისურასა შუა ქუეყანა ზ. 177, 16 [ზითვე].

ზენაძე რ ჩ ე ვ ა ა-ვ აზრახა ანთიპატ-მან გორგასალსა 182, 7; ვახტანგ ა. სპარსთა მეფესა განტევება სინღთა მეფისა 195, 1; ვითარცა ვაზრახოს (შენ) ღმერთმან 201, 16.

ე ვზრახა ლეონ ანთიპატი (მას) 184, 17 [ზრახ].

ზენაძე-ა არა ჰყავ (შენ) ... ზრახებდა სხუათაცა ნათესავთა 191, 8 [ზრახ].

ზენაძე გა და წყვეტა, ლაპარაკი 0-მ საქმესა ღმრთისასა, ვითარცა საქმესა კაცთასა, ზრახავ 166, 14; აყენებდეს (ივინი) ვახტანგს და მრავალღონედ ზრახვიდეს 152, 22; რომელნი ნებროთისამედ ზ. 163, 2.

ი სიბრძნით გამოჩნხულად იზრახე 191, 19; ვითარცა იზრახოს სიწმიდემან შენმან 170, 2 [ზრახ].

ზენაძე-ა სთნავს ქრისტესა ზრახვა ესე შენი 166, 6; დაემოწმნეს ... წარჩინებულნი და ერისთავნი ზრახვასა მისსა 149, 18; მე არა ვარ მორჩილ ზრახვისა მაგის შენისა 149, 20; ცუდ არს სიგრძე ზრახვისა ჩუენ შორის 193, 18; იწყო (მან) ზრახვად კმითა მალღითა 147, 7; იწყო ზ. მეფემან ვახტანგ 147, 16; ზ. არს ჩუენ შორის სიყუარულისა ყოფა 166, 5; იწყო (მან) ზ. ვახტანგისა 181, 2; უწყო

(მან) ზ. ერისთავთა ქართლისათა 217, 7 [ზრახ].

ზრდა 0-2 ზრდილა (ყუავი) ქორსა 190, 12.

ი ვნ. ვახტანგ იზარდებოდა 146, 17; ი. (იგი) მუნ 143, 19 [ზარდ].

ზრდა-ა უბრძანა (ვახტანგ) აღმუნება უქარმისა და მუნ შინა ზრდა დაჩი მეფისა 185, 21; დაუტევა ზ. მართუეთა თესთა 190, 11 [ზარდ].

ზრდა-ა უძღუნა გორგასალმან (მას) ... ზრომა ოთხი ათარი 182, 5 [ზრომა].

ზრდა-ა მე დიდურობა დასცა (მან იგი) ზუაობისაგან 161, 8 [ზუ].

ზრდა-ა უძღუნა გორგასალმან (მას) ... ბიზიონი ზუზმა ხუთასი 182, 4 [ზუზმა].

ზრდა-ი დადგნეს სპანი ... ზურგით მისსა 153, 8; განყო (მან) ზ. 153, 15; ვახტანგ მეფე მოქცეულ იყო სპისა მისსა ზ. 156, 3; გამოუტღეს (ივინი) ზ. მისსა 189, 14; ზ. კერძი ჩემი განმიმავრეთ 194, 9; ეკლესია ... აღაშენა თრდატ ზურგითა თესითა 161, 10 [ზურგ].

ზრდა-ი წარმოიღეს ხარკი ... ზურმუხტი ნავი ერთი 188, 10; ყოველი დახდევით ორთა მათ თანა გერგუნთა ზურმუხტისა და იავუნდისა ძოწეული-სათა 236, 10; ქუდნი კართა ... ზურმუხტისანი შექმნა 161, 18 [ზურმუხტ].

ზრდა-ი ზღვის მხარე ვეწყუნეთ ზღუთკერძოსა! ამას გუერდსა შინა 236, 21 [ზღუა; კერძ].

ზრდა-ი სანაპირო მოადგეს ლაშქარნი პონტოსა ქალაქსა ... ზღუკიდესა 160, 5; ეწყენეს ივინი ზ. მას 173, 2; გამოვიდა ზ. 177, 7. [ზღუა; კიდ].

ზრდა-ი სანაპირო წარიღეს ბერძენთა საზღვარი ქართლისა სპერს და ბოლო კლარჯეთისა, ზღუპირი 226, 5; მიაწყუდინეს (მათ ივინი) ზღუპირსა 176, 1; გამოიკითხა ექისარ-

1 გამოცემაშია: ზღუთ კერძოსა.
2 გამოცემაშია: ზღუ კიდესა.
3 გამოცემაშია: ზღუ პირი.

‘მან საზღვარი საბერძნეთისა, ქუეყანა ზღუსპირისა 177, 11 [ზღუა; I პირ].
 ზღუა-ა რომელსა მოსდგამს სამხრით ზღუა 235, 9; დავიბანაკოთ ზღუასა სამხრით კერძო 170, 11; ზ. მოღმართ ჩუენი არს საზღვარი 182, 18; მიიღოსა საზღვარი ესე ბერძენთა ... აღმოსავალით ზღუსა ამის 160, 13; მოეახლნეს (მათ) სპანი იგი ზღუსანი 171, 4; უკუმოსცა კეისარმან (მას) საზღვარი ქართლისა ... ზღუთგან ვიდრე არსიანთამდე 177, 9; რომელი შეესწრა ზღუად 176, 2; ჩაპყრიდეს (იგინი) ყოველსა მას ზ. 237, 21; დაიპყრა (ქუე-

ყანა) მირდატ ... ფარვანითგან და ტარისკარითგან ვიდრე ზღუამდე სპერისა 205, 17; უწყით სიმარჯუე ბერძენთა ზღუათა შინა ნაეებითა 170, 8 [ზღუა].
 ზღუდმ-ა შეელო (მან) ზღუდე იგი 235, 2; რომელი ზღუდესა გარეგნით იყო 202, 20; იყო იგი ზღუდითა მაღლითა 160, 1; განასრულნა ზღუდენი ტფილისისანი 205, 6; მან მოადგნა ზ. ეკლესიასა 228, 11; რომელი ექმნა (მას) აღსავალად ხარისხად ზღუდეთა ზედა 161, 22; ზ. შინა იყენეს (იგინი) 188, 8 [ზღუდე].

თ

თბგუ-ი მსგავს ხარ შენ თავსა მის მთხუნველისა 191, 21 [თავუ].

თბვ-ი განუპო (ვახტანგ) თავი (ფარსიან-ფარუსი) 152, 8; მოკუეთა (ვახტანგ) თ. თარკანს 154, 1; განაპო (ვახტანგ) თ. მისი 175, 16; მტერთა ... თ. ანუ კელი არა გამოიტანოს 202, 9; მოკუეთა (ვახტანგ) თ. მისი 202, 12; აყრიდეს (იგინი ვახტანგს) თავსა დრამასა და დრაქანსა 158, 1; დაადგა (მან იგი) თ. ივბიმიანოსსა 161, 1; თ. ზედა ედვა (მას) გურგუნი ნათლისა 167, 7; დაარქუა (მან) გურგუნი იგი ვახტანგს თ. 168, 7; მირიდეთ თ. მგლისასა 180, 14; უპყრა (ვახტანგ თავისა მისისა ნახევარი 175, 17 [თავ].

თბვ-ი² (უკუქვევითი ნაცვალსახელი) განილო (მან) თავი 144, 10; დავიმდაბლო თ. ჩემი 153, 13; შეურაცხ-გუჲნს თ. ჩუენი 166, 11; დავდე თ. ჩემი ერისა ამისთვის 175, 10; მივიცემი თ. შენი მონად 191, 16; რომელმან წარიწყმიდოს თ. თვისი ჩემთვის 201, 11; სიკუდილი მირჩევნია თავისა ჩემისა 150, 4; მნებავს განმართლება თ. ჩემისა 165, 17; რაცა გნებავს თ. შენისათვის 182, 10; პირტყუთაცა იციან სარგებელი თ. მათისა 190, 9; ძალ-მედვა ... გამოზრდა თ. ჩემისა

190, 16; თ. მკლევლად ითქმის 190, 20; ამას იმზადებ თ. შენისათვის 191, 14; ვახტანგ შეიტყო სიკუდილი თ. თვისისა 203, 8; ყოველი ინატრიდეს სიკუდილსა თ. თვისისასა 204, 8; აწ ითხოვე თ. შენისათვის 242, 16; ტაიქები დაიქირა თავისათვის 186, 6; თავითა შენითა ცოდვათა ჩუენთაგან იძლიო 149, 16; თ. ჩემითა წარველ 150, 5; შენ შემწე მეყო მე თ. შენითა 184, 9; შენ თ. შენითა მინებ ძალად ჩემდა 184, 15; იტყუებდეს ყოველი თავთა თვისთა 204, 8; სიკუდილი სჯობს თავთა ჩუენთათვის 148, 10 [თავ].

თბვ-ი³ მწვერვალნი, დასაწყისი ერთის მთისაგან გამოვალს თავი ორთავე 151, 19; მოსრული იპოვა თავსა ზედა მის გორისასა 235, 8; მოტყუენეს ქართლი თავითგან მტკურისათ ვიდრე ზუნანამდე 145, 22 [თავ].
 თბვ-ი⁴ ცალი მისცეს ... (მას) ძღუენი ... ხუთმისი თავი სტავრა 170, 16 [თავ].

თბვისთავ ცალკე სთხოვა (მან მას) ბრძოლა თავისთავი¹ 189, 9 [თავ].

თბვისთავ-ი თვითონ ყვეს აღთქმა თავისთავისა² სჯულსა ზედა 182, 1;

¹ გამოცემაშია: თავის-თავ.

² გამოცემაშია: თავის-თავისა.

სინდთა მეფემან სძლო თავისთავითა ყოველთა ბუმბერაზთა 189, 3 [თავ].

თამს-ღება კისრება მან არა თავს-იღვა (იგი) 160, 21 [თავ; II დევ].

თამისუშაღ-ი ქართლი ჩუენ შორის იყავნ თავისუფალ მშუდობით 221, 9—10 [თავ; უფ].

თამსმღებ-ი მოვალე ჩუენ ვართ თავსმღებნი 168, 4 [თავ; II დევ].

თანა* განავლინეს მახარობელი ყოველთა თანა ერისთავთა 143, 8; წარვიდა ზარდავს მამისა თვისისა თ. 144, 10; მათ თ. ერთო კაცი ერთი გოლიათი 151, 24; ჩუენ თანავე იდიდნეთ (თქუენ) 239, 17 [თანა].

თანადგომბ-ა დახმარება, შემწეობა მეფეთა მათთავან ჩუენდა მომართ (ქმნილ არს) თანადგომა და რგება 239, 23 [დევ].

თანადება კუთვნება აჲ კადრებისათჳს მეფისა თანაგაც შენ სიყუდილრ 197, 14 [II დევ].

თანაზრდილ-ი თანაზრდილ იყო (იგი) მისი 189, 20—21 [ზარდ].

თანამავალ-ყოფა თანხლება ეთანამავალ-მეყავნ ჩუენ წყალობა შენი 237, 3 [ვალ; II ყავ].

თანამზრახვილ-ი მრჩეველი ვახტანგ მოუწოდა თანამზრახველთა თვისთა 184, 17 [ზრახ].

თანაყოლბა თანხლება ი-ჲ თანაჲვებოდეს მას ორნი მკედარნი 156, 9 [I ყავ].

თარბმან-ი რომელ არს თარგმანი მისი: სარას ძაღლთა 230, 4—5 [თარგმან].

თარბმანება განმარტება ე-უ თარგმანეს (მათ) საედუხტს სახარება 142, 9 [თარგმან].

თარბმანება-ა რომელ არს თარგმანებით 233, 4 [თარგმან].

თაჲუანისმცემელ-ი მძლე გექმნნეს (შენ) ყოველნი თაჲუანისმცემელნი მისნი 181, 11 [თავ; ყანა; I ც].

თაჲუანის-ცემა ი-ჲ არა თაჲუანის-ცემმ ძელსა მაშმელსა 174, 5—6; თაჲუანის-სცემდეს (იგინი) ... ჭუარსა 174, 4; თაჲუანი-სცა (მან) ლმერთსა 153, 2; 153, 19; 155, 15; თ.-ს. (მან მას) 167, 10; 174, 10; თაჲუანის-სცა (მან) ორთავე მეფეთა 183, 4; თაჲუანის-სცეს (მათ ხატსა) შეერდომით 237, 2; თაჲუანის-ცე ჭუარსა 173, 20; რომელმან არა თაჲუანის-სცეს (მას) 174, 1; რომელმან არა თ.-ს. ჭუარსა 174, 3 [თავ; ყანა; I ც].

თამირ-ი აღდა მეფე პილოსა ზელა თეთრსა 173, 2 [თეთრ].

თმსლ-ი ტომი ისრაიტელმან ისიძვა უცხოსა თესლსა თანა 164, 22 [თეს].

თაჲუანის-ცე იყო ვახტანგ წლისა თექუხმეტისა 151, 14—15 [ათ; ექუხ; მებ].

თივბ-ა ბალახი გეონსა გამოაქუს ... ხე სულნელი და თივა 162, 13 [თივა].

თიპან-ი რომელი ლომსა ძალითა, ვითარცა თიყანსა, მოიყვანებდა 161, 14 [თიყან].

თიპბ-ა ტალახი თიქისაგან ვერ ითრევედეს (იგინი მათ) 238, 17 [თიქა].

თორმბ-ი იყო სივრძე მშუდლისა მისისა თორმბეტი მტკაველი 154, 8; წარკდა ამათ შინა წელიწადი თ. 243, 6; რათა თორმბენი ეპისკოპოსნი სწრაფით წარმოავლინენ (მათ) 197, 10; სხუანი თ. ... აკურთხენ (შენ) 198, 3; ანტიოქელმან პატრიარქმან აკურთხნა ეპისკოპოსნი 198, 5 [ათ, ორ, მებ].

თორმბ-ი ათას-ი გამოგზუნა ვარაზბაკურ სპანი თესნი თორმბეტი ათასი მკედარი 150, 19; დაუტევნეს (მათ) ორნი ერისთავნი მკედრითა თორმბეტი ათასითა ბრძოლად 160, 2 [ათ; ორ; ახ მებ].

თრევა ი თიქისაგან ვერ ითრევედეს (იგინი მას) 238, 17 [თრევ/თრი].

თრევა-ა თრევით მიილო (მან იგი) წინაშე სპარსთა მეფისა 194, 17 [თრევ/თრი].

1 გამოცემაში: თანამავალ მეყავ.

2 გამოცემაში: თანა ჰვებოდეს.

თჳთ გამოვიდის თუთ სინდთა მეფე 188, 21. თ. ძალად სპარსთა მოსრულ ვიყავ აქა 193, 6; წინასა ეხენსა თ. შედგა 200, 19; თ. მივიდა ვახტანგ 202, 6; იგი თ. ძმთა შენთა ღედისა არს 203, 21; თ. წარემართა მეფე ბრძოლად სპარსთა 225, 4; შენ თუთ უწყი 240, 19; ცხოვრება ვახტანგ გორგასლისა, შშობელთა და შემდგომად თუთ მის ღედისა და ღმრთისმოყუარისა მეფისა 139, 2 (სათ.) [თავ].

თჳთბრძოლა-ა ცალკე, პირის-პირ ბრძოლა (ვახტანგს) ეგულეზოდა თუთბრძოლა თარჯანისი 152, 13—14; განვალ თუთბრძოლად თარჯანისა 152, 21 [თავ, ბრძ].

თჳთმეპროგალი-ი მეფე ხარ თუთმეპროგელი 191, 15 [თავ; მეპარ].

თჳთო-ა იქმნა ყოველი კაცი თუთო ნათესავითურთ მეტყუელ თუთო ენასა 162, 6 [თავ].

თჳთოეული-ი თუთოეული ჩუენგანი სათნოსა სულისა თუხისასა მსახურებდეს 181, 5; მოუგონებელ არს თუთოეულინსა სიბრძნე მისი 161, 21; თუთოეულად განუყო (მათ) ქუეყანა და განძი 231, 7 [თავ].

თჳთო-თჳთო-ა მუნ იქმნეს ბრძოლანი ძლიერნი და თუთო-თუთო 188, 3—4; იგი ყოველნი უემოიქსნნა თუთო-თუთოხათს 157, 9 [თავ].

თჳთოსახე-ა ნაირ-ნაირი წარმოიღეს ხარკი პინდოთა მეფისაგან ... საფირონი თუთოსახე 189, 10 [თავ; სახე].

თჳნიერ გარდა, გარე შეიხე-ქალაქნი დაღერჩეს თჳნიერ კასპისა 145, 23; რომელ დარჩა ტყუელ ოვსი ამთ განტეობილთაგან კიდე ... ექუსასორმოცდათი ათასი თ. პაკანიკთა და ჩიქთასა 157, 12; რათა ... დადგენ თ. ბრძოლისა 171, 3; თ. მისსა, რომელი მოსცა სპარსთა მეფემან იეზიმიანოსსა ... არა ვძებნო თქუენ ზედა 183, 13; მოოკრებულ იყვნეს ყოველნი ქვენი ქართლისანი, თ. კახეთისა 205, 5 [თჳნიერ].

თჳს-ი თავისი მოსცა მან (მას) ასული თუხი 142, 5; შეიწყალა ასული თ. 144, 18; ამთ შეგვედრა (მან) ძე თ. დარი 185, 20; ასული თ. მისცა მეფესა ვახტანგს 198, 8; წარიყვანა ძე თ. 232, 25; შეიპყრა იგი ძემან თჳსმან 223, 10; მოაკნეს მამსა თჳსა 141, 13; მისცა მეფემან სამშუღლე ძესა თ. 142, 5; საგლუბტ ერჩადა მამასა თ. 145, 2; ასწავებდა ქართველთა სჯულსა თ. 145, 10; აღჭდა ტაიქსა თ. 153, 7; დაბანაკეს ბანაკსა თ. 156, 15; მიირიან ... შემოპყვა მეფესა სპარსთასა, ძმისწულსა თ. 160, 10; მოუწოდა მეფემან ვახტანგ ღედისძმასა თ. 170, 6; მისცა ნიკი ღდი ერსა თ. 178, 8; ვახტანგ უწოდა ძესა თ. სახელი სპარსულად დარჩილ 178, 14; თქუა (მან) გონებასა თ. 190, 13; დაჯერებულ არს იგი ცხოვრებასა თ. 192, 2; ვახტანგ ... მოუწოდა ... ცოლსა თ. 203, 9 (ვახტანგ) რქუა ძესა თ. დარის 203, 18; ურმიზღ მისცა ძესა თ. რანსა და მოგვარი 217, 6; ნახევარი საქონლისა მისისა მისცა არჩილს, უმრწემესსა ძესა თ. 232, 26; რქუა არჩილ ძმასა თ. მირს 236, 4; უკუნქიცეს (იგინი) კულსავე თ. 238, 5; რქუა (მან) ძმასა თ. არჩილს 240, 14; წარივიდა ბარდაეს მამისა თუხისა თანა 144, 10; (იგინი) თ. შურისგებისათჳს ჰყოფენ ამას 148, 3; იყო მორჩილ დარი მეფისა, ძმისა თუხისა 205, 18; ვახტანგ შეიტყო სიკუდილი თავისა თუხისა 203, 8; უკუეთუ არა ... აღასრულებდეს (იგი) სწავლასა მამისა თუხისასა 147, 12; არლარა ერჩდეს ურთიერთას პირსა მოყუსისა თ. 162, 7; საგლუბტ ღედოფალი განაგებდა მეფობასა ძალითა და შეწვევითა მამისა თუხისათა 145, 6; ითხოვა ასული ცოლად ძისა თუხისა 142, 2; დაუტევნა განმგებელად სამეფოსა თ. ღედა მისი, საგლუბტ, და დაა მისი, ხუარანძე 151, 5; წარვიდა შუელად მამისა თ. 217, 18; წინამძღუარ ექმნის მირდატ სპათა მამისა თუხისათა 141, 6; საგლუბტ ... დაალტობდა ფერკთო

მამისა თ. 144, 12; იმედი ჰქონდა ღმრთისაგან და ძალისა თვისისაგან 152, 15; მოხალა ... სპარსთა მეფე გორგასალმან ლაშქრითურთ თვისთ ტფილისად 182, 2; ვინცა ქართველი ნებითა თვისითა აღირჩევედეს სჯულსა ჩუენსა 145, 1; ეკლესია დიდი აღაშენა თრდატ ზურგითა თ. 161, 10; სპარსთა მეფემან ... დაწერა კელითა თ. წიგნი ბერძენთა მეფისა სიყუარულისა 183, 17; ვახტანგ შევიდა კარვად თხსად 152, 11; წარვიდეს სპანი იგი კარვად თ. 164, 7; წარვიდეს წმიდანი იგი სადგურად თ. 166, 23; მოვიდა ქალაქად თ. მცხეთად 178, 6; გამოგზავნა ვარაზ-ბაკურ სპანი თხსნი 150, 18; განასრულნა სპანი თ. 151, 1; ვახტანგ ... აღიპყრნა კელნი თ. 153, 2; ვახტანგ რქუა სპათა თხსთა 152, 19; რქუა (მან) სპათა თ. 153, 7; ადგილსცა (მან მას) საყდართა თ. 167, 20; ვახტანგ მოუწოდა თანამზრახველთა თ. 184, 17; ვახტანგ რქუა მოყუასთა თ. 194, 8; (ღმერთი მიუშუებს) შეყუარებულთა თ. განღმრთობად 201, 16; იტყებდეს ყოველნი თავთა თ. 204, 8; წარვიდა ლაშქართა თხსთა თანა 154, 2; მოღვა მახლობელად სპათა თ. 155, 17 [თავ].

თხს-ი² ნათესავი გამოჩნდა საბერძნეთს კაცი ერთი, თხსი მავრიკ კეისრისა 223, 18; სპარსთა მეფე ალდევიდა ვახტანგს ცოლად თხსთაგან მეფეთასა 196, 3 [თავ].

თხს-თხს-ი თავიანთი თხს-თხსსა სჯულსა ზედა ევედრებოდეს (იგინი) ღმერთსა 153, 9; იყვენეს ერისთავნი იგი თ.-თ. საერისთოსა შეუტყვალბელად 217, 22; ერისთავნი იგი თ.-თ. საერისთოსა შინა მკედრობდეს შეუტყვალბელად 226, 7; თხს-თხსად ხარკსა მისცემდეს (იგინი) ქასრე ამბარეზსა 217, 9—10; განუტყვენა მთავარნი ესე ცოლებითურთ თ.-თ. ადგილად 242, 11 [თავ].

თუ* არა იყოს გულსა ჩემსა სიტყუა, თუ რომელ მოიწიენეს მათ ზედა გან-

საცდელნი, თხსისა შურის-გებისათუს პყოფენ ამას 148, 2; თ. დაბრკოლდეს კაცი, უმჯობეს არს დაცემა სრულიად 165, 2; შენ მიგაგოს (ღმერთმან), არა თ. შეინანო 165, 16; სპანი ესე შენნი თ. მიღმართ ჰპრძენან, მემცა უბრალეო ვარ 172, 3; არცა თ. იყო ნება ჩემი, რომელი-ესე ქმნა დღისძამამან ჩემმან 176, 14; თუმცა ძალ-მედვა (მე) მიწვენა მფრინველთა 190, 15; აწ თ. ღმერთსა არა მავათ მიერ დაებრკოლა ბოროტი ევე მტერი 240, 4 [თუ].

თუალ-ი რომლისა იყო თუალი ფრიადნათელი 167, 21; შენ ბრმა ხარ გონებისა თუალითა 192, 5; რომელსა არა ასხენ თუალნი 191, 21; დასწუნეს თ. ურმოზღ მეფესა ცოლისძმათა მისთა 221, 1; რომელთა დასწუნეს მამისძმასა თ. 244, 6; ვახტანგ სიფიცხლითა თუალთათა ... ირიდებდა ისარსა 155, 5 [I თუალ].

თუალ-ი² ძვირფასი თქალი წარმოიღეს მათ ხარკი ... თუალმბი იაინითი და ზურმუხტი ნაფი ერთი 188, 9; განუყო (მან მათ) ... საგანძური ... თუალთა პატიოსანთა 232, 24 [II თუალ].

თუალვით რიცხვით დარჩა ტყუეოესი ... თუალვით ექუსასორმოცდათი ათასი 157, 12 [I თუალ].

თუა-ა ესე ყოველი აღესრულა ოთხთუე 157, 13; ბრძოდეს (იგინი) მათ სამ თ. 160, 6; დღეს მეექუსე თ. არს 163, 12; შეიწრებულ იყო ქალაქი ოთხ თ. ოდენ 163, 20; განგრძელდა მათ შორის ბრძოლა ოთხ თ. ოდენ 180, 15; აღასრულეს (მათ) ქორწილი სამეუფო ექუს თ. განცხრომითა 187, 10 [თუა].

თქმა-ა მე შურმან საღმრთომან მაიძულა თქმად ამისა 163, 4 [თქუ].

თქუან* თქუენ პირმოზინი შვილნი ხართ ღმრთისანი 176, 17; თქუენ ნუგეშინის-გეცით ერისა ამისთუს 176, 20; გამცენებთ თ. 203, 11; ჩემ ზედდა თქუენ ზედა სწორად მოწვენულ

არს განსაცდელი 147, 21; არა მოწვეულ არს (იგი) თ. ზედა 148, 1; ვინცა არს თ. შორის უძლიერესი 152, 2; თქუნეი ... რომელნი დღეს მთავრობასა ზედა დადგინებულ ხართ ჩუენ, მეფეთაგან 161, 11 [თქუნეი].

თქუმანი-ი დასრულდა მეფობა თქუნეი 231, 3; თ. იყო მეფობა 239, 15; მიეგზაენე (მე) ცეცხლისმსახურნი ქალაქსა თქუნესა 144, 20; აწ მწუხარება ესე დედისძმისა ჩემისა, დისწულისა თქუნესისა, მიერ ნუგეშინსეულ 176, 19; ქალაქი სჯულისა თ. არს იერუსალემი 183, 19; მძლავრებისაგან თქუნესისა იქმნის განრყუნელ ქართლი 221, 7; მიხუენოთ ლოცვითა თქუნეთა ... კეისარი 166, 4; შურითა თ. წადიერ არიან წყობასა 172, 2; მომცა თე კეისარმან ქუეყანა მკედრობით კეთილად სიმქნითა თ. 242, 19; მტკიცეშეცა არიან გულნი თქუნენი სარწმუნოებასა ზედა 140, 18; არა დაეცნენ პირითა მახვლისათა ერნი თ. 171, 23 [თქუნეი].

თქუმბ 0-2 რად ვთქუ მე შენთეს ყუაისა იგავი? 191, 14; სთქუ შენ 193, 19; ესე ყოველი ... მირდატ თქუა 141, 21 (ვარ.); თ. (მან იგი) 147, 7; 153, 2; 153, 19; 154, 9; 166, 18; 168, 8; 171, 7; 173, 9; 175, 9; 175, 18; 182, 18; 183, 5; 183, 13; 183, 18; 190, 13; 200, 10; 203, 9; 216, 20; ესე თ. ჭუნაშერ სპასებტმან 149, 17; თ. მეფემან 149, 19; ბორზო მოვაენელმან მეფემან თ. 174, 5; თ. მეფემან 183, 8; 200, 2; თ. ლეონ 183, 9; მეფემან თ. 196, 19; თქუნეს (მათ იგი) 150, 8; რომელი სახელდებით თ. ოსთა 157, 6; ერთითა პირითა თ. (მათ) 168, 4; უგუნურად ვთქუა თავი შენი 191, 16; თქუნან (მათ იგი) 180, 13; ამისთეს თ. (მათ) 200, 8 (ვარ.).

0-3 თქუა (მან) ყოველთა წარჩინებულთა (იგი) 147, 16.

0 ვნ. თავისა მკლველად ითქმის (იგი) 190, 20 [თქუ].

თხრობა 0-3 (ბუმბერაზმან) სთხოვა (ვახტანგს) ბრძოლა თავისთავ 189, 9.

0 რომელსა შენ ითხოვ 166, 9; ითხოვდა მისგან შეწყალებასა 144, 12; 0. ღმრთისაგან შეწევნასა 152, 13; 0. მუქარასა 152, 17; რომელი ვითხოვე მე შენგან 183, 3; ითხოვა ასული მისი ცოლად ძისა თვისსა 142, 2; 0. ფიცი და აღთქმა მშუდობისა 142, 4; 0. მისგან შეწევნა 150, 14; 0. სპარსთა მეფისაგან ასული ცოლად 158, 11; 0. სპარსთა მეფისაგან 206, 9; 0. მისგან შენდობა 216, 19; 0. არჩილისაგან 243, 13; ითხოვეს ვახტანგისგან ოსთა ... ტყუე ოსეთისა 157, 5; 0. (მათ იგი) 217, 21; ითხოვე სასწაული სიმაღლედ 166, 17; 0. ჩემგან 182, 10; აწ 0. თავისა შენისათეს 242, 16; რაცა ითხოვო სახელითა ჩემითა 166, 19; ითხოვოს ღმერთმან ყოველი კელთაგან შენთა საქმე ბოროტისა 156, 15; იგიცა 0. 236, 8.

0-უ სამნი ნიქნი გითხოვნა (მან) ღმრთისაგან 168, 20 [თხოვ].

თხრობა-ა აღასრულა ყოველი თხოვა მისი 144, 18; დამძიმდა თ. ესე შენი ჩემ ზედა 166, 7; აღესრულოს თ. შენი 166, 11 (ვარ.); დამძიმდა თ. შენი ჩემ ზედა 182, 12; კეისარმან აღასრულა თ. მათი 218, 1 [თხოვ].

თხრობა-ი ნათხოვნი აწ ორნი ესე მათნი თხოილნი აკურთხენ 198, 3 [თხოვ].

თხრობა 0-2 სინდთა მეფემან ... თხარა მთხრებლი დიდი 189, 5 [II თხარა].

თხრობა 0-უ უთხოვდა (იგი მათ) ძილსავე შინა ჩუენებასა 168, 12; მან არა გითხრა (შენ იგი) 185, 1; უთხრა (მან მას) ყოველი იგი 170, 17; უ. (მან) ვახტანგ მეფესა ყოველი შეთუელილობა სპარსთა მეფისა 181, 7; უ. მან (მას) აღზრუნა სპარსთა ბერძენთა ზედა 183, 15; უ. (მეფესა) მოციქულმან შეთუელილობა ხუასრო მეფისა 200, 7; უთხრეს მირდატს ... სიშუენიერე მისი 141, 11; უ. (მას) სიტყუა ვახტანგისი 181, 18; ესე უ. ერაკლე მეფესა ვარსკუელავთ-მრიცხველთა 230, 5; უ. (მათ იგი) მეფესა ერაკლეს 230, 1; უთხართ მეფესა ხუ-

ასროს 200, 10; აწ გიოხრა (მე) გულის-სიტყუა შენი 165, 20; მე გ. (შენ იგი) 191, 20; უთხრა (მე მათ) ბრძანება შენი 166, 10 [I თხარ].

თხუთმეტი-ი ვახტანგ მეფემან მოკლა ბუმბერაზი თხოუმეტი 188, 5; იქმნა ვახტანგ წლისა თხოუმეტისა 147, 1 [ათ; ხუთ; შეტ].

0

იბაბუნდ-ი ძვირფასი თვალი აღწერილი ყოველი დავდევით ორთა მათ თანა გვრგვენთა ზურმუხტისა და იაგუნდისა ძოწულისათა 236, 10 [იაგუნდ].

იბაქინთ-ი ძვირფასი თვალი წარმოილეს (მათ) ხარკი ... თულეზი იაკინთი და ზურმუხტი 188, 10; ქუდნი კართა და სარკმელთანი იაკინთისა და ზურმუხტისანი შექმნა (მან) 161, 18; შენ წარიხუნ ორნი იგი გვრგვენნი, ოქროსა და იაკინთისანი 236, 14 (ვარ.) [იაკინთ].

იბაპ-ი რად ვთქუ მე შენთვის ყუავისა იგავი 191, 15 [გავ].

იბი* იქმნა იგი ეშუად 161, 8; ოღეს შეკრბენ ვახტანგ და ი. 170, 22; წარსცა (მან) ი. დისპანთა 197, 9; იგოვე დედოფალი ჩუენი დაამშუდებდა მოძლუარსა მას 169, 5; ი. ბარამ ჩუბინი გაადგა სპარსთა მეფესა 220, 13; ი. ვახტანგ მეფე შუამდგომელ იქმნა 240, 2; წარტყუენეს (მათ) იგიცა 146, 2; მოსცა მან (თრდატს) ასული თუსი 142, 4; მ. ალაშენა სიონი სამშუდლისა 142, 12; მ. სიხარულით აღუთქუა (მას იგი) 150, 15; ესეცა ერისთავი მანვე მოკლა 173, 8; რომელი-იგი მ. ალაშენა 199, 3; თანაჰყვებოდეს მას ორნი მჭედარნი 156, 9; მოართუეს მ. ქუარი და გვრგენი 171, 11; მეფემან მ. შიათულა მცხეთა 205, 8; ფარსმან დაუწერა მ. მორჩილება 206, 13; რომელნი მასვე აღეშენეს 140, 21; მ. ჟამსა გამოვიდეს ბერძენნი 146, 4; მ. ჟამსა იყო ... კაცი ერთი 216, 1; მ. ჟამსა პიტიახშნი ვინმე არა შეეშუნეს კლარჩეთს 244, 11; მასცა მდინარესა არაგვ ჰქეან 151, 18; ტრფიალ

იქმნა მირდატ მის ზელა 141, 12; პეტრე ... და სამოელ ... მ. თანა დიპირნა (ვახტანგ) 164, 6; მ. თანა წარსცა ვახტანგ კილი მისი 197, 9; იყავნ მშუდობა შორის შენსა და მისსა 183, 7; თუნიერ მ. ... არა ეძებნო თქუენ ზელა 183, 14; ითხოვა (ვახტანგ) მისგან შეწენა 150, 14; ვახტანგ .. წარსცა ძლუენი ნატყუენავისა მ. 158, 7; სისხლისა მისთვის ზაქარიასსა ... მიუგო (უფალმან) ყოველი შეურაცხება პურიათა 164, 19; ბერძენი ნათესავნი ღმრთისანი არიან აღთქმისა მ. 165, 22; მისთვისცა მზა ვარ 154, 13; მისვე ფარსმანის ზე მოვიდა იოვანე 207, 17; შით ვერ მოაწიეს (მათ) საქმე ესე 197, 21; ალაშენიან (მათ იგი) შითვე ქეითა 164, 15; მ. იძლიენენ (იგინი) 173, 14; შითცა მოკულა (ყუავი) 191, 2; იგინი იყენეს ნათესავნი ბაქარ მირიანის ძისა 159, 3; შეეყარნე ი. კელსა შენსა 171, 21; აოტნეს (მათ) ი. 175, 19; იგინიცა იბრძოდეს მენედ 156, 11; მოვიდენ ი. სამეფოდ ჩემდა 187, 2; წარმოვიდეს ი. შინა 220, 8; მათ რქუეს (მას) 169, 3; მ. ვერ უძლეს (მათ) წყობად 170, 9; მ. ვერ იკადრეს განრთვად მისა 179, 5; აქუნდა მათ კუხეთი 159, 11; ვახტანგ ... რქუა მ. 160, 9; ვევედრო მ. 166, 10; აღდგეს მათ შორის მოციქულნი 157, 4; განგრძელდა მ. შორის ბრძოლა 180, 15; მომიყვანებთან იგინი ... და ყოველი კაცი მ. თანა 179, 3; რომელი მ. მიერ აღდგინებულ იყო 198, 1; შური ვიძიო მათგან 182, 14; აქა სპარსთა მეფისა და ვახტანგ გორგასლისაგან შესლვა აბაშეთს და დაქირვა აბაშეთისა მ. 195, 13 (სათ.); ორთავე

მ. ძეთა ვახტანგისთა ... მოკლდა ლეონ 205, 12; ცნა სპარსთა მეფემან ბერძენთა მოსლვა შუელად მათლა 181, 2; ნულარამია კელ-გეწიფების (შენ) ენებად მ. 240, 12. რომელი მან-ვე ვერალე განაჩინა სამალავად განძთა მათოუს 233, 3 [იგი; შა].

იმელ-ი იმელი ჰქონდა (მას) ღმრთისაგან 152, 14 [იმელ].

იმინრ იქით დაიბანაკეს ... ამიერ და იმიერ არაგუსა 150, 17; დაიბანაკეს ორთავე სპათა ამიერ და ი. 151, 20; ამიერ და ი. სპათაგან იყო ცემა ბუკებისა 155, 7; დაღვეს (იგინი) მტკუ-არსა ი. და ამიერ 158, 18 [შა].

ირამ-ი ჰურვილი ქუეითი ირემსა მი-ეწიის 159, 5 [ირემ].

ისარ-ი ისარი მისი (იყო) ექუსი მტკა-ველი 154, 8; შორსვე იხილის (მან) ი. მომავალი 155, 6; ვერა ჰკრა (მან მას) ი. 155, 9; ჰკრა (მან) სხუა ი. ცხენსა ვახტანგისსა 155, 11; დაასხეს (მათ მათ) ი. 156, 2; სპარსმან სცა ი. მკერდსა ვახტანგისსა 202, 12; შე-წეულ იყო ი. ფირტულად 202, 17; იგი ისარმან ზეცისმან მოკლა 160, 20; ვახტანგ ... ირიღებდა ისარსა 155, 6; ვერ ჰკრა ისარი, ორისა ისრისაგან მე-ტი, ბაყათარ ფარსა ვახტანგისსა 155, 9—10; უწყო (მან მას) სროლად ის-რითა 155, 4 [სარ].

ისი დაეც უსჯულო ისი 153, 5; ი. შე-ურაცხად მიის (მე) 175, 5; შევიპყრა ყუავი ი. 190, 16; წარჩინებული ი. შენი წარმოგელენია წინამორბედად შენდა 193, 23; რომელი ეწყოს კაცსა იმას 174, 16 [ისი; შა].

ისი-ს შენ იცი (იგი) 183, 2; ღმერთმან იცის (იგი) 186, 15; ვითო (იგი) 169, 15; ყოველთა სარწმუნოება ვ. 169, 18; პირუტყუთაცა იციან სარგებელი თავისა მათისა 190, 8; არა იცოდეს (მათ) გამოცილილება მისი 152, 23; იცოდეთ ახალნერგად ქეშმარიტად ქართლი 198, 2 [II ც].

იმრპის-ი ქვე მძრომი ეგეოდენი ჰკონიეს მას ცხოვრება ყოველთა იძრ-ვისთა 192, 3 [ძარ].

იმულმაბ ა-მ შეიპყრეს იგი სპარსთა და აიძულებდეს, რათამცა უარყო ქრისტე 199, 11—12; არა აიძულა (მან მას) დატევება სჯულისა 144, 18; არა აიძულოს (მან მას) დატევება ქრისტეს სჯულისა 144, 14 [ძულ].

იმულმაბ-ა იძულებით არცავის ქარ-თველსა სხუასა დაგადგებიგებ სჯულსა ქრისტესსა 144, 19; ი. მონათლნა არ-ჩილ იგინი 244, 3 [ძულ].

იმუ-ი შეიქმნას გულსა ქართველთასა იკუ და გმობა 141, 20 [იკუ].

3

პაღნიერ-ი გამბედავი, გამბედუ-ლი არა ხარ შენ კაღნიერ ბრძოლად მეფისა 189, 11; იტყოდის მონა შენი ... კაღნიერად 164, 10 [კადრ/კაღნ].

პაღრმაბ გამბედვა ი მძლავრებისა-გან სპარსთასა ვერას იყადრებდა 145, 14; მძლავრებისაგან სპარსთასა ვერ ი. გამოცხადებდა 146, 21; არღარავინ იყადრა გმობად ჭუარისა 174, 8; ვერ-ვინ ი. ... სიტყულად 174, 17; მეფო-ბისა სახელი ვერ ი. 222, 12; მეფო-ბისა სახელი ვერცა მან ი. 226, 7; მათ

ვერ იყადრეს განრთვად მისა 179, 5 [კადრ/კაღნ].

პაღრმაბ-ა შეკადრება, შეუ-რაცხყოფა რომელი განიკუეთა კადრებისათუს ვახტანგ მეფისა 142, 21; გ. მეფისა თანაგაც შენ სიკუდილი 197, 13; გ. მეფისა უყო (მან მას) ესე 225, 12 [კადრ/კაღნ].

პაზმა შეიარაღება 0-2 ვახტანგ ... ჰკაზმიდა მკედართა 178, 17 [კაზმ].

პაზმა-ა განიყარნეს ყოველნი სახლად თუსად კაზმად 150, 13 [კაზმ].

ქათალიკოსი-ი კათალიკოსი და თორმეტნი ეპისკოპოსნი ... წარმოავლინენ (მან) 197, 9—10; მოკულა კ. სამოელ 206, 4; მოკულა კ. ჩერმაგ 207, 13; მოკულა კ. საბა 207, 15; მოკულა კ. ევლავიოზ და მანვე მეფემან დასუა კ. მაკარი 215, 25; მოკულა კ. მაკარი 217, 3; მოკულა კ. სუმონ 222, 1; მოკულა სამოელ კ. 222, 13—14; კ. იყო თაბორ 235, 3; ყო ეგრე კათალიკოსმან 202, 2; ვახტანგ მოუწოდა ... კათალიკოსსა 203, 8; არლარა მოყვანებდას (იგინი) კ. საბერძნეთით 207, 14; შეკრბიან ... ეპისკოპოსნი ... კათალიკოსის თანა 229, 1; ვახტანგ მეფემან ვერ მოიცალა მოყვანებად ... კათალიკოსისა 178, 15; ვახტანგ წარავლინა მოციქული წარმოყვანებად ... პეტრესთეს კ. 196, 8; წარავლინა მეფემან მოციქული მოყვანებად კ. 196, 11; წარმივლინა მოციქული მოყვანებად კ. 196, 16; არს პეტრე კათალიკოსად 197, 11; პატრიარქმან აყურთხა ... პეტრე კ. 198, 6; დაჭდა კ. თავფეჩაგ 206, 5; დაჭდა კ. ჩერმაგ 206, 5; მეფემან დასუა კ. ევლავი 207, 16; (ბაკურ) დასუა სუმონ კ. 217, 3; კათალიკოსნი გარდაიცვალნეს რვანი 215, 19—20; გარდაიცვალნეს სამნი კ. 228, 6; ქეშმარტემა დემეტრიოს ქართლისა კათალიკოსთაგან 168, 21 [კათალიკოს].

ბანჯარ-ი ველური ვირი (ვახტანგ) მოსრის სპისა მისგან სპარსთასა, ვითარცი ლომმან კანჯარნი 180, 11; კანჯართა და ქურციკთა ქუეთით იპყრობდა 161, 14 [კანჯარ].

ბარ-ი განელეს კარი დარუბანდისა 146, 2; განელო კ. დარიალანისა 151, 14; დაიპყრა კ. დარიელისა 234, 5; ვერ შემძღებელ იყო (იგი) განწორებად კარსა ეკლესიისასა 223, 14; დაფლეს (მათ იგი) ... შესავალსა კარისასა 241, 12; არჩილ მეფემან აღაშენა ეკლესია ... კართა ზედა არაგუსათა 140, 20; სინდთა მეფემან ... კ. ქა-

ლაქისათა ... თხარა მოხრებლი დიდი 189, 5; სინდთა მეფე გამოდგა კ. ქალაქისათა 190, 2; გამოვიდის (იგი) კ. ქალაქისათა 224, 10; ქუდნი კართა და სარკმელთანი იაყინთისა და ზურმუხტისანი შექმნა (მან) 161, 18; ხუდერი იყო ვახტანგისი კ. ცვისათეს 189, 5; მისდევდა ... ვახტანგ (მათ) ... ვიდრე კართამდე ქალაქისათა 189, 18 [Iკარ].

ბარბ-ი ვახტანგ ... შევიდა კარავსა შინა 202, 11; ვახტანგ შევიდა კარვად თუსად 152, 11; წარვიდეს სპანი იგი კ. თუსად 164, 7 [კარავ].

ბბ-ი მათ თანა ერთო კაცი ერთი 151, 24; 152, 5; იქმნა ყოველი კ. ... მეტყუელ თუთო ენასა 162, 6; თუ დაბრკოლდეს კ. 165, 2; იყო (შენ) ... კ. 165, 5; (დრომონსა შინა) ისხდა ხუთას-ხუთასი კ. 171, 2; ვინ არს თქუენ შორის კ. 174, 16; განძლიერდებოდა კ. 174, 21; მომიყვანებთან იგინი ... და ყოველი კ. მათ თანა 179, 3; დაესუ ეპისკოპოსად მიქაელ, კ. სარწმუნო 179, 11; ყოველი კ. ... ჩუენ მიერ მოკუედინ 202, 8; იყო ... კ. ერთი 216, 1; გამოჩნდა ... კ. ერთი 220, 4; გუარამ ... იყო კ. მორწმუნე 221, 14; გამოჩნდა ... კ. ერთი 223, 17; იყო ... მონაზონი ... კ. ღმრთისა 230, 3; კაცმან უწყოდის ... მომავალი დიდება და კეთილი 193, 20; კამან ... მრქუა მე ვაცბოტობა 224, 15; სიყუარული ჭუარცმულისა მის კაცისა მომკუდარისა გიპყრეს (შენ) 172, 16; იხილო ძალი კ. მის მომკუდარისა 172, 18; იყო სიმსხო ლახურისა, ვითარ მკლავი კაცისა 175, 15; წარმოემართა კეისარი ... რვაასი ათასითა კაცითა 171, 4; მომივლენია ... გუემა ... კაცითგან მიპირუტყუთამდე 237, 13; ჰყავ ბოროტი, კაცი 167, 11; ქმარმან მისმან მოკუებარა კაციცა სჯულისა მისენიერნი 142, 9; მათ თანა იყენეს ორნი კ. 163, 21; კ. ვართ ცოდვილი 166, 11; ძმანი კ. ვართ 181, 3; იყენეს სოფლისა მის კ. ცეცხლისა

და წელისა მსახურ 200, 17; დარჩეს კ. 224, 13; ნუხბატელი ... იყენეს კ. წარმართნი 244, 2; კაცთა ღმრთისმსახურთა ეკრძალებოდეთ 238, 3; თხოვა ... ესე არს კაცთა რჩეულთა 166, 7; იყო იგი უმაღლეს კ. მის ეამისათა 159, 3; გუამნი კ. მართალთანი დაგიცემიან (შენ) 164, 17; არა დაბრკოლდებოდეს ანგელოზნი კ. სათნოებისათეს 166, 15; ლადრობა არა კელ არს კ. პატიოსანთა 171, 17; საბრკოლებელ არს მცირედ მორწმუნეთა კაცთა 166, 21; საქმესა კაცთასა ზრახავ (შენ) 166, 14; სიბრძნესა კ. ... სძლევს ნება ღმრთისა 176, 12; საესე იყო კვიი იგი სიმრავლითა კაცთათა 200, 18; მოვიგოთ ქება კაცთაგან 193, 16 [კაც].

პატრიარქი-ი არს ხატი ... არა კაცობრივითა კელითა დაწერილი 235, 7 [კაც].

პბილ-ი (მიქაელ) შემუსრა კბილი მისი 196, 21; წარსცა (მან) მის თანა კ. მისი 197, 9 [კბ].

კეთილი-ი სიტყუა სიმდაბლისა შენისა კეთილ არს 166, 20; მამა კეთილი წურთინ შეილსა კეთილად 147, 11; ისწავოს ყოველი კ. 147, 13; არა გინახავს (თქუენ) ჩემგან კ. 147, 17; კ. მოგაყო (მე თქუენ) 148, 4; დიდ არს კ. შენი 184, 18; კაცმან უწყოდის ... მომავალი დიდება და კ. 193, 21; აღუთქუა (მათ) კ. დიდი 217, 8; ითხოვე შენ იგი ნაცელად კეთილისა მსახურებისა შენისა 242, 17; იქმნას საყმარ კეთილისა 147, 13; გამოგზავნა მოციქული ... პასუხითა კეთილითა 216, 21; არა კეთილად ეიპყართ სკული ქრისტესი 146, 7; ვერ კ. ეპყრა (მას) სკული ქრისტესი 146, 11; მამა კეთილი წურთინ შეილსა კ. 147, 11; რათა კ. შეგობრობდეს (იგი) ქართულთა 217, 2; შეფობდა კ. 221, 16; კ. პატივსცემდი მეფეთა ... ქართლისათა 240, 10; კ. ილუაწე სტუმრობა ჩუენთა 242, 14; მომცა მე კეისარმან ქუეყანა ესე მკედრობით კ. სიმკნითა თქუენითა 242, 18; გინახვან დიდნი

კეთილნი ... თქუენ 147, 18; მოგზუდენ (თქუენ) კ. და დიდებანი 147, 20; მოიხენენით კ. ჩემნი 203, 15; მამა კეთილი წურთინ შეილსა კეთილად კეთილთა ზელა საქმეთა 147, 11 [კეთ].

კათილადკახანებულ-ი მეფენი კეთილადკახანებულნი! ... სასუფეველსა არა განეშორნეს 165, 8 [კეთ; I კხ].

კათილისმყოფელი-ი ყუაემან შეიწყალა ქორი იგი, ვითარცა კეთილისმყოფელი მისი 190, 10—11; კეთილისმყოფელისა² ჩუენისათეს დავდვათ სული ჩუენი 193, 14 [კეთ; II ყავ].

კათილის-უკახანებლობა-მ არცა მეცა ქორსა მას ყუედრება უწყალოებისა და კეთილის-უკახანებლობისა 190, 21 [კეთ; I კხ].

კათილის-კახანება-მ არა ყვიან (მათ) წყალობა და კეთილის-კახანება 191, 5 [კეთ; I კხ].

კამისარი-ი კეისარი განსრულ იყო ბრძოლად სპარსთა 158, 16; ქცეულ არს კ. 163, 13; მიჩუნოთ ... კ. 166, 5; იგი არს კ. 168, 17; მოგუეხლოს ჩუენ კ. 170, 1; კ. შემოვიდა კოსტანტინედ 171, 1; კ. მოწევნულ იყო 172, 5; მწუხარე იყო კ. 177, 3; წარსრულ იყო კ. 179, 16—17; შეიბნეს ზუასრო და კ. 203, 3—4; ვერ წინააღუდგა ფოკას კ. 223, 5; რქუა (მას) კეისარმან 167, 21; მიჰყო კელი კ. 168, 6; კ. ... ცნა 169, 13; უკუემოსცა (მას) კ. საზღვარი ქართლისა 177, 8; გამოიკითხა კ. საზღვარი საბერძნეთისა 177, 11; კ. უბრძანა მწიგნობარსა 183, 11; კ. აღასრულა თხოვა მათი 218, 1; მაშინ კ. წარმოსცა განძი 219, 4; კ. მავრიკ მოსცა ასული თვისი ცოლად ქასრეს 221, 2; მავრიკ კ. იურვა ... ქართველთათეს 221, 5; დაიპყრა კ. ტფილისი 224, 12; კ. მოუწოდა ძესა ბაკურისსა 225, 1; არა ისმინა კ. ეელ-

¹ გამოცემაშია: კეთილად კახანებულნი.

² გამოცემაშია: კეთილის-მყოფელი-სა.

რება მისი 228, 4; აღმოვლო ერაკლე კ. გზა რანისა 231, 1; ძიება-ყო კ. ნათესაების ჩუენსათეს 236, 19; მომცა მე კ. ქუეყანა ესე 242, 18, რომელნი მიგცენ შენ და კეისარსა 184, 3; მოციმენო კ. მოციქულად სიხარული 186, 16; მიუქმენო (მან) კ. 200, 20—21; ერჩდა სპარსთა მეფე კ. 221, 12; მავრიკ კ. განუღდა ფოკას მკედარი 223, 1; ამან ერისთავმან ... კ. უკან მისწია (იგი) გარდაბანს 225, 11; ევედრებოდა (იგი) კ. 228, 3; შენ ... წინაშე კეისრისა ... სდეგ 169, 4; მივიდა პეტრე წინაშე მეფისა კ. 170, 17; წარსცა იგი ყოველი წინაშე კ. 176, 10; ყოს (მან) მშუღობა შორის კ. და ხუასროსა 182, 7; იყოს მშუღობა შენ შორის და კ. 182, 12; მე წარკვეყე მოციქულთა შენთა ... წინაშე კ. 185, 3; თუთ წარვიდა წინაშე კ. 186, 4; წარსცა ... ნიქი წინაშე კ. 186, 5; მოუწერა მან (მას) ბრძოლა კეისრისა 158, 15—16; მეგობარ იყო (შენ) კ. 166, 3; მუწყონ ჩუენ მოსლვა კ. 169, 21; თანაწარიტანა ლეონ, ანთიპატი კ. 182, 6; მივის მე ცოლი, ასული კ. 196, 4; გამოჩნდა ... კაცი ერთი, თუნი მავრიკ კ. 223, 18; ერისთავი კ. ლეონ შესრულ იყო ციხესა შინა 235, 11; შეართუეს (მას) ძლენი მოციქულმან კეისრისამან და პეტრე 171, 6; სიძემან კ. ... იწყო ძებნად სისხლსა 223, 3; გამოვლეს (მათ) ფილისტიმი კუალსა მეფისა კეისრისასა 169, 12; წარვიდა პეტრე კეისრისა 170, 4; ბარზბანისდა მიბრძანებია მისლვა კ. 184, 4; მოვიდა მოციქული კეისრისაგან 180, 15—16; შოართუეს (მათ) ხუასროს კ. ძლენი 186, 15 [კეისარ].

ამრპ-ი დამუსრნეს (მათ) კერპანი 160, 22 [კერპ].

ამრპთმსახურებამ-ი დაუტეობით ქართველთა კერპთმსახურებაჲ 221, 6 [კერპ; ხახ].

ამრძ-ი მხარე ბერძენთა ჰქონდა ... ქუემოთი კერპი ყოველი 146, 5; ზურგით კ. ჩემი განმიძაგრეთ 194, 9; რანით კ. უმკედრო ქმნილ იყო 244, 8; რომელსა კერძსა იძლეოდინ ქართველი 180, 10; რომელსაცა კ. განვიდინ სპარსნი 188, 14 [კერპ].

ამრძო მხარეს, კენ (თანდ.) სპანი იგი წარემართნეს ... წინა კერძო 155, 20; მიხედნა (მან) პეტრეს კ. 168, 4; დავიბანაკოთ ... სამხრით კ. 170, 12; ელეს (მათ) ... სამხრით კ. და დადგეს (იგინი) სპერით კ. 170, 14; წარსრულ იყო კეისარი ქუეყანით ხაზარებით კ. 179, 17; რომელნი დგეს არმაზით კ. 180, 5; ბრძოლიან სპარსნი არმაზით კ. 180, 5; კლდით კ. მოავლინა ქუეითი 202, 4 [კერპ].

კიდე გარდა (თანდ.) დარჩა ტყუე ... ამათ განტეობილთაგან კიდე ... ექუსასორმოცდაათი ათასი 157, 11 [კიდე].

კიდე-ა ნაპირი შთამოვიდა თარვან კიდესა მდინარისასა 152, 16; ვასქენ ... დგა კ. მტკუარისასა 216, 15 [კიდე].

კითხვამ-ი რჩევა, თათბირი კითხვითა დედისა შენისათა გამოარჩიე ერთი ვინ ჩუენგანი 149, 11 [კითხ].

კირ-ი გარემოს მისსა მოიქმოდა აგურითა და კირითა 161, 18 [კირ].

კისმარ-ი კრმალი მისი იყო კისერსა შენსა ზედა 165, 11 [კისერ].

კიცხ-ი ბილწი რა მოწევენულ არს ჩუენ ზედა ოესთა კიცხთაგან 148, 9 [კიცხ].

კიცხვამ-ი ლანძღვა არა დავითმინო კიცხევა ოესთა 148, 4 [კიცხ].

კლდე-ი იხილა (ვახტანგ) კლდე 177, 19; შეიპერეს კ. ერთი 244, 12; ქარაფნი იყენეს კლდისანი, 151, 21; კლდით კერძო მოავლინა ქუეითი 202, 4; შედგეს (იგინი) ... ქუეყანასა მას კლდეთა მოზღუდვილსა 200, 16; არიან (იგინი) ამათ კლდეთა შორის 166, 9; იგინი დარჩეს კ. შინა კლარჯეთისათა

1 გამოცემაშია: კერპთ-მსახურება.

- 217, 13; შვილი სტეფანოზისი დარჩეს კ. შინა კლარჯეთისათა 226, 5 [კლდე].
- კლდება** ა-8 მორწმუნეთა აკლონ (მას) მსახურება 147, 9.
- ა-2 გავლ (შენ) სისრულე დღეთა 149, 8 [კლდე].
- კლმა** 0-2 რათა არაგის ჰკლვიდენ მოწესეთაგანსა 160, 8—9 [კალ].
- კლმა-ა** შემციობულ იყვენეს (იგინი) ურთიერთსა კლვითა 159, 12 [კალ].
- კნინ-ი** მცირე ამით კნინითა პატრიოთა გუწუართან (მან ჩუენ) 148, 16—17 [კნინ].
- კოშა-ი** (ნოე) ქმნა მას შინა ტაძრები და კოშკები 161, 20; იყვენეს კოშკნი მტკიცენი 140, 21; დაფლენით იგინი ... შორის ორთა მათ კოშკთა 236, 12 [კოშკ].
- კრძაბ** ი-უ უკრებნ (ყუაგი ქორსა) მკალსა და გუელსა 190, 11 [კრებ/კრიბ].
- კრძაბ-ა** დაუწერა (მან მას) კრება ყოველთა პარასკევთა 228, 12; არნ ... კ. და ქსენება სტეფანესი 229, 5; არიან კრებანი 229, 2 [კრებ/კრიბ].
- კრძა** ვერა ჰკრა (ბაყათარ ფარსა ვახტანგისსა) ისარი 155, 9; კულად ზ. (ბაყათარ) სხუა ისარი ცხენსა ვახტანგისსა 155, 10 [II კარ].
- კრძა-პოშა** და წყევლა 0-2 (ეპისკოპოსმან) კრულ-ყო მუფე და ყოველნი სხანი მისნი 196, 18 [III კარ; II უავ].
- კრძაღვა** მორიდება ე კაცთა ღმრთისმსახურთა გრძაღვებოდეთ 238, 4 [კრძაღ].
- კუალ-ი** გამოვლეს (მათ) ფილისტიმი კუალსა მეფისა კეისრისასა 169, 11; შეუდგა (იგი) კ. მათსა 234, 31; უკუნეკეს (იგინი) კუალსავე თვისსა 238, 5 [კუალ].
- კუალად** კუალად ვეედრებოდეს ღმერთსა მეფე შირდატ და დედოფალი საგდუხტ 143, 4; კ. იწყო ზრახვად მეფემან ვახტანგ 147, 16; კ. წარიღეს ბერძენთა საზღვარი ქართლისა 226, 4; კუალადცა წყალობა-ყო ღმერთმან 220, 12 [კუალ].
- კუალ-ი** დასკრეს კულები ცხენთა მათა 238, 16 [კუალ].
- კუაითა** კრა 0-2 რომელსა ვერა ჰკუთლდა მახული 154, 19; ბაყათარ ... ვერ ჰკუთა (ფარი ვახტანგისი) 155, 10; უკუთა (ვარ.) [კუთე].
- კულა** კვლავ მამათა კულა ჩემთაგან გინახვან დიდნი კეთილნი ... თქუენ 147, 18 [კულა].
- კურან-ი** ყურანი ვითარცა-იგი გამცენ (თქუენ) კურანსა შინა ჩემსა 238, 4 [კურან].
- კურაპალატი-ი** მეოცდაცხრამეტე მეფე ქართლისა, კურაპალატი გუარამ, ბაგრატიონი 218, 4 (სათ.); ესე გუარამ კ. დაღა მორჩილებასა ზედა ბერძენთასა 221, 13; მოკუდა გუარამ კ. 222, 9; ამან გუარამ კურაპალატმან იწყო ციხეთა და ქალაქთა მაგრებად 220, 11; გუარამ კ. განაახლა საფუძველი ტფილისისა სიონისა 222, 3; ჩრდილონი იგი, გუარამ კურაპალატისა შეგზავნილნი, წარმოვიდეს 220, 8; მეორმოცე ერისთავთა მთავარი ქართლისა სტეფანოზ, ძე გუარამ კურაპალატისა, ბაგრატიონი 222, 11; იგინი ... იყვენეს მორჩილებასა გუარამ კურაპალატისასა 219, 3; ერისთავნი ქართლისანი ... იყვენეს მორჩილებასა გუარამ კ. 221, 19; ერთი მისცა (მან) შვილსა გუარამ კ. 241, 17 [კურაპალატ].
- კურაპალატობა-ა** ამას გუარამს მოსცა კეისარმან კურაპალატობა 218, 7 [კურაპალატ].
- კურთხევა** რომელნი აკურთხევდენ (მათ) 165, 7; პატრიარქმან აკურთხნა ... ეპისკოპოსნი 198, 5; შენ ... იგინი აკურთხენ 198, 4 [კურთხ].
- კურთხეული-ი** კურთხეულ ხარ შენ 153, 20; კ. იყავ შენ 242, 13 [კურთხ].

¹ გამოცემაშია: კრულ ყო.

ლ

ლაშქარი-ი აღიყარა ლაშქარი 170, 13; განვიდის ლ. 180, 6; გიქმდეს შენ ლ. 180, 19; მოწვეულ იყო ლ. 181, 1; იყო ლ. ვახტანგისი ორასორმოცი ათასი 202, 3; განყო ვახტანგ ლ. მისი 202, 4; მიუწია ლაშქარმან ვიდრე ქალაქისა მის კოსტანტინისა 160, 6; შე მოგცე ლაშქრისა ჩემისაგან ათი ათასი ქურვილი 185, 2; წარიტანა თანა ... არტავზ, ერისთავი კლარჯეთისა ... და საურმაგ, ეჯიბი მისი დიდი, და მათ თანა ათი ათასი მკედლარი ლ. მისისა დარჩეული 186, 1; ლეონ ანთიპატმან დაუტევა ლ. მისისაგან ათი ათასი ბერძენი 186, 3; მისლვამდე სპარსთა ლაშქრისა მოეკლა ბერძენთა ... ოქლდშუღი ათასი 173, 3; მოხალა ... სპარსთა მეფე გორგასალმან ლაშქრითურთ თუსით ტფილისად 182, 2; მოიდგეს ლაშქარნი პონტოსა ქალაქსა 160, 5; შემოკრიბნა (მან) ლ. 216, 14; რათა .. გამოიყვანნეს (მან) ჩრდილოს ლ. 219, 5; ეწყენიან სპარსნი ნაწყუდელთა ლაშქართა 141, 9; (ვახტანგ) წარივიდა ლაშქართა თუსთა თანა 154, 2; იძლივნეს ... სპანი მცირეთა ლაშქართაგან 160, 12 [ლაშქარ].

ლაშქარობა-ი გალაშქრება დაამტკიცეს (ქართველთა) ლაშქრობა ოვსეთისა 150, 12; აუწყა (ვახტანგ ვარაზ-ბაკურს) ლ. ოვსეთისა 150, 14; ლაშქრობის გაპირვა ოვსეთზედ 150, 11 (სათ.); ასმიეს (მას) კმა ლაშქრობისა ჩუენისა 163, 12 [ლაშქარ].

ლაშქარი-ი სცა მას ლაზური ჭუანჭურ სპასპეტმან 174, 7; დასცა ლ. პალეკარბოს ფარსა ვახტანგისსა 175, 13; მისცა ფარი იგი მეფემან ლაზურსა მისსა 175, 15; იყო სიმსხო ლაზურიისა, ვითარ მკლავი კაცისა 175, 15 [ლაზური].

ლარწამი-ი განტეხო (შენ) ლერწამი 197, 3 [ლერწამ].

ლარწამიანი-ი რომელსა მოსდგმიდა წყალი და ლერწამიანი 195, 15; ლ. იგი დაწუეს ცეცხლითა 195, 17 [ლერწამ].
ლიტრა-ი მისცეს (მათ მას) ძლუენი ათასი ლიტრა ოქრო 170, 15; მიართუეს (მას) ძლუენი ... ათასი ლ. ალვა 172, 9; მისცა ... გორგასალსა ნიჭი ალვა ლ. სამი ათასი 183, 20; წარმოიღეს ხარკი ... მუჟი ლ. ათასი 188, 9 [ლიტრა].

ლიქნა-ი თ ე ა ლ თ მ ა ქ ე ო ბ ა (სპარსთა) ლიქნით ყვიან სიყუარული 191, 4; ვასქენ შეუდგა (მას) ... ლიქნითა და ვედრებითა 216, 9; ესრეთ წარბირნა (მან იგინი) ლ. 217, 9 [ლიქნ].

ლოღინი-ი ე გელოდიან (იგინი შენ) ურპას ქალაქსა შინა 187, 4; ხუასრო ელოდა (მათ) ანტიოქიას 186, 11 [ლ].

ლოღინებმა-ი და ც ღ ა, ო ღ ი ნ ი ინებონ ლოღინება შენი 187, 4 [ლ].

ლომი-ი ლომი კელითა შეეპყრა (მას) 152, 6; ვითარცა ლ. განძნებული მოიზახლა 174, 15; არა პბრძვენ ლ. კარსა 175, 9; გამოესუა (მას) წინათ მგელი და უკანათ ლ. 180, 10; რომელსა ეწყრა მგელი და ლ. 180, 13; ღმრთისა მიერ მთავრობს ვითარცა ლ. შორის ცხოვართა 197, 15; (ვახტანგ) მოსრის სპისა მისგან სპარსთასა, ვითარცა ლომმან კანჯარნი 180, 11; რომელი ლომსა ძალითა ... მოიყვანებდა 161, 14; სიმრავლესა სპათასა იცნობებოდა კმა ვახტანგისი, ვითარცა კმა ლომისა 156, 9 [ლომ].

ლოცვა-ი უობ. მეფემან მყოვარ ეამ ილოცა 167, 1; ილოცეს (მათ) წმიდასა აღდგომასა 186, 11; ილოცონ (მათ) იერუსალემს 186, 9 [ლოც].

ლოცვა-ი წარმოთქუეს ლოცვა 164, 2; ლოცვამან ყოს ნება შენი 166, 22; არა დაქლა ქუე ლოცვისაგან 152, 12—13; შეწირეს (მათ) მადლობა ღმრთისა მიმართ ლოცვითა და ღამისთევითა 143,

10; ვახტანგ ... აღასრულა შუდეული ერთი ლ. 151, 4; ვახტანგ მეფემან შეწირა მადლობა ღმრთისა მიმართ მრავლითა ლ. 158, 4; მიჩუენოთ ლ. თქუენითა ამს ლამესა კეისარი 166, 4;

ლ. მათითა აღესრულოს განზრახვა შენი 166, 10; ვახტანგ ... დაღალოცვად 152, 11 [ლოც].
 ლხინი-ი გუაქუნდეს ჩუენ გზა კირისა და ლხინისა 170, 12 [ლხენ/ლხინ].

მ

მამბრბ მ ა გ რ ა მ უბრალო ვარ, ღმერთმან იცის, მაგრა წარმიელუნია მოციქული 196, 15 [მაგრა].

მამრეზბ-მ ამან გუარამ კურაპალატმან იწყო ციხეთა და ქალაქთა მაგრებად 220, 11 [მაგარ].

მადლიდებელ-ი ჩუენ თანა მადიდებელნი ამალდენ 239, 21 [დიდ].

მადლ-ი მ ა დ ლ ო ბ ა ყოველთა მისცეს მადლი ღმერთსა 147, 15; მისცეს (მათ) მ. ვახტანგს 170, 15; მოემცნო კეისარსა მოციქულთად ... ვახტანგის ქება და მ. მიუწლომელი 186, 17; მოვიგოთ მ. ღმრთისაგან 193, 15; წარდგეს (იგინი) წინაშე ვახტანგისა მადლისა მიცემად განტევიებისათეს ტყუეთასა 164, 1; იყო ... მ. მიცემა ღმრთისა 178, 7; მოემცნო კეისარსა მოციქულთად სიხარული და მ. მიცემა ღმრთისა 186, 17; არა ჰყავ ... მ. შეწირვა ღმრთისა შენისა 191, 7—8 [მადლ].

მადლოზბ 0-მ მადლობდა (იგი) ღმერთსა 151, 3; 169, 1; მადლობდეს (იგინი) ღმერთსა 154, 3 [მადლ].

მადლოზბ-მ ქართველთა შეწირეს მადლობა ღმრთისა მიმართ 140, 19; შესწირეს (მშობელთა ვახტანგისთა) მ. ღმრთისა მიმართ 143, 9; გულის მ. ღმრთისა მიმართ 148, 14; დიდი მ. გულის ღმრთისა მიმართ 148, 17; ქართველთა ... შეწირეს მ. ღმრთისა მიმართ 153, 18; (ვახტანგ) შეწირა მ. (ღმრთისა მიმართ) 155, 16; (ქართველთა) შეწირეს მ. ღმრთისა მიმართ 156, 15; ვახტანგ ... შეწირა მ. 158, 4; შეასხმიდენ (იგინი) ქებასა და ვახტანგ მეფისა მადლობასა 172, 6 [მადლ].

მამრბაპ-ი შუ ბ ი იწყლა მირ მამრაკითა 237, 20 [მამრაკ].

მათი-ი წარსწყმიდელ ყოველი წული მათი 164, 20; უნდა სპარსთა წყობა მ. 171, 5; დაცადოს საქმე იგი და მოსლვა მ. 196, 18; კეისარმან აღასრულა თხოვა მ. 218, 1; აოტა ბანაკი მ. 220, 6; მამა მ. გარდაცვალებულ იყო 235, 10; განიეთოს მეფობა მ. 239, 19; ყრუსა მოესრა სიმრავლე მ. 244, 3; პატივსცემდა ვახტანგს ყოველი ერი სპარსეთისა, ვითარცა ... მეფესა მათსა 187, 13; ყრუ ... შეუღდა კულასა მ. 234, 31; უწყით (თქუენ) ვერაგობა წყობისა მათისა 170, 8; პირუტყუთაჲ იციან სარგებელი თავისა მ. 190, 9; იყო ... სიმრავლე მცირედ ტაძრეულისა მ. 237, 4; იყენეს მორჩილებასა მშისა მათისა დაჩი მეფისასა 205, 3; გესმეს (თქუენ) ბანაკით მათით კმა ვაებისა და ტირილისა 237, 14; რომელნი პირითა მათითა აკურთხევდენ და გულითა მ. სწყვედენ (მათ) 165, 7; ლოცვითა მ. აღესრულოს განზრახვა შენი 166, 10; ყოვლითა ძალითა მ. მივიდეს (იგინი) 188, 20; რაცა იქმნა ღმრთისა მიერ კელითა მ. 239, 14; მათითავე შემწეობითა მოხარკე-ვეყენით მტერნი ჩუენნი 184, 13; შემუსრნეს ქალაქნი მათნი 156, 17; სასუფეველსა არა განეშორნეს ... ყოველნი მსგავსნი მ. 165, 10; აწ ორნი ესე მ. თხოილნი აკურთხენ 198, 3; წარკდეს წელიწადნი მ. სამსანი 239, 18; ყოველნი მ. ამალმებულნი დამდაბლდენ 239, 20; რომელნი სხენან საყდართა მათთა 184, 19; ნულარამცა კელ-გეწიფების ვნებად მათდა და საზღვართა მათ-

თა 240, 12; გამოიკითხნეს (მათ) ... მონაგებნი ... ყოველთა შვილთა მათთან 236, 8; მოიწიენეს განსაცდელი და ჳირი ღმრთისა მიერ ცოდვთა მათთაგან 147, 8; არა აღვიდნ (იგინი) საბრძანებელთა მ. 170, 22 [მა].

მათვან-ი არაიენ განერა მათვანი 176, 1; შეიპყრეს ტყუელ მ. ასოცდახუთი ათასი 176, 4; ვახტანგ ... მოკლა მ. ასოცდაათი ათასი 202, 13; რომელმანცა მათვანმან სძლის 188, 4; ერთსა მათვანსა მისცა ცოლად ნათესაისაგან აბუხუსაროსა 244, 13; წარვიდეს ნახევარნი მათვანნი 244, 12; აქუს მრავალთა მათვანთა სიყუარული ქრისტესი 171, 18; რომელთამე მ. აქუნდა სასოება ჳუარცუმელისა 179, 5 [მა].

მაღლა-მ სწრაფი (ქორმან) იყყო ნადირობად დიდთა და მალეთა მფრინველთა 190, 19 [მაღე].

მაშმა-ა მირდატ იყო მორწმუნე ... ვითარცა მამა მისი 141, 1; მეფობდა იგი, ვითარცა მ. მისი 143, 2; მოკულდა ბარზაბოდ, მ. საგდუხტისი 145, 6; ვითარცა რა მ. კეთილი წურთინ შვილსა 147, 10; გუემს (მას) მ. იგი 147, 12; მოკულდა მ. ჩემი 200, 1; მ. მათი გარდაცვალებულ იყო 235, 10; რომლისა მ. მისი მზახებულ იყო ბაგრატიონიანთადე 243, 10; მამაცა ჩუენნი მოკულდა 241, 7; რომელნი-იგი გამოიტანნა მამამან ჩუენმან 236, 11; შენ და მ. ჩუენმან დასდევით იგი 236, 16; (მირდატ) მოაკენა მამასა თუსსა 141, 13; საგდუხტ ერჩადა მ. თუსსა 145, 2; წინამძღუარ ექმნის მირდატ სპათა მამისა თუსისათა 141, 5; საგდუხტ დედოფალმან შეწუხებულმან მ. მისისა ბარზაბოდისგან ... ესე ყოველი მოიგონა 144, 2; საგდუხტ ... განიზრახა წარსლვა წინაშე მ. მისისა 144, 7; საგდუხტ ... წარვიდა ბარდავს მ. თუსისა თანა 144, 10; საგდუხტ ... დააღობდა დერქთა მ. თუსისათა ცრემლითა 144, 12; საგდუხტ დედოფალი განაგებდა მეფობასა ძალითა და შეწეწინითა მ. თუსისათა 145, 6; უკუეთუ არა ... აღასრულებდეს (იგი) სწავლასა მ.

თუსისასა 147, 12; ვიყენეთ მორჩილ ვითარცა მ. შენისა 149, 13; იყო ძე იგი მ. მისისა 159, 6; დედა მ. შენისა ბერძენი იყო 172, 14; თქუენ სხდეთ საყდართა ზედა მ. ჩუენისათა 181, 17; წარვიდა შეუღალ მ. თუსისა 217, 18; თანაზრდილ იყო მისი ძმისწული ... არტავაზის მამისა 189, 21; მამად და უფლად გხადო შენ 181, 16 [მამა].

მაშმა-ა წინაპარი შეიწყნარა მამამან ჩუენმან, მირიან, სახარება ქრისტესი ნინოს მიერ 163, 4; რომელნი დანერგნა მ. ჩუენმან, მირიან 169, 17; მოიყვანიან მამათა ჩუენთა ცოლნი 241, 2; მამათა ჩუენთა ... ეპყრა წიგნი ესე 163, 3; მამათა კულა ჩემთაგან გინახვან (თქუენ) დიდნი კეთილნი 147, 18; რომელნი არა გეხილნეს (თქუენ) მ. ჩემთაგან 147, 20; შენ ... მ. შენთა უფროსი ... გამოგაჩინა ღმერთმან წინამძღუარად ჩუენდა 148, 19; არაიენ ყოფილ არს მ. ჩუენთაგანი მსგავს შენდა 149, 3; შურ-ვიგემცა შენგან ვითარცა მ. შენთაგან 167, 14; ჩუენ დავადგრეთ სიყუარულსა ზედა მ. ჩუენთასა 181, 5; ვაზირისა ნახევარი, განწესებული მ. ჩუენთა, შენი არს ხუედრი 182, 21; რომელი ნაწილი მ. შენთა არს 183, 1; ვიწყო წესისაებრ ნადირობად მ. ჩუენთაებრ 190, 17; მე ... წარვალ მ. ჩუენთა თანა 240, 15; დამფალ საფლავსა მამათვე ჩუენთა თანა 240, 16 [მამა].

მაშმა-ა მამაკაცი სომრავლე ქალაქისა მამათა და დედათა მიუფუნჯეს საკელთა და საძოსელთა მათთა ფერქთა ქუეშე მისთა 157, 21 [მამა].

მაშმა-დედა-ა მშობლები არა მომცემია ძალი მამა-დედათა ჩემთა 190, 14 [მამა; დედა].

მაშმაპატი-ი იყო ... ყოველი მამაკაცო შუდასოთხმოცი ათასი 176, 9 [მამა; კაც].

მაშმაპატიშმა-ა მირდატ ... დადგა ასაკსა მამაკაცობისასა 140, 23 [მამა; კაც].

მაშმაპატილ-ი შური იგოს მამამან ჩემმან ნაქმრისათუს მამაპატილისა და ქმრისა

- ჩემისა 144, 3; ითხოვდა მისგან ... არაქსენებასა ნაქმართა მ. და ქმრისა მისისათა 144, 13 [მამა; შიღ].
- მამამძუღე-მ** გამზრდელი მოკულა საურმად სპასპეტი, მამამძუღე ვახტანგისი 145, 8; ესე რაჟდენ იყო მ. ვახტანგისი კოლისა 199, 9; წარვიდა მის თანა მოციქულად ვარაზ-მიძრ, მამამძუღისა მისისა ძმა 172, 4; თანაზრდილ იყო მისი, ძმისწული მ. მისისა 189, 21 [მამა; მძუღე].
- მამისდემდა-მ** გძლო შენ ბუნებამან მამისდელისა შენისამან 172, 15 [მამა; დედა].
- მამისმამა-მ** მამისმამა ჩემი მირიან ... შემოჰყვა მეფესა სპარსთასა 160, 10 [მამა].
- მამისძმა-მ** იყო იგი მორწმუნე, ვითარცა მამისძმა მისი 207, 6; რომელთა დასწუნეს მამისძმასა თუალნი 244, 6 [მამა; ძმა].
- მამისძმისწულ-ი** (ვახტანგ) მირიან, მამისძმისწული მისი, დაუტევა მცხეთას 151, 10; ერთი მისცა (ცოლად) მამისძმისწულსა მისსა 241, 17; რომელი ეყვოდა ვახტანგს მამისძმისწულად 151, 8 [მამა; ძმა; I წულ].
- მამულ-ი** მამისეული იპყრას შეილი მისი მამულსა შინა მისსა 144, 16; შენ წარმოხუდე ჩემ თანა ქუეყანასა მ. იჟენსა 184, 8 [მამა].
- მამულობა-მ** მე ეკვიდრებოთობა დაუწერა საერისთაოთა მათთა მამულობა შეილითი შეილამდე 217, 8; არს ესე მამულობით სამკდრებელ ჩემდა 242, 19 [მამა].
- მანდა** იყენენ (იგინი) მანდა 240, 12; განვიდენ (იგინი) მანდით 240, 13 [მანდა].
- მარადის*** მარადის ტყუენვიდის (იგი) რანსა და მოვყანსა 141, 6; მ. სპარსნი იძლეოდინ 141, 9; რომელი მ.
- ილუწის 167, 13; მ. მისნი ხართ 176, 18; მ. უკრებნ (იგი მას) მკალსა და გულსა 190, 11 [მარად].
- მარზაპან-ი** მეფის ნაცვლი ისრეთ რქუა (შენ) მოხუცებულთა და მარზაპანთა ჩემთა 184, 11 [მარზაპან].
- მართალ-ი** მართალ არს ხუასრო 184, 22; გუამნი კაცთა ... მართალთანი დაგიცემიან 164, 17 [მართ].
- მართლმება** გამართლება ა-მამართლა (მეფემან) ბაკურ სიკუდილსა ვაქენისსა 216, 22 [მართ].
- მართლმადიდებლობა-მ** აჩუენებდა იგი მართლმადიდებლობასა 142, 16 [მართ; დიდ].
- მართუა-მ** ყუაემან ... დაუტევა ზრდა მართუეთა თუსთა 190, 11; იღვენიან ყორანნი მართუეთაგან 173, 17 [მართუე].
- მარტო-მ** მარტო იყო იგი ძე მამისა მისისა 159, 6; მე გვრგენნი იგი ჩემნი ... მარტოდ დავსხენ 236, 17—18 [მარტო].
- მარჩხი-ი** ტყუპი ვახტანგ მეფესა უშენა ცოლმან ძე და ასული მარჩხივად 178, 12 [მარჩხ].
- მარცხენა-მ** მარცხენა (კელი ეპყრა) სომოელს მონახონსა 167, 11; (ვახტანგ) სენა პორთონი სინდთა მეფესა ბეჰსა მარცხენასა 194, 14—15; რომელი ... მარცხენით არღუევენ 165, 6 [მარცხენა].
- მარცხენით** მარცხენივ მარცხენით კერძო ძრწოლიან (იგინი) 156, 7; მ. კერძო იბრძოდის (იგი) 156, 8; ერთი მარჯუენით და ერთი მ. ვლეგიო 169, 3 [მარცხენა].
- მარხვა-მ** ვახტანგ ... აღასრულა შუღელი ერთი ლოციითა და მარხვითა 151, 4 [მარხ].
- მარჯუნა-მ** კელი ვახტანგისი მარჯუნა ეპყრა პეტრეს მღღელსა 167, 8;

¹ გამოცემაშია: მამის დედისა.

² გამოცემაშია: მამის მამა.

³ გამოცემაშია: მამის ძმა.

⁴ გამოცემაშია: მამის ძმისწული;

¹ გამოცემაშია: მართლ-მადიდებლობასა.

- რომელი მარტუენით იქმნ 165, 6 [მარტუენა].
- მარტუენით** მარტუენი ევბტანგ ... მარტუენით კერძო იბრძოდის 156, 7; მ. კერძო ძრწოლიან (იგინი) 156, 8; ერთი მ. და ერთ მარტუენით ვლდგიით 169, 3 [მარტუენა].
- მაბამა** 0-8 (ფარსმან) მამა ყოველთა ეკლესიათა შემოკობა 207, 6; სტეფანოზ ... არცა მ. სჯულსა 222, 15 [მაბ].
- მაღალ-ი** მეფემან ... იწყო ზრახვად კმითა მადლითა 147, 7; თარქან ... კმა-ყო კმითა მ. 152, 1; ბაყთარ ... კმა-ყო კმითა მ. 154, 9; იყო იგი ზღუდითა მ. სამითა 160, 1—2; (სინდლთა მეფემან) კმა-ყო კმითა მ. 190, 2; ყოველმან სპამან კმითა მ. შეასხეს ქება ევბტანგს 194, 19; ევბტანგ ... დაჭდა საყდართა ზედა მადლთა 147, 3 [აღ].
- მაშუადრამბალ-ი** მოსაყვედურე ესეცა მათუდრამბალად და შეურაცხებით მოუქდა ჭუარსა შენსა 175, 1—2 [ყუადრ].
- მაშა** მაშა, უკუეთუ კაცმან უწყოდის მის ზედა მომავალი დიდება და კეთილი, ჭერ-არს ესრეთ, რათა ისწრაფოს მიმთხუევად სუფევისა მის 193, 20 [მაშა].
- მაშენამბალ-ი** რომელსა ეწოდა ... მაშენებელი ეკლესიათა 207, 18; ესე ბაკურ იყო მორწმუნე და მ. ეკლესიათა 215, 22; გუარამ ... იყო კაცი მორწმუნე და მ. ეკლესიათა 221, 14; სტეფანოზ იყო ... მ. ეკლესიათა 228, 11; ნათესავნი ... ყოველნი .. ეკლესიათა მაშენებელნი იყვნეს 222, 7—8 [II შენ].
- მაშინ** მაშინ შეითქუნეს აზნაურნი ქართლისანი 139, 11; მ. ერისთავი სპარსთა მეფისა ერისთაობდა რანს და მოეკანს 140, 7; მ. არჩილ მეფემან აღაშენა ეკლესია სტეფანწმილისა მცხეთისა 140, 20; მ. არჩილ მეფემან აღუსრულა ნება მისი 142, 1; მ. მეფემან ... იწყო ზრახვად 147, 6; მ. ყოველთა მისცეს მადლი ღმერთსა 147, 15;
- მ. აღდგა ჭუნაშერ სპასპეტი 148, 11; მაშინლა დაეცა ცხენი ევბტანგის 155, 14 [მაშინ].
- მაშხმალ-ი** ფუტურო არა თაყუანისცემბ ძელსა მაშხმელსა 174, 6 [მაშხმალ].
- მაბთორ-ი** შეავდო (მან) საყრობილესა შინა ბინქარან მაცთური 178, 18; მ. ბინქარან მიეცე საყრობილესა 179, 9; ესე მიქაელ ეპისკოპოსი წინააღუდგა ბინქარან მაცთურსა 145, 17 [ეთო].
- მახარობამალ-ი** მაცნე განავლინეს მახარობელი 143, 8 [ხარ].
- მახლობამალ** ევბტანგ ... მიდგა მახლობამალად მდინარისა 154, 19; (ევბტანგ) მოდგა მ. სპათა თუსთა 155, 16; რომელი-ესე დგას მ. ნაშენებსა მავას შენსა 162, 11; დაფუღენით იგი უჭარმის მ. ... კოშკთა უმცველოთა 236, 12 [ახ].
- მახალ-ი** სიბრალული ... განლევს გულსა ჩემსა, ვითარცა მახალი ცეცხლისა 150, 3; რომელსა ვერ ჰკუთნდა მ. 154, 19; (ევბტანგ) მ. ... შეამთხვა ჭუარსა 175, 8 (ვარ.); გამახუე მ. შენი 200, 8; არა დაეცენ პირითა მახლოსათა ერნი თქუენნი 171, 23; (მოსწყდა სარკინოზთავან) მახალითა სამი ათასი 237, 19 [მახუ].
- მბღვნმბარა-ა** ნთებული არა დაშრიტო პატრუკი მბღვნვარე 197, 3 (ვარ.) [ღვწ].
- მბრძოლ-ი** შემბრძოლებელით არაინ იბოვა ... მბრძოლი მისი 152, 17—18; მე გოლიათთა ... მ. ვარ 153, 13; მოესრა (მას) ყოველი მამისი 154, 7; ურჩეულესი მ. ერისამისისა იპყრა მის თანა 179, 18; სპათავან აფხაზთა (იყო) მ. ორი ათასი 237, 5; არა მოაკლდეს ნათესავსი მავათსა ბრძენი გულისმისყოფელი და მ. 240, 7; შენვე გამოხვიდე მბრძოლად ჩემდა 154, 11; მკნედ გამოჩნდეს ოთხნი იგი წარჩინებულნი ევბტანგისნი 188, 17; მას მოეკლნეს ძლიერად მბრძოლნი სპარსთანი 173, 7; მათ დასცნეს მკნედ მ. ბუმბერაზნი სინ-

• დთანი 188, 19; სინდთა მეფემან სძლო თვისთავითა ყოველთა ბუმბერაზთა მბრძოლთა მისთა 189, 4 [ბრძ].

შეპელ-ი პალეკაროს ვითარცა შეჯილი ... მოიხაზდა 174, 14; გამოესუა (ეა-ტანეს ჩაბალახსა) წინათ მ. 180, 9; • რომელსა ეწერა მ. და ლომი 180, 12; • მირიდეთ თავსა შგლისასა 180, 14 [შეჯელ].

შეზაბარ-ი ან თ ე ბ უ ლ ი არა დაშ-რითო პატრუკი შეზაბარე 197, 3 [გზ].

შეშობარ-ი (ქრისტემან) მოგვსას შეშო-ბარი მისი 194, 6; არცხენე (შენ) შეშობართა შენთა 153, 5 [გშ].

შეშაბალ-ი მდახალთა კმანი ისმინნი (შენ) 175, 7 [დაბ].

შეშინარ-ი მე, მომკლველმან შენმან, გამოვლო მდინარე 155, 3; გამოვლო მ. ბაყათარ 155, 4; იქმნა სისხლისა მ. 203, 4; მიერთვის მ. ანაეკრისა მტკუარსა 216, 15; ეწყო იგი მას მუნ მდინარესა ზელა 140, 11; მოეგებნეს (იგინი მას) მ. ზელა 151, 17; მასცა მ. არავე ჰქვან 151, 18; ბრძოლა იყო ... მ. მას ზელა 151, 23; არა გამოვალ მე მ. 154, 20; გამოვედ (შენ) მ. ჩემ კერ-ძო 155, 1; ვანედეს (იგინი) ... მ. მას ოვსეთისასა წიად 156, 24; მდინა-რისა მის პირსა ორგნითვე ქარაფნი იყენეს კლდისანი 151, 20; შთადგა მ. პირსა 153, 11; მიდგა (იგი) მახლობე-ლად მ. 154, 19—20; შთამოვიდა თარ-ქან კიდესა მდინარისასა 152, 16; მო-დგა ესე ბაყათარ პირსა მ. 154, 9; პირისაგან მდინარისა უკუდგე 155, 3; ქარაფნი იყენეს კლდისანი ... პირთა მდინარისათა 151, 21; ვილრე მდინა-რელმდე მცირისა ხაზარეთისა ... სა-ზღვარი არს საბერძნეთისა 177, 12; არს ესე მამულობით სამეყდრებელ ჩემდა ... ვილრე მ. დიდად ხაზარე-თად 242, 20; გამოვლენ მისგან ორნი მდინარენი 162, 12; აღდგეს მ. სასტი-კად 238, 7; დაჯდე ორთავე მდინარე-თა შორის 162, 14; სახელ-ედვა ორთა მათ მ. ერთსა — ცხენისწყალი და ერ-თსა — აბაშა 238, 11 [დენ/დინ].

შე* მე არა ვარ მორჩილ 149, 20; არა მინდობილ ვარ მ. ძალისა ჩემისად 152, 19; მ. გოლიათთა ... მბრძოლი ვარ 153, 12; არა გამოვალ მ. მდინარესა 154, 20; მეშცა უბრალო ვარ 172, 3; შემრთე მეცა მონათა შენთა თანა 242, 21; მე, მომკლველმან შენმან, გა-მოვლო მდინარე 155, 2; მ. ... მივეც გვრგვისა ჩემისაგან მოყუასსა ჩემსა 168, 15; მ. უწყი 176, 13; რომელი ვითხოვე მ. შენგან 183, 3; არა მეშინ-ის მე შენგან 154, 15; მეც მ. დრო 166, 9; რომელ მომცა მ. გვრგვისა მისგან 168, 14; ჩემ ზელა ... მოწე-ენულ არს განსადელი ესე 147, 21; არა მოწევენულ არს (იგი) თქუნენ ზე-ლა, არამედ ჩ. ზელა ოდენ 148, 1; ძალი ქრისტესი (არს) ჩ. თანა 154, 16; გამოვედ (შენ) მდინარესა ჩ. კერ-ძო 155, 1; ჩ. მიერ ყოფად არს (იგი) ეპისკოპოსად 168, 16; დამძიმდა თხო-ვა შენი ჩ. ზელა 182, 12; მათ ეგონა ჩ. მიერ შემუსრვა საბერძნეთისა 184, 6; შენ წარმოხვდე ჩ. თანა 184, 8; ჩ. მიერ მიიცვალო 193, 22; არა გინ-ხავს (თქუნენ) ჩემგან კეთილო 147, 17; მოგხუდენ (შენ) ჩ. ბრძოლანი 154, 12; ითხოვე ჩ. 182, 10; რომელი გინ-და ჩ. 184, 1; არა ჟერ-არს ჩ. ორთა ცოლთა პერობა 196, 3; რა გნებავს შენ ჩ. 242, 16; ყოველნი ჩემდა სამ-სახურებელად დავითუალო 148, 3; სთნავს ქრისტესა ზრახვა ესე შენი ჩ. მომართ 166, 6; ბრძანებდე მიმ-თხუეველ ჩ. 176, 21; დადგე (შენ) ვილრე ჩემად მოსლელადმდე 171, 8 (ვარ.) [შე, ჩემ].

შეპათ-ი მეთე დღე არს 182, 15 [ათ].

შეპალაფე-ი ა ლ ა ფ ი ს შ ე მ კ რ ე ბ ი ვახტანგ მეფე აყენებდა მიიძლეზდა სპათა მათ მელაფეთა 172, 12 [ალაფ].

შეპეგრ-ი ბ ე გ ა რ ი ს გ ა დ ა მ ხ დ ე-ლი რომელნი აწ არიან შებეგრენი სპარსთანი 187, 19 [შეგარ].

შეშობარ-ი შეგობარ იყო (იგი) კეის-რისა 166, 3 [გობ].

მამოზრობა 0-2 რათა კეთილად მეგობრობდეს (იგი) ქართველთა 217, 2 [გაბ].

მამპუარუცა-მ (აქ: გამცემი, მოლაღატე) შენცა მეგუარუცე ხარ ქრისტესი 197, 7 [გუადრუც].

მამაჟსანი-მ შეეჭუსე თუე არს 163, 12; არჩილ ... მ. (ძმისწული) მისცა ჭუანშერს ჭუანშერიანსა 242, 6 [ექუს].

მამარკა-მ კერპთმსახური იქმნეს სასწაულნი ივლიანეს ზე მკერპისა მეფისა 160, 20 [კერპ].

მამოთხა-მ არჩილ ... (ძმისწული) მეოთხე მისცა ადარნასეს ადარნასიანსა 242, 1; წარმოვიდეს (იგინი) სინდეთით წელსა მეოთხესა 195, 10 [ოთხ].

მამორა-მ არჩილ ... მეორე (ძმისწული) მისცა პიტიახშსა 241, 19; წელსა მეორესა მოკულა მეფე მირღატ 143, 19; მ. დღესა ... გამოვიდა ბუმბერაზი 154, 5; მეფობითგან მირიან მეფისათა ვიდრე მეორისა ფარსმანისა გარდაქლეს წელსი ორასორმოცდათნი 215, 18; თქუა ... მეორედ 168, 10; მ. შემოვიდა (იგი) 231, 1; ეწოდა (მას) მ. ყრუ 233, 13; მეორეთა საყდართა იხილა (მან) მოხუცებული მჭლომარე 167, 6 [ორ].

მამორმოცდაპართა-მ მეორმოცდაერთე მთავარი ქართლისა, ადარნასე, ძე ბაკურისი, ხოსროიანი 225, 6 (სათ.) [ორ; იც; ერთ].

მამორმოცდაოთხა-მ მეორმოცდაოთხე მეფე, არჩილ, ძე სტეფანოზ მეფისა და ძმა მეფისა მირისა 241, 14 (სათ.) [ორ; იც; ოთხ].

მამორმოცდაორა-მ მეორმოცდაორე მთავარი ქართლისა სტეფანოზ, ძე ადარნასე მთავრისა, ხოსროიანი 228, 9 (სათ.) [ორ; იც].

მამორმოცდასამა-მ მეორმოცდასამე მეფე მირ, ძე სტეფანოზ მთავრისა, ხოსროიანი 233, 10 (სათ.) [ორ; იც; სამ].

მამორმოცა-მ მეორმოცე ერისთავთა მთავარი ქართლისა სტეფანოზ, ძე გუარამ კურაპალატისა, ბაგრატიანი 222, 10 (სათ.) [ორ; იც].

მამოტი-მ გაქცეული უმრავლესი მეოტი ოესთა მთავანი ... შეიპყრეს (ქართველთა) 156, 13; იგი მ. შემოიქცა 189, 14; ტყუე ერისაგან მეოტისა ყოველი ... განუოტებია (მას) 177, 4 [ოტი].

მამოცდათმარტამა-მ მეოცდათერთმეტე მეფე არჩილ, ძე მირღატ მეფისა, ხოსროიანი 140, 1 (სათ.) [იც; ათ; ერთ; მეთ].

მამოცდათმამა-მ მეოცდათექუხმეტე მეფე, ფარსმან, ძე ბაკურ მეფისა, ხოსროიანი 206, 3 (სათ.) [იც; ათ; ექუს; მეთ].

მამოცდათოთხამა-მ მეოცდაოთხმეტე მეფე, დანი, ძე ეახტანგ გორგასალისა, ხოსროიანი 204, 16 (სათ.) [იც; ათ; ოთხ; მეთ].

მამოცდათორამა-მ მეოცდათორმეტე მეფე, მირღატ, ძე არჩილ მეფისა, ხოსროიანი 143, 1 (სათ.) [იც; ათ; ორ; მეთ].

მამოცდათრვამა-მ მეოცდათრვაშმეტე მეფე, ბაკურ, ძე ფარსმან მეფისა, ხოსროიანი 215, 21 (სათ.) [იც; ათ; რვა; მეთ].

მამოცდათხომამა-მ მეოცდათხომეტე მეფე, ბაკურ, ძე დანი მეფისა, ხოსროიანი 206, 1 (სათ.) [იც; ათ; ხუთ; მეთ].

მამოცდაჩრდამა-მ მეოცდაჩრდმეტე მეფე, ფარსმან, ძმისწული ფარსმან მეფისა, ხოსროიანი 207, 5 (სათ.) [იც; ათ; შუდ; მეთ].

მამოცდაცამამა-მ მეოცდაცამეტე მეფე, ეახტანგ, ძე მირღატისი, ხოსროიანი 144, 1 (სათ.) [იც; ათ; სამ; მეთ].

მამოცდაცხრამა-მ მეოცდაცხრაშმეტე მეფე ქართლისა, კურაპალატი გუარამ, ბაგრატიანი 218, 4 (სათ.) [იც; ათ; ცხრა; მეთ].

მამრვა-მ წარმოვიდა ეახტანგ წელსა მერვესა 196, 1 [რვა].

მამრმა მერმე განიბნივეს (იგინი) 156, 16; მ. ეყო ნება შენი 182, 17; მ. ინებონ წარსლვა ქართლს 187, 3 [მერმე].

მარმა-ა შე მ დ გ ო შ ი მიქმნია მოს-
ლვა ამას ქუეყანასა ... ღიდებოსათს
მერმისა საუქუნოსა დაუსრულებელისა
192, 12 [მერმე].

მისამსამ-ა განსრულებასა მესამისა
წლისასა მოეცეს ძალი მეფობასა ჩუ-
ენსა 239, 19 [სამ; ას].

მისამე-ა აწ ესე მესამე მსახურება და
რგება დაღვეს (მათ) ჩუენ თანა 239,
24; არჩილ ... შ. (მმისწული) მისცა
ნერსეს ნერსიანსა 241, 21; ღლესა მე-
სამესა მივიდა გორგასალი მის თანა
182, 5; თქუა ... მესამედ 168, 11
[სამ].

მის-ი გარდა ვერა ჰკრა ისარი, ორისა
მისისაგან მებტი, ბაყათარ ჭარსა ვახ-
ტანგისსა 155, 10 [მებტი].

მითუული-ი იქმნა ყოველი კაცი ...
მებუულ თუთო ენასა 162, 6 [ტუუ].

მეუფე-ა მოვიდეს მეუფე ცისა 162, 17
[უფ].

მეფე-ა შეიპყრეს ქართველთა მეფე,
მირდატ, სპარსთა 139, 5; უცალო
იქმნა სპარსთა შ. 139, 10; მეოცდა-
თერთმეტე შ. არჩილ, ძე მირდატ მე-
ფისა, ხოსროიანი 140, 1 (სათ.); უცა-
ლო იყო შ. სპარსთა 141, 3; მეოცდა-
თორმეტე შ. მირდატ, ძე არჩილ მეფისა
ხოსროიანი 143, 1; ევეღრებოდეს
ღმერთსა შ. მირდატ და ღედოფალი
საგდუხტ 143, 4; მეოცდაცამეტე შ.
ვახტანგ, ძე მირდატისი, ხოსროიანი
144, 1 (სათ.); შ. ჩუენსა ყრმა არს 146,
12; ვახტანგ შ. განვიდა 150, 19; შ.
ვარ 154, 20; ვახტანგ შ. მოქცეულ
იყო სპასა მისსა ზურგით 156, 3;
შ. ბერძენთა ღეონ ღიდი უცალო იყო
157, 17; იქმნეს მოყუარე შ. და ხუ-
ასრო 161, 4; შ. შევიდა სერობად
164, 7; ვერვინ შემძლებელ არს გან-
კურნებად ვერცა მკურნალი და ვერცა
შ. 164, 17; უფროს არს აქაბ, შ. ის-
რაელისა 166, 17; სპარსთა შ. წარმო-
მართებულ არს ქუეყანად ჯაზირთად
169, 11; სპარსთა შ. მოვალს 169, 14;
ვახტანგ შ. აყენებდა მიიძულებად სპა-
თა მათ მელაფეთა 172, 12; განვიდეს

... სპარსნი და შ. დარუბანდისა 172,
19; შ. ვახტანგ და ქართველნი განვი-
დეს ხედვად 173, 1; მოკლეს (მათ)
იბაჯა, შ., ლუკთა 173, 5; გარდამოკლა
შ. ვახტანგ ეტლთაგან 173, 9; გარდა-
კლა შ. 174, 10; მე შ. ვარ 175, 9;
შეკლა შ. ნავსა 177, 6; სპარსთა შ.
წარმოემართა ბრძოლად ვახტანგისად
178, 20; შ. და ჭუნაშერ სპასპეტი დაღ-
ვეს მცხეთას 180, 3; აიყარა შ. სპარსთა
181, 20; შ. ვახტანგ დაღვა ჭაქუს 181,
22; მოხალა მას ღლესა სპარსთა შ. გორ-
გასალმან 182, 2; დასყრდელს ბერძენთა
შ. ქმნულსა ჩუენსა 183, 8; წარვიდა
ვახტანგ შ. და ზუასრო 186, 9; სინდთა
შ. იყო ქალაქსა შინა სინდთასა 188,
19; გამოვიდის თუთ სინდთა შ. 188,
21; მიეტევა ... ვახტანგ შ. (მას) 189,
16; სინდთა შ. გამოღვა კართა ქალა-
ქისათა 190, 2; შ. ხარ თუთმყრობელი
191, 15; გამოვიდა სინდთა შ. 194, 8;
ჩამოიჭრა სინდთა შ. 194, 16; აღივსო
სიხარულითა სპარსთა შ. 194, 20;
(სპარსთა მეფემან) განუტევეს სინდთა
შ. 195, 3; შ. იგი სინდთა დაემოყურო
ვახტანგს 195, 6; სპარსთა შ. აძლევდა
ვახტანგს ცოლად თუსთაგან მეფეთასა
196, 2; შ. (მიქაელ) კრულ-ყო შ. 196,
18; მოვიდა შ. 196, 20; მიეგება (მას)
ვახტანგ შ. 198, 9; მოვიდა ზუასრო
შ. 201, 3; საღათ სპარსთა შ. იყო 202,
5; აიყარა მუნით სპარსთა შ. 202, 16;
ბერძენთა შ., სიმამრი ვახტანგისი, მო-
კულდა 203, 1; მოკულდა დაჩი შ. 205,
19; მეოცდათხუთმეტე შ., ბაკურ, ძე
დაჩი მეფისა, ხოსროიანი 206, 1
(სათ.); მეოცდათექუსმეტე შ., ფარსმან,
ძე ბაკურ მეფისა, ხოსროიანი 206, 3
(სათ.); წარვიდა სპარსთა შ. 206, 14;
მეოცდაჩუდმეტე შ., ფარსმან, მმისწუ-
ლი ფარსმან მეფისა, ხოსროიანი 207,
5 (სათ.); მეოცდათორვაშეტე შ. ბაკურ,
ძე ფარსმან მეფისა, ხოსროიანი 215,
21 (სათ.); შევიდა თურქთა შ. სპარ-
სეთს შინა 217, 16; რათა უჩინოს
(მათ) შ. 217, 21; მეოცდაცხრამეტე შ.
ქართლისა, კურაპალატი გუარამ, ბაგ-
რატოიანი 218, 4 (სათ.); მოკლა (ბარამ

ჩუბინმან) საბა, თურქთა მ. 220, 6; ერჩღა სპარსთა მ. კეისარსა 221, 12; მ. იქმნა ... სტეფანოზ 222, 12 (ვარ.); წარემართა მ. ბრძოლად სპარსთა 225, 4; ერაკლე მ. შევიდა სპარსეთს 227, 9; მეორმოცდასამე მ., მირ, ძე სტეფანოზ მთაერისა, ზოსროიანი 233, 10 (სათ.); ეახტანგ მ. შუამდგომელ იქმნა 240, 3; მეორემოცდაოთხე მ., არჩილ, ძე სტეფანოზ მეფისა და ძმა მეფისა მირისა, ზოსროიანი 241, 14 (სათ.); არჩილ მეფემან აღაშენა ეკლესია სტეფანწმიდისა მცხეთას 140, 20; იცალოს მ. სპარსმან 141, 16; არჩილ მ. აღსურულა ნება მისი 142, 1; მისცა მ. სამშულდე ძესა თესსა 142, 6; მოხადა მ. ყოველთა წარჩინებულთა ქალაქად 143, 11; მის წილ დაადგინა სპარსთა მ. ძევე მისი, ვარაზ-ბაკურ 145, 7; განშხადა მ. სახლი ერთი 147, 2; მ. ... იწყო ზრახვად 147, 6; თქუა მ. 149, 19; 183, 8; 200, 7; ეახტანგ მ. წარავლინა მოციქული 150, 13; მ. განუტევნა ნიჟადნი იგი 157, 14; ეახტანგ მ. შეწირა მადლობა ღმრთისა მიმართ 158, 4; სპარსთა მ. მისცა (მას) ასული მისი ცოლად 158, 11; ეახტანგ მ. ამცნო (იგი) სპათა სომხითისათა და ყოველთა სპარსთა 160, 8; რქუა მ. (მას) 165, 17; 166, 1; 173, 19; განილუქა მ. ეახტანგ 169, 1; რქუა მათ მ. 169, 7; სპარსთა მ. ვერ უძლო ბრძოლად (მათ) 169, 12; მოუწოდა მ. ეახტანგ დედისძმასა თესსა 170, 6; მისცა ეახტანგ მ. პასუხი 171, 13; ბიარზო მოეკენელმან მ. თქუა 174, 5; მისცა ფარი იგი მ. ლახუარსა მისსა 175, 15; მ. ეახტანგ მოუწოდა ყოველთა სპათა 176, 8; მ. სპარსთამან ... ცნა 178, 9; ეახტანგ მ. ვერ მოიცალა მოყვანებად ცოლი 178, 14; ცნა სპარსთა მ. 181, 2; მისცა (მას) ნიჭი ეახტანგ მ. 181, 9; რომელი მოსცა სპარსთა მ. იეზიანოსსა 183, 14; მოუწოდა სპარსთა მ. ხაზართა მეფისა მოციქულსა 183, 15; მოუვლინა მ. ეახტანგს ბარზაბან 183, 22; ესრეთ

ინება ძმამან ჩემმან, ეახტანგ მ. 184, 13; ეახტანგ მ. წარატანა (მას) ... არტავაზ 186, 4; უბრძანა სპარსთა მ. ეახტანგს 187, 1; წარგზავნა სპარსთა მ. მოციქული 187, 6; ეახტანგ მ. მოკლია ბუმბერაზი თხოთმეტი 188, 5; სინდთა მ. განყო თვით თესი 188, 13; სინდთა მ. სძლო ... ყოველთა ბუმბერაზთა 189, 3; სინდთა მ. ... თხარა მთხრებლი 189, 5; რქუა (ეახტანგს) სინდთა მ. 193, 18; შამინ დიციჟა სინდთა მ. 194, 11; სპარსთა მ. მოიყვანა მკურნალი 194, 22; მ. ეახტანგ აზრახა სპარსთა მეფესა ვაგრტეევა სინდთა მეფისა 195, 1; ესე ხარკი სინდთა სპარსთა მ. ყოველი შოანიჟა ეახტანგს 195, 5; განყენა მ. სპარსთამან აბაშნი ორად 195, 18; წარავლინა მ. მოციქული 196, 11; მ. თქუა 196, 19; 196, 22; მიუწერეს ანტიოქიისა პატრიჟისა მ. და პატრიჟიმან კონსტანტინეპოლელმან ესრეთ 197, 18; მ. მისცა (მას) ნიჭი 198, 7; რქუა (მას) მ. 201, 20; განყო მ. ეახტანგ ლაშქარი მისი სამად 202, 4 (ვარ.); დანი მ. იწყო შენებად ქართლისა 205, 4; მ. მას შიათულა მცხეთა 205, 8; მ. დანი დაპატრიჟა მთელთა კახეთისათა 205, 9; ფარსმან, მ. ქართველთამან, ითხოვა 206, 9; სპარსთა მ. ისმინა ვედრება მისი 206, 12; მანვე მ. დასუა კათალიკოსად ევლათი 207, 15; სპარსთა მ. წარმოგზავნა იგი 216, 5; ბაკურ, მ. ქართველთამან ... მოუწოდა ... ერისთავთა 216, 13; ბაკურ მ. წარგზავნა მოციქული წინაშე სპარსთა მეფისა 216, 18; სპარსთა მ. განიზრახა გონებასა თესსა 216, 19; მ. სპარსთამან ურმიზდ მისცა ძესა თესსა ჩანი და მოვაციანი 217, 6; სპარსთა მ., ქასარე, იწყო ძებნად სისხლსა სიმაჰრისა 223, 3; მ. ქასარე წარმოტყუენა იერუსალემი 223, 8; ბრძანა მ. 224, 15; განიზარა მ. 224, 18; ერაკლე მ. წარიიხუნა ... ფერქთა ფიცარნი და სამსკულანი ... იესოს ქრისტესნი 227, 13; რომელი დამალა ერაკლე მ. 236, 9; რომელნი-იგი გამოიტანნა დიდმან

მ. ვახტანგ 236, 11; რომელი მოუძღვრანა სპარსთა მ. ვახტანგს 236, 15; (ფეროზს) მისცა მირიან მ. ასული მისი ცოლად 241, 1; რაქა მოეჯახნო მეფესა სპარსთასა 141, 18; ვახტანგ მ. ... ყვეს სპანი 152, 4; არარომელსა მ. ექმნა ეგვიპტოთი ძლიერი წყობა 158, 2; ესე ყოველი მოუძღვრანა (მან) სპარსთა მ. 158, 10; მირიან ... შემოჰყუა მ. სპარსთასა 160, 10; რომელი ეტყოდა სპარსთა მ. 161, 2; სინდა მ. 164, 3; უჯროს არს აქამ ... მ. ქრისტიანეთასა 166, 17; უქადაგა (მან) მ. 170, 5; აღთქმით ეტყოდა ერი იგი მ. ვახტანგს 174, 8; ვახტანგ მ. უშენა ცოლმან ძე და ასული 178, 12; ვახტანგ მ. შეექმნა ჩაბალაზი ოქროსი 180, 9; სახელ-ელდა ვახტანგ მ. გორგასალ 180, 14; უთხრა (მან) ვახტანგ მ. ყოველი შეთულილობა სპარსთა მეფისა 181, 7; რქუა მ. ჩუენსა მონაზონმან 183, 9; რომელი მშულობით არარომელსა მ. ბერძენთასა შეუხყრევს 184, 21; სინდა მ. ვახტანგს განზრახვა ... მისი 185, 5; მისცა სპარსთა მ. და მისი ვახტანგ მეფემან ცოლად 185, 6; პატივ-სცემდა ყოველი ერი მ. მათსა 187, 13; მისცემოდა უამი სპარსთა მ. 192, 16; ვახტანგ ... სცნა პოროლნი სინდთა მ. 194, 14; სპარსთა მეფემან ... მკურნალი ... დაადგინა ზედა სინდთა ... მ. 194, 22; ვახტანგ ... აზრახა სპარსთა მ. 195, 1; სინდა სპარსთა მ. განზრახვა ვახტანგისი 195, 3; დაუძმომდა ესე მ. ხუასროს 196, 4; მიუვლინა (მან იგი) მ. 196, 12; ასული თსი მისცა (მან) ... მ. ვახტანგს 198, 8; უთხარო მ. ხუასროს 200, 10; მორწმუნე ერი პნატრდა მ. 204, 10; ვეგრე ებრძანა მ. ვახტანგს 205, 9; რომლისადა მიეცა ბეწობა ვახტანგ მ. 219, 2; ბარამ ჩუზინი გააღდა სპარსთა მ. 220, 13; სტეფანოზ ... შეუშინდა მ. სპარსთასა 223, 6; არა მოერთნეს (იგინი) მ. 224, 13; ციხისთავმან აგინა მ. 224, 14; უთხრავს (მათ) მ. ერაკლეს 230, 1; მან რქუა მ. 230, 3; ესე უთხრავს ერაკლემ მ. ვარსკულაეთ-მირიანს 230,

5; რომელი ბერძენთა მ. წარმოეცა მირისტეს 243, 1; რომელთადა მიეგობა ვახტანგ მ. წუქეთი 243, 20; ვახტანგისაგან სპარსთა მეფის შეილის ბარტამის მოკლვა 201, 2 (სათ.); ვერცა განაცხადებდა (იგი) ქადაგებდას სქულის მისისასა შიშისაგან მეფისა და ერისა 142, 19; მოურავ ექმნეს (მას) იგი სპარსთა მ. წინაშე 144, 16 (ვარ.); წარსცა (მან) წინაშე სპარსთა მ. მონა ათი ათასი 158, 9; ნათესაისაგან მირიან მ. მორწმუნისა ვახტანგ და დანი მისნი დარჩომილ იყვნეს 159, 8; გამოკლეს (მათ) ფილისტიმი კულაზა მ. კეისრისასა 169, 12; სამოელ დაღდა წინაშე მ. 170, 4; მივიდა პეტრე წინაშე მ. კეისრისა 170, 17; განსრულ იყო გუნდი მ. ვახტანგისი ალაფობად 172, 9; მოელოდა იგი სპარსთა მ. მოსლესა 178, 16; ვახტანგ წარავლინა (მოციქული) ბერძენთა მ. თანა 179, 1; მოუწოდა სპარსთა მეფემან ხაზართა მ. მოციქულსა 183, 15; თრევით მიიღო (ვახტანგ სინდთა მეფე) წინაშე სპარსთა მ. 194, 18; მოვიდოდეს ყოველნი წარჩინებულნი წინაშე ვახტანგ მ. 194, 22; ცოცხლებით მიიყვანა (ვახტანგ სინდთა მეფე) წინაშე სპარსთა მ. 195, 8; სპარსთა მ. და ვახტანგ გორგასლისაგან შესლეა აბაშეთს 195, 12 (სათ.); რომელი-იგი პირველ მოეყვანა (ვახტანგს) სპარსთა მ. ასული 199, 10; მივიდა მოციქული წინაშე ვახტანგ მ. 200, 5; ვასქენ წარვიდა წინაშე სპარსთა მ. 216, 4; წარგზავნეს (მათ) მოციქული წინაშე ბერძენთა მ. 217, 20; წარავლინეს (მათ) მოციქული წინაშე ბერძენთა მ. 239, 12; (ხოვრება ვახტანგ გორგასალისა, მშობელთა და შემდგომად თუთ მის დიდისა და ღმრთისმოყუარისა მეფისა, რომელი უმეტეს სახელგანთქმული გამოჩნდა ყოველთა მეფეთა ქართლისათა 139, 2 (სათ.); დასუეს (მათ) მეფედ მცხეთას ძე თრდატისი, ძმისწული მირდატისი, მ. წარტყუნეულისა 139, 12; მეოცდათერთმეტე მეფე, არჩილ, ძე შირდატ მ., ხოსროიანი 140, 1 (სათ.); არჩილ

მოიყვანა ცოლი საბერძნეთით ნათესავი ივიშვიანოს მ. 140, 2; (იყო) ერისთავი სპარსთა მ. 140, 7; მეოცდათორეცე ზეფე მირდატ, ძე არჩილ მ. ხოსროიანი 143, 1 (სათ.); რომელი სიძე იყო სომეხთა მ. 151, 9; დაარქვეს (მას) გურგენი მ. 161, 1; იყო ბერძენთა სპასალარი ... დისწული მ. 173, 6; უთხრა (მოციქულმან) ვახტანგ მეფესა შეთულილობა სპარსთა მ. 181, 8; მოციქული ხაზართა მ. მოსრულ არს 182, 15; უბრძანა (ვახტანგ მათ) ზრდა დაჩი მ. 185, 21; არაჟი სინდთა მ. 190, 1 (სათ.); ვახტანგ ახრახბა სპარსთა მეფესა განტევება სინდთა მ. 195, 1; მიუწერეს (მათ მათ) ყოველი საქმე დიდისა ვახტანგ მ. 198, 1; უთხრა (ვახტანგს) მოციქულმან შეთულილობა ხუასრო მ. 200, 7; იყო (იგი) შორჩილ დაჩი მ. 205, 18; მეოცდათხუთმეტე მეფე, ბაქურ, ძე დაჩი მ., ხოსროიანი 206, 1 (სათ.); შენ წარბეუნენ ორნი იგი გურგენნი ერთი მირიან მ. და ერთი ვახტანგისი 236, 14; შენ ხარ მკვდრი ... მირიან მ. 240, 18; რომელი-იგი იყო წარჩინებული ვახტანგ მ. 241, 21; რომელი იყო დედისმამა ვახტანგ მ. 242, 5; რომელი-იგი იყო ნათესავი მირიან მ. 242, 7; შევიდა (იგი) კარავსა შინა მეფისახა 202, 11; იყვნეს (იგინი) შორჩილებასა ... დაჩი მ. 205, 3; კეისარმან მოუწოდა ძესა ბაქურისა, ქართველთა მ. 225, 1; რომელი განიკუთვითა კადრებისათჳს ვახტანგ მეფისა 142, 22; არა მიქმნია მოსლვა ... არცა მსახურებისათჳს სპარსთა მ. 192, 11; კადრებისათჳს მ. თანა-გაცე შენ სიკუდილი 197, 13; კადრებისათჳს მ. უყო (მან მას) ესე 225, 12; მოერთო (მას) ვარაზ-ბაქურ ... ბრძანებითა სპარსთა მეფისათა 159, 1; შეფობითგან მირიან მ. გარდაცდეს წელი ორასორმოცდათნი 215, 18; მირიან მეფისითგან ეიორე ვახტანგ მეფისამდე გარდაცვალებულ იყო ნათესაურ რვა 159, 13; არა ხარ შენ კადნიერი ბრძოლად მეფისა 189, 11; შევილა (მან)

პალატამდე მ. 202, 10; მივედ (შენ) მეფისა 167, 19; მივიდა (იგი) მ. 167, 19; (შე)ასმოდეს იგინი) ვახტანგ მ. მადლობასა 172, 6; წარმომაველინა (მან) მე ... ამის მ. 183, 9; მირიან მეფისითგან ეიორე ვახტანგ მეფისამდე გარდაცვალებულ იყო ნათესავი რვა 159, 13; მოიწივნეს მოციქულნი ვახტანგ მეფისანი ქალაქად 172, 8; მიიწიოდეს მოციქულნი ვახტანგ მ. 179, 16; შეილნი ბაქურ მ. ... დარჩეს კახეთს 219, 1; ნათესავნი ... მირიან მ. ყოველნი ეკლესიათა მამულებელი იყვნეს 222, 7; დაფლვნით მონაგებნი ... ვახტანგ ... მ. 236, 7; არა გავსოვანა საქმენი ... თრდატ მეფისა, არშაქუნიათა 161, 8; რომელი იყო შეილთაგან ვახტანგ მეფისათა 243, 18; მოითხოვა მეფისაგან საზრდოდ საურმაგ სპასპეტმან ვახტანგ 143, 13; წარაჟიკებოდა ესე ბერძენთა მ. 148, 8; ითხოვა (ვახტანგ) სპარსთა მ. ასული ცოლად 158, 11; წარმოიღეს ხარკი ჰინდოთა მ. 188, 9; ფარსმან ... ითხოვა სპარსთ მ. 206, 9; სპარსთა მ. და ბერძენთა მ. ჰქონდეს (ერისთავთა) სიგელნი 221, 17—18; დასუეს (მათ) მეფედ მოხეთას ძე თრდატისი ... სახელით არჩილ 139, 11; დაქდა მ. მის წილ ძე მისი, მირდატ 143, 2; დაქდა მ. ძე მისი 178, 10; დაუტევა (იგი) მ. 185, 11; დაქდა მ. ... ხუასრო 199, 20 (ვარ.); დაქდა მ. ზენონ 203, 1; დაქდა მ. ... დაჩი 204, 17 (ვარ.); არა ეწოდა მათ მ. 205, 2; დაქდა მ. ძე მისი, ბაქურ 206, 2; დაქდა მ. ძე მისი, ფარსმან 206, 4; დაქდა მ. ძმისწული მისი, თარსმანვე 207, 4; დაქდა მ. ძე მისი, ბაქურ 215, 20; მოს(ია) (მათ) მ. დისწული მირდატისი 218, 1; იტყოდე, მეფე 169, 3; ცხოვნი, მეფეო, უკუნისამდე 148, 11; 149, 4; 150, 8; მ. ... გაკლს სისრულე დღეთა მკვდრობისათჳს 149, 7; ვახტანგ მ. 154, 9; 190, 3; შენ, მ. მირიანე შეგუეწიენ ჩუენ სარწმუნოებითა 166, 21; აღდეგ, მ. 167, 2; შენ წარმიძლე ჩუენ, მ. 200, 3; მიერთნეს

(მას) ყოველნი მეფენი. კავკასიანნი 151, 12; მეფემან განუტევნა ... მ. კავკასიანთანი ნიჭითა დიდითა 157, 14; მოსცა (მას) სომხითი და ყოველნი მ. კავკასიანნი ზითად 158, 12; გარდაცვალებულ იყო ნათესავი რვა და მ. ათნი 159, 14; იოტნეს მ. ჩუენნი 160, 15; მ. დაუტეობდენ მეფობასა 162, 18; არამედ (იყო შენ), ვითარცა მ. კეთილად ქსენებულნი 165, 8; ორნი მ. ზეცისა და ქუეყანისანი მოვლენ შენდა 167, 3; მ. დარუბანდისანი გაერთნეს 179, 6; შეკრბეს ... ორნივე მ. 181, 22; ესე მ. მშუღობით იყვნეს 206, 6; მ. ქართლისანი და ყოველნი ნათესავნი მათნი წარვიდეს ეგრისად 234, 30; იყვნეს ... მ. ქართლისანი მირ და არჩილ 235, 9; რომელსა შინა აღწერილ არიან მ. 240, 8; მეფეთა ოვსეთისათა შეკრბნეს სპანი მათნი 151, 16; ვახტანგ აუწყა ყოველთა სპათა მისთა და ყოველთა მეფეთა კავკასისათა 158, 17; თაყუანის-სცა ორთავე მ. 183, 5; მოუწოდა მეფემან ვახტანგ ... ყოველთა მ. 170, 7; დაემორჩილენით თქუენ მ. 197, 14; კეთილად პატივ-სცემდი მ. და ერთა მათთა ქართლისათა 240, 11; მივსციტ (ჩუენ იგინი) მ. 240, 20; ესე არა მეფეთა ჩუენთა ცოდვისაგან იქმნა 146, 12; შეიყუარა სჯული ქრისტესი უფროს ყოველთა მ. ქართლისათა 146, 19; მ. და ერთა ზედა მოიწევის განსაცდელი და ქირი ღმრთისა მიერ 147, 7; შენ, უმჯობესი ყოველთა მ. ქართლისათა ... გამოგაჩინა წინამძღურად ჩუენდა 148, 18; წერილ იყო ესრეთ: „ურმისდისგან ... ვახტანგის მიმართ მ. მეფისა ახოვანისა 158, 15; ნათესავნი მ. ქართლისათანო 161, 11; რომელი უწინარეს ყოველთა მ. გამოჩნდა 161, 13; მეფობა შენი მეფობდეს ყოველთა ზედა მ. 162, 16; (დიდ არს კეთილი შენი) უფროს მ. მათ 184, 18; უჩინოს (მათ) მეფე ნათესავთაგან მ. ქართლისათა 217, 21; ესე არჩილის წამება და მ. ცხოვრება და ნინოს მიერ ქართლის მოქცევა

ლეონტი პროველმან აღწერა 244, 20; წყობა პირველთა მეფეთა იყო ანძიანძორს 160, 14; იგი არს პირველი ყოველთა მ. 163, 8; სთნავს ღმერთსა მშუღობა სამთავე ამთ მ. 183, 11; მოვიწევიდეს სპარსთაგან ნათესავნი მ. 240, 20; მოუცემია ღმერთსა ძლევა ჩუენდა ვიდრე აღსრულებადმდე ათთა მეფეთა 238, 2; ნათესავნი ქართველთა მეფეთანი დარჩეს კვესა კახეთისასა 139, 9; შვილნი მ. წარჩინებულთა სახლსა შინა აღიზარდნიან 143, 15; სპარსთა მეფე აღიუვდა ვახტანგს ცოლად თუსთაგან მეფეთასა 196, 3; წარგუიციდებოდა ესე სპარსთა მეფეთაგან 148, 8; თქუენ ... მთავრობასა ზედა დადგინებულ ხართ ჩუენ მ. 161, 12; ჰგონებდა იგი განმრავლებასა სპათა მისთასა სომხითით და მ. კავკასიანთასა 179, 4 [უფ].

მეფე-ყოფა გამეფება 0-2 მეფე-ყოფა მე ყოველმან ერმან 200, 1 [უფ; II უფ].

მეფობა 0-1 მეფობდა იგი 143, 2; მ. იგი სპარსეთს 215, 26; მ. კეთილად 221, 16; მეფობა შენი მეფობდეს ყოველთა ზედა მეფეთა 162, 16 [უფ].

მეფობა-მ მეფობა შენი უწინებულად დარჩეს 149, 15; დაამტკიცენ (მან) მ. შენი 150, 10; მ. შენი მეფობდეს ყოველთა ზედა მეფეთა 162, 16; დასრულდა მ. თქუენი 231, 3; მოსცეს (მან მათ) მ. 236, 20; თქუენი იყო მ. 239, 15; განივთოს მ. მათი 239, 19; ვევედრები მეფობასა შენსა 141, 13; საგდუხტ დედოფალი განაგებდა მ. 145, 5; განაგებდა მ. 149, 14; მეფენი დაუტეობდენ მ. 162, 19; ამის ფარსმანის მ. მოვიდეს სპარსნი 206, 8; რომელნი ვერ იპყრობდეს მ. 217, 5; მოცეს ძალი მ. ჩუენსა 239, 20; დადაბლება მეფობისა ჩემისა მათ ყვეს 184, 10; მ. სახელი ვერ იკადრა 222, 12; მ. სახელი ვერცა მან იკადრა 226, 6—7; შენ ხარ მკვლარი სახლისაგან მ. ჩუენისა 240, 18; ძალ-გიც (შენ) განგება მეფობისა 149, 9; სწორა იყო

მ. მისისა 170, 20; სწორ იყოს მ. ჩემისა 174, 17; რომელი ერისთობღარანს და მოვკანს ვიდრე არჩილის მეფობაღმდე 140, 8 [უფ].

მეშველი-ე უკმოიარა (მან) გზა ... მეშვედესა წელსა 227, 10 [შელ].

მეცნიერ-ი მეცოდნე ქმარმან მისმან მიკუარანა (მას) კაცნი სჯულისა მეცნიერნი 142, 9; სპარსნი ... მ. არიან ღმრთისა დამბადებელისანი 193, 8; მეცნიერ (ვარ.) [ცან].

მეხუთე-ი არჩილ ... მეხუთე ძმისწული მისცა ვარზმანს 242, 3 [ხუთ].

მეზა-ი მეზა ვარ 154, 13 [მზა].

მეზადება ი ქეშვარიტად ამას იშვადებ თავისა შენისათუს 191, 14 [მზა].

მეზახმება და მოყვრება ი რომლისა მამა მისი მზახებულ იყო ბეგარტონათადე 243, 11 [მზახ].

მეზა-ი აღმოვალს მეზე 162, 12; არა უწყის ბრწყინვალემა მზისა 192, 1 [მზე].

მეზირ-ი მიმიციემიან (მე) მოგუნი და მზირნი მათნი სატანჯველსა ბოროტსა 179, 8 [მზერ/მზირ].

მეზრახველი-ი მოლაპარაკე დაუტევნა მან ჰინდურად მზრახველნი ჰინდოეთს 162, 21—22 [ზრახ].

მეზრდელი-ი გამზრდელი შევიპყრა ... მზრდელი ჩემი 190, 16; რომელმან შექვამა ყუავე იგი, მ. მისი 193, 13 [ზარდ].

მეშბა-ი რომელსა შორის არს მთა ესე 162, 12; რომელ არს თარგმანებით მ. ოქროსა 233, 4; რომელი ერისთავობდა ... ყოველთა წარმართთა მის მთისათა 243, 22; ერთისა მთისაგან გამოვალს თავი ორთავე 151, 18; იძრვოდეს მთანი 155, 9; გამოვიდა ... სიმრავლე მღვდელთა ქუაბებით და მთათაგან 163, 19 [მთა].

მეშპვარ-ი შენგან ... განწესნენ ეპისკოპოსნი და ეპისკოპოსთა მთავარი 168, 11; მეორმოცე ერისთავთა მ. ქართლისა, სტეფანოზ 222, 10 (სათ.); მეორმოცდაერთე მ. ქართლისა, ადარნასე, ძე ბაქურისი, ხოსროიანი 225, 6

(სათ.); შეწუნა ადარნასე, ქართლისა მ. 228, 3; მეორმოცდაორე მ. ქართლისა, სტეფანოზ 228, 9 (სათ.); მოვიდა მისა მ. ერთი 243, 9; შეუკრდი (შენ) მთავარსა ზეცისასა გრიგოლის 167, 10; უყო ესე ღმერთმან მ. მას სტეფანოზს 226, 2; მორჩილებდეს (იგინი) ადარნასე მ. 226, 8; მეორმოცდასამე მეფე, მირ, ძე სტეფანოზ მთავრისა ხოსროიანი 233, 10 (სათ.) განუტევნა (მან) მთავარი ესე 242, 11; ყოველნი მ. და პიტიახშნი ... შეიმოტენეს კავკასიად 234, 3; პოვნა (მან) წუქეთს მ. 243, 20; ესუა მას ცოლი, მთავართა შეილი 216, 2; სტეფანოზ იყო უმეტეს ქართლის მეფეთა და მ. მორწმუნე 228, 10; იყო სომხითს კაცი ერთი შეილი მთავართა 216, 1 [თავ].

მეშპვრობა 0-1 ღმრთისა მიერ მთავრობს (იგი) 197, 15; რომელი მთავრობდა კლარჯეთს და ჭავჭავთს 218, 2; სტეფანოს მ. ყოველსა ქართლსა ზედა 223, 15; რომელი მ. თრიალეთს, ტაშირს და ამოცს 241, 19; რომელნი მთავრობდეს კლარჯეთს და ჭავჭავთს 217, 12 [თავ].

მეშპვრობა-ი მომცა (მან) ეპისკოპოსთა მთავრობა 168, 15; მისცა (მან) მას ... მ. ქართლისა 225, 3; რომელნი დადგინებულ ხართ მთავრობასა ზედა 147, 19; რომელნი დღეს მ. ზედა დადგინებულ ხართ 161, 12; რომელი დადგინებულ ვარ მ. ზედა აღმოსავლისასა 162, 9; ყოველი ქართლი დაიპყრა ადარნასე ბაქურის ძემან მთავრობით 226, 6 [თავ].

მეთუელი-ი მთელი ი აბიბოს ... მოაქცივნა ... მთეულნი არაგუსა აღმოსავლითნი 229, 7; დაჩი ... დაჰპატიუა მთეულთა კახეთისათა 205, 9—10 [მთა].

მეთუელთა-ი ... შეილნი ბაქურისნი დარჩეს მთიულეთს კახეთისასა 217, 11 [მთა].

მეთხრებლი-ი ორმო სინდთა მეფემან ... თხარა მთხრებლი დიდი დასამალავად მქედართა 189, 6 [II თხარ].

მთხუნველი-ი თ ხ უ ნ ე ლ ა მსგავს ხარ
შენ თავესა მის მთხუნველისა 191, 21
[თხუნ].

მიბზლება მი ა ხ ლ ო ე ბ ა ე მივება-
ლები მე სპასა ოსეთისასა 154, 21;
სიმაჩქოთ მივახლებოდა (ვახტანგ ბა-
ყათარს) 155, 7; ვახტანგ ... მ. პა-
ლეკარბოსს 175, 11; უბრძანა, რათა
მივახლნენ ვახტანგს 171, 3; მიახლე-
ბულ იყო (იგი) სიკუდილსა 190, 5
[ახ].

მიგომება მი ნ ი კ ე ბ ა ი-უ რომელ-
თადა მიგებოდა მეფესა წუქეთი 243,
20 [ბოძ].

მიგებება ბ ო ძ ე ბ ა ა-ზ ღმერთთან ...
ყოველი კელთაგან შენთა საქმე ბო-
როტისა შენ მიგაგოს 165, 16 [გ].

მიგებება ე მიეგებვოდე (მათ) 167, 3;
არჩილ ... მიეგება (მას) 140, 10; მ.
ძე მისი დაჩი 196, 9; მ. (მას) ვახტანგ
მეფე 198, 9 [გებ].

მიგებება-მ პონტოელნი გამოსრულ
იყვნეს მიგებებად (ვახტანგისა) 172,
6 [გებ].

მიგზაპნან გ ა გ ზ ა ე ნ ა ო-ჰ მიგვზავ-
ნენ ცეცხლისმსახურნი 144, 20 [გზავ].

მიღგომება ო-1 მიღგა ესე ბუმბერაზი
189, 9 [ღეგ].

მიღგომება და ო რ ს უ ლ ე ბ ა ი-უ მი-
უღგა დედოფალი საგდუხტ და შვა
ასული 143, 3; საგდუხ მ. და შვა ძე
143, 6; მისთვის თქუა: მიუღგეს ქალ-
წული 166, 18 [ღეგ].

მიმარ* შენ მიერ მოველით განჯარებებსა
ყოველთა ჰირთა ჩუენთასა 149, 1;
მწუხარება ესე დისწულისა თქუენისა
მ. ნუგეშინის-ვეც 176, 19; რომლისა
მ. შეიქმნა ყოველივე 192, 9 [მა].

მიმართება მ ა ს შ ე მ დ ე გ მიერთ-
გან არღარავინ იკადრა გმობად ჭუ-
არისა 174, 7; მ. მიიღეს საზღვარი ესე
ბერძენთა 160, 12—13; მ. იქმნეს მო-
ყუარე მეფე და ხუასრო 161, 4; მ.
იქმნა იგი მუშაკ ეკლესიათა 161, 9;
მ. ვერღარა შეუძლებდეს სპარსნი
წყობად მისა 180, 11; მ. იქმნნეს ქორ-

ჯანი გლებად 187, 18; მ. იწყო (მან)
ნადირობად 190, 18—19; მ. განიყენეს
ნათესაენი ვახტანგ მეფისანი 207, 1;
მ. სახელ-ედვა ორთა მათ მღინარეთა:
ერთსა — ცხენისწყალი და ერთსა —
აბაშა 238, 10—11 [მა].

მიმღინება გ ა გ ზ ა ე ნ ა ა-ჰ მიავლინენ
(შენ) დასტურნი 184, 2; აწ მიავლო-
ნო შენ პატრიარქისა კოსტანტინეო-
ლელ 197, 8; მიმივლენია (მე) მათ ზე-
და გუემა 237, 13 [ვალ].

მიწაზ-ი არა ვიქმნეთ ჩუენ მიწეზ მო-
ოკრებისათეს ქართლისა და საბერ-
ძნეთისა 236, 20; შენ არა უწყვი მი-
წეზი 182, 16; არა იყო მ. ქრისტიანე-
თა ქსნისა 193, 6; არაარმლისა მიწე-
ზისათეს მოველით (ჩუენ) აქა 171, 14
[მიწეზ].

მიწაზობა-მ ბ რ ა ლ ი ს და დ ე ბ ა
ეპისკოპოსმან ... იწყო ... მიწეზო-
ბად 196, 22 [მიწეზ].

მიტუალვა მი ო ც ე მ ა, ჩ ა ბ ა რ ე ბ ა
ო-მ მეფემან მას მიათულა მცხეთა-
208, 8; მათ მიათულა (ვახტანგ) ცო-
ლი თუხი ელენე და შვილნი მისნი
204, 4.

ი მითუალენ (შენ) ქალაქნი შენნი
... 184, 2 [I თუალ].

მიტუალვაჰ და წ ე რ ე ბ ა ი არა მი-
ითუალვიდა (იგი) სიტყუასა განწარახ-
თასა 233, 13—14 [I თუალ].

მიტუალვა-მ ჩ ა ბ ა რ ე ბ ა, მი ო ც ე მ ა
ბარზბანისდა მიბრძანებია (მე) მის-
ლვა კეისრისა მითუალვად ქუეყანათა
და ჭალაქთა თქუენთა 184, 4 [I თუალ].

მიმძულება-მ ი ძ უ ლ ე ბ ა ვახტანგ მე-
ფე აყენებდა მიძულებად სპათა მათ
მეაღიფეთა 172, 12 [ძულ].

მიმართება ყოველთა ქართველთა შესწი-
რეს მადლობა რმართისა მიმართ 140,
19; შესწირეს (მათ) მადლობა ღმრთი-
სა მ. 143, 10; გვიღის მადლობა
ღმრთისა მ. 148, 14; მადლობა გვიღის
ღმრთისა მ. 148, 18; შესწირეს მადლო-
ბა ღმრთისა მ. 153, 18 [მართ].

მიმართება თ ა ე დ ა ს ხ მ ა ო-ჰ მიმარ-
თა უმცროსმან წყალმან სპასა აბაშ-
თასა 238, 7; ესრეთ მიმართეს (მათ)

ოვსთა 156, 1; (ვახტანგ) მიმართის (სპარსთა) და მოსრის 180, 10 [მართ].

მიმთხვევა და რ ტ ყ მ ა 0-3 (მიქაელ) მიმთხვევა პირსა მეფისასა ფანდაკითა 196, 21 [მთხვევ/მთხვ].

მიმთხვევა-ა შე ხ ე დ რ ა ბ რ ძ ა ნ ე ბ დ ე მიმთხვევად ჩემდა 176, 21; ისწრაფოს (მან) მ. სუფევისა მის 193, 21 [მთხვევ/მთხვ].

მიმწმომბე და მ ო წ მ ბ ა ე მიემოწმეს (მას) ყოველნი იგი წარჩინებულნი 150, 7 [II წამ].

მიწლობა ე არა მიწლობილ ვარ ძალი-სა ჩემისად 152, 19; არა ძალისა ჩემისად მ. ვ. 153, 6 [წდ].

მიწლობა-ა არჩილ ... მიწლობითა ღმრთისათა მიეგება (მას) 140, 10; აღუთქუა (მან მას იგი) მ. ღმრთისათა 145, 2; სასოებითა და მ. ღმრთისათა ... ვიძიოთ შური 148, 5; მ. ღმრთისათა ... წარვალ 150, 4; მ. ღმრთისათა ეგულეზობოდა (ვახტანგს) თუთბრძოლა თარჯანისი 152, 13; მ. ღმრთისა ... განვალ თუთბრძოლად თარჯანისა 152, 20; არა მ. ღმრთისათა ცხოვრდებოდა (იგი) 226, 2 [წდ].

მიწნივა ა-3 მე დღეს საზღვართა ჩემთაგან ორი სამეფო მივანივე (მათ) 184, 7; შენ მიანივე (მათ) შუდასოთხმოცი ათასი სული 184, 20; მიანივა (მას იგი) მეფემან 143, 14; სპარსთა მეფემან ყოველი მ. ვახტანგს 195, 5; რომელი მიენივა მეფესა ხუასროს 186, 6 [ნივ].

მირთვა შე ე რ თ ე ბ ა, შე რ თ ვ ა ე მიერთვის მდინარე ანაკერტისა მტკუ-არსა 216, 15; მიერთნეს (ვახტანგს) ყოველნი მეფენი კავკასიანნი 151, 12 [რთ].

მირთვა მ ი რ თ მ ე ვ ა ა-3 მიართუეს (მას) ძღუენი 172, 8 [რთუ].

მირიღება მ ო რ ი დ ე ბ ა 0-2 მირიღეთ თავსა მგლისასა 180, 14 [რიღ].

მირულება-ა ჩ ა ძ ი ნ ე ბ ა მირულება-სა შინა მისსა ... მოვიდა დედაკაცი იგი 167, 1 [რულ].

მის-ი უთხრეს მირდატს .. სიშუენიერე მისი 141, 12; არჩილ მეფემან აღუსრულა ნება მ. 142, 1; ითხოვა ასული მ. ცოლად ძისა თუსისა 142, 2; მოიჭრებულ იყო ქუეყანა მ. 142, 3; მეფობდა იგი, ვითარცა მამა მ. 143, 3; უწოდა სახელი მ. ზუარანძე 143, 4; შევედრა ძე მ. სპასპეტსა და ყოველთა ერისთავთა 144, 9; აღასრულა ყოველი თხოვა მ. 144, 18; მის წილ დაადგინა სპარსთა მეფემან ძევე მ., ვარაზ-ბაკურ 145, 7; ღმერთმან დამბადებელმან მოავლინენ ანგელოზი მ. 150, 9; დაუტევენა განმგებელად ... დედა მ., საგდუხტ, და დამა მ., ზუარანძე 151, 5; იგი მირიანი, მამისძმისწული მ., დაუტევეა მან მცხეთას 151, 10; არა იცოდეს (მათ) გამოცდილება მ. 152, 23; (არს) ჭუარი მ. პატიოსანი საქუერველ ჩემდა 154, 16; ბაყათარ ოვსმან აღასრულა სიტყუა მ. 155, 2; გაეგება წინა დედა მ. და დანი მისნი 157, 21; მოერთო ვარაზ-ბაკურ, დღისძმა მ. 159, 1; განდიდნა ძალი მ. 161, 15; მოუგონებელ არს ... სიბრძნე მ. 161, 21; დაეცა მძორი მ. 174, 7; განაპო თავი მ. 175, 16; დაჯდა მეფედ ძე მ. 178, 10; ვახტანგ ... მიუვლინა მოციქული მ. 181, 9; სთნდა მეფესა ვახტანგს და ყოველთა წარჩინებულთა მისთა განზრახვა მ. 185, 6; დაუტევენა მის თანა შუდნი წარჩინებულნი მისნი ... ჭუანჭერ სპასპეტი ... და საურმაჯ, ეჯიბი მ. დიდი 186, 1; წარვიდეს ვახტანგ, დედა და დამა მ. იერუსალემს 186, 10; რომელმან შექამა ყუაგი იგი. მზრდელი მ. 193, 13; მოგკლას მემობარი მ. 194, 6; უკყრა (მან) ფერქი მ. 194, 17; აღივსო სიხარულითა სპარსთა მეფე და ყოველი ბანაკი მ. 194, 20; ვახტანგ მშუდობით პოვნა დედა და დამა მ. 196, 5; წარვიდა ლეონ ბერძენი და სპა მ. 196, 7; მიეგება ძე მ., დანი 196, 9; შემუსრა კბილი მ. 196, 22; მის თანა წარსცა კბილი მ. 197, 9; დამა მ., ზუარანძე, მისცა ბაკურს ცოლად 199, 18; დაჩი მეფე და დისწული მ. გარ-

დავიდეს კახეთად 200, 15; ძე მ., ბარტამ, მოკლა 202, 11; მოკუეუთა თავი მ. 202, 12; დაჭდა მეფედ ზენონ, ძე მ. 203, 2; დაჭდა საყდარსა მისსა ძე მ., დაჩი 204, 17; დაჭდა მეფედ ძე მ., ბაკურ 206, 2; 215, 20; სპარსთა მეფემან ისმინა ვედრება მ. 206, 13; დაჭდა მეფედ ძმისწული მ. 207, 4; მოსცა სპა მ. 221, 3; არა ისმინა კენისარმან ვედრება მ. 228, 4; დადგა ძე მ., სტეფანოზ 228, 8; გუამი მ. დადვეს მცხეთას 229, 8; მისცა ლეონს ცოლად ძმისწული მ., გურანდუხტ 242, 23; მამა მ. მზახებულ იყო ზაგრატონთადეე 243, 10; მიხივე გასაეგებელი იყო ქართლი 140, 8; ქუეყანა მიხივე ტუუე-ქმნილ იყო 150, 15; ქმარმან მისმან მოკუეარნა მას კაცი სჯულისა მეციხიერი 142, 9; ვერ უგრძნა არჩილ მეფემან და ძემან მ. უსჯულოება მოზიღანისი 142, 18; უქმრად შერაცხოს იგი ერმან მ. 185, 1; მოკლა იგი ქმარმან მ., ვასქენ 216, 11; იპყრას შვილი მისი მამულსა შინა მისხა 144, 16; დამოწმნეს ყოველნი წარჩინებულნი და ერისთავანნი ზრახვასა მ. 149, 18; ესე დაწერილი დედასა მ. მისცა 151, 10; შესლვასა მ. ოვსეთად იყო ვახტანგ წლისა თექუსმეტისა 151, 14; მოვიდა სახლსა მ. 157, 20; საფლავსა მ. ზედა მღდელობდა 163, 22; მოუწოდა არტავაზს, ძეძუსმეტსა მ. 177, 20; სპარსთა მეფემან ... მიუღმნო მოციქულსა მ. 181, 3; აქებ ნაქმარსა მ. 193, 13; ძესა მ. პირმშოსა, ... დაჩის, მისცა ქალაქი კერამისა და ნეკრესისა 199, 15; რქუა ყოველსა ერსა მ. 202, 8; ვეაღლობ სახელსა მ. 203, 10; ეძიებდეთ ქრისტესთს სიკუდილსა სახელსა მ. ზედა 203, 12; ამართლა ბაკურ სიკუდილსა მ. 217, 1; მოსლვასა მ. კათალიკოსი იყო თაბორი 235, 3; დასუა (მან) ... ერთი (ეპისკოპოსად) კერამს, მიხხივე აღმენებულსა 199, 2; საგლუხტ განიზრახა წარსლვა წინაშე მამისა მისისა 144, 7; თოხოვეს (ვახტანგისგან ოვსთა) ნაკულად დისა მ. ... ტუუე ოვსეთისა 157, 5; წარსცა

ძლუენი ... დედისძმისა მ. თანა ვარაზ-ბაკურისა 158, 7; უპყრა თავისა მ. ნახევაი 175, 17; მარტო იყო იგი ძე მამისა მისისა 159, 6; სწორ იყო (იგი) მეფობისა მ. 170, 20; (მოართუეს მათ მას) შესამოსელი ტანისა მ. 171, 12; თანაზრდილ იყო მისი ძმისწული მამამძქძისა მ. 189, 21; განცხადებდა ქადაგებასა სჯულისა მიხისასა 142, 9; სიციკასითა ტანისა მიხისათა მიუღრკა ვახტანგ ჰოროლსა 194, 13; ვახტანგ წარავლინა მოციქული წარმოყვანებად ცოლისა მისისა 196, 8; არჩილ მეფემან ყოველნი დღენი ცხოვრებისა მიხისანა აღასრულნა სარწმუნოებასა შინა 142, 23; წინამძღუარ ექმნის მირდატ სპათა მამისა მისისათა 141, 6 (ვარ.); მისცა (მას) ბეკედი კელისა მიხისაგან 167, 20—21; ლეონ ანთიპატმან დაუტევა ლაშქრისა მ. ათი ათასი ბერძენი 186, 3; ცნა ცოლმან მისმან, შუშანიკ, ქმრისა მ. დატევება ქრისტეს სჯულისა 216, 6; მისცა (ოვსთა) ვახტანგ ოცდაათი ათასი ტუუედისა მისისათს 157, 7; მისცა მეფემან სამშულდე ძესა თუსსა საერისთოთა მისითა 142, 6; ქრმლითა მ. უქმოლუ სამეფოსა ამას პალესტინე 240, 3; წარმოვიდა ვახტანგ წელსა მერვესა შესლვით მიხითგან სპარსეთად ვიდრე ანტიოქიამდე 196, 1; დაკმუნდა ვახტანგ და სპანი მიხნი 152, 9; ვახტანგ და დანი მ. დარჩომილ იყენეს 159, 8; მ. ხართ 176, 18; სპანი მ. განუტევენა 177, 17; მძლე გექმნნეს (შენ) ყოველნი თაყუანისმცემელნი მ. 181, 11; დაუტევენა მის თანა შუდნი წარჩინებულნი მ. 185, 11; წარიტანნა თანა ოთხნი წარჩინებულნი მ. 185, 22; მიეტევა (მათ) თუთ ვახტანგ მეფე და მის თანა სამნი იგი წარჩინებულნი მ. 189, 16; დარჩეს შვილნი მ. წურბილნი 217, 4; ესეეთიარითა სიკუდილითა წარეგნეს ... სტეფანოზ და მსახურნი მ. 226, 1; წარსცენ (მათ) ძუალნი მ. 241, 8; მისცნა (მათ) ძმისწულნი მ. 241, 16; დადგა პირი თუსი ფერკთა მისთა ზედა.

144, 12; რომელი მოცემულ არს ... საპურელად გულითა მოსავთა მ. 148, 7; ვესვ მრავალმოწყალებათა მ. 150, 6; ვახტანგ ... ნუგეშინი-სცემდა სპათა მ. 156, 4; რომელსა ფრთეთა მ. ზედა აქუნდა გვრგვნი 168, 2; სინდა მეთემან სძლო თავისთავითა ყოველთა ბუმბერაზთა მბრძოლთა მ. 189, 4; მეფე-მყო მე ყოველმან ერმან მისმან საყდართა მ. ზედა 200, 1; არა დამაქლო (მან) გამორჩეულთა წმიდათა მ. 203. 11; ბაქურ ... მოუწოლა ... ერისთავთა მ. 216, 13; ერჩდეს ლეონ არჩილს ყოველთა დღეთა მ. 243, 3; ვიძე შური მკლველთა მისთა 176, 19; ჰგონებდა იგი განმრავლებასა სპათა მისთასა 179, 4; წარსცა იგი ყოველი ... ქელითა ... ერისთავთა მისთათა 176. 11; არა გაქსოვანა (თქუენ) საქმენი გრიგოლ პართველისანი და წინაღმდეგმთა მისთა 161, 7; მცინებთა მისთათს ... მოკველეთ 193, 16 [მა].

მისნან-ი ესე უთხრეს ერაკლე მეფესა მისანთა 230, 6 [მისან].

მისნანდობელ-ი ერთ გული, სანდო თანაზრდილ იყო (იგი) მისი ... მისანდობელი და ქველი 189, 21—22 [ნ].

მისლმავს 0-მ მისლდედა (მას) საურმაგ 189, 12; მისლდედა (მათ) ვახტანგ 189, 18 [I დევ].

მისთაბბან-ი არცა ერთი ტყუეთა მისთაჯანი დააკლდეს 170, 2 [მა].

მისლვა 0-1 მივილოდეს ყოველნი ერნი 174, 3; მივიდა (იგი) 167, 10; მ. (იგი) მეფისა 167, 19; მ. დღისმამა მისი 172, 13; მ. გორგასალი 182, 5; მ. ... ვახტანგ 194, 16; მ. მეფე 196, 20; მ. ვახტანგ 202, 6; მ. მუნ ხუასრო 203, 3; სპანი ... მივიდეს გუამსა ზედა ვარაზბაქურისსა 176, 5; მ. (იგინი) ბაღდადს 187, 9; მ. (იგინი) ყოჩანეთს 187, 17; მ. (იგინი) სინდიას 188, 20; მ. (იგინი) წინაშე წმიდისა მის ხატისა 237, 1; მივედ (შენ) მეფისა 167, 18 [ვედ/ვიდ].

მისლვა-ა ბარზაბანისდა მიბრძანებია მისლვა კეისრისა 184, 4; უწყი (შენ) სულევედ მ. შენი 193, 22; არცა სურ-

ვიელ ხარ შენ მისლვად ცხოვრებასა მას საუკუნოსა 192, 7; მისლვამდე სპარსთა ლაშქრისა მოეკლნეს (მას) ... ოცდაშვიდი ათასი 173, 3; მ. მოციქულთა ... მწუხარე იყო კეისარი 177, 3 [ვალ].

მიტავევა შეტევა, თავდასხმა ე მიეტევა (იგი მას) 175, 16; 189, 12; მ. (მას) თუთ ვახტანგ მეფე 189, 16; მიეტევენეს (იგინი) ურთიერთას 152, 7; 153, 14; მ. მათ მყურცხლნი ბერძენთანი 172, 10; მ. სპანი ვახტანგისნი სპათა ბერძენთასა 175, 19 [ტვე].

მიტავევა მიბრუნება ი ვნ. წურილი ერი მრავალი მიიქცა ცეცხლისმსახურებასა 145, 12; მ. ვახტანგ ბერძენთა კერძო 178, 9; მცირედნი ვინმე წურილისა ერისაგანნი მიიქცეს ცეცხლისმსახურებასა 145, 20.

ე მიექცა (იგი) სპარსთა 223, 7 [ქვე].

მიღება მიღება, მიტანა, მიყვანა ი მიიღებდეს მამანი ჩუენნი ხარკსა 163, 6; მიიღებდეს (იგი) ხარკსა ერისთავთაგან 244, 17; გვრგვნიცა წამებისა მიიღო (მან) 168, 11; გვრგვნი წამებისა მ. 168, 23; თრევით მ. (მან იგი) წინაშე სპარსთა მეფისა 194, 17; ნათელი მიიღეს (მათ) 240, 1; მიიღე ნიკი შენი 167, 19; მ. მისგან გვრგვნი 168, 1; მიიღეთ ნათელი საუკუნო 203, 15 [ლ].

მიღება მიტაცება ი მიიღეს საზღვარი ესე ბერძენთა 160, 13 [ლ].

მიწვანება მიყვანა ი სინდთა მეფე ... ოცხლებით მიიყვანა (ვახტანგ) წინაშე სპარსთა მეფისა 195, 8; მიიყვანა (მან) ... თურქნი 223, 19 [უვე].

მიცემა 0/ე-მ ერისთავნი ... ხარკსა მისცემდეს ქასრე ამბარეუზსა 217, 10; რომლისადა მიეცა მეფობა ვახტანგ მეფესა 219, 2.

ე შენ მიერ მიეცემის ჭაზირა და ფილისტიმი 184, 20; რომელი მიეცა მას 161, 21; არა მ. ყუავესა მას ქება 190, 19; მ. ქორსა მას ყუედრება 190, 20; ქართლი მიეცეს (მათ) განსარყუნელად 201, 18 [I ც].

მიცვალება ი ვნ. სიკუდილისაგან ცხოვრებად მივიცვალე 193, 20; სიკუდილისაგან ცხოვრებად მივიცვალე 193, 17; მიიცვალო დღეს 193, 23; მიიცვალნეს (იგინი) აფხაზეთად 234, 31 [ცვალ].

მიწვევა დაწევა, მიწვევა, მიწვევა ა-მ მიწვეს (მათ) მიწველ ეპისკოპოსი 197, 12.

ი ვნ. მიწველეს მოციქულნი 179, 16; მიწვია იგი სწრაფით 167, 5; მიწვივნეს (იგინი) სომხითს 159, 17; მ. მოციქულნი 172, 7.

ე რომელ ჭურვილი ქუეითი ირემსა მიწვიის 159, 5 [წვიწვი].

მიწვევა ა-მ მიწველნეს (მათ იგინი) ზღესპირსა 176, 1 [წვეულ].

მოახლება მოახლოება ე მოახლნეს (მათ) სპანი იგი 171, 4 [ახ].

მოგზარა ი-მ მოგზარა ვახტანგ სპათაგან ბერძენთასა ოთხმოცი ათასი შედარი 180, 16; ქმარმან ... მოგზარა (მას) კაცი სჭულისა მეცნიერნი 142, 9; მოგზარე ცოლად წემდა საგდულბ 141, 13 [გვარ].

მოღვათ საზღვრება ი-მ ქვენი, რომელი მოსდგამან ღადოთა 177, 9—10 [ღვა].

მოღვრება ა-მ ვახტანგ ... მოაღვა ოვსეთსაუე 157, 3 [ღვა].

მოვლინება ი-უ მოვლინა მეფემან ვახტანგს ბარზაბან 183, 22; ხუასრო ... მ. გორგასალსა მოციქული 199, 22 [ვალ].

მოზრდა ე მოეზარდნეს ქორსა მას ფრთენი 190, 13 [ზარდ/ზრდ].

მოთხრობა ი-უ მოუთხრობს ჩუენ აღწერილი გუგარი 240, 7; მოვითხარ (მე შენ იგი) 163, 2—3 [ითხარ].

მოკუთება ი-მ მოკუთება (ვახტანგ) თავი თარქანს 154, 1; ვახტანგ ... მ. თავი მისი 202, 12 [კუთ].

მოგმცნობა შე მოთვლა ა-მ მოგმცნო (კეისარსა) ვახტანგისად 186, 18; მოგმცნო კეისარსა მოციქულთად სიხარული და მადლისა მიცემა ღმრთისა 186, 16 [მცენ].

მონაზონე ი პეტრე მღვდელი და სამოელ მონაზონი მის თანა დაიპირნა (ვახტანგ) 164, 6; შერისხნა მას სამოელ მ. 166, 13; წარვიდა ... მოციქულად ვარაზ-შიპრ ... და სამოელ მ. 172, 5; წარავლინეს ... სამოელ მ. ანტიოქიას 197, 17 [მონაზონ].

მონათლვა ი-მ იძულებით მონათლნა არჩილ იგინი 244, 3 [ნათ].

მონახტარა ი ექსორია-ყვეს მიქელ ეპისკოპოსი მონახტარსა მღვდარეთასა 197, 16.

მოხილვა ი-მ შეილნი მირდატისნი მონახტარსა შეილთა დაჩისთა 206, 7; შეილნი დაჩისნი მ. სპარსთა 207, 2 (ვარ.) [მონა].

მორჩილება||**მორჩილობა** ი-მ მორჩილებდა იგი სპარსთა 223, 15—16.

რანელუ შეილნი დაჩისნი მორჩილებდეს სპარსთა 207, 2; შეილნი მირდატისნი მორჩილებდეს შეილთა დაჩისთა 206, 7 (ვარ.) [რჩ].

მორწმუნა ი იგიმთანს მორწმუნე აჩინეს (მათ) მეღელ 160, 21 (ვარ.); არაიენ არს ჩუენ შორის ჳეშმარიტი მ. 169, 16 [რწამ].

მოსლვა ი-მ მოციქულნი მოვიდოდეს ვახტანგისა 171, 1; მ. ყოველნი წარჩინებულნი 194, 20; მოვიდა მოციქული 180, 15; 181, 7; 200, 5; მოხვდეს (შენ) 184, 11; ჩუენდა მოვიდეს (იგინი) 198, 4 (ვარ.); მოსრულ ვიყავ აქა 193, 7; მო-მცა-სრულ იყო იგი ვიღრე კოსტანტინეპოლამდე 240, 5 (ვარ.) [ვალ; ველ/ვილ].

მოტყუება ი მოტყუება ი-მ (არჩილ) მოტყუენა რანი 140, 12; მ. ვახტანგ პაპნიკეთი და ჳიქეთი 157, 2; მოტყუენეს (მათ) ქართლი 145, 22; მ. (ოვსთა) იგიცა 146, 2 (ვარ.) [ტყუენ].

მოტყუება ი მისცემოდა წამი სპარსთა მეფესა მოტყუენვად ყოვლისა საქრისტიანოსა 192, 16 [ტყუენ].

მოუგონებელი ი უზომო მოუგონებელ არს თუთოეულისა სიბრძნე მისი 161, 24; სურვიელ ხარ შენ ... დი-

- დებასა მას მოუგონებელსა 192, 8 [გონ].
- მოუოპარებაილ-ი** დარჩომოდეს (მათ) მოუოკრებულად ქალაქნი სინდეთისანი 195, 10—11 [ოქერ].
- მოურაბი-ი** მზრუნველი მოურავ ექმნეს იგი (მას) სპარსთა მეფისა წინაშე 144, 16; მე ვარ მწე და მოურავი 221, 10 [ურ].
- მოუძღურაბა** დ მოუძღურდით (ჩუენ) 163, 7 [ძალ].
- მოუძღურაბა-ა** ესე ყოველი აღესრულოს ვიდრე მოუძღურებადმდე შენდა 168, 24 [ძალ].
- მოუწუადაელ-ი** ამოუხსოცავი რომელნი დაგურჩეს შესლესა ამას ჩუენსა სპარსეთს ... მოუწუადალად 171, 9 [წუად].
- მოჰმად-ი** მშრომელი ვერღარა უძლებდეს (მას) საქმედ მოქმედნი 162, 2 [ჰმ].
- მოჰცევა** მობრუნება ივნ. ჩრდილოდ მოქცეულ ვართ 160, 16.
ე ვახტანგ მეფე მოქცეულ იყო 156, 3, [ქაც].
- მოჰცევა-ა** მობრუნება იდევენბით ... მოქცევასა ჩუენსა 239, 16 [ქაც].
- მოჰცევა-ა** ქართლის მოქცევა ლეონტი პროეტლმან აღწერა 244, 21; დასაბამსა ქართლის მოქცევისასა ... განივლინა აქათ ეპისკოპოსი 197, 19 [ქაც].
- მოღება** წართმევა ე რომელი მოგუალო (ჩუენ) შენგან 183, 6 [ღ].
- მოღმართ** აქეთ ლაშქარი არს ... მოღმართ ვიდრე კარნუ ქალაქამდე 180, 19—20; მოხარკენი ... მ. გბრძანან 181, 12; ზღუასა მ. ჩუენი არს საზღვარი 182, 18 [მართ].
- მოუჰვანება** ი მომყოფანებთან (მე) იგინი 179, 2 [უჰვ].
- მოუჰვანება-ა** ვახტანგ ... უბრძანა მოყვანება ყოველთა ტყუეთა 176, 8; გესმა უმთავრესისა შენისა მ. 197, 5; წარავლინა მეფემან მოციქული მოყვანებად კათალიკოსისა და ეპისკოპოსისა 196, 11; წარმივლენია (მე) მოციქული მ. კათალიკოსისა და ეპისკოპოსთა 196, 16 [უჰვ].
- მოუშარბა-ა** იქმნეს მოუშარბე მეფე და ხუასრო 161, 4; სიუჰარული ეჰჰ ჩემი და მოუშარბეთა ჩემთა 184, 12 [უშარ].
- მოუშარბა||მოუშარობა** ე ემოყურებოდი (მე) ბერძენთა 241, 10.
0-2 (სტეფანოზ) ურწმუნოთა მოუშარობდა 226, 3 [უშარ].
- მოუშას-ი** მიუეც გურგუნისა ჩემისაგან ... მოუშასა ჩემსა 168, 15; არღარა ერჩდეს (იგინი) ... პირსა მოუშასთა თუსისასა 162, 7; მ. ჩუენისათჳს დაედვით სული 192, 20; მისდევდა (მათ) ვახტანგ მოუშასითურთ 189, 18; ვახტანგ რქუა მოუშასთა თუსთა 194, 8 [უშას].
- მოცევა** 0-3 მოცემია ღმერთსა ძლევა ჩუენდა 228, 2.
ე მოცემულ ხარ ღმრთისა მიერ განმაქარებულად პირთა ჩუენთა 148, 20; რომელი მოცემულ არს ... მოსავთა მისთა 148, 6; რომელი მ. ა. 203, 21; რომელი მოცემულ იყვნეს ... მიროანისდა 228, 1 [ც].
- მოცემაულ-ი** ძალი შენ მიერ მოცემული ღიდ არს 175, 6 [ც].
- მოციქულ-ი** შუამავალი არჩილ ... წარგზავნა მოციქული 142, 1; ვახტანგ ... წარავლინა მ. 150, 13; მოვიდა მ. 180, 15; 181, 7; 200, 5; ვახტანგ ... მიუვლინა მ. მისი 181, 9; მ. ... მოსრულ არს 182, 15; წარგზავნა ... სპარსთა მეფემან მ. 187, 6; ვახტანგ წარავლინა მ. 196, 8; წარავლინა მეფემან მ. 196, 11; წარმივლენია (მე) მ. 196, 15—16; მოუვლინა გორგასალსა მ. 199, 22; ბაკურ ... წარგზავნა მ. 216, 18; გამოგზავნა მ. 216, 21; წარგზავნეს მ. 217, 20; რომელსა ეტყოდა ... მ. მათი 238, 1; წარავლინეს (მათ) მ. 239, 12; შეართუეს (მას) ძლეუნი მოციქულმან კეისრისამან და პეტრე 171, 6; უთხრა (ვახტანგს) მ. შეთულილობა ხუასრო მეფისა 200, 7; სპარსთა მეფემან ...

მიუმცნო მოციქულსა მისსა 181, 2—3; მოუწოდა ... სპარსთა მეფემან ... ხაზართა მეფისა მ. 183, 15; მოციქულთთა განაგე საქმე 176, 21—177, 1; წარვიდა ... მის თანა მოციქულად ვარაზ-მიპრ 172, 4; ვახტანგ ... წარატანა (მას) ... მ. არტავაზ 186, 4; აღდგეს მათ შორის მოციქულნი 157, 4; მ. მოვიდოდეს 171, 1; მიიწიენეს მ. 172, 7—8; მიიწოდეს მ. 179, 16; მე წარვყვე მოციქულთა 185, 3; მისლვადმდე მოციქულთა ... მწუხარე იყო კეისარი 177, 3; მოემცნო კეისარსა მოციქულთად სიხარული 186, 16—17 [ციქუ].

მოციქულ-ი ვითარცა განაწესეს მოციქულთა სახარებასა შინა 197, 23; ვახტანგ აღაშენა ეკლესია მოციქულთა 198, 11 [ციქუ].

მოციქულობა-ი უთხრა (ვახტანგს) მოციქულობა ხუასრო მეფისა 200, 7 (ვარ.) [ციქუ].

მოძულაბულ-ი ღმერთი მიუშუებს მოძულაბულთა ... თუსთა წარწყმედად 201, 15 [ძულ].

მოძლანაზა გამოგზავნა რომელი მოძლანა სპარსთა მეფემან ვახტანგს 236, 14 (ვარ.) [ძლანა].

მოძლუარ-ი იგი არს ... დიდი მოძლუარი 168, 14; გამოჩინილ იყო მოპამედ ... მ. 229, 10; მოძლუარმან ... ნიჭნი გითხოვნა 168, 20; დედოფალი ... დაამუდებდა მოძლუარსა 169, 5; არს საფლავი ... მოძლურისა გრიგოლისი 160, 15 [ძლუ].

მოწამე-ი არნ ... ქსენება ... ყოველთა მოწამეთა 229, 5 [I წამ].

მოწაფე-ი მოწაფეთა მისთა ... განაკურნეს ... ქართველნი 207, 19; მათ თანა იკუნეს ორნი კაცნი ... მოწაფეთაგან გრიგოლი ღმრთისმეტყუელისათა 163, 21 [წაფ].

მოწაფენა მოსვლა ი ვნ. მოწაფენულ არს განსაცდელი 147, 21; 150, 1; განსაცდელი ... მ. ა. 148, 1; რა მ. ა. ჩუენ ზედა 148, 9; მ. ა. (იგი) ოვისთა-

გან 149, 4; კეისარი მოწაფენულ იყო 172, 5; მ. ო. ლაშქარი 181, 1 [წეფ/წი].
მოწარა ი-უ მოუწერა (მან) ლეონს 239, 22; მ. მან (ვახტანგს) ბრძოლა კეისრისა 158, 15; მ. (კეისარმან) ვახტანგს 180, 17 [წარ].

მოწანა-ი ბერი რათა ... მოწენენი გამოვიდენ 163, 16—17; ესევითარსა უყოფდეს (იგინი) მოწენეთა 160, 11; გამოვიდა სიმრავლე მოწენეთა მონაზონთა 163, 18; ვახტანგ უბრძანა შემოსლვად ... მოწენეთა 164, 4 [წენ].

მოწანეთაზან-ი რათა ... არაიეს ჰკლვიდენ (იგინი) მოწენეთაგანსა 160, 9 [წენ].

მოწოდება დაძახება, მოპატიუება ი-უ მოუწოდა მეფემან ვახტანგ დედისძმასა თუსსა 170, 6; მ. (მან) ვახტანგს 177, 7; მ. სპარსთა მეფემან ... მოციქულსა 183, 15; ვახტანგ მ. პეტრე კათალიკოსსა 201, 7; მ. კათალიკოსსა 203, 8; მ. ნასარს 204, 3; კეისარმან მ. ძესა ბაკურისსა 225, 1; არჩილ მ. ლეონს 242, 13; (ვახტანგ) მოუწოდა ყოველთა წარჩინებულთა ქართლისათა 147, 1; ვახტანგ მ. ყოველთა სპათა ქართლისათა 150, 16; მ. (მან) ძილსავე შინა პეტრეს და სამოელს 168, 12; მ. (მან) მსწრაფლ პეტრეს და სამოელს 169, 2; მეფემან ვახტანგ მ. ყოველთა სპათა 176, 8; ვახტანგ მ. თანამზრახველთა თუსთა 184, 17; ბაკურ ... მ. ... ერისთავთა 216, 13; არჩილ მ. ერისთავთა 241, 16 [წოდ].

მოწალები-ი მინდობილ ვარ ... მოწყალებისა შენისად 153, 6; მიეცა ყუყუსა მას ქება მ. მისთუს 190, 20; ემადლობდეთ მოწყალებათა მისთა 147, 14—15 [III წაღ].

მოწულ-ი დაქრილი რომელმან პოვა ქორი მოწულული 190, 4 [II წულ].

მოწუმბ ი მოიწყონ რა სპარსთა 193, 2. ი ვნ ამოსრულ ხარ ძალად სპარსთა, რათამცა განძლიერდეს, და მოიწყუნეს 191, 12 [წუმ].

მოწყუელა დახოცა 0-2 მოგუ-
წყუნენ (მათ) ჩუენ 170, 10;
0-1(2) მოვწყულებით ურთიერთას 181,
3 [წყუელ].

მოხბარკამ-ი მოხარკენი გბრძანან
(შენ) 181, 12 [ხარკ].

მოხბარკა-ჰოცა მოხარკედ ქცე-
ვა 0-2 მოხარკე-ჰუკენით შტერნი ჩუ-
ენნი 184, 13 [ხარკ; II უკვ].

მოხბად დაპატოეება 0-2 მოხბადა
მეფემან ... წარჩინებულთა 143, 11;
მ. სპარსთა მეფე ... გორგასალმან
ლაშქრითურთ თუსით ტვილისად 182,
2 [ხად].

მოხედვბ 0-2 (მ) მოხედნა (ვახტანგს)
თაკან 153, 12 [ხედ].

მოხუდომა შეხედრა 0-2 მოხუდეს
(მათ) ბრძოლანი 188, 21; მოგხუდენ
(შენ) კეთილნი 147, 19; მ. (შენ) ...
ბრძოლანი 154, 12 [ხუედ].

მოხუცებულ-ი იხილა მოხუცებული
167, 6; მეფემან ... ვითარცა მოხუ-
ცებულმან ... იწყო ზრახვად 147, 6;
რამეოთ ... განრისხნენ ... სპარსნი
მოხუცებულნი 184, 5; მიბრძანეს (მე)
მოხუცებულთა 200, 2; ესრეთ რქუა
(მან) მოხუცებულთა 184, 11 [III ც].

მპარობამ-ი დაუტევნა (მან) ... წარ-
ჩინებულნი ... ქუანშერ სპასხეტი,
მპყრობელი შიდა ქართლისა 185, 12
[უყარ].

მრამალ-ი ერი მიიქვა მრავალი ცე-
ხლისმსახურებასა 145, 11; მ. ლომი
... შეეპყრა (მას) 152, 6; ვახტანგ ...
შეწირა მადლობა ღმრთისა მიმართ
მრავლთა ლოცვითა 158, 4; ღმერთ-
მან მ. ძალითა ... მოკლას (შენ)
194, 5; მოკლეს (მათ) ... მრავალნი
ერისმთავარნი 173, 5; რომელთა დას-
ცნეს მ. გოლიათნი 188, 6; მათ დას-
ცნეს მ. მკნედ მბრძოლნი 188, 19;
ქმნეს (მათ) ქორწილი ... დღეთა მრავ-
ალთა 142, 6; შეწირეს მადლობა
ღმრთისა მიმართ ... დღეთა მ. 143,
10; დღეთა მ. ყო (მან) პურობა 143,
12; აქუს მ. მათგანთა .. სიყუაროლი

ქრისტესი 171, 18; არა მიხედეს იგო
და ვახტანგ .. დღეთა მ. 189, 4; დღე-
თა მ. ვახრდილ ვარ 190, 13; შემდგო-
მად ესამთა მრავალთა იოტნეს (მათ)
პაპანიკნი 157, 1 [მრავალ].

მრამალმოწყუალ-მ მრავალმოწყუალემან
... პატეი მოგუავო 148, 16; მ.
ღმერთმან ... მოკლას მგომობარი მი-
სი 194, 5 [მრავალ; III წყალ].

მრამალმოწყუალემა-მ ვესაე მრავალმო-
წყუალემათა მისთა 150, 6 [მრავალ; III
წყალ].

მრამალლონედ ძლიერ მრავალლო-
ნედ ზრახვიდეს (იგინი მას) 152, 22;
ვასქენ შეუდგა (მას) მ. 216, 9 [მრავალ;
ლონე].

მრამალლონე მრავალივ მრავალივ ნა-
ვარდსა და ღონესა ეძიებდეს ორნივე
194, 10 [მრავალ].

მსახურ-ი იყენეს ... კაცი ცეცხლისა
და წყლისა მსახურ 200, 17; განა-
მრავლნა ... მსახურნი ეკლესიათანი
142, 25; წარჩინებულ-ქმნნა ... მ. 158,
6; ესევეთარითა სიყუდილითა წარგე-
ნეს ... სტეფანოზ და მ. მისნი 226,
1; სპარსნი ... ჰოვებდეს ... ეკლესი-
ისთა მსახურთა 160, 7; ესევეთარსა
უყოდდეს (იგინი) ეკლესიისა მ. 160,
11 [სახლ].

მსახურებბ 0-2 შეილნი დაჩისნი მსახ-
ურებდეს სპარსთა 207, 2 (ვარ.); ყო-
ველნი ნათესავნი ... ღმერთსა მსახუ-
რებლით 163, 14; თუთოეული ჩუენგა-
ნი სათნოსა სულისა თუსისასა მსახუ-
რებდეს 181, 6 [სახლ].

მსახურებბ-მ მორწმუნეთა აკლონ (მას)
მსახურება ღმრთისა 147, 9; ღმერთმან
... შეიწიროს მ. ესე ჩემი 193, 1;
ფარსმან დაუწერა მას მორჩილება და
... მ. 206, 13; ესე მესამე მ. ... და
რგება დადვეს ... საყდარსა 239, 24;
რა გნებავს ... ნაცულად ... მსახუ-
რებისა შენისა 242, 17; არა მიკმნია
მოსლვა ... მსახურებისათს 192, 10—
11; იდევენებით მ. ქუარისა 239, 16;
მსახურებბად შეიწირა ღმერთმან (იგი)
193, 11 [სახლ].

მსგავსი-ი არაინ ყოფილ არს ... მსგავს შენდა 149, 3; მ. ხარ შენ თავესა 191, 21; შენ ... მსგავსი ნებროთ გმირისა, გამოგაჩინა (ღმერთმან) 148, 19; არა-ვინ დარჩა ... მ. ფარსმან-ფარსმანი 152, 9; მ. ხარ შენ ყუავისა 190, 3; დაიბანაქეს (მათ) წყალთა ... ზელა ორთა, მსგავსად ერთისა 238, 6; რომელთა დაიპყრეს სოფელი ... და ყოველნი მსგავსნი მათნი 165, 10 [გავ].

მსგავსება-ი რა არს მსგავსება შენი 165, 10 [გავ].

მსუბრძნად ნ ე ლ-ე ლ ა ვახტანგ მსუმ-რიალ ... მივახლებოდა (პალეკაროსს) 175, 11 [მსუმრ].

მსწარმულ ს წ რ ა თ ა დ მეფემან ვახტანგ ... მოუწოდა მსწარმულ პეტრეს 169, 2; მახელი ... მ. განწმონოს ასოთა შენთა 200, 8; მ. აღიყარნეს (იგინი) 238, 4 [სწრაფ].

მსხდომარა-ი აბაშნი მსხდომარე იყენეს ქუეყანასა 195, 14; შენ საყდართა მსხდომარეთა წინაშე ... სდევ 169, 4 [სხედ].

მტარი-ი მტერ ექმნებიან (იგინი) ქრისტიანთა 193, 3; დაეც მტერი ჩემი 153, 21; მ. ... აცილობს ღმერთსა 201, 14; წმინტისა ... დაებრკოლა ... მ. 240, 5; ესძლოთ მტერსა 174, 1; კახეთი ... იყო ... შეუვალი მტერისა მიერ 200, 15; დადევ წინაშე ... პირსა მტერისასა 173, 20; აღდგეს მტერნი 139, 10; ღმერთმან ... დასცენ ... მ. შენნი 150, 9; დაეცნენ ... მ. ჭუარისანი 179, 13; რომელნი ... მ. არიან 191, 4; მ. ... დაემორჩილნეს (მათ) 199, 21; მ. აღდგომილ იყვნეს 206, 11; ესძლოთ მტერთა 140, 14; ბბრძოლა მ. შისთა 167, 22; სძლევედ მ. 168, 22; ცხოვნი ... მტერთა ... შენთა ზელა ნებადასრულებით 148, 12; ვიქმნეთ საციხელ ... მ. ჩუენთა 169, 20; მოიცალო შენ ... მ. შენთაგან 179, 13; შენ შემწე-მეყო მე ... მ. ჩემთა ზელა 184, 9; წარემართნეს (იგინი) მ. ზელა 187, 14; მძლედ გამოჩნდეს (იგინი) მ. ზელა 188, 17; ჭერ-იყო შენდა ... მ.

აღზრუნა სპარსთა ზელა 191, 8; ჭერ-იყო შენდა საქმედ ... შეწვენა მ. სპარსეთისათა 191, 9; მივიცემია თავი ... მ. შენთა 191, 16; მ. ... თავი ... არა გამოიტანოს 202, 9; ქელთა მტერთასა არა შეჰყარედ 168, 23; ნუ ეძიებთ ძღვევასა მ. 173, 15 [მტერ].

მტარება ე მორწმუნეთა ემტერებოლა (იგი) 226, 3 [მტერ].

მტარობა-ი არჩილ ... განაცხადა მტერობა სპარსთა 140, 3; განქარდეს მ. 141, 17; არა იყოს მ. 243, 2; შენ არა უწყვი მიზეზი მტერობისა 182, 16 [მტერ].

მტავილი-ი ისარი (იყო) თორმეტი მტავილი 154, 8 [მტავილი].

მტავილი-ი მტავილი-ი არიან გულნი თქუენნი 140, 18; მტავილი ... ვიპყრეთ საზღვარნი 141, 18; მ. ... სდგეთ 203, 11; იყენეს კოშენი მტავილი 140, 21; მ. ციხე-ქალაქნი ვერ განტეხნეს (მათ) 188, 7; მ. ... ზღუდენი ... დაესხენით 202, 1 [მტავილი].

მტავილი-ი მ ა ო ხ რ ე ბ ე ლ ი განვიდინ სპარსნი მტყუენანი 188, 14 [ტყუენ].

მტავილი-ი მ ა მ ო ხ რ ე ბ ე ლ ი ეწყუენიან სპარსნი ... ლაშქართა მტყუენველთა ქართველთა 141, 9 [ტყუენ].

მუთაბაღ-ი საწყაო მიართუეს (მათ კეისარსა) ძღვენი ათასი მუთაბაღ მუშკი 172, 8 [მუთაბაღ].

მუნე იქ მირდატ ... მუნ მოკულა 139, 6; არჩილ ... ეწყო (მათ) მ. 140, 11; მ. დასდეს მირდატ და საგდუხტ 142, 6; იზარდებოლა (იგი) მ. 143, 19; ჭიქეთი მუნვე იყო 156, 24; ესმა (მას) მუნით საზრახავი 162, 4; მ. გამოგერთო (მე შენ) 185, 3; მ. წარვიდეს ვახტანგ და დედა და და მისი 186, 10; მ. გამო ვიღრემდე არს კელმწიფება 162, 3; მუნითცა მიმართის (მან მათ) 180, 10 [მუნ].

მუნითბან მას შემდეგ მუნითგან მოუძღვრდით 163, 6; მ. მორჩილნი არიან 221, 6 [მუნ].

მურ-ი შემურეს (მათ) იგი ... მურითა 176, 6 [მურ].

მუპარა-მ პეტოქე თარქან ... ითხოვდა მუქარასა 152, 17 [მუქარა].

მუშაბ-ი მოღვაწე იქმნა იგი მუშაყ ეკლესიათა 161, 9 [მუშაყ].

მუშაბ-ი სურნელოვანი სითხე მიართუეს (მათ მას) ძღუენი ... ათასი მუთაყალი მუშაყი 172, 8; მისცა (მან) გორგასალსა ნიჭი ... 8. ლიტრა ხულისა 193, 20; წარმოიღეს ხარკი პინჯოთა მეფისაგან მ. ლიტრა ათასი 188, 9; რომელი შეეზავების მუშაყსა 162, 14 [მუშაყ].

მუცალ-ი ეწოდა ადგილსა მას კარნიდორა ... სისხლისა მუცელი 203, 5 [მუცელ].

მუჯალ-ი საგდუბტ ... უყარნა (მამასა თუსსა) მუჯლნი 144, 10 [მუჯალ].

მუზარველ-ი იგი არს მფარველი ჩემი 194, 4 [ფარ].

მულღობალ-ი დაუტევნა (მან) მის თანა წარჩინებულნი ... ჭუნაშურ სპასპეტი ... მულღობელი ... ერისთავთა 185, 12 [ულ].

მუზრინველ-ი ძალ-მეღვა (მე) მიწევნა მფრინველთა 190, 15; იწყო (მან) ნადირობად ... მ. 190, 19 [ფრენ/ფრინ].

მღღელ-ი საგდუბტ ... მოიყვანა მღღელი 145, 15; მათ თანა იცნეს ორნი კაცნი: პეტრე მ. და ... სამოელ მონაზონი 163, 21; (ვახტანგ) პეტრე მ. და სამოელ მონაზონი მის თანა ... დაიჭირნა 164, 6; წარმოაღონა (მან) პეტრე მ. 170, 19; წარაღინეს პეტრე მ. და სამოელ მონაზონი 197, 17; მოიღვნა პეტრე მღღელმან ჭუარი 173, 19; კელი ვახტანგისი ... ეპყრა პეტრეს მღღელსა 167, 8; მღღელი, საქმესა ღმრთისასა ... ზრახავ, 166, 13; არჩილ ... განამრავლნა მღღელნი 142, 25; ამან განამრავლნა ... მ. 215, 23; შეკრბიან ... მ. 228, 13; გამოვიდა სიმრავლე მღღელთა 163, 18; წარადგეს (იგინი) წინაშე ვახტანგისსა ეკლესიათა და მღღელთასა 164, 2 [ღღ].

მღღელობა 0-1 პეტრე ... საფლავსა (გრიგოლი ღმრთისმეტყუელისასა) ზედა მღღელობდა 163, 22 [ღღ].

მღმპარა-მ ეპსორა-ევეს მიქელ ეპისკოპოსი მონასტერსა მღმპარეთასა 197, 16 [ღმ].

მმოპარ ხან გრძლივად მეფემან მოვარ ჯამ ილოცა 167, 1 [ყო].

მმოფ-ი ღლენი დამოყოფიან ვითარცა მყოფსა ბნელსა შინა 150, 2; იხილნეს (მან) მყოფნი ცისანი 162, 1; განვიდეს მ. ქალქისანი 170, 14 [II ყავ].

მშობალ-ი რომელი არს მშობელი ყოველთა შვილთა ნათლსათა 201, 19; აღივსნეს სიხარულითა მშობელნი მისნი 143, 7; ცხოვრება ვახტანგ გორგასლისა, მშობელთა და შემდგომად თვით მის დიდისა და ღმრთისმოყუარისა მეფისა 139, 2 (სათ.) [შე].

მშუღობა-მ შექმნათ ჩუენ შორის მშუღობა 141, 14; ყოს მ. 182, 7; იყოს მ. 182, 12; იყავნ მ. 183, 7; სთნავს ღმერთსა მ. სამთავე ამათ მეფეთა 183, 10; (იყოს) მ. 230, 7; ყვეს (მათ) მ. 240, 2; ჩუენ ერტოლით მშუღობასა 173, 10; ბარზაბოლ ... ითხოვა ალექსა მშუღობისათს 142, 4; განვიდა ერი ... მშუღობით 170, 16; საქმე ... მ. ეყოთ 171, 20; მოვიდა იგი მ. 178, 7; რომელი მ. არარომელსა ... მეფესა ბერძენთასა ... შეუპყრიეს 184, 21; ვახტანგ მ. ჰოვნა დედა და და მისი 196, 5; მეფენი მ. იყენეს 206, 6; ქართლი ... იყავნ ... მ. 221, 10; დამიყვენ ჩუენ ადგილთა შენთა მ. 242, 14—15 [მშუღ].

მშუღლ-ი იყო სიგრძე მშუღლისა მისისა თორმეტი მტკაველი 154, 7 [მშუღლ].

მცირე-მ საბრკოლებელ არს (იგი) მცირედ მორწმუნეთა კაცთა 166, 22; შენ ... მ. შეეუფიენ ჩუენ 166, 22; იყო ... სიმრავლე მ. ტაძრეულისა მათისა 237, 4; დაუმძიდა მ. რამე სხუათა მათ 242, 11; იძლიენეს ... ურიცხუნი სპანი მცირეთა ლაშქართაგან 160, 12 [მცირე].

მცირელი-ი მცირელი ვინმე ... ერისა-
განნი მიიქცეს ცეცხლისმსახურებასა
145, 19; მცირელია დღეთა წარიღეს
(მათ) კალა 225, 9; შემდგომად ...
მცირელია წელთა იქმნენს შოთანი
217, 15; შემდგომად მ. ეპოთა შევი-
და არჩილთა ეგრადვე 233, 7; მოსცა
(მას) უფალმან ძლევა მ. ერთა 237,
18 [მცირე].

მცნება შეტყობინება, გაგებო-
ნება ა-მ გამცნებ თქუენ (მას) 203,
11; ვითარცა-იგი გამცენ (მე შენ)
238, 4; ვახტანგ ... ამცნო სპათა 160,
8 [მცენ].

მცნება-ა აღმისრულებია (მე) მცნება
ღმრთისა 194, 2; ვახტანგ ... ისწავ-
ლიდა ... მცნებასა უფლისასა 146,
18; გარდაჰქდენ (იგინი) მ. 147, 9;
არა ... ვიპყართ ... წესი ... იოვა-
ნეს მცნებასა 146, 8; მცნებათა მის-
თათუს ... მოეუღდეთ 193, 16; შე-
უღდა იგი ქრისტესა აღსრულებად მ.
ზისთა 216, 8 [მცენ].

მამზრ-ი მამზრ-ი ძლიერი გარდა-
მოქდა წჳმა მძაფრი 238, 6 (ვარ).
დაახეს (მათ) ისარი ვითარცა წჳმა
მძაფრი 156, 2; რომელი ეგზების
მძაფრად 162, 4 [ძალ].

მამვალ-ი აღილო (ვახტანგ) მძვეალი
ოვსთაგან 157, 9; (ვახტანგ) მძველი-
სათუს მისცა (ოვსთა) ... ტყუე ოც-
დაათი ათასი 157, 9; აღილო სინდთა
მეფისაგან სპარსთა მეფემან შეიღნი
მძველად 195, 4; ვახტანგ აზრახა ...
მეფესა ... აღება ... მძვეალთა 195,
2 [მძვეალ].

მამლაპრება ე სპათა რანისა და მოვაკა-
ნისა და არდაბადაგანისთა ემძლავრე-
ბოდეს ქართველნი 141, 5 [ძალ].

მამლაპრება-ა მამლაპრება-ა მძლავრე-
ბისაგან სპარსთასა ვერას იყადრებდა
145, 14; არამედ მ. სპარსთასა ვერ
იყადრებდა გამოცხადებად 146, 21;
მ. იქმნის განწყუნელ ქართლი 221,
7; არლარა შექმნას ... გომბა სქული-
სა ქრისტესისა მძლავრებისათუს სპარ-
სთასა 141, 21.

მძლავრობით დაატეობინა (მან) უმ-
რავლესთა ცეცხლისმსახურება 229,
14—15 [ძალ].

მამლა-ა მამლა გექმნენს (თქუენ) ... თა-
ყუნისმებეღნი მისნი 181, 11;
მამლად გამოჩნდეს (იგინი) 188, 17;
ჩუენ ვართ მამლენი 141, 15 [ძალ].
მამორ-ი დაეცა მამორი მისი 174, 7
[მამორ].

მამა-ა შე მწუ შენ იყავ მწე ჩემბა 153,
4; მე ვარ მ. 221, 10 [წვე/წი].

მამიზნობარ-ი ევისარმან უბრძანა მწიგ-
ნობარსა 183, 11 [წიგნ].

მამუხარმა-ა მწუხარე იყო საგდულსტ 145,
13; მ. იყო იგი 146, 19; მ. იყო კე-
ისარი 177, 3 [წუხ].

მამუხარმა-ა იქმნა გლოვა და მწუხა-
რება 146, 6 (ვარ.); მ. ესე ... ღისწუ-
ლისა თქუენისა მიერ ნუგეშინის-ვეც
176, 18; ყოველთა დაუტევეს მ. 177,
6; შთაჟარდა მწუხარებასა 144, 6; იყუ-
ნეს (იგინი) მ. 146, 16; დღენი ცხოვ-
რებისა ჩემისანი ... მ. შინა დამიყო-
ფიან 150, 2; აღიხსენს (იგინი) მწუხა-
რებითა 152, 10; საესენი მ. ... ეველ-
რებოდეს ღმერთსა 153, 9; ვახტანგ
... საესე მ. შეიქცა 189, 19 [წუხ].

მამურნება-ი დიდ წყლიანი რომელ-
სა მოსდგამს ... კალაქი მწუურნება
235, 9 [წყურ].

მამელ-ი მკედლო, გამახუე მახულო
შენი 200, 8 [ქელ].

მხირაულ-ი ვახტანგ ... იხილნა ყო-
ველნი ... მხირაულად 151, 2 [ხირა].

მხილვა-ა ა-მ ამხილა (მან იგი) 201, 17;
ამხილეს (მათ იგი) 142, 10 [მხილ].

მხილვა-ა არას ვეძიებ, გარნა მხილე-
ბასა 164, 12 [მხილ].

მხარ-ი უხეტქნა ვახტანგ ქრმალი მქარ-
სა ბაყათარისსა 155, 12; ცხენი ...
აღილო მან მქართა ზედა 159, 5 [მქარ].

მხარ-ი ზო მის ერთეული ვახტანგ
განფართა კიდი მოგუეთისა სამოცო
მქარი 180, 2 [მქარ].

მამადარ-ი იყო ... ასი ათასი მკედარი
150, 18; გამოგზავნა ვარაზ-ბაკურ
სპანი ... თორმეტი ათასი მ. 150, 19;

მიერთნეს (მას) ... ორმოცდაათი ათასი მ. 151, 13; მბრძოლი ... ვითარ ასი ათასი მ. ... იპყრა მის თანა 179, 19; მოკვეარა (მათ) ... ოთხმოცი ათასი მ. 180, 17; მომივლენია შენდა ოთხმოცი ათასი მ. 180, 18; (იყო) ათი ათასი მ. 186, 1; შეკრბა ... ორმოცდაათი ათასი მ. 186, 20; მავრიკ კენისარსა განუღდა ფოკას მ. 223, 2; სტეფანოზ იყო ქველი მ. 224, 10; დაიპყრა საბერძნეთი ფოკას მქედარმან 223, 3; ვახტანგ მეფე მოქცეულ იყო სპასა მისსა ზურგიით რჩეულითა მქედართა 156, 3; მოერთო (მას) ვარაზბაქურ ... ორას ათასითა მ. 159, 2; დაუტევნეს ორნი ერისთავნი მ. თორმეტი ათასითა 160, 2; ლეონ და არტავაზ მოვიდეს ოცი ათასთა მ. 186, 15; თანაყვევბოდეს მას ორნი მქედარნი 156, 10; ვახტანგ ... წარჩინებულ ქმნნა მ. 158, 6; მიეტევნეს მათ შეკრებულნი კვეთა და ქალაქთა მ. 172, 11; (სინდთა მეფემან) გამოიტანნის მ. სინდეთისანი 189, 1; სინდთა მეფემან ჩაადგინა მუნ შინა მ. ათნი რჩეულნი 189, 7; ვახტანგ ... კვანშიდა მქედართა 178, 17; რათამცა წარიტყუა (მან ვახტანგ) და შეჰკადა მ. მათ ზედა 189, 10; წარკდა (საურმაგ) დამალულთა მათ მ. 189, 14; მიმართა უფროსმან წყალმან მ. 238, 8—9; წარემართნეს განმზიდებულნი ... სიმრავლე მქედართა 156, 1; აღუღგეს (მათ) ... სიმრავლე მ. 156, 6; სინდთა მეფემან ...

თხარა მოხრებლი დიდი დასამალავად შიგა მქედართა 189, 6; დაუტევნა გზანი გამოსავალნი მქედართანი 189, 6—7 (ვარ.) [ქელ].

მამარობა-ა ო მ ი არა ძალ-გელვა მქედრობა და წყობათა წინამძღურობა 149, 6; მქედრობისა და წყობათა წინაგანწყობისა შენისა არა არს უამი 149, 9; გაკლს (შენ) სისრულე დღეთა მქედრობისათეს 149, 8; დაეწყო (ბაყათარს) მქედრობად 154, 6 [ქელ].

მამავალ-ი მონა ქალი უძღუნეს (სპარსთა მეფესა) გორგასალმან მქევალნი ათასი 182, 3 [მქევალ].

მამავ-ი მქევთა შეაკავენ საცხოვარნი ჩემნი 167, 11 [მქევ].

მამაცისბუნებინა-ა ხოლო ნებხატელნი უწინარეს იყვნეს ... მქეცისბუნებინანი 244, 2 [მქეც; ბუნებ].

მანა-ა მკნე იყვნით 155, 17; 237, 15; იყო იგი მ. გოლაითი 189, 1; იგინიცა იბრძოდეს მკნელ 156, 11; ვახტანგ ... წარჩინებულ-ქმნნა ... მსახურნი მ. მბრძოლნი 158, 6; ვახტანგის სპათავანი ... მ. მბრძოლად გამოიწღეს 188, 17; მათ დასცნეს მრავალნი მ. მბრძოლნი ბუმბერაზნი სინდთანი 188, 19 [მქევ].

მჯდომარე-ა მეფემან ... იხილნა ორნი საყდარნი: ერთსა ზედა მჯდომარე კუბუკი ... გვრგუნოსანი; და მეორეთა საყდართა იხილა მოხუცებული მ. 167, 5—6 [ჩელ].

6

ნადირ-ი ვახტანგ ... სიმარჯუედ გამოწახა იგი ნადირთა და ცხოვართათეს 185, 21 [ნადირ].

ნადირობა-ა ვიწყო ... ნადირობად 190, 17; (მან) იწყო ნ. ... მფრინველთა 190, 19 [ნადირ].

ნამ-ი (მათ) წარმოიღეს ხარკი: ... აღვაწავი ათი 188, 9; წარმოიღეს ხარკი ... თუალეები იაკინითი და ზურმუხტით

ნ. ერთი 188, 10; ვერ იარებოდა ნ. 195, 15; შეკდა მეფე ნავსა 177, 6; რომელი ... ივტოდეს ნავითა 176, 2; უწყოთ (თქუნენ) ... სიმარჯუე (მათი) ზღუათა შინა ნავებითა 170, 8; რათა სპანი ნ. მოვიდენ 170, 10 [ნავ].

¹ გამოცემაშია: მქეცის-ბუნებინანი.

ნაპარდი-ი ქენება იწყეს რბევად
 მრგული ნავარდსა 194, 10 [ნავარდ].
 ნატილი რომლისა იყო თუალი ... ნათელი 167, 21; მიიღეთ ნ. საუკუნო 203, 15; ნ. მიიღეს 240, 1; არა დაუტეო (მე) ნათელსა შემწველსა 174, 5; არა სურვიელ არს ხილვად ნ. 192, 4; სურვიელ ხარ შენ ... ნ. მას დაუსრულებელსა 192, 7; ეღვა (მას) გვრავნი ნათლისა 167, 7; მიჰყო (მან) კელი გვრავნსა ნათლისასა 167, 16, რომელ არს მშობელი ყოველთა შვილთა ნათლისათა 201, 19; მათისა ნათლისაგან ვერ შეუძლებდა დაბნელებად დამე 161, 19; რომელი-იგი იხილეთ ... გვრავნოსანი ნათლითა 168, 13 [ნათ].
 ნატიანსა-ი მონათესავე არჩილ მოივანა ცოლი ... ნათესავი იუბიმიანოს მეფისა 140, 2; დედა მამისა შენისა ... ნ. (იყო) იუბიმიანოსისა 172, 14—15; გამოჩენილ იყო მოჰამად, ნ. ისმაელისი 229, 10; იყო ... მათ თანა სიმრავლეთ ... ტაძრულისა მათისა და ნ. ერისთავთა და პიტიახშთა 237, 5; მოვიწვევიდის ... ნ. მეფეთა 240, 20; იყო ... ვარზმან ნ. სპარსთა ერისთავისა 242, 4; რომელი-იგი იყო ნ. მირიან მეფისა 242, 6; რომელინი დანერგნა ... მირიან, ვინა თრდატ, დედით ნათესავმან ჩემმან 169, 17; კეისარმან მოუწოდა ძესა ბაკურისსა, ნათესავსა დაჩისსა 225, 1; (არჩილ) მეორე (ძმისწული) მისცა პიტიახშსა, ნ. დეროზისსა 241, 19; ძიებ-აყოს კეისარმან ნათესავისა ჩუენისათვის 236, 19; რომელი ეცვოდა ვახტანგს მამისა ძმისწულად ნათესავისაგან რევისა 151, 8; ნ. მირიან მეფისა ... ვახტანგ და დანი მისნი დარჩომილ იყვნეს 159, 7; მირიან და გრიგოლ იყვნეს ნ. რევისა 159, 10; მოერთნეს (მას) ... ერისთავნი ... ნ. დიდისა თრდატისა 159, 20; რომელი წარმოველინა ემიშს ... ნ. ამათისა 233, 13; რომელი იყო ნ. დავით წინასწარმოტყუელისა 243, 9; (არჩილ) ერთსა მთავანსა მისცა ცოლად ნ. აბუხუსროსა 244, 14; გუელი და ნათესავო ასპიტისაო 172, 14;

ნათესავნი ქართველთა მეფეთანი ...
 დარჩეს კეცხა კახეთისასა 139, 9; იგინი იყვნეს ნ. ბაქარ მირიანის ძისა 159, 8—9; რომელი ვართ ნ. ნებროთ გმირისანი 161, 12; რომელ დაემორჩილნეს (მას) ყოველი ნ. ნოესნი 161, 16; რათა ჰნანენ ნ. შენნი 184, 8; განიყვნეს ნ. 207, 1; ქართველნი დასხდებოდეს, წარჩინებულთა ნ. 207, 15; ნ. მირდატისნი ... დარჩეს კლდეთა შინა 217, 11; ნ. დაჩისნი ... დარჩეს კახეთს 219, 1; ნ. მორწმუნისა მირიან მეფისანი ... ეკლესიანთა მანუებელნი იყვნეს 222, 7; ნ. ბერძენთანი ... ჰლვლიდეს ... განძთა 230, 13; მოვიდენ ბერძენნი და ... მოიძიენენ ნ. მათნი 231, 7; ყოველი მთავარი და პიტიახშნი, ნ. ერისთავთა და წარჩინებულთანი შეამოტუნეს კავკასიად 234, 4; მითინი ქართლისათა და ყოველნი ნ. მათნი წარვიდეს ეგრიად 234, 30; რომელი არაიან ნათესავთა შენთაგანმან იხილა 201, 12; ითხოვეს, რათა უჩინოს მეფე ნათესავთაგან მეღვთა ქართლისათა 217, 21; ნათესავთა მეფეთა ქართლისათაო 161, 11 [თეს].
 ნატიანსა-ი ხალხი, ტომი აღწერეს (მათ) ნათესავი თუსი და ქუეყანა 231, 6; მორწმუნე იყო შენ ... შორის ნათესავსა სპარსთასა 168, 9; (მან) რქუა ნ. სპარსთასა 231, 2; არა მოაკლდეს ნ. შავთსა ბრძენი 240, 6—7; უმერებმან აოცრა ... შუელოსათეს ნათესავისა შენისა სპარსთასა 165, 21; (იონი) იყინენ ... მორჩილებასა ქუეღე ნ. შენისასა 204, 2; იქმნა ყოველი კაცი თუთო ნათესავითურთ მეტყუელ თუთო ენასა 162, 6; ესე იყო ნათესავად სპარსი 142, 16; განუტევენ ნათესავნი ესე 162, 15; ყოველი ნ. ... ღმერთსა მსახურებლით 163, 14; ბერძენნი ნ. ღმერთისანი ... არიან 165, 22; დასხნეს (მათ) აღივანა მათსა ნ. სპარსთანი 187, 18; არიან ქურდნი ნ. იგი, რომელ წარმოტყუენა აბაშთავან 195, 20; მიგუტნა ჩუენ უცხოთა ნათესავთა 146, 9; ნ. ჩემთა და სახლსა ჩუენსა ნუ შეურაცხ-ჰყოფთ

203, 16—17; ჰყავ ... ზრახება ... სხუაოცა ნათესავთა 191, 8 [თეს].

ნათესავი-ი შთამომავლობა, თაობა გარდაცვლებულ იყო ნათესავი რვა და მეფენი ათნი 159, 13 [თეს].

ნათესაობა-ა ჭერ-იყო ესეცა ... ნათესაობისათჳს 193, 7 [თეს].

ნათლის-ღმებ შონათვლა ი საგლეხტ ... ნათელ-ილო 142, 12 [ნათ; ლ].

ნამბლევ-ი დამალული გამოიკითხნეს (მათ) საგანძურნი ნამაღვენი 236, 5—6; შენ გაუწყო ადგილი საგანძურთა ჩუენთა ნამაღვეთა 240, 16—17 [მაღ].

ნაბტრ ა ყოველნი ინატრიდეს სიყუდილსა ღოვისა თვისისა 204, 8.

0-2 მორწმუნე ერი მნატრიდა მეფესა 204, 10 [ნატრ].

ნაბჟუნა-ი ალაფი აღიღეს ... ნატუენავი ურიცხე 156, 17; წარმოიღეს ნ. 202, 15; წარსცა ძღუენი ნატუენავისა ... თანა 158, 7 [ტუენ].

ნამმარ-ი აქებ (შენ) ნაქმარსა მისსა 193, 13; შური იგოს მამამან ჩემგან ნაქმარისათჳს მამამთილისა და ქმრისა ჩემისა 144, 3; ითხოვდა მისგან შეწყალებასა და არა ქსენებასა ნაქმართა მამამთილისა და ქმრისა მისისათა 144, 13 [ქმ].

ნაშენა-ი არლარა იპოვებოდა ნაშენები 239, 11; რომელი-ესე დგას მახლობელად ნაშენებსა 162, 11; ვახტანგ ... აღაშენა (უჭარმო) ნაშენებითა უზომოთა 199, 17 [II შენ].

ნაშობ-ი შვილი ორთვე მათგან ძეთა ვახტანგისთა, ნაშობთა ბერძნისა ცოლისათა, მოკუდა ლეონ 205, 12; რომელი იყო შვილთაგან ... ბერძნის ცოლისა ნ. 243, 19 [შენ].

ნაბარ-ი ყოველნი ... ისხმიდეს ნაცარსა 204, 8 [ცარ].

ნაცვალ-ი მაგიერი ნაცვალი შენი არა არს 149, 17; ითხოვეს ვახტანგისგან ოქსთა ნაცვალად¹ დისა მისისა ოცდაათი ათასი ტყუე 157, 5; სინდთა

ლაიპირეს ნ. მეფისა ... მათისა ძე მისი 194, 24; მეფემან ... მისცა (მას) ნ. ჯაბუეთი 205, 15; რა გნებავს ... ნ. მსახურებისა შენისა 242, 17 [ცვალ].

ნაცხიზარ-ი არჩილ ... დაქდა ნაციხარსა კიდრისსა 243, 8 [ციხე].

ნაწილ-ი ყოელისა განდგომილისა შენისა ესე იყავნ ნაწილი 175, 18; რომელი ნ. მამათა შენთა არს 183, 1; ვახტანგ ... უკუმოულო სამელოსა ამას ორი ნ. ჯაზირეთისა 240, 4; ნ. არჩილისი იყო განზოგებით გამონაყოფი ყოველთა ამთ ქვეთაგან 242, 9; ჟუანშერს ... უმეტესი ნ. მისცა (არჩილ) 242, 10; არა შინდა ნ. შენჯად 242, 22; ნაწილად ძმათა შენთა მიმიცემია (მე) ტასისკარითგან და წუნდითგან ვიდრე სომხითამდე 203, 19 [წილ].

ნაწუქა-ი მცირე ეწყუნინან სპარსნი ნაწყუქელთა ლაშქართა, მტყუენველთა ქართველთა 141, 9 [I წუქა].

ნახმარ-ი (ვახტანგ) უყრა ... თავისა მისისა ნახმარი 175, 17; ჯაზირისა ნ. ... შენი არს ხელდრი 182, 21; ნ. სიკილისა ... მოგუელო 183, 6; (საგანძურისა) ნ. წარილო (მან) ქუეყანასა ეგრისსა 222, 25; ნ. საქონელისა ... მისცა არჩილს 232, 26; (გქონდეს) ნ. შენ და ნ. (ქქონდეს) მათ 241, 4; მეფემან სპარსთამან ... ნახმარნი წარმოიყვანა 195, 19; მეფემან სპარსთამან ... ნ. დაუტევენა 195, 19; წარვიდეს ნ. მათგანნი 244, 11—12; ნ. მოვიდეს კახეთად 244, 13 [ხეც].

ნახვ 0-2 რომელ ნახე გურჯენითა 168, 16; ნახონ ჰირი 230, 14; არა გინახავს (თქუენ) ჩემგან კეთილი 147, 17; მამათა კულა ჩემთაგან გინახვან (თქუენ) დიდნი კეთილნი 147, 18 [ნახ].

ნაწმ ი-უ არა შინდა (მე) ნაწილი შენგან 242, 22; რომელი გინდა ჩემგან 184, 1; არარომელი ჩუენ გუნდა 173, 9; უნდა სპარსთა წყობა მათი 171, 4 [წ].

ნება-ა არჩილ ... აღუსრულა ნება მისი 142, 1; ლოცვამან ... ყოს ნ. შენს 166, 23; მისცა ნ. ვახტანგს 170, 19;

¹ გამოცემაშია: ნაცულად.

სიბრძნესა კაცთასა და ნებასა სძლევს
 ნ. ღმრთისა 176, 12; არა არს ნ. შენი
 176, 13; არცა ... იყო ნ. ჩემი 176,
 14; ეყო ნ. შენი 182, 17; ვახტანგ
 ... ნებასა (?) მივახლებოდა 175, 11;
 სიბრძნესა კაცთასა და ნ. სძლევს ნება
 ღმრთისა 176, 12; ნებითა თუსთო
 აღიჩევედეს სჯულსა ჩუენსა 145, 1; ნ.
 ... შენითა მიგიცემია თავი შენი 191,
 15 [ნებ].

ნება-აღსრულებით ცხოვნი, მეფეო
 ... ღიღებოთ და მტერთა შენთა ზედა
 ნება-აღსრულებით 148, 12 [ნებ;
 სრულ].

ნება ს უ რ ე ი ლ ი თ შენ თავითა შე-
 ნითა მიწებ (მე) 184, 15; ესრეთ იწება
 ძმამან ჩემმან, ვახტანგ მეფემან 184,
 12; არა ი. მისგან წაღებულ წუქეთი
 243, 22; მათ არა იწებეს (იგი) 205, 10;
 უკუეთო იწებო 243, 14; ვინ იწებოს
 162, 15; იწებოს წარსლვა ქართლს
 187, 3; ი. ლოდინება შენი 187, 4.

ი-2 არა მწებავს (მე) შენი 165,
 5; მ. განმართლება თავისა ჩემისა
 165, 17; მ. (მე) 182, 11; შენ გწე-
 ბავს ხილვა მისი 162, 17; რა გ-
 შენ 166, 1; გ. (შენ) 167, 21; 184, 2;
 გ. შეაწებება ჩუენი ჯელსა ბერძენთასა
 172, 16; რაცა გ. (შენ) 182, 10; რა გ-
 242, 16; ვითარ გწებავს თქუენ ქალა-
 ჭისა ამის ... საქმე 169; 8; ეწება,
 რათა აღვიდეს ცად 161, 22, მწებვი-
 და, წებვიდა (ვარ.); ვინცაიენ შენ გე-
 წებოს 198, 4; თუ ეწებოს ღმერთსა
 236, 22; ეწებოს (მათ იგი) 163, 17
 [ნებ].

ნისლ-ი ღაღესა, ნისლიხაგან განციკრე-
 ბულსა, ... დაესხა ვახტანგ სპარსთა
 202, 7 [ნისლ].

ნიშ-ი ნიშანი განვალ ნიშითა ჭლარი-
 სათა 174, 22; რომელმან ქმნა სას-
 წაულები და ნიშები 207, 19 [ნიშ].

ნიპ-ი საბოძკარი გასცა ნიპი ერსა
 თუსსა 158, 5; მიიღე ნ. შენი 167, 19;
 მისცა ნ. დიდი ... ერსა 178, 8; მისცა
 ნ. (მას) ვახტანგ მეფემან 181, 8; მის-

ცა გორგასალსა ნ. 183, 19; წარსცა
 ყოველი ... ნ. 186, 5; მოართუეს ...
 ვახტანგს ნ. მიუწოდებელი 186, 16;
 მისცა ნ. დიდძალი ... დედასა და დ-
 სა 187, 11; მეფემან მისცა (მას) ნ.
 დიდძალი 198, 7; ვასქენ შეუღვა (მას)
 ... ნიჭისა მიცემითა 216, 10; მეფემან
 განუტევენა ნიჭადნი ... და მეფენი
 კავკასიათანი ნიჭითა დიდითა 157, 15;
 ჩუენ ნ. და საკმრითა ... განუტევენო
 (იგინი) 198, 4; მეფემან წარმოგზავნა
 იგი ნ. დიდითა 216, 5; სამნი ნიჭნი
 გითხოვნა 168, 20; წარიხუენს ნ. იგი
 ღმრთისამიერნი 228, 4 [ნიჭ].

ნიჭაღ-ი მაშველი ლაშქარი ოვ-
 სთა ... ჰყევს ნიჭადნი ხაზართანი
 151, 24; ვახტანგ მეფესა ... რომელ
 ყევს სპანი ... სპარსთა ნ. 152, 4;
 მეფემან განუტევენა ნ. 157, 14 [ნიჭაღ].

ნუ* ნუ აყენებთ (მას) 145, 1; ნ. გან-
 ლანებთ 154, 9; სხუასა ნ. აწუეე 171,
 16; ნ. ეძიებთ ძლევისა 173, 15; სიყუ-
 არულსა ნ. დაუტეობთ 203, 17; ნუშ-
 ცა რა იქმნების საქმე უშუერი 171,
 22 [ნუ].

ნუშ-ეშინის-ცამა 0/ე-3 ვახტანგ ნუგე-
 შინის-ცემდა სპათა მისთა 156, 4; თქუ-
 ენ ნუგეშინის-გეციოთ ერისა ამისთეს
 176, 20; ნწუხარება ... დისწულისა
 თქუენისა მიერ ნუგეშინის-ვეც 176, 19
 [ნუ; შინ; I ც].

ნუგეშინისცემულ-ი ნუგეშინისცემულ-
 თა ... აღიზახნეს 153, 17 [ნუ; შინ;
 I ც].

ნუჯაუა* ნ უ თ უ, ე გ ე ბ ნუჯაუა¹ ...
 იცალოს მეფემან 141, 16; ნ.¹ ... შუ-
 რი იგოს მამამან ჩემმან 144, 2—3; ნ.¹
 ... იხილოს ღმერთმან 166, 12; ნ.¹
 ... განწყრეს დედისძმა ჩემი 169, 18;
 ნ.¹ ... სპანი ... მოვიდენ 170, 10;
 ნ. შევიდენ სპარსნი 182, 8 [ნუ; უჯაუ].

ნულარამცა ნულარამცა კელ-გეწიფების
 ... ეწებულ მათლა 240, 11 [ნუ].

¹ გამოცემაშია: ნუ უჯაუ.

მ

ოღენ* შეიწრებულ იყო ქალაქი ოთხ თუე ოღენ 163, 20; განგრძელდა მათ შორის ბრძოლა ოთხ თუე ო. 180, 15; ვახტანგ აშენებდა ქალაქსა ტვილისისასა და საფუძველი ო. დაედვა 200, 6; ღამესა ნისლისაგან განციკრებულსა ო. დაესხა ვახტანგ სპარსთა ზედა 202, 7; ღარჩა მირდატ ო. 205, 13 [ოღენ].

ოღენ-ი მრავალმოწყალემან არა შეცოდებათა ჩუენთა ოღენი პატივი მოგუაგო 148, 16 [ოღენ].

ოღეს* რ ო ღ ე ს ა ც რ ო ც ა ოღეს მორწმუნეთა აკლონ მსახურება ღმრთისა 147, 8; მირიან ო. შემოპყვა მედესა სპარსთასა 160, 10; ეკლესიანი კორცთან ო. დაირღუენ 164, 16; ო. მოვიდეს ... კეისარი 170, 1; ო. შეკრბენ ვახტანგ და იგი 170, 22; ო. წარიყვანებდე ცოლსა შენსა 177, 14; ო. მოხუდე ჩემ თანა 184, 11; ეკლესია ... ოღესმე დაირღუეს 164, 15; ო. განელიან (მათ) ფონი 180, 6 [ოღეს].

ოთხ-ი ესე ყოველი აღესრულა ოთხ თუე 157, 13; შეიწრებულ იყო ქალაქი ო. თუე ოღენ 163, 20; განგრძელდა მათ შორის ბრძოლა ო. თუე ოღენ 180, 15; შემდგომად ოთხისა წლისა საგლუხტ მიუღდა 143, 5; წარიტანნა თანა ოთხნი წარჩინებულნი მისნი 185, 22; გამოჩნდეს ო. იგი წარჩინებულნი 188, 18; ესხნეს არჩილს ... ასულნი ო. 244, 18 [ოთხ].

ოთხ-ი ატახ-ი უძლუნა (ვახტანგ ხუასროს) ზროხა ოთხი ათასი 182, 5 [ოთხ; ათ; ახ].

ოთხმოც-ი ატახ-ი ვახტანგს ... მოკგუარა (კეისარმან) ... ოთხმოცი ათასი შეეღარი 180, 16—17; მომიღუენია შენდა ო. ა. მკედარი 180, 18 [ოთხ; ოც; ათ; ახ].

ოთხშარპ-ი რომელსა ... ვერ იარებოდა ნავი და ვერკა ოთხფერკი 195, 15—16 [ოთხ; ფერკ].

ომ-ი ვახტანგისი და თარკანის ომი 153, 10 (სათ.); ვახტანგისი და ბაყათარ ოგ-

სის ო. 154, 4 (სათ.); ვახტანგ გორგასლისა და პალეკარპოს ბერძენთა სპასპეტისა ო. 174, 20 (სათ.) [ომ].

ომ-ი ესხნეს ვახტანგს ბერძნისა ცოლისაგან სამ ძე და ორ ასულ 199, 14; მე დღეს საზღვართა ჩემთაგან ორი სამეფო მივანიზე 184, 6; აღილო მისგან ხარკი ო. ეგზომი 195, 3; კრპლითა მისითა უემოულო სამეფოსა ამას პალესტინე და ო. ნაწილი ჭაზირეთისა 240, 4; ეერა ჰკრა (ბაყათარ ვახტანგს) ისარი, ორისა ისრისაგან მეტი 155, 9; ერთითა იოტოს ათასი და ორითა ბევრი 236, 22; განყვნა მეფემან სპარსთამან აბაშნი ორად 195, 18; ორნი მეფენი ... მოვლენ 167, 3; იხილნა (მეფემან) ო. საყდარნი 167, 5; უუუეთუმცა ო. ეგე არა, რომელნი გუერლით გიღგან 167, 12; აღილო (სპარსთა მეფემან) მისგან ხარკი ... ო. შეილნი, მძეულად 195, 4; აწ ო. ესე, მათნი თხოილნი, აუკრთხენ 198, 3; ცოლი და ო. ძენი ვახტანგისნი წარიყვანეს სამთა მათ ერისთავთა 204, 17; სტეფანოზს ესხნეს ო. ძენი 232, 23; შენ წარიხუენ ო. იგი გვრკენნი 236, 13; ესხნეს არჩილს ძენი ო. 244, 18; ჭუანშერ სპასპეტი და ორნივე ეპისკოპოსნი დასხდეს 147, 3; იზახდეს კმითა აღწეენულითა სპანი ო. 155, 8; ო. ესე ძერისმოქმედნი ძერმანვე მონადირნა 176, 15; შეკრბეს ... ო. მეფენი 181, 22; ღონესა ეძიებდეს ო. 194, 11; დაიბანაეკს ორთავე სპათა 151, 20; აღიზახნეს ო. 152, 7; ო. სპათა დასცენენ სპარსნი 170, 21; აღიზახნეს ო. მათ განწყობილთა 175, 11; ყოველი დავდევით ორთა მათ თანა გვრგუნთა 236, 9; დაიბანაეკს (ავარიანთა) წყალთა მათ ზედა ო. 238, 6; მიერითგან სახელ-ედვა ო. მათ მდინარეთა 238, 11; აღაშენა (არჩილ) ციხე-ქალაქი ო. წყალთა შინა 244, 1; დაჭედ ორთავე მდინარესა შორის 162, 14; თაყუანის-სცა (ლეონ) ო. მეფეთა

183, 5; ო. მათ აქუნდა ოროლები 194, 9; მუნ იქმნა ქალაქი ერთი შორის ო. ეკლესიათა 199, 3; არჩილ ... ო. ამით განუყო ზენა სოფელი 242, 1; არა ჭერ-არს ჩემგან ორთა ცოლთა პერობა 196, 3; დაეცემოდა ორთავე სპათაგან ურიცხვ 201, 7; ო. მათგან ძეთა ვახტანგისთა, ნაშობთა ბერძნისა ცოლისათა ... დარჩა მირდატ ოდენ 205, 12; ერთის მთისაგან გამოვალს თავი ორთავე 151, 19; სპანი ორთა-ნივე დაიკონეს 203, 6; დაიკოცა (მრავალი) ორთაგანვე სპათა 203, 4 [ორ].

ორ-ი ატახს-ი იყო მათ თანა ... სპათა-გან აფხაზთა მბრძოლი ორი ათასი 237, 6; რომელი აქიდა ... მკერცხლსა ორი ათასსა 236, 16 [ორ; ათ; ახ].

ორას-ი ატახს-ი დადგეს მტკუარსა იმიერ და ამიერ ვითარ ორასი ათასი 158, 18; ზოერთო (მას) ვარაზ-ბაქურ ... ორას ათასითა მკედრითა 159, 2 [ორ; ახ; ათ].

ორასმეგრას-ი ო რ ა ს ო რ მ ო ც დ ა მ ე ა თ ე ო რ ა ს მ ე გ რ ა ს ე ხ ა წ ე ლ ს ა გა ნ ი ვ თ ო ს მ ე ჭ ო ბ ა მ ა თ ი 239, 18—19 [ორ; ახ; ერგ].

ორასორმოცი-ი ატახს-ი იყო ლაშქარი ვახტანგისი ორასორმოცი ათასი 202, 3 [ორ; ახ; ოც; ათ].

ორასორმოცდაათი-ი რომელ არს ორას-ორმოცდაათი წელი 230, 9—10; გარ-დაკლეს წელი ორასორმოცდაათნი 215, 19 [ორ; ახ; ოც; ათ].

ორგზის წარელო ქადაგმან ორგზის 174, 17 [ორ].

ორგნითვე ო რ ი ვ ე მ ხ რ ი დ ა ნ მ დ ი ნ არ ის ა ... პირსა ორგნითვე ქარაფნი იყენეს კლდისანი 151, 21 [ორ].

ორმოცდაათი-ი ატახს-ი მიერთნეს (ვახ-ტანგს) ყოველნი მეფენი კავკასიანნი ორმოცდაათი ათასი 151, 13; შეკრბა ვახტანგის საბრძანებელსა ქუეშე ბერ-ძენი და ქართველი და სომეხი ო. ა. 186, 20 [ორ; ოც; ათ; ახ].

ორმოცდაშემათი-მ დაეცადნეს სარკი-ნოზნი შემოსლვად ქართლად ყრუსა წარსლვითგან წელიწადსა ორმოცდა-მეათესა 244, 16 [ორ; ოც; ათ].

ორმოცდასამ-ი ატახს-ი მოსწყდა სპა-თაგან ვახტანგისთა ორმოცდასამი ათა-სი 176, 3 [ორ; ოც; ათ; ახ].

ორმოც-ი, იხ. **ჰორმოც-ი**.

ორმეზ გაქცევა ა-მ (ბარამ ჩუბინ-მან) აოტა ბანაქი მათი 220, 6; აოტნეს (მათ) იგიანი 175, 19; ა. (მათ იგინი) 217, 17.

ი. ვნ. იოტა ქასრე ჩუბინისაგან 221, 2; ი. ჩუბინი სპარსეთით 221, 3; იოტ-ნეს პაქანიკნი და ჩიქნი თურქთაგან 157, 1; ი. მეფენი ჩუენნი 160, 15; ვერ ი. (იგინი) სიმრავლისაგან 202, 15; ერთითა იოტოს ათასი 236, 22 [ოტ].

ორმოც-ი გამოიღეს (მათ) ... ოქრო და ვეცხლი 143, 9; დადნებოდა ო. და ვეცხლი 162, 3; მისცეს (მათ) ... ვახ-ტანგს ... ათასი ლიტრა ო. 170, 15; წარმოიღეს (მათ) ხარკი ჰინდოთა მე-ფისაგან ... ო. აქლემი ასი 188, 10; განუყო (სტეფანოზ) ყოველი ზუასტა-გი სამეფოსა მისისა, საგანძური ოქროს-სა და ვეცხლისა 232, 24; არჩილ დაჰ-ფლა ... სამსახურებელნი ო. და ვე-ცხლისანი ქვესა უჯარმოსასა 233, 1; შენ წარიხუენ ორნი იგი ვურგუნნი ო-და ანთრაკისანი 236, 13; რომელი მო-უძღუნა სპარსთა მეფემან ვახტანგს ყოველსა თანა ო. და ვეცხლსა 236, 15; თავსა ზედა ედგა (მას) გურგუნი ნათლისა არა ოქროსი 167, 7; ვახტანგ მეფესა შეექმნა ჩაბალახი ო. 180, 9; რომელ არს თარგმანებით: შთა ო. 233, 5; რომელ ნახე გურგუნითა ... ოქროსათა 168, 16; რომელი განშუ-ენებულ არს ოქროთა და ანთრაკითა 174, 6; შეექმნა (მან) ქვა ოქროდ 161, 17 [ოქრო].

ოს-ი ატახს-ი მოვიდეს (იგინი) ოც ათასითა მკედრითა 186, 15 [ოც; ათ; ახ].

¹ გამოცემამაჲ: ორას მეგრასესა.

ოცდაათ-ი ათას-ი ითხოვეს ვახტანგის-
გან ოვსთა ნაცვლად დისა მისისა ოც-
დაათი ათასი ტუეე ოვსეთისა 157, 5;
მისცა ვახტანგ (ოვსთა) ო. ა. ტუეე
157, 7; მისცა (ვახტანგ ოვსთა) სხუა
ტუეე ო. ა. 157, 10 [ოც; ათ; ას].
ოცდაათხუთმეტი-ი ათას-ი მოსწყდა
სატლითა სარკინოზთაგან ოცდათხუთ-
მეტი ათასი 237, 19; წარილო (წყალ-
მან) ცხენი ო. ა. 238, 10 [ოც; ათ;
ხუთ; მეტი; ას].

ოცდაორ-ი იყო ვახტანგ წლისა ოცდა-
ორისა 159, 3 [ოც; ორ].
ოცდარვა-ი ათას-ი სპათაგან ვახტან-
გისთა მოკულა ვითარ ოცდარვა ათა-
სი 202, 14—15 [ოც; რვა; ათ; ას].
ოცდასამ-ი ათას-ი წყალმან ... წარი-
ლო მათგან მყვრცხლი ოცდასამი ათასი
238, 8 [ოც; სამ; ათ; ას].
ოცხ-ი შუამდგომლობა; ვედ-
რება შეწირე ოხა ჩუენთს 237, 3
[ოხ].

პ

პალატი-ი სასახლე, დარბაზი
შეელო (ვახტანგ) ვიდრე პალატამდე
მეფისა 202, 10 [პალატ].

პარასპევი-ი აღდიან (მათ) პარასკევი,
ვითარცა დიდი პ. 229, 1—2; სტეფა-
ნოზ დაუწერა (მათ) კრება ყოველთა
პარასკევთა 228, 13 [პარასკევ].

პარპით მალულად ბაქურ ... წარე-
მართა ვასქენს ზედა პარპით 216, 14
[პარ].

პასუხ-ი ჰქონდამეა პასუხი შენისა სი-
მართლისა წინაშე ღმრთისა 165, 13;
მისცა (მას) მეფემან ვახტანგ პ. სა-
ეროდ 171, 13; გამოგზავნა (სპარსთა
მედემან) მოციქული ბაქურისი პასუ-
ხითა კეთილთა 216, 21 [პასუხ].

პასუხის-გემა პასუხის გაცემა
ი-უ პასუხ-უყო ვახტანგ ბაყათარს 154,
14 [პასუხი; გ].

პატიპაშ-ი მთავარი ვახტანგ ...
დაჲ მისი, ხუარანძე, მისცა ... ცო-
ლად პატიპაშსა სომხითისასა 199, 18;
ვახტანგ მოაელინნა პატიპაშნი და
სპასპეტი 202, 5; მთავარნი და პ. ...
შეიწიკონეს კავკასიად 234, 3 [პა-
ტიპაშ].

პატიპ-ი გუამი ... შუშანიკისი წარმო-
ილეს დიდითა პატიპითა 216, 17 [პა-
ტიპ].

პატიპის-ცემამ 0-2(8) პატივ-სცემდა ვახ-
ტანგს ყოველი ერი სპარსეთისა 187,

12; პატივ-სცემდი მეფეთა და ერთა
მაგათ ქართლისათა 240, 10—11 [პა-
ტივ; I ო].

პატიოსანი-ი რომელმან მოგუეა ... სა-
ჭურველად ქუარი მისი პატიოსანი
140, 16; (არს) ქუარი მისი პ. საჭურ-
ველ ჩემდა 154, 16; პ. გუამი მისი
დადვეს მცხეთას 229, 7; არჩილ ...
ძალითა პატიოსნისა ქუარისათა მოსრნა
(იგინი) 140, 11; შეკრბიან ... ეპის-
კოპოსნი და მღვდენი ... წინაშე პ.
ქუარისა 229, 1; ამან იწყო ეკლესია
ქუარისა პატიოსნისა 221, 15; ეკლეს-
სია ქუარისა პ. და სიონი ტფილისისა
განესრულნეს ადარნასე ქართლისა
მთავარსა 227, 11; დემეტრე აწენებდა
ეკლესიასა ქუარისა პატიოსნისასა 223,
13; მან მოადგნა ზღუდენი ეკლესიასა
ქუარისა პ. 228, 12; წარძღუენებითა
ქუარისა მის პატიოსნისათა ... ვი-
ძითო შური ოვსთა ზედა 148, 6; მიწ-
დობითა ღმრთისათა და წინამძღურო-
ბითა ქუარისა მის პ. ... წარვალ 150,
5; ღადრობა არა კელ არს კაცთა პა-
ტიოსანთა 171, 17; განუყო (სტეფა-
ნოზ ძეთა თესთა) ... საგანჭური ოქ-
როსა და ვეცხლისა და თუალთა პა-
ტიოსანთა 232, 24—25 [პატივ].

პატიჟ-ი სასჯელი არა შეეცოდებათა
ჩუენთა ოდენი პატიჟი მოგუაგო 148,
16; დიღსა პატიჟსა ღირს ვიყვენით

¹ გამოცემაშია: პატივს-ცემდი.

148, 15; მრავალმოწყალემან ... კნინთა პატიჟითა გუწუართანა 148, 17 [პატჟუ].

პატრიარქ-ი რქუა მას პატრიარქმან 197, 12; ანტიოქელმან პ. აკურთხნა თორმეტნი ეპისკოპოსნი 198, 5; მიგავლინო შენ პატრიარქისა კოსტანტინეპოლელ 197, 8 [პატრიარქ].

პატრუპ-ი არა დამრიტო პატრუჟი მგზებარე 197, 2 [პატრუჟ].

პატრუსაბ-ი წერილი მეფისა მეფის მიმართ პატრუსავასა წერილ იყო ესრეთ 158, 13 [პატრუსავა].

პილო-ა აღჯდა მეფე პილოსა ზედა 173, 1 [პილო].

პირ-ი საგდუხტ ... დადვა პირი თუსი ფერკთა მისთა ზედა 144, 11; ერისთავმან (ციხისთავსა) ... პ. დრაჰკნითა აღუესო 225, 10; საგდუხტ ... დავარდა პირსა ზედა 144, 11; დადევ წინაშე პ. მტერისასა 173, 19; მან ფერკი ... მიამთხვა პ. მეფისასა 196, 21; პირითა მათითა აკურთხევედენ 165, 7 [პირ].

პირ-ი² სიტყვა არლარა ერჩდეს ურთიერთას პირსა მოყუსისა თუსისასა 162, 7; ერთითა პირითა თქუეს (მათ) 168, 4 [პირ].

პირ-ი³ ნაპირი მდინარისა მის პირსა ორგნოთე ქარაფნი იყვენეს კლდისანი 151, 20; ვახტანგ ... შთადგა მდინარისა პ. 153, 11; მოდგა ესე ბაყათარ პ. მდინარისასა 154, 9; პირისაგან მდინარისა უკუდევ სამ უტევან 155, 3; ქარაფნი იყვენეს ... კლდისანი, ჰალაქნი და ველოვანნი პირთა მდინარისათა 151, 21 [პირ].

პირ-ი⁴ ზედაპირი ყოველი პირი კავკასიისა ... უმკედრო ქმნილ იყო 244, 7; რათა არა დაეცნენ პირითა მახვლისათა ერნი თქუენნი 171, 23 [პირ].

პირველ პირველად, აღრე რომელი-იგი პირველ მოყევანა (ვახტანგს) სპარსთა მეფისა ასული 199, 9; ვიძითო შერი პ. ოგსთა ზედა 146, 14; პირველვე საქმე ესე ვაუწყით (კეისარსა) 170, 1 [პირველ].

პირველ-ი პირველი ენა ასურებრი იყო 163, 1; იგი არს პ. ყოველთა მეფეთა 163, 8; პირველსავე შეკრებასა უხეთქნა (ვახტანგ) კრმალი ფარსმან-ფარუსსა 152, 7; პ. შეკრებასა სცნა (მას) ვახტანგ ოროლი 153, 14; შეწირა (მან მას) მადლოდა უმეტეს პირველისა 155, 16; ძესა მისსა პირმშოსა პ. ცოლისასა ... მისცა ქალაქი ჰერემისა და ნეკრესისა 199, 15; რომელნი პირველითგან მოაქამომდე ... მტერნი არიან ჯუარისა მისხურთანი 191, 3; დაუტევნა (მან) მის თანა ... წარჩინებულნი მისნი: პირველად ჯუანშერ სპასპერი 185, 12; პ. მოვიდეს (რგინი) ჯორჯანეთს 187, 17; ჯერ-იყო ესეცა პ. 193, 7; მეფე იგი ... დაემოჟურა ვახტანგს ... პ. ამისთვის, რომელ ... არა მოკლა 195, 6; პ. ... განივლინა ეპისკოპოსი 197, 19; პ. განემზადე ბრძოლად ჩუენდა 200, 10; პ. ... მიიღე ნათელი საუკუნო 203, 15; ვასქენ შეუდგა (მას) ... პ. ლიქნითა და ვედრებითა 216, 9; მოვიდა პ. ქართლს 224, 2; ერისთავმან პ. პირი დრაჰკნითა აღუესო (მას) 225, 10; პ. ნათელი მიიღეს (მათ) 239, 24 [პირველ].

პირველმოწამე-ა არს ... კრება და ქსენება პირველმოწამისა სტეფანესი 229, 5 [პირველ; წამ].

პირველქსენებულსა-ი ციხე აევო პირველქსენებულსა ფეროზს 159, 18 [პირველ; ქს].

პირისპირ მიეტევა (ვახტანგ პალეკარპოსს პირისპირ 175, 16 [პირ].

პირმშო-ა შენ ხარ პირმშო შული ჩემი 203, 18; წარიყევანა (მან) ძე თუსი პ., მიპრ 232, 25; ძესა მისსა პირმშოსა ... მისცა ქალაქი ჰერემისა და ნეკრესისა 199, 15; თქუენ პირმშონი შეილნი ხართ 176, 17; ჩუენ პ. ვართ 181, 16 [III პირ; შევ].

პირუტყუ-ი პირუტყუთაცა იციან სარგებელი თავისა მათისა 190, 8; არლარა იპოვებოდა ... საქამალი კაცთა და პირუტყუთა 239, 11; მიმივლენდა (მე) ... გუემა ... მომსრველი კა-

ციოვან მიპირუტყუთამდე 237, 14 [I პირ; I ტყუ].

პიტიახში-ი მთავარი (არჩილ) ქეორე (ძმისწული) მისცა პიტიახშსა 241, 19; ხუარანძე დაწინდებულ იყო სომეხთა პიტიახშისა 185, 9; პიტიახშნი ვინმე არა შეეშუნეს კლარჯეთს 244, 11; თქვენ ... პიტიახშთა ბიერტიანთა, არა გაქსოვანა საქმენი გრიგოლი პართეელისანი 161, 6; იყო მათ თანა ... ნათესავი ერისთავთა და პიტიახშთა ათასი ოდენ 237, 5 [პიტიახშ].

პომპნა 0-2 სპარსნი ... პოვებდეს ეკლესიისა მსახურთა 160, 7; რომელმან პოვა ქორი 190, 3; პ. ... წერილი 224, 17; ვახტანგ მშუდობით პოვნა დედა და დამ მისი 196, 5; პ. წუქეთს მთავარნი 243, 20; ესრეთ პოვეს ჟამი 230, 8; ბერძენთა ... პოვიან ჟამი ჩუენ ზედა 182, 13; მან პოოს იგი 201, 11; ეპოვით ცხოვრება საუკუნო 193, 15; პოვენ (მათ) განძნი იგი 230, 14; შიპოვნიეს (მე) სახსი 179, 8.

ი ვნ. არლარა იპოვებოლა ნაშენები 239, 11; არაენი იპოვა სპათა შორის ვახტანგისთა მბრძოლი მისი 152, 17; ვინა-იგი მოსრული ი. თავსა ზედა მის გორისასა 235, 8; რათა იპოვოს იგი საწამებლად სამკედროსა ჩუენისა 241, 9 [პოვ].

პურომბა-ა წვეულება, ლხინი მე-

ფემან ... ყო პურობა და განცხრომა 143, 12 [პურ].

პურომბა შეეპყრობა, ქონა, ყოლა ი (ნებროთ) კანჯართა და ქურციკთა ქუეითი იყურობდა 161, 15; რომელი ეერ იყურობდეს მეფობასა 217, 4; ვახტანგ ... ასი ათასი ქუეითი იყუარა მის თანა 179, 19; მან იყურა სარწმუნოებასა ზედა ყოველნი წარჩინებულნი ქართლისანი 145, 18; არა კეთილად ვიყუართ სჯული ქრისტესი 146, 7; ესრეთ იყუართ (იგი) 148, 1; იყურას შვილი მისი მამულსა შინა მისთა 144, 15; მან ი. მეფობა 151, 9; ი. ქართლი სჯულსა ზედა ქრისტესსა 206, 10; შეურყეველად ვიყურნეთ საზღვარნი ქართლისანი 141, 19.

ი-უ უპურა (ვახტანგ) თავისა მისისა ნახევარი 175, 17; ვახტანგ ... უფერკი მისი 194, 17; უ. (მან იგი) სუეტსა შინა სამხრით 198, 12; უპურის (მან მას) რქა 159, 5.

ი-უ (სტატ.) სიყუარული ჭუარტუმლისა ... გიყურის (შენ) 172, 16; ეყურა (მას) სჯული ქრისტესი 146, 11; კელი ვახტანგისი ... ე. პეტრეს მღელსა 167, 8; მამათა ჩუენთა ... ეყურა წიგნი ესე 163, 3 [ყურ].

პურომბა-ა ყოლა არა ჭერ-არს ჩემგან ორთა ცოლთა პყრობა 196, 4 [ყურ].

ჟ

ჟამ-ი დრო არა არს ჟამი 149, 10; ჟდადვეს შეკრებისა 181, 19; პოვიან ჟჩუენ ზედა 182, 13; ეცის (მათ) ჟ 191, 5; მისცემოლა ჟ. სპარსთა მეფესა 192, 16; პოვეს ჟ. 230, 8; მას ჟამსა უცალო იყო მეფე სპარსთა 141, 2; მას ჟ. შინა იყო რანს ერისთავად ბარზამოდ 141, 7; მასეე ჟ. გამოვიდეს ბერძენნი აფხაზეთით 146, 4; მას ჟ. იყო ვახტანგ წლისა ოცდაორისა 159, 3; მასეე ჟ. იყო სომხითს კაცი ერთი 216, 1; ჟ. შინა ... ლიქნით ყვიან

სიყუარული 191, 4; ამასეე ჟ. მეფობდა სპარსეთს ... ურმიზდ 215, 26; ჟ. შინა მძლავრებისაგან თქუენისა იქმნის განრყუნელ ქართლი 221, 7; რომელი მას ჟ. იყო საზღვარი საბერძნეთისა და საქართველოსა 235, 4; იქმნა მას ჟ. განრყუნელი ქუეყანა ქართლისა 239, 10; მასეე ჟ. პიტიახშნი ვინმე არა შეეშუნეს კლარჯეთს 244, 11; შენ მიერ მოველით ... უმეტეს წარმატებასა საზღვართა ჩუენთასა ყოვლისა ჟამისასა 149, 3; (ვახტანგ) იყო უმღელეს

კაცთა მის ფამისათა 159, 4; სარკინოზნი ... აქა ფამამდე არღარა შემოვიდოდეს 244, 17; წარკდეს ამას შინა ფამნი 199, 19; ფამთა უკანასკნელთა მოვიდეს მეუფე ცისა 162, 17; მათ ფ. გამოჩენილ იყო მოჰამად 229, 10; მუნ შინა იყენენ (იგინი) ფ. ამათ ბოროტ-

თა 241, 7; ფ. მათ დაეცადნეს სარკინოზნი შემოსლვად ქართლად 244, 15; შემდგომად ფამთა მრავალთა იოტნეს პაკანიკინი და ჭიკინი 156, 24; შემდგომად მცირედთა ფ. შევიდა არჩილცა ეგრადვე 233, 7 [ფამ].

რ

რბ* როგორც, როდესაც ვითარცა რა მამა კეთილი წურთინ შეილსა 147, 10; რ. შევერბეთ, მიგეცე ციხე თუხარისი და საზღვარნი ქართლისანი 171, 12; რ. ბრძოლიან (მათ) სპარსნი არმაზით კერძო, მცხეთით განვიდიან 180, 5; რ. განვიდის ლაშქარი იგი მიერ კერძო მცხეთით, ვწყუნიან არაგუსა ზედა 180, 5; რ. გუჯარი დაწერეს (მათ), აღწერეს ნათესავი თვისი და ქუეყანა 231, 6 [რა].

რბ-ა რა მოწივეულ არს ჩუენ ზედა 148, 9; რ. არს მსგავსება შენი იგბიმიანოსისსა 165, 10; რ. გნებავს შენ 166, 1; რ. იხილეთ 169, 2; რ. ვყოთ ტყუსა ამისთვის 169, 9; ითხოვე თავისა შენისათვის, რ. გნებავს ჩემგან 242, 16; რაცა მოეკსენო მეფესა სპარსთასა 141, 18; რ. ითხოვო ... მოგეცეს 166, 19; ითხოვე ჩემგან, რ. გნებავს 182, 10; აუწყენს (მათ მას) ყოველი, რ. იქმნა 239, 13. რასა იტყუთ 170, 7; რასათვის მოესწყდებით ურთიერთას 181, 3; რად ვთქუ მე ... იგავი 191, 14 [რა].

რბბბ-ბ ქალაქის დასახლებული ნაწილი რომელი რაბატსა შინა უჯარმოსასა აღმიშენებდეს 201, 20—21 [რაბატ].

რბბბ* რომ ევედრებოდეს ღმერთსა მეფე მირდატ და დედოფალი სავდუხტ, რათა მოსცეს ძე 143, 5; მნებავს (მე), რ. ... ესე ცეცხლი დაშრიტო 166, 2; გამოვედ ბრძოლად ჩემდა, რ. ჩემ მიერ მიიცივლო 193, 22;

მიბრძანეს მოხუცებულთა. ჩემთა, რ. მოვიდე წინაშე შენსა 200, 2; კლარჯეთი და შუამთიულეთი მიეც ასულთა ჩემთა, რ. მუნ შინა იყენენ 241, 7; იხ. აგრეთვე: 144, 14; 144, 15; 147, 12; 147, 14; 149, 10; 160, 8; 161, 22; 163, 16; 164, 12; 165, 5; 166, 10; 166, 16; 167, 22; 170, 12; 170, 20; 171, 8; 171, 19; 171, 22; 173, 13; 173, 16; 174, 2; 175, 10; 176, 16; 177, 21; 179, 12; 182, 7; 182, 14; 184, 7; 184, 8; 186, 7; 186, 8; 186, 18; 193, 14; 193, 21; 193, 24; 194, 22; 196, 17; 197, 9; 198, 4; 200, 4; 200, 8; 200, 13; 201, 10; 202, 18; 203, 11; 206, 9; 217, 2; 217, 21; 219, 5; 228, 3; 230, 14; 231, 6; 233, 5; მრავალღონედ ზრახვიდეს (იგინი მას), რათამცა დააყენეს ბრძოლისაგან 152, 22; სთხოვა (მან მას) ბრძოლა თავისთავ, რ. წარიტყუა (მან იგი) 189, 9; (ვახტანგ) გარდაცა საცქედარსა, რ. შეემთხვა ფერქთა ეპისკოპოსისათა 196, 20, აიძულებდეს აგინი მას, რ. უარყო ქრისტე 199, 12; გამოვიდა ერაკლე ფილისტიმად. რ. ეწყო მუნ 230, 2; იხ. აგრეთვე 190, 7; 191, 12; 194, 11; 194, 12 და სხვ. [რა].

რბბბბ რადგან აწ რათგან მოიყვანნიან მამათა ჩუენთა ცოლნი, ასულნი ერისთავთა ჩუენთანი, მისცენ მათ ასულნი ჩემნი 241, 2 [რა].

რბმმმ რომ, რადგანაც დაქმუნდა ვახტანგ ... რამეთუ არავინ დარჩა ... მსგავსი ფარსმან-ფარუხისი

152, 9; შენ შეგუეწერენ ჩუენ სარ-
წმუნოებითა, რ. ლოცვამან ... ამის
ქალაქისმან ყოს ნება შენი 166, 22;
აღებუენ ჴურითა ... რ. შენ ხარ, ვი-
თარცა იულა 197, 6; ერისთავნი ქარ-
თლისანი ვერ სცეალნა ... რ. სპარ-
სთა მეფისაგან და ბერძენთა მეფისა-
გან ჰქონდეს (მათ) სიგელნი მუდრო-
ბისათჳს საერისთვოთა მათა 221, 17;
ვითარ ცნა, რ. მეფენი ქართლისანი ...
წარვიდეს ეგრისად ... შეუდგა კუალ-
სა მათსა 234, 30; იხ. აგრეთვე: 139,
10; 141, 2; 142, 3; 142, 8; 142, 10;
144, 15; 145, 17; 146, 4; 146, 11;
146, 19; 148, 14; 148, 18; 149, 3;
149, 5; 149, 17; 150, 1; 150, 15; 151,
2; 151, 18; 151, 20; 152, 6; 152, 14;
152, 24; 154, 7; 154, 16; 154, 20; 154,
21; 155, 6; 155, 17; 156, 23; 157, 17;
158, 2; 159, 11; 160, 1; 161, 3; 161,
10; 162, 2; 162, 13; 163, 13; 163, 19;
163, 22; 164, 8; 164, 12; 167, 3; 167,
11; 168, 3; 169, 7; 169, 18; 170, 7;
172, 14; 173, 10; 175, 1; 175, 5; 176,
13; 177, 1; 178, 7; 178, 16; 179, 3;
179, 5; 179, 7; 180, 12; 181, 9; 181,
21; 182, 8; 182, 13; 182, 18; 183, 6;
184, 5; 184, 10; 184, 11; 184, 19; 185,
1; 185, 21; 187, 7; 188, 8; 188, 18; 189,
12; 190, 6; 190, 15; 190, 21; 191, 15;
192, 2; 193, 12; 193, 23; 194, 1; 194,
4; 194, 16; 195, 2; 195, 8; 195, 16;
196, 4; 197, 7; 197, 14; 197, 15; 197,
20; 199, 21; 200, 11; 200, 14; 201, 8;
201, 9; 201, 15; 202, 1; 202, 17; 203,
6; 203, 10; 203, 15; 204, 10; 205, 4;
206, 10; 207, 1; 216, 14; 216, 21;
217, 16; 220, 8; 220, 13; 221, 7; 222,
7; 223, 13; 224, 18; 226, 2; 229, 12;
230, 4; 235, 12; 237, 13; 238, 17;
239, 18; 240, 2; 240, 6; 241, 2; 242,
10; 242, 14; 244, 7; 244, 14 [რამე-
თუ].

რამთვან | რამთვან მას შემდეგ,
რაც რამთვან დაეწყო მკერობად,
ვერავის დაედგნეს მისთვის ბრძოლასა
შინა 154, 6; დღეს მეექვსე თუე არს,
... რ. ასმიეს (მათ) კმა ლაშქრობისა ჩუ-

ენისა 163, 12; მოციქული ... მეათე
დღე არს, რ. მოსრულ არს 182, 15;
უკმოიარა გზა ქართლისავე მეშუდესა
წელსა, რ. ჩაველო (მას) 227, 11.
რამთვან მოწვეულ არს განსაცდელი
იგი ... ყოველი დღენი ცხოვრებისა
ჩემისანი მწუხარებასა შინა დამოყო-
ფიან 150, 1; რ. მოწვეულ არს (იგი):
149, 4 [რამ].

რამდენი - რამდენი რაოდენი სული
მოკუდა 164, 22; რაოდენნი გუამნი
... დაგიცემიან 164, 17; რ. ქალწულ-
ნი განხარწნილ არიან 164, 23; წარ-
კდეს ... ეამნი რაოდენნიმე 199, 19;
შემდგომად ამისა რაოდენთამე წელი-
წადთა გამოჩნდა საბერძნეთს კაცო-
ერთი 223, 17 [რამ; ოდენ].

რამდამს ანუ არა აღმოგოკითხავსა (შენ)
... რამდამს ისრაიელმან ისიძვა ...
რაოდენი სული მოკუდა 164, 21; მწუ-
ხარება ესე ... ნუგეშინის-ვეცა, რ. ვი-
ძიე შური მკვლელთა მისთა 176, 19;
რ. გამოჩნდა, მძლე გექმნეს ყოველი
თაჳთანისმცემელი მისნი 181, 10; მა-
შინ გამოჩნდა ცხადად, რ. გესმა უმ-
თავრესისა შენისა ქართლად მოყვანე-
ბა 197, 5; რ. გამოვიდენ (იგინი),
პოუნენ განძნი იგი 230, 14; იხ. აგრე-
თვე: 165, 22; 169, 4; 171, 21; 175, 2;
177, 4; 182, 13; 183, 9 [რამ; ფამ].

რამევა - რამევა იწყეს რამევად მრგუ-
ლივ ნავარდა 194, 10 [რამ].

რამევა - რამევა არს ... თანადგომა და
რევა 239, 23; მსახურება და რა დად-
ვის 239, 24 [რამ].

რამევა - თითქოს, ოდნავ რევა მი-
ხედნა (მან მას) 167, 4; ამბორს-წყო
(მან) მას რ. 167, 16; რ. ეგევითარივე
გურვენი მისცა ეახტანგს 167, 16 [რამ].

რამევა - ან ეწოდა ადგილსა მას კარნი-
ფორა, რევა სისხლისა მუცელი 203,
5; რომელსა ეტყოდა ჩუენება, რ. მო-
ციქული მათი 238, 1; იხ. აგრეთვე
168, 11; 169, 14; 169, 20; 170, 5
[რამ].

რამევა - უფრო, ძლიერ აღილო პეტ-
რე მისევე ვერგვისაგან, რევა უღარე-

სი 167, 17; იწყო (მან) რ. ამბოხებდალ 196, 12; იხ. აგრეთვე: 168, 8 [რე].
რვა-მ გარდაცვალებულ იყო ნათესავი რვა ... ხოლო ეპისკოპოსნი ... რვა-ნი 159, 14 [რვა].

რვაპს-ი ატბს-ი წარმოემართა კეისარი ... რვაასი ათასითა კაცითა 171, 4 [რვა; ათ; ას].

რთვა ხლე ბა; შეერთება ე მათ თანა ერთო კაცი ერთი გოლიათი 151, 24; მათ თანა ე. კაცი ერთი 152, 4; არა ე. იგი გოლიათთა 154, 10 [რთ].
რძღებ აცილებ ა ვახტანგ ...

იჩღებდა ისარსა 155, 6 [ჩღ].

რისხვა-მ მოაწია ღმერთმან ჩუენ ზედა ესე რისხვა 146, 8; რისხვით რქუა (მან) ვახტანგს 172, 13 [რისხ].

რძე-მ რომელ არს ქალაქი, რიუე ხერთვისისა 173, 2 [რძე].

რძე-მ უკმოიქნა (ვახტანგ) ტყუე ქართლისა, რიცხუთ სამასორმოცდაათი ათასი 157, 10 [რიცხუ].

რომელ რომ, რადგანაც რომელ შვილნი მეფეთანი წარჩინებულთა სხლსა შინა აღიზარდნიან 143, 15; რ. ღურჩეს (მათ) წარტყუენულად ჰყენი ქართლისანი 145, 24; ოგსთა რ. ჰყევს იჩადნი 151, 24; რ. ჰყევს სპანის სპარსთა 152, 4; რ. ჰყვრილი ქუეითი ირემსა მიეწიის 159, 4; სპარსნი რ. ჰპოვებდეს ეკლესიისა მსახურთა 160, 7; რ. დაემორჩილნეს (მას) ყოველნი ნათესავნი ნოესნი 161, 15; რ. ზრახვად არს ჩუენ შორის სიყუარულისა ყოფა 166, 5; რ. მოგცა შენ ბეჰელი 168, 17; რ. სიქუ შენ, თუ: „სახელისათუს ღმრთისა ჩემისა მოვკუდე“ 193, 19; რ. ... არა მოკლა 195, 7; ვითარცა განაწესეს მოციქულთა სახარებასა შინა, რ. არს უწინარესობა 197, 23; დიპოცა ორთავანე სპათა, რ. იქმნა სისხლისა მდინარე 203, 4; რ. სიგარძისაგან ვერ დაეწერენ ღუაწლნი წმიდისა შუშანიკისნი 216, 10; რ. სიკუთა შენითა კეისარმან განიხარაო 225, 10; რომელმცა კრალი მისი იყო კისერსა შენსა ზედა 165, 11 [რომელ].

რომელ-ი რომელი, რომელიც ტყუენი ქართველნი, რომელ ჰყევს ოგსთა 157, 8; რ. დარჩა ტყუე ოგსი ამათ განტეობილთაგან კიდე 157, 11; მან, რ. მომცა მე, გვრგუნისა მისგან 168, 14. რ. ნახე, გვრგუნითა ოქროსათა ჰყვრილი 168, 16; გვრგუნი ჰურჩისაგან, რ. მოგცა (შენ) 168, 19; არტავაზ აღაშენა მონასტერი, რ. არს ოპიზა 178, 3; აჰა, დღე იგი, რ. აღმოიქუამს (მე) 179, 1; თქვან: ღურ აზ გორგასალ, რ. არს ესე: მირიღეთ თავსა მგლისასა 180, 13; წყალი იგი, რ. შესლიოდა, გარდაუდგეს 195, 17; ესე არიან ქურდნი, ნათესავნი იგი, რ. წარმოტყუენა აბაშთაგან 195, 21; დაცემულ იყო ეკლესია, რ. არს სიონი 198, 13; არნ ... ქსენება ... ყოველთა მოწამეთა ... რ. წამებულ იყვნეს 229, 6; შემოვლენ აგარიანნი შამად და ჯაზირეთად, რ. არს შუამდინარე 230, 2; საუხუცესოდ რ. მქონდა, მომიცემია შენდა 241, 5; იხ. აგრეთვე: 199, 4; 201, 19; 230, 4; 230, 9; რომელი მოცემულ არს 148, 6; რ. მარჯუენით იქმნ 165, 6; რ. გინდა ჩემგან 184, 1; რ. წარტყუენულ იყო ოგსთაგან 185, 7; რ. ერისთობდა კახეთს 225, 2; რ. მანე ერაყელ განაჩინა 233, 3; რ. დამალა ერაყელ მეფემან 236, 8; რ. ბერძენთა მეფესა წარმოცა მირისთუს 242, 23; იხ. აგრეთვე: 139, 3; 140, 7; 142, 11; 142, 21; 151, 7; 151, 17; 157, 6; 161, 2; 161, 21; 162, 4; 165, 13; 167, 2; 169, 9; 171, 15; 173, 10; 174, 16; 175, 14; 176, 2; 176, 20; 177, 13; 179, 7; 183, 1; 183, 3; 183, 6; 183, 14; 184, 21; 191, 7; 195, 4; 198, 1; 199, 1; 199, 7; 200, 13; 202, 8; 202, 20; 203, 21; 205, 1; 233, 12; 235, 4; 236, 14; 242, 4; 243, 9; 243, 21; რომელი-ესე დგას მახლობელად ნაშენებსა შენსა მაგას 162, 11; რ.-ე. იქმნა პალეკარპოსისაგან 176, 13; რ.-ე. ქმნა დღელსქმამან ჩემმან 176, 14; რომელი-იგი იხილეთ 168, 13; რ.-ი. პირველ მოეყვინა (მას) 199, 9; რ.-ი. მუხნარით ...

იყო 202, 21; რ.-ი. იყო წარჩინებული ვახტანგ მეფისა 241, 21; რომელიმცა ... წარგუძღუა ჩუენ 146, 13; რომელმან მოგუცა ... ჭუარი მისი პატრიოსანი 140, 15; რ. შოაღლინე ანგელოზი შენი 153, 20; რ. ალაღინი ... გლახაკი 153, 21; რ. ყოველივე გამოუცხადა (მას) 169, 1; რ. შოაოკრა ქუეყანა სპარსთა 169, 12; რ. არა თაყუანის-სცეს (მას) 174, 1; რ. არა თაყუანის-სცეს ჭუარსა 174, 3; რ. პოვა ქორი 190, 3; რ. შეჰამა ყუავი იგი 193, 13; რ. წარიწყვიდოს თავი თუსი 201, 11; რ. ქმნა სასწაულები 207, 19; რ. მოაქცივნა ... მთეულნი 229, 7; რომელმანცა მათგანმან სძლოს (მას) 188, 4; რომელსა ერქუა საგდუბტ 141, 11; რ. შორის არს მთა ესე 162, 11; რ. ... აქუნდა გერგუნი 168, 1; რ. სოდელსა ერქუა არტანუჯი 177, 20; რ. კერძსა იძლეოდიან ქართველნი 180, 10; რ. ეწერა მგელი 180, 12; რ. ერქუა დარელი 217, 1; რ. შინა აღწერილ არიან მეფენი 240, 8; რ. ერქუა კალმახი 244, 12; იხ. აგრეთვე: 142, 15; 154, 19; 159, 21; 195, 14; 195, 15; 207, 17; 216, 2; 217, 6; 235, 8; 241, 1; 241, 17; რომელსაცა კერძსა განვიდიან სპარსნი 188, 14; რომელსამე დღესა მათ სძლიან და რ. დღესა ამათ 180, 7—8; 189, 2—3; რომლისა მიერ შეიქმნა ყოველივე 192, 9; რ. მიერ დაცულ ვარ 194, 4; რ. აღწერილი ყოველი დაჯდევით 236, 9; რ. მამა მისი მზახებულ იყო ბაგრატიონთადე 243, 10; რომლისაგან აღმოვალს შზე 162, 12; რ. ვერ მოიცილებდა მოსლვად ქართლად 179, 17; რომლისადა მიეტა მეფობა ვახტანგ მეფესა 219, 1; რომლისათხს ყოველი სპარსეთი ... იგლოის 173, 12; რ. არაიენ უწყის 235, 7; რომლისათხსცა აღასრულა ესე 190, 18; რომლითა იძროდეს მთანი 155, 9; რ. გუძლევდენ 173, 13; რ. ესძლო (შე მას) 175, 6; რომელნი მასვე აღუშენეს 140, 21; რ. იყენეს ვახტანგის თანა 170, 21; რ. მოსდგმანან დაღოთა 177, 9; რ. ქუეყანანი მივცენით (მას)

184, 13; რ. არაიენ ნათესავთა შენთაგანმან იხილნა 201, 12; რ. ვერ იყურობდეს მეფობსა 217, 4; რ. მოცემულ იყენეს 228, 1; რ. შემოღობილ იყენეს 231, 2; იხ. აგრეთვე: 147, 20; 160, 18; 161, 11; 161, 12; 163, 2; 165, 6; 167, 12; 169, 16; 179, 6; 184, 3; 184, 19; 200, 11; 217, 12; 220, 7; 233, 3; რომელნი-ეგე შენ თანა არიან 171, 8; რომელნი-ეხე დღეს ღირს-ყვენ შვილად და ძმად შენდა 242, 21; რომელნი-იგი დაეფუნით ქუეყანასა ჩუენსა 236, 6; რ.-ი. გამოიტანნა მამამან ჩუენმან 236, 10; რომელნიმე წარპყევს (მას) და რ. დაღვებს 231, 4—5; რ. იღობოთადე ადგილითა და რ. ზეთა ზედა გაქდეს 238, 9—10; რომელთა დაიპყრეს სოფელი ესე 165, 8; რ. გუშენეს ჩუენ 236, 8; რ. დასწუნეს მამისძმასა თუალნი 244, 6; რომელთა დაეცნეს მრავალნი გოლიათნი სპარსთანი 188, 5; რ. ეტყუნ (იგი) 201, 10; რ. ერქუა ლონ და მირდატ 204, 5; რომელთამე მათგანთა აქუნდა სასოება ჭუარტუმულისა 179, 5; რომელთა-იგი ბანაკი იყო უქალაქე 238, 9; რომელთა მიებოძა ვახტანგ მეფესა წუქეთი 243, 20; რომელთაგან ვერლარა განერე 154, 12 [რომელ].

რქა-ა უკურის (მან მას) რქა 159, 5; შემუსრნეს (მათ) რქანი ვერძისა აღმოსავლისანი 224, 17 [რქა].

რქაჲშა 0-8 კაცმან ... შრქუა შე ვაცობობა 224, 16; რქუა (მან მას იგი) 144, 19; 152, 19; 153, 7; 154, 14; 154, 20; 155, 2; 155, 17; 160, 9; 162, 8; 164, 7; 165, 1; 165, 4; 165, 17; 165, 19; 166, 1; 166, 13; 167, 10; 167, 17; 169, 2; 169, 7; 170, 7; 171, 15; 172, 13; 173, 19; 177, 12; 181, 3; 181, 9; 182, 11; 182, 12; 183, 9; 184, 11, 189, 10; 190, 3; 191, 19; 193, 18; 194, 1; 194, 8; 196, 3; 196, 5; 196, 13; 197, 12; 199, 22; 201, 7; 201, 18; 201, 20; 202, 8; 203, 14; 221, 5; 224, 14; 231, 2; 240, 14; 242, 13; 242, 18; 243, 14; ისო რ. სამ-

ყაროსა ცისასა 166, 19; რ. ნინო ვახტანგს 167, 18; რ. ზუსარო გორგასლსა 182, 10; რ. მას პეტრე 201, 12; მან რ. მეფესა 230, 3; რ. არჩილ ძმასა თუხს მირს 236, 4; რომელმან რ. მას 237, 12; რქუა ყოველთა 140, 13; რ. სპათა თუსთა 152, 19; 153, 7; რ. მათ 160, 9; რ. (მათ იგი) 169, 2; რ. ყოველთა წარჩინებულთა 203, 14; რ. აბრაამს და აგარს ღმერთმან 238, 3; მათ რქუეს (მას იგი) 169, 3; არქუ (შენ) ყოველთა 173, 20; რქუა (შენ) მოხუცებულთა და მარზაპანთა ჩემთა 184, 11.

0-2(8) (სტატ.) რომელსა რქვან კარახპოლა 159, 21 (ვარ.); მასცა მდინარესა ირაგვ ჰქვან 151, 18; ველსა ... ჰ. დარფავა 201, 5; რომელსა ერქუა საგლუხტ 141, 11; რომელსა ე. მობიდან 142, 15; რომელსა ე. ფარსმანფარუხ 152, 5; რომელსა ე. ბაყათარ 154, 5; რომელსა ე. ბალენდუხტ 158, 12; რომელსა ე. კარახპოლა 159, 21; რომელსა სოფელსა ე. არტანუჯი 177, 20; რომელსა ე. სპარსულად დარჩილ 185, 9; რომელსა ე. ურმიზდ 215, 26; რომელსა ე. დარელ 217, 1; რომელსა ე. ქასრე ამბარეუხი 217, 7; რომელსა

ე. ბარამ ჩუბინი 220, 4; რომელსა ე. კალმახი 244, 12; რომელთა ერქუა ლეონ და მირდატ 204, 5 [რქუ].

რღუევა ა-2 არა მნებაეს ... რათა იყო ვითარცა კაცი, რომელი მარჯუენით იქმე და მარცხენით არღუევნ 165, 6 [რღუ].

რღუნა-ა წარღუნა ყოველი სისხლი ნოეს რღუნითა განიწმიდა 164, 18 [რღუნე].

რჩემბ იუ სიკუდილი მირჩევნია თავისა ჩემისა 150, 4; მირჩევია (ვარ.) [რჩევ/რჩი].

რჩეულ-ი შეკრბა ... ორმოცდაათი ათასი მკედარი რჩეული 186, 20; ვახტანგ მეფე მიქცეულ იყო სპასა მისსა ზურგით რჩეულითა მკედრითა 156, 3; არტავაზ ... მოვიდეს ოცი ათასითა მკედრითა რ. 186, 15; ჩაადგინა მუნ შინა მკედარნი ათნი რჩეულნი 189, 7; ესე არს კაცთა რჩეულთა 166, 7-8 [რჩევ/რჩი].

რსხუნებ შეკცხენა ა-2 არცხენე მგომბართა შენთა 153, 5 [რცხუ].

რწმენ დაჭერება 0-2 რწამს (მათ) ცხოვრება სულიერი 193, 9; ჰრწამს (ვარ.); რწმენეს (მას) ძალი ქუარისა 175, 10 [რწამ].

ს

საბრ-ი ბალახი (ს. ყაუხჩ.) შემურეს იგი საბრითა და მურითა 176, 6 [საბრ].

საბრძოლმებელ-ი მაცდური სიტყუა სიმდაბლისა შენისა ... საბრკოლებელ არს მცირედ მორწმუნეთა კაცთა 166, 21 [ბრკ].

საბრძანებულ-ი განაგე საბრძანებელი შენი 184, 2; შეკრბა ვახტანგის საბრძანებელსა ქუეშე ... ორმოცდაათი ათასი მკედარი რჩეული 186, 19-20; რათა ... არა აღვიდენ საბრძანებელთა მათთაგან 170, 22 [ბრძან].

საბრძოლ-ი იყენეს კოშენი მტკიცენი საბრძოლნი 140, 21 [ბრძ].

საბაძმური-ი განძი განუყო (სტეფანოზ ძეთა) საგანძური ოქროსა და ვეცხლისა 232, 24; კეესა კახეთისასა არჩილ დაფლა ს. 233, 1; მათ ... შეიტანნეს ყოველისა საგანძურისა გუჯარნი 231, 5; არჩილ ... საგანძურნი ქართლისა და ქავახეთისანი დასხნა გორს 233, 2; არჩილ ... ს. ყოველთა ქართლისა ეკლესიათანი ... დაფლნა ... მცხეთას 233, 6; გამოიკითხნეს (მათ) ყოველნი ს. 236, 5; შენ გაუწყო აღგილი საგანძურთა ჩუენთა ნამალეეთა 240, 16 [განძ].

საპეზაგელი-ი ა ს ა ნ თ ე ბ ი აღაშენა (ვახტანგ) ეკლესია ნიჭოზისა საგზებელსა თანა ცეცხლისასა 199, 6 [გზ].

საღა* სადა იყენეს კოშკნი მტკიცენი 140, 21; ს. ... არს საფლავი ... გრიგოლისი 160, 14; ს. გვენო შენ 165, 12; სადათ სპარსთა მეფე იყო 202, 5; სადა-იგი დაცემულ იყო ეკლესია 198, 12; სადაცა ეწყუნინან სპარსნი ნაწყუელთა ლაშქართა 141, 9; ს. ენებოს, წარვიდენ 163, 17; ს. მიპონიეს სახლი ცეცხლისა 179, 8 [სადა].

საღმარ-ი ს ა დ გ ო მ ი, ს ა მ ყ ო ფ ი განგიშადოს (მან) საღგური შენი 193, 24; წარვიდეს წმიდანი იგი საღგურად თესად 166, 23 [ღეგ].

საბეისტომოსო-მ ს ა ე პ ი ს კ ო პ ო ს ო ს ა ე დ ა რ ი, ე პ ა რ ქ ი ა დასუეს ... სამოელ ეპისკოპოსად მცხეთასავე საეპისკოპოსოსა 198, 14; მცხეთას ს. არს ყოველთა სამშაბათთა ... ქსენება ... სტეფანესი 229, 4; გუამი მისი დადიეს მცხეთას ს. 229, 8 [ეპისკოპოს].

საბარისტომ-ა||საბარისტომ-ა (ერისთავთა ქართლისთა) სპარსთა მეფისაგან და ბერძენთა მეფისაგან ჰქონდეს სიგელნი მკურდარობისათეს საერისთვოთა მათთა 221, 18; ერისთავნი ქართლისანი ვერ სცეალნა საერისთვოთაგან მათთა 221, 17.

რათა იყენენ ერისთავნი იგი თესთესსა საერისთოსა შეუტეალებულად 217, 22; საერისთოხა (ვარ.); ერისთავნი იგი თეს-თესა საერისთოსა შინა მკურდარობდეს შეუტეალებულად 226, 7; მისცა მეფემან სამშულდ ძესა თესსა საერისთოთა მისითა 142, 6; ქასრე ... დაუწერა საერისთოთა მათთა მამულობა შეილთი შეილამდე 217, 8; საერისთოთა (ვარ.) [ერ, თავ].

საბარ-ა ა შ ე კ ა რ ა, ს ა ჯ ა რ ო ჰქონდა (მას) სიტყუა საერო 171, 7; მისცა (მას) ვახტანგ მეფემან პასუხი საეროდ 171, 13 [ერ].

საპალ-ი გ ზ ი ჩუენ ათისა დღისა სავალი ჩამოგველია 160, 16; ელეს ხე-

თისა დღისა ს. სამხრით კერძო 170, 13; აღმართა სამისა დღისა სავალსა 161, 22 [ვალ].

საპაპრო-მ განვიდა ერი იგი მშულობით სავაქროსათეს და საქმრისა 170, 16 [ვაპარ].

საპსმ-ა სავეს არს (იგი) საცთურითა 169, 18; ვახტანგ ს. მწუხარებითა შეიქცა 189, 19; ს. იყო ქვეი იგი სიმრავლითა კაცთათა 200, 17; ყოველი იგი ... სავსენი იყენეს შურითა ოვსთათა 151, 2; ქართველთა ... სავსეთა სიხარულითა აღიზახნეს კმითა საშინელითა 153, 17 [ეს].

საზარბაზ-ი ესმა (მათ) ... საზარბაზი შულთა გენდთა ზეცისათა 162, 5 [ზარბ].

საზარდო-მ ა ლ ს ა ზ რ დ ე ლ ი მოითხოვა მეფისაგან საზარდოდ საურმაგ სპასუტმან ვახტანგ 143, 13; მეფემან ... მისცა ძე მისი, ვახტანგ, საურმაგ სპასუტესა ს. 143, 15; მოითხოვა იგი ს. სპასალარმან კასპისამან 143, 17 [ზარდ].

საზღვარ-ი მოგველო საზღვარი ჩუენ ბერძენთაგან 146, 9; ეძებნეთ ს. ქართლისა ბერძენთაგან 146, 15; მიიღეს ს. ესე ბერძენთა 160, 13; განველო ს. პაერისა 162, 1; ყოველი ს. ქართლისა მისგან უკომლებული მოგვეს (შენ) 168, 18; უკუმოსცა (მას) კეისარმან ს. ქართლისა 177, 8; გამოიკითხა კეისარმან ს. საბერძენეთისა 177, 11; ჩუენი არს ს. 182, 19; ს. აფხაზეთისა ... თუ ძმათა შენთა დღისა არს 203, 20; აღილო მირდატისგან ... დედული ს. საბერძენეთისა 205, 15; წარიდეს ბერძენთა ს. ქართლისა 226, 4; შეველო ზღუდე იგი; ს. კლისურისა 235, 2; კლისურა ... მის ეამსა იყო ს. საბერძენეთისა და საქართველოსა 235, 4; არჩილ ... აღაშენა ციხე საზღვარსა ზედა გურიისა და საბერძენეთისა 243, 5; მისცა (სპარსთა მეფემან ბერძენთა მეფესა) ფილისტიმი საზღვრითა

¹ გამოცემისათვის: საზღვარსა.

იერუსალემისათა 183, 18; ნუუყუე ... მეფემან სპარსთამან ... მოაოკრნეს ეკლესიანი და საზღვარნი ჩუენნი 141, 17; ვიპყრეთ ს. ქართლისანი 141, 19; მიგცე (შენ) ციხე თუხარისი და ს. ქართლისანი 171, 12; არჩილ ... მი-
გება (მას) საზღვართა ზედა ქართლი-
სათა 140, 10; მომიყვანებთან იგინი შუა ს. ქართლისათა 179, 3; ბინქარან ... მოიწია ს. ქართლისათა 179, 12; ს. ზედა არს სპარსთასა 195, 16; ყრუ-
მან ... შემუსრნა ... ციხენი ყოველ-
თა ს. ქართლისათა 234, 6; ს. ქართლი-
სათა ჩუენგან ქმნილ არს ვნება 239, 22; შემორეოდა ქართლს ცეცხლისმსა-
ხურება ტყუეობისა და საზღვართა მი-
ხუმიხსავან 146, 20; შენ მიერ მოვე-
ლით ... წარმატებასა ს. ჩუენთასა 149, 2; იგი ... შემოვიდეს ს. შენთა 179, 14; მე დღეს ს. ჩემთაგან ორი სამეფო მივანიჭე 184, 6; ნულარამცა
ქელ-გეწიფების ვნებად მათდა და ს. მათთა ეგრისათა 240, 12; სპარსთა მე-
ფემან ... დაწერა ჩინება საზღვართა 183, 17; განახსნა ... ცეცხლისმსა-
ხურნი საზღვართაგან ქართლისათა 140, 4; 178, 19; გამოაღვინა იგი სპითა დი-
დითა ვიდრე საზღვართამდგე სომხითი-
სათა 198, 9 [ზღვარ].

სატნო-ა კეთილი, მოსაწონი თუთოეული ჩუენგანი სათნოსა სული-
სა თვისისასა ჰმსახურებდეს 181, 5; დე-
დაკაცისა ამისთუს სათნოსა ... შურ-
ვიგებმა შენგან 167, 13 [თნ].

სატნოება-ა სიკეთე უკეთუ არა ჰყო მის თანა სათნოება 184, 22; უკუ-
ეთუმცა არა დაბრკოლდებოდეს ანგე-
ლოზნი კაცთა სათნოებისათუს 166, 15 [თნ].

სატნოველი-ა თხოვნა ესე არს სა-
თხოველი ჩემი 184, 7 [თხოვ].

საიღუმლო-ა ჰქონდა (მას) სიტყუა სა-
იღუმლო 171, 7; აღდიან წმიდა სი-
ონი ... საიღუმლოსა თანა კორციითა და სისხლითა ქრისტესითა 229, 3; საი-
ღუმლოდ მოართუეს მას ჯუარი 171, 11 [ღუმ].

საპატალიკოსო-ა ვახტანგ ... დაეფლა მცხეთას, საკათალიკოსოსა ეკლესიასა შინა 204, 11; ს. არიან კრებანი 229, 2 [კათალიკოს].

საპუშტარ-ი მახლობელი მოუკლინა მეფემან ვახტანგს ბარზაბან, საყუთარი მოზიდან 184, 1 [კუთ].

სამ-ი უკუღმე სამ უტევეან 155, 3; ეს-
ნეს ვახტანგს ბერძნისა ცოლისაგან ს. ძე და ორ ასულ 199, 14; ს. დღე ყოველთა დღეთა იბრძოდეს 201, 6; წარკდა ამას შინა წელიწადი სამი 178, 11; დაყვეს ბრძოლასა შინა ჰინდოეთო-
სასა ს. წელი 188, 6; წარიყვანეს (ოვ-
სთა) დამ ვახტანგისი, მირანდუხტ, სა-
მის წლისა ქალი 145, 24; შემდგომად სამისა წლისა უტელა იქმნა სპარსთა მეფე 139, 10; აღმართა (მან იგი) ს. დღისა სავალსა 161, 21; შემდგომად ს. წლისა წარმოემართა ბრძოლად ვახტანგისად 178, 20; იყო იგი ზღუდითა მაღლითა სამითა 160, 2; განყო ... ვახტანგს ლაშქარი მისი სამად 202, 4; არჩილის ზე გარდაიცვალენ სამნი ეპისკოპოსნი 142, 14; ვახტანგ ... მოა-
ოკრნა გზასა ქალაქნი ს. 160, 4; არ-
ტავაზ ალაშენა ... ოპიზა და ს. ეკლესიანი 178, 4; ადარნასეს ზე გარდა-
იცვალენ ს. კათალიკოსნი 228, 6; წარ-
მოვიდეს ტარონით ს. ძმანი 244, 6; დაემკედრნეს სამნივე იგი ძმანი ვიდრე გულგულამდის 244, 9; ორნი ძენი ვახტანგისნი წარმოვიყვანეს სამთა მათ ერისთავთა 204, 18; (ვახტანგ) ცოლი თვისი ... და შვილნი მისნი ... შეა-
ვედრნა მათ სამთავე ერისთავთა 204, 5; სთნავს ღმერთსა მშუდობა სამთავე ამით მეფეთა 183, 10 [სამ].

სამ-ი ათნის-ი სპარსთა მეფემან მისცა გორგასალსა ალვა ლიტრა სამი ათასი 183, 20; მოსწყდა ... სარკინოზთაგან ... მახულითა ს. ა. 237, 19 [სამ; ათ; ახ].

სამაღლამ-ი სინდთა მეფემან ... ღამე თხარა მთხრებლი ... სამალავად ... მკედართა 189, 6 (ვარ.); რომელი მან-
ვე ... განაჩინა ს. განძთა 233, 3; რა-

თა ... მოწესენი გამოვიდენ სამალავ-
თაჲს 163, 17 [მალ].

სამართალ-ი სამართალი თქუენი არა
არს ქართლსა ზედა 221, 8; სამარ-
თლად მოაწია ღმერთმან ჩუენ ზედა
ესე რისხვა 146, 8; ხ. დაგუსაწა
ღმერთმან 148, 13 [მართ].

სამარბზამ-ი ს ა ს ა ფ ლ ა ო გუამი მისი
დადვეს მცხეთას ... სამარბზავსა ეპის-
კოპოსთასა 229, 8 [მარბ].

სამას-ი მეფე ... განვიდა სამასითა
დრომონითა 177, 6; წარკდეს წელი-
წადნი მათნი სამასნი 239, 18 [სამ; ას].

სამას-ი ატას-ი მიეტევენეს მათ
მკერცხლი ბერძენთანი და ... მე-
დარნი ვითარ სამასი ათასი 172, 11;
მომიყვანებთან იგინი ... საზღვართა
ქართლისათა და ყოველი კაცი მათ თა-
ნა, ვითარ ხ. ა. 179, 3 [სამ; ათ; ას].

სამასორმოცდაათ-ი ატას-ი უკო-
იქსნა (ვახტანგ) ტყუე ქართლისა
რიცხუთ სამასორმოცდაათი ათასი 157,
10—11 [სამ; ას; ორ; ოც; ათ].

სამაგზის კმა-იყო ეპისკოპოსმან სამაგზის
168, 8; მოძღუარმან ჩუენმან ... ხ.
გიკმო 168, 20 [სამ; გზა].

სამამბა-ა ყოველთა ქართველთა აღიდეთ
სამება ერთარსება 140, 17; მტკიცემ-
ცა არიან გულნი თქუენნი სარწმუნო-
ებასა ზედა სამებისა წმიდისასა 140,
18; არჩილ მეფემან ... დენი ცხოვ-
რებისა მისისანი აღასრულნა სარწმუ-
ნობასა შინა ხ. წმიდისასა 142, 24;
მინდობითა ... ხ. ერთარსებისა დაუსა-
ზამოსათა ... ვიძიოთ შური ოცსთა
ზედა 148, 5; ძალითა ხ., ღმრთისა
ერთარსებისათა ... ვიძიოთ შური 149,
13; მიქმნია მოსლვა ამას ქუეყანასა
... მსახურებისათს ღმრთისა დაუსა-
ზამოსა ხ. ერთარსებისა 192, 12 [სამ].

სამეფურო-ა || სამეფო-ა აღასრულეს
ქორწილი სამეფო 187, 10; მოვიდა
ქალაქსა სამეფოსა მცხეთას 157, 20;
აწ ესე მესამე მსახურება და რგება
დადვეს ჩუენ თანა საყდარსა მას ხ.
239, 24; იგი შექმნა (ღაჩი) სახლად
სამეფოდ 205, 7.

ხოლო შამი სამეფო ჩუენი არს 182,
20; მე დღეს საზღვართა ჩემთაგან ორი
ხ. მიეანივე (მათ) 184, 7; ბაკურ ...
განმარავლნა ეკლესიანი და მღვდელნი
სამეფოსა შინა თუსსა 215, 23; ვახტანგ
... კრპლითა მისითა უკმოულო ხ.
ამას პალესტინე 240, 3; (ვახტანგ) და-
უტევენა განმგებულად სამეფოსა თსი-
სა დედა მისი, საგდუხტ, და დაა მისი,
ხუარანძე 151, 5; განუყო სტეფანოზ
ძეთა თუსთა ხუასტავი ხ. მისისა 232,
24; მოვიდენ იგინიცა სამეფოდ ჩემდა
187, 2; სამეფოდ (ვარ.) [უფ].

სამაზღუდე-ა ციხე იგი სამაზღუდე¹ ...
შემუსრა 235, 2 [სამ; ზღუდე].

სამპკვარბა-ი არს ესე მამულობით
სამპკვარბელ ჩემდა 242, 19 [მკვარ].

სამპკვარო-ა იპოვოს იგი საწამებულად
სამკვდროსა ჩუენისა 241, 9 [მკვარ].

სამმოთხმ-ა ღმერთი ჰვარავს ქალაქსა
მაგას ვიღრე გამოჩინებდამდე სამო-
თხისა 162, 11; გეონსა გამოაქუს სა-
მოთხით ხე სულნელი 162, 13 [მოთხ].

სამონანსტრ-ა გამონახოს ქვესა მას ში-
ნა ადგილი სამონანსტრე 177, 22 [მო-
ნანსტრ].

სამონსალ-ი სპარსთა მეფემან ... მისცა
გორგასალსა სამოსელი ხუასროვანი
ათასი 183, 21; სიმრავლე ქალაქისა
მამათა და დედათა მიუფენეს სა-
კელთა და სამოსელთა მათთა ფერკთა
ქუეშე მისთა 158, 1 [მონ].

სამოც-ი ვახტანგ განაფართა კილი მო-
გუეთისა ვითარ სამოცი მკარი 180, 2;
ვახტანგ დღეთა მიწევენულ იყო, ვითარ
სამოცისა წლისა 200, 9 [სამ; ოც].

სამოც-ი ატას-ი იყო ... სამოცი ათა-
სი ქუეითი 150, 18 [სამ; ოც; ათ; ას].

სამოცდათორმეტი-ი ატას-ი სპათაგან
ბერძენთასა მოსწყდა სამოცდათორმე-
ტი ათასი 176, 4 [სამ; ოც; ათ; ორ;
მეტი; ას].

სამ-სამ-ი ვახტანგ ... მისცა ... ქაბუქ-
თა სამ-სამი ღრაქიანი 164, 5 [სამ].

¹ გამოცემაშია: სამ-ზღუდე.

- სამსახურებელი-ი ყოველი ჩემდა სამსახურებელად დავითულო 148, 3—4; მოაოკრნეს (ბერძენთა) სამსახურებელნი ეცხლისანი 181, 12; არჩილ დამფლა ... ს. ოქროსა და ვერცხლისანი ქვესა უჯარმოსასა 233, 1 [სახ].
- სამშარო-ი ისო რქუა სამყაროსა ციხასა 166, 19; (ეცხლი) ეგზების მძლავრიად სამყაროსა ქეცვისაგან 162, 4 [მყარ].
- სამშაბათ-ი მცხეთას საეპისკოპოსოსა არნ ყოველთა ხამშაბათთა კრება 229, 4 [სამ; შაბათ].
- სამშარ-ი სამხრეთი დავიბანაკოთ ზღუასა სამხრით კერძო 170, 11; ვლეს ხუთისა დლისა საელი ს. კერძო 170, 13; ვახტანგ ... უპყრა სუეტსა შინა ს. 198, 12; რომელსა მოსდგამს ს. ზღუა 235, 8 [სამხარ].
- სამშარმთ-ი||სამხრით-ი უფალმან მისცა აღმოსავლეთი და სამხრეთი სარკინოზთა 230, 4, სამხრითი (ვარ.) [სამხარ].
- სამშარ-ი ვახტანგ გორგასლისაგან საბერძნეთს წასლუა საომარად 159, 16 (სათ.); სპარსთა მოსლუა ქართლს ვახტანგ გორგასლის ს. 180, 1; სპარსთა მოსლუა ვახტანგ გორგასლის ზე ს. 201, 1 (სათ.) [ომ].
- სამშარმბილ-ი მაშინ შეავდო საყრობილესა შინა ბინქარან მაცთური 178, 18; მაცთური ბინქარან მივეც ს. 179, 9—10; ძემან თვსმან შესუა იგი ს. 223, 10 [პყარ].
- სარამბალ-ი პირტყუთაეა იციან ხარგებელი თავისა მათისა 190, 8 [არგ].
- სარამალ-ი ქუდნი კართა და სარკმელთანი ... შექმნა 161, 18 [კუაშ].
- სარბაშალ-ი სცნა (თარქანს) ვახტანგ ოროლნი სარტყელსა ზედა 153, 15 153, 15 [რატქ].
- სარწმუნო-ი დავსუ ეპისკოპოსად მიქაელ, კაცი სარწმუნო 179, 11 [რწამ].
- სარწმუნობა-ი ყოველთა სარწმუნოება ვიცით 169, 18; მტკიცემცა არიან გულნი თქუენნი სარწმუნოებასა ზედა 140, 18; არჩილ დღენი ცხოვრებისა მისისანი აღასრულნა ს. შინა 142, 24;

- მეფობდა იგი ... დიდსა ს. შინა 143, 3; ამან იპყრნა ს. ზედა ყოველნი წარჩინებულნი ქართლისანი 145, 18; რათა მტკიცედ ს. ზედა სდგეთ 203, 11; შეგუეწიენ ჩუენ სარწმუნოებითა 166, 22; რათა მოიყვანენ (იგინი) სარწმუნოებად 174, 11—12; ღმერთმან ... ახალნერგნი ... მოიყვანეს ს. შიშსა მისსა 176, 16 [რწამ].
- სასო-ი იმედი იხილო ძალი ... სასოსა შენისა 172, 18 [სავ].
- სასომბა-ი იმედი რომელთამე მათგანთა აქუნდა სასოება ჭუარკმულისა 179, 6; ხოლო არჩილ სასოებითა ... მიეგება (მას) 140, 9; რომელიმცა ს. ქრისტესითა ... წარგვძლუა ჩუენ 146, 13; ს. ღმრთისათა ... ვიძიოთ შური ოესთა ზედა 148, 5; ს. ძალისა მისისათა განვიდეს ბრძოლად 175, 3; ცხოვრება ჩუენი იყავნ ს. ჭუარკმულისათა 200, 12; განვალთ ს. ძისა შენისა 237, 2; განძლიერდით ს. ღმრთისა 237, 15; განვიდეს ს. ღმრთისათა წყობად მათდა 237, 17 [სავ].
- სასტიპ-ი მომიღენია მათ ზედა გუემა სასტიკად მომსრეელი 237, 13; აღდგეს მდინარენი ს. 238, 7 [სასტიკ].
- სასუფეველი-ი რათა სასუფეველი გუაქუნდეს 201, 10; დაიპყრეს (მათ) სოფელი ესე და სასუფეველსა არა განეშორენს 165, 8—9 [უფ].
- სასწაულ-ი ითხოვე სასწაული 166, 17; იოვანე ... ქმნა სასწაულები 207, 19; ანუ არა გასმიანა სასწაულნი 160, 18; იქმნეს ს. ივლიანეს ზე 160, 19; იხილენით ს. ესე 163, 10; დაიწერა ცხოვრება და ს. მათნი 207, 20 [სწავ].
- სასჯალ-ი დღე იყო სასჯელისა 204, 7 [საჯ].
- საბაშ-ი მუცლის სენი გუეშნა (უფალმან) იგინი საბლითა სისხლისათა 237, 11; მოსწყდა ს. სარკინოზთაგან ოცდათხუთმეტი ათასი 237, 18 [სატალ].
- საბანჯველი-ი მზირნი მათნი მიმიცემიან სატანჯველსა ბოროტსა 179, 9; შეავ-

ლო (ვასქენ შუშანიკ) სატანჯველთა შინა დიდთა 216, 10 [ტანჯ].

სატარობა-ი ტვირთის მზიდველი (საქონელი) რომელი აკიდა (ვახტანგ სატურთავსა ხუთასსა და მერცხლსა ორი ათასსა 236, 15 [ტართ].

საშაუნო-ა ვპოვოთ ცხოვრება საუჯუნო 193, 15; სახლისა ჩემისა მიერ მიიღეთ ნათელი ს. 203, 15; არცა სურვიელ ხარ მისლვად ცხოვრებასა მას საუჯუნოსა 192, 7; მიქმნია მოსლვა ამას ქუეყანასა ... დიდებისათჳს მერამსა საუჯუნოსა დაუსრულებელისა 192, 12 [უჯუნ].

საშუაშენო-ა უფროსი ძისათვის განკუთვნილი; საუფროსო ხოლო საუბუტესოდ რომელ მქონდა, მომიცემია შენდა 241, 4; გქონდეს (იგი) ს. 241, 5 [III ც].

საშირონ-ი ძვირფასი ქვა, ლურჯი იაგუნდი წარმოიღეს ხარკი ... თულაბი იაკინთი და ზურამუხტი ნავი ერთი და მის თანა საფირონი თუთოსაზე 188, 10 [საფირონ].

საშლამა-ი სადა უკუე აწ არს საფლავი გრიგოლისი 160, 14; საფლავსა მისსა ზედა მღდელობდა 163, 22; დამფალ ს. მამათავე ჩუენთა თანა 240, 16 [ფალ].

საშამქალ-ი ვახტანგ აშენებდა ქალაქსა ტფილისისასა და საფუძველი ოდენ დაედვა 200, 6; გუარამ კურაპალატ-შან განაახლა ს. ტფილისისა სიონისა 222, 3 [ფუძე].

საშამა-ა სინდამცა ღმერთსა საქმე ესე ჩემი 164, 8; ითხოვოს ღმერთმან ყოველი ჳელთაგან შენთა ს. ბორცისა 165, 15; ვითარ გნებავს თქუენ ქალაქისა ამის ს. 169, 8; ს. ესე ვაუწყოთ (მას) 170, 1; ს. ესე ჩუენი მშუდობით ვუოთ 171, 19; ნუმცარა იქმნების ს. უშუერი 171, 22; ყო ს. განსაცხრომანი 176, 17; განაგე ს. ჩუენი 177, 1; განაგეს (მათ) ს. წინდობისა 177, 8; დააცადოს ს. იგი 196, 18; ვერ მოაწიეს ს. ესე 197, 21; მიუწერეს (მას)

ყოველი ს. დიდისა ვახტანგ მეფისა 198, 1; საქმესა ღმრთისასა, ვითარცა კაცთასა, ზრახვე 166, 13; არა არს ნება შენი ს. ამას 176, 13; ს. ამას ... განრისხნენ სპარსნი 184, 5; ნუკუეუე გამოცხადებასა საქმისა ჩემისასა განწყურეს ღედისშმა ესე ჩემი 169, 19; არიან ვითარცა ანჯელოზნი სრულითა საქმითა 166, 8; ეერლარა უძღებდეს საქმედ მოქმედნი 162, 2; ესე ვითარი მათგან ეგების ს. 166, 9; რომელი ყერ-იყო შენდა ს. 191, 7; არა გაქსოვანა საქმენი გრიგოლ პართუევისისანი 161, 7; გიხილან (შენ) ს. 201, 12; საწუთოსაცა ამის საქმეთაგან საძაგელ არს გონება შენი 193, 12 [ქმ].

საშონელ-ი ქონება (ვახტანგ) განუყო საქონელი დიდძალი გლახაკთა 151, 5 (ვარ.); სტეფანოზ ნახევარი საქონელისა მისისა მისცა არჩილს 232, 26 [ქუ].

საშრისტიანო-ა ყოველი საქრისტიანო დამიქსნია მოოკრებისაგან 192, 15; წინამძღუარ ქმნილ ხარ სპასა დიდსა საქრისტიანოსა საბერძნეთისასა 191, 11; მისცემოდა ესა სპარსთა მეფესა მოტყუენვად ყოველისა საქრისტიანოსა 192, 17 [ქრისტე].

საშმართო-ა მე შურმან ხაღმართმან მაიძულა თქმად ამისსა 163, 4 [ღმერთ].

საშღარ-ი ტახტი დაქდა საუღარსა მისსა დაჩი 204, 17; მსახურება და რგება დადვეს ჩუენ თანა ს. მას სამეუფოსა 239, 24; მეფემან იხილნა ორნი საუღარნი 167, 5; დაქდა (მეფე) საუღართა ზედა მაღალთა 147, 3; მეორეთა ს. იხილა მოხუცებული მჯღომარე 167, 6; ადგილ-სცა (მათ მეფემან) ს. თუსთა 167, 20; რომელი-იგი იხილე ს. ზედა 168, 13; შენ ს. მსხდომარეთა წინაშე კეისრისა და ღმრთივ-გამომეტყუელისა ს. ლეგ 169, 4; თქუენ სხდეთ ს. ზედა 181, 17; რომელინი სხენან ს. მათთა 184, 19; მეფე-ყო მე ყოველმან ერმან მისმან ს. მისთა ზედა 200, 1; ორნივე ეპისკოპოსნი დასხდეს საუღართავე 147, 4 [უღალ].

სამადრ-ი² ეკლესია ძულნი მისნი ... დაძვლან საყდარსა ქუთათისსა 241, 9; ქართლი და აღმოსავლეთი და ჩრდილო მაგის წმიდისა საყდრისანი მოიან 197, 22 [უხლ].

სამოფელ-ი დაგებობეს საყოფელი მამათა შენთა 191, 10; ბ. მისი არს მიწასა ქუეშე 191, 21—192, 1; განრყუნოილ იყო საყოფელად მცხეთა 243, 7; დაესხმის სიმრავლე ყუავთა ქორსა, რათამცა განიოტეს საყოფელთაგან მისთა 190, 7 [II ყავ].

სამურ-ი სცეს (მათ) საყრსა 172, 18 [ყარ].

სამუარელ-ი იგლოვდა გუამსა ზედა საურმაგისსა, ვითარცა ძმისა საყურელისასა 189, 20 [ყურ].

სამუდელ-ი თავე შესაფარი საყუდელი ჩუენი აქა ყოფად არს 178, 2 [უხლ].

საშინელ-ი ყვეს აღთქმა და ფიცი საშინელი 243, 1; ქართველთა ... აღიზანენ კმითა საშინელითა 153, 18; აღიზანენს ორთავე მათ განწყობილთა კმითა ს. 175, 12 [შინ].

სამტურ-ი სილაღე ესე ამპარტავენებისა არს საცთური ეშმაკისა 196, 22; დაცემულსა აღადგინებ ვითარცა დავით საცთურისაგან ურიაღსა 165, 5; ამათ ყოველთა სარწმუნოება ... საესე არს საცთურითა 169, 18 [ცთ].

სამტურმაზ-ი წერდა წიგნებსა ყოველისა საცთურებისასა 142, 20 [ცთ].

სამინელ-ი დასაციინი ვიქმნეთ საცინელ ... მტერთა ჩუენთა 169, 20 [ცინ].

სამცხოვარ-ი ცხვარი, საქონელი მკეტთა შეაკამენ საცხოვარნი ჩემნი 167, 12 [ცხოვ].

სამამელ-ი სამაგელ არს გონება შენი 193, 12 [მაგ].

სამამეველ-ი დასამოწმებელი იპოვოს იგი საწამებლად სამეკდროსა ჩუენთა 241, 9 [წამ].

საწუთო-ი წარმავალი, საწუთრო საწუთოსაცა ამის საქმეთაგან სამაგელ არს გონება შენი 193, 12 [წუთ].

სამამელ-ი საწრლო არლარა იპოვებოდა ნაშენები, არცა საქამალი კაცთა და პირუტყუთა ყოვლადვე 239, 11 [კამ].

სამაურველ-ი ჭუარი მისი პატიოსანი (არს) საჭურველ ჩემდა 154, 17; ვერ უფარა (თარჯანს) სიმაგრემან საჭურველისამან 153, 15; ვერ უფარა (სინდლთა მეფესა) სიმაგრემან ს. 194, 15; მეფემან ... იხილა ... ჭაბუკი საჭურველითა 167, 6; რომელმან მოგუცა ... საჭურველად ჭუარი მისი 140, 16; რომელი მოცემულ არს .. ს. გულითა მოსაეთა მისთა 148, 7 [ჭურ].

სახარმაზ-ი უთარგმანეს სახარება იესო ქრისტესი 142, 9; შეიწყნარა ... მიორიან ს. ქრისტესი 163, 5; ვითარცა იტყუს ს. 197, 2; ვითარცა განაწესეს მოციქულთა სახარებასა შინა 197, 23 [ხარ].

სახე-ი მეფემან ... იხილა ... სახე ქალისა 167, 4; იყო იგი უმალლეს კაცთა მის ეამისათა და უშუენიერეს სახითა 159, 4 [სახე].

სახელ-ი უწოდა (არჩილ) სახელი მისი მირდატ 140, 22; უწოდა მირდატ ს. მისი ხუარანძე 143, 4; უწოდა (მირდატ) ს. მისი მირანდლუბტ 143, 17; არა უკუე განცრუდესა ს. ჩემი 171, 18; უწოდა (ვახტანგ) ძესა თუსსა ს. დარი 178, 14; სტეფანოს მეფობისა ს. ვერ იკადრა 222, 12; მეფობისა ს. ვერცა მან იკადრა 226, 7; ს. გორისა მის არს ტონითი 233, 4; ვახტანგ ... წარემართა სახელსა ზედა ღმრთისასა 151, 13; ს. ზედა ღმრთისასა თუ მოვეკუდეთ 193, 16; ჩემი სიკუდილი უმკობებს არს ს. ზედა ქრისტესსა 201, 9; ემადლობ ს. მისსა 203, 10; ეძიებდეთ ქრისტესთვის სიკუდილსა ს. მისსა ზედა 203, 12; სახელისათუხ ღმრთისა ჩემისა მოვეკუდეთ 193, 19; დასუეს მეფედ ... ძმისწული მირდატისი, მეფისა წარტყუნულისა, სახელით არჩილ 139, 12; არჩილ მოიყვანა ცოლი ... ს. მარიამ 140, 2—3; საგდუბტ ... მოიყვანა მღვდელი ... ს. მიქელ 145, 15; მათ

თანა ერთო კაცი ერთი გოლიათი, ს. თარქან 152, 1; მეფემან ... ასული თუსი მისცა, ს. ელენე ... ვახტანგს 198, 8; იყო ... შვილი მთავართა, ს. ვასქერ 216, 1; ძმა სტეფანოზისი, ს. დემეტრე, აღაშენებდა ეკლესიასა 223, 12; გამორჩნდა საბერძნეთს კაცი ერთი, თუსი მაკრიკ კეისრისა, ს. ერაკლე 223, 18; მოვიდა მისა მთავარი ერთი ... ს. აღარანსე 243, 10; რომელი ერისთავობდა ... ს. აბუხუსარო 243, 22; რაცა ითხოვო სახელითა ჩემითა 166, 19 [ძახ].

სახელგანთქმულ-ი რომელი უმეტეს სახელგანთქმული გამორჩნდა ყოველთა მეფეთა ქართლისათა 139, 9 [ძახ; თქუ].

სახელ-ღვება წოდება ე მის მიერ სახელ-ღვება ვახტანგ მეფესა გორგასალ 180, 14; მიერითგან სახელ-ღვება ორთა მათ შინარეთა: ერთსა ცხენისწყალი და ერთსა აბაშა 238, 11 [ძახ; II დევ].

სახელღვება-ა დასახელება რომელი სახელღვებით თქუეს ოვსთა 157, 6 [ძახ; II დევ].

სახლ-ი განშობა მეფემან სახლი ერთი 147, 2; მიპოვნეს ს. ცეცხლისა 179, 8; მეფემან სპარსთამან ნახევარნი წარმოიყვანნა, ვითარ ს. ათასი 195, 19; შვილნი მეფეთანი წარჩინებულთა (სახლსა შინა აღიზარდიან 143, 16; მოვიდა ს. მისსა 157, 20; ს. ჩუენსა ნუ შეურაცხ-ჰყოფთ 203, 16; სახლისა ჩემისა მიერ მიიღეთ ნათელი საუკუნო 203, 15; შენ ხარ მკვლარი სახლისაგან მეფობისა ჩუენისა 240, 18; განიყარნეს ყოველნი სახლად თუსად კაზმად 150, 12; დაჩი მეფემან ... იგი შექმნა ს. სამეუფოდ 205, 7 [სახლ].

საჰმარ-ი საქლოში ვახტანგ ... წარსცა ძღუენი ვარაზ-ბაქურისა ... ცხენი საქვლარი ათი ათასი 158, 8; ვახტანგ ... წარსცა ძღუენი წინაშე სპარსთა მეფისა ... ცხენი ს. ათი ათასი 158, 9; გარდაცნა (მეფე) საქვლარსა 196, 20; (ვახტანგ) უძღურთა მისცა საქვლარები 164, 5 [ქედ].

საჰალ-ი სახელო სიბრძნე ქალქისა მამათა და დედათა მიუფენდეს (ვახტანგს) საქვლთა და სამოსელთა ფრტოთა ქუეშე მისთა 158, 1 [ქედ].
საჰმარ-ი საქირო, სარგებელი, გამოსაყენებელი იქმნას (იგი) საქმარ კეთილისა 147, 13; განვიდა ერი იგი მშულობით საეპროსათუს და საქმრისა 170, 16; რათა ჩუენ ნიჭითა და საქმრითა ყოველთა განუტევენთ (იგინი) 198, 4 [ქამ].

სან-ი სენიცა იყო მის თანა ბოროტი 223, 13; მოკულა სენითა ბოროტითა 223, 10 [სენ].

სარობა-ა მეფე შევიდა სერობად 164, 7 [სერ].

საშუალ-ი დიდგვაროვანი თანა ჰყვებოდეს მას ... არტავაზ ... და ბიერიტიან სეფეწული 156, 10—11 [სეფე; I წულ].

სინამ-ს მოსწონს 0-2 სინავს ქრისტესა ზრახვა ... შენი 166, 6; ს. ღმერთსა მშულობა 183, 10; სინდა (ესე) მეფესა 164, 3; რომელი ღმერთსა ს. 173, 10; ს. (იგი) ვახტანგს 181, 8; 185, 5; ს. ... ვახტანგს ბრძანება ხუასროსი 187, 5; ს. სპარსთა მეფესა განზრახვა ვახტანგისი 195, 2; სინდამცა ღმერთსა საქმე ესე 164, 8 [თნ].

სინარულ-ი ი რომელსა ვერ იარებოდა ნავი 195, 15 [II არ].

სინარა-ა ესე ყოველი აღესრულოს ვიდრე მოუძღურებამდე შენდა და სიბერემდე 168, 24 [ბერ].

სინარულ-ი და სიბრალული დისა ჩემისა განლევს გულსა ჩემსა 150, 3 [ბრალ].

სიბრძნე-ა სიბრძნე ღმრთისა მიუწოდებელ არს 176, 12; თქუენი იყო ... სიოქნე და ს. ქართლსა შინა 239, 15; მოუგონებელ არს თუფოეულისა სიბრძნე მისი 161, 21; უწყისი სიბრძნემან შენმან 201, 13; ვხედავ სიბრძნესა შენსა 149, 8; ვითარ ხუდეღის სრულსა ს. შენსა 149, 19; ს. კაცთასა ... სძლევს ნება შენი 176, 12; სიბრძნით გამოხანულად იზრახე 191, 19; არცა

- სიბრძნითა ... ესკლეთ ბტერთა 140, 14; მეფეო ... სრულ ხარ ს. 149, 7; ს. შენითა გამოარჩიე ერთი ვინ ჩუენგანი 149, 10—11 [ბრძენ].
- სიბაღლი-ი ერისთავთა ქართლისათა ბერძენთა მეფისაგან ჰქონდეს სიგელნი მკედრობისათს საერისთვოთა მათთა 221, 18 [სიგელ].
- სიგლაზაბაძე-ი მეფენი ... ეძიებდენ სიგლაზაყესა 162, 19 [გლაზაყ].
- სიბრძმა-ი იყო სიგაძე მშუღლისა მისისა თორმეტი მტკაველი 154, 7; ცუღ არს ს. ზრახვისა ჩუენ შორის 193, 18; სიგაძისაგან ვერ დაეწერენ ლუაწლნი შუშანიკისნი 216, 10—11 [გაძ].
- სიშარბაძე-ი შენ ჰგონებ, ვითარბაძე შენითა სიგერაგითა ჩუენ დაგუადადენ სიყუარულსა ქრისტესსა 197, 4 [გერაგ].
- სიპინსაბაძე-ი სი მკვირცხლ ეახტანგ ... სიყისასითა ტაიქისა მისისათა ირიდებდა ისარსა 155, 5; ს. ტანისა მისისათა მიუღრკა ეახტანგ ჰოროლსა 194, 13 [კისას].
- სიძაღლი-ი სიყუდილი სჯობს თავთა ჩუენთათს 148, 10; ს. მიჩუენითა თავისა ჩემისა 150, 4; ს. არა მიჩნს სიხარულად 194, 1; თანაგაც შენ ს. 197, 14; ცხოვრებასა ჩემსა ს. უმჯობეს არს 201, 9; ვახტანგ შეიტყო ს. თავისა თვისსა 203, 8; ქორი .. მიახლებულ იყო სიყუდილსა 190, 5; ეძიებდეთ ქრისტესთს ს. 203, 12; ყოველნი ინატრიდეს ს. თავისა თვისსასა 204, 8; ამართლა ბაკურ ს. მისსა 216, 22; არა მეშინის მე შენგან სიყუდილისა 194, 4; ბინქარან ... სიყუდილისაგან გარდაიხუეწა 179, 10; განერა ქორი ს. 191, 2; ს. ცხოვრებად მივიცვალეით 193, 17; ს. ცხოვრებად მივიცვალეები 193, 19; მიივალო დღეს ს. ცხოვრებად 193, 23; კაცი ... დარჩეს ს. 202, 8; ესეითართა სიყუდილითა წარეგნეს სტეფანოზ და მსახურნი მისნი 226, 1; განვიდეს მყოფნი ქალაქისანი მიწუნულნი სიყუდილად 170, 15; არა მისცენა (კეისარმან) ივინი ს. 172, 7;
- მირ დამძიდა წყლულისა მისგან მოსიყუდილ 240, 14 [წყუდი].
- სილაღმა-ი კადნიერება დამდაბლდა სილაღე სპარსთა 173, 13; მიგიტხრა ს. მათი ჩუენ ზედა 182, 16; ს. ესე ამპარტავანებისა არს საცთური ეშმაკისა 196, 22; სილაღემან სპარსთამან ავინა ღმერთსა 173, 10—11; ნუუქუე სილაღელ იხილოს ღმერთმან 166, 12 [ლაღ].
- სიმაგრმა-ი ვერ უფარა (თარქანს) სიმაგრემან საკურველისამან 153, 15; ვერ უფარა (სინდთა მეფესა) ს. საკურველისამან 194, 15; შემუსრნა (ყრუმანი) ქალაქნი და სიმაგრენი 235, 1; მეფენი ოვსთანი შელტოვილ იყვენეს სიმაგრეთა კეკასისათა 157, 4; დაადგვირთ ს. შინა თქუენთა 239, 17—18 [მაგარ].
- სიმაგრ-ი ბერძენთა მეფე, სიმაგრი ვახტანგისი, მოკულა 203, 1; ქასრე იწყო ძებნად სისხლსა სიმაგრისა 223, 4 [მაგრ].
- სიმატლი-ი ჰქონდამცა პასუხი შენსა სიმატლესა წინაშე ღმერთისა 165, 13—14; სიმატლით შენ დამსაჯე 165, 17; ს. გამოვედ 196, 14 [მატ].
- სიმატრუა-ი მოხერხება უწყით ... სპათა ბერძენთა ... სიმატრუე ზღუათა შინა ნაეებითა 170, 8; სიმატრუე დაუტევენა გზანი გამოსავალნი 189, 6; (ვახტანგ) ს. მიეახლებოდა (მას) 155, 7; სიმატრუედ გამონახა იგი 185, 21 [მატრუ].
- სიმაღლა-ი ითხოვე სასწიელი სიმაღლედ 166, 18 [აღ].
- სიმახვლა-ი ვახტანგ ... სიმახვლითა გონებისათა ... ირიდებდა ისარსა 155, 5 [მახვ].
- სიმაღლა-ი სიმაღლე ჯერ-არს ჩუენგან 196, 19; სიტყუა სიმაღლისა შენისა კეთილ არს 166, 20; დავდვა თავი ჩემი ერისა ამისთს სიმაღლით 175, 10 [ღაღ].
- სიმატრუა-ი წარემართნეს ... ქუეითთა უკანა სიმატრუე მკედართა 155, 20; აღუდღეს (მათ) ს. მკედართა 156, 6; ს. ქალაქისა მამათა და დედათა მი-

უფენდეს საქელთა და სამოსელთა მათთა ფერკთა ქუეშე მისთა 157, 21; გამოვიდა ს. მღღელთა და დიაკონთა 163, 18; უწყით ს. სპათა ბერძენთა 170, 7; დაესხმის ს. ყუაეთა ქორსა 190, 7; იყო მათ თანა ს. მკირედ ტპრუელისა 237, 4; ყრუსა მოესრა ს. მათი 244, 2; სიმრავლემან ცოდეთა ჩემთამან აღგძრა 197, 1; სიმრავლესა სპათასა იცნობებოდა ჯმა ვახტანგისი 156, 8; ვერ იოტნეს (იგინი) სიმრავლისაგან 202, 16; ს. არა შეჩენილ იყო დაკლება 238, 15—16; არცა სიმრავლითა სპათათა ესძლეთ მტერთა 140, 14; სპანი... მოეწონნეს (ვახტანგს) ს. 151, 1; საყვე იყო კვეი იგი ს. კაცათა 200, 17 [მრავალ].

სიმსხო-მ იყო სიმსხო ლახურისა, ვითარ მკლავი კაცისა 175, 15 [სხუ].

სიმძიმე-მ ზენონ ... ვითარცა ცნა სიმძიმე ვახტანგისი 203, 2 [ძიმე].

სიმწარე-მ (საგდუხტ) ცრემლითა სიმწარისათა შევედრა ძე მისი სპასუხტსა 144, 8 [მწარე].

სიმწანე-მ თქუენი იყო მეფობა, სიმწნე და სიბრძნე ქართლსა შინა 239, 15; არა მიწნობილ ვარ მე... სიმწნისა ჩემისა 152, 20; არცა სიმწნითა ... ესძლეთ მტერთა 140, 13—14; სრულ ხარ ... ს. და ასაკითა 149, 7; ქუეყანა ჩემი დაცულ იყო ს. სპათა ჩემთათა 192, 18; ს. და სიკისასითა ტანისა მისისათა მიუდრკა ვახტანგ 194, 12—13; მომცა მე კეისარმან ქუეყანა ესე მკედრობით კეთილად ს. თქუენითა 242, 19 [მწნე].

სინანულ-ი აღმოკოციან ცოდვანი ჩემნი სინანულითა 194, 3 [ნან].

სიონ-ი მან აღაშენა სიონი სამშუღლისა 142, 13; ეკლესია ჭუარისა პატროსნისა და ს. ტფილისისა განერულნეს ადარნასე ქართლისა მთავარსა 227, 11; გუარამ ... განაახლა საფუძველი ტფილისისა სიონისა 222, 3 [სიონ].

სისრულე-მ გაკლს (შენ) სისრულე დღეთა მკედრობისათეს 149, 8 [სრულ].

სისხლ-ი ყოველი სისხლი ნოეს რღუნითა განწმიდა 164, 18; დაითხია ს. შენ მიერ ქუეყანასა ზედა 197, 12; ქასრე იწყო ძებნად სისხლსა სიმაჰრისა 223, 4; სისხლისა მისთვის ზაქარიაშსა ... მიუგო ყოველი შეურაცხება ჰურიათა 164, 19; იქმნა ს. მდინარე 203, 4; ეწოდა ადგილსა მას ... ს. მუცელი 203, 5; უფალმან ... გუემნა იგინი სატლითა სისხლისათა 237, 11; რომელსა იტყუს სისხლისათუს აბელისსა 164, 18; პალეკარპოს, ვითარცა მგელი სისხლითა აღმოსრვილი, ... მოიზახდა 174, 14; ანუშცა იძიეს (მათ) შური სისხლთა მათთა 172, 2—3 [სისხლ].

სიტყუა ი ვითარცა იტყუს ესაია 164, 20; ი. სახარება 197, 2; ი. (მოციქული) 197, 14; რასა იტყუთ 170, 7; იტყოდეს (ქართველნი) 146, 6; ამას ი. ყოველნი ქართველნი 146, 15; ი. (იგინი) 237, 2; იტყოდე 164, 12; ი., მეფე 169, 3; ჩუენ ვიტყოდით მშედობასა 173, 10; იტყოდის მონა შენი წინაშე შენსა 164, 10.

ე აწ რომელსა გეტყუ თქუენ 147, 21; გ. თქუენ 152, 2; ვითარ ეტყუს ღმერთი პალეკარპოსს 166, 14; რომელსა ე. ესაია 166, 17; რომელთა ეტყუს (იგი) 201, 11; რომელი ეტყოდა სპარსთა მეფისა ზუასროთანგსა 161, 2; აღთქმით ე. ერი იგი მეფესა ვახტანგს 174, 8 [იტყუ].

სიტყუა-მ არა იყოს გულსა ჩემსა სიტყუა 148, 2; ს. სიმდაბლისა შენისა კეთილ არს 166, 20; ჰქონდა (მას) ს. საიდუმლო და ... ს. საერო 171, 7; ბაყათარ ... აღასრულა სიტყუა მისი 155, 2; აღასრულა ს. შენი 181, 15; უთხრეს (მას) ს. ვახტანგისი 181, 18; არა არს ცუდ ს. მისი 224, 16; არა მიითუალციდა სიტყუასა განწმარბათასა 233, 14; პეტრე ... ამით სიტყუთა ამხილა (მას) 201, 17; ს. შენითა კეისარმან განიხარაო 225, 10; მონაზონისა მის ს. ესე უთხრეს ვერაყვე მეფესა 230, 5; ვერვინ იყადრა ... სიტყუად 174, 18; ცრუ არიან სიტყუანი ეგე შენნი 191, 20 [იტყუ].

სიფიციბლეა-ა ვახტანგ სიფიციბლითა თუ-
ალათაა ... ირიდებდეს ისარსა 155,
5 [ფიციბ].

სილრმა-ა ითხოვე სასწაული სიმაღლედ,
ანუ სილრმედ 166, 18 [ლრმა].

სიპრმა-ა ბავშვი ბავ ვახტანგ ...
სიყრმისავე დღეთა შეიყუარა სჯული
ქრისტესი 146, 18 [ყრმა].

სიუპარულ-ი აქუს მრავალთა მათგანთა
სიუპარული ქრისტესი 171, 18; ს.
ჯუარცუმელისა ... გიყარეს (შენ)
172, 15—16; ვყავ ს. შენ ზედა 182,
14; ს. ვყავ ჩემი 184, 12; ესე არს
სრული ს. 185, 2; ლიქნით ყვიან (მათ)
ს. 191, 4—5; შუშანიკ ... დაიეწყა ს.
ქმრისა თუსისა 216, 7; დავადგრეთ სი-
ყუარულსა ზედა მამათა ჩუენთასა 181,
5; ვითარმცა შენითა სიყვარავითა ჩუენ
დავუთადენ ს. ქრისტესსა 197, 4; ს.
ბერძენთასა ნუ დაუტეობთ 203, 17;
სრულსა ს. ზედა ვართ მე და შენ 221,
9; ზრახვად არს ჩუენ შორის სიყუ-
არულისა ყოფა 166, 5; სპარსთა მე-
ფემან ... დაწერა ... წიგნი ბერძენთა
მეფისა სიყუარულისა 183, 17; ესე
ყოველი სიყუარულისათუს ქალისა
მირდატ წარმოთქუა 141, 21; მეფე
იგი სინდთა დემოყურა ვახტანგს სი-
ყუარულითა დიდითა 195, 6 [ყუარ].

სიშუანიერა-ა უთხრეს მირდატს ...
სიშუანიერე მისი და სმენითა სიშუ-
ანიერისა მისისათა ტრფიალ იქმნა
მირდატ მის ზედა 141, 12 [II შუ].

სიცოცხლეა-ა სიკუდილი მირჩენია ...
სიცოცხლესა 150, 4 [ცოცხალ].

სიცრუება-ა მოგვემდე (შენ) ქებასა სი-
რუებისასა 164, 11; რათა განვერნეთ
სიცრუებისაგან 164, 13 [ცრუ].

სიმამ-ა რომელი სიძე იყო თრდატ სო-
მეხთა მეფისა 151, 8; სიმემან კეი-
სრისამან ... იწყო ძებნად სისხლსა
სიომარისა 223, 3 [სიძე].

სიმამბა ი უომ. ისრაიტელმან ისძევა
უცხოსა თესლსა თანა 164, 22 [მავ].

სიმამბა-ა რაოდენი სული მოყუდეს ერ-
თისა მის სიჭვიათუს 164, 23 [მავ].

სიწმინდეა-ი იზრახოს სიწმიდემან შენმან
170, 2 [წმედ/წმიდ].

სიხარული-ი იყო სიხარული დიდი 178,
6—7; მოემეწო კეისარსა მოციქულთად
ს. 186, 17; ერთობით აღვასრულოთ
ს. ჩუენი 187, 3; ჯერ-იყო შენდა ...
ს. 191, 7; მან სიხარულით აღუთქუა
(მას) 150, 15; ბარზაბოდ განიხარა სი-
ხარულითა დიდითა 142, 3; ალიგნეს
ს. შობელნი მისნი 143, 7; (ვახტანგ)
ალიგსო ს. 151, 3; ქართველთა ...
სავსეთა ს., ალიზახნეს 153, 17; მათ
განიხარეს ს. დიდითა 187, 7; მოგებ-
ნეს (მათ) ყოველნი წარჩინებულნი
სპარსეთისანი ს. დიდითა 187, 10;
ალიგსო ს. სპარსთა მეფე 194, 20;
აწინდელი სიკუდილი არა მიჩნს სიხა-
რულად 194, 1 [ხარ].

სპარამანბ-ი ძვირფასი ნაქსოვი
უძღუნა გორგასალმან (სპარსთა მეფე-
სა) სტავრა სკარამანგი ხუთასი 182, 3
[სკარამანგ].

სპორმა-ა სკორეთაგან აღამაღლი დაე-
რომილი 154, 1 [სკორე].

სმენა-ა ახმინის (მან) სხუთაყა 190, 6.
o სპარსთა მეფემან ისმინა ვედრება
მისი 206, 12; არა o. კეისარმან ვედ-
რება მისი 228, 4; ისმინეთ კმისა ჩე-
მისა 147, 17; მღაბალთა კმანი ისმინ-
ნი 175, 7.

o-უ უსმენს (მას) იგი 141, 18.
o. ვნ. ისმა ბანაკით მათით კმა ტი-
რილისა 237, 16.

ე გესმის (შენ იგი) 192, 6; გესმა
უშთავრესისა შენისა ქართლად მოყვა-
ნება 197, 5; ესმა (მას) მუნით საზრა-
ხავი 162, 4; ე. ესე ლეონ ანთიპატა
183, 4; ე. ესე ეპისკოპოსსა 196, 17;
გესმეს (თქუენ) ბანაკით მათით კმა ვა-
ეზისა 237, 14; ასმიეს (მას) კმა ლაშ-
ქრობისა ჩუენისა 163, 12; ა. (მას) შე-
მოსლვა ჩუენი 163, 13; ესე ... გუ-
ასმიეს წიგნთაგან 191, 6; არა გასმინა
(თქუენ) სასწაულნი 160, 18 [ესმ].

სმენა-ა სმენითა სიშუანიერისა მისისა-
თა ტრფიალ იქმნა მირდატ მის ზედა
141, 12 [ესმ].

სოფელ-ი ს ა წ უ თ რ ო სოფელსა მას მოკვოთ ქება კაცთაგან 193, 15; არა მიჰვინა მოსლვა ... დიდებისათს ამა სოფლისა 192, 10; შიშმან მისმან განაქარენეს გემონი სოფლისანი 162, 18 [უფ].

სოფელი-ი ს ო ფ ე ლ ი, ქ ე ე ყ ა ნ ა, მ ხ ა რ ე ტფილისი სოფელი და კალაიკა მოოქრებულ იყო 181, 21; ორთავე ამით განუყო (მან) ზენა ს. 242, 1; რომელსა სოფელსა ერქუა არტანუჯი 177, 20; რომელი ს. შუა აღაშენა 199, 3; რათა დაუტეონ სოფლები და ქალაქები 200, 13 [უფ].

სოფელ-ი ქ ე ე ყ ა ნ ა, მ ხ ა რ ე რ ო მ ე ლ თ ა დაიპყრეს სოფელი ესე 165, 8; იყენეს სოფლისა მის კაცი ეცხლისა და წყლისა მსახურ 200, 16—17; რომელსა შინა აღწერლ არიან მეფენი ... ტომებით და სოფლებით მათით 240, 9 [უფ].

სპა-ი ჭ ა რ ი მ ა ნ შ ე კ რ ბ ა ს პ ა რ ა ნ ის ა 140, 8; წარწყმდების სპა ჩემი ყოველი 154, 21; წარვიდა ს. მისი 196, 7; მავრი ... მოსცა (ქასრეს) ს. მისი 221, 3; ჯოველმან სპაჰან ... შესახეს ქება ვახტანგს 194, 19; არა მივეახლები მე სპასა ოსეთისასა 154, 21; ვახტანგ მეფე მოქცეულ იყო ს. მისსა ზურგით 156, 3; წინამძღუარ ქმნილ ხარ ს. დიდსა 191, 10; მიმართა უმცროსმან წყალმან ს. აბაშთასა 238, 7; ვერ შემძლებელ იყო სპისა დიდისა გამოგზავნად 141, 4; გამოარჩიე ერთი ვინ ჩუენგანი წინამძღურად ს. ჩუენისა 149, 12; მოსრის (ვახტანგ) ს. მისგან სპარსთასა 180, 11; სპითა დიდითა ... წარმოვიდა გზასა აფხაზეთისასა 157, 16; მოერთო (ვახტანგს) ვარაზ-ბაქურ ... ს. ადარბადაგანისათა 159, 2; გამოვეერთო (შენ) ჯაზირას ს. ძლიერთა 185, 4; მეფემან ... გამოავლინა იგი ს. დიდითა 198, 8; მივიდა ვახტანგ ... ასი ათასითა ს. 202, 6; გარდამოვიდეს ოცნი სპანი 145, 21; გამოგზავნა ვარაზ-ბაქურ ს. თუსნი 150, 18; ვახტანგ ... განასრულნა ს.

თუსნი 151, 1; მეფეთა ოსეთისათა შეკრიბნეს ს. მათნი 151, 16; ვახტანგ მეფესა ... ყვეს ს. 152, 4; დაქმუნდა ვახტანგ და ს. მისნი 152, 9; შეძრწუნდეს ... ს. 152, 10; დადგეს ს. 153, 8; განაწესნა ვახტანგ ს. 154, 17; იზახლეს ... ს. 155, 8; ს. ... წარემართნეს 155, 19; იძლიენეს ... ს. 160, 12; შეკრბეს ს. ბერძენთანი 160, 21; წარვიდეს ს. 164, 7; ს. სპარსთანი ... უმრავლეს არიან 169, 15; მოვიდენ ს. 169, 20; ს. ბერძენთანი შემოვიდეს 170, 5; ნუუკუე ს. ნავებითა მოვიდენ 170, 10; მოვახლნეს ს. იგი ზღუსანი 171, 4; ს. ესე შენნი ... ჰბრძვიან 172, 3; ს. იგი ბერძენთანი გამოვიდეს 174, 13; მიეტევენეს ს. ვახტანგისნი სპათა ბერძენთასა 175, 19; მოიქცეს ... ს. იგი ვახტანგისნი 176, 5; ს. მისნი განუტევენა 177, 17; წარმოემართნეს ს. შენნი 179, 12; ს. საბერძენთისანი ... იყენეს ხაზარეს 182, 9; ს. შენნი აღვილსავე იყვენენ 184, 15; კრულყო მეფე და ყოველნი ს. მისნი 196, 18; შეიქცეს ს. ბერძენთანი 198, 9; ს. ვახტანგისნი დადგეს ველსა ზედა 201, 5; ს. ორთანივე დიკოცნეს 203, 6; შეერთნეს თანა ს. ქართველთანი 219, 5; ს. იგი ბერძენთანი ... შეიქცეს 220, 6; შეკრიბნა ს. ურიცხური 224, 1; იყენეს ს. მისნი ... უმრავლესსა ჰალათა ვერისათა 235, 13; დაიბანაკეს ორთავე სპათა ამიერ და იმიერ 151, 20; ორთავე ს. დასცენენ სპარსნი 170, 21; სპათა რანისა და მოვაკანისათა ... ემძლავრებოდეს ქართველნი 141, 4; წინამძღუარ ექმნის მირდატ ს. მაშისა თუსისათა 141, 5; ვახტანგ მოუწოდა ყოველთა ს. ქართლისათა 150, 16; გეტყვ თქუნენ, ყოველთა ს. ვახტანგისთა 152, 2; ვახტანგ რქუა ს. თუსთა 152, 19; ვახტანგ ... რქუა ს. თუსთა 153, 7; არა ვენების ს. ოსეთისათა 154, 22; ვახტანგ ... ნუგეშინის-სცემდა ს. მისთა 156, 4; ვახტანგ აუწყა ყოველთა ს. მისთა 158, 17; ვახტანგ მეფემან ამცნო ს. სომხითისათა 160, 8;

ვახტანგ მეფე აყენებდა ... ს. მათ მე-
ალაფეთა 172, 12; პალეკარპოს ... შე-
ურაცხ-პყოფდა ს. მათ 174, 15; მი-
ეტევენეს სპანი ვახტანგისნი ს. ბერძენ-
თასა 175, 19; ვახტანგ მოუწოდა ყო-
ველთა ს. 176, 8; არავინ იპოვა სპათა
შორის ვახტანგისთა მბრძოლი მისი
152, 17; ვინცა ს. შენთავანი გამოე-
დეს 154, 13; (ვახტანგ) მოდგა მახლო-
ბელად ს. თესთა 155, 17; ლეონ ...
ვერ შემძლებელ იყო ს. გამოგზავნად
აფხაზეთს 157, 19; ს. შენთავან რა-
ოდენნი ქალწულნი განხრწნილ არიან
164, 23; უწყით სიმრაველ ს. ბერძენ-
თა 170, 7; ჰგონებდა იგი განმრავლე-
ბასა ს. მისთასა 179, 4; ვახტანგ ...
დაუტევენა (იგინი) ს. ზედა სომხითისა
180, 4; ქუეყანა ჩემი დატულ იყო ...
სიმკნთა ს. ჩემთათა 192, 18; დაიყო-
ცა ორთავანე ს. 203, 4; სიმრავლესა
სპათასა იცნობებოდა ქმა ვახტანგისი
156, 9; ვახტანგ განაფართა კიდი ...
ქციეისათვის მას ზედა სპათასა 180, 3;
არცა სიმრავლითა სპათათა ვსძლეთ
მტერთა 140, 14; ამიერ და იმიერ სპა-
თავან იყო ცემა ბუკებისა და დაბდაბ-
თა 155, 7; მოსწყდა ს. ვახტანგისთა
ორმოცდასამი ათასი და ს. ბერძენთასა
მოსწყდა სამოცდათორმეტი ათასი 176,
3; მოჰკურა (ვახტანგს მოციქულმან
კეისრისამან) ს. ბერძენთასა ორმოცი
ათასი მქედარი 180, 16; დაეცემოდა
ორთავე ს. ურიცხვ 201, 7; ს. ვახტან-
გისთა მოკულდა ... ოცდარვა ათასი
202, 14; იყო ... ს. აფხაზთა მბრძოლი
ორი ათასი 237, 5 [სპა].

სპატიბან-ი არასადა იძლიენეს ვახტან-
გის სპათავანი 188, 17 [სპა].

სპარსთაბან-ი მოსწყდა ურიცხვ ვერი
სპარსთავანი 188, 16 [სპარს].

სპარსულ-ი ნებროთს ენითა სპარსუ-
ლითა რქუა (მიქაელ) 162, 8; უწოდა
სახელი მისი სპარსულად ვარან-ხუას-
რო-თანგ 143, 6; რომელსა ერქუა ს.
დარჩილ 185, 9 [სპარს].

სპასპლარ-ი ს ა რ დ ა ლ ი იყო ბერძენ-
თა სპასალარი პალეკარპოს ლოლოთე-

ლი 173, 6; მოითხოვა იგი საზრდოდ
სპასალარმან კასისამან 143, 18; მი-
ეგება (ვახტანგს) ძე მისი, დარი, და
მის თანა ყოველნი სპასალარი 196,
10; უბრძანა (ვახტანგ) სპასალართა
ქართლისათა 202, 18 [სპასალარ].

სპასპმტ-ი ს ა რ დ ა ლ ი მოკულდა საურ-
მაგ სპასპეტი 145, 8; მეფემან დაადგი-
ნა სხუა ს. 145, 9; ჭუანშერ ს. და ორ-
ნივე ეპისკოპოსნი დასხდეს საყდარ-
თავე 147, 3; აღდგა ჭუანშერ ს. 148,
11; მეფე და ჭუანშერ ს. დადგეს
მცხეთას 180, 3; ვახტანგ (დაუტევა)
... ჭუანშერ ს. 185, 12; ვახტანგ ...
მოავლინა პიტიახშინი და ს. 202, 5;
მოითხოვა (იგი) მეფისანგ საზრდოდ
საურმაგ სპასპეტმან 143, 13; ესე თქუა
ჭუანშერ ს. 149, 17; სცა მას ლახუ-
არი ჭუანშერ ს. 174, 7; მეფემან ...
მისცა ძე მისი, ვახტანგ, საურმაგს
სპასპეტსა საზრდოდ 143, 15; (გურან-
დუხტ) შევედრა ძე მისი ს. 144, 9;
უბრძანა (ვახტანგ) ჭუანშერს ს. 174,
2; მოიყვანა (საგდუხტ) ყოველნი
ერისთავნი სპასპეტისა თანა 144, 8;
ვახტანგ გორგასლისა და პალეკარპოს
ბერძენთა ს. ომი 174, 19 (სათ.); თანა
ჰყვებოდეს მას ორნი მკედარნი: არ-
ტავაზ ... ძე საურმაგ სპასპეტისა, და
ბივრიტიან სეფეწული 156, 10 [სპას-
პეტ].

სპმტაპ-ი თ ე თ რ ი ზეფემან ... იხილა
... მოხუცებული ... ზეწრითა სპე-
ტაქითა 167, 7 [სპეტაქ].

სროლა-ა ბაყათარ ... უწყო (ვახტანგს)
სროლად ისრითა 155, 4 [სარ].

სრულ-ი სრულ ხარ სიბრძნითა და ძა-
ლითა 149, 7; შენ ... ყოველითავე
სრული ... გამოგაჩინა (უფალმან)
148, 19; ესე არს ს. სიყუარული 185,
2; ვითარ ხუდების სრულსა სიბრძნესა
... შენსა 149, 19; ს. სიყუარულსა
ზედა ვართ ზე და შენ 221, 9; არიან,
ვითარცა ანგელოზნი, სრულითა საქ-
მითა 166, 8; ესე უთხრეს ვერაქვე მე-
ფესა ვარსკულავთმობიციველთა და
სრულთა მისანთა 230, 6 [სრულ].

სრულიად სრულიად წარწყმდეს ქუეყანა ჩუენი 149, 16; უმკობეს არს დაცემა ს. 165, 3; რათა არა ვიძლიერეთ ს. 173, 16; ს. უმეცარნი ხართ ღმრთისანი 193, 9—10; არა ს. აღმისრულებია მცნება ღმრთისა და არა ს. აღმოკოიან ცოდვანი ჩემნი 194, 2; ს. ვერ იოტნეს (მათ იგინი) 202, 15 [სრულ].

სტაპრა-მ ოქრომკედლით ნაქსოვი ქსოვილი ვახტანგს ... მისცეს ... ხუთასი თავი სტავრა 170, 16; სპარსთა მეფესა ... უძღუნა გორგასალმან ... ს. სკარამანგი ხუთასი 182, 3; ვახტანგ მეფემან ... სტავრები და ტაიკები დაიჭირა თავისათჳს 186, 6 [სტავრა].

სტუმრობა-მ კეთილად ილუაწე სტუმრობა ჩუენი 242, 14 [სტუმარ].

სუბუქად გამოვიდა ზღვსკიდესა 177, 6 [სუბუქ].

სუბთ-ი აღაშენა ერაყლე მეფემან ... სუბთი 230, 6; ვახტანგ ... დაეფლა ... საკათალიკოსოსა ეკლესიასა შინა სუბტსა თანა, რომელსა შინა არს ღმრთიელმართებულისა სუბტისაგან დაპყრობით 204, 10 [სუბთ].

სულ-ი სული შენი წარვიდეს ბნელსა მას გარესკნელსა 194, 6; დაედვათ ს. ჩუენი 193, 14 [I სულ].

სულ-ი? რაოდენი სული მოკუდა 164, 22; შენ მიანიზე (მათ) შუდასთხმოცი ათასი ს. 184, 20; ბევრისა-ბევრეული ს. დაქსნილ არს ჩემითა აქა მოსლვითა 192, 21 [I სულ].

სულგრძელ-ი მხნე სულგრძელად და უშიშად იწყო ბრძოლა 157, 17; ს. კბრძოდეს (სპარსნი აბაშთა) 195, 16 [I სულ; გრძ].

სულიერ-ი არცა უწყი ცხოვრება სულიერი 192, 6; ჰრწამს ცხოვრება ს. 193, 9 [I სულ].

სულნელ-ი სურნელოვანი გეონსა გამოაქუს სამოთხით ხე სულნელი და თოვა 162, 13 [II სულ; ნელ].

სუმა ყოლა ეესუა ძე არჩილს 140, 22; ე. (მას) ასული 141, 10; ე. მას

ყოლი 216, 2; არა ე. (მას) ქმარი 244, 15 [სუ].

სურვილ-ი არა სურვიელ არს ბილვად ნათელსა 192, 3; არცა ს. ხარ შენ მისლვად 192, 6 [სურ].

სუზვეა-მ ისწრაფოს მიმოხუევეად სუფვისა მის 193, 21; უწყი სუზვეად მისლვა შენი 193, 22 [უზ].

სწავება ა-მ ბინჯარან ... ასწავებდა ქართველთა სჭულსა თუსსა 145, 10; მიქელ ... ა. ... ქართველთა სჭულსა ქეშმარიტსა 145, 17.
ი ისწავოს (მან) ყოველი კეთილმ 147, 12 [სწავ].

სწავლა ი ვახტანგ ... ისწავლიდა მიქელ ეპისკოპოსისაგან ყოველსა მცნებასა უფლისასა 146, 17 [სწავ].

სწავლა-ი დასჯა გუემს (მას) მამა იგი გუემითა და სწავლითა 147, 12 [სწავ].

სწავლა-მ დარიგება, მოძღვრება უკეთუ არა კეთილად აღასრულებდეს სწავლასა მამისა თუსისასა 147, 12 [სწავ].

სწორ-ი თანასწორი რათა სწორ იყოს მეფობისა მისისა 170, 20; ს. იყოს მეფობისა ჩემისა 174, 17; ჩემ ზედა და თქუენ ზედა სწორად მოწყენულ არს განსაძლეული 147, 21 [სწორ].

სწრამზ ი უოზ. ისწრაფოს (მან) მიმოხუევეად სუფვისა მის 193, 21 [სწრაფ].

სწრამზით სწრაფად, საჩქაროდ (ვახტანგ) სწრაფით მიპყო კელი 155, 14; მიიწია იგი ს. 167, 5; ს. განვიდეს აქათ ქადაგი 169, 10; ს. წარმოგმართნენ სპანი შენნი 179, 12; თორმეტნი ეპისკოპოსნი ს. წარმოავლინენ (მათ) 197, 10 [სწრაფ].

სხდომბა 0-1 რომელნი სხენან საყდართა მათთა 184, 19; რომელსა შინა ისხდა ხუთას-ხუთასი კაცი 171, 2; თქუენ სხდეთ საყდართა ზედა მამისა ჩუენისათა 181, 17 [სხედ].

სხმა! ყრა ი ისხმიდეს (იგინი) ნაცარსა 204, 8 [სხ].

სხმა? ქონა, ყოლა (მრავლისა) ა-2 ვაცისა წუერნი გასხენ (შენ) 224, 14; მსგავს ხარ შენ თავესა, რომელსა არა ასხენ თულნი 191, 21.

ე ესხნეს ვახტანგს ... სამ ძე და ორ ასულ 199, 14; სტეფანოზს ე. ორნი ძენი 232, 23; ე. არჩილს ძენი ორნი 244, 18 [სხ].

სხშა-ა შვა საგლუბტ ასული სხუა 143, 17; მეფემან დაადგინა ს. სპასპეტი 145, 9; ს. გამოვიდა ბუმბერაზი 154, 5; (ბაყათარ) ჰკრა ს. ისარი ცხენსა ვახტანგისსა 155, 11; (ვახტანგ) მისცა (ოვსთა) ს. ტყუე ოცდაათი ათასი 157, 10; ს. აფხაზეთი უქესცა ვახტანგ ბერძენთა 177, 16; ს. ჭაზიხისა მომძენ მე ბერძენთა 183, 2; ს. ყოველი წარსცა (ვახტანგ ხუასროს) 186, 6; წარმოგზავნა (სპარსთა მეფემან) რანს და მოეჯანს ს. ერისთავი 217, 1; ს. ყოველი ქართლი ... დაიპყრეს სპარსთა 217, 13; ს. შული დავარდა სპარსეთს 220, 12; ს. ყოველი ქართლი დაიპყრა ადარნასე 226, 6; სხუამან ყუაემან ... იხილის ქორი 190, 6; არცავეს ქართველსა სხუასა დაგაგდებინებ სჭულსა ქრისტესსა 144, 19; ს. არავის აუწყა (ვახტანგ) 151, 10; რომელი შენ არა ჰყო, ს. ნუ აწუეე 171, 16; სხუსა ვისთვისცა გნებავს 182, 11; ს. შეპყრობა არა ძალ-უც ყუავსა 190, 12; სხუად წარვილეს ნახეყარნი მათგანნი 244, 11; სხუანი ყოველნი ერისთავნი დასხდეს სელებითა 147, 4; გარდაცვალებულ (იყვნეს) ... ეპისკოპოსნი ... ს., შემშლენი წესისანი 159, 15; ს. ვინცა სთნდენ 197, 11; ს. თორმეტნი ... აუერთებენ 198, 3; დაუძმომდა მცირედ რამე სხუათა მათ 242, 11; ყუაემან ... ასმინის სხუათაცა 190, 7; ჭერ-იყო შენდა ... ზრახება სხუათაცა ნათესათა 191, 8 [სხუა].

სჯული-ი განძტიკინეს სჯული ქრისტესი 141, 19; საგლუბტ დედოფალმან გამოიკითხა ს. ქრისტესი 142, 8; საგლუბტ ... იცნა ს. კემშარტი 142, 11; მამამან ჩემმან ... ს. ქრისტესი წარწყმოდოს 144, 5; არა კეთილად ვიპყართ

ს. ქრისტესი 146, 7; ვერ კეთილად ეპყრა (მას) ს. ქრისტესი 146, 11; ვახტანგ ... შეიყუარა ს. ქრისტესი 146, 18; (ვასქენს) დაეტევა ს. ქრისტესი 216, 4; არცავეს ქართველსა სხუასა დაგაგდებინებ სჭულსა ქრისტესსა 144, 20; ვინცა ქართველი ... აღირჩევეს ს. ჩუენსა 145, 1; ბინქარან ... ასწავებდა ქართველთა ს. თუსსა 145, 10; მიქაელ ... ასწავებდა ... ქართველთა ს. ჰემშარტსა 145, 18; საესენი მწუხარებითა თუს-თუსსა ს. ზედა ევედრებოლეს ლმერთსა 153, 9; და ჩუენცა ვართ ს. ზედა ბერძენთასა 160, 16; ყუენს აღთქმა თვისთავისა ს. ზედა 182, 1; არა კემშარტსა ს. ზედა არიან სპარსნი 193, 8; იპყრას (მან) ქართლი ს. ზედა ქრისტესსა 206, 10; სტეფანოზ ... არცა კმატა ს. და ეკლესიათა 222, 15; არლარა შეიქმნას გულსა ქართველთასა ... გმობა სჭულისა ქრისტესისა 141, 20; კმარმან მისმან მოპჯუარან ცანი ს. მეცნიერნი 142, 9; ვერცა განაცხადებდა (მობიდან) ქალაგებასა ს. მისისასა 142, 19; იყვენენ მუნ ეპისკოპოსნი მათ ზედა ს. ჩუენისანი 144, 21; ქალაქი ს. თქუენისა არს იერუსალემი 183, 19; არა აიძულოს (მას მამამან) დატევება ქრისტეს სჭულისა 144, 15; არა აიძულა (მას მამამან) დატევება ს. 144, 18; ცნა ... შუმანიქ კმრისა მისისაგან დატევება ქრისტეს ს. 216, 7; მოვიდა იოვანე ... განმწმედელი სჭულისა 207, 18; სტეფანოზ იყო ... განმწმედელი ს. 228, 11; გამოჩენილ იყო მოჰამად ... მოძლუარი სარკინოზთა ს. 229, 11; მამამან ჩემმან ... ნუუყუე შური იგოს ჩემ ზედა დატევებისათუს სჭულისა 144, 4—5; საგლუბტ ... ითხოვდა მისგან ... შენდობასა დატევებისათუს ს. 144, 14; უკეთუ გუმბრძოლი ჩუენ დატეობისათუს ს. 181, 13; ვერ მოაწიეს საქმე ესე ჭერისაებრ ს. 197, 21; ბარზაბოდ ... სჭულისათუს ესრეთ რქუა (გურანდუბტს) 144, 19; ვახტანგ ... უმეტეს იურვოდა ს. გონებასა შინა 146, 21 [საქ].

ტ

ტანიშ-ი სპარსთა მეფემან ... მისცა გორგასალსა ... ტაიჭი ცხენი სამი ათასი 183, 20; ვახტანგ ... აღჯდა ტაიჭსა 153, 6; 154, 18; ვახტანგ ... სიკისკასითა ტაიჭისა მისისათა ირიდებდა ისარსა 155, 6; ვახტანგ ... სტაერები და ტაიჭები დაიჭირა თავისათჳს 186, 6 [ტაიჭ].

ტან-ი მორატუეს (მათ ვახტანგს) შესამოსელი ტანისა მისისა 171, 12; სიკისკასითა ტ. მისისათა მიუღრკა ვახტანგ პოროლსა 194, 13 [II ტან].

ტაძარ-ი ქმნა (მან) მას შინა ტაძრები და კოშკები 161, 19—20; აწ უკუშე სპათა შენთაგან ჩაოდენნი ქალწულნი განხრწნილ არიან, ტაძარნი ღმრთისანი 164, 24 [ტაძარ].

ტაძრეშულ-ი მსახური იყო მათ თანა სიმრავლე მცირედ ტაძრეულისა მათისა 237, 4; არჩილ ... ყოველთა ტაძრეულთა მისთა მიუბოძა კახეთი 243, 16 [ტაძარ].

ტილინს-ი ქახაკეებით მორთული, ფარულად მოძრავი; თილისმა დასუა (მან) მას ზედა ტილისში 233, 5 [ტილისმ].

ტირილ-ი გესმეს ბანაკით მათით კმა ტირილისა და გოდებისა 237, 14—15; ისმა ბანაკით მათით კმა ვაებისა და ტირილისა 237, 16; კმისაგან ტირილისა და გოდებისა იძროლა ქუეყანა 204, 9 [ტირ].

ტომეზით წარმოშობით რომელსა შინა აღწერილ არიან მეფენი, წარჩინებულნი ტომეზით და სოფლებით მათით 240, 9 [ტომ].

ტრისმეჯისტონ-ი პოვეს ეამი განსაზღვრებული ფილოსოფოსთა ჰერმის ტრისმეჯისტონის წიგნთა შინა 230, 9 [ტრისმეჯისტონ].

ტრფიალ-ი შეყვარებული ტრფიალი იქმნა მირდატ მის ზედა 141, 12 [ტრფ].

ტშაშ-ი ამან ერისთავმან (ციხისთავსა) ... ტუავი გაჰკადა 225, 11; ვახტანგ ... აღილო ფარი ... ვიგრის ტუავისა 154, 18; დასცა ლახუარი პალეკარპოს ფარსა ვახტანგისსა, რომელი იყო ვიგრის ტ. 175, 14; მე ... გუჯარნი ტუავისანი¹ ... დავსხენ 236, 17 [ტუავ].

ტშე-ე რამეთუ კახეთი ტუე იყო 200, 14; ყოველნი მთავარნი ... დაიშლნეს ტუეთა და ღრეთა 234, 4; ჰერეთი და კახეთი ქალაქთა და ტუეთაგან ... დარჩომილ იყო 244, 9 [ტუე].

ტშეზა გლოვა; გოდება იტყუებდეს ყოველნი თავთა თჳსთა 204, 7 [ტუეზ].

ტშუშ-ე ოგსნი ... ტუუე იქმნნეს 156, 12; ითხოვეს ვახტანგისგან ოგსთა ... ოცდაათი ათასი ტ. ოგსეთისა 157, 6; მისცა (მათ) ვახტანგ ოცდაათი ათასი ტ. ღისა მისისათჳს 157, 7; მძველისათჳს მისცა (ვახტანგ მათ) სხუა ტ. ოცდაათი ათასი 157, 10; უკმოიკსნა (ვახტანგ) ტ. ქართლისა 157, 10; რომელ დარჩა ტ. ოგსი ამათ განტეობითაგან კილე 157, 11; მეღემან ... წარმოგზაუნა ტ. იგი ყოველი 157, 15; ტ. პირველ შეპყრობილი და ტ. ერისაგან მეორისა ყოველი ... განუტეობა 177, 4; რა ვეოთ ტუჳსა ამისთჳს 169, 9; ტუუეთა ამითჳს (ვარ.); შეიპყრეს ტუუედ მათგანი ასოცდახუთი ათასი 176, 4; ტუუენი ქართველნი ... უკმოიკსნა (ვახტანგ) 157, 8; რათა ... ტ. განუტევენ (მათ) 163, 17; განუტევენ (მე) ტ. 164, 9; უბრძანა შემოსლვად ყოველთა ტუუეთა და მოწესეთა 164, 3; არცა ერთი ტუუეთა მისთაგანი დააკლდეს 170, 2; ვახტანგ ... უბრძანა მოყვანება ყოველთა ტუუეთა 176, 9; უმრავლესი მეორე ოგსთა მათგანი ცოცხალი შეიპყრეს უკმოიკსნისათჳს ტუუეთასა 156, 13—14; წარდგეს (იგინი) წინაშე ვახტანგისსა მად-

¹ გამოცემაშია: ტრფიელ. ვარიანტად არის: ტრფიალ.

² გამოცემაშია: ტუუვისანი.

ლისა მიცემალ განტევებისათჳს ტ. 164, 1 [ტყუენ].
ტყუენვა ა ო ს რ ე ბ ა 0-2 მირღატ ... მარადის ტყუენვილის რანსა და მოუკანსა 141, 6 [ტყუენ].
ტყუენვა-ა ა ო ს რ ე ბ ა, დ ა ტ ყ ვ ე ვ ე ბ ა ა მ ა ნ ... უწყო ... შესლვალ და ტყუენვალ რანსა და მოუკანსა 141, 2; განიბნიონეს (ქართველნი) ტ. ოვსეთისა 156, 16; იწყეს (ბერძენთა) ტ. სპარსეთისა 217, 17; შევიდეს (იგინი) აღარბადაგანს და უწყეს ტ. 220, 2; მეღმან ქასრე იწყო ... ტ. საბერძენეთისა 223, 4 [ტყუენ].
ტყუენობა-ა დ ა ტ ყ რ ო ბ ა ტყუენობასა მას ყრუისასა შთასრულ იყო იგი ...

კლარჯეთს 243, 12; შემორეოდა ქართლს ცეცხლისმსახურება ტყუენობისა და საზღვართა მიხუვისაგან 146, 20; მეფე იგი სინდთა ... ვახტანგის მიერვე განთავისუფლდა ტყუენობისაგან 195, 9 [ტყუენ].

ტყუენქმნილ-ი დ ა ტ ყ რ ო ბ ი ლ ი რამეთუ ქუეყანა მისიკა ტყუენქმნილ იყო ოვსთაგან 150, 15 [ტყუენ; ქმ].

ტყუენ-ჰროზა დ ა ტ ყ ვ ე ვ ე ბ ა, დ ა ტ ყ რ ო ბ ა 0-2 რათა ტყუენ-ჰროზდენ (მათ) 160, 9; არჩილ ... მოსრნა და ტყუენ-ყენა (იგინი) 140, 12; (ოვსთა) კასპი ქალაქი შემუსრეს და ტყუენ-ყვის 145, 24 [ტყუენ; II ყავ].

უ

უარის-ჰროზა 0-2 რათამკა უარ-ყო (მან) ქრისტე 199, 12 [უარ, II ყავ].
უბრალმო-ა უ დ ა ნ ა შ ა უ ლ ო უბრალო ვარ 172, 3; 196, 15; უ. ვართ 196, 19 [ბრალ].
უგულისხმო-ა მ ი უ ხ ვ ე დ რ ე ლ ი ოქუენ ... უმეკარნი ხართ ... და უგულისხმო 193, 10 [გულ; ხმ].
უგუნურ-ი მსგავსი ხარ შენ ყუევისა მის უგუნურისა 190, 3; უგუნურად და თავისა მკლველად ითქმის 190, 20; ვითარ არა უ. ვთქუა თავი შენი 191, 16; უგუნურო, მსგავს ხარ შენ თავესა 191, 20 [გონ].
უღარანს-ი უ ა რ ე ს ი აღილო პეტრე მისევე გურგუნისაგან რეცა უღარესი 167, 18 [ღარ].
უჰვის ჰყავს ი-უ მივის მე ცოლი 196, 4; არა გვის ჩუენ წინამძღუარი 146, 13 [ი ვი].
უჰნებელ-ი მეღობა შენი უჰნებელად ღარჩეს 149, 15 [ჰნ].
უჰროზმო-ა აღაშენა იგი ნაშენებითა უჰრომთა 199, 17 [ჰომ].
უჰანა* სპანი იგი წარემართნეს ... ცხენ-თოროსანნი ... წინა კერძო და მათ უჰანა ქუეითნი და ქუეითთა უ. სიმრავლე მკედართა 155, 20; აღუდგეს

(მათ) უ. ქუეითნი 156, 5; კეისარსა უ. მისწია (მან იგი) გარდაბანს 225, 11; უჰანას ღმერთმან დამბადებელმან წყალობა-ჲოს 193, 4; ვახტანგ მეფესა ... გამოესუა წინათ მგელი და უჰანათ ლომი 180, 10 [უჰანა].

უჰანასქნელ-ი ეამთა უჰანასქნელთა მოვიდეს მეუფე ცისა 162, 17 [უჰანა; სქნელ].

უჰათე უკეთესად ჰერეთი და კახეთი ქალაქთა და ტყეთაგან უჰათე¹ ღარჩომილ იყო 244, 8—9 [კეთ].

უჰათეს-ი ითხოვეს ვახტანგისგან ოვსთა ... ყოველი უჰათესი 157, 6 [კეთ].

უჰათეუ* თუ უჰათეუ არა კეთილად აღასრულებდეს (იგი) სწავლასა მამისა თუხისასა 147, 11; ვახტანგ უ. მარჯუენით კერძო იბრძოდის 156, 7; უ. შემეწიოს ჩუენ ჭუარი 174, 8; უ. სიმრავლემან ცოდვათა ჩემთამან აღგძრა 197, 1; უ. შეგვპყრენ (მათ) ჩუენ 236, 5; იხ. აგრეთვე: 149, 1; 149, 14; 149, 15; 151 6; 154, 11; 167, 21; 176, 21; 178, 2; 179, 14; 180, 18; 181, 4; 181, 13; 181, 14; 184, 22; 193, 20; 216, 20; 231, 3; 236, 18; 243, 14; 244, 9;

¹ გამოცემაშია: უკეთუ.

უკეთუმცა წარგუილებოდა ესე 148, 8; უ. არა დაბრკოლებოდეს ანგელოზნი 166, 15 [უაუე; თუ].
 უპაითური-ი ივბიმიანოს ... იყო ივლიანის თანა უკეთურისა 165, 2 [კეთ].
 უამოვლა 0-2 უამოიარა (მან) გზა ქართლისაჲ 227, 10 [II არ].
 უამოცამვა დაბრუნება ი ვნ. უამოიქცეს (იგინი) 156, 14 [ქეც].
 უამოღება წართმევა ი-უ კრმლითა მისითა უმორულო (მან) სამეფოსა ამას პალესტინე 240, 3 [ლ].
 უამოღება-ა დაბრუნება მე, ესე-რა. შევიდოდე უამოღებად მისა 183, 1 [ლ].
 უამოღებაულ-ი ყოველი საზღვარი ქართლისა, მისგან უამოღებული, მოგცეს (შენ) 168, 18 [ლ].
 უამოჴსნა გამოხსნა ი რომელი უამოიქსნა (ვახტანგ) ტყუე ქართლისა 157, 10; იგი ყოველი უამოიქსნა (ვახტანგ) 157, 9 [II კს].
 უამოჴსნა-ა უმრავლესი მეოტი ... შეიპყრეს უამოქსნისათს ტყუეთასა 156, 13 [II კს].
 უაუღა3-ი უაუღაჴნივე ვართ 193, 17 [კუელ].
 უაუღაჴინება გადაყენება ა-2 ეპისკოპოსი იგი ... უაუაუღაჴინეთ 198, 2 [ღაგ].
 უაუღაგომა უკან დახევა 0-1 ვახტანგ უაუღა 155, 4; მეფე სპარსთა ... უ. 181, 20; პირისაგან მდინარისა უაუღაგ სამ უტეჴან 155, 3 [ღაგ].
 უაუე* სადა უაუე აწ არს საფლავი ... გრიგოლისი 160, 14; მან უ. მოიყვანნა სპარსნი ქალაქად 179, 10; სინდა უ. ვახტანგს ბრძანება 187, 5; ვითარ უ. არამცა მსახურებად შეიწირა (იგი) ღმერთმან, დამბადებელმან ყოელისამან 193, 11; აწ უ. არა ვიქმნეთ ჩუენ მზებუ 236, 20; იხ. აგრეთვე: 141, 16; 167, 18; 169, 10; 169, 18; 170, 10; 171, 17; 193, 21 და სხვ. [უაუე].
 უაუშოცამვა დაბრუნება 0-3 უაუშოსცა (მან) კეისარმან საზღვარი ქა-

რთლისა 177, 8; იგი უაუშოგუეც 177, 14 [I ც].
 უაუნ-ი ცხოვნი, ნეფეო. უაუნისამღე 148, 11; 149, 4; 150, 8 [უაუნ].
 უაუნცამვა დაბრუნება ი ვნ. უაუნიქცეს (იგინი) კუალსაჲ თუსსა 238, 5 [ქეც].
 უაურიღება გარიღება უაურიღა (ვახტანგ) მათ 172, 7; უაურიღოთ ჩუენ 169, 21 [რიღ].
 უაუსამვა დაბრუნება 0-3 აფხაზეთი უაუსცა ვახტანგ ბერძენთა 177, 16; ნახევარი სიკილისა ... უაუსამეთ (შენ) 183, 6 [I ც].
 უაუსამვა-ა სპარსთა მეფემან ... დაწერა ... წიგნი ... სიკილისა უაუსამისათს 183, 18 [I ც].
 უამარჴუანს-ი უფრო მარჯედ, მოხეარხებით უამარჴუასადრე შეიყარნე იგინი ჯელსა შენსა 171, 21 [მარჴუ].
 უამაღმს-ი იყო იგი უამაღმეს კაცთა ჟამისათა 159, 3 [აღ].
 უამბამს-ი რომელი უმეტეს სახელგანთქმული გამოჩნდა 139, 3; მოველით ... უ. წარმატებასა საზღვართა ჩუენთასა 149, 2; შეწირა მაღლი უ. პირველისა 155, 16; უ. ყოველთასა წარემართოს 168, 5; უ. მორწმუნე იყო შენ 168, 9; რომელი უ. არს ბევრ ათასისა 169, 9; უ. ჩუენსა აქუს მრავალთა მათგანთა სიყუარული ქრისტესი 171, 18; სტეფანოზ იყო უ. ყოველთა ქართლის მეფეთა ... მორწმუნე 228, 10; უ. განმდიერდა იგი 229, 16; (არჩილ) ჭუნაშერს უმეტესი ნაწილი მისცა 242, 10; ამან უმეტესად უწყო ბრძოლად სპარსთა 141, 1; უ. ხილვამან ჭუარისამან დასცა (მან) შეძრწუნება 168, 2; არა უმეტესნი ქუეყანანი სპარსთანი მათ შემუსრნეს 163, 11 [შებ].
 უამმარ-ი თქონ ... უმეცარნი ხართ ღმრთისანი 193, 10 [II ც].
 უამმარება-ა არა უმეტრებამან აღგძრა ბრძოლად ძეთა ზედა ღმრთისათა 165, 20 [II ც].

უმთავრესი-ი გესმა უმთავრესისა შენისა ქართლად მოყვანება 197, 5 [თავ].

უმკვდრომნილი-ი და უსახლე ბელი ყოველი პირი კაცისიისა ... უმკვდროქმნილ იყო 244, 8 [მკვლარ; ქმ].

უმკვდრო-ყვეს (მათ ჯორჯანეთი) 187, 18 [მკვლარ; II ყავ].

უმრავლეს-ი სპანი სპარსთანი ... უმრავლეს არიან 169, 16; იყენეს სპანი მისნი უფროს და უ. ჰალათა ეგრისათა 235, 13; ამან იპყრნა სარწმუნობასა ზედა ყოველნი წარჩინებულნი ქართლისანი და ერიცა უმრავლესი 145, 19; უ. მეორე ოვსთა მთავანი ...

შეიპყრეს 156, 13; გამოვიდა სიმრავლე მდდელთა ... ქუაბებით და მთავან, და უმრავლესნი პონტო ქალაქით 163, 19; წარმოტყუენეს (მათ) უ. ქუეყანანი ჰინდოეთისანი 188, 7; რომელმან მოაქცენა უ. მთეულნი 229, 7; ყრუმან ... შემუსრნა ... უ. ციხენი 234, 6; მძლავრობით დაატეობინა (მან) უმრავლესთა ცეცხლისმსახურება 229, 15 [მრავალ].

უმრავლეს-ი უმცროსი (სტეფანოზ განძისა) ნახევარი ... მისცა არჩილს, უმრწემესსა ძესა თუსსა 232, 26 [მრწემ].

უმრავლეს-ი უსამართლობა შენ დამსაჯე უმსჯავროებასა ჩემსა 165, 18 [საქ].

უმცველო-ი დაფლენით ... ივინი ... შორის ორთა მათ კოშკთა უმცველოთა 236, 12 [ცავ].

უმცროს-ი მიმართა უმცროსმან წყალმან სპასა აბაშთასა 238, 7 [მცირე].

უმკვდრეს-ი სიკუდილი უმკვდრეს არს თავთა ჩუენათუს 148, 10 (ვარ), უ. არს დაცემა სრულიად 165, 2; სიკუდილი უ. არს 201, 9; შენ, უმკვდრესი ყოველთა მეფეთა ქართლისათა ... გამოგაჩინა წინამძღურად ჩუენდა 148, 18 [კობ].

უნებელი-ი არასასურველი არა ვყო უნებელი შენი 182, 18 [ნებ].

ურბან-ი არა უნებელი შენი 182, 18 [ნებ].

ურბან-ი არა უნებელი შენი 182, 18 [ნებ].

ვოლა სკულისათუს გონებასა შინა 146, 20—21; მავრიკ კეისარმან იურვა ქართველთათუს ქასრეს თანა 221, 5 [ურ].

ურბან-ი ურთიერთს 152, 7; 153, 14; ალარა ერჩდეს უ. 162, 6—7; ამბორს-უყვეს უ. 167, 19; ვენყვენო უ. 169, 19; ნუ ვინ ბრძავთ უ. 173, 15; ყვეს უ. აღთქმა და ფიცი 177, 7; მოვსწყულებით უ. 181, 3; მოიკითხეს უ. 182, 1; შემკირებულ იყენეს ურთიერთს კლვითა 159, 12 [ერთ].

ურბან-ი აღილეს ... ნატყუენავი ურბანე 156, 17; მოსწყუდა უ. ერი სპარსთავანი 188, 16; დაეცემოდა ორთავე სპათავან უ. 201, 7; გარდამოვიდეს ოვინი, სპანი ურბანე 145, 21; იძლიენეს ... უ. სპანი 160, 12; შეკრიბნა სპანი უ. 224, 1 [რბანე].

ურბან-ი ურჩეულესი მბრძოლი ერისა მისისა ... იყურა მის თანა 179, 18 [რჩევე/რჩი].

ურბან-ი სტეფანოზ იყო ურწმუნო 222, 15; აჩუენე ძალი შენი ერსა ამას შენსა ურწმუნოთა 174, 11; (სტეფანოზ) ურწმუნოთა მოყურობდა 226, 3 [რწამ].

ურწმუნოება-ი ბაკურ ... განწმიდა ქართლი ყოველისა ურწმუნოებისაგან 215, 23—24 [რწამ].

ურწმუნოება-ი უსაშინელეს იყო ზარი მისი 168, 3 [შინ].

ურწმუნოება-ი იყო ვინმე მოგე უსჯულო 142, 17; დაცე უ. ისი 153, 5 [საქ].

ურწმუნოება-ი ვერ უგრძნა არჩილ მეფემან ... უსჯულოება მობიდანისი 142, 18 [საქ].

ურბან-ი 125 ნაბიჯი უკუდევ სამუტევე 155, 3 [ურბან].

ურბან-ი ბატონი ვინ არს შენ ზედა უფალ 165, 11; უფლად გხალო შენ 181, 16 [უფ].

ურბან-ი ღმერთი უფალმან მისცა აღმოსავლეთი და სამხრეთი სარკინოზთა 230, 4; მოავლინა უ. სარკინოზთა ზედა ხორვაკი ბლუარისა 237, 6; მოსცა უ. ძლევა მცირედთა ერთა ქრის-

ურბან-ი ღმერთი უფალმან მისცა აღმოსავლეთი და სამხრეთი სარკინოზთა 230, 4; მოავლინა უ. სარკინოზთა ზედა ხორვაკი ბლუარისა 237, 6; მოსცა უ. ძლევა მცირედთა ერთა ქრის-

ურბან-ი ღმერთი უფალმან მისცა აღმოსავლეთი და სამხრეთი სარკინოზთა 230, 4; მოავლინა უ. სარკინოზთა ზედა ხორვაკი ბლუარისა 237, 6; მოსცა უ. ძლევა მცირედთა ერთა ქრის-

ტენათა 237, 18; წარუქუენიან (იგინი) უფალსა 162, 16; ყოველნი ნათესაენი უ. ღმერთსა მსახურებდით 163, 14; არა ძალითა ჩუენითა ... ვსძლეთ ბეტრთა, არამედ ქუარითა უფლისა ჩუენისა 140, 15; უთარგმანეს (მას) სახარება უ. ჩუენისა 142, 9—10; დადგეს ფერჯნი უ. ჩუენისა 192, 14; ერაკლე მეფემან წარისუნა ... სამსკუალნი უ. ჩუენისა იესო ქრისტესნი 228, 1; კურთხეულ იყავ შენ უ. მიერ 242, 13; ეჩუენა ... არჩილს ანგელოზი უფლისა 237, 12; ანგელოზმან უფლისმან აღიღო გვრგვინი 161, 1; პე, უფალო, დამბადებულო ყოვლისაო 153, 3; კურთხეულ ხარ შენ, უ. 153, 20 [უფ].

უფალ-ყოფა გაბატონება 0-2 რომელი შენ ზედა უფალ-ყო (მან) 165, 13 [უფ; II ყავ].

უფლება ე ამას ვასქენს ეუფლა ეშმაკი 216, 3 [უფ].

უფროს შეიყუარა სჯული ქრისტესი უფროს ყოველთა მეფეთა ქართლისათა 146, 18; ეკლესიანი კორცთანი უ. არიან 164, 14; უ. არს აჰაბ 166, 16; დიდ არს კეთილი შენი ბერძენთა ზედა, უ. მეფეთა მათ 184, 18; დღესასწაულსა მისსა უ. ყოველთა დღესასწაულთასა შეკრბიან (იგინი) 229, 9; იყენეს სპანი მისნი უ. 235, 13; შენ ... მამათა შენთა უფროსი ... გამოგაჩინა წინამძღურად ჩუენდა 148, 19; არჩილ დაძფლა საგანძური უ. 233, 1; მიმართა უფროსმან წყალმან მკედართა 238, 8 [ფრ].

უღონობა-ა (სპარსთა) უღონობით ... ყიიან სიყუარული 191, 4 [ღონე].

უშიშ-ი უშიშ იყო (ვახტანგ) 152, 14; ესე სტეფანოზ იყო ... უშიში ღმრთისა 222, 15; უშიშად იწყო (მან) ბრძოლად (იხება) აფხაზეთისათა 157, 17; უშიშადმცა დაყენეს დღენი მათნი 190, 8 [უში].

უშრბა-ი ჩაუქრობელი სული შენი წარვიდეს ... ცეცხლსა უშრბებსა 194, 7 [შრბე/შრბი].

უშუანიმარს-ი იღო იგი ... უშუანი-ერეს სახითა 159, 4 [II შუ].

უშუარ-ი ბოროტი, უკეთური ნუმცარა იქმნების საქმე უშუერი 171, 22 [II შუ].

უშვითველი-ი მეფობდა (იგი) ... უშვითველად 221, 16 [შვით].

უსალო-ა მოუცლელი უსალო იქმნა სპარსთა მეფე 139, 10; უ. იყო მეფე სპარსთა 141, 2; მეფე ბერძენთა ლეონ დიდი უ. იყო 157, 18; უ. იყენეს ბერძენნი 192, 19; ბერძენნი უ. იყენეს 206, 11; უ. იქმნეს სპარსნი 217, 19 [ცალ].

უსალომება-ა მოუცლელი ბაქირნი და უცალოებანი მოიწიენეს სპარსთა ზედა 220, 2 [ცალ].

უსნაურ-ი უცნობი, საიდუმლო განძი იგი ყოველი უსნაურად დარჩეს 236, 18 [ცან].

უსოლო-ა შენ ხარ უცოლო 241, 2 [ცოლ].

უსოს-ა ისრაიტელმან ისიძვა უცხოხა თესლთა თანა 164, 22; მიგუენა ჩუენ წარტყუენვად უცხოთა ნათესავთა 146, 9 [უსხო].

უქმო-ა მე ვარ უქმო 241, 2 [ქე].

უქლეველი-ი უქლეველ არს (იგი) 161, 4; მკუარო უქლევლო 168, 5 [I ძალ].

უქლიმარს-ი ვინცა არს თქვენ შორის უქლიერესი 152, 2 [I ძალ].

უქლშრ-ი ყოველნი უქლშრნი ქალაქით გამოსრულ იყენეს 164, 4; უბრძანა შემოსლად ... განტევებულთა მისგან უქლშრთა 164, 4; უ. მისცა საქედრები 164, 5 [I ძალ].

უქმრმს-ი აქ: უსაშინლესი უქურტესი ბოროტი ... მათ ყვეს 154, 10 [ქურ].

უქმეზ-ი უქმეზისა შეიღისათეს ყო (მან) საქმე განსაცხრომელი 176, 16 [ქე].

უწინ უწინავე დასკრეს კედლები ცხენთა მათთა 238, 16 [წინა].

უწინარმს რომელი უწინარეს ყოველთა მეფეთა გამოჩნდა 161, 13; ნუხბატელნი უ. იყენეს კაცნი წარმართნი 244, 1—2 [წინა].

უწინარესობა-ა პირველობა რომელ არს უწინარესობა 197, 23 [წინა].
უწალოვანობა-ა არცა მიეცა ქორსა მას ლუედრება უწალოებისა 190, 21 [III წყალ].
უწაშაბა შეტყობინება ა-8 ვახტანგ ... აუწყა (ვარაზ-ბაკურს) ლაშქრობა 150, 14; (ვახტანგ) სხუასა არავის ა. (იგი) 151, 10; ა. (მან მას) ესე 216, 18; ვახტანგ აუწყა ... სპათა 158, 17; აუწყეს (მას) ესე ყოველი 239, 13; გაუწყო (შენ) ჭეშმარიტი 191, 20; საქმე ესე ვაუწყოთ 170, 1; მაუწყონ ჩუენ მოსლვა კეისრისა 169, 21 [უწყ].
უწაისიციის 0-2 მე უწყი (იგი) 176, 13; შენ არა უწყი მიზეზი 182, 16; შენ უ. (იგი) 182, 18; 184, 4; არცა უცხოვრება სულიერი 192, 6; უ. სუფევად მისლვა შენი 193, 22; არა უწყია

(შენ იგი) 165, 21; 172, 14; ვინ უწყის (იგი) 183, 8; არა უ. ბრწყინვალეა მზისა 192, 1; უ. (იგი) სიბრძნე მან შენ-მან 201, 13; არაეინ უ. (იგი) 235, 7; ჩუენ უწყით (იგი) 197, 21; უწყით (თქუენ) სიბრავლე სპათა ბერძენთა 170, 7; უ. (თქუენ იგი) 231, 3; უწყოდე (შენ იგი) 201, 8; უკეთუ კაცმან უწყოდეს მის ზედა მომავალი დიდება და კეთილი 193, 20 [უწყ].
უშაბაშაბა-ა მეტად ტყიანი ადგილი მიმართა ... წყალმან მკედართა, რომელთა-იგი ბანაკი იყო უშაბაშა 238, 9 [შაბა].
უშაბარი-უ სარგებლო უშაბად შერაიხოს იგი ერმან მისმან 184, 22 [უაშ].
უშორცო-ა უშიშ იყო (იგი) ვითარცა უქორცო 152, 14 [ქორც].

ფ

ფანდაკი ფეხსაცმლის ქუსლი მიქალ ... მიამთხვა პირსა მეფისსა ფანდაკითა 196, 21 [ფანდა].
ფარი-ა ალილო (ვახტანგ) ფარი მისი 154, 18; მისცა ფ. იგი მეფემან ლახუარსა მისსა 175, 15; ვერა ჰკრა ისარი ... ბაყათარ ... ფარსა ვახტანგისსა 155, 10; დასცა ლახუარი პალეკარპოს ფ. ვახტანგისსა 175, 13 [ფარ].
ფარაბა დაცვა 0-2 ღმერთი ჰფარავს ქალაქსა მაგას 162, 10.
ფ-უ ვერ უფარა (მას) სიმაგრემან საკურველისამან 153, 15; 194, 15 [ფარ].
ფარულად ფარულად წერდა წიგნებსა 142, 19; მამათა ჩუენთა ფ. ეპყრა წიგნი ესე 163, 3 (ვარ.); ფ. ამცნო (მან მას იგი) 171, 15; ბაკურ ... შემოკრიბნა ლაშქარნი ფ. 216, 14 [ფარ].
ფარღ-ი გვერდი იწყლა მირ მაზრაკითა ფერღსა 237, 19 [ფერღ].
ფარჭი-ი უპყრა (მან) ფერჭი მისი 194, 17; განძრა მან ფ. 196, 21; დადგეს

ფერჭნი ... იესოს ქრისტესნი 192, 14; დაადეა (მან) პირი თუნი ფერჭთა მისთა ზედა 144, 11; დაალტობდა ფ. მამისა თსისათა ცრემლითა 144, 12; ფ. მისთა თანა ჯღან ნინო 167, 8; (ვახტანგ) შეემთხვა ფ. ეპისკოპოსისათა 196, 20; სიბრავლე მამათა და დედათა მიუფენდეს ... სამოსელთა მათთა ფერჭთა ქუეშე მისთა 158, 1; ერავლე მეფემან წარისუნა ... ფ. ფიცარნი და სამსკუფარნი ... იესოს ქრისტესნი 227, 13 [ფერჭ].
ფილოსოფოსი-ი მეფემან ... ვითარცა აღზრდილმან ფილოსოფოსთა თანა, იწყო ზრახვად 147, 7; პოვეს ყამი განსაზღვრებული ფილოსოფოსთა 230, 8—9 [ფილოსოფოს].
ფირტუ-ი ფილტვი შეწეულ იყო ისარი ფირტუად 202, 17 [ფირტუ].
ფიც-ი ითხოვა (მან) ფიცი და აღთქმა 142, 4; მისცეს (მას) ფ. 142, 4; ყვეს ურთიერთას აღთქმა და ფ. 177, 7; ყვეს აღთქმა და ფ. 243, 1; წერილო იყო ფციოთ 183, 13; მიუძენო (მან

მას) აღტქმითა და ფიცითა 170, 20; აღითქუ (მე შენ) ფ. 182, 17 [ფიც].
ფიცარი-ი ერაკლე მეფემან წარხუნა ... დერქთა ფიცარნი და სამსქუალნი იესოს ქრისტენსი 227, 13 [ფიცარ].
ფიცხალ-ი გარდამოქდა წუმა ფიცხელი 238, 6; მოგხუდენ (შენ) ჩემგან ბრძოლანი ფიცხელნი 154, 12 [ფიცხ].
ფლვა 0-2 ბერძენთანი წარჩინებულნი ჰფლვიდეს ქუეყანათა შინა განძთა 230, 13; ერაკლეცა უჩუენებდა, სადაცა ჰ. 246, 22 (ვარ.).
 0-1(2) (სტატ.) სადა-იგი ეფლა გუამი წმინდისა რაქდენისი 199, 7 [ფალ].

ფონ-ი განელიან (მათ) ფონი მტკურისა 180, 7; შეიბნიან (იგინი) ფონსა ზედა ტფილისისასა 180, 7 [ფონ].
ფრთა-ი ზოგზარდნეს ქორსა მას ფრთენი 190, 13; რომელსა ფრთეთა მისთა ზედა აქუნდა გურგუნი 168, 1 [ფრთე].
ფრიად რომლისა იყო თუალი ფრიად ნათელი 167, 21; კეისარმან განიხარა ფ. 170, 18; ფ. მწუხარე იყო კეისარი 177, 3; განიხარა (მან) ფ. 177, 5; 183, 4 [ფრ].
ფხალ-ი დამიესია (მე ცეცხლი) ფხლითა 179, 8 [ფხ].

ქ

ქაღაბ-ი განელიანი (მან) ქაღაგი 140, 13; 163, 16; განვიდეს აქთა ქ. 169, 10; ქ. კმოღდა ძლიერად 174, 2; წარელიანი (მან) ქ. 200, 13; წარვლო ქაღაგმან 174, 17 [ქაღაგ].
ქაღაგმა ი-უ უქაღაგა (მან) მეფესა 170, 5 [ქაღაგ].
ქაღაგმა-ი განაცხადებდა ქაღაგებასა 142, 19 [ქაღაგ].
ქაღა-ი წარიყვანეს (ოვსთა) ... მირანდუტს, სამის წლის ქალი 145, 24; ქ. ... არა მივსლით ერისთავთა ჩუენთა ცოლად 240, 19; მეფემან ... იხილა ... სახე ქალისა 167, 4; ესე ყოველი სიყუარულისათჳს ქალისა მირდატ წარმოთქუა 141, 21; მისხენ (მე) შუდნი ქალნი 240, 18 [ქალ].
ქაღა-ი კასი ქალაქი შემუსრეს (ოვსთა) 145, 23; შეუძლო (მან) ქმნად ქ. 161, 16; დაუტრევეს ყოველთა ქ. 162, 21; შეიწრებულ იყო ქ. 163, 20; ქ. სჯულისა თქუენისა არს იერუსალემი 183, 19; შენ დასცევე ქ. პონტოსა შემუსრვისაგან 184, 19; გამომოქსნი (მე) იერუსალემი, წმიდა ქ. 192, 13—14; ქმნა ქ. ერთი 199, 2; ძესა მისსა, დაჩის, ... მისცა (ვახტანგ) ქ. კერემისა და ნეკრესისა 199, 15; შემუსრნა ქ. კამბეჩოანი და კერემისა ციხე 201,

3; შემუსრა ქ. აფშილეთისა, ცხუმი 225, 5; შემუსრვისაგან დაარჩინეს ... ქ. პონტოსა 240, 1; მივეზავნენ ცეცხლისმსახურნი ქალაქსა თქუენსა 144, 20; მოიღდა ... ქ. სამეუფოსა, მცხეთას 157, 20; მოადგეს ლაშქარი პონტოსა, ქ. დიდსა 160, 5; გელოდიან (იგინი შენ) ურაპს ქ. შინა 187, 4; სინდთა მეფე იყო ქ. შინა 188, 20; ვახტანგ აშენებდა ქ. ტფილისისასა 200, 6; დასხდეს (იგინი) წუნდას ქ. ზაფხულის 205, 1; მიუწია ლაშქარმან ვიღრე ქალაქისა მის კოსტანტინისა 160, 6; ვითარ გნებავს თქუენ ქ. ამის საქმე 169, 2; აღიყარა ლაშქარი გარემოს ქ. 170, 13; ლოცვამან ... ამის ქალაქისაგან ყოს ნება შენი 166, 22—23; დაუტრევენს (მათ) ორნი ერისთავნი ... ბრძოლად ქალაქისად 160, 3; განვიდეს მყოფნი ქალაქისანი 170, 14; ვახტანგ განაძლიერნა ციხენი ქ. 179, 18; სინდთა ზედემან ... კართა ქალაქისათა ... თხარა მთხრებლი დიდი 189, 5; გამოვოდის (იგი) კართა ქ. 224, 10; მისდევდა (მათ) ვახტანგ ... ვიღრე კართამდე ქალაქისათა 189, 18; მოერთნეს (მას) ... ერისთავნი სომხითისანი ... ტაროველი ამასას, გრიგოლის შენებულისა ქალაქისაგან 159, 20;

ვახტანგ ზეფე განვიდა ქალაქით მცხეთით 150, 19; განვედ (შენ) ქ. მაგით 162, 10; ყოველნი უძღურნი ქ. გამოსრულ იყვნეს 164, 4; მოხადა მედემან ყოველთა წარჩინებულთა ქალაქად 143, 11; წარიყვანა იგი ქ. კასპისა 143, 18; შემოკრიბნა ყოველნი ქ. 147, 2; შემოვიდა ქ. 151, 3; კეისარი მოწვევულ იყო პონტოდ ქ. 172, 5; მიიწვივნეს მოციქულნი ... ქ. 172, 8; ვახტანგ ... მოვიდა ქ. თუსად მცხეთად 178, 6; სინდნი იგი შეივლტოდეს ქ. 189, 19; დაუტეონ სოფლები და ქალაქები 200, 13; ბარზაბოდ ... განამაგრნის ციხენი და ქალაქნი 141, 8; შემუსრნეს (მათ) ქ. მათნი 156, 16; ვახტანგ ... მოაოჯრნა ... ქ. საშნი 160, 4; მოოჯრებულ არიან ქ. 182, 20; ხუთნი ქ. ჯაზირისანი შენდავე იყვნენ 183, 5; მიიხუალენ ქ. შენნი 184, 3; დარჩომოდეს (მას) მოუოჯრებულად ქ. სინდეთისანი 195, 11; ყოველნი ქ. ... იძლიენენ 201, 21; ყრუმან ... შემუსრნა ყოველნი ქ. 234, 6; შემუსრნა (ყრუმან) ყოველნი ქ. და სიმაგრენი 225, 1; განაგნა (არჩილ) ყოველნი ციხენი და ქ. 243, 5; ვერა ავიხუამთ ციხეთა და ქალაქთა რანისათა 141, 15; ყოველთამცა ქ. შინა ჭუარს-ვე(უ) 166, 16; ამაგრებდა ციხეთა და ქ. 178, 17; სინდთა მედემან განსო ერთი თუსი ციხეთა და ქ. შინა 188, 14; მიეტევენეს მათ ... ქეთა და ქალაქთა მკედარნი 172, 11; მიბრძანებია (მე) მისლვა კეისრისა მითულავად ქუეყანათა და ქ. თქუენთა 184, 4; გუარამ კურაპალატმან იწყო ციხეთა და ქ. მაგრებად 220, 11; გამოუქვლიან (მათ) სინდნი ციხეთა და ქალაქთაგან 188, 15 [ქალაქ].

ქალწულ-ი მიუდღეს ქალწული 166, 18; როდენნი ქალწულნი გახრწნილ არიან 164, 23 [ქალ; I წულ].

ქარაშ-ი კ ლ დ ე ოვსნი წარმოდგეს ქარაფსა ზედა 156, 1; ცხენ-თორნოსანთა აღვლეს გზა ქარაფისა 156, 5; ქარაფნი იყვნეს კლდისანი 151, 21; დაიცივნეს (მათ) გზანი ქარაფთანი 151, 22 [ქარაფ].

ქართულ-ი ხოლო ქართულად ეწოდა (მას) ვახტანგ 143, 6—7; ვახტანგ უწოდა ძესა თუსსა ... ქ. დაჩი 178, 14 [ქართ].

ქარბა-მ ე ტ რ ა ტ ი, ს ა წ ე რ ი ტ ყ ა ვ ი მოილო სპარსთა მეფემან ქარბა 183, 16 [ქარბა].

ქიბა ა-2 აქებ (შენ) ნაქმარსა მისსა 193, 13 [ქ].

ქიმა-მ ყოველთა მათ სპათა ... შეასხეს ქება ვახტანგს 154, 3; მოემცნო კეისარსა მოციქულთად ... ვახტანგის ქ. 186, 17; არა მიეცა ყუაესა მას ქ. 190, 19; მოვიგოთ ქ. კაცთაგან 193, 16; ყოველმან სპამან ... შეასხეს ქ. ვახტანგს 194, 19; სიძრაალე ქალაქისა მამათა და დედათა ... შეასხმიდეს (ვახტანგს) ქებასა 158, 2; მიგემდე (შენ) ქ. სიტრუიისასა 164, 10; პონტოელნი შეასხმიდეს ვახტანგს ქ. 172, 6 [ქ].

ქმა-მ (ნებროთ) შექმნა ქვა ოქროდ 161, 17; ეყლესრა ... აღაშენიან მითვე ქვითა 164, 15; რომლისა ქვად შექმნა ქვა ოქროდ 161, 16; ეყლესია ქვათა ... დაირღუეს 164, 15; ეყლესიანი კორცთანი უფროს არიან წინაშე ღმრთისა, ვიდრე ეყლესიანი ქვათანი 164, 15 [ქვა].

ქმარი არა ესუა (მას) ქმარი 244, 15; ქმარმან მისმან მოჰგუარნა კაცი სჭულისა მეციხიერნი 142, 8—9; მოკლა იგი ქ. მისმან, ვასქენ 216, 11; ნუუქუე შური იგოს მამამან ჩემმან ნაქმარისათეს მამამთილისა და ქმარისა ჩემისა 144, 3; ითხოვდა მისგან ... არა ქსენებასა ... ნაქმართა მამამთილისა და ქ. მისისათა 144, 13; ცნა ... შუშანიკ ქ. მისისაგან დატევება ქრისტეს სჭულთა 216, 6; შუშანიკ ... დაივიწყა სიყუარული ქ. თუსისა 216, 7 [ქმარ].

ქმნა 0-2 ქმნა ... ტაძრები და კოშკები 161, 19; რომელი-ესე ქ. დედისძმამან ჩემმან 176, 14; ქ. (მან) იგი ქუბად 178, 5; არა ქ. (იგი) ყუაემან მან 190, 5; არა ქ. ყუაემან ესეითარი 190, 10; ქ. (იგი) წესისებრ 191, 1; მუნ ქ. ქალაქი ერთი 199, 2; რომელმან ქ. სას-

წაულები 207, 19; ქ. ეკლესია 221, 15; სასწაულნი ... ქმნა ნინო 163, 10; ქმნეს (მათ) ქორწილი 142, 5; სასწაულნი ... ქმნეს (მათ) კოსტანტინეს ღე მეფისა 160, 18; ვახტანგ ... უბრძანა (არტავაზს), რათა აღაშენოს ეკლესია და ქმნეს (იგი) მონასტრად 178, 1; ქმნას (ვარ.).

ო რომელი მარჯუენით იქმნ 165, 6; არა რომელსა მეფესა ექმნა ეგვიპთარი ძლიერი წყობა 158, 3.

ო ვნ. ნუმცარა იქმნების საქმე უშუერი 171, 22; უცალო იქმნა სპარსთა მეფე 139, 10; ო. (იგი) 141, 12; 142, 12; 145, 21; 146, 6; 146, 12; 156, 6; 161, 8; 161, 9; 162, 5; 176, 13; 199, 10; 203, 4; 216, 4; 223, 1; 239, 10; 239, 13; 240, 3; იქმნაცა ეგრე 183, 11; ტყუე იქმნეს (ივინი) 156, 12; ო. სასწაულნი 160, 19; ო. ჭოჯანნი გლეხად 187, 19; ო. ბრძოლანი ძლიერნი 188, 3; ძალი ... ო. 200, 11; 200, 12; ო. შფოთნი დიდნი 217, 15; იქმნეს მოყუარე მეფე და ხუასრო 161, 4; უცალო ო. სპარსნი 217, 19; იქმნენით ძედ ძლიერებისად 173, 14; მძლავრებისაგან თქუენისა იქმნის განრყუნით ქართლი 221, 7; იქმნეს განზრახვა შენი 150, 8; იქმნას (იგი) საკმარ კეთილისა 147, 13; ვიქმნეთ საციენელ ყოველთა მტერთა ჩუენთა 169, 20; არა ვ. ჩუენ მიზეზ მოოკრებისათეს ქართლისა და საბერძნეთისა 236, 20; წინამძღუარ ქმნილ ხარ 191, 10; ქმნილ არს ვნება 239, 23; ყოველი პირი კავკასიისა ... უმკურთაო ქმნილ იყო 244, 8.

ე მტერ ექმნებთან (ივინი) ქრისტიანეთა 193, 3; რომელი ექმნა (მას) აღსაველად ხარისხად ზღუდეთა ზედა 161, 22; მძლე გექმნეს (შენ) ყოველნი თაყუანისმცემელნი მისნი 181, 11; წინამძღუარ ექმნის მირდატ სპათა 141, 5; მოურავ ექმნეს იგი (მას) სპარსთა მეფისა წინაშე 144, 16 [ქმ].

ქმნა-ი შეუძლო (მან) ქმნად ქალაქი 161, 16 [ქმ].

ქმნილ-ი ქმნულ-ი ესე, ბევრისბევრულაქერ ქმნილი, გუასმიეს 191, 6.

დასჯერდეს ბერძენთა მეფე ქმნულსა ჩუენსა 183, 8; ქმნილსა (ვარ.) [ქმ].

ქმნულ-კეთილი-ი ლამაზი ესუა (მას) ასული ქმნულ-კეთილი-ი 141, 10—11, ქმნილ-კეთილი (ვარ.) [ქმ; კეთ].

ქორ-ი რომელმან პოვა ქორი მოწყულელი 190, 4; ყუაემან ... შეიწყალა ქიგი 190, 10; ქორმან ლადარმან ... შეკამა ყუაეი იგი 193, 13; დაესხის სიმრავლე ყუაეთა ქორსა 190, 7; ზრდიდა (ყუაეი) ქ. 190, 12; მოეზარდნეს ქ. მას ფრთენი 190, 13; არცა მიეცა ქ ... ყუედრება უწყალოებრსა 190, 21; იგი არს გუარი და წესი ქორისა 191, 1 [ქორ].

ქორწილ-ი ქმნეს (მათ) ქორწილი 142, 5; აღარულეს (მათ) ქ. სამეუფო 187, 10 [ქორწილ].

ქრისტე გეშპარიტი ღმერთი ქრისტე არს 142, 10; შენ დაგიტობია ქ. 196, 13; აღიარონ (მათ) ქ. 205, 10; ჩუენცა ვართ სჯულსა ზედა ბერძენთასა აღმზარებელ ქრისტესა 160, 17; შეუდგა იგი ქ. აღსრულებად მცნებათა მისთა 216, 8; არა აძელოს (მას) დატევება ქრისტეს სჯულისა 144, 14—15; ქ. მოსლვამედ მიიღებდეს მამანი ჩუენნი ხარკსა 163, 6; არა ხარკისა მიცემისათეს გუბრძანან, არამედ ქ. დატეობისათეს 201, 8; ცნა ცოლმან მისმან, შეშანიც, ქმრისა მისისაგან დატევება ქ. სჯულისა 216, 6; განტკიცნეს სჯული ქრისტესი 141, 19; საგდუბტ დედოფალმან გამოიკითხა სჯული ქ. 142, 8; უთარკმანეს (მას) სახარება ... იესო ქ. 142, 10; სჯული ქ. წარწყმოდოს 144, 6; არა კეთილად ეპყართ სჯული ქ. 146, 7; ვერ კეთილად ეპყრა (მას) სჯული ქ. 146, 11; ვახტანგ ... შეიყუარა სჯული ქ. 146, 18; ძალი ქ. ჩემ თანა (არს) 154, 16; შეიწყნარა ... მირიან სახარება ქ. 163, 5; აქუს მრავალთა მთავანთა სიყუარული ქ. 171, 19; შენცა მეგუადრუეე ხარ ქ. 197, 7; (ვარსქენს) დატევეა სჯული ქ. 216, 4; არცა ვის ქართველსა ... დაგადებინებ სჯულსა ქრისტესსა 144,

20; ჩუენ დაგუადადენ სიყუარულსა ქ. 197, 4; ცხოვრებასა ჩემსა სიყუდილი უმჭობეს არს სახელსა ზედა ქ. 201, 10; იპყრას ქართლი სჯულსა ზედა ქ. 206, 10; არაღარა შეიქმნას ... გმობა სჯულისა ქრისტესისა 141, 20; ჟუარითა უფლისა ჩუენისა იესო ქრისტესითა (ესძლეო მტერთა) 140, 15; ძალითა ქ. ჩუენ ვართ მძლენი 141, 15; რომელიმცა სასოებითა ქ. წარგუძლეა 146, 13; ძალითა ქ. არასადა იძლიენეს ვახტანგის სათაგანნი 188, 16; ქუეყანა ჩემი დაცულ იყო ძალითა ქ. 192, 18; მე ... შეწეენითა ქ. ... დამიკსნიან ქრისტეანენი 193, 3; ძალითა ქ. არა მეშინის მე 194, 3; ძალითა ქ. შევედ (მე) და ... გამოვედ ძალითავე ქ. 196, 14; აღიდიან წმიდა სიონი ... ჟორციითა და სისხლითა ქ. 229, 4; სადა დადგეს ღერკნი უფლისა ჩუენისა იესოს ქრისტესნი 192, 14; ერაკლე მეფემან წარჩუნა ... ფერკთა ფიცარნი და სამსჯუალნი უფლისა ჩუენისა იესოს ქ. 228, 1; რაედენ ... იწამა ქრისტესთჳს 199, 13; ეძიებდეთ ქ. სიკუდილსა სახელსა მისსა ზედა 203, 12; ქ. მოიკლა (იგი) 204, 10 [ქრისტე].

პრისტანსმიმირა-ი გიხილვან (შენ) ... შეწეენანი ქრისტესმეორენი 201, 13 [ქრისტე].

პრისტინანა-ა მოიქცა იგი ქრისტეანედ 199, 10; მე ... დამიკსნიან ქრისტეანენი ჰირისაგან 193, 4; მტერ ექმნებოდა (იგინი) ქრისტეანეთა 193, 3; მოსცა უღალმან ძლევა მცირედთა ერთა ქ. 237, 18; არა იყო მიზეზი ქრისტეანეთა კსნისა 193, 6; წყალობაჲო ღერკომან ქ. ზედა 220, 12; მე ვარ მწე ... ყოველთა ქრისტეანეთა 221, 10—11; უფროს არს აჲბ, მეფე ისრაელისა, მეფესა ქრისტეანეთასა 166, 17; ქრისტეანეთაგან მას დღესა შინა მოკლეს კაცი სამოცი 237, 20 [ქრისტე].

ჴუაბი-ი გამოქებაული, მღვიმიე არტავაზ ... განაახლა ციხე ახიზისა და ქმნა იგი ჴუაბად 178, 5; გამოვიდა

სიმრავლე მღდელთა ჴუაბებით 163, 19 [ჴუაბ].

ჴულ-ი ჴემო ჴღერბლი ჴუდნი კართა ... ჴურმუხტისანი შექმნა (ნებროთ) 161, 18 [ჴულ].

ჴუე არა დაჴდა (იგი) ჴუე 152, 12 [ჴუე].

ჴუეითი იყო ... სამოცი ათასი ჴუეითი 150, 18; ჴურვილი ქ. ირემბა მიეწის 159, 4; ჴურციკთა ქ. იპყრებად 161, 15; ვახტანგ ... ასი ათასი ქ. იპყრა მის თანა 179, 19; ვახტანგ ... კლდით კერძო მოავლინა ქ. 202, 5; სპანი იგი წარემართნეს ... ცხენ-თორნოსანნი ... წინა კერძო და მათ უკანა ჴუეითნი 155, 20; აღუდგეს (მათ) უკანა ქ. 156, 5; სპანი იგი წარემართნეს ... ცხენ-თორნოსანი ... წინა კერძო და მათ უკანა ჴუეითნი, და ჴუეითთა უკანა სიმრავლე მკედართა 155, 20 [ჴუე].

ჴუელ-ი იყო იგი ჴუელი 141, 1; თანაზრდილ იყო (საურმაგ) მისი ... ერთგული, მისანდობელი და ქ. 189, 22; სტეფანოზ იყო ქ. მკედარი 224, 10 [ჴუელ].

ჴუემო-ა შეითქუნეს ყოველნი ერისთავნი ქართლისანი, ჴემონი და ჴუემონი 217, 20 [ჴუე].

ჴუემოთი-ი ბერძენთა ჴქონდა ეგრისწყალს ჴუემოთი კერძი ყოველი 146, 5 [ჴუე].

ჴუეჴანა-ა! მიწა, დე დამიწა შეიძრა ჴუეყანა 175, 13; იძრვოდა ქ. 204, 9; ნაცვალი შენი არა არს ჴუეჴანასა ზედა 149, 17; დავარდა (იგი) ქ. ზედა 153, 2; 155, 15; რომელი უწინარეს ყოველთა მეფეთა გამოჩნდა ქ. ზედა 161, 13; დაითხია სისხლი ... ქ. ზედა 197, 13; გუწუართან ჩუენ ღმერთმან, დამბადებულმან ცისა და ჴუეჴანისამან 147, 14; მეფენი ჴეცისა და ჴუეჴანისანი მოვლენ შენდა 167, 3; რომელმან აღდგინა ჴუეჴანისაგან გლახაკი 154, 1; ჴვლვიდეს (იგინი) ჴუეჴანათა შინა განძთა 230, 13 [ჴუაბ].

ჴუეჴანა-აჲ ქეეყანა, მხარე მოკერებულ იყო ჴუეყანა მისი 142, 3;

სრულიად წარწყმდეს ქ. ჩუენი 149, 16; ქ. მისიცა ტყუექმნილ იყო 150, 15; რომელმან მოაოკრა ქ. სპარსთა 169, 12; გამოიკითხა კეისარმან საზღვარი საბერძნეთისა, ქ. ზღუსპირისა 177, 11; მოგცე მისგან ქ. 177, 15; დაუწერა (მას) ... ქ. ზითვად 177, 16; წარგწყმიდეს შენ და ქ. შენი 191, 13; ქ. ჩემი დაცულ იყო 192, 18; დაჩის მისცა (მან) ... ყოველი ქ. მტკუარსა აღმოსავლით 199, 16; მეფემან გაუცვალა (მას) ქ. 205, 14; მათ დაუტევს ქ. ესე 231, 4; აღწერეს ნათესავი თვისი და ქ. 231, 6; განუყონ (მათ) ქ. და განძი 231, 7; იქმნა ... განრყუნნილ ქ. ქართლისა 239, 10; მომცა მე კეისარმან ქ. ესე მკვდრობით 242, 18; მომცე ქ. 243, 14; ქუეყანასა ბერძენთასა იქმნეს სასწაულნი 160, 19; ჩუენ მოჲედით ქ. მათსა 169, 13; შევიდეს იგინი სპარსეთს, ქ. გმირთა და გოლიათთასა 170, 9; შენ წარმოხდე ჩემთანა ქ. მამულსა ჩუენსა 184, 8; აბაშნი მსხდომარე იყვნეს ქ. 195, 14; შედგეს (იგინი) კეისა ლოპოტისასა, ქ. მას კლდითა მოზღღუდვილსა 200, 16; ნახეარი (განძისა) წარლო (სტეფანოზ) ქ. ეგრისსა 232, 25; რომელნი იგი დაედღენით ქ. ჩუენსა 236, 6; განძლიერებულ იყვნეს სარკინოზნი ქ. რანისასა 244, 4; დამძიმდა ღგომა ჩუენი ქუეყანისა ამისთვის მოოკრებულისა

177, 1; შემუსრნა (მან) ყოველნი ქალაქნი ... ეგრისის ქუეყანისანი 235, 1; არა უმეტესნი ქუეყანანი სპარსთანი მათ შემუსრნეს 163, 11; რომელნი ქ. მიეცენით (მას) 184, 13; წარმოტყუენნეს (მათ) უმრავლესნი ქ. ჰინლოეთისანი 188, 7; განუყენ მათ ქ. ქართლისანი 241, 4; მიბრძანებია (მე) მისლვა კეისრისა მითუალვად ქუეყანათა და ქალაქთა თქუენთა 184, 4 [ყანა].

ქუეშე* სომრავლე ქალაქისა მამათა და დელათა მიუფენდეს საეკლთა და სამოსელთა მათთა ფერკთა ქუეშე მისთა 158, 1; იყოს შიშსა და ბრძანებასა შენსა ქ. 186, 19; საყოფელი შიში არს მიწასა ქ. 192, 1; იყვნეს შენდა ერისთავად მორჩილებასა ქ. ნათესავისა შენისასა 204, 1; ნათელი შიიღეს იელსა ქ. ჩუენსა 240, 1 [ქუე].

ქურციმი-ი კანჯართა და ქურციკთა ქუეითი იპყრობდა 161, 14 [ქურციკ].

ქუხილ-ი იყო კმა იგი, ვითარცა კმა ქუხილისა 175, 12 [ქუხ].

ქცეპ-მ ტ რ ი ა ლ ი, მ ა ნ ე ე რ ი რ ე ბ ა რომელი ეგზების მძლავრიად საყაროსა ქცევისაგან 162, 4; ვახტანგ განათფრთა კიდი მოგუეთისა ... ქცევისათს მას ზედა სპათასა 180, 2 [ქცე].

ქცეულ-ი და ბ რ უ ნ ე ბ უ ლ ი ქცეულ არს კეისარი 163, 13 [ქცე].

ღ

ღადარი-ი ვერაგვი ქორმან ღადარმან ... შექამა ყუავი იგი 193, 13 [ღადარ].

ღადლო-მ კ ლ დ ო ვ ა ნ ი მ თ ა ქ ე ე ნ ი, რომელნი მოსდგმანან ღადოთა 177, 10 [ღადლო].

ღადრობა-მ ვერაგობა ღადრობა არა კელ არს კაცთა პატროსანთა 171, 17 [ღადარ].

ღამე-მ ვერ შეუძლებდა დაბნელებად ღამე 161, 19; სინდთა მეფემან ...

ღ. თხარა მოხრებლი 189, 5; მნებაეს, რათა მიჩუენოთ ... ამას ღამესა კეისარი 166, 4; ღ. ... დაესხა ვახტანგ სპარსთა ზედა 202, 7; ეჩუენა მას ღ. არჩილს ანგელოზი უფლისა 237, 12 [ღამე].

ღამის-თევზა-მ შეწირეს (შრობელთა მისთა) მადლობა ღმრთისა მიმართ ლოცვითა და ღამის-თევითა 143, 10; ვახტანგ ... აღასრულა შუდეული ერთი ლოცვითა და მარხვითა და ღ.თ. 151,

4; ვახტანგ ... შეწირა მადლობა ღმრთისა მიმართ მრავლითა ლოცვითა და ლ. თ. 158, 5 [ღამე; თევ/თი].

ღირს-ი ი-უ გულის მადლობა ღმრთისა მიმართ 148, 14; მადლობა გ. ღმრთისა მიმართ 148, 18 [ღირ].

ღირს-ი არღარა ღირს ხარ შენ ეპისკოპოსად 197, 13 [ღირ].

ღირს-მომზა 0-9 რომელნი-ესე დღეს ღირს-ყვენ შეილად ... შენდა 242, 21.

o ვნ. დიდსა პატოესა ღირს ვიყვენით 148, 15 [ღირ; II ყაპ].

ღმერთ-ი ქართველთა ადიდეთ ... ღმერთი 140, 17; ქეშმარიტი ღ. ქრისტე არს 142, 10; იგი არს ღ. ქეშმარიტი 144, 15; გუაცოცხლებს ღ. 147, 19; ღ. ჩუენ კერძო არს 155, 18; რომელ არს ღ. ქეშმარიტი ყოველთა 160, 17; ღ. ჭყარავს ქალაქსა მაგას 162, 10; ვის ხედავს ღ. 165, 13; ვითარ ეტყუს ღ. პალეკარპოსს 166, 14; არღარა იყოს ჩუენდა სხუა ღ. 174, 9; უკეთუ ცეცხლი არს ღ. 181, 4; ღ. მიუშუებს მოძულეებულთა მათ თუსთა წარწყმედად 201, 15; გუწუართნა ჩუენ ღმერთმან 147, 13; სამართლად დაგუსაჩნა ღ. 148, 13; ღ. დამბადებელმან მოავლინენ ანგელოზნი მისი 150, 8; შენ ... გიკსნეს ღ. 162, 20, ბერძენნი განწირნა ღ. 163, 11; ითხოვოს ღ. ... კელთაგან შენთა საქმე ბოროტისა 165, 15; ნუუკუე სილაღედ იხილოს ღ. 166, 12; ღ. შურ-იგო 173, 11; ღ. მოსცის (კაცსა) ძალი 174, 21; ყო ესე ღ. 176, 15; რომელი იქსნა ღ. 176, 20; ღ. დამბადებელმან ... წყალობა-ყო 193, 4; არამცა მსახურებად შეიწირა ღ. 193, 11; ღ. ... მოგკლას მგმობარი მისი 194, 5; ღ. იცის 196, 15; იყავ შენ, ვითარცა გაზრახოს ღ. 201, 16; წყალობა-ყო ღ. ქრისტიანეთა ზედა 220, 12; აღიღო ღ. ქელი წყალობისა ქასრესგან 223, 9; რქუა აბრაამს და აგარს ღ. 238, 3; ვითარცა აღმოქუა ჩუენ ღ. 239, 17; წარჩინებულ-ყვენა ღ. ეგენი 240, 6; ევედრებოდეს ღმერთსა მეფე მირდატ და დედოფალი

საგდუხტ 143, 4; ევედრებოდეს ყოველნი ღ. 143, 12; ევედრებოდა (საგდუხტ) ღ. 144, 7; ყოველთა მისცეს მადლი ღ. 147, 15; (ვახტანგ) მადლობა ღ. 151, 3; ვახტანგ ... ევედრებოდა ღ. 152, 12; ვახტანგ ... თაყუანი-სცა ღ. 153, 2; ევედრებოდით ღ. 153, 7; სპანი ... ევედრებოდეს ღ. 153, 9; (სპანი) მადლობდეს ღ. 154, 3; (ვახტანგ) თაყუანი-სცა ღ. 155, 15; ღ. მსახურებდით 163, 14; სთნდამცა ღ. საქმე ესე ჩემი 164, 8; ვახტანგ მადლობდა ღ. 169, 1; რომელი ღ. სთნდა 173, 10; სთნავს ღ. მუდლობა სამთავე ამათ მეფეთა 183, 10; არცა იცნობ შენ ღ. 192, 8; ღ. ევედრენით 194, 8; ზტერი იგი ... აცილობს ღ. ჩუენთს 201, 14; სტეფანოზ ... არა ქსახურა ღ. 222, 15; შეკრბიან და ადიდებდიან ღ. 229, 9; თუ ენებოს ღ. 236, 22; მოუცემია ღ. ძლევა ჩუენდა 238, 2; ქართველთა შეწირეს მადლობა ღმრთისა მიმართ 140, 19; (შობებელთა მისთა) შესწირეს მადლობა ღ. მიმართ 143, 10; განვაპრავლეთ ცოდვა ღ. მიმართ 146, 7; მეფეთა და ერთა ზედა მოიწევის განსაცდელი და ჰირი ღ. მიერ 147, 8; მინლობითა ... დამბადებელისა ღ. დაუსაბამოსათა ... ვიძიოთ შური ოვსთა ზედა 148, 5 (ვარ.); გულის მადლობა ღ. მიმართ 148, 14; დიდი მადლობა გულის ღ. მიმართ 148, 18; მოცემულ ხარ ღ. მიერ განმაქარვებლად ჰირთა 148, 20; ძალითა ღ. ერთარსებისათა ... ვიძიოთ შური 149, 13; მინლობითა ღ. დაუსაბამოსათა ... განვალ თუთბრძოლად თარჯანისა 152, 20; ქართველთა ... შეწირეს მადლობა ღ. მიმართ 153, 18; (ქართველთა) შეწირეს მადლობა ღ. მიმართ 156, 16; ვახტანგ ... შეწირა მადლობა ღ. მიმართ 158, 4; ჰქონდამცა პასუხი შენსა სიმართლესა წინაშე ღ. 165, 14; იყო ... მადლისა მიცემა ღ. (მიმართ) 178, 7; მიქმნია მოსლვა ... მსახურებისათს ღ. დაუსაბამოსა

192, 11; მეცნიერნი არიან ლ. დამბადებელისანი 193, 9; სახელისათს ლ. ჩემისა მოკვლე 193, 19; (მეფე) ლ. მიერ მთავრობს 197, 15; წარვალ წინაშე ლ. ჩემისა 203, 10; განვალთ სასაბეითა... ლ. ჩუენისათა 237, 2; მორწმუნეთა აკლონ მსახურება ღმრთისა 147, 9; სიბრძნე ლ. მიუწულომელ არს 176, 12; სიბრძნესა კაცთასა და ნებასა სძლევს ნება ლ. 176, 13; აღმისრულეზია მცნება ლ. 194, 2; იყო... მონაზონი ვინმე, კაცი ლ. 230, 3; ვახტანგ... წარემართა... სახელსა ზედა ღმრთისანა 151, 13; საქმესა ლ. ვითარცა საქმესა კაცთასა, ზრახვ 166, 13; სახელსა ზედა ლ. ... თუ მოკვლეთ 193, 16; არჩილ... მინდობითა ღმრთისათა მიეგება (მათ) 140, 10; ესძლეთ მტერთა... ჭუარითა... ძისა ლ. 140, 15; საგდუხტ ერჩლა მამასა თუსსა შიშისაგან დიდისა, და აღუთქუა მინდობითა ლ. 145, 2; დავითმინო კიცხევა... მინდობითა ლ. 148, 5; მინდობითა ლ. ... წარვალ 150, 5; მინდობითა ლ. ეგულეზობდა თვობრძოლა თარჯანისი 152, 13; შეავედრნა მათ (ვახტანგ ივინი)... შეხედვებითა ლ. 204, 6; არა მინდობითა ლ. ცხოვრდებოდა 226, 2; განძლიერდით... სასოებითა ლ. 237, 15; მოემცნო კეისარსა... მადლისა მიცემა ღმრთისა 186, 17; ჭერ-იყო შენდა... მადლისა შეწირვა ლ. შენისა 191, 8; რაოდენნი ქალწულნი განხრწნილ არიან, ტაძარნი ღმრთისანი 164, 23; ბერძენნი ნათესაენი ლ. არიან 165, 22; შვილნი ხართ ლ. 176, 18; თქვენ სრულიად უმეცარნი ხართ ლ. 193, 10; ეკლესიათა ღმრთისათა... ეკრძალეზობდეთ 238, 3; არა უმეცრებაჲმან აღგრა ბრძოლად ძეთა ზედა ღმრთისათა 165, 21; ვახტანგ... ითხოვდა ღმრთისაგან შეწეენასა 152, 13; იმელი ჰქონდა (ვახტანგს) ლ. 152, 14—15; მოვიგოთ მადლი ლ. 193, 15; არა იყოს ცეცხლი ღმერთად შენდა 181, 15; იყოს ლ. ჩუ-

ენდა ქრისტე 181, 15; ღმერთო 175, 4 [ღმერთ].
ღმრთივალმართებულ-ი რომელსა შინა არს ღმრთივალმართებულისა სუეტისაგან დაპყრობით 204, 11 [ღმერთ; მართ].
ღმრთივალმომეტაჲუალ-ი შენ საყდართა მსხლომარეთა წინაშე კეისრისა და ღმრთივალმომეტუელისა სდეგ 169, 4 [ღმერთ, I ტუუ].
ღმრთივალმარძმონილ-ი დაფულენით... მონაგებნი... ვახტანგ ღმრთივალმარძმონილისა მეფისანი 236, 7; საგანძურნი... დაფულენით... მონაგებნი მირიან ღმრთივალმარძმონილისანი 236, 6—7 [ღმერთ; ბრძენ].
ღმრთისამიწარ-ი რათა არა წარხუნეს (მან) ნიქნი იგი ღმრთისამიწარნი 228, 4 [ღმერთ].
ღმრთისამეტაჲუალ-ი (იყო) პეტრე მღდელი მოწაფეთაგან გრიგოლი ღმრთისმეტეტუელისათა 163, 22 [ღმერთ, I ტუუ].
ღმრთისამეცნიერ-ი რქუა მეფესა ჩუენსა მონაზონმან ვინმე ღმრთისმეცნიერმან 183, 10 [ღმერთ; ცან].
ღმრთისამოუარა-ა ცხოვრება... ღმრთისმოყუარისა მეფისა 139, 2 (სათ.) [ღმერთ; ყუარ].
ღმრთისამოუარაბა-ა რომელი არა შეუენს შენსა ღმრთისმოყუარებასა 171, 16 [ღმერთ; ყუარ].
ღმრთისმსახურ-ი მირდატ იყო მორწმუნე და ღმრთისმსახური 140, 23; კაცთა ღმრთისმსახურთა ეკრძალეზობდეთ 238, 3—4 [ღმერთ; სახ].
ღმრთისმშობალ-ი რომელსა შინა არს ხატი ყოვლად წმიდისა ღმრთისმშობელისა 235, 6; მივიდეს (ივინი) წინაშე... ხატისა ყოვლად წმიდისა ღმრთისმშობელისასა 237, 1 [ღმერთ; შევ].
ღონე-ა ღონესა ეძიებდეს ორინდელ 194, 10 [ღონე].
ღრე-ა და ფ ლ ა ტ უ ლ ი ა დ გ ი ლ ი ს ო რ ო ვ ა ნ ი (ს ა ბ ა) დაიმაღნეს

(იგინი) ტყეთა და ღრეთა 234, 4 [ლრი].

ლუწლი-ი კრეკლნი ლუწლინი გარდა-
იქადენ შეწეენითა ჟუარისათა 168, 19;

ჰენებზ ა-2 ნუ აყენებთ (მას) 145, 1;
მეფე აყენებდა (მათ) 171, 5; 172, 12;
აყენებლეს (იგინი) ვახტანგს 152, 22 [ყენ].

ჰიძილ-ი (ყუაქემან) ... იწყის ... ყი-
ვილი 190, 6 [ყივ].

ჰმარწარილ-ი ამისთვის მოიკლა იგი უმა-
წურილისა მიერ 154, 11; გმირთა გა-
მოცდილთა მბრძოლი ვარ, არა უმა-
წურილთა 153, 13 [ყრმა; II წულ].

ჰოველ-ი ყველა, ყველაფერი
ესე ყოველი ... მირდატ წარმოთქუა
141, 21; დაწუა ყ. წერილი მისი ...
მიქაელ 142, 20; საგდუხტ ... ესე ყ.
მოიგონა 144, 6; ბარზაბოდ ... აღა-
სრულა ყ. თხოვა მისი 144, 18; ბერ-
ძენთა ჰქონდა ეგრისწყალს ჭუემოთი
კერძი ყ. 146, 5; რათა ისწავოს ყ. კე-
თლი 147, 13; ითხოვეს ვახტანგის-
გან ოვსთა ... ოცდაათი ათასი ტყუე
ოვსეთისა ყ. უკეთესი 157, 6; მეფემან
... წარმოგზავენა ... საგდუხტ და
ტყუე იგი ყ. გზასა დარიალისასა 157,
15; იქმნა ყ. კაცი ... ნათესავითურთ
მეტწუელ თვით ენასა 162, 6; ესე ყ.
წარმოთქუა 163, 16; მიუგო (უფლამან)
ყ. შურაცხება ჰურიათა 164, 19; წარ-
წყმირე ყ. წელი მათი 164, 20; უთხ-
რა (პეტრე კეისარსა) ყ. იგი 170, 17;
ყ., რომელი ეხილვა (კეისარსა) ჩუე-
ნებასა შინა 170, 18; იყო ერთრი-
ცხუად ყ. მამაკაცი და დედაკაცი
შუდასოთხმოცი ათასი 176, 9—10; წარ-
სცა (ვახტანგ) იგი ყ. წინაშე კეისარისა
176, 10; ტყუე ერისგან მეოტისა ყ.
დაუკლებელად განუტეობა 177, 5;
მოძიყანებთან იგინი ... და ყ. კაცი
მათ თანა 179, 3; უთხრა (მოციქულ-

ვერ დაეწერენ ლ. ... შუშანიკისნი
216, 11 [ლუწ].

ლუწლი-ი მარადის იღუწის 167, 13;
კეთილად იღუწე სტუმრობა ჩუენი
242, 14 [ლუწ].

ჟ

მან) ვახტანგ მეფესა ყ. შეთულილობა
სპარსთა მეფისა 181, 7; სხუა ყ. წარ-
სცა (ვახტანგ) 186, 7; მიუთხრა (სპარ-
სთა მეფემან მათ) ესე ყ. 187, 7; ესე
ხარკი სინდთა მეფემან ყ. მიანიჭა ვახ-
ტანგს 195, 5; მიუწერეს (მათ ანტი-
ოქიისა პატრიარქსა) ყ. საქმე დიდისა
ვახტანგ მეფისა 198, 1; ყ. კაცი, რომელი
დარჩეს სიკუდილისაგან 202, 8; ბაკურ ...
აუწყა (სპარსთა მეფესა) ესე ყ. 216,
19; განუყო (სტეფანოზ ძეთა) ყ. ხუასტაგი
სამეფოსა მისისა 232, 23; ყ. იგი აღწერილ
არს გონებასა ჩემსა 236, 12; აუწყეს (მათ
ბერძენთა მეფესა) ესე ყ. 239, 13; ყოვე-
ლივე გამოუცხადა (ღმერთმან ვახ-
ტანგს) 169, 1; ყ. ჩემ თანა გიხილავს
(თქუენ) 169, 7; რომლისა მიერ შე-
იქმნა ყ. 192, 9; ყ. განემარჯუებოდა
(მას) სპარსთა ზელა 224, 18; ვახტანგ
... ისწავლიდა ... ყოველსა მცნებასა
უფლისასა 146, 18; რომელი მოუძღუ-
ანა სპარსთა მეფემან ვახტანგს ყ. თა-
ნა ოქროსა და ვეცხლსა 236, 15; (ქრისტიანენი)
ჩაპყრიდეს ყ. მას ზრუად 237, 21; წერდა (მოზიდან)
წიგნებსა ყოვლისა საცთურებისასა 142,
20; შენ მიერ მოველით განქარებებსა
ყოველთა ჰირთა ჩუენთასა და უმეტეს
წარმატებასა საზღვართა ჩუენთასა ყ.
ეამისასა 149, 3; ყ. განდგომილისა შე-
ნისა ესე იყავნ ნაწილი 175, 18; ამან
... განწმიდა ქართლი ყ. ურწმუნო-
ებისაგან 215, 23; ადილით ... ლმობით
... დამბადებელი ყოვლისა 140, 17;
ვითარ უკუე არამცა მსახურებად შე-
იწირა ღმერთმან დამბადებელმან ყოვ-
ლისამან 193, 11; არცა იცნობ შენ

ღმერთსა შემოქმედსა ყოვლისასა 192, 8—9; დამბადებელი ყოვლისაო 153, 3; ყოვლისათჳს კეთილი მოგაგო (თქუენ) 148, 4; რათა ჩუენ ნიჭითა და საქმრითა ყოვლითა განუტეუნეთ (იგიინი) 198, 5; შენ ... ყოვლითავე სრული ... გამოგაჩინა (უფალმან) 148, 19; არჩილ ... განასხნა ყოველნი ცეცხლისმსახურნი 140, 4; არჩილ ... ყ. დღენი ცხოვრებისა მისისანი აღასრულნა სარწმუნოებასა შინა 142, 23; ეკედრებოდეს ყ. ღმერთსა 143, 12; ამან იპყრნა ... ყ. წარჩინებულნი ქართლისანი 145, 18; ამას იტყოდეს ყ. ქართველნი 146, 16; ვახტანგ ... შემოკრიბნა ყ. ქალაქად 147, 2; ყ. ერისთავნი დასდეს 147, 4; მიგუცენ ჩუენ, ყ., მას 149, 12; დაემოწმნეს (მას) ყ. წარჩინებულნი 149, 18; ყ. დღენი ცხოვრებისა ჩემისანი მწუხარებასა შინა დამიყოფიან 150, 1; მიემოწმნეს (მეფეს) ყ. იგი წარჩინებულნი 150, 7; შემოკრიბეს ყ. 150, 17; ვახტანგ ... იხილნა ყ. იგი 151, 2; მიერთნეს (ვახტანგს) ყ. მეფენი კავკასიანნი 151, 12; (ვახტანგ) იგი ყ. უკმოიქსნნა 157, 8; სპარსთა მეფემან ... მოსცა (ვახტანგს) სომხითი და ყ. მეფენი კავკასიანნი 158, 12; ყ. ნათესავნი უფალსა ღმერთსა მსახურებდით 163, 14; სასუფეველსა არა ვანეშორნეს: დავით, სოლომონ ... და ყ. მსგავსნი მათნი 165, 9; რათა ყ. ვაცხოენნე 166, 16; ვახტანგ ... განასხნა ყ. ცეცხლისმსახურნი 178, 19; მძლე გეჴმნნეს (შენ) ყ. თაყუანისმცემელნი მისნი 181, 11; სპანი საბერძნეთისანი ყ. იყვნეს ხაზარეთს 182, 9; მოილოცეს (მათ) ყ. ადგილნი წმინდანი 186, 12; მიეგება (ვახტანგს) ძე მისი დაჩი და ... ყ. სპასალარნი 196, 10; კრულ-ყო (მიქაელ) მეფე და ყ. სპანი 196, 18; ყ. მტერნი მათნი დავმოჩილნეს 199, 21; ძალნი ... ყ. ძალითა ჳუარისათა იჴმნნეს 200, 11—12; ყ. ქალაქნი ... იძლოენ 201, 21; ეპისკოპოსნი ყ. ... შეკრბეს 202, 2; იტყებდეს ყ. თავთა თჳსთა ... და ყ.

ინატრიდეს სიყუდილსა 204, 7—8; რომელთა განაკურნეს ყ. ქართველნი 207, 20; ნათესავნი ... მირიან მეფისანი ყ. ეკლესიათა მაშენებელნი იყვნეს 222, 7; შეკრბიან ყ. ეპისკოპოსნი 228, 13; ყ. ნათესავნი ბერძენთანი ... ჰლელოდეს ... განძთა 230, 13; ყ. მთავარნი ... შეიმოტნეს კავკასიად 234, 3; ყრუმან ... შემუსრნა ყ. ქალაქნი 234, 5; მეფენი ქართლისანი და ყ. ნათესავნი მათნი წარვიდეს ეგრისად 234, 30; შემუსრნა (ყრუმან) ყ. ქალაქნი და სიმაგრენი ეგრისის ქუეყანისანი 235, 1; გამოიკითხნეს (მან) ყ. საგანძურნი 236, 5; ყ. მათნი ამაღლებულნი დაბაღდენ 239, 20; ყოველთა ქართველთა ადიდეთ სამება 140, 16; ყ. ქართველთა შეწირეს მადლობა ღმრთისა მიმართ 140, 19; ყ. მისცეს მადლი ღმერთსა 147, 15; ყ. მათ სპათა ... შეასხეს ქება ვახტანგს 154, 2; ყ. ქართველთა იხილნით სასწაულნი ესე 163, 9; ყ. დაუტევეს მწუხარება 177, 5; ყოველთა შინა ეკლესიათა ... სპარსთა აღაგზნეს ცეცხლი 139, 7; არჩილ ... რქუა ყ. 140, 13; მოხადა მეფემან ყ. წარჩინებულთა 143, 11; საგდუბტ ... შევედრა ძე მისი ... ყ. ერისთავთა 144, 9; ვახტანგ ... მოუწოდა ყ. წარჩინებულთა ქართლისათა 147, 1; ვახტანგ მოუწოდა ყ. სპათა ქართლისათა 150, 16; ვახტანგ აუწყა ყ. სპათა მისთა და ყ. მეფეთა კავკასისათა 158, 17; ვახტანგ ... ამცნო ... ყ. სპარსთა 160, 8; უბრძანა (ვახტანგ) შემოსლვად ყ. ტყუელთა და მოუწესეთა 164, 3; მოუწოდა ვახტანგ ... ყ. მეფეთა 170, 7; ვახტანგ მოუწოდა ყ. სპათა 176, 8; ყ. მეფეთა მოგუჴაუნდა ხაკი 181, 10; სინდა მეფესა ვახტანგს და ყ. წარჩინებულთა მისთა განზრახუა მისი 185, 5; სინდთა მეფემან სძლო ... ყ. პუმბერაზთა 189, 3; სამ დღე ყ. დღეთა იბრძოდეს 201, 6; ვახტანგ ... მოუწოდა ... ყ. წარჩინებულთა 203, 9; (ვახტანგ) რქუა ყ. წარჩინებულთა 203, 14; ჰმატა (ღარ-

სმან) ყ. ეკლესიათა შემოკობა 207, 6; დღეთა ყ. გამოვიდის 224, 10. დაუწყე-
რა კრება, ყ. პარასკევთა 228, 12; სა-
კათალიკოსოსა არიან კრებანი ყ. ხუთ-
შაბათთა 229, 2; მცხეთას ... არს ყ.
სამშაბათთა კრება 229, 4; ერჩღეს
ლეონ არჩილს ყ. დღთა მისთა 243, 2;
ყოველთამცა ქალაქთა შინა ჟუარს-ვე-
ცუ 166, 15—16; რომელი უმეტეს სა-
ხელგანთქმული გამოჩნდა ყოველთა
მეფეთა ქართლისათა 139, 4; განა-
ვლინეს მახარობელი ყ. თანა ერისთავ-
თა 143, 8; იქმნა ... წუხილი ყ. ზედა
ქართველთა 146, 6; ვახტანგ ... შეი-
ყუარა სჯული ქრისტესი უფროს ყ.
მეფეთა ქართლისათა 146, 19; შენ,
უმჯობესი ყ. მეფეთა ქართლისათა ...
გამოგაჩინა (უფალმან) 148, 18; შენ
შიერ მოველით განქარებვასა ყ. ჰირ-
ნა ჩუენთასა 149, 2; რომელი უწი-
ნარეს ყ. მეფეთა გამოჩნდა 161, 13;
მეფობა შენი მეფობდეს ყ. ზედა მე-
ფეთა 162, 16; იგი არს პირველი ყ.
მეფეთა 163, 8; ამთ ყ. სარწმუნო-
ება ვიციით 169, 18; ვიქმნეთ საციენელ
ყ. მტერთა ჩუენთა 169, 20; ვახტანგ
... უბრძანა მოყვანება ყ. ტყუეთა
176, 8—9; მოიცალო შენ ყ. მტერთა
შენთაგან 179, 13; (დაუტევეა ვახტანგ
დაჩის თანა) ჟუანშერ ... მფლობელი
ყ. ერისთავთა 185, 12—13; ეგეოდენი
ჰგონიეს მას ცხოვრება ყ. იძრვისთა
192, 3; არს შშობელი ყ. შვილთა ნათ-
ლისათა 201, 19; მე ვარ მწე და მო-
ურავი ყ. ქართველთა 221, 10; სტეფა-
ნოზ იყო უმეტეს ყ. ქართლის მეფეთა
მორწმუნე 228, 10; მცხეთას ... არს
... ქსენება ყ. მოწამეთა 229, 5; დღე-
სასწაულსა მისსა უფროს ყ. დღესას-
წაულთასა შეკრბიან 229, 9; დაფლე-
ნით ქუეყანასა ჩუენსა მონაგებნი ...
ვახტანგ ... მეფისანი და ყ. შვილთა
მათთან 236, 8; რომელი ერისთავობ-
და ... ხუნთა ზედა და ყ. წარმართთა
მის მთისათა 243, 21; რომელ არს ...
ღმერთი ქეშმარტი ყოველთა 160, 17;
რომელნი ესვიდეს .. ბრწყინვალეობასა

განმანათლებელსა ყოველთასა 167, 15;
უმეტეს ყოველთასა წარემართოს (მას)
168, 5 [ყოველ].

ყოველ-² მთელი ათასისთავნი და
ასისთავნი და ყოველი ერი წარმოდგეს
ზე 147, 5; განვიდეს ყ. სომხითი და
სპარსნი 172, 19; ყ. სპარსეთი ...
იგლოეს 173, 12; უკუმოსცა კეისარ-
მან საზღვარი ქართლისა-ციხე თუხარი-
სი და კლარჯეთი ყ. 177, 9; აღივსო სი-
ხარულითა სპარსთა მეფე და ყ. ბანაი
მისი 194, 20; სპარსთა მეფემან ...
წარილოს ყ. სინდეთი 194, 23; წარ-
მოტყუენეს აბაშეთი ყ. 195, 18; მის-
ცა (ვახტანგ დაჩის) ყ. ქუეყანა მტყუ-
არსა აღმოსავლით 199, 16; ყ. ქართლი
... დაიპყრეს სპარსთა 217, 13; განძი
იგი ყ. უცნაურად დარჩეს 236, 18;
მისცა (არჩილ ჟუანშერს) ჟუარი და
ხერკი და ყ. მთიულეთი 242, 7; ყ.
პირი კავკასიისა, რანთი კერძი, უშ-
კვდროქმნილ იყო 244, 7; გარდაკლა
მეფე და თაყუანი-სცა მას, და ყო-
ველმან ერმან მის თანა 174, 10; მე-
ფე-მყო მე ყ. ერმან მისმან საყდართა
მისთა ზედა 200, 1; არჩილ ... განა-
ვლინა ქადაგი ყოველსა ქართლსა შინა
140, 13; არჩილ ... ყ. ქართლსა ში-
ნა განამრავლნა მღღენლი და დიაკონ-
ნი 142, 24; სონდა (იგი) ვახტანგს და
ყ. ერსა მისსა 181, 8; ვახტანგ ...
რქუა ყ. ერსა მისსა 202, 8; ყ. ერსა
ზედა დღე იყო სასაქელისა 204, 7;
სტეფანოზ მთავრობდა ყ. ქართლსა ზე-
და 223, 15; ყოვლითა ძალითა მათითა
მივიდეს სინდიას 188, 20; ყ. გულითა
შეუღღა იგი ქრისტესსა 216, 8; ვერ
ჰკუეუთა ყოვლად 155, 10; ეერვინ იკად-
რა ყ. სიტყუად 174, 17; (მათ) ჟორჯა-
ნეთი ... ყ. უმკვდრო-ყვეს 187, 17;
რომელსა შინა არს ხატი ყ. წმიდისა
ღმრთისშშობელისა 235, 6; ყოვლადჰმ
მძლედ გამოჩნდეს (იგინი) მტერთა ზე-
და 188, 17; არღარა იპოვებოდა ...
საქამადთი კაცთა და პირუტყუთა ყ. 239,
11; ყ. საზღვართა ქართლისათა ჩუენ-
გან ქმნილ არს ვნება 239, 22 [ყო-
ველ].

ჟოლა 0-2 ვახტანგ მეფესა ... ყვეს სპანი სპარსთა ნიჯადნი 152, 4; ოესთა ... ჰევეს ნიჯადნი 151, 24; ტუუენი ქართველნი ... ზ. ოესთა ექუსსა მას წელსა 157, 8 [I ყავ].

ჟორან-ი იღვენიან ყორანნი მართუეთა-გან თვსთა 173, 17 [ყორან].

ჟოშა 0-2 შურისგებისათჳს ჰყოფენ ამას 148, 3; ვყავ სიყუარული 182, 14; სიყუარული ვ. ჩემი 184, 12; რა ესე ჰყავ ბოროტი 167, 11; არა ზ. იგი 191, 7. არა ზ. ესევეითარი 191, 9; მეფემან ... ყო ბურობა 143, 12; ყ. ესე ღმერთმან 176, 15; ყ. საქმე განსაცხრომელი 176, 17; ყ. ეგრე კათალიკოსმან 202, 1; გუარამ ყ. ეგრე 219, 6; ყვეს ... ფიცი 177, 7; ყ. აღთქმა 182, 1; 243, 1; ყ. განზრახვა 182, 6; დამდაბლება მეფობისა ჩემისა მათ ყ. 184, 10; ყ. მშულობა 240, 2, ულონობით ... ყვიან სიყუარული 191, 4; არა ყ. წყალობა 191, 5; ესე ყო 169, 20; ვნება შენი 182, 17; მყო მე, ვითარცა მკვდრი შენი 243, 14; რომელი შენ არა ჰყო, სხუასა ნუ აწუეე 171, 16; ყოხ ნება შენი 166, 23; ყ. მშულობა 182, 7; რა ვყოთ ტყესა ამისთვის 169, 9; ვგრეთ ვ. 170, 2; საქმე ესე ... ვ. 171, 20.

0-უ ესევეითარსა უყოფდეს (იგინი) მოწესეთა 160, 11; ერისთავმან ... უყო ესე (ციხისთავსა) 225, 12; უ. ესე ღმერთმან მთავარსა მას სტეფანოზს 226, 2.

ი ვნ. იყავ (შენ) 149, 5; 149, 14; 153, 4; 201, 16; 242, 13; იყო (იგი) 140, 8; 140, 23; 141, 1; 141, 7; 142, 16; 142, 17; 143, 15; 145, 13; 146, 19; 150, 5; 150, 17; 151, 8; 151, 14; 151, 23; 154, 7; 155, 7; 156, 21; 156, 23; 159, 3; 159, 6; 160, 14; 161, 2; 161, 10; 165, 2; 166, 3; 173, 7; 175, 14; 176, 9; 176, 14; 177, 3; 178, 6; 185, 10; 188, 4; 188, 19; 193, 6; 200, 13; 200, 14; 202, 3; 202, 6; 202, 21; 204, 7; 205, 17; 207, 6; 215, 22; 216, 1; 221, 14; 222, 15; 223, 13; 224, 10;

228, 10; 230, 3; 230, 11; 235, 3; 235, 4; 235, 12; 237, 4; 237, 7; 242, 3; 243, 9; 243, 21; იყვნეს (იგინი) 140, 21; 151, 2; 151, 21; 159, 8; 163, 21; 170, 21; 188, 8; 195, 14; 200, 16; 205, 2; 206, 6; 206, 11; 219, 3; 222, 8; 229, 6; 235, 9; 235, 12; ყოვლისა განდგომილისა შენისა ... ესე იყავნ ნაწილი 175, 18; ი. მშულობა შენსა და მისსა 183, 7; ცხოვრება ჩუენი ი. 200, 12; ქართლი ... ი. თავისუფალ 221, 9; მენე იყვენით 155, 17; იყვის ბრძოლა ბუმბერაზთა 189, 2; იყვნიან (იგინი) ოძკვეს 205, 1; რათა ვიყო მე, ვითარცა ერთი შეილთა შენთავანი 200, 4; იყოხ (იგი) 170, 20; 174, 9; 174, 17; 180, 20; 242, 22; ვიყვენთ მორჩილ 149, 12; იყვენენ (იგინი) 144, 21; 173, 15; 183, 5; 184, 16; 204, 1; 217, 21; 240, 12; 241, 7; არაკინ უოფილ არს მამათა ჩუენთავანი მსგავს შენდა 149, 3.

ე რომელი ეყოლა ვახტანგს მამისა ძმისყოლად 151, 7 [II ყავ].

ჟოშა-ა ზრახვად არს ჩუენ შორის სიყუარულისა ყოფა 166, 6; ჩემ მიერ ყოფად არს (იგი) ეპისკოპოსად 168, 16; საყუდელი ჩუენი აქა ყ. არს 178, 2 [II ყავ].

ჟრა ა-8 აყრიდეს (იგინი მას) თავსა ღრამასა და ღრაჰკანსა 158, 1 [ყარ].

ჟრმა-ა დარჩა ვახტანგ შუდისა წლისა ყრმა 143, 20; მეფე ჩუენი ყ. არს 146, 12; დალაცათუ ყ. ვარ 147, 17; ყ. იყავ 149, 5; ყ. ხარ 149, 9; ყ. იყო ვახტანგ 152, 23; აღივსენეს სიხარულთა მშობელნი მისნი შობასა ყრმისა ამის ვახტანგისსა 143, 7; ევედრებოდეს ყოველნი ღმერთსა აღზრდისათჳს ყ. ვახტანგისსა 143, 13 [ყრმა].

ჟრუ-ა ყრუ ხარ გონებისა ყურითა 192, 5; რომელსა ერქუა მურკან ყ. 233, 11; ამისთვის ეწოლა (მას) მეორედ ყ. 233, 13; მოკლო ყრუმან ყოველი კავკასია 234, 4; შუკლო ყ. კლისურა 235, 4; ყრუსა მოესრა სიმრავლე მათი 244, 2; დაეცადნეს საბრძოლნი შემოსლვად

ქართლად ყრუსა წარსლვითგან წელი-
წადსა ორმოცდამეათესა 244, 16;
ტყვეობასა მას ყრუისხასა შთასრულ
იყო იგი ... კლარჯეთს 243, 12; ვერ-
ვინ შემძლებულ იყო წყობად ყრუსა
235, 12 [ყრუ].

პუპა-ი შევიპყრა უპუპო ისი 190, 16;
შევიპყრა (ქორმან) უ. იგი 190, 18; არა
ქმნა ყუავემან მან, ვითარცა წესი არს
ყუავეისა 190, 5; ყ. ... იხილის ქორი
190, 6; არა ქმნა ყ. ესევეითარი 190,
10; ყ. მან არა წესისაებრ ქმნა 191, 2;
სხესა შეპყრობა არა ძალუც ყუავესა

190, 12; არა მიეცა ყ. მას ქება 190, 19;
რად ვთქუ მე შენთვის ყუავეისა იგავი
191, 15; მსგავსი ხარ შენ ყუავეისა 190,
3; არა ქმნა ყუავემან მან, ვითარცა წე-
სი არს ყ. 190, 5; დაესხმის სიმრავ-
ლე ყუავეთა ქორსა 190, 7 [ყუავე].

პუპდრემაბ ა-8 აყუედრემაბ (მათ მას)
კუალად 152, 16 [ყუედრ].

პუპდრემაბ-ა არცა მიეცა ქორსა მას
ყუედრება უწყალოებისა 190, 21 [ყუ-
ედრ].

პურ-ი ყრუ ხარ გონებისა ყურითა 192,
5 [ყურ].

შ

შემაბა ი ვნ. შეიბნეს (იგინი) იორსა ზე-
და 201, 6; შ. ხუასრო და კეისარი 203,
3; შეიბნინან (იგინი) ფონსა ზედა ტფი-
ლისისასა 180, 7 [ბ].

შემაბმაბ ა-2 შეაგლო (ვახტანგ) საყ-
რობილესა შინა ბინქარან მაცტური
178, 18; შ. (ვასქენ შუშანიკ) სატან-
ჯველთა შინა დიდთა 216, 10 [გდ].

შემაზაზნა 0-2 შეგზავნეს (მან იგინი)
სპარსეთს 219, 6 [გზავ].

შემაღინება დამორჩილება ი-უ
შენ შეგიღვინა (ღმერთმან) ყოველნი
165, 14—15 [ღვგ].

შემაღრმაბ 0-2 წინასა ციხესა თთ შედ-
გა 200, 19; დაჩი მეფე და დისწული
მისი ... შედგეს კევისა ლაპოტისასა
200, 15.

ი-უ ყოვლითა გულითა შეუდგა იგი
ქრისტესა 216, 8; ვასქენ შ. მრავალ-
ლონედ 216, 9; შ. (ყრუ) კუალსა მათ-
სა 234, 31 [ღვგ].

შემავედრება 0-3 საგდუხტ ... შევედრა
ძე მისი სპასპეტსა 144, 9; ამათ შეპ-
ვედრა (ვახტანგ) ძე თუსი 185, 20;

ა-8 ცოლი თუსი ... და შეილნი ...
შეავედრანა (ვახტანგ) მათ სამთავე
ერისთავთა 204, 5;

ე შევედრნეს იგინი წმიდასა აღ-
დგომასა 186, 12 [ვედრ].

შემალა შესვლა, შელწევა 0-2
შევლო (ვახტანგ) ვიღრე პალატამდე
მეფისა 202, 10; შ. (ყრუმან) ზღუდე
იგი 235, 2; შ. ყრუმან კლისურა 235,
4 [ვალ].

შემალტოლა თავის შეფარება
ი ვნ. სინდნი იგი შეივლტოდეს ქალა-
ქად 189, 19; რათა დაუტეონ სოფლე-
ბი და ქალაქები ... და შეივლტოლიან
კავკასიანთა 200, 14; მეფენი ოვსთანი
შევლტოლვილ იყვნეს სიმაგრეთა კავ-
კასისათა 157, 3—4 [I ვლტ].

შემაღრმაბ ჩავეარდნა, დამორ-
ჩილება 0-2 მეფე იგი სინდთა ...
ოდეს შევარდა კელთა ვახტანგისთა
195, 7; კელთა მტერთასა არა შემაღრ-
დე 168, 23;

ი-უ შეუვრდი პირველად ... გრი-
გოლის 167, 9 [ვარდ].

შემაღრმაბ-ა დამორჩილება საგ-
დუხტ ... განიზრახა ... შევრდომა
მისი 144, 7; თაყუანი-სტეს (მათ ხატს)
შევრდომით 237, 2 [ვარდ].

შემაზაზნა ე ხე სულნელი ... შეეზავე-
ბის მუჟსა 162, 14 [II ზავ].

შეთუალვა შეტყობინება ი-უ

1 ძირითად ტექსტშია: შელტოლვილ.

შეთუღალა (ვახტანგ პატრიკისა) 197, 9 [I თუალ].

შეთუღილობა-ა უხბრა (მოციქულმან) ვახტანგ მეფესა ყოველი შეთუღილობა სპარსთა მეფისა 181, 7; უხბრა მოციქულმან (ვახტანგს) შ. ხუასრო მეფისა 200, 7 შეთუღილობა (ვარ.) [I თუალ].

შეთუღამ ი ვნ. შეითქუნეს აზნაურნი ქართლისანი 139, 11; შ. ყოველნი ერისთავნი ქართლისანი 217, 19 [თქუ].

შეიწრაბულ-ი შექირებული, მძიმე მდგომარეობაში მყოფი შეიწრაბულ იყო ქალაქი 163, 19—20 [იწრო].

შეპაწეული-ი შეიარაღებული, შეკაწეული ქუთითი ირემსა მიეწიის 159, 4 (ვარ.) [კაწმ].

შეპინეზულ-ი დამცირებული, შევიწროებული იხილენ სპარსნი ჩემ მიერ შეპინეზულნი 191, 7 [კინნ].

შეპარვბა 0-2 ამან შეკრიბა სპა 140, 8; ამან ... შეკრიბნა სპანი 223, 19; მეფეთა ოცეთისათა შეკრიბნეს სპანი 151, 16;

0-1 შეკრბა ვახტანგის საბრძანებელსა ქუეშე ... ორმოცდაათი ათასი მკედარი რჩეული 186, 19; შეკრბეს სპანი ბერძენთანი 160, 22; შ. მასვე ეელსა ორნივე მეფენი 181, 22; ეპისკოპოსნი ყოველნი ... შ. 202, 2; მუნ შეკრბიან ყოველნი ეპისკოპოსნი 228, 13; შ. და აღიდებდიან ღმერთსა 229, 9; შეკრბეთ (ჩუენ) 171, 12; ოდეს შეკრბენ ვახტანგ და იგი 170, 22 [კრებ/კრიბ].

შეპარვბა-ა პირველსავე შეკრბასა უხეთქნა (ვახტანგ) კრმალი ფარსმან-ფარუხსა 152, 7; პირველსავე შ. სცნა ვახტანგ (თარჯანს) ოროლნი სარტყელსა ზედა 153, 14; ჟამი დადვს (მათ) შეკრბისა 181, 19 [კრებ/კრიბ].

შეპარვულ-ი რათა მიჩუენოთ ... კეისარი და მე შეკრბულნი 166, 5; მიეტევნეს მათ მკვრცხლნი ბერძენთანი და მათ თანა შ. ... მკედარნი, ვითარ სამასი ათასი 172, 10 [კრებ/კრიბ].

შეპარვბა 0-8 ვერა შეკრა (ბაყათარ ფარსა ვახტანგისსა) ისარი 155, 9 (ვარ.) [II კარ].

შემდგომად ცხოვრება ვახტანგ გორგასლისა ... და შემდგომად თუ მის დიდისა ... მეფისა 139, 2; შ. სამისა წლისა უტალო იქმნა სპარსთა მეფე 139, 9; ბასილისა შ. ამანვე არჩილ დასუა ეპისკოპოსი 142, 15; შ. მისსა დაწუა ყოველი წერილი მისი ... მიქაელ 142, 20; შემდგომადმცა კვებნეთ საზღვარი ქართლისა ბერძენთაგან 146, 15 [დვებ].

შემმოტვამბა გადახვეწა ი ვნ. ყოველნი მთავარნი და პირთაზნი, ნათესავნი ერისთავთა და წარჩინებულთანი, შეიმოტვნეს კავკასიად 234, 4 [ოტ].

შემმოტვამბა შეხება ა-2 (ვახტანგ) კრმალი ... შეამოხუა ჟუარსა 175, 8. ერთამცა შეემოხუა ფერკთა ეპისკოპოსისათა 196, 20 [მოხუევ/მოხუ].

შემმოტვამბა აჰმატა (მან) ყოველთა ეკლესიათა შემკობა 207, 7 [შკ].

შემშართიბა-ი მხნე, მამაცი იყო იგი ქველი და შემშართებელი 141, 1; სინდთა მეფე ... იყო ... შ. 189, 1; სტეფანოზ იყო ქველი მკედარი და შ. 224, 10 [მართ].

შემშობაბა-ი უფალო ... შემშობებლო კეთილთაო 153, 3 [შობ].

შემმოვლ 0-2 შემოვლო (ყრუმან) გზა გურიისა 238, 15 [ვალ].

შემმოვლტოვლა-ი გამოქცევა, თავის შემოფარება რომელნი შემოვლტოვლილ იყვნეს სარკინობთაგან 231, 2 [I ვლტ].

შემმოკრვბა 0-2 ვახტანგ ... შემოკრიბნა ყოველნი ქალაქად 147, 2; ბაქურ ... შ. ლაშქარნი 216, 14;

0-1 შემოკრბეს ყოველნი 150, 16; შ. (იგინი) 158, 18 [კრებ/კრიბ].

შემმოკრვბულ-ი შემოვლტოვლებული იყო ვახტანგ ... შემოვლტოვლილ ვითარცა გრიგალმან, ... სინდთა მეფესა 194, 14 [მრგვალ].

შემმოკრვბა 0-2 შემოკრვბოდა ქართლს ცეცხლისმსახურება 146, 19 [რევ/რი].

შემორთვა შე მო ე რ თ ე ბ ა ი-უ უმეტესნი ქუეყანანი სპარსთანი ... მათ შემოურთვან 163, 12 [ართ].

შემოსლვა 0-1 შემოვლენ აგარიანნი შამად 230, 1; აქა უამდომდე არლარა შემოვიდოდეს (იგინი) 244, 17; შემოვიდა (ვახტანგ) ქალაქად 151, 3; კეისარი შ. კოსტანტინედ 171, 1; ერაყლე ... შ. ქართლად 231, 1; სპანი ბერძენთანი შემოვიდეს კოსტანტინეპოლედ 170, 6; შემოვიდით (თქუნენ) ჩუენ თანა 231, 3—4; შემოვიდეს (იგი) საზღვართა შენთა 179, 14; შემო-მცა-სრულ იყო (იგი) ვიდრე კოსტანტინეპოლედმდე 240, 5 [ვალ; ვედ/ვალ].

შემოსლვა-ა ასმიეს (მას) შემოსლვა ჩუენი 163, 13; უბრძანა(მეფემან) შემოსლვად ყოველთა ტყუეთა 164, 3; დაეცადნეს სარკინოზნი შ. ქართლად 244, 16 [ვალ].

შემოსრულ-ო ესე ეწყო თურქთა, სპარსეთს შემოსრულთა 220, 5 [ვალ].

შემომამად-ო არცა იცნობ შენ ღმერთსა შემოქმედსა 192, 8 [ქმ].

შემომცაება შე მო ბ რ უ ნ ე ბ ა ი ვ ნ. იგი მეოტი შემოიქცა 189, 14; არლარა შემოვიქცე ცოცხალი 151, 6—7; შემოქცეულ არს კეისარი 163, 15 [ქაც].

შემომცოლად 0-2 მირიან ... შემოპყვა მეფესა სპარსთასა 160, 10 [I ყავ].

შემომწაუდებავ ა-შ სპარსნი შემოვაწყუდივნე კელსა შენსა 179, 2 [წაუად].

შემპარვა 0-2 შემურებს (მათ) იგი საბრითა და მურითა 176, 6 [მურ].

შემპისვამ 0-2 შემუსრა ქოჩოხებით 165, 23; შ. გბილი მისი 196, 21; ციხე-გოჯი შ. (ყრუმან) 235, 2; შ. (ყრუმან) ქალაქი აფშილეთისა 235, 5; ხუასრო ... შემუსრნა ქალაქი კამბეჩოანი და ქერმისა ციხე 201, 3; შ. (ყრუმან) ყოველნი ქალაქნი 234, 5; შ. (ყრუმან) ყოველნი ქალაქნი ... ეგრისის ქუეყანისანი 235, 1; კასპი ქალაქი შემუსრებს (ოქსთა) 145, 23; შემუსრნეს (ქართველთა) ქალაქნი მათნი 156, 16; არა უმეტესნი ქუეყანანი სპარსთანი მათ

შ. 163, 11; შემუსრნეს (მან) რქანი ვერძისა აღმოსავლისანი 224, 17; შვე: მუსრნეთ აგარიანნი 239, 20 [მუსრ].

შემუსრვა-ა მათ ეგონა ჩემ მიერ შემუსრვა საბერძნეთისა 184, 6; შენ დასცევე ქალაქი პონტოსა შემუსრვისაგან 184, 19—20; შ. დაარჩინეს დიდი ქალაქი პონტოსა 240, 1; რომელი შემუსრვად მიწვენულ არს 169, 8; მიწყუდეულ არს ციხე-ქალაქი ესე შ. 236, 4—5 [მუსრ].

შემშლალ-ო დამრღვევი, ამრვეი იყო ... მოგვ უსჯულო და შემშლელი წესთა 142, 17; (იყვნეს) გარდაცვალებულ ... ეპისკოპოსნი ... შემშლელნი წესისანი 159, 15 [შალ].

შემსიტირებულ-ო შემსიტირებულ იყვნეს (იგინი) ურთიერთას კლვითა 159, 11; ჩუენ შ. ვართ 241, 1 [მცირე].

შემძლავალ-ო ვერ შემძლებელ იყო (იგი) სპისა დიდისა გამოგზავნად 141, 3—4; ვერ შ. იყო (იგი) სპათა გამოგზავნად 157, 18; ვერვინ შ. არს განკურნებად 164, 16; ბერძენნი ... ვერ შ. იყვნეს შეწვენად ქართველთა 206, 11; ვერ შ. იყო (იგი) განშორებად კარსა ეკლესიისასა 223, 14; ვერვინ შ. იყო წყობად ყრუსა 235, 12 [I ძალ].

შემწვა-ა დამხმარე შენ გზადი შემწვად ჩემდა 175, 7 [წავ/წი].

შემწვობა-ა მათითავე შემწვობითა მობარკე-უყვენით მტერნი ჩუენნი 184, 13 [წავ/წი].

შემწვა-აოცა დახმარება, შველათ შენ შემწე-მეყო მე თავითა შენითა 184, 9 [წავ/წი; II ყავ].

შემწვალ-ო რომელინი ესვიდეს ცეცხლსა შემწულსა 167, 14; არა დაუტეობ ნათელსა შ. 174, 5 [წუ].

შენ* შენ ხარ აღმამალღებელი მოსავთა შენთა 153, 21; შ. მონა ხარ 154, 22; გიხილოს შ. კირსა შინა ... ღმერთმან 162, 19; შენვე გამოხვდე მბრძოლად ჩემდა 154, 11; შენ დამსაჯე 165, 17; ესე ცეცხლი შენვე დაშრიტო 166, 2; სადა გვენო შენ 165, 12; შ. მიგაგოს (მან) 165, 16; გეგონა შ. 191, 19; იყავნ

მშულობა შორის შენსა და მისსა 183, 7; მოვიდე წინაშე შ. 200, 2; შენგან აღეშენენ ეკლესიანი 168, 10; მეშინის მე შ. 175, 6; რომელი ვითხოვე მე შ. 183, 3; არავინ ყოფილ არს მამათა ჩუენთაგანი მსგავს შენდა 149, 4; ღმერთმან ... მოავლინენ ანგელოზი მისი ძალად შ. 150, 9; აწ წარვედ შ. 162, 14; ხუთნი ქალაქნი ჯაზირისანი შენდავე იყენენ 183, 5; ჩემიცა ესე შ. იყოს 242, 22; რად ვთქუ მე შენთვის ყუავისა იგავი 191, 15 [1 შენ].

შენ-ი მეფობა შენი უვნებლად დარჩეს 149, 15; ნაცვალ შ. არა არს ქუეყანასა ზედა 149, 17; იქმნეს განზრახვა შ. 150, 8; ღმერთმან ... დაამტკიცენ მეფობა შ. 150, 10; მეფობა შ. მეფობდეს ყოველთა ზედა მეფეთა 162, 16; იტყოდის მონა შ. 164, 10; რა არს მსგავსება შ. 165, 10; ცოდვა შ. განგშორა 165, 19; ვითხრა (მე) გულსიტყუა შ. 165, 20; მათ ... უთხრა (მე) ბრძანება შ. 166, 10; არა არს ნება შ. 176, 13; აღასრულო სიტყუა შ. 181, 15; დამძიმდა თხოვა შ. ჩემ ზედა 182, 12; შ. არს ხუედრი 182, 21; განაგე საბრძანებელი შ. 184, 2; დაა შ. მომეც ცოლად 184, 7; დიდ არს კეთილი შ. ბერძენთა ზედა 184, 18; დედა და დაა შ. აქამდის დამაშურალ არიან 187, 1; თუ ინებონ ლოდინება შ. 187, 4; მიგიცემია თავი შ. მონად მტერთა შენთა 191, 16; ვითარ არა უგუჟურად ვთქუა თავი შ. 191, 17; საძაგელ არს გონება შ. 193, 12; უწყი სუფევედ მისლვა შ. 193, 22; წარჩინებული ისი შ. წარმოვიღენი! წინამორბედლად შენდა 193, 23; განგინზადოს სადგური შ. 193, 24; სული შ. წარვიდეს ... გარესენელსა 194, 6; მომეც ასული შ. ცოლად 200, 4; გამახუე მახული შ. 200, 8; თანაშავლ მეყავნ² ჩუენ წყალობა შ. 237, 4; მე, მომკლველმან შენმან, გამოველო მდი-

ნარე 155, 2; ვითარცა იზრახოს სიწმიდემან შ. 170, 2; უწყის სიბრძნემან შ. 201, 13; ვევედრები მეფობასა შენსა 141, 13; ვითარ ხუედების ... ერთგულებასა შ. 149, 20; რომელმცა კრპალი მისი იყო კისერსა შ. ზედა 165, 11; ქჷონდამცა პასუხი შ. სიმართლესა 165, 13; წარიყვანებლედ ცოლსა შ. 177, 15; სპარსნი ... შემოვეწყუდივენ ჳელსა შ. 179, 2; იყოს (იგი) ... ბრძანებასა შ. ქუეშე 186, 19; ვერჩლე ბრძანებასა შ. 200, 3; მკედრობისა და წყობათა წინაგანწყობისა შენისა არა არს ჟამი 149, 10; ყოვლისა განდგომილისა შ. ესე იყავნ ნაწილი 175, 18; გესმა უმთავრესისა შ. ქართლად მოყვანება 197, 5; განვალთ სასოებითა ძისა შ. და ღმრთისა ჩუენისათა 237, 2; ვიყვნეთ მორჩილ (მისა), ვითარცა მამისა შენისა 149, 13; მე არა ვარ მორჩილ ზრახვისა მაგის შ. 150, 1; სიტყუა სიმდაბლისა შ. კეთილ არს 166, 20; დედა მამისა შ. ბერძენი იყო 172, 14; გძლო შენ ბუნებამან მამისდედისა შენისამან 172, 15; იყენენ (იგინი) მორჩილებასა ქუეშე ნათესავისა შენისასა 204, 2; რა გნებავს ჩემგან ნაცვლად კეთილისა მსახურებისა შენისა 242, 17; ვითხვითა რედისა შენისათა გამოარჩიე ერთი ვინ ჩუენგანი 149, 11; მინდობილ ვარ ... მოწყალებისა შენისად 153, 6; მოვედით აქა ... წყობისა შენისათვის 171, 14; რაცა გნებავს თავისა შ. 182, 10; აწ ითხოვე თავისა შ. 242, 16; სიბრძნითა შენითა ... გამოარჩიე ერთი ვინ ჩუენგანი 149, 11; თავითა შ. ცოდვათა ჩუენთაგან იძლიო 149, 16; წარწყმედითა შ. არა ევენების სპათა ოვსეთისათა 154, 22; შემწე-მეყო მე თავითა შ. 184, 9; თავითა შ. მინებ ძალად ჩემდა 184, 15; ნებითა შ. მივიცემია თავი შენი მონად მტერთა შენთა 191, 16; ვითარმცა შ. სივერაგითა ჩუენ დაგუადადენ სიყუარულსა ქრისტესსა 197, 3; სიტყუთა შ. კეისარმან განიხარაო 255, 10; არა იყოს ცეცხლი ღმერთად შენდა 181, 15; დასცენ ... მტერნი

¹ გამოცემასა: წარმოვლენია.

² გამოცემასა: მეყავ.

- შენი 150, 9; წარმოემართენ სპანი შ. 179, 12; სპანი შ. ადგილსავე იყენენ 184, 15; მახული ... განეწონოს ასოთა შენთა 200, 9; დამიკვენ ჩუენ ადგილთა შ. მშუღობით 242, 14; ცხოვნიდი, მეფეო ... მტერთა შენთა ზელა ნებ-აღსრულებით 148, 12; მამათა შ. უფროსი ... გამოგაჩინა (ღმერთმან) წინამძღურად ჩუენდა 148, 19; წარვპყვე მოციქულთა შ. თანა 185, 3; იგი თუთ ძმათა შ. დელისა არს 204, 1; შემერთე მეცა მონათა შ. თანა 242, 21; შენ ხარ აღმამაღლებელი მოსათა შენთა 153, 21; ნაწილად ძმათა შენთა მიმოცემა (ქუეყანაჲ) 203, 19; სპათა შენთაგან რაოდენნი ქალწულნი განხრწნილ არიან 164, 23; შურ-ვიგემცა შენგან, ვითარცა მამათა შ. 167, 14; მოიკალო ყოველთა მტერთა შ. 179, 14 [I შენ].
- შენანება ი არა თუ შეინანო 165, 16 [ნან].
- შენდობა ბაკურ ... ითხოვა მისგან შენდობა 216, 19; სპარსთა მეფემან ... შ. აღირჩია 216, 20—21; ითხოვდა მისგან ... შენდობასა დატევიბისათჳს სჳლვისა 144, 13—14; არა გაქუს კელმწიფება ბოროტისა, არამედ შენდობისა 197, 2 [ნდ].
- შენება ა-ე ვახტანგ აშენებდა ქალაქსა ტფილისისასა 200, 6 [II შენ].
- შენება-ა უწყიეს შენება ადგილთა ჩუენთა 242, 15; არჩილ მეფემან ყოველნი დღენი ცხოვრებისა მისისანი აღასრულნა ... ეკლესიათა შენებასა 142, 24; დაჩი იწყო შენებად ქართლისა 205, 4; იწყო შ. ქართლმან 243, 6 [II შენ].
- შენებულ-ი ა შენებულნი (მოერთო ვახტანგ) ტაროველი ამაზასპ გრიგოლის შენებულისა ქალაქისაგან 159, 20 [II შენ].
- შენებუბან-ი ვინცა სპათა შენთაგანი გამოვიდეს 154, 13; ვიყო მე, ვითარცა ერთი შეილთა შ. 200, 5; რომელნი არაიენ ნათესავთა შენთაგანმან იხილნა 201, 13 [I შენ].
- შენებარძ-ი შენკენ მყოფი ხუთნი ქალაქნი ჯაზირისანი ... შენდავე იყენენ, შენკერძნი 183, 5 [I შენ].
- შეპარობა ი (ვახტანგ) შეიპყრა ცხენი ბაყათარისი 155, 14; (ქორმან) შ. ყუაგი 190, 18; ბაკურ ... შ. ვასქენ 216, 16; შ. იგი ძემან თჳსმან 223, 10; შეიპყრეს ქართველთა მეფე მირდატ 139, 5; უმრავლესი მეოტი ოვსთა მათგანი ცოცხალი შ. (ქართველთა) 156, 13; შ. ტყუედ მათგანი ასოცდახუთი ათასი 176, 4; შ. იგინი სპარსთა 199, 11; შ. ციხისთავი 225, 9; შ. კლდე ერთი 244, 12; შევიპყრა ყუაგი ისი 190, 16; შეიპყრან გზა ჩუენი 170, 10; უკეთუ შეგპყრნენ (მათ) ჩუენ კელად 236, 5; რომელი მშუღობით არარომელსა მეფესა ბერძენთასა შეუპყრის 184, 22; (ფარსმან-ფარუხს) მრავალი ლომი კელითა შეეპყრა 152, 6 [პყარ].
- შეპარობა-ა სხვსა შეპყრობა არა ძალუც ყუაგისა 190, 12 [პყარ].
- შეპარობილ-ი ტყუე, პირველ შეპყრობილი ... ყოველი განუტეობია (ვახტანგს) 177, 4 [პყარ].
- შეარცხა ჩათვლა, მიჩნევა 0-1 უკმრად შერაცხოს იგი ერმან მისმან 185, 1 [რაცხ].
- შეარვხა ე შეერია ქართლს წურლისა ერსა ცეცხლისმსახურება 145, 13 [რევ/რი].
- შერთება 0-2 შემრთე მეცა მონათა შენთა თანა 242, 21.
- ი არჩილ ... შეერთო ცოლი 243, 17; სუარანძე შეერთოს მირიან 151, 7; მან შ. დაჲ ჩემი 151, 9.
- ე რათა ... შეერთნეს (მათ) თანა სპანი ქართველთანი 219, 5 [რთ].
- შერთუბა მირთმევა ა-ჰ ვითარცა შეართუეს ძღუენი მოციქულმან კეისრისამან და პეტრე 171, 6 [რთუ].
- შერიხხვა გაწყრომა ენ/ნ შერიხხვა მას სამოელ მონაზონი 166, 13; უკუეთუ შერეიხხენ ქართველთა 216, 20 [რიხხ].

შესაბამლ-ი მირ დაფლეს ზემოსა ეკლესიასა, შესავალსა კარისასა 241, 11—12 [ვალ].

შესანროსნელ-ი მოართუეს მას ... შესამოსელი ტანისა 171, 11—12 [მოს].

შესაღის 0-2 წყალი იგი შესდიოდა 195, 17 [დი].

შესაღმა 0-1 მე ... შევიდოდე უკმოღებად მისა 183, 1; ყოველნი მთავარნი და პიტიახშნი, ნათესავნი ერისთავთა და წარჩინებულთანი შევიდოდეს კავკასიად 234, 4 (ვარ.); ძალითა ქრისტესითა შევედ და სიმართლითა გამოვედ 196, 14 არჩილ ... შევიდა რანს 140, 12; ვახტანგ შ. კარვად 152, 11; შ. საზღვარსა ვარსკულავთასა 162, 2; შეფე შ. სერობად 164, 7; შ. (ვახტანგ) კარავსა შინა მეფისასა 202, 10; შ. თურქთა მეფე სპარსეთს შინა 217, 16; თურქთა მეფე შ. სპარსეთს 227, 9; აბობიქარ შ. სპარსეთს 229, 12; აბობიქარ ... შ. ბაღდადს 229, 14; შ. არჩილცა ეგრადვე 233, 7; შევიდეს (ოვსნი) ოვსეთს გამარჯუებულნი 146, 3; შ. ივინი სპარსეთს 170, 8; შ. (ივინი) ანტიოქიას 186, 11; შ. (ივინი) ჰინდოეთად 188, 3; შ. (ივინი) სინდეთს 188, 13; ბერძენნი ... შ. სპარსეთს 217, 17; შ. (ივინი) ადარბადაგანს 220, 1; შევედ (შენ) საბერძნეთად 200, 11; შევიდე საბერძნეთად 182, 14; ნუუკუე შევიდენ საბერძნეთად სპარსნი 182, 8; შესრულ იყო ერაკლე მეფე სპარსეთს 229, 12; ლეონ შ. ი. ციხესა შინა სობლისასა 235, 11; სპანი ... ბერძენთანი ... შესრულ იუვნეს სპარსეთს 220, 7 [ვალ; ვედ/ვილ].

შესაღმა-ა შესღვა ჰინდოეთს ვახტანგ გორგასლისაგან 188, 1 (სათ.); შ. სინდეთს ვახტანგ გორგასლისაგან 188, 12 (სათ.); ვახტანგ გორგასლისაგან შ. აბაშეთს 195, 12 (სათ.); შესღვასა ქართველთასა რანს ... სპარსნი იძლეოდან 141, 8; შ. მისსა ოვსეთად იყო ვახტანგ წლისა თექუსმეტისა 151, 14; რომელნი დაგურჩეს შ. ... ჩუენსა სპარსეთს 171, 9; შენ წარმიძლე ჩუენ

... შ. ამას ჩუენსა საბერძნეთად 200, 3; წარმოვიდეს (ივინი) სინდეთით წელსა მეოთხესა სინდეთს შესღვისა 195, 10; წარმოვიდა ვახტანგ წელსა მერვესა შესღვით მისითგან სპარსეთად ვიღვე ანტიოქიამდე 196, 1; მტერნი ... დაემორჩილნეს (მათ) შესღვითა ვახტანგისითა 199, 21; ამან უმეტესად უწყყო ... შესღვად და ტყუენვად რანსა და მოეკანსა 141, 2; წარემართა ვახტანგ შ. საბერძნეთად 159, 17; ქასრე იყო ... შ. და ტყუენვად საბერძნეთისა 223, 4 [ვალ].

შესაღმა-ბ განცვიერება, გაშტერება 0-1 რომლისაგან შესულბეს! ადამიანნი 162, 5 [I სულ].

შესაღმა ძემან თუჰმან შესუა იგი საპრობილესა 223, 10 [სულ].

შესაღმა-ბ ე რომელი შესწრა ზღუად 176, 2; მეფე შ. ცხენსა ზედა 202, 11 [სწარ].

შესაღმა-ა-8 შესახშიდეს (ივინი ვახტანგს) ქებასა 158, 2; 172, 6; ყოველთა მათ სპათა ... შესახხეს ქება ვახტანგს 154, 3; ყოველმან სპამან შ. ქება ვახტანგს 194, 19 [სხ].

შესაღმა-ბ ი რომელნიმე დადგეს და შეიტანნეს ყოვლისა საგანძურისა გუჟარნი 231, 5 [I ტან].

შესაღმა-ბ შეტევა ი-უ სინდთა მეფემან ... შეუტევა (ვახტანგს), რათამოა სცნა ჰოროლნი 194, 12 [ტე].

შესაღმა-ბ ი კახეთი ... იყო ... შეუვალი მტერისა მიერ 200, 15 [ვალ].

შესაღმა-ბ ი არად ჩასაგდები შენ გნებავს ხილია მისი ერსა შორის შეურაცხსა 162, 18; ისი შეურაცხად მიჩნს 175, 5 [რაცხ].

შესაღმა-ბ-ა მიუგო ყოველი შეურაცხება ჰურიათა 164, 19—20; ესეცა მაყუედრებულად და შეურაცხებით მოუკდა გუარსა შენსა 175, 2 [რაცხ].

შესაღმა-ბ-ა-2 სახლსა ჩუენსა ნუ შეურაცხ-ყოფდ 203, 17; პალეკარბოს ... შეურაცხ-ყოფდა სპათა მათ 174, 15 [რაცხ; II ყავ].

¹ გამოცემაშია: შესულბეს.

შეურაცხ-ჩენა არაფრად მიიჩნევა ი-უ შეურაცხ-გუჩნს თავი ჩუენი 166, 11 [რაცხ; ჩენ/ჩინ].

შეურაძველა-ი მტკიცე შეურაძველადა ვიპყრეთ საზღვარნი ქართლისანი 141, 19 [რუევ/რუი].

შეუცვალაძალ-ი შეუცვალელი იყენენ ერისთავნი იგი თუს-თუსსა საერისთოსა შეუცვალაძელადა 217, 22; ერისთავნი ... მკედრობდეს შ. 226, 8 [ცვალ].

შეაქმნა 0-2 შექმნა ქვა ოქროდ 161, 17; იგი შ. სახლად სამეფოდ 205, 6; ქუდნი კართა და სარკმელთანი იაკინთისა და ზურმუხტისანი შექმნა 161, 18; შევექმნათ ჩუენ შორის გუდობა 141, 14; ვახტანგ მეფესა ... შევექმნა ჩაბალახი ოქროსი 180, 9.

ი ვნ. რომლისა მიერ შეიქმნა ყოველივე 192, 8; არღარა შეიქმნას გულსა ქართველთასა იქუ 141, 20 [ქმ].

შეაქმნა შებრუნება, უკან დაბრუნება ე შევექმეც წყობასა ხაკანისასა 180, 17.

ი ვნ. ვახტანგ ... შეიქცა 157, 3; 189, 18; (სპარსთა მეფე) შ. სპარსეთად 178, 10; შ. ხუასრო 203, 6; შეიქცეს სპანი ბერძენთანი 198, 9; სპანი იგი ბერძენთანი ... შ. 220, 7 [ქც].
შეაქმნა-ა ჩაგდება გნებავს (შენ) შეყენება ჩუენი კელსა ბერძენთასა 172, 16 [ყენ].

შეაქმნა ღონესა ეძიებდეს ორნივე, რათამცა შებყვენ წუერსა ჰოროლისასა 194, 11 [ყავ].

შეაქმნა-ა დიუამა სინდთა მეფემან შეყოლა ვახტანგის ჰოროლის წუერისა 194, 11 [ყავ].

შეაქმნა 0-2 უმარჯუესადრე შეყუარნე იგინი კელსა შენსა 171, 21 [ყარ].

შეაქმნა-ა შეხვედრა პირველსავე შეყარასა უხეთქნა (ვახტანგ) კრმლი ფარსმან-ფარხსა 152, 7 (ყარ.) [ყარ].

შეაქმნა ი ვახტანგ ... სიყრმისავე დღეთა შეიუარა სჯული ქრისტესი 146, 18.

ი-უ-დ (ვახტანგ) შეუყუარა ციხე 177, 18 [ყუარ].

შეაქმნა-ი ღმერთი მიუშუებს ... შეუყარებულთა თუსთა განღმერთობად 201, 16 [ყუარ].

შეაქმნა ღ იგინიცა ... შეაქმნეს 220, 9.

ი-უ სტეფანოზ ... შეუაქმნა მეფესა სპარსთასა 223, 6 [შინ].

შეაქმნა-ი სპარსნი არავე შეაქმნებულ არიან 172, 1 [შინ].

შეაქმნა ე მასვე ეამსა პიტიახშნი ვინმე არა შეეაქმნეს კლარჯეთს 244, 11 [I შუ].

შეაქმნა-ი დამჩნეული სიმრავლისაგან არა შეაქმნილ იყო დაკლება 238, 16 [ჩენ/ჩინ].

შეაქმნა გარდაცვალება ვიდრემდის ორნივე იგი შეიცვალნეს 161, 5 [ცვალ].

შეაქმნა-ა მრავალმოწყალებმან არა შეცოდებთა ოდენი პატიუი მოგუაგო 148, 16 [ცოდ].

შეაქმნა ი-უ მათისა ნათლისაგან ვერ შეუძლებდა დაბნელებად ღამე 161, 19; ვერღარა შეუძლებდეს სპარსნი წუობად მისა 180, 12; ვიდრემდის შეუძლო (მან) ქმნად ქალაქი 161, 16; ვერ შეუძლებს დაყრობად (იგი) 160, 1; ვერცენი შეუძლოს გამოღებად (იგი) 233, 5 [I ძალ].

შეაქმნა ი ვნ. შეიძრა ქუეყანა 175, 13 [ძარ].

შეაქმნა შეაქმნება ღ შეაქმნებდით 153, 7; შეაქმნეს ... სპანი 152, 10 [ძარ].

შეაქმნა-ა ხილვამან ჭუარისამან დასცა შეაქმნება 168, 2 [ძარ].

შეაქმნა-ი სპანი ... შეაქმნებულნი ... ევედრებოდეს ღმერთსა 153, 8 [ძარ].

შეაქმნა-ა მონანიება ვინათგან გზა-იცა შეაქმნება, ცოდვა შენი განგეყოფ შეგან 165, 19 [წამ].

შეაქმნა ი ვნ. შეწუულ იყო ისარი ფირტულად 202, 17 [წავ/წი].

შეწევნა ე ხოლო შენ, მეფეო, მცირედ შეგაუწიე! ჩუენ სარწმუნოებითა 166, 22; უკეთუ ცეცხლი არს ღმერთი, შე-უკუთ-ეწიენ იგი 181, 4; უკუეთუ შე-მეწიოს ჩუენ ჭუარი 174, 9; [წევ/წი].

შეწევნა-ა ვახტანგ ... ითხოვა მისგან შეწევნა 150, 15; არა ჰყავ ... შ. მტრითა სპარსეთისათა 191, 9; ვახტანგ ... ითხოვდა ღმრთისაგან შეწევნასა 152, 13; საგლუხტ ... განაგებდა მეფობასა ძალითა და შეწვენითა მაძისა თუსისათა 145, 6; ლუაწლნი გარდიჯადენ შ. ჭუარისათა 168, 19; მე ... შ. ქრისტესითა ... დამიქსნიან ქრისტიანენი ქირისაგან 193, 3; ბერძენნი ... ვერ შემძლებელ იყენეს შეწევნად ქართველთა 206, 12; გიხილვან ... შეწევნანი ქრისტესმიერნი 201, 13 [წევ/წი].

შეწირვა 0-2 (ვახტანგ) შეწირა მადლობა (ღმრთისა) 155, 15; ვახტანგ მეფემან შ. მადლობა ღმრთისა მიმართ 158, 4; ქართველთა შეწირეს მადლობა (ღმრთისა) 140, 19; შ. (მათ) მადლობა ღმრთისა მიმართ 143, 9; ქართველთა ... შ. მადლობა ღმრთისა მიმართ 153, 18; შ. (ქართველთა) მადლობა ღმრთისა მიმართ 156, 15; შ. (მათ) შესაწირავი დიდი 186, 12; მისა შეწირეობა ჩუენთვის 237, 3; ქართველთა ... შეწირეთ მადლობა (ღმრთისა მიმართ) 140, 17.

0-2 წარჩინებულნი ... შესწირვიდეს ძღუენსა 194, 21.

o არამცა მსახურებად შეიწირა ღმერთმან 193, 11; რათა ღმერთმან ... შეიწიროს მსახურება ესე ჩემი 193, 1 [წირ].

შეწირვა-ა ჭერ-იყო შენდა ... მადლობა შეწირვა ღმრთისა შენისა 191, 8 [წირ].

შეწუნება ენ/ნ შეწუნა ადარნასე 228, 3 [წუნ].

შეწუნებალ-ი საგლუხტ დეოფოლმან შეწუნებულმან ... ესე ყოველი მოიგონა 144, 2 [წუნ].

შეწალება o ბარზაბოდ ... შეიწალა ასული თუსი 144, 17; ყუავმან ... შ. ქორი 190, 10 [III წყალ].

შეწალება-ა საგლუხტ ... ითხოვდა მისგან შეწალებასა 144, 13 [III წყალ].

შეწაწარება მიღება, დაჭერება o შეიწუნარა მამამან ჩუენმან შირიან სახარება ქრისტესი 163, 4; სიტყუა ვახტანგისი შ. (მეფემან ბერძენთამან) 181, 18 [წყნარ].

შეჰამება შეკმევინება ა-ვ მკეცთა შეჰამენ საცხოვარნი ჩემნი 167, 11 [ჰამ].

შეჰამ 0-2 (ქორმან) ყუავი იგი ... შეჰამა 190, 18; ქორმან ... შ. ყუავი იგი 193, 13; შევიპყრა ყუავი ისი, შზრდელი ჩემი, შეჰამო 190, 16 [ჰამ].
შეჰირვება 0-2 მოოკრებულ იყო ქუეყანა მისი და შესტირვებოდა 142, 3 [ჰირ].

შეჰურვილ-ი ვახტანგ აღჯდა ტაიქსა შეჰურვილსა 154, 18 [ჰურ].

შეხედვება-ა (ვახტანგ) ცოლი თუსი, ელენე, და შვილი მისნი ... შეავედრნა მათ სამთავე ერისთავთა ცრემლთა და შეხედვებითა ღმრთისათა 204, 6; შეხედვითა (ვარ.) [ხედ].

შეძლად შეყვანა 0-2 რათამცა წარიტყუა და შეჰკადა (იგი) მკედართა მათ ზედა 189, 10 [კად].

შეჯღომბა 0-1 შეჯდა მეფე ნაესა 177, 6 [ჯედ].

შვილ-ი წარწყმიდოს შვილი ჩემი 144, 5; რათა იპყრას შ. მისი მამულსა შინა მისსა 144, 16; შენ ხარ პირმშო შ. ჩემი 203, 18; იყო სომხითს კაცი ერთი, შ. მთავართა 216, 1; ესუა მას ცოლი მთავართა შ. 216, 2; არა მივის ძე წული შ. მკედრად 240, 17; ქალი, შ. ჩუენი, არა მივსცილთ ერისთავთა ჩუენთა ცოლად 240, 19; მამა კეთილი წურთიონ შვილსა კეთილად 147, 11; ერთი მისცა მამისძმისწულსა მისსა, შ. გუარამ კურაპალატისასა 241, 17; ვახტანგისგან სპარსთა მეფის შვილის ბარტამის მოკლვა 201, 2 (სათ.); უძღებისა

¹ გამოცემაშია: შეგაუწიენ.

შვილისათვის ყო საქმე განსაცხრომელი 176, 17; მეფემან სპარსთამან ... ერისთავთა ქართლისათა ... დაუწერა საერისთოთა მათთა მამულობა შვილითი შვილამდე 217, 8; უწერა მათ შვილად ღმრთისა 165, 23; რომელნი-ვის ღირს-ყვენ შ. და ძმად შენდა 242, 21; მეფემან სპარსთამან ... ქართველთა ერისთავთა ... დაუწერა საერისთოთა მათთა მამულობა შვილითი შვილამდე 217, 8; შვილი მეფეთანი წარჩინებულთა სახლსა შინა აღიზარდინან 143, 15; პირშონი შ. ხართ ღმრთისანი 176, 17; ძმანი კაცი ვართ, შ. ნებროთისნი 181, 3; (სპარსთა მეფემან) აღილო მისგან ხარკი ... და ორნი შ. მძეულად 195, 4; გორგასალისა ცოლი და შ. (იყენეს) უჯარმისკეცსა 200, 18; მათ მითაულთა (ვახტანგ) ცოლი თუსი, ელენე, და შ. მისნი 204, 5; შ. მირდატისნი ჰმონებდეს შვილთა დაჩისთა 206, 6; შ. დაჩისნი ჰმორჩილობდეს სპარსთა 207, 1; შ. მირდატისნი დაადგრეს მორჩილებასა ბერძენთასა 207, 2—3; დარჩეს შ. მისნი წურღილი 217, 4; შ. ბაქურისნი დარჩეს მთიულეთს 217, 11; შ. ბაქურ მეფისანი ... დარჩეს კახეთს 219, 1; მოკლა (ფოკას მკვლარმან) მავრიკ კეისარი და შ. მისნი 223, 2; შ. სტეფანოზისნი დარჩეს კლდეთა შინა 226, 5; შვილი მირდატისნი ჰმონებდეს შვილთა დაჩისთა 206, 7; ვიყო მე ვითარცა ერთი შვილთა შენთაგანი 200, 5; რომელ არს მშობელი ყოველთა შ. ნათლისათა 201, 19; (არიან) მონაგებნი ... ვახტანგ ... მეფისანი და ყოველთა შ. მათანი 236, 8; შ. შორის ნებროთისთა წარჩინებულ-ყვნა ღმერთმან ეგენი 240, 5; შენდა მიბრძანებოეს ერისთაობა აფხაზეთისა, შენ და შ. შენთა ... მიუკუნისამდე 240, 10; შთასრულ იყო იგი შ. თანა გუარამ კურაპალატ-სთა 243, 12; რომელი-იგი იყო ... ნათესავი მირიან მეფისა, შვილთაგან რევისთა 242, 7; რომელი იყო შ. ვახტანგ მეფისათა 243, 18 [შვ].

შთადგომა 0-1 ვახტანგ ... შთადგომდინარისა პირსა 153, 11 [დებ].

შთავარდომა 0-1 საგლუხტ ... შთავარდა მწუხარებასა შინა დიდსა 144, 6 [ვარდ].

შთამოსლვა 0-1 შთამოვიდა თარქან კიდესა მდინარისასა 152, 16 [ვედ/ვილ].

შთასლვა 0-1 შთასრულ იყო იგი ... კლარჯეთს 243, 12 [ვალ].

შიბა* ისარი ... გააგლო შიგა 155, 11; სინდთა მეფემან ... თხარა მთხრებელი დიდი დასამალავად შ. მკედართა 189, 6 [შიგა].

შინა შინ არჩილ ... მოვიდა შინა გამარჯუებული 140, 12; შენ იყავ შ. 149, 14; წარვიდა ვახტანგ შ. 183, 22; სპანი იგი ბერძენთანი ... წარვიდეს შ. 220, 7 [შინა].

შინა* (თანდ.) ყოველთა შინა ეკლესიათა ... სპარსთა აღაგზნეს ცეცხლთ 139, 7; უწყით სიმრავლე სპათა ბერძენთა ... და სიმარჯუე ზღუათა შ. ნავებითა 170, 8; მას დღესა შ. მოსწყდა სპათაგან ვახტანგისთა ორმოცდასამი ათასი 176, 2 [შინა].

შიში ე არა მეშინის მე 154, 15; აწ შ. (მე) 170, 10; არა შ. (მე) 175, 5; შ. მე შენგან 175, 6; არა შ. მე 194, 3; ეშინოდა ბერძენთა 182, 8 [შინ].

შიში-ი დაე(ა) შიში და ძრწოლა ქართველთა 220, 9; შიშმან მისმან განაქარუნეს გემონი სოფლისანი 162, 18; ღმერთმან ... ახალწერგნი ესე მოიყვანნეს სარწმუნოებად შიშსა მისსა 176, 16; იყოს (იგი) შ. ... ქუეშე შენსა 186, 19; ეერცა განაცხადებდა ქადაგებასა სჯულისა მისისასა შიშისაგან მეფისა და ერისა 142, 19; საგლუხტ ერჩდა მამასა თუსსა შ. დიდისა 145, 2; შ. მათისა ვერ გამოაცხადებენ (სიუყარულსა ქრისტესსა) 171, 19; სტეფანოზ მეფობისა სახელი ვერ იკადრა სპარსთა და ბერძენთა შ. 222, 13 [შიშ].

შიშა 0-2 საგლუხტ ... შვა ასული 143, 3; საგლუხტ ... შ. ძე 143, 6; შ. საგლუხტ ასული 143, 16; რომელთა გუშვნეს ჩუენ 236, 8.

- ი-უ ვახტანგ მეფესა უშენა ცოლმან ძე და ასული 178, 12 [შეგ].
- შობაბა-ა** აღივსნეს სიხარულითა მშობელნი მისნი შობასა ... ვახტანგისსა 143, 7; მოკულა შ. შინა ბალენდუხტ დედოფალი 178, 13 [შეგ].
- შორის*** იქმნა ბრძოლა ძლიერი მათ შორის 156, 6; აღდგეს მათ შ. მოციქულნი 157, 4; განვიდა შ. განწყობილთა მათ 175, 8; გაგრძელდა ... მათ შ. ბრძოლა ოთხ თუე ოდენ 180, 15; მათ შორისშცა არს პეტრე კათალიკოსალ და სამოელ ეპისკოპოსად 197, 10 [შორ].
- შორს** შორსზე იხილის ისარი მომავალი 155, 6 [შორ].
- შუღ-ი** დადგეს (ივინი) შუღ დღე 151, 23; შუღსა დოესა ბრძოლა იყო ბუმბერაზთა 151, 23; დარჩა ვახტანგ შუღისა წლისა ყრმა 143, 20; ესე არიან შუღნი ენანი 163, 2; (ვახტანგ) დაუტევენა ... შ. წარჩინებულნი 185, 11; წარყდეს შ. შუღელუნი 230, 8; მისხენ შ. ქალნი 240, 17; ესმა შუღნი საზრახვი შუღთა გუნდთა ზეცისათა 162, 5 [შუღ].
- შუღასროთხმომც-ი** ათბს-ი იყო ... ყოველი მამაკაცი და დედაკაცი შუღას ოთხმომცი ათასი 176, 10; რომელი იქსნა ღმერთმან შ. ა. 176, 20; შენ მიანიბე შ. ა. სული 184, 20 [შუღ; ას; ოთხ; ოც; ათ].
- შუღასრომომც-ი** ათბს-ი იყო ლაშქარი ... სპარსთა შუღასრომომცი ათასი 202, 3—4 [შუღ; ათ; ას; ორ; ოც].
- შუღელუ-ი** კეირა ვახტანგ ... აღასრულა შუღელი ერთი ლოცვითა 151, 4; შუღელულისათს ესრეთ პოვეს ჟამი განსაზღვრებული ფილოსოფოსთა 230, 8; წარყდეს შუღნი შუღელუნი 230, 8 [შუღ].
- შუბა*** ეისარმან (მისცა ვახტანგს) ეგრისწყალსა და კლისურასა შუბა ქუეყანა 177, 16; ვახტანგ ... იხილა კლდე შ. კლარჯეთსა 177, 19; მომიჯნებთან ივინი შ. საზღვართა ქართლისათა 179, 3 [შუბა].
- შუბაღლა-ა** იყო ბრძოლა ... შუბაღლემდო 202, 13 [შუა; დღე].
- შუბაღმომც-ი** ვახტანგ მეფე შუბაღმომც იქმნა 240, 3; მოართუეს მას ჯუარი და გურგენი შუბაღმომცად 171, 11 [შუა; დღე].
- შუბაბა-ა** ქმნეს ქორწილი, შუება და განცხრომა დღეთა მრავალთა 142, 5 [III შუ].
- შუბაღლა-ა** ვახტანგ გორგასლისაგან სპარსთ მეფისა შუბაღლა 187, 15 (სათ.); არა უმეტრებამან აღგძრა ... შუბელი. სათეს ნათესავისა შენისა სპარსთასა 165, 21; ცნა სპარსთა მეფემან ბერძენთა მოსლვა შუბაღლად მათდა 181, 2; ბერძენნი ვერ შეძლებულ იყენეს შ. ქართველთა 206, 12 (ვარ.); ქასრე ... წარვიდა შ. მამისა თუსისა 217, 18 [შუბელ].
- შუბენიარ-ი** ბარზაბოდს ... ესუა ასული ... შუბენიერი 141, 11; დაა მისი ხუარანძეა იყო ... შ. 159, 7 [II შუ].
- შუბენიარბაბა-ა** არა უწყის ბრწყინვალე-ბა მზისა და შუბენიერება ველთა 192, 1; არა სურვიელ არს ხილვად ნათელსა და შუბენიერებასა ცისა და ქუეყანისასა 192, 4 [II შუ].
- შუბენის** 0-2 რომელი არა შუბენის შენსა ღმრთისმოყუარებასა 171, 15—16 [II შუ].
- შურ-ი** მეფემან სპარსთამან ... იძიოს ჩუენ ზედა შური 141, 16; ნუუუე შ. იგოს მამამან ჩემმან 144, 3; მამამან ჩემმან ... ნუუუე შ. იგოს ჩემ ზედა 144, 4; ვიძიოთ ჩუენ შ. 146, 14; ვიძიოთ შ. ოგსთა ზედა 148, 7; ვიძიოთ შ. 149, 14; ანუშცა იძიეს შ. სისხლთა მათთა 172, 2; ვიძიე შ. მკლველთა მისთა 176, 19; შ. ვიძიო მათგან 182, 14; მე შურმან საღმრთომან მაიძულა თქმად ამისსა 163, 3; სავენი იყვენეს (ივინი) შურითა ოვსთათა 151, 2; სპარსნი ... შ. თქუენითა წადიერ არიან წყობასა 172, 2; აღეგზენ (შენ) შ. ბორიოდ 197, 5 [შურ].

შურის-გება შურისგება ი შურ-
ვიგეცა შენგან 167, 13; ღმერთმან
შურ-იგო 173, 11 [შურ; გ].
შურის-გება-ა თვისა შურის-გებისათჳს
ჰყოფენ ამას 148, 3 [შურ; გ].
შულ-ი სხუა შულლი დავარდა სპარ-
სეთს 220, 12 [შულ].

შფოთ-ი შორის სპარსთა და ბერძენთა
შფოთი იყო 197, 20; იქმნა შ. დიდი
223, 1; მამაცა ჩუენი მოკულდა შფოთ-
სა ამას შინა 241, 7; ნუმცა რა იქმნე-
ბის ... საქმე შფოთისა თქუენ მიერ
171, 22; რათა შფოთითა დააცადოს
საქმე იგი 196, 17; იქმნენ შფოთნი
დიდნი 217, 15 [შფოთ].

ჩ

ჩაბლახს-ი მუზარადი ვახტანგ მე-
ფესა შეექმნა ჩაბლახი ოქროსი 180,
9; (ვახტანგ) უხეთქნა კრძალი ფარს-
მან-ფარუსსა ჩაბლახსა ზედა 152, 8;
(ვახტანგ) სცა კრძალი (პალეკაროსს)
ჩ. ზედა 175, 16 [ჩაბლახ].
ჩაღვინება ჩაყენება ა-2 სინდთა
მეფემან ... ჩაადგინა მუნ შინა მკე-
დარნი ათნი რჩეული 189, 7 [ღეგ].
ჩაღვრება 0-1 სპარსთა მეფე ... ჩადგა
რუსთავს 202, 16 [ღეგ].
ჩაპლა 0-2 ვახტანგ ჩავლო გუერდი
153, 11; ვახტანგ ... ჩ. გუერდი 154,
19; ჩავლეს (მათ ქუეყანა) რანისა და
მოჯანისა 146, 2; უკმოიარა გზა ქარ-
თლისავე მეშუდესა წელსა, რაითგან ჩა-
ველო 227, 11.
0-1 რომელი ... ჩავლის ველსა ოვ-
სეთისასა 151, 17 [ვალ].
ჩაბაშეთა ჩაპრა 0-2 ჩაპუეთა (ვახ-
ტანგ იგი) ვიღრე გულამდე 155, 12
[პუეთ].
ჩამოგდებთ ა-2 ჩამოავდეს (მათ) სტე-
ფანოზ და მოკლეს 224, 11 [გლ].
ჩამოვლა 0-2 ჩუენ ათისა დლისა სავა-
ლი ჩამოვკვლია 160, 16 [ვალ].
ჩამოვრბ ჩამოვარდნა ი ვნ. ჩა-
მოიქრა სინდთა მეფე 194, 16 [პერ].
ჩამოვსა 0-2 (მ) ვახტანგ ... ჩაჰყო ქე-
ლი 194, 17 [II ყავ].
ჩაპრბ ჩაჰყრიდეს (იგინი) ყოველსა მას
ზღუად 237, 21 [ყარ].
ჩამ-ი ესე არს ჩემი განზრახვა 149, 10;
დაეც მტერი ჩ. 153, 21; მამისმამა ჩ.

მირიან ... შემოჰყვა მეფესა სპარსთასა
160, 10; მოაოჯრე ბანაკი ჩ. 167, 11;
განტრუედესა სახელი ჩ. 171, 18; იყო
ნება ჩ. 176, 14; აღმისრულებიეს აღ-
თქმა ჩ. 179, 7; ესე არს სათხოველი
ჩ. 184, 7; იგი არს მფარველი ჩ. 194,
4; მოკულდა მამა ჩ. 200, 1; შენ ხარ ...
შეილი ჩ. 203, 18; ჩემიცა ესე შენ-
დავე იყოს 242, 22; რომელი დანერ-
გნა ... დედით ნათესავმან ჩემმან 169,
17; რომელი-ესე ქმნა დედისძმამან ჩ.
176, 14; ესრეთ ინება ძმამან ჩ., ვახ-
ტანგ მეფემან 184, 12; სიბრალული
დისა ჩემისა განლევს გულსა ჩემსა
150, 3 შენ დამსაჯე უმსჯავროებასა ჩ.
165, 18; მე ... მივეც (იგი) ... მო-
ყუნასა ჩ. 168, 16; წარიყვანებლდე ...
ასულსა ჩ. 177, 15; იყოს (იგი) ბრძა-
ნებასა შენსა ქუეშე, ვითარცა ჩ. 186,
19; ცხოვრებასა ჩ. სიკუდილი უმჯო-
ბეს არს 201, 9; ყოველი იგი აღწე-
რილ არს გონებასა ჩ. 236, 13; იგი
გამცენ (შენ) კურანსა შინა ჩ. 238, 4;
სახლისა ჩემისა მიერ მიიღეთ ნათეო
საუქუნო 203, 15; ისმინეთ კმისა ჩე-
მისა 147, 17; სიბრალული დისა ჩ.
განლევს გულსა ჩემსა 150, 3; მნებავეს
განმართლება თათისა ჩ. 165, 17; მწუ-
ხარება ესე დედისძმისა ჩ. ... ნუგე-
შინის-ვეც 176, 18; დამდაბლება მე-
ფობისა ჩ. მათ ყვეს 184, 10; შენდა
მომიციეშია გვრგვნი მეფობისა ჩ. 203,
19; გამოცხადებასა საქმისა ჩემისასა
განწყრეს დედისძმა ესე ჩემი 169, 19;

არა ძალითა ჩემითა ვსძლე თარქანს, არამედ ძალითა დამბადებელისა ჩემისათა 154, 15; არა მინდობილ ვარ მე ძალისა ჩემისად და სიმკნისა ჩ. 152, 19; ძალისა ჩ. მინდობილ ვარ 153, 5; სიკუდილი მირჩევნია თავისა ჩემისა 150, 4; ყოველნი დღენი ცხოვრებისა ჩემისანი მწუხარებასა შინა დამიყოფიან 150, 2; მე ... მივეც გურგუნისა ჩემისაგან მოყუასსა ჩემსა 168, 15; მე მიგცე ლაშქრისა ჩ. ათი ათასი კურვილა 185, 2; თავითა ჩემითა წარვალ 150, 5; წარწყმედიოთ ჩ. წარწყმდების სპა ჩემი ყოველი 154, 21; რაცა ითხოვო სახელითა ჩ. 166, 19; ძალითა ჩ. ... დამიქსნიან ქრისტიანენი 193, 3 (ვარ.); მომგუარე ცოლად ჩემდა საგდუხტ 141, 13; მოაელინე ანგელოზი შენი ძალად ჩ. 153, 4; შენ გხადი შემწედ ჩ. 175, 7; შენ ... მიწებ ძალად ჩ. 184, 15; მოვიდენ იგინიცა სამეფოდ ჩ. 187, 2; გამოვედ ბძოლად ჩ. 193, 22; აღმოკოციან ცოდვანი ჩემნი 194, 3; თქვენ ... მოიქვენენით კეთილნი ჩ. 203, 15; მე გურგუნნი იგი ჩ. ... მარტოდ დაესხენ 236, 17; ესრეთ რქუა (შენ) მოხუცებულთა და მარზაპანთა ჩემთა 184, 11; შუამთიულეთი მივეც ასულთა ჩ. 241, 6; სიყუარული ვეუც ჩემი და მოყუარეთა ჩემთა 184, 12; სიმრაველმან ცოდვათა ჩემთამან აღგძრა (შენ) 197, 1; რომელნი არა გეხილნეს (თქვენ) მამათა ჩემთაგან 147, 20; მე დღეს საზღვართა ჩ. ორი სამეფო მივიანიკე 184, 6 [ჩემ].

ჩინბ ი-უ ისი შეურაცხად მიჩნს 175, 5; სიკუდილი არა მ. სიხარულად 194, 1 [ჩენ/ჩინ].

ჩინბბა დაეყენება განწყესება ა-2 იბრმიანოს აჩინეს (მათ) მეფედ 160, 21.

ი-უ რათა უჩინოს (მათ) მეფე 217, 21 [ჩენ/ჩინ].

ჩინბბა-ა განწყესება სპარსთა მეფემან ... დაწერა ჩინება საზღვართა 183, 17 [ჩენ/ჩინ].

ჩრდილო-ა ჩ რ დ ი ლ ო ე თ ი ქ ა რ - თლი და აღმოსავლეთი და ჩრდილო მაგის წმიდისა საუდრისანი არიან 197, 22; დაუტევეთ (თქვენ) ჩ. 231, 3; რათა გამოიყუანნეს (გუარამ) ჩრდილოს ლაშქარნი 219, 5; ჩრდილოთ მოსცეულ ვართ 160, 16; რომელსა მოსდგამს სამხრით ზღუა და ჩ. ქალაქი მწყურნები 235, 9 [ჩრდ].

ჩრდილო-ა ჩ რ დ ი ლ ო ე ლ ი ჩ რ დ ი - ლონი იგი ... წარმოვიდეს 220, 7 [ჩრდ].

ჩუბინი ქ ა რ გ ი მ ს რ ო ლ ე ლ ი რომელსა ერქუა ბარამ ჩუბინი 220, 4; ბარამ ჩ. გაადგა სპარსთა მეფესა 220, 13; იოტა ჩ. სპარსეთი 221, 4; იწყეს ბრძოლად ჩუბინნი და ქასრე 221, 1; წარმოგზავნა (მან იგი) ჩუბინსა ზედა 221, 3; იოტა ქასრე ჩუბინისაგან 221, 2 [ჩუბინ].

ჩუენ ჩუენ ვართ 141, 15; მიგუცენ (შენ) ჩ. ყოველნი მას 149, 12; ჩ. დავადგრეთ სიყუარულსა ზედა მამათა ჩუენთასა 181, 4; შენ წარმიძღვე ჩუენ 200, 3; შეექმნათ ჩუენ შორის მშუღობა 141, 14; იძიოს ჩ. ზედა შური 141, 16; განჭარდეს მტერობა ჩ. შორის 141, 17; რა მოწვენულ არს ჩ. ზედა 148, 9; მოიწია განსაცდელა ესე ჩ. ზედა 148, 13; ღმერთი ჩ. კერძო არს 155, 18; ჩ. მიერ მოყუენი იგი 202, 9; ჩ. თანა მადიდებელნი ამალდენ 239, 21; სიმდაბლე ყერ-არს ჩუენგან 196, 19; ჩ. ქმნილ არს ენება 239, 22; მოახლებულ არს (იგი) ბრძოლად ჩუენდა 163, 14; მოისწრაფის (იგი) ბრძოლად ჩ. 169, 14; არღარა იყოს ჩ. სხუა ღმერთი 174, 9; ჩ. წარმოვიდენ (იგინი) 198, 4; ჩუენთუხ რაცა მოვაქსენო მეფესა სპარსთასა 141, 18 [I ჩუენ].

ჩუენი მეფე ჩუენი ყრმა არს 146, 12; წარწყმდეს ქლეყანა ჩ. 149, 17; შეურაცხ-გუჩნს თავი ჩ. 166, 11; დედოფალი ჩ. დაამშუდებდა მოძღუარსა მას 169, 5; შეიპყრან გზა ჩ. 170, 10; დამ-

ძიმაღა დგომა ჩ. 177, 1; საყუდელი ჩ. აქა ყოფად არს 178, 2; ზღუდას მოღმართ ჩ. არს საზღვარი 182, 18; ავასრულოთ სიხარული ჩ. 187, 3; ბუნება ჩ. ესე არს 193, 14; დავდეთ სული ჩ. 193, 14; ცხოვრება ჩ. იყავთ სასოებითა ჭუარცუმულისათა 200, 12; მამაია ჩ. მოკულა 241, 7; კეთილად იღუაწე სტუმრობა ჩ. 242, 14; შეიწყნარა მამამან ჩუენმან მირიან სახარება ქრისტესი 163, 4; მოძღუარმან ჩ. ... სამნი ნიკნი გითხოვნა (შენ) ღმრთისაგან 168, 20; რომელნი დანერგნა მამამან ჩ. 169, 17; რომელნი-იგი გამოიტანნა მამამან ჩ. 236, 11; შენ და მამამან ჩ. დახდეთ იგი ქუთათისა და ციხე-გოჯს 236, 16; ვინცა ქართველი ... აღირჩევედეს სჯულსა ჩუენსა 145, 1; რომელნი დავურჩეს შესლვასა ამას ჩ. სპარსეთს 171, 9; დასჯარდეს ბერძენთა მეფე ქმნულსა ჩ. 183, 8; სახლსა ჩ. ნუ შეურაცხ-ყოფთ 203, 16; მოცეცს ძალი მეფობასა ჩ. 239, 20; ნათელი მიიღეს (მათ) კელსა ქუეშე ჩ. 240, 1; ჭუართა უფლისა ჩუენისა იესო ქრისტესითა (ესძლეთ მტერთა) 140, 15; უთარგმანეს (მას მათ) სახარება უფლისა ჩუენისა 142, 9—10; შენ არა უწყვი მიზეზი მტერობისა ჩ. 182, 16; რომელი განკაცნა კნისათეს ჩუენისა 142, 11; შენ ხარ მკვდრი სახლისაგან მეფობისა ჩ. 240, 18; განვალთ სასოებითა ძისა შენისა და ღმრთისა ჩუენისათა 237, 2; გამოარჩიე ერთი ვინ ჩუენგანი წინამძღურად სპისა ჩუენისა 149, 11; იყვენ ... ეპისკოპოსნი მათ ზედა სჯულისა ჩუენისანი 144, 21; თქუენ სხდეთ საყდართა ზედა მამისა ჩუენისათა 181, 17; მოუხსისა ჩუენისათეს დავდვით სული ჩუენი 192, 20; კეთილისყოფელისა ჩ. დავდვით სული ჩუენი 193, 14; ძიება-უოს კეისარმან ნათესავისა ჩ. 236, 19; არა ძალითა ჩუენითა ... ესძლეთ მტერთა 140, 13; შენ ... გამოგაჩინა წინამძღურად ჩუენდა 143,

20; სპარსთა მეფე მოვალს ძალად ჩ. 169, 15; შენ წარმიძლეთ ჩუენ ... წინამძღურად ჩ. 200, 3; განეშხადე ბრძოლად ჩ. 200, 10; მოაოჯრენს (მან) ... საზღვარი ჩუენნი 141, 17; ცოდვანი ჩ. არა დასძლევენ (მათ) 149, 1; იოტენს მეფენი ჩ. 160, 15; მოვიდეს სპანი ჩ. 169, 20; მოიყენინან მამათა ჩუენთა ცოლნი 241, 2; რომელი არს კელთა ჩუენთა 169, 10; დღეთა ჩ. იყავნ მშუდობა 183, 6; ქალი, შვილი ჩუენი, არა მიესციოთ ერისთავთა ჩ. ცოლად 240, 19; ესე არა მეფეთა ჩუენთა ცოდვისაგან იქმნა 146, 12; მე წარვალ მამათა ჩ. თანა 240, 15; დამფალ საფლავსა მამათავე ჩ. თანა 240, 16; ეიქმნეთ საცინელ ყოველთა მტერთა ჩუენთა 169, 20; ჯაზირისა ნახევარი, განწესებული მამათა ჩუენთა, შენი არს სუდარი 182, 21; შენ მიერ მოველით განქარებვასა ყოველთა ჰირთა ჩუენთასა და უმეტეს წარმატებასა საზღვართა ჩ. 149, 2—3; ჩუენ დავადგრეთ სიყუარულსა ზედა მამათა ჩ. 181, 5; მოცემულ ხარ ... განმქარებულად ჰირთა ჩუენთა 149, 1; მოიყენიან მამათა ჩუენთა ცოლნი ასულნი ერისთავთა ჩუენთანი 241, 3; ცოდვათა ჩუენთაგან ვიძლიენეთ 149, 15; ეიწყო წესისაგან ნადირობად, მამათა ჩუენთაებრ 190, 18; სიკუდილი სჯობს თათა ჩუენთათეს 148, 10 [I ჩუენ].

ჩუენგანი-ი გამოარჩიე ერთი ვინ ჩუენგანი 149, 11; თუთოეული ჩ. სათნოსა სულისა თესისასა მამახურებდეს 181, 5 [I ჩუენ].

ჩუენება ა-2 აჩუენებდა იგი მართლმადიდებლობასა 142, 16; აჩუენე ძალი შენი ერსა ამას 174, 11.

ი-უ მიჩუენოთ (თქუენ მე) ... კეისარი 166, 4;

ე ეჩუენა მას ღამესა არჩილს ანგელოზი უფლისა 237, 11 [II ჩუენ].

ჩუენება-ა ს ი ზ მ ა რ ი იხილა აგარიანმან ვინმე ჩუენება 238, 1; უთხრობდა (მათ ვახტანგ) ... ჩუენებასა 168,

12; რომელი ეხილვა (ვახტანგ) ჩ. ში-
ნა 170, 18 [II ჩუენ].
ჩუენთაგანი-ი არავინ უფილ არს მამა-
თა ჩუენთაგანი მსგავს შენდა 149, 3;

მტერთა ჩუენთაგანისა თაეი, ანუ კელი
არა გამოიტანოს 202, 9 [I ჩუენ].
ჩუენულებამ-ი მისდევდა (მას) საურმაგ
ჩუენულებისაებრ 189, 12 [ჩუევ/ჩა].

ც

ცა-მ გუეუართნა ჩუენ ღმერთმან, დამ-
ბადებელმან ცისა და ქუეყანისამან
147, 14; არა სურვიელ არს ხილვად
... შუენიერებასა ც. და ქუეყანისასა
192, 4; მოვიდეს მეუფე ცისა 162, 17;
ისო რქუა სამყაროსა ცისასა 166, 19;
რათა ... იხილნეს (მან) მყოფნი ცისა-
ნი 162, 1; აღვიდეს (იგი) ცად 162,
1 [ცა].

ცალმბა ი უობ. ნუეუეე იცალოს მე-
ღემან სპარსთამან 141, 16 [ცალ].

ცამა და რ ტ ყ მა 0-8 სცა მას ლა-
ხუარი ჭუანშერ სპასეტმან 174, 6;
მეფემან ... ს. (მას) კრმალო 175, 16;
სპარსმან ს. ისარი მყერდსა ვახტანგის-
სა 202, 12; სცნა ვახტანგ (თარქანს)
ოროლნი 153, 14; საურმაგ ს. ჰოროლ-
ნი წინასა მას 189, 15; სინდთა მეფე-
მან ... რათამა ს. (ვახტანგს) ჰო-
როლნი 194, 12; ვახტანგ ... ს. ჰო-
როლნი სინდთა მეფესა 194, 14; სცეს
(მათ) საყურსა 172, 18 [I ც].

ცამა მი ც ე მა ე ოდეს ეცის (მათ)
უამი 191, 5 [I ც].

ცაცხლ-ი ცეცხლებრ ეგზებოდეს (იგი-
ნი) 187, 8; ესე ცეცხლი შენვე დამ-
რიტო 166, 2; ც. არს ღმერთი 181, 4;
არა იყოს ც. ღმერთად შენდა 181, 15;
სიბრალული ... განლევს გულსა ჩემ-
სა, ვითარცა მახული ცეცხლსა 150, 3;
რომელნი ესვიდეს ც. 167, 14; სული
შენი წარვიდეს ... ც. უშრეტსა 194,
7; შენ ... ც. ესავ 196, 13; იყენეს
სოფლისა მის კაცნი ცეცხლისა და
წყლისა მსახურ 200, 17; არს კელმწი-
ფება ცეცხლისა 162, 3; მიპოვნეს (მე)
სახლი ც. 179, 8; აღაშენა (მან) ეკლეს-
სია ნიქოზისა საგზებელსა თანა ცეცხ-
ლისასა 199, 7; მოაოჯრნეს (მათ) სამ-

სახურებელი ცეცხლისანი 181, 13;
ლერწმონი იგი დაწუეს ცეცხლითა
195, 17 [ცეცხლ].

ცაცხლისმსახურ-ი იქმნა (იგი) ცეცხლის-
მსახურ 216, 4—5; განსხნა ყოველნი
ცეცხლისმსახურნი საზღვართაგან ქარ-
თლისათა 140, 4; მივგზავნენ ც. ქალაქ-
სა თქუნესა 144, 20; ბარზაბოდ წარ-
მოგზავნა ც. 145, 4; განსხნა ყოველნი
ც. საზღვართაგან ქართლისათა 178, 19;
ცეცხლისმსახურთა სპარსთა აღაგზნეს
ცეცხლი 139, 8; ბინქარან, ეპისკოპოსი
ცეცხლისმსახურთა, ასწავებდა ქარ-
თელთა სჯულსა თუსსა 145, 10; შეაგ-
დო (მან) საპყრობილესა შინა ბინქარან
მაკთური, ეპისკოპოსი ც. 178, 18
[ცეცხლ; სახ].

ცაცხლისმსახურება-მ დაუტევა ცეცხ-
ლისმსახურება 142, 12; შეერია
ქართლს წურილსა ერსა ც. 145, 13;
შემორედა ქართლს ც. 146, 20; და-
ატეობინა უმრაველსთა ც. 229, 15;
წურილი ერი მიიქვა მრავალი ცეცხ-
ლისმსახურებანა 145, 12; მცირედნი
ვინმე წურილისა ერისაგანნი მიიქცეს
ც. 145, 20 [ცეცხლ; სახ].

ცამ-მ და ც ვ ა ხუედონი იყო ვახტანგი-
სი კართა ცვისათს 189, 8 [ცავ].

ცვალმბა შე ც კ ლ ა, გ ა დ ა ყ ე ნ ე ბ ა
0-2 ერისთავნი ქართლისანი ვერ
სცვალნა (გუარამ) საერისთვითაგან
მათთა 221, 17 [ცვალ].

ცილოზა შე ც ი ლ ე ბ ა ა-2 მტერი იგი
გამომდელი ჩუენი აცილობს ღმერ-
თსა ჩუენთუს 201, 14 [ცილ].

ცინსპარ-ი ცისკარი ... აღელებოდა 202,
10 [ცა; ი კარ].

ცინმა-მ მიგეც ციხე თუხარისი 171, 12;
უკუმოსცა (მას) კეისარმან ... ც. თუ-

ხარისი 177, 8; შეუყუარდა (ვახტანგს) ც. 177, 18; არტავაზ აღაშენა ც. არტანუჯისა 178, 3; განაახლა ც. ახიზისა 178, 4—5; ხუასრა ... შემუსრნა ქალაქი კამბეჩოანი და ქერძისა ც. 201, 3; ც. იგი ... შემუსრნა 235, 1; აღაშენა ც. 243, 5; 243, 20; ალედის (იგი) ციხესა არმაზისასა 159, 6; წინასა ც. თუ შედგა 200, 19; ც. კალისასა დარჩეს კაცნი 224, 13; მოადგა ც. ანაკოფისასა 235, 5; ციხით გამოღმართ ციხისთავმან აგინა მეფესა 224, 13; მიუზბოძა (მას) წუქეთი ც. 244, 15; განამაგრნის ციხენი 141, 8; წარტყუენნა ყოველნი ც. აფხაზეთისანი 157, 19; ვახტანგ განაძლიერნა ც. ქალაქისანი 179, 18; ყრუმან ... შემუსრნა ... უმრავლესნი ც. 234, 6; განაგნა ყოველნი ც. 243, 5; ვერა ავიხუამთ ციხეთა 141, 15; იწყო (მან) ბრძოლად ც. აფხაზეთისათა 157, 17; ამაგრებდა ც. 178, 17; სინდთა მეფემან განყო ერი თუსი ც. და ქალაქთა შინა 188, 13; გამოუქდიან (მათ) სინდნი ციხეთა და ქალაქთაგან 188, 15; გურამ ქურაპალატმან იწყო ც. და ქალაქთა მაგრებად 220, 11 [ციხე].

ციხე-ქალაქი მიწყუდეულ არს ციხე-ქალაქი ესე შემუსრვად 236, 4; აღაშენა ც.-ქ. ერთი 244, 1; ცხოვრდებოდეს (იგინი) რუსთავს ციხე-ქალაქსა 159, 11; მოადგეს (იგინი) ც.-ქ. 159, 21; სპანი ... დადგეს ეელსა ზედა, გარემოს ც.-ქ. 201, 5; ციხე-ქალაქნი დაურჩეს (მათ) 145, 23; ც.-ქ. ვერ განტეხნეს 188, 7—8; სტეფანოზ ... განამაგრნა ც.-ქ. 224, 8 [ციხე; ქალაქ].

ციხისთავი შეიპყრეს ციხისთავი იგი 225: 9; ციხისთავმან აგინა მეფესა 224, 14 [ციხე; თავ].

ცილობა გაგებდა შეტყობა, ცნობა 0-2 ე-სარმან ... ცნა 169, 13; მეფემან სპარსთამან ... ც. 178, 9; ც. სპარსთა მეფემან ბერქენთა მოსლვა 181, 1; ც. ეპისკოპოსმან 196, 10; ც. სინძორც ვახტანგისი 203, 2; ც. ცოლმან მ-სმან, შუშანიკ, ქმრისა მისისაგან

დატევება ქრისტეს სჯულისა 216, 6; ც. (მან იგი) 234, 30; ცნეს სპარსთა 202, 19; ვცნა მე 166, 6.

ი ცნობ შენ ღმერთსა შემოქმედსა 192, 8; იცნა (მან) სჯული 142, 11.

ი ვცნ სიმრავლესა სპათასა იცნობებოდა კმა ვახტანგისი 156, 9 [ცან].
ცილვა მ-ი განვამრავლეთ ცოლვა 146, 7; 148, 14; ც. შენი განგეშორა 165, 19; ესე არა მეფეთა ჩუენთა ცოლვისაგან იქმნა 146, 12; იგი ცოლვითა ვარაზბაქარისითა მოიწია 146, 10; ცოლვითა ჩუენნი არა დასძლევენ (მათ) 149, 1; აღმისუბუქენს ც. ჩემნი 193, 2; აღმოქოციან ც. ჩემნი 194, 3; მოიწევის განსაცდელი და ჰირი ღმრთისა მიერ ცოლვათა მათთაგან 147, 8; ც. ჩუენთა მიერ მოიწია განსაცდელი ესე 148, 12; ც. ჩუენთაგან ვიძლიენეთ ოვსთაგან 149, 14; სიმრავლემან ც. ჩემთამან აღგძრა 197, 1; ესე არა მეფეთა ჩუენთა ცოლვისაგან იქმნა, არამედ ერისა ცოლვათაგან 146, 12 [ცოლ].

ცილვილი ი ცოლვილი ვარ 194, 1; კაცნი ვართ ცოლვილინი 166, 12 [ცოლ].

ცილი არჩილ მოიყენა ცოლი 140, 2; ვახტანგ მეფემან ვერ მოიცილა მოყვანებდა ც. 178, 15; მივის მე ც. 196, 4; შედგეს ... გორგასალისა ც. და შვილნი უჯარმისკეცესა 200, 18; მათ მათუალა (ვახტანგ) ც. თუსი, ელენე 204, 4; ც. და ორნი ძენი ვახტანგისნი წარიყვანნეს სამთა მათ ერისთავთა 204, 17; ესუა მას ც. 216, 2; არჩილ ... შეიერთო ც. 243, 17; ვახტანგ მეფესა უშენა ცოლმან ძე და ასული 178, 12; ცნა ც. მისმან, შუშანიკ, ქმრისა მისისაგან დატევება ქრისტეს სჯულისა 216, 6; წარიყვანებდა ცოლსა შენსა 177, 14; ვახტანგ ... მოუწოდა ... ც. თუსსა 203, 9; ვახტანგ წარავლინა მოციქული წარმოყვანებდა ცოლისა მისისა 196, 8; რომელი იყო შვილთაგან ... ბერძნისა ც. ნაშობთა 243, 19; რაუდენ იყო მამაძედე ვახტანგის ცოლისა 199, 9; ძესა მისსა პირმშოსა პირველისა ცოლისასა, დაჩის, მისცა ქალაქი ქერემისა 199, 15; ორთავე მათგან ძეთა ვახ-

ვისთა, ნაშობთა ბერძნისა ცოლისათა, მოკულა (ერთი) 205, 12; ესხნეს ვახტანგს ბერძნისა ცოლისაგან სამ ძე და ორ ასულ 199, 14; მოსცა (მათ) მეფედ დისწული მირდატისი, ვახტანგის ძისა, ბერძნისა ც. 218, 2; მომგუარე ცოლად ჩემდა საგლეხტ 141, 13; ითხოვა ასული მისი ც. ძისა თვისისა 142, 2; ითხოვა სპარსთა მეფისაგან ასული ც. 158, 11; სპარსთა მეფემან მოსცა (მას) ასული მისი ც. 158, 12; მოგცეს (მან) შენ ასული ც. 168, 18; დაა შენი მომცე ც. 184, 7; მისცა სპარსთა მეფესა და მისი ვახტანგ მეფემან ც. 185, 7; სპარსთა მეფე აძლევედა ვახტანგს ც. თვსთაგან მეფეთასა 196, 2; დაა მისი, ხუარანძე, მისცა ბაკურს ც. 199, 18; მომეც ასული შენი ც. 200, 4; კეთიარმან შავრიც მოსცა ასული თვისი ც. ქასრეს 221, 3; ქალი ... არა მივსციტ ერისთავთა ჩვენთა ც. 240, 19; რომელსა მისცა მირიან მეფემან ასული მისი ც. 241, 1; მისცა ლეონს ც. ... გუარანდუხტ 242, 23; ერთსა მათგანსა მისცა (იგი) ც. 244, 14; განუტევენა მთავარნი ესე ცოლებითურთ 242, 11; მოიყვანნისი მამათა ჩვენთა ცოლნი, ასულნი ერისთავთა ჩვენთანი 241, 3; არა ჟერ-არს ჩემგან ორთა ცოლთა ჰყრობა 196, 3 [ცოლ].

ცოლებამა-ა ცოლობა არღარა ერჩღდა იგი ცოლებად 216, 7 [ცოლ].

ცოლისძმამა-ა დასწუნეს თულნი ურ-მზღ მეფესა ცოლისძმათა მისთა 221, 1; სპარსთა მეფემან ქასრე იწყო ძებნად სისხლსა სიმამრისა და ცოლისძმათა მისთასა 223, 4 [ცოლ; ძმა].

ცოცხალ-ი ცოცხალ არიან (იგინი) 177, 12; არღარა შემოვიქცე ცოცხალი 151, 7; უმრავლესი მეოტი ... ც. შეიპყრეს (მათ) 156, 13; იხილო (შენ) ძალი ... ცოცხლისა მის სასოსა შენისა 172, 18 [ცოცხალ].

ცოცხლებამა-ა-ჲ გუცოცხლებს ღმერთი 147, 19 [ცოცხალ].

ცოცხლებით ცოცხალი ცოცხლებით მიიყვანა (მან იგი) წინაშე სპარსთა მეფისა 195, 7 [ცოცხალი].

ცრამლ-ი ცრემლითა სიმწარისათა შევეღრა (საგლეხტ) ძე მისი სპასპეტსა 144, 8; დააღობდა (საგლეხტ) ფერქთა მამისა თვისისათა ც. 144, 12; ცევედრებოდა (იგი) ღმერთსა 152, 12; შეავედრნა (ვახტანგ) მათ სამთავე ერისთავთა ც. 204, 6 [ცრემლ].

ცრუ-ა ცრუ არიან სიტყუანი ეგე შენნი 191, 20 [ცრუ].

ცულ-ი ამაო ცულ არს სიგრძე ზრახვისა ჩუენ შორის 193, 18; არა არს ც. სიტყუა მისი 224, 16; არა ცულად კრმალ აბიეს (მას) 197, 15 [ცულ].

ცხად-ი თქუა (მან) ცხადად 171, 7; გა მოჩნდა (იგი) ც. 197, 4 [ცხად].

ცხმენ-ი დაეცემოდა ცხენი 155, 11; დაეცა ც. 155, 14; შეიპყრა ც. ბაყათარისი 155, 14; წარსცა წინაშე სპარსთა მეფისა ... ც. საქელდარი ათი ათასი, ც. ქდლი ათი ათასი 158, 8; ც. კურვილი ალილის (მან) 159, 5; უძლუნა (მას) გორგასალმან ... ქდალი ც. ათი ათასი, ც. ბარგისა ხუთასი 182, 4; მისცა გორგასალსა ნიში: ... ტაიკი ც. სამი ათასი 183, 20; თქუნე ... უმეცარნი ხართ ღმრთისანი ... ვითარცა ც. და ჯორი 193, 16; წარმოიღეს ნატყუნევი ც. ... ასი ათასი 202, 15; სარკინოზთა ც. დაეცა 237, 21; წარილო (მან) ც. ოცდაათხუემეტი ათასი 238, 10; ჰკრა (მან) სხუა ისარი ცხენსა ვახტანგისსა 155, 11; აღჯდა (იგი) ც. 155, 16; მეფე შეესწრა ც. ზელა 202, 11; გარდაქდა (ვახტანგ) ცხენისაგან 153, 1; ვახტანგ ... გარდაქდა ც. 153, 19; დასქრეს კუდები ცხენთა მათთა 238, 16 [ცხენ].

ცხმენ-თორნოსან-ი სპანი იგი წარემართნეს ... ცხენ-თორნოსანნი 155, 19; ცხენ-თორნოსანთა აღველეს გზა 156, 4—5 [ცხენ; თორნე].

ცხმენათილოზამა-ა სპანი ... მოეწონეს (ვახტანგს) ... ცხენეითილოზითა 151, 1 [ცხენ; კეთ]

ცხმეპარ-ი ღმრთისა მიერ მთავრობს, ვითარცა ლომი შორის ცხოვართა 197, 16; სიმარჯუედ გამოჩანა (ვახტანგ) იგი

წადირთა და ცხოვართათეს 185, 21 [ცხოვ].

ცხოველი-ი ცოცხალი წარმოშობისა სპარსეთად ძებნად ძელისა ცხოველისა 224, 1 (ვარ.); ცხოველი შენი შენ ცხოველისაგან ძლიერ არიან 174, 13 [ცხოვ].

ცხოველია გადარჩენა ა-2 რათა ყოველი ვაცხოვნე 166, 16 [ცხოვ].

ცხოველია ცხოვრება არა მინდობითა ღმრთისათა ცხოვრებოდა (სტეფანოზ) 226, 3; ცხოვრებოდეს (იგინი) რუსთავს ციხე-ქალაქსა 159, 11; ცხოვნი, მეფეო. უკუნისამდე 148, 11; 149, 4; 150, 8 [ცხოვ].

ცხოვრება ცხოვრება ვახტანგ გორგასლისა 139, 1 (სათ.); ეგეოდენი ჰგონიეს მას ც. ყოველთა იძრვისთა 192, 3; არცა უწყვი (შენ) ც. სულიერი 192, 6; რწამს (მათ) ც. სულიერი 193, 9; საძაგელ არს ც. შენი 193, 12 (ვარ.); ეპოვით ც. საუკუნო 193, 15; ც. ჩუენი იჯავნ სასობითა ჭუარცმულისათა 200, 12; დაწერა ც. და სასწაულნი

მათნი 207, 20; ესე არჩილის წამება და მეფეთა ც. და ნინოს მიერ ქართლის მოქცევა ლეონტი მროველმან აღწერა 244, 20; წერილ არს... ცხოვრებასა სპარსთასა 220, 5; დაჭერებულ არს იგი ც. თესა 192, 2; ვითარსა ც. თუთ არს 192, 3; არცა სურვიელ ხარ შენ მისლად ც. მას საუკუნოსა 192, 7; ც. ჩემსა სიკუდილი უმჯობეს არს 201, 9; არჩილ მეფემან ყოველი ღლენი ცხოვრებისა მისისანი აღასრულნა საწმუნობასა შინა 142, 23; ყოველი ღლენი ც. ჩემისანი მწუხარებასა შინა დამიყოფიან 150, 2; მეფემან ქასრე... წარიყვანა ძელი ცხოვრებისა 223, 9; წარმოიყვანა ძელი ც. 227, 10; წარმოეშობათა სპარსეთად ძებნად ძელისა ცხოვრებისასა 224, 1; სიკუდილისაგან ცხოვრებად მივიცვალე 193, 17; სიკუდილისაგან ც. მივიცვალე 193, 20; მიიკვალო ღლეს სიკუდილისაგან ც. 193, 23 [ცხოვ].

ცხოვრება (მას) გორგასალმან... ცხოვარი ათი ათასი 182, 5 [ცხოვ].

d

ძალი-ი ძალი; დამხმარე ჭარი არჩილ... მოირთო ძალი საბერძნეთით 140, 5; მოირთეს ძ. ხაზარეთით 151, 16; ძ. ქრისტესი (არს) ჩემ თანა 154, 16; განდიდნა ძ. მისი 161, 15; აჩუენე ძ. შენი ერსა ამას 174, 11; ღმერთმან მოსცის (მას) ძ. 174, 22; მომეც ძ. 175, 1; ძ., შენ მიერ მოცემული, ღიდ არს 175, 5; რწმენეს (მათ) ძ. ჭუარისა 175, 10; გიხილავს (შენ) ძ. ჭუარისა 181, 9; არა მომიცემია ძ. მამა-ღვდათა ჩემთა 190, 14; მომეცეს (მე) ძ. 190, 17; მოეცეს ძ. მეფობასა ჩუენსა 239, 20; ვესაე ძალსა შენსა 174, 22; იმელი ჰქონდა... ძალისა

თუისაგან 152, 15; არა მინდობილ ვარ მე ძ. ჩემისად 152, 19; არა ძ. ჩემისად მინდობილ ვარ 153, 5; სასობითა ძ. მისისათა განვიღეს (იგი) ბრძოლად 175, 3. ძალითა... ჭუარისათა მოსრნა (იგინი) 140, 11; არა ძ. ჩუენითა... ესძლეთ მტერთა 140, 13; ძ. ქრისტესითა ჩუენ ვართ მძლენი 141, 14; საგდუხტ ღედოფალი განაგებდა მეფობასა ძ. და შეწუენითა მამისა თუისათა 145, 6; სრულ ხარ სიბრძნითა და ძ. 149, 7; ძ. სამებისა... წარიღდეთ 149, 13; არა ძ. ჩემთა ესძლე თარჯანს, არამედ ძ. დამბადებელისა ჩემისათა 154, 15; იყო იგი... ძლიერი ძ. 159, 4; ძ. ჭუარისათა უძღვევლ არს 161, 3; რომელი ლომსა ძ. ... მოიყვანებდა 161, 14; არა ძ. განძლიერდების კაცი 174,

¹ გამოცემაშია: ცხოვნი.

21; ძ. ქრისტესითა არასადა იძლიენეს ვახტანგის სპათაგანნი 188, 16; ყოველითა ძ. შათითა მივიდეს (ივინი) სინდიას 188, 20; ქუეყანა ჩემი დაცულ იყო ძ. ქრისტესითა 192, 18; მე ძ. და შეწევითა ქრისტესითა ... დამივნინან ქრისტიათანი 193, 3; ძ. ქრისტესითა არა მეშინის მე 194, 3; ძ. ქრისტესითა შევედ (ზე) 196, 14; ძალი ყოველნი ... ძ. ჭუარისათა იქმნეს 200, 11; გამოვედ მე ძალითავე ქრისტესითა 196, 14—15; ღმერთმან დამბადებულმან მოაელონენ ანგელოზი მისი ძალად შენდა 150, 9; ზოგლინე ანგელოზი შენი ძ. ჩემდა 153, 4; მიქაელ დადგინებულ არს ძ. სპარსთა 163, 9; სპარსთა მეფე მოვალს ძ. ჩუენდა 169, 14; იხილა ჭლარი აღმართებულად ძ. ჩუენდა 175, 3; წარმოშეღინა მე ძ. ამის მეფისა 183, 9; შენ ... მივებ ძ. ჩემდა 184, 15; მოსრულ ხარ ძ. სპარსთა 191, 12; თუთ ძ. სპარსთა მოსრულ ვიყავ 193, 6 [I ძალ].

ძალ-ი სასწაული ძალი ... ყოველნი ძალითა ჭუარისათა იქმნეს 200, 11 [I ძალ].

ძალ-ღებბ შეძლება იუ ძალ-გიც (შეწ) განგება ზეფობისა 149, 9; სხსა შეპყრობა არა ძალ-უც ყუაესა 190, 12; ძალ-მედვა მიწვენა მფრინველთა 190, 15; არა ძალ-გედვა (შენ) მკედრობა 149, 6 [I ძალ; II ღვე].

ძალ-ი არა მეშინის მე შენგან, ვითარცა ძალითა ერთისაგან 154, 16; წარწყმედითა შენითა არა ევენების სპათა ოვსეთისათა, ვითარცა ძ. ერთისათა 155, 1; უფალმან მისცა აღმოსავლეთი და სამხრეთი სარკინოზთა, რომელ არს თარგმანი მისი „სარას ძალთა“ 230, 5 [ძალ].

ძი-ა ვაჟი ესხნეს ვახტანგს ... სამ ძე და ორ ასულ 199, 14; დასუეს (მათ) მეფედ მცხეთას ძე თრდატისი 139, 12; მეოცდათერთმეტე მეფე, არჩილ, ძ. მირდატ მეფისა, ხოსროიანი 140, 1 (სათ.); ესუა ძ. არჩილს 140, 22; მეოცდათორმეტე მეფე მირდატ, ძ. არ-

ჩილ მეფისა, ხოსროიანი 143, 1 (სათ.); და და მეფედ ... ძ. მისი, მირდატ 143, 2; რათა მოსცეს (მათ) ძ. 143, 5, საგდუხტ ... შუა ძ. 143, 6; მისცა ძ. მისი. ვახტანგ, საურმაგს ... საზრდოდ 143, 14; მეოცდაცამეტე მეფე ვახტანგ ძ. მირდატისი, ხოსროიანი 144, 1 (სათ.); შევედრა ძ. მისი სპასპეტსა 144, 9; თანაჲყევბოდეს მას ... არტავაზ ძეძუსძტე. ძ. საურმაგ სპასპეტისა 156, 10; იყო იგი ძ. მამრისა მისისა 159, 6; დაჲდა მეფედ ძ. მისი 178, 10; ვახტანგ მეფესა უშევნა ცოლმან ძ. და ასული 178, 12; მოიყვანა ვახტანგ ძ. მისი 185, 9; ამათ შეჰვედრა ძ. თუსი, დაჩი 185, 20; სინდთა დაიჰირეს ნაცვლად მეფისა შათისა ძ. მისი 194, 24; მიეგება (მას) ძ. მისი, დაჩი 196, 9; დაჲდა მის წილ ძ. მისი, ლუასრო 199, 20; ძ. მისი, ბარტამ, მოყლა (მან) 202, 11; დაჲდა მეფედ ზენონ, ძ. მისი 203, 2; მეოცდათორმეტე მეფე, დაჩი, ძ. ვახტანგ გორგასალისა, ხოსროიანი 204, 16; დაჲდა საყდარსა მისსა ძ. მისი, დაჩი 204, 17; მეოცდათხუთმეტე მეფე, ბაკურ ძ. დაჩი მეფისა, ხოსროიანი 206, 1; დაჲდა მეფედ ძ. მისი, ბაკურ 206, 2; 215, 20; მეოცდათექუსმეტე მეფე, ფარსმან, ძ. ბაკურ მეფისა, ხოსროიანი 206, 3; დაჲდა მეფედ ძ. მისი, ფარსმან 206, 4; მეოცდათერამეტე მეფე ბაკურ, ძ. ფარსმან მეფისა, ხოსროიანი 215, 21; მეორმოცე ერთითათა შთავარი ქართლისა სტეფანოზ, ძ. გუარამ კურაპალატისა, ბაგრატიონი 222, 10; დაჲდა ძ. მისი, სტეფანოზ 222, 12; ეგორმეოცდაერთე შთავარი ქართლისა, ადარნასე, ძ. ბაკურისი 225, 6 (სათ.); დადვა ძ. მისი, სტეფანოზ 228, 8; მეორმოცდაორე შთავარი ქართლისა სტეფანოზ, ძ. ადარნასე შთავრისა 228, 9; წარიყვანა ძ. თუსი 232, 25; მეორმოცდასამე მეფე, მირ, ძ. სტეფანოზ შთავრისა, 233, 10 (სათ.); მოიწია ამირა აგარიანი ქართლად ... ძ. მომადისი 239, 11; მეორმოცდაოთხე მეფე არჩილ, ძ. სტეფანოზ მეფისა და ძმა მეფისა მირისა 241, 14

(სათ.); მის წილ დაადგინა სპარსთა მეფემან ძვედ მისი, ვარახ-ბაქურ 145, 7; ვერ უგარძნა არჩილ მეფემან და ძემან მისმან უსჯულოება მობიდანისი 142, 18; დაიპყრა მირდატ, ძ. ვახტანგისმან (ქუეყანა) ფარავნიოვან და ტახისკარითვან ეილერ ზღუამდე სპერისა 205, 16; შეიპყრა იგი ძ. თესმან 223, 10; სხუა ყოველი ქართლი დაიპყრა აღარნასე, ბაქურის ძ., მთავრობით 226, 6; უთხრეს მირდატს, ძესა არჩილისსა, სიშუენიერე მისი 141, 11; მისცა მეფემან სამშულდე ძ. თესსა საერისოთა მისითა 142, 6; ვახტანგ უწოდა ძ. თესსა სახელი ... დაჩი 178, 14; ძ. მისსა ... დაჩის, მისცა ქალაქი პერემისა 199, 14; (ვახტანგ) რქუა ძ. თესსა, დაჩის 203, 18; ურმიზღ მისცა ძ. თესსა რანი და მოვეკანი 217, 6; კეისარმან მოუწოდა ძ. ბაკურისსა 225, 1; ნახევარი საქონელისა მისისა მისცა არჩილს, უმრწემესსა ძ. თესსა 232, 26; რომელი წარმოველინა ეშუმს ... ძ. აბღალ-მელოქისსა 233, 12; არა ძალითა ჩუენითა ... ესძლეთ მტერთა, არამედ ჭუარითა უფლისა ჩუენისა იესო ქრისტესითა, ძისა ღმრთისათა 140, 15; ითხოვა ასული მისი ცოლად ძ. თესისა 142, 2; განვალთ სასოებითა ძ. შენისა 237, 2; კეისარმან მოუწოდა ... ნათესავსა დაჩისსა, ვახტანგის ძისსა 225, 2; სისხლისა მისთვის ზაპარისსა, ბარჯის ძისა, მიუგო (უფალმან) ყოველი შეუღარებება ზურიათა 164, 19; რომელი ეყოლა ვახტანგს მამისძმისწულად ... ჩუევისა, მირიანის ძისა 151, 8; ნათესავნი მირდატისნი, ვახტანგის ძისანი ... დარჩეს კლდეთა შინა კლარჯეთისათა 217, 12; იგინი იყვნეს ნათესავნი ბაქარ მირიანის ძისა 159, 9; იქმნენით ძედ ძლიერებისად 173, 14; ცოლი და ორნი ძენი ვახტანგისნი წარიყვანეს სამთა მათ ერისთავთა 204, 17; სტეფანოზს ესხნეს ორნი ძ. 232, 23; ესხნეს არჩილს ძ. ორნი 244, 18; არა უმეცრებამან აღგძრა ბრძოლად ძეთა ზედა ღმრთისათა 163, 20; მოუწოდა ძ. და

ყოველთა წარჩინებულთა 203, 9; ორთავე მათგან ძეთა ვახტანგისთა ... მოკლედა (ერთი) 205, 12 [ქე].

ძმებნა 0-2 შემდგომადმცა ვძებნეთ საზღვარი ქართლისა ბერძენთაგან 146, 13; თენიერ მისსა ... არა ვძებნო თქუენ ზედა 183, 14 [ძი].

ძმებნა-ა სიძემან კეისრისამან ... იწყო ძებნად სისხლსა 223, 4; წარმოემართა სპარსეთად ძ. ძელისა ცხოვრებისა 224, 1 [ძი].

ძმლ-ი მეფემან ქასრე ... წარიყვანა ძელი იხორეებისა 223, 8; წარმოიყვანა (მან) ძ. ცხოვრებისა 227, 10; არა თაყუანის-ვცემ ძელსა მამშელსა 174, 6; წარმოემართა სპარსეთად ძებნად ძელისა ცხოვრებისა 224, 1 [ძლ].

ძი-წულ-ი ვაჟი არა მივის (მე) ძეწული შვილი 240, 17 [ძე; I წულ].

ძივბა ი ვიძიე შური 176, 19; იძიეს შური 172, 2; შური ვიძიო მათგან 182, 14; იძიოს ... შური 141, 16; ვიძიოთ ჩუენ შური 146, 14; ვ. შურა 148, 7; 149, 14.

ე არას ვეძიებ 164, 12; ნუ ეძიებთ ძღვეასა მტერთასა 173, 15; ღონესა ეძიებდეს ორნივე 194, 10; ეძიებდეთ ქრისტესთვის სიკუდილსა 203, 12; ეძიებდენ (იგინი) სიგლახაკესა 162, 19 [ძი].

ძივბის-ჰოვზ ძებნა 0-2 ძიება-ყო სკეისარმან 236, 19 [ძი; II ყავ].

ძილ-ი მოუწოდა ძილსავე შინა პეტრეს და სამოელს 168, 12 [ძილ/ძინ].

ძმებნა შეძლება ი-უ ვერღარა უძლებდეს (მას) საქმედ მოქმედნი 162, 2; სპარსთა მეფემან ვერ უძლო (მას) ბრძოლად 169, 13; მათ ვერ უძლეს წყობად 170, 9.

ი-უ (სტატ.) რომელსა ვერ ეძლო აფრენა 190, 4 [I ძალ].

ძმებნა მიცემა ა-ჰ სპარსთა მეფე აძლევდა ვახტანგს ცოლად თუსთაგან მეფეთასა 196, 2 [ძღვე/ძლი].

ძმებნა და მამაკცხე ბა 0-2 სიბრძნესა კაცთასა და ნებასა სძლევს ნება ღმრთისა 176, 12; სძლევდენ მტერთა

ვიდრე დღედმდე აღსრულებისა შენისა 168, 22; რომლითა გუძლევედენ, მითვე იძლიენენ 173, 14; არა ძალითა ჩემითა ვსძლე თარქანს 154, 14; გძლო შენ ბუნებამან მამისდედისა შენისამან 172, 15; სინდთა მეფემან სძლო თავის-თავითა ყოველთა ბუმბერაზთა 189, 3; ს. ვახტანგ სპარსთა 202, 13; ვსძლეთ მტერთა 140, 14; ვერ სძლეს ერთმანერთსა 203, 5—6; რომელმანცა მათგანმან სძლის 188, 4; რომელსამე დღეთა მათ სძლიან და რომელსამე მათ 189, 2; ძალი ... რომლითა ვსძლო (მას) 175, 6; უკეთუ ჩუენ გუძლოს 179, 14; ვსძლოთ მტერსა 174, 1; მიღმართ ვსძლიოთ (მტერსა) 185, 1.

ი ვნ. მარადის სპარსნი იძლეოლიან 141, 10; ი. ქართველნი 180, 10; იძლია ბნაკი აღმოსაველეთისა 173, 5; იძლივნეს ოვსნი 156, 12; ი. ... სპანი 160, 12; რომელნიმე ი. ეშმაკისაგან 179, 6; ი. ვახტანგის სპათაგანნი 188, 16; თავითა შენითა იძლიო 149, 16; ვიძლივნეთ ოვსთაგან 149, 15; რათა არა ვ. 173, 16; მითვე იძლივნენ 173, 14; ყოველნი ქალაქნი ... ი. 202, 1 [I ძალ].

ძლევამა¹ გა მ ა რ ჯ ე ე ბ ა მომღეს (მან მე) ძლევა 150, 6; მოსცა უფალმან ძ. მტირედთა ერთა ქრისტეანეთა 237, 18; მოუტემაი ღმერთსა ძ. ჩუენდა 238, 2 [I ძალ].

ძლევამა² და მ ა რ ც ხ ე ბ ა ნუ ეძიებთ ძლევისა მტერთასა 173, 15; იძლივნეს ძლევითა ბოროტითა ურცხუნი სპანი მტირეთა ლაშქართაგან 160, 12 [I ძალ].

ძლიარ-ი ცხოველნი შენნი შენ ცხოველისაგან ძლიერ არიან 174, 13; იყო იგი ბრძოლასა მას შინა ძ. 199, 11; იქმნა ბრძოლა ძლიერი მათ შორის 156, 6; არარომელსა მეფესა ექმნა ეგვიტთარი ძ. წყობი 158, 3; იყო იგი ... ძ. ძალითა 159, 4; ხუარანძეცა იყო ძ. და შუენიერი 159, 7; იყო იგი ძ. 173, 7; რომელი იყო არა ძ. 200, 14; მიუმცნო (მან მას) ... ფიცითა

ძლიერითა 170, 20; აღვიტურ (შენ) ფიცითა ძ. 182, 17; გამოგეროო (მე შენ) ... სპითა ძ. 185, 4; მას მოუკლნეს ძლიერად მბრძოლნი სპარსთანი 173, 7; ქადაგი კობდა ძ. 174, 3; წარსცა ძლეუნი გორგასალსა ძ. 181, 19; იქმნნეს ბრძოლანი ძლიერი 188, 3; მოხუდეს ბრძოლანი ძ. 188, 21; მტკიცენი და ძ. ზღუდენი აქა დაჯსენით 202, 1 [I ძალ].

ძლიარმბა-ი მცხეთას ... არნ ... ქსენება ... სტეფანესი და ყოველთა მოწამეთა, დიდისა მისგან ძლიერებისა სპარსთასა, რომელ წაებულ იყვნეს 229, 6; იქმნენით ძედ ძლიერებისად 173, 14 [I ძალ].

ძმბ-ი მის წინ დაადგინა სპარსთა მეფემან ... ძმა საგდუხტ დედოფლისა 145, 7; წარვიდა ... მოციქულად ... მამამძქისა მისისა ძ. 172, 4; ძ. სტეფანოზისი ... აღაშენებდა ეკლესიასა ჭუარისა პატრონისისა 223, 12; მეორემოცდაოთხე ზეფე, არჩილ, ძე სტეფანოზ მეფისა და ძ. მეფისა მირისა 241, 14 (სათ.); ესრეთ ინება ძმამან ჩემმან, ვახტანგ მეფემან 184, 12; რქუა არჩილ ძმასა თუსსა, მირს 236, 4; რქუა (მან) ძ. თუსსა, არჩილს 240, 14; იგლოვდა გუამსა ზედა საურმაგისისა, ვითარცა ძმისა საყუარელისასა 189, 20; იყვნეს მორჩილებასა ძ. მათისა, დაჩი მეფისასა 205, 3; იყო მორჩილ დაჩი მეფისა, ძ. თუსისა 205, 18; რომელნიესე ... ღირს-ყვენ შეილად და ძმად შენდა 242, 22; წარვალ, ძმამ 240, 15; ძმანი კაცნი ვართ 181, 3; წარმოვიდეს ტარონით შაკისად სამნი ძ. 244, 7; დაემკვდრნეს სამნივე იგი ძ. 244, 9; ნაწილად ძმათა შენთა მიმიტემა (მე იგი) 203, 19; იგი თუთ ძ. შენთა დედისა არს 203, 21 [ძმა].

ძმისწულ-ი დასუეს მეფედ ... ძმისწული მირდატისი 139, 12; თანაზრდილი იყო მისი, ძ. მამამძქისა მისისა 189, 21; დაჯდა მეფედ ძ. მისი 207, 4; მეოცდაჩუდმეტე მეფე ფარსმან, ძ. ფარსმან მეფისა 207, 5 (სათ.); მისცა ლე-

- ონს ცოლად ძ. მისი 242, 23; მოვიდა მისა მთავარი ერთი ... სახელით ადარნასე, ძ. ადარნასე ბრმისა 243, 10; მამისმამა ჩემი მირიან ... შემოპყვა მეფესა სპარსთასა, ძმისწულსა თესსა 160, 10; არჩილ ... მისცნა (მათ) ძმისწულნი მისნი 241, 16; ძ. ადარნასე ბრმისანი ... წარმოვიდეს ტარონით შაკისად 244, 5 [ძმა; I წულ].
- ძოწეულ-ი წითელი ყოველი დავდევით ორთა მათ თანა გვრგუნთა ზურმუხტისა და იავუნდისა ძოწეულისათა 236, 10 [ძოწ].
- ძრპბ ი ვნ. იძრვოდა ქუეყანა 204, 9; იძრეოდეს მთანი 155, 9 [ძარ].
- ძრწოლბ შიში 0-1 მარცხენით კერძო ძრწოლიან (იგინი) 156, 7; მარჯუნით კერძო ძ. (იგინი) 156, 8 [ძრწ].
- ძრწოლბ-ა დაეცა შიში და ძრწოლა ქართველთა სპარსთაგან 220, 9 [ძრწ].
- ძჰრ-ი ბოროტება ძურისმოქმედნი ძურმანვე მოინადირნა 176, 15 [ძჰრ].
- ძჰრისმოქმედ-ი ბოროტმოქმედნი ძურისმოქმედნი ძურმანვე მოინადირნა 176, 15 [ძჰრ; ჰმ].

- ძშალ-ი წარსცენ (მათ) ძუალნი მისნი 241, 8 [ძუალ].
- ძშალ-ი მოცემულ ხარ ... განმაქარვებელად ჰირთა ჩუენთა, ძუელთა და ახალთა 149, 1 [ძუელ].
- ძშშ-ა (საგულბტ) აღმოყარნა ძუშუნი მისნი 144, 11 [ძუშუ].
- ძუშუსმტმ-ა ძიძიშვილი თანაყვებოდეს მას ... არტავზ ძუშუსმტე ... და ბივიტიან სეფეწული 156, 10; მოწუნოდა არტავზს, ძუშუსმტესა მისსა 177, 20 [ძუშუ; ტმ].
- ძლშნ-ი წარსცა ძლუენი 158, 7; შეართეს (მას) ძ. მოციქულმან კერისამან და პეტრე 171, 6; მთართუეს (მას) ძ. 172, 8; მოართუა ძ. ვახტანგს 180, 16; წარსცა ძ. გორგასალსა 181, 18; მოართუეს ხუასროს ... ძ. მიოწლომელი 186, 16; უძლუნა ვახტანგს ძ. 195, 9; შესწირვიდეს (იგინი მას) ძლუენსა 194, 21 [ძლუენ].
- ძლშნ-ა ი-უ უძლუნა (სპარსთა მეფესა) გორგასალმან მკევალი ათასი 182, 3; მღერმან სინდამან) უ. ვახტანგს ძლუენი 195, 9 [ძლუნ].

წ

- წადიწრ-ი მსურველი (სპარსნი) წადიერ არიან წყობასა 172, 2 [წად].
- წამებბ ი ვნ. რომელი იწამა სპარსთა მიერ 199, 7; ი. (რადენ) ქრისტესთეს 199, 13 [წამ].
- წამებბ-ა ესე არჩილის წამება და მეფეთა ცხოვრება და ნინოს მიერ ქართლის მოქცევა ლონტი მროველმან აღწერა 244, 20; გვრგუნია წამებისა მიილო (შენ) 168, 11; გვრგუნი წ. მიილო (შენ) 168, 23 [წამ].
- წამებბულ-ი (რომელნი) წამებულ იყვნეს 229, 6 [წამ].
- წარბაშს ა-2 რომელნი თანა ვერ წარბქონდეს (მას) 233, 4 [წუ].
- წარბირებბ გადაბირება ი წარიბირნა (იგინი) ლეჩითა 217, 9 [ბირ].

- წარბებბ დაღუპევა ე სიყუდილითა წარეგნეს სტეფანოზ და მსახურნი მისნი 226, 1 [ა].
- წარბზაზნა გაგზაენა 0-2 არჩილ ... წარგზაენა მოციქული ბარზაბოდისსა 142, 1; წ. სპარსთა მეფემან მოციქული 187, 6; ბაკურ მეფემან წ. მოციქული 216, 18; წარგზაენეს (მათ) მოციქული 217, 20 [გზავ].
- წარღვრბ 0-1 წარღვეს (იგინი) წინაშე ვახტანგისსა 164, 1 [ღვ].
- წარვლბ 0-2 წარვლო ქადაგმან ორგზის 174, 17 [ვალ].
- წარვლინებბ გაგზაენა ა-2 ვახტანგ მეფემან წარავლინა მოციქული 150, 13; ვახტანგ წ. (იგი) 178, 21; ვახტანგ წ. მოციქული 196, 7; წ. მეფემან მოციქული 196, 11; წ. ქადაგი 200, 13; წ.

- მოციქული 200, 20; წარავლინეს პეტრე ჰლდელი 197, 17; წ. მოციქული 239, 12; წარმოვლენია (მე) მოციქული 196, 15; წარუვლენიან (იგინი) უფალსა 162, 16 [ვალ].
- წარკილება** დამართება წარგუკიდებოდა ესე სპარსთა მეფეთაგან 148, 8 [კიდ].
- წარკითხვა** ი წარიკითხეს წიგნი იგი 183, 13 [კითხ].
- წარმართი** ნუხპატელნი ... იყენეს კაცნი წარმართნი 244, 2; რომელი ერისთავობდა ... ხუნთა ზედა და ყოველთა წარმართთა 243, 22 [წარმართ].
- წარმართება** გამგზავრება ე-1(2) ვახტანგ ... წარემართა სახელსა ზედა ღმრთისასა 151, 13; წ. ვახტანგ შესლულად საბერძნეთად 159, 17; წ. კეისარი 171, 3 (ვარ.); ბაქურ ... წ. ვასქენს ზედა 216, 14; წ. იგი 224, 1 (ვარ.); წ. მეფე ბრძოლად სპარსთა 225, 4; სპანი იგი წარემართნეს 155, 19; წ. (იგინი) 187, 5; 187, 13 [მართ].
- წარმართება** წარმატება ე-1(2) უმეტეს ყოველთასა წარემართოს (იგი) 168, 5 [მართ].
- წარმანება** ი უმეტეს ყოველთასა წარემართოს 168, 5 (ვარ.) [მატ].
- წარმანება** მ მომატება შენ მიერ მოველით ... უმეტეს წარმატებასა საზღვართა ჩუენთასა 149, 2 [მატ].
- წარმოგზავნა** გამოგზავნა 0-2 სპარსთა მედემან წარმოგზავნა იგი 216, 5; წ. (მან) ... ერისთავი 217, 1; წ. (მან იგი) 218, 7; 221, 3; (ვახტანგ) წარმოგზავნა დაჲ მისი, მირანდუხტ, და ტყუე იგი ყოველი 157, 15; ბარზაბოდ წარმოგზავნა ეცხლისმსახურნი 145, 4 [გზავ].
- წარმოვლი** 0-1 ასისთავნი და ყოველი ერი წარმოვლეს ზე 147, 5; ოვსნი წ. ქარაღსა ზედა 156, 1 [ღვა].
- წარმოვლინება** გამოგზავნა ა-2 წარმოვლინა მე 183, 9; წარმოვლინა პეტრე მლდელი 170, 19; წ. ხუთასი ღრომონი 171, 1—2; წარმოვლინენ (შენ იგინი) 198, 4 (ვარ.); რათა ... თორმეტი ეპისკოპოსნი სწრაფით წარმოვლინენ (პატრიკიან) 197, 10; წარჩინებული ისი შენი წარმოვლინენია! წინამორბედალ შენდა 193, 23—24; რომელი წარმოველინა ემისმს 233, 12 [ვალ].
- წარმოთქვა** 0-2 წარმოსთქ ყოველი 149, 20; ესე ყოველი ... მირდატ წარმოთქვა :41, 21; ესე ყოველი წ. 163, 16; წარმოთქუეს ლოცვა 164, 2 [თქუ].
- წარმომართება** გამომგზავრება წამოსვლა ე-1(2) წარმომართა კეისარი 171, 3; სპარსთა მეფე ... წ. 178, 20; წ. იგი 199, 21—22; წ. (იგი) 224, 1; სპანი იგი წარმომართნეს 155, 19 (ვარ.); წარმომართნენ სპანი შენნი 179, 12; სპარსთა მეფე წარმომართებულ არს 169, 11 [მართ].
- წარმოსლა** 0-1 საგლუხტ ... წარმოვიდა 145, 2; წ. (იგი) 157, 16; 177, 19; წ. ვახტანგ 177, 17; 178, 6; 196, 1; 196, 9; წ. არჩილ 243, 4; წარმოვიდეს (იგინი) ანტიოქიას 186, 13; წ. (იგინი) ურაპას 187, 12; წ. (იგინი) სინდეთით 195, 10; წ., (იგინი) 196, 5—6; 198, 10; წ. იგინიცა 220, 8; ძმისწულნი აღარნასე ბრძისანი ... წ. 244, 6; შენ წარმოხედენ ჩემ თანა 184, 8; წარმოვიდენ (იგინი) 198, 4 [ვედ/ვიდ].
- წარმოთქუენა** მომხრება 0-2 (არჩილ) წარმოთქუენა რანი 140, 12 (ვარ.); ზელემან წ. იერუსალემი 223, 8; არიან ქურდნი ... რომელ წარმოთქუენა აბაშთაგან 195, 21; წარმოთქუენეს (მათ) ჭორჭანეთი 187, 17; წ. (მათ) აბაშეთი 195, 18; წარმოთქუენნეს (მათ) უმრავლესნი ქლეყანანი ჰინდოეთისანი 188, 7 [ტყუენ].
- წარმოვლი** ი წარმოილი (მან) ძელი ცხოვრებისა 223, 8 (ვარ.); წარმოილეს (მათ) ხარკი 188, 8; წ. (მათ) ნატყუენაი 202, 15; გუამი წმიდისა შუშანიისი წ. (მათ) 216, 17; წ. (იგი) მტებთად 241, 11 (ვარ.) [ლ].

¹ გამოცემაშია: წარმოვლინა.

წარმოშპანება ი წარმოყვანა ძელი ცხოვრებისა 227, 10; ნახევარნი წარმოყვანა (მან) 195, 19 [I ყუ].

წარმოშპანება-ა ვახტანგ წარავლინა მოციქული წარმოყვანებად ცოლისა მისისა 196, 8 [I ყუ].

წარმოშპანა გამოგზავნა 0-2 კეისარმან წარმოსცა განძი 219, 4; წარმოსცეს (იგი) მცხეთას 241, 11.

0-8 მან წარმოსცა ორი გვრგუნი და გუჯარი მირსა და არჩილს 239, 14; რომელი ბერძენთა მეფესა წარმოცა მირისთვის 243, 1 [I ც].

წარსწამედელ-ი დასაღუპავი, მოსასპობი დაიპყრეს (იგი) წარსწამედელად ყოველთა ჯუარისმსახურთა 191, 13 [წუმედ/წუმოდ].

წარსწამა 0-1 თავითა ჩემითა წარვალ 150, 5—6; მე ... წ. 203, 9; 240, 15; წ. (მე) 242, 15; წარვიდა ბარდავს 144, 10; წ. ვახტანგ 151, 12; 153, 8; 160, 4; წ. (იგი) 151, 13 (ვარ.); 154, 2; 172, 4; 186, 4; 202, 17; 216, 3—4; 216, 14 (ვარ.); 217, 18; 221, 2; წ. პეტრე 170, 4; წ. ლიონ ბერძენი 196, 7; წ. სპარსთა მეფე 206, 14; ბაქურ წ. ვასტენს ზედა 216, 14 (ვარ.); წარვიდეს პაპნიანი 157, 1; წ. სპანი იგი 164, 7; წ. წმიდანი იგი 166, 23; წ. ვახტანგ მეფე და ხუასრო 186, 9; წ. ... ეპისი რაოდენნიმე 199, 19 (ვარ.); სპანი იგი ... წ. 220, 7; ყოველნი ნათესაენი მათნა წ. 234, 30; წარვედ შენდა 162, 14; წარვიდით (თქუნე) 237, 12; წარვიდე (მე) 166, 10; სული შენი წარვიდეს 194, 6; წარვიდეთ 149, 13; წარვიდენ (იგინი) 163, 17—18; წ. იგინი 187, 3; წარსრულ იყო აეისარი 179, 16 [ვალ; ვედ/ვიდ].

წარსწამა-ა განიზრახა (მან) წარსწავა 144, 7; თუ ინებონ (მათ) წ. 187, 3 [ვალ].

წარსწამა გაყოლება ა-8 ვახტანგ მეფემან წარატანა (მან) თანა მოციქულად არტავზ 186, 4 [I ტან].

წარსწამა წაყვანა ი წარიტანა თანა ძე თუხი პირმშო მიპრ 232, 25;

(ვახტანგ) წარიტანა თანა ოთხნი წარჩინებულნი მისნი 185, 22; წარიტანეს (მათ იგინი) თანა 187, 5; რათა ... წარიტანეს (მან იგინი) თანა 186, 8 [I ტან].

წარსწამა მიტყუება ი რათამცა წარიტყუა (ბუშპერაზმან ვახტანგ) 189, 9 [II ტუ].

წარსწამა მოხრება 0-2 წარტყუნეს (ოვსთა) იგიცა 146, 2; (ვახტანგ) წარტყუნენა ყოველნი ციხენი აფხაზეთისანი 157, 19 [ტყუნე].

წარსწამა-ა დაპყრობა მიგუენა ჩუენ (უფალმან) წარტყუნვად უცხოთა ნათესავთა 146, 9 [ტყუნე].

წარსწამულ-ი დატყვევებული რომელი წარტყუნულ იყუნეს 156, 14; რომელი წ. იყო 185, 7; დასუეს მიფედ ... ძე თრდატისი, ძმისწული მირდატისი, მეფისა წარტყუნულისა 139, 12 [ტყუნე].

წარსწამ-ი მან წმიდამან აღირჩია წარუვალი იგი ღიდება 199, 12; წ. ღიდება მოიგოთ 203, 12 [ვალ].

წარსწამაწმელ-ი მოუხრებელი დაურჩეს წარუტყუნველად კვენი ქართლისანი 146, 1 [ტყუნე].

წარსწამა ი (სტეფანოზ განძისა) ნახევარი წარილო ქუეყანასა ეგრისისა 232, 25; წყალმან წ. მათგან მკრცხლი ოცდასამი ათასი 238, 8; წყალმან წ. ცხენი ოცდათხუთმეტი ათასი 238, 10 [ლ].

წარსწამა ი დაპყრობა, მიტყუება ვერ წარიღებდეს (იგინი) სინდეთსა 195, 2; ერაღე ... წარილო ბაღდადი 227, 9; წარიღეს (მათ) კალა 225, 9; წ. ბერძენთა საზღვარი ქართლისა 226, 4; წარიღოს (მან) ყოველი სინდეთი 194, 23 [ლ].

წარსწამა ი წარიყვანებდე ცოლსა შენსა 177, 14; წარიყვანა (მან) იგი 143, 18; წ. (მან) ძელი ცხოვრებისა 223, 8; წ. ძე თუხი პირმშო, მიპრ 232, 25; წარიყვანეს (იგი) ბაღდალს 139, 5—6; წ. (ოვსთა) დაა ვახტანგისი 145, 24; ცოლი და ორნი ძენი ვახტანგისნი წარიყვანეს სამთა მათ ვერისთავთა

- 204, 18; რათა ... წარიყვანეს (მან იგინი) თანა 186, 8 (ვარ.) [I ყავ].
- წარყოლა** 0-2 რომელნიმე წარბევის (მათ) 231, 5; მე წარბევე მოციქულთა შენთა თანა 185, 3 [I ყავ].
- წარჩინებულ-ი წარჩინებული** ისი შენი წარმოივლენია წინამორბედად შენდა 193, 23; რომელი-იგი იყო წ. ვახტანგ მეფისა 241, 21; ამან იპყრნა სარწმუნოებასა ზედა ყოველნი წარჩინებულნი ქართლისანი 145, 19; დამოწმნეს (მას) ყოველნი წ. 149, 18; მიემოწმნეს (მას) ყოველნი იგი წ. 150, 7; განკრდეს წ. იგი 152, 22; დუტეენა მის თანა შუდნი წ. მისნი 185, 11; წარიტანა თანა ოთხნი წ. მისნი 185, 22; მოგებნეს (მას) ყოველნი წ. სპარსეთისანი 187, 9; მკნელ მბრძოლად გამოჩნდეს ... წ. ვახტანგისნი 188, 18; მიეტევა (მათ) თუთ ვახტანგ მეფე და მის თანა საშნი იგი წ. მისნი 189, 16; მივილოდეს ყოველნი წ. 194, 20—21; ყოველნი ნათესავნი ბერძენთანი წ. პლელადეს ... განმთა 230, 13; რომელსა შინა აღწერილ არიან მეფენი, წ. ტომებით 240, 8; მოხალა მეფემან ყოველთა წარჩინებულთა ქალაქად 143, 11; მოუწოდა ყოველთა წ. ქართლისათა 147, 1—2; თქუა (მან) ყოველთა წ. 147, 16; სთნდა მეფესა ვახტანგს და ყოველთა წ. მისთა განზრახვა მისი 185, 5—6; მოუწოდა ... ყოველთა წ. 203, 9; რქუა (მან) ყოველთა წ. 203, 14; შეილნი მეფეთანი წარჩინებულთა სახლსა შინა აღზარდნიან 143, 15—16; წარგზავნა სპარსთა მეფემან მოციქული წინაშე ყოველთა წ. სპარსეთისათა 187, 6; წ. და ყოველსა ერსა ზედა დღე იყო სასჯელისა 204, 7; ქართველნი დასხდებოდეს, წ. ნათესავნი 207, 15 [ჩენ/ჩინ].
- წარჩინებულ-ქმნა** 0-2 წარჩინებულ-ქმნა მან მკედარნი 158, 6 [ჩენ/ჩინ; ქმ].
- წარჩინებულ-ყოფნა** 0-2 წარჩინებულ-ყოფნა ღმერთმან ეგენი 240, 6 [ჩენ/ჩინ; II ყავ].
- წარცმება** გაგზავნა 0-2(მ) ვახტანგ ... წარცდა ძლეუნი ... ვარაზ-ბაყურისა 158, 7; წ. მან ... მონა ათი ათასი 158, 8; წ. იგი ყოველი წინაშე კეისრისა 176, 10; წ. (მან) ძლეუნი გორგასალსა 181, 18; წ. ყოველი ნიქი წინაშე კეისრისა 186, 5; სხუა ყოველი წ. 186, 7; წ. (მან) იგი ღიასპანთა 197, 9; ვერ წარვეციოთ იგი მცხეთას 241, 8; წარსცეს (მათ იგი) ბარდავად 176, 7; წარმეც (მე) 240, 15; წარსცენ (მენ) ძუალნი მისნი 241, 8 [I ც].
- წარძლოლა** გაძლოლა ი-უ რომელიმე ... წინამძღუდებითა ჟუარისათა წარგძლუა ჩუენ 146, 14; შენ წარმიძლუე ჩუენ 200, 3 [ძლუ].
- წარძლუნებმა** წინამძლოლობა ი ქუარი ... წარვიძლუანოთ 173, 13. ი-უ გუარამ ... წარუძლუანნა (მათ) წინა ერისთავნი ქართლისანი 220, 1 [ძლუან].
- წარწულემა** მიწვდომა 0-1 საღა წარწულეების წუერი კეკასიისა ამის 242, 20 (ვარ.) [წუელ].
- წარწყმება** დაღუპვა 0-2 რათამცა ... წარწყმიდეს შენ და ქუეყანა შენი 191, 12; წარწყმიდე ყოველი წული მათი 164, 20; წარწყმიდოს შეილი ჩემი 144, 5; სკული ქრისტესი წ. 144, 6. ი რომელმან წარწყმიდოს თავი თუსი 201, 11.
- 0-1 წარწყმელების სპა ჩემი ყოველი 154, 21; წარწყმდეს ქუეყანა ჩუენი 149, 16 [წყმედ/წყმიდ].
- წარწყმება-მ წარწყმეღითა** ჩემითა წარწყმელების სპა ჩემი ყოველი 154, 21; წ. შენითა არა ევენების სპათა ოვსეთისათა 154, 22; ღმერთი მიუშუებს მოძულეებულთა მათ თუსთა წარწყმედად 201, 15 [წყმედ/წყმიდ].
- წარხუმბა** წაღება (მრავლისა) ი შენ წარიხუმენ ორნი იგი გვრკენნი 236, 13; ერაკლე მეფემან წარიხუმნა მანგლით და ერუშეთით ღერქოთა ფიცარნი 227, 13; წ. (მან იგინი) 228, 5; რათა არა წარიხუმნეს (კეისარმან) ნიქნი იგი ღმრთისამიერნი 228, 4 [ხუ].

წარკლამა წ ა ს ე ლ ა 0-1 წარკლა ... წელიწადი სამი 178, 11; წ. ... წელიწადი თორმეტი 243, 6; წარკლეს ... ეამნი რაოდენნიმე 199, 19; წ. შუდნი შუდეუნი 230, 7; წ. წელიწადნი ... სამასნი 239, 18 [ქელ].

წარკლამა² და ც ი ლ ე ბ ა, ჩ ა ვ ლ ა 0-2 ვახტანგ ჰოროლსა ... წარკლა 194, 13; საურმაგ ... წარკლა დამალულთა მათ მკედართა 189, 13 [ქელ].

წასლმა-ი აქა ვახტანგ გორვასლისაგან საბერძნეთს წასლვა საომრად 159, 16 (სათ.) [ვალ].

წალმბა-ი¹ წ ა ლ ე ბ ა არღარა ნახონ (მათ) კირი წაღებისა 230, 15; წარღებისა (ვარ.) [ლ].

წალმბა-ი² წ ა რ თ მ ე ვ ა არა ინება (არჩილ) მისგან წაღებად წუქეთი 243, 22 [ლ].

წალმბართ ა მ ი ს შ ე მ დ ე გ რ ო მ ე ლ ნ ი პირველითგან მოაქამომღე და წაღმარათ მიუყუნისამღე მტერნი არიან ჟუარისმსახურთანი 191, 3 [მართ].

წალ-ი გუარამ ... ქმნა ეკლესია წალთამდის ოდენ 221, 15 [I წელ].

წალ-ი დაყეეს (მათ) ბრძოლასა შინა ჰინდოეთისასა სამი წელი 188, 6; რომელ არს ორასორმოცდაათი წ. 230, 10; მეექუსესა წელსა შვა საგდუხტ ასული სხუა 143, 16; მეორესა მოკულდა მეფე მირდატ, 143, 19; ხუთსა ამას წ. შინა ყოფილ ვართ ჩუენ მწუხარებასა შინა 149, 5; რომელ ჰყვეს ოვსთა ექუსსა მას წ. 157, 8; წარმოვიდეს (ოგნი) სინდეთით წ. მეოთხესა სინდეთს შესვლისა 195, 10; წარმოვიდა ვახტანგ წ. მერვესა შესვლით მიწითგან სპარსეთად 196, 1; უკმოიარა გზა ქართლისავე მეშუდესა წ. 227, 11; ორასმეერვასესა წ. განიეთოს მეფობა მათი 239, 19; წარიყვანეს (ოვსთა) და ვახტანგისი, მირანდუხტ, სამის წლის ქალი 145, 24; შემდგომად სამისა წლისა უცალო იქმნა სპარსთა მეფე 139, 10; შემდგომად ოთხისა წ. საგდუხტ მიუღვა 143, 5; დარჩა ვახტანგ შუდისა წ. ყრმა 143, 20; იქმნა

ვახტანგ წ. თხუთმეტისა 147, 1; იყო ვახტანგ წ. თექუსმეტისა 151, 14; იყო ვახტანგ წ. ოცდაორისა 159, 3; შემდგომად სამისა წ. წარმოემართა ბრძოლად ვახტანგისად 178, 20; იყო (იგი) ხუთისა წ. 185, 10; ვახტანგ დღეთა მიწევნულ იყო, ვითარ სამოციისა წ. 200, 9; განსრულებასა მესამასისა წლისასა მოეცეს ძალი მეფობასა ჩუენსა 239, 19; გარდაქდეს წელნი ორასორმოცდაათნი 215, 18; შემდგომად ამისსა მცირელთა წელთა იქმნნეს შფოთნი 217, 15 [II წელ].

წალიწაღ-ი (წარკლა) წელიწადი ასორმოცდაჩუდმეტი 159, 14; წარკლა ამას შინა წ. სამი 178, 11; წარკლა ამათ შინა წ. თორმეტი 243, 6; დაეცადნეს საჩიხობნი შემოსლვად ქართლად ყრუსა წარსლითგან წელიწადსა ორმოცდამეათესა 244, 16; მოგივლია (შენ) ორისა წელიწადისა გზასა 191, 11; განსრულებასა მესამასისა წელიწადისასა მიეცეს ძალი მეფობასა ჩუენსა 239, 19 (ვარ.); წარცდეს წელიწადნი მათნი სამასნი 239, 18; შემდგომად ამისსა რაოდენთამე წელიწადთა გამოჩნდა საბერძნეთს კაცი ერთი 223, 17 [II წელ].

წარა 0-2 მოზიდან ... წერდა წიგნებსა ... საცთურებისასა 142, 20.

ი ვ ნ. წერილ არს განცხადებულად 220, 5 [წერ].

წარა² და ხ ა ტ ვ ა ე ვერღარა შეუძლებდეს სპარსნი წყობად მისა ... რომელსა ეწერა (ჩაბალახსა) მგელი და ლომი 180, 12 [წერ].

წარილ-ი ნ ა წ ე რ ი, წ ი გ ნ ი ლ ა წ ე რ ი ლ ი იყო დიციით 183, 13; დაწუა ყოველი წერილი მისი ჰეშმარტმან ეპისკოპოსმან მიქაელ 142, 21; პოვა ... წ. ესრეთ 224, 17 [წერ].

წას-ი წესი იყო 143, 15; არა კეთილად ვიპყართ წ. იოვანეს მცნებისა 146, 7; წ. არს. 190, 5; იგი არს ... წ. 191, 1; ეპისკოპოსნი წესსა ზედა ჰეშმარტისა

¹ გამოცემაშია: დაწერილ.

გარდაცვალებულნი (იყვნეს) რუანი 159, 14—15; ვიწყო წესისებარ ნადირობად 190, 17; ქმნა (მან) წ. 191, 1; ეპისკოპოსნი წესსა ზედა კეშმარტსა გარდაცვალებულნი (იყვნეს) რუანი, ხოლო სხუანი შემშლენი წესისანი 159, 15; იყო ... წესად 188, 4; იყო (იგი) მოგე ... შემშლელი წესთა 142, 17 [წეს].

წიად გაღმა იყო პაქნიყეთი მოსაზღვრედ ოვსეთისა მდინარესა მას ოვსეთისასა წიად 156, 24 [წიად].

წიგნი წერილი, წიგნი სპარსთა მეფემან ... მისწერა მის თანა წიგნი 158, 13; მამათა ჩუენთა დაფარულად ეპყრა წ. ესე 163, 3; მიწერა წ. 176, 11; დაწერა წ. ზაისა 183, 12; არს აღწერილი წ. მისი 183, 12; წარმოებეს (მათ) წ. იგი 183, 13; სპარსთა მეფემან ... დაწერა კელითა თვისითა წ. 183, 17; მეფემან ... მოიღო წ. 224, 16; მოზიდან ... წერდა წიგნებხა ყოელისა საცთურებისასა 142, 20; პოვეს (მათ) ეამი განსაზღვრებელი ფილოსოფოსთა პერმეს ტრისმეგისტონის წიგნთა შინა 230, 9; არა აღმოვიკითხავსა (შენ) წიგნთაგან მოსესთა 164, 21; ესე ... გუჰამიეს წ. 191, 6 [წიგნ].

წილ ნაცვლად დაჭდა მეფედ მის წილ ... მირდატ 143, 2; დაჭდა მის წ. ... ხუასრო 199, 20 [წილ].

წინა* სანი იგი წარემართნეს ... ცხენ-თორნოსანი ... წინა კერძო ღამათ უკანა ქუეთონი 155, 20; წ. ცხენ-თორნოსანთა აღელეს გზა 156, 4; გაეგება (მას) წ. დედა მისი 157, 21; წარუძღლანა (მათ) წ. ერისთავნი ქართლისანი 220, 1 [წინა].

წინააღმდგომი სტენა პორტონი წინასა მას 189, 15; წ. ციხესა თუთ შეღვა 200, 19 [წინა].

წინააღმდგომი ბრძოლა, ურჩობა ი-უ ვერაოდეს წინააღმდეგობადა (მათ) იგი 141, 7; ბერძენნი ... ვერ წინააღმდეგობდეს (მათ) 192, 19; ესე მიჰქელ ეპისკოპოსი წინააღმდეგ ბინჯა-

რან მაკთურსა 145, 17; ვერ წ. (ქასრეს) ფოკას კეისარი 223, 5 [ღვა].

წინააღმდგომი ა ვერ შემძლებელ იყვნენა (იგინი) ... წინააღმდგომად სპარსთა 206, 12 [ღვა].

წინააღმდგომი მოწინააღმდეგე არღარაინ იყო წინააღმდგომი 229, 13; არა გაქსოვანა (შენ) საქმენი გრიგოლი პართეველისანი და წინააღმდგომთა მისთა 161, 7 [ღვა].

წინააღმდგომი ბრძოლა წყობათა წინაგანწყობისა შენისა არა არს ეამი 149, 10 [II წყ].

წინათ წინიდან, წინა მხარეს იწყლა წყლულებითა დიდითა (სინდთა მეფე), რამეთუ წინათ განავლო წყრთა ერთი 194, 16 [წინა].

წინამორბედი წარჩინებული ისი შენი წარმოიყლებინა წინამორბედად შენდა 193, 24 [რბ].

წინამძღვარი წინამძღოლი წი, ნამძღვარ ეკმნის მირდატ სპათა 141, 5; წ. ქმნილ ხარ სპასა დიდსა 191, 10; არ გუვის ჩუენ წინამძღვარი 146, 13; რომელმან მოგუცა წინამძღვრად ... ქუარი მისი პატიოსანი 140, 15—16; რომელი მოცემულ არს წ. 148, 7; შენ ... გამოგაჩინა (უფაღმან) წ. ჩუენდა 148, 20; გამოარჩიე ერთი ვინ ჩუენგანი წ. სპისა ჩუენისა 149, 11—12; შენ წარმიძღუე წ. ჩუენდა 200, 3 [ძღვლ].

წინამძღვარება წინამძღვრობა არობელიცა ... წინამძღვრებითა ქუარისთა წარავდელა ჩუენ 146, 13—14.

არა ძალ-გელვა (შენ) მქედრობა და წყობათა წინამძღვრობა 149, 6; წინამძღვრობითა ქუარისა მის პატიოსნისთა ... წარვალ 150, 5 [ძღვლ].

წინასწარმეტყუელი მეფემან ... მოილო წიგნი დანეულ წინასწარმეტყუელისა 224, 16; რომელი იყო ნათესავისაგან დავით წინასწარმეტყუელისა 243, 9—10 [I ტულ].

¹ გამოცემაში ეს სიტყვა ძირითად ტექსტში არაა.

წინაშე* განიზრახა წარსლვა წინაშე მა-
მისა მისისა 144, 7; მოურავ ექმნეს
იგი (მას) სპარსთა მეფისა² წ. 144, 16;
განვაძრაველთ ცოდვა წ. მისსა 148, 14;
დაღვა წ. პირსა მტერისასა 173, 19;
მე ... წარავალ წ. ღმრთისა ჩემისა
203, 10; წარვიდა წ. სპარსთა მეფისა
216, 4; იხ. აგრეთვე: 150, 13; 158, 8;
164, 1; 164, 10; 165, 14; 169, 4; 170,
4; 170, 17; 175, 17; 176, 10; 180, 9;
180, 19; 180, 20; 181, 11; 185, 3;
186, 4; 186, 5; 187, 6; 188, 4; 194,
17; 194, 21; 195, 8; 200, 2; 200, 5;
216, 18; 217, 20; 229, 1 [წინა].

წინდობა-მ დ ა ნ ი შ ე ნ ა განაგებს საქ-
მე წინდობისა 177, 8 [წინდ].

წმიდა-მ გამომოქსნია (მე) იერუსალემი,
წმიდა ქალაქი 192, 13—14; აღიღიან
წ. სიონი 229, 3; მან წმიდამან აღირ-
ჩია წარუვალი იგი დიდება 199, 12;
ილოცეს წმიდასა აღდგომასა 186, 11;
ქართლი და აღმოსავლეთი და ჩრდი-
ლო მავის წმიდისა საყდრისანი არიან
197, 22; ვერ დაწერენ ლეაწლნი წ.
შუშანიკისნი 216, 11; გუამი წ. შუშა-
ნიკისი წარმოიღეს 216, 17; რომელსა
შინა არს ხატი ყოვლად წ. ღმრთის-
მშობელისა 235, 6; მივიღეს (იგინი)
წინაშე წ. მის ხატისა 237, 1; მტკი-
ლემბა არიან გულნი თქუენნი სარწმუ-
ნოებასა ზეუა სამებისა წმიდისასა
140, 18; წარვიღეს წმიდანი იგი 166,
23; მოილოცნეს (მათ) ყოველნი აღ-
გილნი წ. 186, 12; ეპისკოპოსნი ყო-
ველნი წ. მუნ შეკრბეს 202, 2; არა
დამაყო (მან) გამორჩეულთა წმიდათა
მისთა 203, 11; ეკლესიათა წ. ... ეკრ-
ძალეობდეთ 238, 3 [წმედ/წმიდ].

წოდებათ ი-უ (არჩილ ძესა თუსსა) უწო-
და სახელი მისი მირდატ 140, 22; უ.
(მან მას) სახელი მისი ხუარანძე 143,
4; უ. (მან მას) სახელი მისი ... ვახ-
ტანგ 143, 6; უ. (მან მას) სახელი მი-
სი მირანდუხტ 143, 17; ვახტანგ უ.
ძესა თუსსა სახელი ... დაჩი 178, 13;

უწოდა მათ შვილად ღმრთისა 165,
22.

ე ეწოდებოხ (მას) კარნუ-ქალაქი 159,
21; ქართულად ეწოდა (მას) ვახტანგ
143, 7; ი. ადგილსა მას კარნიღორა
203, 5; რომელსა ე. ზედაზანდელი
207, 17; ე. (მას) ... ყრუ 233, 13;
არა ეწოდა მათ მეფედ 205, 2 [წოდ].
წმება-მ დაასხეს (მათ მათ) რსარი, ვი-
თარცა წუმა მძლავრი 156, 2; გარ-
დამოვდა წ. ფიცხელი 238, 6 [წუმ].
წამება წაქე ზე ბ ა ზ მ რომელი შენ
არა ძყო, სხუასა ნუ აწუვევ 171, 16
[წაუვ/წა].

წაწარ-ი წვეკრი ვაცისა წუერნი გას-
ხენ (შენ) 224, 14 [წუერ].

წაწარ-ი² წვეკრო რათამცა შეკევეს
(იგინი) წუერსა ჰოროლისასა 194, 11;
დაიეამა სინდთა მეფემან შეყოლა ვახ-
ტანგის ჰოროლის წუერისა 194, 12
[წუერ].

წაწარ-ი³ მწვეკრვალნი სადა დასწუ-
დების წუერი კეკეასისა ამის 242, 20
[წუერ].

წაწალ-ი მამაკაცი წარწყმიდე ყოვე-
ლი წული მათი 164, 20 [I წულ].

წაწათა სწაელება, აღზრდა,
დასჯა 0-2 მამა კეთილი წუართინ
შეილსა 147, 10; გუწუართნა ჩუენ
ღმერთმან 147, 13; კნინითა პატყითა
გ. (ღმერთმან) 148, 17 [წუართ].

წაწარნი-ი წურილი ერი მიიქცა ... ცე-
ცხლისმსახურებასა 145, 11; შეერია
... წურილსა ერსა ცეცხლისმსახურე-
ბა 145, 13; მცირედნი ვინმე წური-
ლისა ერისაგანნი მიიქცეს ცეცხლის-
მსახურებასა 145, 19; დაქრეს (მათ
იგი) წურილად 216, 16; დარჩეს შვილ-
ნი მისნი წურილნი 217, 4 [II წულ].
წაწარნი-ი იქმნა გლოვა და წუხილი 146,
6 [წუხ].

წაწალ-ი რომელსა მოსდგმიდა წყალი
195, 15; წ. იგი ... შესდიოდა (მათ)
195, 17; მიმართა უმცროსმან წყალ-
მან სპასა აბაშოსა 238, 7; მიმართა
უფროსმან წ. მექდართა 238, 8; იყენეს
... კანი ცეცხლისა და წულისა მსა-
ხურ 200, 17; დაიბანეს წყალთა მათ

² გამოცემაშია: მეფესა.

ზედა 238, 6; აღაშენა (არჩილ) ციხე-ქალაქი ორთა წ. შუა 244, 1 [I წყალ].

წყალობა-ა არა ყვიან (მათ) წყალობა 182, 13; 191, 5; თანამავალ-მეყუაენ¹ ჩუენ წ. შენი 237, 4; აღილო ღმერთ-მან ქელი წყალობისა ქასრესგან 223, 9 [III წყალ].

წყალობის-პოვბა შე წყალება 0-2 წყალობა-ყო ღმერთმან 220, 12; ღმერთმან დამბადებულმან წყალობა-ყოს 193, 5 [III წყალ; II ყავ].

წყაბაბ და წყება ო არჩილ ... იწყო ბრძოლად სპარსთა 140, 5; ო. (მან) ზრახვად 147, 7; ო. ზრახვად მეფემან ეახტანგ 147, 16; ო. (მან) ბრძოლად 157, 17; ო. (მან) ზრახვად ეახტანგისა 181, 2; ო. (მან) ნადირობად 190, 19; ო. (მან) ... ამბოხებად 196, 12; დაჩი მეფემან ო. შენებად 205, 4; გუარამ კურაპალატმან ო. ციხეთა და ქალაქთა მაგვრებად 220, 11; ამან ო. ეკლესია ჭუარისა პატიოსნისა 221, 14; მეფემან ქასრე ო. ძებნად სისხლსა სიმამრისა 223, 3; ო. შენებად ქართლმან 243, 6; იწყეს (მათ) გამოსლვად 168, 8; ო. (მათ) რბევად 194, 10; ო. (მათ) ტყუენვად სპარსეთისა 217, 17; ო. ბრძოლად ჩუბიზმან და ქასრე 221, 1; ყუაემან ... იწყის კმაჲდლად ყივლი 190, 6; ვიწყო წესისაებრ ნადირობად 190, 17; უწყეის შენება ადგილთა ჩუენთა 242, 15.

ო-უ უწყო (მან მას) სროლად ისრითა 155, 4; ამან ... უწყო ბრძოლად სპარსთა 141, 1; უ. (მან) ზრახვად ერისთავთა ქართლისათა 217, 7 [I წყ].

წყაბაბ წყეველა 0-2 გულითა მათითა სწყევლენ და ავიებდენ 165, 7 [წყევ/წყი].

წყაბაბ დაქრა ო ვნ. (სინდთა მეფე) იწყლა წყლულგბითა-ღიღითა 194, 15; ო. მირ 237, 19 [II წყალ].

წყაღულგბა-ა კრილობა დამძიმდა წყლულგბა ეახტანგისი 202, 17; მირ დამძიმდა წყლულგბისა მისგან 240, 14;

განიკურნოს წყლულგბისაგან 194, 23; დამძიმდა ეახტანგ წ. 202, 19; იწყლა (იგი) წყლულგბითა ღიღითა 194, 15 [II წყალ].

წყაბაბ შე ბ რ ძ ო ლ ე ბ ა ე ე წ უ ო (არჩილ ერისთავსა სპარსთა მეფისასა) 140, 11; ეს ეწყო თურქთა 220, 4; რათამცა ე. (ერაკლე აგარიანთა) 230, 2; ეწყვენეს ივინი (მათ) 173, 2; ეწყუნეს (ივინი) სპარსთა 217, 16; ე. (ივინი მათ) 237, 17; ეწყუნეთთ აგარიანთა 237, 12; ეწყუნეიან სპარსნი ნაწყუელთა ლაშქართა 141, 9; ეწყუნეიან (მათ) არაგუსა ზედა 180, 6; რო-მელი ეწყოს იმას 174, 16; ვეწყვენეთ ურთიერთას 169, 19; ვეწყუნეთ (მათ) 236, 21 [II წყ].

წყაბაბ-ა არარომელსა მეფესა ექმნა ეგეკეთარი ძლიერი წყობა 158, 3; წ. პირველთა მეფეთა იყო ანძიანძორსა 160, 14; უნდა სპარსთა წ. მათი 171, 5; შეიპყრეს ... მეფე მირდატ სპარსთა წყობასა შინა 139, 5; წარჩინებულ ქმნა მკედარნი მსახურნი მკენდ ... წ. მას შინა ოვსთასა 158, 6; წადიერ არიან წ. 172, 2; შეევექცე წახაინისასა 180, 17; რომელი იწამა სპარსთა მიერ წ. ეახტანგისა 199, 8; წ. მას არა დარჩეს (იგი) 201, 17; მას წ. შინა ჩამოაგდეს სტეფანოზ 224, 11; უწყით (თქუნენ) სიმრავლე სპათა ბერძენთა და ვერაგობა წყობისა მათისა 170, 8; არა რომლისა მიზეზისათეს მოვედით აჲა, გარნა წ. შენისათეს 171, 14; მათ ვერ უძლეს (მათ) წყობად 170, 9; ვერღარა შეუძლებლეს სპარსნი წ. მისა 180, 12; ვერვირ შემძლებულ იყო წ. ყრუსა 235, 12; განვილეს (ივინი) სასოებითა ღმრთისათა წ. მათდა 237, 17; იქმნენ წყობანი ძლიერნი 188, 3 (ვარ.); არა ძალგელდა (შენ) ... წყობათა წინამძღურობა 149, 6; წ. წინაგანწყობისა შენისა არა არს ეამი 149, 10 [II წყ].

წყარბა-ა ზომა — იდაყვიდან თითებამდე განავლო (მან) ფარსა ... წყრთა ერთი 175, 14; განავლო (მან) წ. ერთი 194, 16 [წყრთა].

¹ გამოცემაში: თანამავალ-მეყუა.

ჭ

შაბუში-ი (იხილა მან) მკდომარე ჭაბუკი 167, 5; (ვახტანგ) მისცა ... ჭაბუკთა სამსაში ღრაქიანი 164, 5 [ჭაბუკ].

შალაპი-ი ნ ა ხ ე ვ ა რ კ უ ნ ძ უ ლ ი, კ უ ნ ძ უ ლ ი, რ ი ყ ე რომელ არს ჭალაპი 173, 2; რომელსა მოსდგამს ... ჩრდილოთ ჭ. მწყურნები 235, 9; სარკინოზთა ცხენი დაეცა, ვითარცა ჭ. 237, 21; იყვენეს ... ჭალაპნი 151, 21; იყვენეს სპანი მისნი უფროს და უმრავლეს ჭალაპთა ეგრისათა 235, 13; ჰერეთი და კახეთი ჭალაპთა და ტყეთაგან ... დარჩომილ იყო 244, 8 [ჭალაპ].

შამა-ი სამსა ჭდესა მოიქცა იგი 166, 20 [ჭდე].

შეშმარბი-ი ჭეშმარიტი ღმერთი ქრისტე არს 142, 10; საგდუბტ ... იცნა სჯული ჭ. 142, 12; იგი არს ღმერთი ჭ. 144, 15; მოიყვანა (მან) მღვდელი ჭ. 145, 15; ჭ. ბრძანე 148, 12; რომელ არს ღმერთი ჭ. 160, 17; არავინ არს ჩუენ შორის ჭ. შორშუენე 169, 16; მე ... გაუწყო (შენ) ჭ. 191, 20; დაწუა ყოველი წერილი მისი ჭეშმარიტმან ეპისკოპოსმან მიქაელ 142, 21; ასწავებდა ყოველთა ქართველთა სჯულსა ჭეშმარბისა 145, 18; ეპისკოპოსნი წესსა ზედა ჭ. გარდაცვალებულნი (იყვენეს) რუანი 159, 15; გვრგენი ... დაადგა თავსა იებშიანოსსა, ჭ. მეფესა 161, 2; არა ჭ. სჯულსა ზედა არიან

სპარსნი 193, 8; ჭეშმარიტად ... ხარ შენ ციხე 177, 19; ჭ. ამას იშზადებ თავისა შენისათეს 191, 13; ჭ. უწყვი (შენ) სუფევად მისლვა შენი 193, 22; იცოდეთ ახალნერგად ჭ. ქართლი 198, 2 [ჭეშმარიტ].

შეშმარბი-ი ჭეშმარიტება დაემტკიცოს 168, 21 [ჭეშმარიტ].

შირ-ი გაკირეება მოიწევის განსაცდელი და ჭირი ღმრთისა მიერ 147, 8; არღარა ნახონ (მათ) ჭ. წაღებისა 230, 14; გიხილოს შენ ჭირსა შინა ... ღმერთმან 162, 19; გუაქუნდეს ჩუენ გზა ჭირისა და ღმრთისა 170, 12; მე ... დამიქსნიან ქრისტიანენი ჭირისაგან 193, 4; ჭირნი ... მოიწიენეს სპარსთა ზედა 220, 2; მოაწეეს (იგი) ჭირთა 147, 9; მოცემულ ხარ ... განმქარეებულად ჭირთა ჩუენთა 148, 20; მოველით განქარევბასა ყოველთა ჭ. ჩუენთასა 149, 2 [ჭირ].

შირვეული-ი გაკირეებული იხილი ჭირვეული 175, 5; ლოცვამან ჭირვეულისა ამის ქალაქისამან ყოს ნება შენი 166, 22 [ჭირ].

შურვილი-ი შეიარაღებული, შეკაზმული ჭურვილი ქუეითი ირემისა მიეწიის 159, 4; ცხენი ჭ. აღილის (მან) 159, 4; რომელ ნახე გვრგენითა ოქროსათა ჭ. 168, 17; მე მიგცე (შენ) ... ათი ათასი ჭ. 185, 2 [ჭურ].

ხ

ხადა დაძახება, წოდება 0-2 შენ გხადი შემწედ ჩემდა 175, 7; მეფობისა სახელი ვერ იყადრა ... არამედ ერისთავთა მთავრად ხადაოდეს 222, 13; უფლად გხადო შენ 181, 16 [ხად].

ხაზ-ი სიანსამური სპარსთა მეფემან ... მისცა გორგასალსა ... სამოსელი ხუასროვანი ათასი და ხაზლი საში ათასი. 183, 21 [ხაზ].

ხარისხ-ი საფეხური რომლისა ქვად შექმნა ქვა ოქროდ და ხარისხად ვეცხლი 161, 17; რომელი ექმნა აღსაველად ხ. ზღუდეთა ზედა 161, 22 [ხარისხ].

ხარა-ი ყოველთა მეფეთა მოგუაქუნდა ხარკი 181, 10; წარმოიდეს ხ. ჰინდოთა მეფისაგან 188, 8; (ვახტანგ) აღილო მისგან ხ. 195, 3; ესე ხ. სინდთა მე-

- ფემან მიანიჭა ვახტანგს 195, 4; მი-
იღებდეს მამანი ჩუენნი ხარკსა 163, 6;
ერისთავნი ... ხ. მისცემდეს ქასრე
ამბარეუხსა 217, 10; სარკინოზნი მი-
იღებდეს ხ. ერისთავთაგან 244, 10;
არა ხარკისა მიცემისათუს გუბრძვანან
201, 8; მეფემან ვახტანგ აზრახა
სპარსთა მეფესა ... აღება ხარკისა
195, 2 [ხარკ].
- ხატი-ი** რომელსა შინა არს ხატი ყოვლად
წმიდისა ღმრთისმშობელისა 235, 6;
მივიდეს (იგინი) წინაშე წმიდისა მის
ხატისა 237, 1 [ხატი].
- ხა-ი** გეონსა გამოაქუს სამოთხით ხე
სულნელი 162, 13; ასონი მისნი და-
მოაკიდეს ხესა 216, 16; რომელნიმე
ხეთა ზედა გაკდეს 238, 10 [ხე].
- ხაღვა** 0-2(3) ვხედავ სიბრძენსა შენსა
149, 8; არა ხედავ, არცა გესმის 192,
6; ვის ხედავს ღმერთი 165, 13; ჩუენ
... ვხედავთ 169, 14 [ხედ].
- ხაღვაზ-ი** ქართველნი განვიდეს ხედავ
173, 1 [ხედ].
- ხაიძევაბ** დარტყმა ი-უ უხეტქნა
(ვახტანგ) კრმალი ფარსმან-ფარუხსა
152, 8; უ. (ვახტანგ) კრმალი მკარსა
ბაყათარისსა 155, 12 [ხეთქ].
- ხვალა-ი** ხვალისა ღლე მოვიდა ... დი-
ასპანი 170, 5; ხ. ღლე მოუვლინა მე-
ფემან ვახტანგს ბარზაბან 183, 22
[ხვალე].
- ხილვა** ი რომელი-იგი იხილე 168, 13;
იხილენ (შენ) სპარსნი 191, 6; მან
იხილა ნებროთ 163, 7; ი. პირველ სა-
ხე ქალისა 167, 4; ი. მოხუცებულნი
167, 6; ი. ჭუარნი 168, 1; 175, 2; ი.
კლდე 177, 19; ი. აგარიანმან ... ჩუ-
ენება 238, 1; იხილნა ყოველნი იგი
151, 2; ი. ორნი საყდარნი 167, 5;
რომელნი არაეინ ნათესავთა შენთა-
განმან ი. 201, 13; რა იხილეთ 162, 2;
თქუენ ... იხილენით სასწაულნი ესე
163, 10; იხილეს (მათ იგი) 242, 10;
იხილნეს (მათ) მყოფნი ცისანი 162, 1;
იხილი ... ამპარტავანი 175, 4; იხი-
ლისა ისარი 155, 6; ყუაფმან ... ი. ქო-
რი 190, 6; იხილიან (მათ) ვახტანგ 180,
- 13; იხილო (შენ) ძალი 172, 17; გი-
ხილოს შენ ჰირსა შინა 162, 19; იხი-
ლოს ღმერთმან 166, 12; ყოველივე
ჩემ თანა გიხილავს (შენ) 169, 7—8;
გ. (შენ) ძალი ჭუარისა 181, 9; გიხი-
ლვან (შენ) საქმენი 201, 12; ყოველი
... ეხილვა (მას) 170, 18; რომელნი
არა გეხილნენსი (შენ) 147, 20; ეხილვ-
ნეს (მას) მონასტერნი 178, 1 [ხილ].
- ხილვაზ-ი** შენ გნებავს ხილვა მისი 162,
17; ხილვამან ჭუარისამან დასცა (მას)
შეძრწუნება 168, 2; არა სურვიელ არს
ხილვად ნათელსა 192, 4 [ხილ].
- ხილვამ** გასხლტომა ი-უ უხლდე-
ბოლა (ვახტანგ ბაყათარს) 155, 7
[ხლ].
- ხილო*** ხოლო ნათესავნი ქართველთა
მეფეთანი დარჩეს ქვესა კახეთისასა
139, 9; ხ. არჩილ ... მიეგება (მას)
საზღვართა ზედა ქართლისათა 140, 9;
ხ. ბარზაბოდს, ერისთავსა რანისასა,
ესუა ასული ქმნულკეთილი 141, 10;
ხ. ბარზაბოდ განიხარა 142, 2 [ხოლო].
- ხორშაპი-ი** ძლიერი სიცხე, ცხე-
ლი ქარი მოავლინა უფალმან სარ-
კინოზთა ზედა ხორშაპი ბლუარისა
237, 11 [ხორშაქ].
- ხუასროვანი-ი** სპარსეთის მეფე-
თა სპარსთა მეფემან ... მისცა გორ-
გასალსა ... სამოსელი ხუასროვანი
ათასი 183, 21 [ხუასრო].
- ხუასტაბი-ი** ქონება (ვახტანგ) განუყო
ხუასტაბი დიდძალი გლახაკთა 151, 5;
(სტეფანოზ) განუყო (ძეთა თვსთა)
ყოველი ხ. სამეფოსი მისისა 232, 24
[ხუასტაქ].
- ხუდომ** შეფერება 0-2 ვითარ ხუ-
დების ... სიბრძენსა ... შენსა 149,
19 [ხუედ].
- ხუედრი-ი** შენი არს ხუედრი 182, 21;
მას ღლესა ხ. იყო ვახტანგისი კართა
ცივისათუს 189, 8 [ხუედ].
- ხუთი-ი** მოწევეულ არს ოვსთაგან ხუთსა
ამას წელსა შინა 149, 4; ვლეს ხუ-
თისა ღლისა სავალი 170, 13 [ხუთ].

ხუთას-ი მისცეს ძღუენი (ვახტანგს) ... ხუთასი თავი სტავრა 170, 16; წარმოავლინა (კეისარმან) ხ. დრომონი 171, 2; მიათრუეს ძღუენი (კეისარსა) ... ხ. ამბარი 172, 8; (სპარსთა მეფემან) მისცა გორგასალსა ნიქი ... ამბარი ლიტრა ხ. 183, 20; წარმოიღეს ხარკი ... ვეცხლი აქლემი ხ. 188, 11; რომელი აკიდა სატურთაესა ხუთასსა 236, 15 [ხუთ; ახ].

† **ხუთას-ხუთას-ი** წარმოავლინა (კეისარმან) ხუთასი დრომონი, რომელსა შინა ისხდა ხუთას-ხუთასი კაცი 171, 2 [ხუთ; ახ].

ხუთშაბათ-ი სიკათალიკოსოსა არიან კრებანი ყოველთა ხუთშაბათთა და აღიდიან წმიდა სიონი, ვითარცა დიდსა ხუთშაბათსა 229, 2 [ხუთ; შაბათ].

3

ჰამ-ს საკიროა 0-1 არა კამს დათმენა 148, 9.

•-უ გუქმს ჩუენ 147, 14; გიქმდეს შენ ლაშქარი 180, 19 [ჰამ].

ჰარ-ი არა ჰბრძანე ლომი ქარსა 175, 9 [ჰარ].

ჰდალ-ი დე დალი ვახტანგ ... წარსცა ... ვარაზ-ბაყურისა ... ქდალი ცხენი ათასი 158, 8; ვახტანგ ... წარსცა წინაშე სპარსთა მეფისა ... ცხენი ჯ. ათი ათასი 182, 4 [ჰდალ].

ჰმპ-ი საესე იყო ქევი იგი სიბრავლითა კაცთათა 200, 17; ნათესავნი ქართველთა მეფეთანი დარჩეს ქვესა კახეთისასა 139, 9; გამონახოს ჯ. მას შინა ადგილი სამონასტრე 177, 22; შედგეს (იგინი) ჯ. ლობოტიასა 200, 16; არჩილ დაჰფლა საგანძური ... ჯ. კახეთისასა 233, 1; არჩილ დაჰფლა ... სამსახურებელნი ოქროსა და ვეცხლინანი ჯ. უჯარმოსასა 233, 2; ჯ. ლაქუასტისასა აღაშენა (არჩილ) ციხე 243, 19; დაურჩეს (ოგსთა) წარუტყუენველად ქვენი ქართლისანი 146, 1; უკუმოსცა კეისარმან (ვახტანგს) საზღვარი ქართლისა ... და ჯ. 177, 9; მოოკრებულ იყვნეს ყოველნი ჯ. ქართლისანი 205, 5; მიეტევენეს მათ მკერცხლნი ბერძენთანი და მათ თანა შეკრებულნი ქვეთა და ქალაქთა მკედარნი 172, 10; ნაწილი არჩილისი იყო განზოგებით გამონაყოფი ყოველთა ამათ ქვეთაგან 242, 9—10 [ჰევე].

ჰელ-ი მიჰყო (ვახტანგ) კელი 155, 14; ჯ. ვახტანგისი მარჯუნა ეპყრა პეტრეს მღდელსა 167, 8; მისცა ჯ. 167, 15; მიჰყო (მან) ჯ. 167, 16; 175, 17; მიჰყო ჯ. კეისარმან 168, 5; ჩაჰყო (ვახტანგ) ჯ. 194, 17; მტერთა ჩუენთაგანისა თავი, ანუ ჯ. არა გამოიტანოს 202, 9; აღილო ღმერთმან ჯ. წყალობისა ქასრესგან 223, 9; სპარსნი შემოეაწყუდივნენ კელსა შენსა 179, 2; მისცა (ვახტანგს) ბეჰედი კელიხა მისისაგან 167, 20; მრავალი ლომი ... ქეღლითა შეეპყრა (ფარსმან-ფარუხს) 152, 6; ესე ყოველი მიუძღუნა (ვახტანგ) სპარსთა მეფესა ჯ. ბინქარან ენისკოპოსისათა 158, 10; ვახტანგ ... წარსცა იგი ყოველი წინაშე კეისრისა ჯ. ნასრესითა 176, 10; სპარსთა მეფემან ... დაწერა ჯ. თუსითა წიგნი ბერძენთა მეფისა სიყუარულისა 183, 16; რომელსა შინა არს ხატი ... არა კაცობრივითა ჯ. დაწერილი 235, 7; რაცა იქმნა ღმერთისა მიერ ჯ. მითითა 239, 13; უკუეთუ შეგუპყრნენ (მათ) ჩუენ კელად 236, 5; ვახტანგ ... აღიპყრნა კელნი თუსნი 153, 2; იყენენ ჯ. თქუენნი, ვითარცა ჯ. ჩემნი 173, 15—16; (ვახტანგს) აქუნდეს კელთა ოროლნი 153, 11; ჯ. მტერთასა არა შეჰკარდე 168, 23; მიგეჰდა შენ ჯ. მისთა 169, 6; რომელი არს ჯ. ჩუენთა 169, 10; ოდეს შევარდა ჯ. ვახტანგისთა 195, 7;

ითხოვოს ღმერთმან ყოველი ქელთა-
გან შენთა 165, 15 [ქელ].

კელ-ი ხელოება ღადრობა არა ქელ
არს კაცთა პატიოსანთა 171, 17 [ქელ].

კელ-ი ძალაუფლება შეუყარნე
იგინი ქელსა შესსა 171, 21; გნებავს
(შენ) შეეყნება ჩუენი კ. ბერძენთასა
172, 17; ნათელი მიიღეს კ. ქუეშე ჩუ-
ენსა 240, 1 [ქელ].

კელმწიფება შეძლება ამიერითგან
ნულარამცა ქელ-გეწიფების ენებად
მათა 240, 11 [ქელ; წიფ].

კელმწიფება-ა მუნით გამო ... არს
ქელმწიფება ტეცხლისა 162, 3; არა გა-
ქუს კ. ბოროტისა 197, 1 [ქელ; წიფ].

კელმძნა-ი სპარსთა მეფემან მოიყვანა
მკურნალი ქელმძნა 194, 22 [ქელ].

კიღ-ი ვახტანგ განაფართა კიღი მოგუ-
ეთისა 180, 2 [კიღ].

კმა-ა იცნობებოდა კმა ვახტანგისი, ვი-
თარცა კ. ლომისა 156, 9; კ. იყო ზე-
ბითი 161, 2; ასმიეს (მათ) კ. ლაშქრო-
ბისა ჩუენისა 163, 12; იყო კ. იგი,
ვითარცა კ. ქუხილისა 175, 12; გესმეს
ბანაკით მათით კ. ვაებისა და ტირი-
ლისა 237, 14; ისმა ბანაკით მათით კ.
ტირილისა 237, 16; ისმინეთ კმისა ჩე-
მისა 147, 17; კმისაგან ტირილისა ...
იძროდა ქუეყანა 204, 9; მეფემან ...
იწყო ზრახვად კმითა მალლითა 147, 7;
თარქან ... კმა-ყო კ. მალლითა 152,
1; ქართველთა ... აღიზახნეს კ. სა-
შინელითა 153, 17; ყოველთა მათ სპა-
თა კ. აღწეულთა შეასხეს ქება ვახ-
ტანგს 154, 2; ბაყათარ ... კმა-ყო კ.
მალლითა 154, 9; იზახდეს კ. აღწე-
ნულითა სპანი 155, 8; (ვახტანგ) რქუა
(სპათა) კ. მალლითა 155, 17; აღწეულ-
ლითა კ. შეასხმიდეს (ვახტანგს) ქებასა
158, 2; აღიზახნეს ორთავე მათ გან-
წყობილთა კ. საშინელითა 175, 12; კმა-
ყო (სინდთა მეფემან) კ. მალლითა 190,
2; ყოველმან სპამან კ. მალლითა შეას-
ხეს ქება ვახტანგს 194, 19; მდაბალთა
კმანი ისმინი 175, 7 [კმა].

კმაბაღალ-ი ყუაემან ... იწყის კმა-
მალლად ყივილი 190, 6 [კმა; აღ].

კმის-ყოფა დაყვირება 0-2 თარქან

... კმა-ყო 152, 1; ბაყათარ კ.-ყო. 154,
9; კ.-ყო. ეპისკოპოსმან 168, 8; კ.-ყო.
(სინდთა მეფემან) 190, 2.

ი-უ სამგზის კმა-გიყო (მან შენ) 168,
20 (ვარ.); კმა-ყო (ვახტანგ) ბაყა-
თარს 154, 20 [კმა; II ყაფ].

კმობა ძახილი 0-1 ქადაგი კმობა
ძლიერად 174, 3.

ი-უ სამგზის გიჟო (შენ) 168, 20
[კმა].

კორც-ი აღიღიან წმიდა სიონი ... საი-
ღუმლოსა თანა კორცითა და სისხლი-
თა ქრისტესითა 229, 3; ეკლესიანი
კორცითანი უფროს არიან წინაშე
ღმრთისა 164, 14 [კორც].

კორციელმბრ-ი მე კორციელმბრითა
დიდებითა გადიდენ თქუენ 203, 16
[კორც].

კოსა ი ვნ. სპანი ორთანივე იყოცეზო-
დეს 203, 6 (ვარ.) [კოს].

კრმალ-ი არა ტულად კრმალ ამიეს (მე-
ფეთა 197, 15; უხეთქნა (ვახტანგ)
კრმალი ფარსმან-ფარუხსა 152, 8;
უხეთქნა (ვახტანგ) კ. მქარსა ბაყათა-
რისსა 155, 12; კ. მისი იყო კისერსა
შენსა ზედა 165, 11; (ვახტანგ) კ. ...
შეამთხვა ჭუარსა 175, 8; (ვახტანგ)
სცა კ. (პალეკაროსს) ჩაბალახსა ზე-
და 175, 16; კრმლითა მისითა უკმო-
ული (ვახტანგ) სამეფოსა ამა პალეს-
ტინე 240, 3 [კრმალ].

კსნება-ა მცხეთას, საეპისკოპოსოსა,
არნ ... კსენება პირველმოწამისა 229,
5; ითხოვდა მისგან ... არა კსენებასა
ნაქმართა მამამთილისა და ქმრისა მი-
სისათა 144, 13 [I კს].

კსნა ი ოქსნა (მან იგი) 163, 8; რომელი
ი. ღმერთმან 176, 20; იხილი კირვე-
ული და ოქსნი 175, 5; გოქსნეს (შენ)
ღმერთმან 162, 19—20 [II კს].

კსნა-ა არა იყო მიზეზი ქრისტიანეთა
კსნისა 193, 6; რომელი განყაცნა კსნი-
ხათუს ჩუენისა 142, 11; აღასრულა ყო-
ველივე კ. სულთა ჩუენთასა 192, 15
[II კს].

კსონა ა-2 არა გაქსოვანა (თქუენ)
საქმენი გრიგოლი პართეველისანი 161,
7 [I კს].

ჯ

ჯამშან-ი ვახტანგ ... აღჲდა ტაიქსა, შექუერვილსა ჩავშნითა 154, 18; ჩავშანითა (ვარ.) [ჩავშან].

ჯამბუ-ჩაბალახოსან-ი სპანი იგი წარემართნეს ... ცხენ-თორნოსანნი და ჩაქუ-ჩაბალახოსანნი 155, 19—20 [ჩაქუ; ჩაბალახ].

ჯლომა 0-1 ჲდა ნინო 167, 8 [ჲედ].

ჯმრ-ი წესი ვერ მოაწიეს საქმე ესე ჲერიხაებრ 197, 21 [ჲერ].

ჯმრ-არს საქირთა ჲერ-არს ესრეთ 193, 21; სიმდაბლე ჲ.-ა. 196, 19; ჲერი-იუო ესეცა 193, 7; ვითარცა ჲერ-იუოხ 197, 8 [ჲერ; II უავ].

ჯობან 0-2 სიკუდილო ხჲობხ თავთა ჩუენთათს 148, 10 [ჲობ].

ჯობან-ა ერნი თჲუენნი განლაღებულ არიან ჲობანასა ჲედა სპარსთასა 172, 1 [ჲობ].

ჯორ-ი უძღუნა გორგასალმან (სპარსთა მეფესა) ჲორი სამასი 182, 4; ხაოთ უგულისხმო, ვითარცა ცხეხი და ჲ. 193, 10 [ჲორ].

ჯოჯონხთ-ი რომლითა შემუსრა ჲოჲოხეთი 165, 23; მან იხილა ნებროთ ჲოჯოხეთსა შინა 163, 7—8 [ჲოჯოხეთ].

ჯუბრ-ი რომელმან მოგუცა წინამძღურად ... ჲუარი მისი პატიოსანი 140, 16; (არს) ჲ. მისი პატიოსანი საქურველ ჩემდა 154, 16; მოსცა მათ ბეჲედო ... და არს იგი ჲ. 165, 24; ვახტანგ იხილა ჲ. 168, 1; მოართუეს მას ჲ. 171, 11; მოიყვანეთ ჲ. 173, 13; უჲუეთუ შემეწიოს ჩუენ ჲ. 174, 9; იხილა (ვახტანგ) ჲ. 175, 2; თაყუანის-ეციოთ ჲუარსა 173, 20; რათა მიჲყენენ (იგინი) ჲ. თანა 174, 2; რომელმან არა თაყუანის-იცეს ჲ. 174, 3; ყოველნი ერნი დაღებოდეს წინაშე ჲ. 174, 4; შეურაცხებით მოუჲდა ჲ. 175, 2; (ვახტანგ) კრმალი შეამთხვა ჲ.

175, 8; წარძღუნებითა ჲუარისა მის პატიოსნისათა ... ვიძიოთ შური ოცსთა ჲედა 148, 6; წინამძღურობითა ჲ. მის პატიოსნისათა წარველ 150, 5; თავისა მისისა ნახეუარი მოილო (ვახტანგ) წინაშე ჲ. 175, 18; რათა რჲემენეს (მას) ძალი ჲუარისა 175, 10; გიხილავს ძალი ჲ. 181, 9; ხილვამან ჲუარისამან დასცა (ვახტანგს) შეძრწუნება 168, 2; იღვენებით ჩუენ თანა მსახურებისათუს ჲუარისა 239, 16; არჩილ ... წარძღუნებითა ჲუარისათა იწუ. ბრძოლად სპარსთა 140, 5; არჩილ ... ძალითა პატიოსნისა ჲ. მოსრნა (სპარსნი) 140, 11; რომელიმცა ... წინამძღურებითა ჲ. წარგვძღუა ჩუენ 146, 14; რომელინ ქმნეს კოსტანტინეს ჲე წარძღუნებითა ჲ. 160, 19; ძალითა ჲ. უძღვეულ არს 161, 3; ერცელნი ლუაწლნი გარდაიჲადენ შეწვევითა ჲ. 168, 20; ვითარცა დავით განველ ნიშითა ჲ. 175, 1; რომელნი ... ძალითა ჲ. იქმნეს 200, 11—12; არღარავინ იყადრა გმობად ჲუარისა 174, 8; დაეცენ ... მტერნი ჲუარისანი 179, 13; კეისარმან ... მოილო გვრგვინ ჲუარისაგან 168, 6; გვრგვინი ჲ. მოგცა 168, 19; არამედ ჲუარითა ... იესუ ქრისტესითა ჲართველთა აღიდეთ სამეგბა 140, 14—15; ჲუარო უძღვეულო 168, 5; დამალეს ჲუარებო ჲართველთა 139, 7; არჩილ გამოაჩინნა ჲუარნი 140, 3; აღმართნეს ჲ. 160, 22 [ჲუარ].

ჯუბარისმსახურ-ი ქუეყანა შენი ... დაიხყრეს წარასაწყმედელად ყოველთა ჲუარისმსახურთა 191, 13; სპარსნი ... მტერნი არიან ჲუარისმსახურთანი 191, 4; ამას იმზადებ თავისა შენისათუს და ყოველთა ჲუარისმსახურთათუს 191, 14 [ჲუარ; ხახ].

ჯუბარს-ცუმამ ე ჲუარს-ვეცუ 166, 16 [ჲუარ; ცუ].

ჯუარცმულ-ი არლარა იყოს ჩუნდა სხუა ღმერთი გარნა ჭუარცმული 174, 9; სიყუარული ჭუარცმულისა . . . გიპყრის 172, 16; აქუნდა სასოება ჭუ-

არცმულისა 179, 6; ყოველა მეფეთა მოგუაქუნდა ხარკი ვიდრე გამოჩინებადმდე ჭუარცმულისა 181, 10 [ჭუარ; ცუ].

ჰ

ჰპარ-ი განვლო საზღვარი ჰაერისა და შევიდა საზღვარსა ვარსკულაეთასა 162, 1 [ჰაერ].

ჰე დ ი ა ხ ჰე, უფალო 153, 3 [ჰე].

ჰინღურ-ი (ნებროთ) დაუტევენა ჰინღურად მზრახველნი ჰინღოეთს 162, 21 [ჰინღო].

ჰოროლ-ი||ოროლ-ი მიუდრკა ვახტანგ ჰოროლსა 194, 13; დაიუამა სინღთა მეფემან შეყოლა ვახტანგის ჰოროლის

წუერისა 194, 12; რათამცა შეჰყვეს (იგინი) წუერსა ჰოროლისასა 194, 11; ორთავე მათ აქუნდა ჰოროლები 194, 10; საურმაგ სენა ჰოროლნი წინასა მას 189, 15; რათამცა სენა ჰ. (სინღთა მეფემან ვახტანგს) 194, 12; (ვახტანგ) სენა ჰ. სინღთა მეფესა 194, 14.

(ვახტანგს) აქუნდეს კელთა ოროლნი 153, 12; სენა ვახტანგ . . . ო. (თარჯანს) 153, 14 [ჰოროლ/ოროლ].

ჟ

ჟ ზ, ჭუარო, უძლეველო 168, 5; **ჟ**, გულო 172, 13.

ძირთა ინდექსი

ა

აბარაბ აგარაკს.

აბჟირ აგურითა.

აღაშ აღამიანნი.

აღრე აღრე.

აზნაურ აზნაურნი; აზნაურ-ყენა.

აბი აბი, აბნი, აბთა; აბი აბასი; აბასი, აბასისა; აბასისთავნი; ასი აბასი, ასი აბასითა; ასორმოცლაჩუღმეტი; ასოცლაათი აბასი; ასოცლახუთი აბასი; თექუსმეტისა; თორმეტი, თორმეტნი; თორმეტი აბასი, თორმეტითა აბასითა; თხუთმეტი, თხუთმეტისა; მეათე; მეოცლათერთმეტე; მეოცლათექუსმეტე, მეოცლათოთხმეტე; მეოცლაჩუღმეტე; მეოცლაცამეტე; მეოცლაცხამეტე; ოთხი აბასი; ოთხმოცი აბასი; ორი აბასი; ორი აბასსა; ორასი აბასი; ორას აბასითა; ორასორმოცი აბასი; ორასორმოცლაათნი; ორმოცლაათი აბასი; ორმოცლათმეათასე; ორმოცლასამი აბასი; ოცი აბასითა; ოცლაათი აბასი; ოცლათხუთმეტი აბასი; ოცლარვა აბასი, ოცლასამი აბასი; რვაასი აბასითა; სამი აბასი; სამასი აბასი; სამასორმოცლაათი აბასი; სამოცი აბასი; სამოცლათორმეტი აბასი, შუდასოთხმოცი აბასი; შუდასორმოცი აბასი.

ალაშ ალაფობად; მეალაფეთა.

ალექსანდრე ალექსანდრობითვან.

ალვა ალვა;

ამბარ ამბარი.

ამბორ ამბორს-უყო.

ამბოხ ამბოხებად.

ამირ ამირა; ამირმუგლი.

ამპარტაშვან ამპარტაშვანი; ამპარტაშვანებისა.

ანგელოზ ანგელოზი, ანგელოზმან, ანგელოზნი.

ანდერძ ანდერძი.

ანთიპატი ანთიპატი, ანთიპატმან, ანთიპატსა, ანთიპატისა.

ანთიპატოს ანთიპატოსი.

ანთრახი ანთრახისანი, ანთრახითა; ანთრახოანი.

ანუ ანუ, ანუმე, ანუმცა.

I პრ ვარ, ხარ, არს, ვართ, ხართ, ჰრიან, არს; ერთარსევა, ერთარსევისა, ერთარსევისათა; ჟერ-არს.

II პრ აღიარეს; იარებოდა; უკმოიარა.

III პრ აღმსარებელ; აღიარონ.

ბრა არა, არცა; არაა; არავინ, არავის; არამედ; არარომელსა, არარომლისა; არა-
სადა; არლარა; არლარავინ.

ბრამ არაკი.

ბრე არისანი, არეთა.

ბრწივ არწივისგან.

ბს ათი ათასი; ათასი; ათასისა; ათასისთენი; ასი; ასი ათასი; ასი ათასითა; ასის-
თენი; ასორმოცდაჩუდმეტი; ასოცდათი ათასი; ასოცდახუთი ათასი; ოთხი ათა-
სი; ოთხმოცი ათასი; ორი ათასი, ორი ათასსა; ორასი ათასი, ორას ათასითა;
ორმოცდათი ათასი; ორმოცდასამი ათასი; ოცი ათასი; ოცდათი ათასი; ოცდა-
თხუთმეტი ათასი; ოცდარვა ათასი; ოცდასამი ათასი; რვაასი ათასითა; სამი ათასი;
სამასითა, სამასნი, სამასი ათასი; სამასორმოცდათი ათასი; სამოცი ათასი; სამოც-
დათორმეტი ათასი; შუდასოთხმოცი ათასი; შუდასორმოცი ათასი; ხუთასი, ხუ-
თასსა; ხუთას-ხუთასი.

ბსამ ასაკსა, ასაკითა.

ბსმ ასონი, ასოთა.

ბსპიტ ასპიტისაო.

ბსულ ასულ, ასული, ასულისა, ასულნი, ასულთა.

ბსურ ასურებრი.

ბჰმ აჰა, აჰათ, აჰათგან, აჰამდის; აჰამომდე.

ბჰლემ აჰლემი.

ბლ ამამალეებელი; ამალდენ; ამალეებულნი; ამამალეებულნი; ამამალი; მალ-
ლითა, მალალთა; სიმალლედ; უმალლეს; ჯმამალად.

ბწ აწ; აწინდელი.

ბხ ახალთა; ახალერგად; ახალერგანი; განახლა, განახლენს; მახლობლად; მივე-
ახლები; მიეახლებოდა, მიახლებულ იყო; მოეახლენს.

ბხმჰან ახოვანი, ახოვანისა.

ბჰმ აჰა.

ბ

ბ შეიბნეს; შეიბნიან.

ბამ დამბადებელი, დამბადებელმან, დამბადებელისა, დამბადებელისათა, დამბადე-
ბელისანი, დამბადებელი.

ბამ ბაკსა.

ბამ დასაბამსა; დაუსაბამო, დაუსაბამოსა, დაუსაბამოთა.

ბანამ ბანაკი, ბანაკსავე, ბანაკით; დაიბანაკა, დაიბანაკეს, დაიბანაკოთ; დაუბანაკა-
ბარბ ბარგისა.

ბასრ ბასრობით.

ბღჰნ მბღენვარე.

ბეგარ მეგერენი.

ბეგარ ბეგარ, ბეგარი; ბეგარისა-ბეგარული, ბეგარის-ბეგარულჯერ.

ბეარ სიბერემდე.

ბერჰუ ბრწყინვალემა, ბრწყინვალემასა.

ბეჰ ბეჰსა, ბეჰთამდე.

ბეჰედ ბეჰელი.

ბეჰიონ ბიზიონი.

ბეარ წარიბირნა.

- ზნეჰ/ზნიჰ განიბნიენეს.
- ზნელ ზნელი, ზნელსა; დაზნელეზად.
- ზოლო ბოლო, ბოლოსა.
- ზოროტ ბოროტი, ბოროტსა, ბოროტისა, ბოროტითა, ბოროტად, ბოროტნი, ბოროტთა; ბოროტის-ყოფად.
- ზორცუ ბორცუნი.
- ზოტ ეაცბოტისა; ეაცბოტობით.
- ზომ მიეზომა.
- ზრალ ზრალობა; სიბრალულო; უბრალო.
- ზრამ დაებრკოლა; დაბრკოლდებოდეს; დაბრკოლებულსა; საბრკოლებელ.
- ზრამ ზრამა.
- ზრამ მზრამეს, ზრამეს, გზრამენან, გუზრამენან, ჰზრამენან, ბრამენან, ჰზრამენ, ბრამოლა, ჰზრამოდეს, ბრამოდეს, გუზრამოდი, ჰზრამოდი, ბრამოდიან; იზრამოდეს, იზრამოდის; ეზრამოდის, გეზრამოლო; ბრამოლა, ბრამოლასა, ბრამოლისა, ბრამოლისაგან, ბრამოლისათვის, ბრამოლად, ბრამოლანი; ბრამოლილი; თუთბრამოლა, თუთბრამოლად, მზრამოლი, მზრამოლად, მზრამოლნი, მზრამოლთა; საბრამოლნი.
- ზრამენ ბრამენებდა, ბრამენე, ბრამენა; უბრამენა, მიბრამენეს, მიბრამენებავეს, მიბრამენები, ებრამენა; ბრამენება, ბრამენებასა, ბრამენებითა; საბრამენებელი, საბრამენებელსა, საბრამენებელთა.
- ზრამენ ბრამენი, ბრამენმან; სიბრამენე, სიბრამენმან, სიბრამენესა, სიბრამენით, სიბრამენითა; ღმრთიეგანბრამენობილისა, ღმრთიეგანბრამენობილისანი.
- ზუპ ბუეკებისა.
- ზუმზარაზ ბუმზერაზნი, ბუმზერაზნი, ბუმზერაზთა.
- ზუნეზა ბუნეზა, ბუნეზამან, მყეციხბუნეზისანი.
- ზლუზარ ბლუარისა.

3

- ზ აგოს, აეგო; განაგებლა, განაგებლი, განაგე, განაგანა, განაგეს, განაგე; განგება; განმგებულად; გასაგებელი; ეგების, მიგავოს; პასუხ-უგო; შურ-ვიგეცა; შურის-გებისათვის; წარეგნეს.
- ზაპ იგაეი; მსგავეს, მსგავესი, მსგავესად, მსგავესნი; მსგავესება.
- ზანძ განძი, განძიცა, განძითა, განძნი, განძთა; საგანძური, საგანძურისა, საგანძურნი, საგანძურთა.
- ზარამ გარე, გარეგნით; გარემოს; გარესენელსა.
- ზარან გარანა.
- ზღ გაავლო; გარდაუვდეს; დაგავდებიენებ; შეავლო; ჩამოავდეს.
- ზებ გაეგება; მიეგებოდეს, მიეგება; მიგებებად.
- ზემო გემონი.
- ზვ ალაგზნეს; ალეგზენ; ალგზენბული; ეგზების, ეგზებოდეს; მგზებარე; საგზებელსა.
- ზზა გზა, გზასა, გზანი; გზა-ეც; გზა-სცეს; სამგზის.
- ზზამ გამოგზავნა, გამოგზავნენა; გამოგზავნად; მიეგზავნენ; შეგზავნენეს; წარგზავნა, წარგზავნენეს; წარმოგზავნა, წარმოგზავნენა.
- ზინ აგინებდენ, აგინა.
- ზლახხად გლახაეი, გლახაეთა; გლახაეობასა; სიგლახაეესა.
- ზლახ გლახად.
- ზლეუჯ/ბლიჯ გავლეუჯილი.

გლოვ იგლოეს, იგლოვდა, იგლოვეს; გლოვა.
გმ გმობა, გმობად; გმობარს.
გმირ გმირი, გმირისა, გმირისანი, გმირთა.
გობ მეგობარ; მეგობრობდეს.
გოდ გოდებისა.
გოლიათი გოლიათი, გოლიათნი, გოლიათთა, გოლიათთასა.
გონ გამიგონია; გაგონებდა; ჰგონებ, ჰგონებთ, ჰგონებდა, ჰგონებდეს, ჰგონიეს, გეგონა, ეგონა; გონება, გონებასა, გონებისა, გონებისათა; მოუგონებელსა; უგუნურისა, უგუნურად, უგუნურო.
გორ გორს, გორისა, გორისასა.
გორბასალ გორგასალ, გორგასალი, გორგასალმან, გორგასალს, გორგასალსა, გორგასლის, გორგასლისა, გორგასლისა, გორგასლისაგან.
გრიპალ გრივალმან.
გრძ განგრძელდა; სიგრძე, სიგრძისაგან; სულგრძელად.
გრძნ უგრძნა.
გრგვ გვრგვნი, გვრგვნიცა, გვრგვნსა, გვრგვნისა, გვრგვნისაგან, გვრგვნითა, გვრგვნი, გვრგვნი; გვრგვნოსანი.
გუადრუც მეგუადრუცე.
გუამ გუამი, გუამსა, გუამნი.
I გუარ მოჰგუარა, მოჰგუარანა, მომგუარე.
II გუარ გუარი.
გუელ გუელსა, გუელითა, გუელო.
გუემ გუემს, გუემნა; გუემა, გუემითა.
გუერდ გუერდი, გუერდსა.
გულ გულსა, გულითა, გულადე. გულნი; ეგულებოდა; გულისიტიყუა; გულისწყრომა; გულისხმისყოფელი; გულისხმა-ყო; ერთგული; ერთგულობასა; უგულისხმო.
გუნდ გუნდი, გუნდთა; გუნდ-გუნდად.
გუჯარ გუჯარი, გუჯართა; გუჯარნი.

დ

I და დაი, დასა, დისა, დანი, დისწული, დისწულისა.
II და (კავშ.) და, დალათუ, დალათუშცა, დალათათუ.
დაბ დაამდაბლი; დავიმდაბლრ; დამდაბლდა; დამდაბლდენ; დამდაბლება; მდაბალთა; სიმდაბლისა, სიმდაბლით.
დაბა დაბა.
დაბდაბ დაბდაბთა.
დარ უდარესი
დარბაზ დარბაზნი.
დასტურ დაიდასტურა; დასტურნი.
დავ ადგილი, ადგილსა, ადგილსავე, ადგილისა, ადგილითი, ადგილად, ადგილთა; ადგილ-სცა; გათქს; ადვადგინებ, ადადგინი, ადამადგინეს; ადღვა, ადღვეს, ადღვე, ადღვეთ, ადღვომილ იყენეს; აღუდგეს, აღსდგომოდეს; გაადვა; გამოდვა; განდგეს; განუდვა; განდგომა; განდგომოსა; დადგინა, დადგინა; დადგინებულ ვარ, დადგინებულ არს, დადგინებულ ხართ, დადგინებულ იყუ; დაადვა; დადგებოდეს, დადვა, დადვეს, დადვე, დადვენ, დაედვენეს; დაადგრა, დაადგრეს, დაადგერ, დაადგერით; დვას, დვა, ვდეგით, დვეს, სდეგთ, დვენ; თანადგომა; მიდვა; მიუდვა, მიუდ-

გეს; მოსდგმანან; მოადგა; სადგური, სადგურად; უკუვადგინეთ; უკუდგა, უკუდგე; შეგადგინა; შედგა, შედგეს; შეუდგა; შემდგომად, შემდგომადმცა; შთადგა; შუამდგომელ, შუამდგომელად; ჩაადგინა; ჩადგა; წარდგეს; წარმოდგეს, წინააღმდეგობოდა, წინააღმდეგობოლეს, წინააღმდეგა; წინააღმდეგომად; წინააღმდეგომი, წინააღმდეგობა.

დე დედა, დედასა, დედისა, დედით, დედათა; დედაკაცი, დედაკაცისა; დედისმამა; დედისმამა, დედისმამან, დედისმამასა, დედისმამისასა; დედოფალი, დედოფალმან, დედოფლისა; დედული; მამა-დედათა, მამისდედისა.

I დე დევნისაგან; მისდევა.

II დე დაღვა, დაღვეით, დასღვეით, დაღვეს, დაღვიან, დაღვეა, დაღვეათ, დაღვეა; ეღვა; თავს-იღვა; თავსმღებნი; თანაგაც; სახელ-ეღვა; სახელ-ღებოთ; ძალ-გაც, ძალ-უც, ძალ-მღვა, ძალ-გეღვა.

დე მდინარე, მდინარესა, მდინარისა, მდინარისასა, მდინარისა, მდინარისათა, მდინარედმდე, მდინარენი, მდინარეთა.

დე შესდიოდა.

დე დაკონნი, დეაკონნი, დეაკონთა.

დე დასპანი, დეასპანი, დეასპანთა.

დე განდიღა; დიდ, დიდი, დიდმან, დიდსა, დიდისა, დიდითა, დიდალ, დიღნი, დიდთა; აღიდებღიან, გადიღენ, აღიდეთ, აღიდიან; დიდება, დიდებასა, დიდებრ-სათუს, დიდებით, დიდებითა, დიდებანი; დიდძალი; მადიდებელნი; მართლმადიდებლობასა.

დე დიღასა.

დე დაღნებოდა.

დე დაბამა, დეამასა.

დე დაბამანი, დეაბამანი, დეაბამანთა.

დე დრო.

დე დრონი, დეაბამანი, დეაბამანთა.

დე დაღმენი; დემენით; საიდუმლო, საიდუმლოსა, საიდუმლოდ.

დე დურ.

დე დღე, დღეს, დღესა, დღისა, დღესამომდე, დღემდე, დღენი, დღეთა; დღესასწაულსა, დღესასწაულთასა; შუადღემდე.

ე

ე ეგე, ეგენი, ეგენიცა; ეგევითარი, ეგევითარივე; ეგეოდენი, ეგეოდენნი; ეგოდენსა; ეგომი, ეგომივე; ეგრე, ეგრეთ, ეგრეთვე; ეგომ.

ე ეთერი.

ე ეკლესია, ეკლესიასა, ეკლესიისა, ეკლესიისასა, ეკლესიისათა, ეკლესიანი; ეკლესიათა, ეკლესიათასა, ეკლესიათანი.

ე ეღვა.

ენ ენა, ენასა, ენითა, ენანი.

ე ეპისკოპოსი, ეპისკოპოსი, ეპისკოპოსი, ეპისკოპოსისა, ეპისკოპოსისათა, ეპისკოპოსისა, ეპისკოპოსისაგან, ეპისკოპოსად, ეპისკოპოსნი, ეპისკოპოსთა, ეპისკოპოსთასა; საეპისკოპოსოსა.

ე ერი, ერცა, ერმან, ერსა, ერისა, ერისაგან, ერნი, ერთა; ერისაგანი; ერისთავი, ერისთავთა, ერისთავთაგან; ერისთავობდა, ერისთავობდა; ერისთავობა; ერისმთავარნი; საერისთვოთა, საერისთვოთაგან; საერისთოსა, საერისთოსა, საერისთოთა, საერისთვოთა; საერო, საეროდ.

ერგ ორასმეგრგასესა.

ერთი ერთ, ერთი, ერთსა, ერთის, ერთისა, ერთისათა, ერთისაგან, ერთითა; ერთარსება, ერთარსებისა, ერთარსებისათა; ერთგული; ერთგულობასა; ერთმანერტოსა, ერთმანერტოსაგან; ერთობით; ერთრიცხუად; მეორმოცდერტეთე; მეოცდატერტმეტე; ურთიერტას.

ესე ესე, ესეცა; ესევეთარი, ესევეთარსა, ესევეთართა, ესევეთარნა, ესევეთართა; ესერა; ესრეთ; ესრესახედ.

ეტლ ეტლთაგან.

ეჰსორინა ეჰსორინა-ყვეს.

ექუს ექუს, ექუსი, ექუსსა; თექუსმეტისა; მეექუსე; მეოცდათექუსმეტე.

ეშმაკი ეშმაკი, ეშმაკისა, ეშმაკისაგან.

ეშუ ეშუად.

ეჰუ ეჰუ.

ეჰინა ეჰინა.

3

ჰა ეაებისა.

ჰაჰა ეაესა.

ჰალ აღვლეს; აღმოვლო; აღმოსავლისასა; აღმოსავლისანი, აღმოსავლით; აღმოსავლეთი; აღმოსავლეთისა; აღმოსავლითნი; აღმოვალს; აღსავალად; გამოვლო, გამოვლეს, გამოვლო; გამოვლინა; გამოვალნი; გამოვალ, გამოვალს, გამოვლენ; გამოსვლასა, გამოსვლად; განვლო, განვლეს, განვლის, განვლიან; განვლო; განვლინა, განვლინეს; განვილინა; განვალ; განვალთ; განსრულ იყო; გარდასავალსა; გარდაუვალი; დასავლისა, დასავლით; დასავლეთი, დასავლეთით; ელეს; თანამავალ-მეყაენ; მიავლინენ, მიგავლინო, მიმივლენია; მისლვა, მისლვად, მისლვადმდე; მოუვლინა; მო-მცა-სრულ იყო; სავალი, სავალსა; შევლო; შემოვლო; შემოვლენ; შემომცა-სრულ იყო; შემოსლვა, შემოსლვად; შემოსრულთა; შესავალი; შესრულ იყო, შესრულ იყვნეს; შესლვა, შესლვასა, შესლვისა, შესლვით, შესლვითა, შესლვად; შეუვლი; შთასრულ იყო; ჩავლო, ჩავლეს; ჩაველო; ჩავლის; ჩამოგველია; წარველო; წარველინა, წარველინეს, წარმივლენია, წარუვლენიან; წარმოველინა, წარმოველინა, წარმოველინენ, წარმოველინა, წარმოველინა; წარვალ; წარსრულ იყო; წარსლვა; წარუვლი; წასლვა.

ჰარდ დავარდა; დავრდომილი; შევარდა; შეჰვარდე; შეუვარდი, შევრდომა, შევარდომით; შთავარდა.

ჰარსაჰალა ვარსკულავთასა; ვარსკულავთ-მრიცხველთა; ვარსკულავთ-მრაცხველთა.

ჰაც ვაცი, ვაცისა, ვაცბოტისა; ვაცბოტობა.

ჰაჰარ დავეჰარა; სავაჰაროსათს.

ჰედ/ჰიდ აღვიდეს, აღვიდის, აღვიდენ; გამოვედ, გამოვიდა, გამოვიდეს, გამოვედ, გამოვიდის, გამოხვდე, გამოვიდეს, გამოვიდენ, გამოსრულ იყვნეს; განვიდა, განვიდეს, განვედ, განვიდის, განვიდიან, განვიდეს, განვიდეთ, გან-რად-ხვდეთ; განვიდენ; გარდამოვიდა, გარდამოვიდეს; გარდავიდეს; მივიდოდეს, მივიდა, მივიდეს, მივედ, მივიდოდეს, მივიდა, მოხვდე, მოვიდენ; შემოვიდოდეს, შემოვიდა, შემოვიდეს, შემოვედით, შემოვიდეს; შევიდოდე, შევიდოდეს, შევედ, შევიდა, შევიდენ; შთამოვიდა; წარმოვიდა, წარმოვიდეს, წარმოხვდე, წარმოვიდენ; წარვიდა, წარვიდეს, წარვედ, წარვედით, წარვიდე, წარვიდეს, წარვიდეთ, წარვიდენ.

ვეღრ ვევეღრები, ვევეღრებოლა, ვევეღრებოდეს, ვევეღრნეს, ვევეღრენით, ვევეღრო; ვეღრება, ვეღრებითა; შეევეღრა; შექევეღრა; შეავეღრანა; შეევეღრანეს.

ველ ველსა, ველნი, ველთა, ველოვანი.

ვერ ვერ; ვერცა; ვერა; ვერას; ვერვინ, ვერვის; ვეროდეს, ვერლარა.

ვერაბ ვერაგობა; სივერაგითა.

ვერცხლ ვერცხლი, ვერცხლისა, ვერცხლისანი; ვერცხლისმოყუარე.

ვერძ ვერძისა.

I ვი მივის, გუვის.

II ვი არავინ, არავის; არლარავინ; ვერვინ, ვერვის, ვიდრე, ვიდრემდე, ვიდრემდის, ვიდრელა; ვითა; ვინმე; ვინცავენ.

ვითარ ეგვევითარი, ეგვევითარივე; ესევეითარი, ესევეითარსა, ესევეითარითა, ესევეითარნი; ესევეითართა; ვითარ, ვითარ-იგი, ვითარმცა, ვითარცა, ვითარცა-ესე; ვითარცა-იგი; ვითარსა; ვითარმედ, ვინ, ვინცა, ვის, ვისთვისა.

ვინა ვინა-იგი, ვინათგან.

ვიწუ დაივიწუა.

I ვლბ ივლტი, ივლტინ, ივლტოლა, ივლტოდეს, ივლტოდეთ; შეივლტოდეს, შეივლტოდიან, შევლტოლვილ იყვნეს; შემოვლტოლვილ იყვნეს.

II ვლბ დაალტობდა.

ვნ ენების, გენო; ენება, ენებად, ენებათაგან; უენებელად.

ვრც ვრცელნი.

ვს აღუესო; აღივსო; აღივსნეს; დამივსია; სავსე, სავსენი, სავსეთა.

ვ

I ვაპ დაივაენეს; ვავისა.

II ვაპ შეევაეების.

ვამთარ ვამთარის.

I ვარ აზარკით.

II ვარ ვარი.

ვარდ აღივარდა, აღივარდნიან; აღვარდისათვის; აღვარდილმან; ვაზრდილ ვარ; ვამოვარდა; ვარდილა; ივარდებოდა; ვარდა; თანავარდილ; მვარდელნი; მოევარდნეს; სავარდლოდ.

ვაფხულ ვაფხულის.

ვახ აღივახნეს; ივახდეს.

ვე ვე; ვეგარდმო; ველა, ველაცა; ვემოსა, ვემონი, ვენა.

ვეცა ვეცისა, ვეცისამან, ვეცისასა, ვეცით.

ვეწარ ვეწართა.

ვეთევ ვითვითა, ვითვად.

ვეშ ვანვოგებით.

ვეშ ეგვოში, ეგვოშივე; ევოში; უვოშოთა.

ვრახ ვანვარახა; ვანივარახა, ვანშივარახავს; ვანვარახვა; ავარახა; ვავარახოს; ევარახა, ვარახება; ვარახავ, ვარახვიდეს; ივარახე, ივარახოს; ვარახვა, ვარახვასა, ვარახვისა, ვარახვად; თანავარახველთა; მვარახველნი, სავარახავი.

ვრჯ აღვრჯენა.

ვროხა ვროხა.

ვე ვუაობისაგან.

ვევმა ვუვმა.

ზურბ ზურგით, ზურგითა.

ზურმუხბ ზურმუხტი, ზურმუხტისანი.

ზღვარ განსაზღვრებული; საზღვარი, საზღვარსა, საზღვრითა, საზღვარნი, საზღვართა, საზღვართაგან, საზღვართამდე.

ზღუბ ზღუთყერძოსა; ზღუსკიდესა; ზღუსპირი, ზღუსპირსა, ზღუსპირისა; ზღუა, ზღუასა, ზღუსა, ზღუსანი, ზღუთგან, ზღუად, ზღუამდე, ზღუათა.

ზღუდე ზღუდე, ზღუდესა, ზღუდითა, ზღუდენი, ზღუდეთა; სამზღუდე.

თ

თაბუ თავსა.

თამ ათასისთავნი; ასისთავნი; განვითავისუფლენ; განთავისუფლდა; განთავისუფლდეს; განთავისუფლებისათვის; ერისთავი, ერისთავმან, ერისთავსა, ერისთავისა, ერისთავად, ერისთავნი, ერისთავთა, ერისთავთაგან; ერისთავობდა; ერისთავობდა, ერისთავობა, ერისმთავარნი; თავი, თავსა, თავისა, თავისათვის, თავითგან, თავთა; თავისთავი, თავისთავისა, თავისთავითა; თავს-ილევა; თავს-მდებნი; თავისუფალ; თავუანის-მცემლენი; თავუანის-ეცემ, თავუანის-სცემლეს, თავუანის-სცა; თავუანი-სცეს; თავუანის-ეც; თავუანი-სცეს; თუთ; თუთბრძოლა, თუთბრძოლად; თუთმპყრობელი; თუთო, თუთოსათვის; თუთო-თუთო; თუთოეული, თუთოეულისა, თუთოეულად; თუთოსახე; თუსი, თუსმან, თუსსა, თუსისა, თუსისასა, თუსისათა, თუსისა, თუსისათა, თუსისაგან, თუსით, თუსითა, თუსად, თუსნი, თუსთა, თუსთაგან; თუს-თუსსა, თუს-თუსად; მთავარი, მთავარსა, მთავრისა, მთავარნი, მთავართა; მთავრობს, მთავრობდა, მთავრობდეს, მთავრობა, მთავრობასა, მთავრობით; საერისთვოთა, საერისთვოთაგან, საერისთვოსა, საერისთვოსა, საერისთვოთა, საერისთვოთა; უმთავრესისა, ციხისთავი, ციხისთავმან.

თანბ თანა, თანავე.

თარგმან თარგმანი; უთარგმანეს; თარგმანებით.

თავ/თი განთიადისას; ღამის-თევითა.

თეთრ თეთრსა.

თენ განთენდებოდა, განთენა; განთენებამდე.

თეს თესლსა, ნათესავი, ნათესავმან, ნათესავსა, ნათესავისა, ნათესავისაგან, ნათესავითურთ, ნათესავად, ნათესავო, ნათესავნი, ნათესავთა, ნათესავთაგან, ნათესავნო; ნათესაობისათვის.

თიკა თივა.

თიკან თიკანსა.

თიკა თიკისაგან.

თმან/თმინ დავითმინო; დათმენა.

თნ სათნოსა; სათნოება, სათნოებისათვის; სთნავს, სთნდა, სთნდამცა.

თორნა ცხენ-თორნოსანი.

თრეპ/თრი თრევით.

თხნიერ თხნიერ.

თუ თუ, თუმცა; უკუთუ, უკუთუმცა.

I თუბალ დავითუბალი; თუალი, თუალითა, თუალნი, თუალთათა; თუალვით, მიათუალა, მიითუალენ; მიითუალვიდა; მიითუალვად; შეუთუალა; შეთუულილობა; შეთუალულობა.

II თუბალ თუალები, თუალთა.

თუე თუე.

თქუ ალთქმა, ალთქმისა, ალთქმით, ალთქმითა; ალთქმული; ალგითქუ, ალუთქუა, ალ-
მითქუა, ალუთქუ, აღმითქუამს; თქმად; ვთქუ, სთქუ, თქუა, თქუეს, ვთქუა, თქუან;
ითქმის; სახელგანთქმული; შეითქუნეს; წარმოსთქუ, წარმოთქუა, წარმოთქუეს.

თქუან თქუნ; თქუენი, თქუნისა, თქუნისა, თქუნითა, თქუნენი.

I თხარ უთხრობდა, გითხრა, უთხრა, უთხრეს, უთხართ, გითხრა, უთხრა; მოგვ-
თხრობს, მოგითხარ.

II თხარ თხარა; მთხრებლი.

თხეჲ/თხი დაითხია.

თხოვ სთხოვე; ითხოვ, ითხოვდა, ვითხოვე, ითხოვა, ითხოვეს, ითხოვე, ითხოვო,
ითხოვოს, ვითხოვნა; თხოვა; თხოილი; სათხოველი.

თხუნ მთხუნელისა.

ო

ობუნდ იავუნდისა.

ობინთ იაკინთი, იაკინთისა, იაკინთისანი.

ობი იგი, იგიცა, იგინი, იგინიცა.

ივმდ იმედი.

ირემ ირემსა.

ისი ისი.

იწრო შეიწრებულ.

იჲუ იჲუ.

პ

პადრ/პადნ კადნიერ, კადნიერად; იყადრებდა; იყადრა, იყადრეს; კადრებისათჳს.

პაზჲ ჰკაზმიდა; კაზმად; შეკაზმულ.

პატალნიკოს კათალიკოსი, კათალიკოსმან, კათალიკოსსა, კათალიკოსის, კათალიკო-
სისა, კათალიკოსად, კათალიკოსნი, კათალიკოსთა; საკათალიკოსოსა.

პალ დაჰკლეიდეს; ჰკლეიდენ.

პანჯარ კანჯარნი, კანჯართა.

I პარ განცისკრებულსა; კარი, კარსა, კარისასა, კართა, კართამდე; ცისკარი.

II პარ ჰყრა, შეჰყრა.

III პარ კრულ-ყო.

პარამ კარავსა, კარვად.

პატ განკაცნა; დედაკაცი, დედაკაცისა; კაცი, კაცმან, კაცისა, კაცითა, კაცითგან, კა-
ციო, კაცნი, კაცთა, კაცთათა, კაცთაგან; კაცობრივითა; მამაკაცი; მამაკაცობისასა.

პბ კბილი.

პმთ კეთილ, კეთილი, კეთილისა, კეთილითა, კეთილად, კეთილნი, კეთილთა, კეთი-
ლადქსენებლნი; კეთილისყოფელი; კეთილისყოფელისა; კეთილის-უქსენებლო-
ბაჲ, კეთილის-ქსენება; უკეთე; უკეთესი; უკეთურსა; ქმნულ-კეთილა; ქმნილ-კეთი-
ლი; ცხენკეთილობითა.

პმისარ კეისარი, კეისარმან, კეისარსა, კეისრისა, კეისრისამან, კეისრისასა, კეისრისა,
კეისრისაგან.

პმლ დამაკლო; დააკლდეს; დაკლება; დაუკლებელად; აკლონ, გაკლს.

პმრპ კერპნი; კერპთმსახურება; მეკერპისა.

პერძ ზღვსკერძოსა; კერძი, კერძსა; კერძო.

პილ აპკიდა; დამოპკიდნეს; წარგუკიდებოდა.

პილე ზღვსკიდესა; კიდესა.

პითხ აღმოგიკითხავსა; გამოიკითხს; გამოიკითხნეს; განგიკითხოს; კითხვითა; წარი-
კითხეს.

პირ კირითა.

პინხარ კისერსა.

პისპასი სიყისყასითა.

პიცხ კიცხთაგან; კიცხევა.

კლდე კლდე, კლდისანი, კლდით, კლდითა, კლდეთა.

კნელ გარესკნელსა; უკანასკნელთა.

კნინ კნინითა; შეკნინებულნი.

კოშპ კოშკები, კოშკნი, კოშკთა.

კრებ/პრებ უკრებნ; კრება, კრებანი; შეკრიბნა, შეკრიბნეს; შეკრბა, შეკრბეს, შეკრ-
ბიან, შევეკრბეთ, შეკრბენ; შეკრებასა; შეკრებისა; შეკრებულნი; შემოკრიბნა; შე-
მოკრბეს.

კრძალ განეკრძალნეს; განკრძალულად; ეკრძალებოდეთ.

კვრ განაკვრენეს, განკვრდეს.

კუალ კუალსა, კუალსავე; კუალად, კუალადცა; კუალ.

კუამ სარკმელთანი.

კულ კულები.

კუელ სიკუდილი, სიკუდილსა, სიკუდილისა, სიკუდილისაგან, სიკუდილითა, სიკუ-
დილად; მოსიკუდიდ; უკუდავნივე.

კუეთ განიკუეთა; ჰკუეთდა, ჰკუეთა; უკუეთა; მოჰკუეთა; ჩაჰკუეთა.

კუთ საკუთარი.

კურან კურანსა.

კურაპალატ კურაპალატი, კურაპალატმან, კურაპალატისა, კურაპალატისასა; კურა-
პალატობა.

კურთხ კურთხევენ, აკურთხევენ, აკურთხნა, აკურთხენ; კურთხეულ.

კურნ განიკურნოს.

ლ

ლ ლოდინება.

ლალ განლალნები; განლალებულ არიან; სილადე, სილადემან, სილადელ.

ლაშპარ ლაშქარი, ლაშქარმან, ლაშქრისა, ლაშქრითურთ, ლაშქარნი, ლაშქართა,
ლაშქართაგან; ლაშქრობა, ლაშქრობის, ლაშქრობისა.

ლახშარ ლახუარი, ლახუარსა, ლახურისა.

ლევ/ლი განლევს; განილეოდა.

ლერწამ ლერწამი; ლერწმონი.

ლიტრბ ლიტრა.

ლიჰნ ლიჰნით, ლიჰნითა.

ლომ ლომი, ლომმან, ლომსა, ლომისა.

ლოც ილოცა, ილოცეს, ილოცონ; ლოცვა, ლოცვამან, ლოცვისაგან, ლოცვითა.

ლზენ/ლზინ ლზინისა.

მ

მა ამიერ; ამიერიოგან; მაგას, მაგის, მაგით; ამან, ამანეე, ამას, ამასეე, ამის, ამისა, ამისდა, ამისთვის, ამით, ამათ; მან, მანეე, მას, მასეე, მასცა, მის, მისსა, მისგან, მისთვის, მისთვისცა, მისეე, მით, მითცა, მათ; იმიერ; იმას, მათი, მათსა, მათისა, მათით, მათითა, მათითაეე, მათნი, მათთა, მათთან, მათთაგან; მათგანი, მათგანმან, მათგანსა, მათგანნი, მათგანთა, მიერიოგან; მისი, მისიეე, მისმან, მისსა, მისსაეე, მისისა, მისისასა, მისისათა, მისა, მისისა, მისისანი, მისისათა, მისისაგან, მისითა, მისითგან, მისნი, მისთა, მისთასა, მისთათა, მისთა; მისთაგანი.

მაბბრ განამაგრანა; განამაგრანის; განმამაგრეთ; მაგრებდალ; სიმაგრემან, სიმაგრენი, სიმაგრეთა.

მაბრა მაგრა.

მაღლ მაღლი, მაღლისა; მაღლობდა, მაღლობდეს; მაღლობა, მაღლობასა.

მაზრატ მაზრაკითა.

მალ დამალა, დამალეს; დამალენეს; დამალულთა; დასამალაეად; ნამალენი, ნამალეთა; სამალაეად, სამალაეთაგან.

მალი მალეთა.

მაშ ღელისმაშა, მაშა, მამაცა, მამამან, მამასა, მამისა, მამალ, მამათა, მამათაეე; მაშაღდდათა; მამაკაცი; მამაკაცობისასა; მამამთილისა; მამამქუძე, მამამქუძისა; მამისდელისა; მამისმაშა; მამისქმა, მამისქმასა; მამისქმისწული, მამისქმისწულსა, მამისქმისწულად; მამულსა; მამულობა, მამულობით.

მაშრ სიშარნი, სიშარისა.

მაშნ მანდა, მანდით.

მაშრბ მარადის.

მაშრბან მარბანთა.

მართ აღმართ; აღმართა, აღმართენეს; აღმართებულად; გამართებთ; გამომართ; განმართლება; მართალთანი; ამართლა; მართლმადიდებლობასა; მიმართ; მიმართა, მიმართეს, მიმართის; მოღმართ; სამართალი, სამართალად; სიმართლესა, სიმართლით; ღმრთივალმართებულისა; შემმართებელი; წარემართა, წარემართენეს, წარემართოს; წარმოემართა, წარმოემართენეს, წარმოემართენ, წარმოემართებულარს; წალმართ.

მართუნი მართუეთა, მართუეთაგან.

მართო მართო; მართოდ.

მარჩ მარჩბიეად.

მარცხანი მარცხენა, მარცხენასა, მარცხენით.

მარხ დამარხულ; მარხვითა; სამარხავსა.

მარჯუ გამარჯუება; გამარჯუებული, გამარჯუებულნი; განემარჯუებოდა; სიმარჯუე; სიმარჯუთ, სიმარჯუედ; უმარჯუესადრე.

მარჯუანი მარჯუნა, მარჯუნით.

მატ მატა; შემმატებელი; წარმატებასა.

მაშ მაშა.

მაშინ მაშინ, მაშინდა.

მაშელ მაშელსა.

მახუ გამახუე; მახული; მახულისათა, მახულითა; სიმახულითა.

მგელ მგელი, მგელისასა.

მე მე, მემცა, მეცა.

მერმე მერმე; მერმისა;

მეტ ასორმოცდაჩუდმეტე; თექუსმეტისა; თორმეტი, თორმეტნი; თორმეტი ათასი, თორმეტრთა ათასითა; თხუთმეტი, თხუთმეტისა; მეოცდათერთმეტე; მეოცდათექუსმეტე; მეოცდაათოთხმეტე; მეოცდაათორმეტე; მეოცდათრვაშმეტე; მეოცდათხუთმეტე; მეოცდაჩუდმეტე; მეოცდაცაშმეტე; მეოცდაცხრაშმეტე; მეტი; ოცდათხუთმეტი ათასი; სამოცდათორმეტი ათასი; უმეტეს, უმეტესი, უმეტესად, უმეტესნი.

მზა განმზადა; განამზადებდა; განგიმზადოს; განემზადე; განმზადებულმან, განმზადებულად, განმზადებულნი; მზა; იმზადებ.

მზახ მზახებულ იყო.

მზა მზე, მზისა.

მზარ/მზირ მზირნი.

მთა მთა, მთისათა, მთისაგან, მთანი, მთათაგან; მთეულნი, მთეულთა; მთიულეთი, მთიულეთსა.

მთილ მამამთილისა.

მთხუაშვ/მთხვ მიაშხუა; მიმთხუედალ; შეამთხუა; შეემთხუა.

მიზეზ მიზეზ, მიზეზი, მიზეზისათეს; მიზეზობად.

მისხან მისანთა.

მა შეკობა.

მაკვლ დაემკვდრა, დაემკვდრენეს; სამკვლრებელ; სამკვლროსა; უმკვლროქმნილ; უმკვლრო-ყვეს.

მომთ სამოთხისა, სამოთხით.

მონა ჰმონებდეს.

მონაზონ მონაზონი.

მონასტარ მონასტერსა; სამონასტრე.

მონ სამოსელი, სამოსელთა; შესამოსელი.

მრავალ განამრაველნა, განემრაველთ; განმრავლებასა; მრავალი, მრავლითა, მრავალნი, მრავალთა; მრავალმოწყალემან, მრავალმოწყალეებათა; მრავალლონელ; სიმრავლე, სიმრავლემან, სიმრავლესა, სიმრავლისაგან, სიმრავლითა; უმრავლეს, უმრავლესი, უმრავლესნი, უმრავლესთა.

მრგვალ მრგულივ შემოუმრგლო.

მრწმ უმრწმესსა.

მსუმრ მსუმრიად.

მტარ მტერი, მტერსა, მტერისა, მტერისასა, მტერნი, მტერთა, მტერთასა, ემტერებოდა; მტერობა, მტერობისა.

მტაპველ მტკაველი.

მტაცივე განმტაციენეს; დაამტაციენ, დაამტაციეს; დაემტაციოს; მტაცივემა; მტაცივედ, მტაციენი.

მუთაპალ მუთაყალი.

მუშლ ამირმუშლი.

მუნ მუნ, მუნე, მუნით, მუნითცა, მუნითგან.

მურ მურითა; შემურეს.

მუსრ დამოსრენეს; შემუსრა, შემუსრნა, შემუსრეს, შემუსრენეს, შემუსრენეთ; შემუსრევა; შემუსრევისაგან, შემუსრეად.

მუჰარ მუჰარა.

მუშაპ მუშაყ

მუშა მუშკი, მუშკსა.

მუცველ მუცელი.

მუჰალ მუჰლნი.

მუარ სამუაროსა.

მუვლ დამმუვლებდა; მუვლობა, მუვლობასა, მუვლობისათჳს, მუვლობით.

მუვლლ მმუვლისა.

მცენ მოემცნო; გამცენებ, გამცენ, ამცნო; მცენება, მცენებასა, მცენებაჲსა, მცენებათა.

მცირე მცირედ, მცირეთა; მცირედნი, მცირედთა; შემცირებულ.

მძეველ იძეველი, მძეველისათჳს, მძეველად, მძეველთა.

მძიმე დამძიმდა; დაუმძიმდა, სიმძიმე.

მძორ მძორი.

მძუძე მამამძუძე, მამამძუძისა.

მწარე სიმწარისათა.

მწარე/მწირ დამწირა, დამწირნა, დამწირეს, დამწირის; დამწირვა.

მხილ ამხილა, ამხილეს; მხილებასა.

მჳარ მჳარი, მჳარსა, მჳართა.

მჳეველ მჳეველი.

მჳეც მჳეცთა; მჳეცისბუნებისანი.

მჳენე მჳენე, მჳენელ; სიმჳენე, სიმჳენისა, სიმჳენითა.

ნ

ნ გინა.

ნადირ ნადირთა; ნადირობად.

ნაჳ ნაჳე, ნაჳსა, ნაჳითა, ნაჳებითა.

ნაჳარლ ნაჳარლსა.

ნათი განმანათლებელი, განმანათლებელსა; მონათლნა; ნათელი, ნათელსა, ნათლისა, ნათლისაჲსა, ნათლისათა, ნათლისაგან, ნათლითა; ნათელი-ილო.

ნან სინანულითა; შეინანო.

ნატრ ინატრიდეს; ჰნატრიდა.

ნახ გამოიხაზა, გამოიხაზოს, გამოიხაზულად; განახნა; ნახე, ნახონ.

ნელ მინდობილ ვარ; მინდობითა; მისანდობელი; მინდა, გინდა, გუნდა, უნდა, შენდობა, შენდობასა, შენდობისა.

ნებ ნება, ნებასა, ნებითა, ნება-აღსრულებით; მინებ, ინება, ინებეს, ინებო, ინებონ; მნებავს, გნებავს, ჰნებვიდა, ნებვიდა, ენება, გენებოს, ენებოს; უნებელი.

ნელ სულელი.

ნისლ ნისლისაგან.

ნიშ ნიშითა, ნიშები.

ნიჳ მიჳანიჳე, მიჳანიჳე, მიჳანიჳა, ნიჳი, ნიჳსა, ნიჳითა, ნიჳნი.

ნიჳალ ნიჳადნი.

ნუ ნუ, ნუმცა; ნუგეშინი-სცემდა, ნუგეშინის-გეცით, ნუგეშინის-ვეც; ნუგეშინის-ცემულთა; ნუჳჳე; ნულარამცა.

ო

ოღენ ეგეოღენი, ეგეოღენნი; ეგოღენსა; ოღენ, ოღენი; რაოღენი; რაოღენნი, რაოღენიმე, რაოღენთამე.

ოღეს ვეროღეს; ოღეს, ოღესმე.

ოთხ მეოთხე, მეოთხესა; მეორმოცდაოთხე; მეოცდაოთხმეტე; ოთხ, ოთხისა, ოთხნი; ოთხი ათასი; ოთხმოცი ათასი; ოთხფერკი; შუდასოთხმოცი ათასი.

ომ ომი, საომრად.

ომ ასორმოცდაჩხმეტი; თორმეტი; თორმეტნი; თორმეტი ათასი; თორმეტთა ათასითა; მეორე, მეორესა, მეორისა, მეორედ, მეორეთა; მეორმოცდაერთე; მეორმოცდაოთხე; მეორმოცდაორე; მეორმოცდასამე; მეორმოცე; ორ, ორი, ორისა, ორითა, ორად, ორნი, ორნივე, ორთავე, ორთა, ორთავე, ორთანრევე, ორთავე, ორთაგანვე; ორი ათასსა; ორასი ათასი; ორას ათასითა; ორასმეგრვასე!ა; ორასორმოცდაათი, ორასორმოცდაათნი; ორგნითვე, ორგზის; ორმოცდაათი ათასი; ორმოცდაამეთესა, ორმოცდასამი ათასი; ოცდაორისა; სამასორმოცდაათი ათასი; სამოცდათორმეტი ათასი; შუდასორმოცი ათასი.

ომ განოტეს; მეოტი; აოტა, აოტნეს; იოტა, იოტნეს, იოტოს; შეიმეოტნეს.

ომ ოქრო, ოქროსა, ოქროსი, ოქროსათა, ოქროთა, ოქროდ.

ომ ასორმოცდაჩხმეტი; ასოცდაათი ათასი; ასოცდახუთი ათასი; მეორმოცდაერთე; მეორმოცდაოთხე; მეორმოცდაორე; მეორმოცდასამე; მეორმოცე; მეოცდათერთმეტი; მეოცდათექუსმეტი; მეოცდათოთხმეტი; მეოცდათორმეტი; მეოცდათრეამეტი; მეოცდათხუთმეტი; მეოცდაჩხმეტი; მეოცდაცამეტი; მეოცდაოთხმეტი; ოთხმოცი ათასი; ორასორმოცი ათასი; ორასორმოცდაათი, ორასორმოცდაათნი; ორმოცდაათი ათასი; ორმოცდაამეთესა; ოცდაათი ათასი; ოცდათხუთმეტი ათასი; ოცდაორისა; ოცდარვა ათასი; ოცდასამი ათასი; სამასორმოცდაათი ათასი; სამოცი, სამოცისა; სამოცი ათასი; სამოცდათორმეტი ათასი.

ომ ოხა.

ომ არ აღოცრდებოდა; მოუოქრებულად.

3

პ განუპო.

პა პაბ პალატამდე.

პარ პარკით.

პარასამე პარასკევი, პარასკევა.

პასუხ პასუხი, პასუხითა; პასუხ-უგო.

პატიახუ პატიახუსა, პატიახუსნი.

პატივი პატივითა; პატივ-სცემდა, პატივ-სცემდი; პატიოსანი, პატიოსნისა, პატიოსნისასა, პატიოსნისათა, პატიოსანთა.

პატივ დაჰპატიე; პატივი, პატივისა, პატივითა.

პატივამ პატივაჟმან, პატივაჟისა.

პატივამ პატივი.

პატივამ პატივიცაგა.

პილო პილოსა.

I პირ ზღუსპირი, ზღუსპირისა, ზღუსპირისა; პირი, პირსა, პირისაგან, პირითა; პირისპირ; პირუტყუთა, პირუტყუთაცა, მიპირუტყუთამდე.

II პირ გაპირვა.

III პირ პირშო, პირშოსა, პირშონი.

პირველ პირველ, პირველი, პირველსა, პირველისა, პირველითგან, პირველად; პირველსენებულსა; პირველმოწამისა.

პატიახუ პატიახუსა, პატიახუსისა, პატიახუსნი, პატიახუსთა.

პოვე პოვებდეს, პოვა, პოვნა, პოვეს, პოვიან, პოოს, ვპოვოთ, პოვენ, მიპოვნიეს; იპოვებოდა, იპოვა, იპოვოს.

პურ პურობა.

პშარ ალიყრნა; დაიყრა, დაიყრეს, დაეყრა; დაყრობად; დაყრობით; თეთმყყო-
ბელი; მყრობელი; იყრობდა, იყრობდეს, იყრა, იყრნა, ვიყართ, იყართ,
იყრას, ვიყრნეთ; უყრა, უყრის; გიყრიეს, ეყრა; პყრობა; სპყრობილესა;
შეიყრა, შეიყრეს, შეეიყრა, შეიყრან; შეეეყრენ, შეუეყრის, შეეეყრა; შეეე-
რობა; შეეეობილი.

შ

შამ დაჟამება; ჟამი, ჟამსა, ჟამისასა, ჟამისათა, ჟამამდე, ჟამნი, ჟამთა; რაჟამს.

რ

რ განერა, განერე, განვერნეთ.

რბ რა, რაცა, რასა, რასათეს, რად; რათა, რათამცა, რათგან; რაჟთგან; რაოდენი,
რაოდენნი, რაოდენნიმე, რაოდენთამე; რაჟამს.

რბბბბ რაბატსა.

რბმმმმ რამეთუ.

რბბბ სარტყელსა.

რბცც ვარსკულავთ-მრაცხველთა; შერაცხოს; შეურაცხსა, შეურაცხად; შეურაცხება,
შეურაცხებით; შეურაცხ-ჰყოფთ; შეურაცხ-ჰყოფდა; შეურაცხ-გუჩნს.

რბ რბევიად; წინამორბედად.

I რბ რგება; სარგებელი.

II რბ ახალნერგად, ახალნერგნი; დანერგნა.

რბ რელა.

რბმ/რნი შემორეოდა; შერია.

რბმ მეოცდათრვაშეტე; შერესა; ოცდარვა ათასი; რვა, რვანი; რვაასა ათასითა.

რმ გამოგერთო; განერთენ; განრთვად; გაერთენს; მიერთის, მიერთენს; ერთო;
შემოურთვან; შემრთე, შერთენს; შერთო; შერთოს.

რმუ მიაართეს; შეართეს.

რმი მირიდეთ; ირიდებდა; უეურიდა, უეუერიდოთ.

რისხ განრისხნენ; რისხვა, რისხვით; შერისხნა, შერისხნე.

რნიშ რიყე.

რნიცხ ერთრიცხუად, ვარსკულავთ-მრიცხუელთა; რიცხუთ; ურიცხუ, ურიცხუნი.

რომელ აარომელსა, აარომლისა; რომელ, რომელმცა; რომელი, რომელი, რო-
მელი-ესე, რომელი-იგი, რომელმცა, რომელმან, რომელმანცა, რომელსა, რომელ-
საცა, რომლისა, რომლისაგან, რომლისადა, რომლისათეს, რომლისათესცა, რომ-
ლითა, რომელნი, რომელნი-ეგე, რომელნი-ესე, რომელნი-იგი, რომელთა, რომელ-
თა-იგი, რომელთადა, რომელთაგან, რომელნიმე, რომელთამე.

რულ მორულებასა.

რჰა რჰა, რჰანი.

რჰუ დაარჰუა, დაარჰუეს, დაარჰუ; მრჰუა, რჰუა, რჰუეს, არჰუა, რჰუა; რჰვან,
ერჰუა.

რლუ დაირლუეს, დაირლუენ; არლუენ.

რლუნ რლუნითა.

რსუნ განრყუნას, განრყუნეს, განერყუნა; განრყუნელი იყო; განრყუნელი.

რჩ დაემორჩილნეს, დაემორჩილნით; ერჩდა, ერჩდეს, ვერჩდე, ერჩდეს; ჰმორჩი-
ლობდეს, მორჩილობდეს.

რჩეპ/რჩი აღირჩევედეს, აღირჩია; გამორჩიე; გამორჩეული; დარჩეული, შირჩენია, რჩეული, რჩეულითა, რჩეულნი, რჩეულთა; ურჩეულესი.

რცხუ არცხუნე.

რწამ მორწმუნე; რწამს, პრწამს, რწმენეს; სარწმუნო; სარწმუნოება, სარწმუნოებასა, სარწმუნოებითა, სარწმუნოებად; ურწმუნო, ურწმუნოს, ურწმუნოთა; ურწმუნოებისაგან.

ს

საბრ საბრითა.

სადა არასადა; სადა, სადათ, სადა-იგი, სადაცა.

სამ ვესაე, ესაე, ესეიდეს; სასოსა; სასოება, სასოებითა.

სამ მეორმოცდასამე; მეოცდაცამეტე; მესამისისა; მესამე, მესამესა, მესამედ; ოცდასამი ათასი; სამ, სამი, სამის, სამისა, სამითა, სამად, სამნი, სამნივე, სამთა, სამთავე; სამი ათასი, სამ-სამი, სამასითა, სამასნი; სამასი ათასი, სამასორმოცდაათი ათასი; სამგზის; სამება, სამებისა; სანზლულე; სამოცი, სამოცისა; სამოცი ათასი; სამოცდათორმეტი ათასი; სამშაბითი.

სამხნარ სამხრით; სამხრეთი; სამხრითი.

სარ ისარი, ისარმან, ისარსა, ისრისაგან, ისრითა; სროლად.

სასტიკა სასტიკად.

სატლ სატლითა.

საფირონ საფირონი.

სახ ეკრბთსახურება; მსახურ, მსახურნი, მსახურთა; მსახურებდეს, მსახურებლით, მსახურებდეს; მსახურება; მსახურებისა, მსახურებისათეს, მსახურებად; სამსახურებელად. სამსახურებელნი; ღმრთისმსახური, ღმრთისმსახურთა; ცეცხლისმსახურ, ცეცხლისმსახურნი, ცეცხლისმსახურთა; ცეცხლისმსახურება, ცეცხლისმსახურებასა; ჭუარისმსახურთა, ჭუარისმსახურთანი, ჭუარისმსახურთათეს.

სახე ესრესახედ; თუთოსახე; სახე, სახითა.

სახლ სახლი, სახლსა, სახლისა, სახლისაგან, სახლად.

საჯ დაჯუსაჯნეს, დამსაჯე; სასჯელისა; სჯული, სჯულსა. სჯულისა, სჯულისათეს; უმსჯაერობასა; უსჯულო, უსჯულოება.

სამ ასმინის; ისმინა, ისმინეთ, ისმინნი; უსმენს; ისმა; გესმის, გესმა, გესმეს, ასნიეს, გუასმიეს, გასმიანა; სმენითა.

სენ სენიკა, სენითა.

სერ სერობად.

სეფე სეფეწული.

სიბელ სიგელნი.

სიონ სიონი, სიონისა.

სისხლ სისხლი, სისხლსა, სისხლისა, სისხლისათა, სისხლისათეს, სისხლითა, სისხლთა.

სიძე სიძე, სიძემან.

სპარამან სპარამანგი.

სპორა სპორეთაგან.

სპა სპა, სპამან, სპასა, სპისა, სპოთა, სპანი, სპათა, სპათასა, სპათათა, სპათაგან; სპათაგანი.

სპარს სპარსთაგანი.

სპასალარ სპასალარი, სპასალარმან, სპასალარნი. სპასალართა.

სპასპეტ სპასპეტი, სპასპეტმან, სპასპეტსა, სპასპეტისა.

სპეტაბა სპეტაკითა.

სრულ აღასრულებდის, აღასრულა, აღასრულნა, აღასრულნეს, აღასრულო, აღვასრულოთ, აღმისრულებდის, აღმისრულებია; აღუსრულა; აღესრულა, აღესრულოს; აღსრულებსა, აღსრულებად, აღსრულებადმდე; განესრულნა, განესრულნეს; განსრულებასა; დასრულდა; დაუსრულებელსა, დაუსრულებელისა; ნება-აღსრულე-ბით; სისრულე; სრული, სრულსა, სრულითა, სრულთა, სრულიად.

სტამრა სტაკრა, სტავრები.

სტუმარ სტუმრობა.

სუ გაშოესუა; დაესუ, დასუა, დასუეს; დაისუა; ესუა; შესუა.

სუარ აღმოსრვილი.

სუბუა აღმისუბუქნეს; სუბუქად.

სუნ განისუნენს, განვისუნენო; განსუნენებითა.

სუმა სუეტი.

I სულ სული; სულგრძელად; სულიერი; შესულბეს.

II სულ სულნელი.

სურ სურვიელ.

სუაპ დაისწავლეს; დღესასწაულსა, დღესასწაულთასა; სასწაული, სასწაულები; სასწაულნი; ასწავებდა; ისწავოს; ისწავლიდა; სწავლასა, სწავლისა.

სუარ შეესწრა.

სუორ სწორ, სწორად.

სურაპ გამოისწრაფე; მსწრაფლ; ისწრაფოს; სწრაფით.

სხ განასხნა; დაესხენ, დასხნა, დასხნეს; დაასხეს; დაისხნეს; დაესხმის, დაესხა; ისხმოდეს; გასხენ, ასხენ, ესხნეს; შეასხმოდეს, შეასხეს.

სხად დასხდებოდეს, დასხდეს; მსხდომარე, მსხდომარეთა; სხენანა, ისხდა, სხდეთ.

სხუ სიმსხო.

სხუა სხუა, სხუამან, სხუასა, სხუსა, სხუად, სხუანი, სხუათა, სხუათაჲ.

ტ

ტაიპ ტაიპი, ტაიქსა, ტაიქისა, ტაიქები.

I ტან გამოიტანნა, გამოიტანნის, გამოიტანოს; შეიტანნეს; წარატანა; წარიტანა, წარიტანა, წარიტანნეს.

II ტან ტანისა.

ტანჯ სატანჯველსა, სატანჯველთა.

ტაძარ ტაძრები, ტაძარნი; ტაძრეულისა, ტაძრეულთა.

ტავ განუტევენ, განუტევა, განუტევნა, განუტევენ, განუტევენთ, განუტევენენ, განუტეობია; განტევება, განტევებისათჳს; განტევებულთა, განტეობილთაგან; დაუტევა; დაუტევნა, დაუტევეთ, დაუტევეს, დაუტევენეს, დაუტეონ, დაატეობინა; დაუტეობ, დაუტეობთ, დაუტეობდენ, დაგიტეობიეს, დაგიტეობია, დაუტეობია; დატეეება, დატეეებისათჳს, დატეობისათჳს; მიეტევა, მიეტევენეს; შეუტევა; ძუძუძე, ძუძუძესა.

ტეხ განტეხნეს, განსტეხო.

ტილის ტილისმი.

ტირ ტირილისა.

ტომ ტომებით.

ტრისმეჯისტონი ტრისმეჯისტონის.

ტრფ ტრფიალ.

ტვრთ სატვრთავსა.

ტვაზ ტვაგი, ტვავისა, ტვავისანი.

ტვა ტვა, ტვათა, ტვათაგან.

ტვაზ იტვაზდეს.

I ტვუ გულისსიტყვა; მეტყუელი; პირუტყუთა; პირუტყუთაცა, მიპირუტყუთამდე; იტყუს, იტყვთ, ვიტყოდით, იტყოდეს, იტყოდე, იტყოდის; გეტყუ, ეტყუს. ეტყოდა; სიტყუა, სიტყუასა, სიტყუთა, სიტყუად; ღმრთიეგამომეტყუელისა; ღმრთის-მეტყუელისათა; წინასწარმეტყუელისა.

II ტვუ წარიტყუა.

ტვუე ტვუე, ტვუსა, ტვუედ. ტვუენი, ტვუეთა, ტვუეთასა; ტვუეობასა, ტვუეობისა, ტვუეობისაგან; ტვუექმნილ; ტვუე-ჰყოფდენ, ტვუე-ყენა, ტვუე-ყენეს.

ტვუენ მოტყუენა, მოტყუენეს, მოტყუენვად, მტყუენაენი; მტყუენველთა; ნატყუენა-ვი, ნატყუენავისა; სტყუენვიდის, ტყუენვად; წარმოტყუენა, წარმოტყუენნა, წარ-მოტყუენეს, წარმოტყუენენეს; წარტყუენეს, წარტყუენნა; წარტყუენვად; წარტყუ-ენულ, წარტყუენულისა, წარტყუენველად.

უ

უარ უარ-ყო.

უანბ უანა, უანას, უანათ, უანასკნელთა.

უაუე ნუუუე, უაეთუ, უაეთუმცა, უაუე.

უაუნ საუუენო, საუუენოსა, უუენისამდე.

ურ მოურავ, მოურავი; იურვოდა, იურვა.

უბაპან უბეპან.

უგ განათავისუფლენ, განათავისუფლდა, განათავისუფლდეს; განათავისუფლებისათეს; დედოფალი, დედოფალმან, დედოფლისა; მეუფე; მეფე, მეფემან, მეფესა, მეფის, მეფისა, მეფისასა, მეფისა, მეფისათა, მეფისითგან, მეფისა, მეფისამდე, მეფისანი, მეფისათა, მეფე, მეფეო, მეფენი, მეფეთა, მეფეთანი, მეფეთასა, მეფეთაგან; მე-ფე-მყო; მეფობდა, მეფობდეს; მეფობა, მეფობასა, მეფობისა; მფლოპელი; სამე-ფო, სამეფოსა; სასუფეველი, სასუფეველსა; სოფელი, სოფელსა, სოფლისა, სოფ-ლისანი, სოფლები, სოფლებით; სუფევისა, სუფევად; უფალ, უფალმან, უფალსა, უფლისა, უფლისამან; უფალი; უფალ-ყო; ეუფლა.

უცხო უცხოსა, უცხოთა.

უწყ აუწყა, აუწყეს, გაუწყო, ვაუწყოთ, მაუწყონ; უწყი, უწყია, უწყის, უწყით-აუწყოდე, უწყოდის.

ფ

ფალ დაჰლა, დაჰლნა, დაჰვლენით, დაჰვლეს, დაჰვლნეს, დაჰფალ, დაჰცლენ, დაეფლა; საფლავი, საფლავსა; ჰვლვიდეს; ეფლა.

ფანდბა ფანდაკითა.

ფარ დაჰფარავს; დაჰფარულად; მფარველი; ფარი, ფარსა; ჰფარავს; უფარა; ფარუ-ლად.

ფართ განაფართა.

ფერდ ფერდსა.

- ფერკ ოთხფერკი; ფერკი, ფერკნი, ფერკთა.
- ფილოსოფოსი ფილოსოფოსთა.
- ფირბაზ დირტუად.
- ფიც ღიცი, ფიციოთ, ფიციოთა.
- ფიცარ თიცარი.
- ფიცხ სიფიხელითა; ფიცხელი, ფიცხელნი.
- ფონ ფონი, ფონსა.
- ფრ უფროს, უფროსი, უფროსმან; ფრიად.
- ფრან/ფრინ აფრენა; მფრინველთა.
- ფრთა ფრთენი, ფრთეთა.
- ფს ფსლითა.
- ფუძე საფუძველი.

ჟ

- ჟაქებ; ჟება, ჟებასა.
- ჟაღებ ჟაღაგი, ჟაღამან; უჟაღაგა; ჟაღაგებასა.
- ჟალ ქალი, ჟალისა, ჟალნი; ჟალწული, ჟალწულნი.
- ჟალბა ქალაქი, ქალაქსა, ქალაქისა, ქალაქისამან, ქალაქისად, ქალაქისანი, ქალაქისათა, ქალაქისაგან, ქალაქით, ქალაქად, ქალაქები, ქალაქნი, ქალაქთა, ქალაქთაგან; ციხე-ქალაქი, ციხე-ქალაქსა, ციხე-ქალაქნი.
- ჟარ განმაქარებულად; განაქარენეს; განქარდეს; განქარებებასა.
- ჟარბუ ქარაფსა, ქარაფისა, ქარაფნი, ქარაფთანი.
- ჟართ ქართულად.
- ჟარბა ქარბა.
- ჟავ გაიქვა; მიიქვა, მიიქცეს; მიექვა; მოქცეულ ვართ, მოქცეულ იყო; მოქცევა; მოქცევისასა; უქუნოქცეს; ქცევისაგან; ქცევისათუს, ქცეულ; შემოიქვა, შემოივიქცე; შემოქცეულ არს; შევექცე; შეიქვა, შეიქცეს.
- ჟვა ქვა, ქვითა, ქვად, ქვითანი.
- ჟმ მოქმედნი; ნაქმარსა; ნაქმარისათუს, ნაქმართა; საქმე, საქმესა, საქმისა, საქმითა, საქმედ, საქმენი, საქმეთაგან; ტყუექმნილ; კმნა, კმნა, კმნეს; იქმნ, ექმნა; იქმნეზის. იქმნა, იქმნადა, იქმნეს, იქმნეს, იქმნენით, იქმნის, იქმნეს, იქმნას, ვიქმნეთ, კმნილ ხარ, კმნილ არს, კმნილ იყო; ექმნებთან, ექმნა, გექმნეს, ექმნის, ექმნეს; კმნად; უმკვდროქმნილ, კმნილსა; კმნულსა; კმნულ-კეთილი, კმნილ-კეთილი; შემოქმედსა; შექმნა, შეექმნათ, შეექმნა; შეიქმნა, შეიქმნას; ძვრისმოქმედნი.
- ჟმარ კმარი, კმარმან, კმარისა.
- ჟორ ქორი, ქორმან, ქორსა, ქორისა.
- ჟორწილ ქორწილი.
- ჟრისტმა საქრისტინანო, საქრისტინოსა; ქრისტე, ქრისტესა, ქრისტეს, ქრისტესი, ქრისტესსა, ქრისტესისა, ქრისტესითა, ქრისტესნი, ქრისტესთუს; ქრისტესმიერნი; ქრისტინანედ, ქრისტინანენი, ქრისტინანეთა, ქრისტინანეთასა, ქრისტინანეთაგან.
- ჟუ გაქუს, მქონდა, აქუნდა, ჰქონდა, ჰქონდამცა, აქუნდეს, ჰქონდეს, გაქუნდეს, გქონდეს, გუაქუნდეს, აქუნდეს; გამოაქუს; საქონელი, საქონელისა; წარჰქონდეს.
- ჟუაბ ჰუაბად, ჰუაბებით.
- ჟულ ჰუნდი.
- ჟუე ჰუე; ჰუეითი, ჰუეითნი, ჰუეითთა; ჰუემონი; ჰუემოთი; ჰუეშე.

აჟელ ქუელი.

აჟრიჰ დაქურიეებულ იყო.

აჟრცნიჰ ქურციკთა.

აჟხ ქუხილისა.

ღ

ღ აელი; აღება; აღილო, აღილეს, აღილე, აღილის; აღელებოდა; გამოიღეს. გამოღებად; განილო; მიიღებდეს, მიილო, მიილეს, მიილე, მიილეთ; მოგუელი; ნათელილო; უქმული; უქმობებად; უქმობებული; წარმოილო, წარმოილეს; წარიღებდეს, წარილო, წარილეს, წარილოს; წაღებისა, წაღებად.

ღაღ მღღელი, მღღელმან, მღღელსა, მღღელი, მღღელნი, მღღელთა, მღღელთასა; მღღელობდა.

ღაღარ ლაღარმან, ლაღრობა.

ღაღო ლაღოთა.

ღამე დაღამდა; ღამე; ღამესა; ღამის-თევითა.

ღირ ღირს, ღირს-ყვენ, ღირს ვიყვენით.

ღმერთი განღმერთობად; საღმერთმან; ღმერთი, ღმერთმან, ღმერთსა. ღმრთისა, ღმრთისასა, ღმრთისათა, ღმრთისა, ღმრთისანი, ღმრთისათა, ღმრთისაგან, ღმერთად, ღმრთად; ღმრთივალმართებულისა; ღმრთივგამომეტყუელისა; ღმრთივგანბრძნობილისანი; ღმრთისამიერნი; ღმრთისმეტყუელისათა; ღმრთისმეცნიერმან; ღმრთისმოყუარისა; ღმრთისმოყუარებასა; ღმრთისმსახური, ღმრთისმსახურთა; ღმრთისმშობელისა, ღმრთისმშობელისასა.

ღონე მრავალღონედ; უღონობით; ღონესა.

ღრმ ღრეთა.

ღრმბ სიღრმედ.

ღჰმ განიღჰა; მღჰმართასა.

ღჰმწ იღჰწის, იღჰწე; ღჰწლნი.

ყ

II შამ გამოიყვანა, გამოიყვანეს; თანაჰყვებოდა; მიიყვანა, მიიყვანა; მომიყვანებთან; მოყვანება, მოყვანებად; ყვეს, ჰყვეს; შემოჰყვა; შეჰყვეს; შეყოლა; წარმოიყვანა, წარმოიყვანა; წარმოიყვანებად; წარიყვანებდენ, წარიყვანა, წარიყვანეს, წარიყვანეს; წარჰყვეს, წარჰყვე.

II შამ აზნაურ-ყენა; ამბორს-ყყო; ბორბორს-ყოფად; ჯამონაყოფი; გაზყო; გაზყენა; განყო, განყოვეს, განყოვე, განყოვენი, განყოვენი; განიყენეს; განყოფილო, აუღის-ხმისყოფილო; გულისხმა-ყო; დაყოვეს; დაყოვენეს, დამყოფიანი; ექსორია-ყოვეს, თანამავალ-მეყოვენი; კეთილისყოფილო, კეთილისყოფელისა; მეფე-ყო; მყოფსა, მყოფნი; საყოფილო, საყოფელად, საყოფელთაგან; ტყუე-ჰყოფდენ, ტყუე-ყენა; ტყუე-ყვეს; უარყო; უმკვდრო-ყვეს; უფალ-ყო; ღირს-ყვენ; ღირს-ვიყვენი; ჰყოფენ, ვჰაე, ჰჰაე, ყო, ყვეს, ყვიანი, ვყო, ჰყო, ყოს, ვყოთ; უყოფდეს, უყო; იჰაე, იყო, იყენეს, იჰაენ, იყენით, იყვის, იყვიანი, ვიყო, იყოს, იყვენენ, ყოფილ არს; ყოფა, ყოფად; შემწე-მეყო, შეტურაცხ-ჰყოფთ, შეტურაცხ-ჰყოფდა; ჩაჰყო; ძიებ-ყო; წარჩინებულ-ყენა; წყალობა-ყო, წყალობა-ყოს; კმა-ყო; კმა-გიყო, კმა-უყო; ჰერ-იყო; ჰერ-იყოს.

ჰანა თაყუანისმცემელი; თაყუანის-ვსცემ; თაყუანის-სცემდეს, თაყუანი-სცა; თაყუანი-სცეს, თაყუანი-ეც, თაყუანი-სცეს; ქუეყანა, ქუეყანასა, ქუეყანისა, ქუეყანისამან, ქუეყანისანი, ქუეყანისაგან, ქუეყანანი, ქუეყანათა.

ჰარ აღმოყარა; აღიყარა, აღიყარნეს; აიყარა; განიყარნეს; დაუყარა; აყრიდეს; შეყყარნეს; შეყარასა; ჩაყყრიდეს.

ჰან დაყენეს; დაიყენა; აყენებთ, აყენებდა, აყენებდეს; შეყენება.

ჰივ ყივილი.

ჰოვ მყოვარ.

ჰოველ ყოველი, ყოველივე, ყოველმან, ყოველსა, ყოველისა, ყოველისამან, ყოველისასა, ყოველისათ, ყოველისათეს, ყოველითა, ყოველითავე, ყოველად, ყოველადვე, ყოველნი, ყოველთა, ყოველთამცა, ყოველთასა.

ჰორან ყორანნი.

ჰრმა სიყრმისავე; ყმაწურილისა, ყმაწურილთა; ყრმა, ყრმისა.

ჰრუ ყრუ, ყრუმან, ყრუ, ყრუსა, ყრუსისასა.

ჰჰრ საყრსა.

ჰჰჰ ყუავე, ყუავემან, ყუავესა, ყუავეისა, ყუავეთა.

ჰჰარ დაემოყურა, ვეცხლისმოყურარე; მოყურარე; მოყურარეთა; ემოყურებოდი, ჰმოყურებდა; საყურარლისასა; სიყურარული; სიყურარულსა, სიყურარულისა, სიყურარულისათეს, სიყურარულითა; ღმრთისმოყურებასა; შეიყურარა; შეუყურარდა; შეყურარებულთა.

ჰჰჰ მოყუასა, მოყუსისა, მოყუსითურთ, მოყუსათა.

ჰჰედრ მაყუედრებულად; აყუედრებდა; ყუედრებდა.

ჰჰედ საყდარსა, საყდრისანი, საყდარნი, საყდართა, საყდართავე; საყუედელი.

ჰჰრ ყურითა.

შ

შაბათი სამშაბათთა, ხუთშაბათთა.

შალ დაუშლიდეს; შემშლელი, შემშლელი.

შავ მშობელი, მშობელი, მშობელთა; ნაშობთა; პირმშო, პირმშოსა, პირმშონი; ღმრთისმშობელისა, ღმრთისმშობელისასა; შვილი, შვილსა, შვილის, შვილისათეს, შვილითი, შვილად, შვილნი, შვილთა, შვილთაგან, შვილთამდე; შვა, გუშვენეს; უშვნა; შობასა.

შეთ დაარჩინეს; დარჩა, დარჩეს, დარჩომილ იყო, დარჩომილ იყვნეს; დაგურჩეს; დაურჩეს, დარჩომოდეს.

I შენ შენ, შენვე, შენ, შენვე, შენსა, შენგან; შენდა, შენდავე, შენთეს, შენი, შენმან, შენსა, შენისა, შენისამან, შენისასა, შენისა, შენისათა, შენისად, შენისათეს, შენითა, შენდა, შენნი, შენთა, შენთათ, შენთაგან; შენთაგანი, შენთაგანმან; შენკერძნი.

II შენ აშენებდა, აღაშენებდა, აღაშენა, აღაშენნა, აღაშენეს, აღაშენიან, აღაშენოს, აღაშენა, აღაშენნეს; აღაშენენ; აღაშენება; აღაშენებულსა; აშენდებოდა; დავეშენებ; მაშენებელი, მაშენებელი; ნაშენები, ნაშენებსა, ნაშენებითა; აშენებდა; შენება, შენებასა, შენებად; შენებულისა.

შივა შივა.

შინ ნუგეშინის-სცემდა, ნუგეშინის-გეცით, ნუგეშინის-ვეც; ნუგეშინისმცემელთა; საშინელი, საშინელითა; უსაშინელეს; შეშინდეს; შეუშინდა; შეშინებულ; მეშინის, ეშინოდა.

ზინა ზინა.

ზიშ უშიშ, უშიში, უშიშად, უშიშდმცა; შიში, შიშმან, შიშსა, შიშისაგან.

ზორ განგეშორა, განგეშორნეს; განშორებად; შორის, შორისმცა, შორსვე.

ზრებ/ზრებ დაშრიტო; უშრეტსა.

ზვლ ასორმოცდაჩვდმეტი; მეოცდაჩვდმეტი; მეშვდესა; შვლ, შვდსა, შვდისა, შვდნი, შვდთა; შვდასორთხმოცი ათასი; შვდასორმოცი ათასი; შვდეული, შვდეულისათს.

I ზუ შევშენეს.

II ზუ განშენებულ; სიშენიერე, სიშენიერისა; უშენიერეს; უშერი; შეენიერი; შეენიერება, შეენიერებასა; შეენის.

III ზუ შეება.

ზუბ შუა; შუადღემდე; შუამდგომელ, შუამდგომელად.

ზუელ შუელა, შუელისათს, შუელად.

ზუარ დამაშურალ.

ზურ შური, შურმან, შურითა; შურ-ვიგემცა; შურის-გებისათს.

ზულ შულლი.

ზფოთ უშფოთველად; შფოთი, შფოთსა, შფოთისა, შფოთითა, შფოთნი.

ჩ

ჩაბალებ ჩაბალახი, ჩაბალახსა; ჩაქუ-ჩაბალახოსანი.

ჩამ ჩემ, ჩემგან, ჩემდა, ჩემი, ჩემიცა, ჩემმან, ჩემსა, ჩემისა, ჩემისასა, ჩემისათა, ჩემისად, ჩემისა, ჩემისანი, ჩემისაგან, ჩემითა, ჩემდა, ჩემნი, ჩემთა, ჩემთამან, ჩემთაგან.

ჩამ/ჩინ გამოაჩინა, გამოაჩინა; გამოჩნდა, გამოჩნდეს, გამოჩნილ იყო, გამოჩინებულ იყო; გამოჩინებად; განაჩინა; შეურაცხ-გუჯნს; შეჩნილ; მიჩნს; აჩინეს; უჩინეს; ჩინება; წარჩინებულ, წარჩინებულის, წარჩინებულნი, წარჩინებულთა; წარჩინებულ-ყენა.

ჩამაშ დაჩეჩქული.

ჩრდ არდილსა; ჩრდილო, ჩრდილოსა, ჩრდილოთ, ჩრდილონი.

ჩუბინ ჩუბინი, ჩუბინმან, ჩუბინსა, ჩუბინისაგან.

I ჩუან ჩუენ, ჩუენგან, ჩუენდა, ჩუენთს, ჩუენი, ჩუენმან, ჩუენსა, ჩუენისა, ჩუენისანი, ჩუენისათა, ჩუენისათს, ჩუენითა, ჩუენდა, ჩუენნი, ჩუენთა, ჩუენთასა, ჩუენთანი, ჩუენთაგან, ჩუენთაებრ, ჩუენთათს; ჩუენგანი; ჩუენთაგანი, ჩუენთაგანისა.

II ჩუან აჩუენებდა, აჩუენე; მიჩუენოთ; ეჩუენა; ჩუენება, ჩუენებასა.

ჩუანვ/ჩვ ჩუეულბეხაებრ.

ც

I ც ადგილ-სცა, გასცა, გზა-ეც, გზა-სცეს; დასცა; დაცემ; დაეც, დასცა, დასცენს, დაეც, დასცენ, დასცენნ, დაგიცემიან, დაეცენს, დაეცა; დაეცემოდა, დაეცა, დაეცენ; დაცემა, დაცემულ, დაცემულსა; თაყუანისმცემლნი, თაყუანის-ვეცემ; თაყუანის-სცემლეს, თაყუანი-სცა; თაყუანი-სცეს, თაყუანი-ეც, თაყუანის-სცეს; მისცემდეს; მიეცა; მიეცემის, მიეცა, მიეცეს, მოეცემა, მოეცემულ ხარ, მოეცემულ არს, მოეცემულ იყვნეს; მოეცემული; ნუგეშინი-სცემდა, ნუგეშინი-გეცით, ნუგეშინის-ვეც; ნუგეშინისცემულთა; პატივ-სცემდა, პატივ-სცემდი; უეცმოსცა; უეც-

მოგუეც; უკუეცმისათუს; სცა, სცნა, სცეს, ეცის; წარმოსცა, წარმოეცა; წარსცა, წარეცით, წარსცეს, წარეცე, წარსცენ.

II ც იცი, იცის, ვიცით, იციან, იცოდეს, იცოდეთ; უმეცარნი, უმეცრებამან.

III ც მოხუცებული, მოხუცებულმან, მოხუცებულნი, მოხუცებულა; საუხუცესოდ.

ცა განცისკრებულსა; ცისა, ცისასა, ცისანი, ცად; ცისკარი.

ცად გამოცდელი; გამოცდილნი, გამოცდილთა; გამოცდილება; განსაცდელი, განსაცდელნი; დაეცადნეს, დაეცადენით; დააცადოს; დაჯუაცადენ.

ცამ დასცევ; დაიცვენ, დაიცენა, დაიცენეს; დაცულ ვარ, დაცულ იყო; დაცვისათუს; უმცველოთა; ცვისათუს.

ცალ უცალო; უცალებანი; იცალოს.

ცან მეცნიერნი; უცნაურად; ღმრთისმეცნიერმან; ცნა, ცნეს, ცენა; მცნობ; იცნა; იცნობებოდა.

ცარ ნაცარსა.

ცათ მაცთური, მაცთურსა; საცთური, საცთურისაგან; საცთურითა; საცთურებისასა.

ციცხლ ცეცხლებრ, ცეცხლი, ცეცხლსა, ცეცხლისა, ცეცხლისასა, ცეცხლისანი, ცეცხლითა; ცეცხლისმსახურ, ცეცხლისმსახურნი, ცეცხლისმსახურთა; ცეცხლისმსახურება, ცეცხლისმსახურებასა.

ცივლ გარდაიცვალნეს, გარდაცვალებულ იყო; გარდაცვალებულნი; გაუცვალა; მივიცვალეზი, მივიცვალეზით, მიიცივალო, მიიცივალნეს; ნაცვალი, ნაცვლად; შეუცვალეზლად; შეიცივალნეს; სცვალნა.

ცილ აცილობს.

ცინ საცინელ.

ციქუ მოციქული, მოციქულმან, მოციქულსა, მოციქულითა, მოციქულნი, მოციქულთა, მოციქულთად; მოციქულობა.

ციხე ნაცხარსა; ციხე, ციხესა, ციხით, ციხენი, ციხეთა; ციხე-ქალაქი, ციხე-ქალაქსა, ციხე-ქალაქნი; ციხისთავი; ციხისთავმან.

ციოდ შეცოდებათა; ცოდვა, ცოდვისაგან, ცოდვითა, ცოდვანი, ცოდვათა, ცოდვათაგან; ცოდვილი, ცოდვილნი.

ციოლ უცოლო; ცოლი, ცოლმან, ცოლსა, ცოლისა, ცოლისასა, ცოლისათა, ცოლისაგან. ცოლად, ცოლებითურთ, ცოლნი, ცოლთა; ცოლებად; ცოლისმძოა.

ციცხლ სიცოცხლესა; ციცხალ, ციცხალი, ციცხლისა; ციცხლებით.

ცრემლ ცრემლითა.

ცრუ განცრუვდესა; სიცრუვისასა, სიცრუვისაგან; ცრუ.

ცუ ჭუარცმული, ჭუარცმულისა; ჭუარს-ვეცუ.

ცულ ცულ, ცულად.

ცხალ გამოაცხადებენ; გამოუცხადა; გამოცხადებასა, გამოცხადებად; განაცხადებდა, განაცხადა; განაცხადებულად; ცხადად.

ცხენ ცხენი, ცხენსა, ცხენისაგან, ცხენთა; ცხენ-თორნოსანნი; ცხენკეთილობითა.

ცხვრ განსაცხრომელი, განცხრომა, განცხრომითა; დავაცხროთ; დასცხვოთ.

ცხომ საცხოვარნი; ცხოვართა, ცხოვართათუს; ცხოველისა, ცხოველნი; ვაცხოვნენ; ცხოვნდებოდა, ცხოვნდებოდეს, ცხოვნდი; ცხოვრება, ცხოვრებასა, ცხოვრებისა, ცხოვრებისასა, ცხოვრებად; ცხუარი.

ცხრა მეოცდაცხრამეტე.

ძ

ძაბ საძაგელ.

ძაპ ისიძვა; სიძვისათუს.

I ძალ განაძლიერებდა, განაძლიერა; განეძლიერდები, განეძლიერდებიან, ვანაძლიერდა, ვანაძლიერდით, ვანაძლიერდეს, ვანაძლიერდენ, ვანაძლიერებულ იყვები; დასაძლიერე; დიდძალი; მოუძღურდით, მოუძღურებდამდე; მძაფრი, მძლავრი, მძლავრად; ემძლავრებოდეს; მძლავრებისაგან, მძლავრებისათუს, მძლავრობით; მძლე, მძლედ, მძლენი; უძლეველ, უძლეველო; უძლიერესი; უძღურნი, უძღურთა; შემძლებელ; შეუძლებდა, შეუძლებდეს, შეუძლო, შეუძლეს, შეუძლოს; ძალი, ძალსა, ძალისა, ძალითავე, ძალად, ძალნი; ძალ-გიც, ძალ-უც, ძალ-მედეა, ძალ-განდვა; უძლებდეს, უძლო, უძლეს, ეძლო; სძლევს, სძლევდა, გუძლევდენ, ესძლე, გძლო, სძლო, ესძლეთ, სძლეს, სძლის, სძლიან, ესძლო, გუძლოს, ესძლოთ, ესძლიოთ; ვიძლიენეთ, იძლიენენ; ძლევა, ძლევასა, ძლევიითა; ძლიერ, ძლიერი, ძლიერათა, ძლიერად, ძლიერნი; ძლიერებითა, ძლიერებისა.

ძლივ/ძლი აძლევდა.

ძარ აღძვრა, განძრა; იძრვისთა; შეიძრა; იძრვოდა, იძრვოდეს.

ძაღლ ძაღლისა.

ძახ სახელი, სახელსა, სახელისათუს, სახელით, სახელითა; სახელგანთქმული; სახელედვა; სახელ-დებით.

ძე უძეო, ძევე, ძემან, ძესა, ძისა, ძისასა, ძისა, ძისანი, ძისა, ძედ, ძენი, ძეთა; ძეწული.

ძელ ძელი, ძელსა, ძელისა.

ძელ უძლებისა.

ძელუ მოძღუარი, მოძღუარმან, მოძღუარსა, მოძღურისა; წარუძღუა; წინამძღუარ; წინამძღუარი, წინამძღუარად; წინამძღურებითა; წინამძღურობა, წინამძღურობითა.

ძი ეძებნეთ, ეძებნოთ; ძებნად; ვიძიე, იძიეს, ვიძიო, ვიძიოთ; ევიძებ, ევიძებ, ევიძებთ, ევიძებდეს, ევიძებდეთ, ევიძებდენ; ძიება-ყოს.

ძილ ძილსავე.

ძეხ ღედისძმა, ღედისძმამან, ღედისძმასა, ღედისძმისა, ღედისძმისასა, მამისძმა, მამისძმასა; მამისძმისწული, მამისძმისწულსა, მამისძმისწულად; ცოლისძმათა; ძმა, ძმასა, ძმისა; ძმად, ძმაო, ძმანი, ძმათა; ძმისწული, ძმისწულსა, ძმისწულნი.

ძიწ ძიწეულისათა.

ძრწ შეძრწუნდებით, შეძრწუნდეს; შეძრწუნება; შეძრწუნებულნი; ძრწოლიან; ძრწოლა.

ძჳ განძჳებული, განძჳებულსა.

ძჳ უძჳრესი; ძჳრმანვე; ძჳრისმოქმედნი.

ძუბალ ძუბალნი.

ძუელ ძუელთა.

ძულ აიძულებდეს, აიძულა, აიძულოს; იძულებით; მიიძულებად; მოიძულებულთა.

ძუძუ ძუძუნი; ძუძუსმტე; ძუძუსმტესა.

ძლუან მიუძღუნა; უძღუნა; წარვიძღუნოთ; წარუძღუნანა.

ძლუენ ძლუენი, ძლუენსა.

წ

წალ წადიერ.

I წამ მოწამეთა; პირველმოწამისა; იწამა; წამება, წამებისა; წამებულ.

II წამ დაემოწმნეს; მიემოწამნეს; საწამებელად; შეწამებდალ.

წარმართ წარმართნი, წარმართთა.

წაშ მოწაფეთა, მოწაფეთაგან.

წამ ღაწუა.

წამვ/წი აღწევნულითა; მიაწიეს; მიიწეოდეს, მიიწია, მიიწივნეს, მიეწიის; მოწვენულ არს, მოწვენულ იყო; მწე; შემწედ; შემწეობითა; შემწე-მეყო; შეგუეწიე, შე-უკუე-ეწიენ, შემეწიოს; შეწვენა, შეწვენასა, შეწვენითა, შეწვენაჲ, შეწვენანნი; შე-წვეულ იყო.

I წალ წელთამდის.

II წალ წელი, წლის, წლისა, წლისასა, წელნი, წელთა; წელიწადი, წელიწადსა, წელიწადისა, წელიწადისასა, წელიწადნი, წელიწადთა.

წარ აღწერა, აღწერეს; აღწერილ არს, აღწერილ არიან; აღწერილი; დავეწერენ, და-წერა, დაწერეს; დაუწერა; დაიწერა; დაწერილ; მოუწერა; წერდა; წერილ არს, ეწერა; წერილ, წერილი.

წას განწესებული; მოწესენი, მოწესეთა; მოწესეთაგანსა; წესი, წესსა, წესისაებრ, წესისანი, წესთა.

წიბლ წიალ.

წიბნ მწიგნობარსა; წიგნი, წიგნებსა, წიგნთაგან.

წილ ნაწილი, ნაწილად; წილ.

წინა უწინავე; უწინარეს; უწინარესობა; წინა, წინასა, წინათ; წინაშე.

წინდ დაწინდებულ; წინდობისა.

წირ განწირნა, გამწიროს; შეწირა, შეწირეს, შეწირე, შეწირეთ, შესწირვიდეს; შე-იწირა, შეიწიროს; შეწირვა.

წიშ კელ-გაწიფების; კელმწიფება.

წმიდ/წმიდ განმწმედელი; განწმიდა; სიწმიდემან; წმიდა, წმიდამან, წმიდასა, წმი-დისა, წმიდისასა, წმიდანი, წმიდათა.

წოდ მოუწოდა; უწოდა; ეწოდების, ეწოდა.

წონ განეწონოს.

წამ წემა.

წა დაწუა, დაწუეს, დასწუნეს; შემწუელსა.

წუბართ წურთინ; გუწუართნა.

წუბლ დასწუდების; წარსწუდების.

წუბვ/წა აწუევ.

წუბარ წუერი, წუერსა, წუერისა, წუერნი.

წუთი საწუთოსაცა.

I წულ დისწული, დისწულისა; მამისმმისწული, მამისმმისწულსა, მამისმმისწულად; სეფეწული; ქალწული; ქალწულნი; ძე-წული; ძმისწული, ძმისწულსა, ძმისწულნი; წული.

II წულ ყმაწურილისა, ყმაწურილთა; წურილად, წურილი, წურილსა, წურილისა, წურილნი.

წუხ მწუხარე; მწუხარება, მწუხარებასა, მწუხარებითა; შეწუხნა; შეწუხებულმან; წუხილი.

I წა დაეწყო; დაუწყეს; იწყო, იწყეს, იწყის, ვიწყო, უწყიეს; უწყო.

II წა განწყობილთა; წინაგანწყობისა; ეწყო, ეწვენეს, ეწუუნეს, ეწუუნით, ეწვენიან, ეწუუნიან, ეწყოს, ეწყვენეთ, ეწყუუნეთ; წყობა, წყობასა, წყობისა, წყობად, წყობანი, წყობათა.

I წყალ წყალი, წყალმან, წყლისა, წყალთა.

II წაბალ მოწყულელი; იწყლა; წყლულება, წყლულებისა, წყლულებისაგან, წყლულებითა.

III წაბალ მოწყალებისა, მოწყალებათა, მრავალმოწყალებათა; უწყალოებასა, შეიწყალა, შეწყალებასა; წყალობა, წყალობისა, წყალობა-ყო, წყალობა-ყოს.

წაეეც/წაი სწყევდენ.

წამარ განწყრეს; გულისწყრომა.

წამედ/წამიდ წარსაწყმედელად; წარგწყმიდეს, წარწყმიდე, წარწყმიდოს; წარიწყმიდოს; წარწყმედების; წარწყმედიოთ, წარწყმედად.

წანარ შეიწყნარა.

წართა წყროთა.

წაუ მოიწყონ; მოიწყუნეს.

I წაუედ განწყდეს; მოუწყუედელად; მოგუწყუნდენ; მოვსწყდებით.

II წაუედ ნაწყუედიოთ, მიაწყუედიენს; შემოვაწყუედიენ.

წაურ მწყურნები.

ჴ

ბაბუა ქაბუკი, ქაბუკთა.

ბაბაბ უქალაკე; ქალაკი, ქალაკნი, ქალაკთა.

ბაბ საკამადი; შეკამა, შეეკამო; შეკამენ.

ბადე ჳდესა.

ბად მკედელო.

ბარ ალიკრნეს; დაკრეს; დასკრეს; ჩამოიკრა.

ბაზმარიტ ჳეშმარიტო, ჳეშმარიტმან, ჳეშმარიტსა, ჳეშმარიტად; ჳეშმარიტება.

ბირ შესკირეებოდა; კირი, კირსა, კირისა, კირისაგან, კირნი, კირთა; კირვეული, ჳირვეულისა.

ბმუნ დაკმუნდა.

ბურ საკურეელ, საკურეელისამან, საკურეელითა, საკურეელად; შეკურეილსა; კურვილი.

ხ

ხად მოხადა; გხადი, ხადოდეს, გხადო.

ხაზლ ხაზლი.

ხარ განიხარა, განიხარაო, განიხარეს; მახარობელი; სახარება, სახარებასა; სიხარული, სიხარულით, სიხარულითა, სიხარულად.

ხარისხ ხარისხად.

ხარაბ მოხარკე; მოხარკე-ყვენით; ხარკი, ხარკსა, ხარკისა.

ხატ ხატი, ხატისა.

ხე ხე, ხესა, ხეთა.

ხედ მოხედნა; შეხედვებითა; ეხედავ, ხედავ, ხედავს; ეხედავთ; ხედვად.

ხეთი უხეთქნა.

ხვალე ხვალისა.

ზიარ მზიარულად.

ზილ იხილე, იხილენ, იხილა, იხილნა, იხილეთ, იხილენით, იხილეს, იხილე, იხილის, იხილიან, იხილო, გიხილოს, იხილოს, გიხილავს, გიხილვან, ეხილვა, ეხილვნეს, გეხილნეს; ხილვა, ხილვამან, ხილვად.

ზლ უხლდებოდა.

ზმ გულისხმისმყოფელი; გულისხმა-ყო; უგულისხმო.

ზოლო ხოლო.

ზორუბა ხორუბი.

ზრუნ განზრუნო.

ზუ ავიხუამთ; წარიხუენ, წარიხუნა, წარიხუნეს.

ზუასრო ხუასროვანი.

ზუასტაბ ხუასტაგი.

ზუედ მოხუდეს, მოგხუდენ; ხუდების; ხუედრი.

ზუეფ გარდაიხუეწა.

ზუთ ასოცდახუთი ათასი; თხუთმეტი, თხუთმეტისა, მეოცდახუთმეტე; მეხუთე; ოცდათხუთმეტი ათასი; ხუთსა, ხუთისა; ხუთასი, ხუთასსა; ხუთას-ხუთასი, ხუთშაბათთა.

ზუს მოხუცებული, მოხუცებულმან, მოხუცებულთა.

ჴ

ჴად აღმოიჴადა; გარდაიჴადენ; გაჴადა; შეჴადა.

ჴამ საჴმარ, საჴმარისა, საჴმართა; უჴმარად; ჴამს; გუჴმს; გიჴმდეს.

ჴარ ჴარსა.

ჴაღალ ჴღალი.

ჴელ აღჴდეს; გამოუჴდეს, გამოუჴდიან; გარდამოჴდა; გარდაჴდა, გარდაჴდეს; გარდაჴდენ; გაჴდეს; მჴედარი, მჴედარმან, მჴედართა, მჴედარნი, მჴედართა, მჴედართანი; მჴედრობა, მჴედრობისა, მჴედრობისათუს; საჴედარი, საჴედარსა, საჴედარები; წარჴდა, წარჴდეს.

ჴეე ჴეეი, ჴეესა, ჴეენი, ჴეეთა, ჴეეთაგან.

ჴელ საჴელთა; ჴელ, ჴელი, ჴელსა, ჴელისა, ჴელითა, ჴელად, ჴელნო, ჴელთა; ჴელგეწიფების, ჴელმწიფება; ჴელოვანი.

ჴიდ ჴიდი.

ჴმა ჴმა, ჴმისა, ჴმისაგან, ჴმითა, ჴმანი; ჴმამალლად; ჴმა-ყო; ჴმა-გიყო, ჴმა-უყო; ჴმობდა; გიჴმო.

ჴორც უჴორცო; ჴორცითა, ჴორციანი; ჴორციელებრითა.

ჴოც აღმიჴოციან; იჴოცებოდეს, დაიჴოცა, დაიჴოცნეს.

ჴრმალ ჴრმალ, ჴრმალი, ჴრმლითა.

I ჴს კეთილადჴსენებულნი; კეთილის-უჴსენებლობისა; კეთილის-ჴსენება; პირველჴსენებულსა; ჴსენებასა; გაჴსოვანა.

II ჴს აუჴსნიდეს; გამოიჴსნია, გამოეჴსნა; დამიჴსნია; დაჴსნილ არს; უჴმოიჴსნა, უჴმოიჴსნა; უჴმოჴსნისათუს; იჴსნა, იჴსნი, გიჴსნეს; ჴსნისა, ჴსნისათუს.

ჯ

ჯაბუან ჴაეჴსითა.

ჯაბუ ჴაქუ-ჩაბალახოსანნი.

ჯად აღჯდა; დაჯდა, დაჯედ; მჯდომარე; შეჯდა; ჯდა.

ჯერ დასჯერდეს; დაჯერებულ; ჯერისაებრ; ჯერ-არს, ჯერ-იყო, ჯერ-იყოს.

ჯობ უმჯობეს, უმჯობესი; სჯობს; ჯობნასა.

ჯორ ჯორი.

ჯოჯონხეთი ჯოჯოხეთი, ჯოჯოხეთსა.

ჯუარ ჯუარი, ჯუარსა, ჯუარისა, ჯუარისამან, ჯუარისა, ჯუარისათა, ჯუარისა, ჯუარისანი, ჯუარისაგან, ჯუარითა, ჯუარო, ჯუარები, ჯუარი; ჯუარისმსახურთა, ჯუარისმსახურთანი, ჯუარისმსახურთათჳს; ჯუარცმული, ჯუარცმულისა; ჯუარს-ვეცუ-

ჰ

ჰაერ ჰაერისა.

ჰე ჰე.

ჰინდო ჰინდურად.

ჰოროლ/ოროლ ჰოროლსა, ჰოროლის, ჰოროლისასა, ჰოროლნი, ოროლნი.

ანთროპონიმები

ა

- აბღალ-მელიქი** რომელი წარმოეკლინა ეშიმს, ... ძესა აბღალ-მელიქისსა 233, 12—13.
- აბელ** (ბიბლ.) რომელსა იტყუს სისხლისათს აბელისსა 164, 18.
- აბიგონს** ნეკრესელი არნ ... ქსენება ... აბიგონს ნეკრესელ ეპისკოპოსისა 229, 6.
- აბოზიქარ** აგარიანი დადგა მის წილ აბოზიქარ 229, 12; ამან აბოზიქარ აგარიანთან დაიპყრა სპარსეთი 229, 14.
- აბრაამ** მამათმთავარი (ბიბლ.) ვითარცა რქუა აბრაამს და აგარს ლმერთმან 238, 3.
- აბარ** მამათმთავარი (ბიბლ.) ვითარცა რქუა აბრაამს და აგარს ლმერთმან 238, 3.
- აბარნასმ** ერისთავი სამშუღლისა ვახტანგ ... დაუტეენა ... წარჩინებულნი მისნი ... ჭუანშერ სპასპეტი ... და აღარნასხე, ერისთავი სამშუღლისა 185, 17; (იყვნეს) მის თანა ჭუანშერ და ა. 200, 19; ვახტანგ ... წარსცა იგი ყოველი წინაშე კეისრისა კელითა ნასრესითა და აღარნასხესითა 176, 11.
- აბარნასმ** აღრე ერისთავი კახეთისა, შემდეგ მთავარი ქართლისა რომელსა ერქუა აღარნასხე 225, 2; მეორმოცდაერთე მთავარი ქართლისა, ა. ძე ბაქურისი, 225, 6 (სათ.); შეწუნა ა. 228, 3; მოკულა ა. 228, 7; ყოველი ქართლი დაიპყრა აღარნასხე, ბაქურის ძემან, მთავრობით 226, 6; ერისთავნი ... მორჩილებდეს აღარნასხე მთავარსა 226, 8; ეკლესია ჭუარისა ... და სიონი ტფილისისა განესრულნეს ა. ქართლისა მთავარსა 227, 12; ამის აღარნასხეს ზე გარდაიკვალნეს სამნი კათალიკოსნი 228, 6; მეორმოცდაორე მთავარი ქართლისა, სტეფანოზ, ძე აღარნასხე მთავრისა 228, 9 (სათ.).
- აბარნასმ** აღარნასიანი, ერისთავი (არჩილ) მეოთხე. (ძმისწული) მისცა აღარნასხეს აღარნასიანსა 242, 1.
- აბარნასმ** შულავერის და არტაანის მთავარი მოვიდა ... მთავარი ერთი ... სახელით აღარნასხე 243, 10.
- აბარნასმ** ბრმასომხეთის ერისთავი მოვიდა ... მთავარი ერთი ... სახელით აღარნასხე, ძმისწული აღარნასხე ბრმისა 243, 19; ძმისწულნი ა. ბრმისანი ... წარმოვიდეს ტარონით 244, 6.
- ამაზასმ** ტაროვნელი, სომხეთის ერისთავი მოერთნეს (ვახტანგს) ... სივნელი არეე ... ტაროვნელი ამაზასმ 159, 19.
- არამ** სივნელი, სომხეთის ერისთავი მოერთნეს (ვახტანგს) ... სივნელი არეე ... ტაროვნელი ამაზასმ 159, 19.

პრტაპაზ ერისთავი კლარჯეთისა თანაპყეებოდეს მას ... არტავაზ ძუძუსმტე ... და ბიერტიან 156, 10; (ვახტანგ) წარტანანა თანა ... ა., ერისთავი კლარჯეთისა, და ნასარ 185, 23; ვახტანგ ... წარტანანა (მას) თანა მოციქულად ა., ერისთავი კლარჯეთისა 186, 5; ლეონ ... და ა. ... მოვიდეს 186, 14; (იყენეს) მის თანა ... ა. ბიერტიანი და ნასარ 189, 17; არტავაზ აღაშენა ციხე არტანუჯისა 187, 3; მოუწოდა (ვახტანგ) არტავაზს 177, 20; რქუა (ვახტანგ) ა. 179, 1—2; უბრძანა (ვახტანგ) ა. 186, 7; (ვახტანგ) მოუწოდა ... ა. 204, 3.

არჩილ I ქართველთა მეფე (ახნაურთა) დასუეს მეფედ ... არჩილ 139, 12; მეოცდათორმეტე მეფე ა., ძე მირდატ მეფისა 140, 1 (სათ.); ა. მიეგება (მას) საზღვართა ზედა ქართლისათა და რანისათა 140, 10; არჩილ მოიყვანა ცოლი საბერძნეთით 140, 2; ა. მეფემან აღაშენა ეკლესია სტეფანწმიდისა 140, 20; ა. მეფემან აღუსრულა ნება მისი 142, 1; ვერ უგრძნა ა. მეფემან ... უსჯულღობა მობიძანისი 142, 17; ა. მეფემან ყოველნი დღენი ცხოვრებისა აღასრულნა სარწმუნოებასა შინა 142, 23; ამან ... მომართა არჩილს 140, 9; ესუა ძე ა. 140, 22; არჩილის მეფობადმდე მისი გასაგებელი იყო ქართლო 140, 8; ა. ზე გარდაიცვალნეს სამნი ეპისკოპოსნი 142, 14; მეოცდათორმეტე მეფე მირდატ, ძე არჩილ მეფისა, 143, 1 (სათ.); უთხრეს მირდატს, ძესა არჩილისსა, სიშუენიერე მისი 141, 11.

არჩილ II ერისმთავარი, მეფე სტეფანოზს ესხნეს ორნი ძენი: არჩილ და მიპრ 232, 23; მუნ ... შინა იყენეს ... მირ და ა. 235, 10; მეორმოცდაოთხე მეფე ა., ძე სტეფანოზ მეფისა 241, 14 (სათ.); წარმოვიდა ა. 243, 4; გარდამოვიდა ა. 243, 7; მოვიდა ა. 243, 16; შევიდა არჩილცა ეგრადე 233, 7; არჩილ დაჰვლა საგანძური 232, 26; რქუა ა. ძმასა თუსსა, მირს 236, 4; წარავლინეს მოციქული წინაშე ბერძენთა მეფისა მირ და ა. და ლეონ 239, 12; ა. მოუწოდა ერისთავთა ქართლისათა 241, 16; ა. მოუწოდა ლეონს 242, 13; იძულეებით მონათლნა ა. (იგინი) 244, 3; ეჩუენა მას ღამესა არჩილს ანგელოზი უფლისა 237, 12. მან წარმოსცა ორი გვრგვნი ... მირსა და ა. 239, 14; მირ რქუა ... ა. 240, 15; ერჩდეს ლეონ ა. 243, 2; ესხნეს ა. ... ძენი ორნი 244, 18; ესე არჩილის წამება ... ლეონტი მროველმან აღწერა 244, 20; ნაწილი არჩილისი იყო განზოგებით გამოწყალები ყოველთა ამათ კეთაგან 242, 9; ძმისწულნი აღარნასე ბრმისანი ... დაემკვდრნეს მუნ ბრძანებითა არჩილისითა 244, 7; ითხოვა (მან) არჩილისაგან 243, 13—14.

აჰაბ მეფე ისრაელისა (ბიბლ.) ანუ მე უფროს არს აჰაბ, მეფე ისრაელისა მეფესა ქრისტიანეთასა 166, 16.

ბ

ბაბილბ კათალიკოსი აღდარნასე ქართლის მთავრის დროს ამის აღდარნასეს ზე გარდაიცვალნეს სამნი კათალიკოსნი: იოვანე, ბაბილა და თაბორ 228, 6.

ბაპაშ (მეფე) დაჩის ძე ამას დაჩი მეფესა ესუა ძე და უწოდა სახელად ბაკურ 205, 19 (ვარ.); მეოცდაოთხთმეტე მეფე, ბ. ძე დაჩი მეფისა, 206, 1 (სათ.); დაჯდა მეფედ ძე მისი, ბ. და მოკუდა ბ. 206, 2; მეოცდათექუსმეტე მეფე, ფარსმან, ძე ბაკურ მეფისა, 206, 3 (სათ.).

ბაპაშ (მეფე) ფარსმანის ძე დაჯდა მეფედ ძე მისი, ბაკურ 215, 20; მეოცდათვრამეტე მეფე, ბ., ძე ფარსმან მეფისა 215, 21 (სათ.); ესე ბ. იყო მორწმუნე 215, 22; ამართლა (მან) ბ. სიკუდილსა მისსა 216, 22; მოკუდა ბ. 217, 4; ბაკურ,

- მეფემან ქართველმან, მოუწოდა ყოველთა ერისთავთა მისთა 216, 13; ბ. მეფემან წარგზავნა მოციქული წინაშე სპარსთა მეფისა 216, 18; სხუა ყოველი ქართლი დაიპყრა ადარნასე, ბაკურის ძემან, მთავრობით 226, 6; შეიღნი ბაკურ მეფისანი ... დარჩეს კახეთს 219, 1; გამოგზავნა მოციქული ბაკურისი პასუხითა კეთილთა 216, 21; მეორმოცდაერთე მთავარი ქართლისა, ადარნასე, ძე ბ., 225, 6 (სათ.); მამინ კეისარმან მოუწოდა ძესა ბაკურისსა 225, 1; შეიღნი ბაკურისნი დარჩეს მიოულეთს კახეთისასა 217, 11.
- ბაკურ მარგუსა და თაკუერი** ერისთავი დაუტევა მის თანა ... წარჩინებულნი მისნი ... ბაკურ, ერისთავი მარგუსა და თაკურისა 185, 19.
- ბაკურ სომხითის პიტიახში** და მისი, ხუარანძე, მისცა (ვახტანგ) ბაკურს ცოლად 199, 18.
- ბაღენდუხტ** დედოფალი სპარსთა მეფემან მოსცა ვახტანგს ასული მისი ცოლად, რომელსა ერქუა ბაღენდუხტ 158, 12; დედოფალი ბ. მომკუდარი იყო შობასა ზედა 177, 10 (ვარ.); მოკუდა შობასა შინა ბ. დედოფალი 178, 13.
- ბარამ ჩუბინი**, სპარსელთა მხედართმთავარი მამინ გამოჩნდა სპარსეთს კაცი ერთი, რომელსა ერქუა ბარამ ჩუბინი 220, 4; ბ. ჩ. ვაღდა სპარსთა მეფესა 220, 13.
- ბარზაბან** მოუვლინა მეფემან ვახტანგს ბარზაბან 183, 22; ბარზაბანისდა მიბრძანებია (მე) მისლვა კეისრისა 184, 3.
- ბარზაბოდ** რანის ერისთავი მას ეამსა შინა იყო რანს ერისთავად ბარზაბოდ 141, 7; მოკუდა ბ. 145, 6; ბარზაბოდ განიხარა სიხარულითა დიდითა 142, 2; ბ. ... შეიწყალა ასული თესი 144, 17; ბ. წარმოგზავნა ცეცხლისმსახურნი მცხეთას 145, 4; ბარზაბოდს, ერისთავსა რანისასა, ესუა ასული ქმნულკეთილი 141, 10; მომგუარე ცოლად ჩემდა საგდუხტ, ასული ბარზაბოდისი 141, 14; არჩილ ... წარგზავნა მოციქული ბარზაბოდისსა 142, 1—2; საგდუხტ დედოფალმან, წყუხებულმან მამისა მისისა ბარზაბოდისგან ... ესე ყოველი მოიგონა 144, 2.
- ბართლომე** კათალიკოსი ამან სტეფანოზ დასუა ბართლომე კათალიკოსად 222, 14.
- ბარტამ** ხუასრო I-ის ძე ბარტამ მოკლა (ვახტანგ) 202, 11; ვახტანგისგან სპარსთა მეფის შეიღის ბარტამის მოკლვა 201, 2 (სათ.).
- ბარუქ წინასწარმეტყველი** (ბიბლ.) სისხლისა მისთვის ზაქარიასსა, ბარუქის ძისა, მიუგო (მან) ყოველი შეურაცხება ჰურიათა 164, 19.
- ბასილ** ეპისკოპოსი გარდაიცვალნეს სამნი ეპისკოპოსნი იონა, გრიგოლი და ბასილი 142, 15; ბასილისა შემდგომად ამანეე არჩილ დასუა ეპისკოპოსი 142, 15.
- ბაპარ მეფე**, მირიანის ძე იგინი იყვნეს ნათესავნი ბაქარ მირიანის ძისა 159, 9.
- ბაუბთარ** ოვსი რომელსა ერქუა ბაუთარ 154, 5—6; მოღდა ესე ბ. პირსა მდინარისასა 154, 8; ბაუთარ ოვსმან აღასრულა სიტყუა მისი 155, 2; გამოველო მდინარე ბ. 155, 4; ვერა ჰკრა ისარი, ორისა ისრისაგან მეტი, ბ. ფარსა ვახტანგისსა 155, 10; პასუხ-უგო ვახტანგ ბაუთარს 154, 14; ემა-უყო (მან) ბ. 154, 20; აქა ვახტანგისი და ბაუთარ ოვსის ომი 154, 4 (სათ.); შეიპყრა (ვახტანგ) ცხენი ბაუთარისი 155, 15; მოკლვა ბაუთარისა ვახტანგისგან 154, 4 (სათ.); უხეტქნა (ვახტანგ) კრმალი მჯარსა ბაუთარისსა 155, 12; აღჭდა (იგი) ცხენსა ბ. 155, 16.
- ბივრიტიან** სეფეწული, ოძრკის ერისთავი თანაჰყვებოდეს მას ორნი მკედარნი არტავაზ ძემუსმტე ... და ბივრიტიან სეფეწული 156, 10. წარიტანნა თანა ... წარჩინებულნი მისნი ... ბ., ერისთავი ოძრკისა 185, 25; მიეტევა (მას)

თუ ვახტანგ მეფე და მის თანა სამნი იგი წარჩინებულნი მისნი: არტაყაზ, ბ. და ნასარ 189, 17; მცხეთას ... დემეტრე და ნერსე და ბივიტიანი დაუტევეა 200, 20; მოუწოდა ... ბივიტიანს, ერისთავსა ოძრქისასა 204, 4.

ბინჰარან ეპისკოპოსი ცეცხლისმსახურთა მათ ზედა (წარმოგზავნა მან) ეპისკოპოსად ბინჰარან 145, 5; ბ. ... ასწავებდა ქართველთა სჯულსა თუსსა 145, 9—10; შეავლო (მან) საყრობილესა შინა ბ. მატური 178, 18; მატური ბ. მივეც საყრობილესა 179, 9; ბ. ... მოკულა 179, 11; ესე მიქაელ ეპისკოპოსი წინააღუდგა ბინჰარან მატურსა 145, 17; ესე ყოველი მიუძღუნა სპარსთა მეფესა კელითა ბინჰარან ეპისკოპოსისათა 158, 10.

ბორჯო მოვაკენელი, მეფე ბორჯო მოვაკენელმან მეფემან თქუა 174, 4.

გ

გოლიათი (ბიბლ.) შომეც (შენ მე) ძალი, ვითარცა დავითს გოლიათსა ზედა 175, 1.

გრიგოლ კუხეთის ერისთავი მირიან და გრიგოლ იყენეს ნათესავისაგან რევისა 159, 10.

გრიგოლი ეპისკოპოსი გარდაიცვალნეს სამნი ეპისკოპოსნი: იონა, გრიგოლი და ბასილი 142, 14.

გრიგოლი პართეელი, სომეხთა განმანათლებელი გრიგოლი მოაქცია იგი 161, 9; მოერთნეს (მას) ... ერისთავნი სომხითისანი ... გრიგოლის შენებულისა ქალაქისაგან 159, 10; არა გაკსოვანა (თქუენ) საქმენი გრიგოლი პართეელისანი 161, 7.

გრიგოლი ღმრთისმეტყუელი იგი არს მოძღუარი გრიგოლი 163, 14; რქუა (მას) გრიგოლ 167, 10; შეუერდი (შენ) ... გრიგოლის 167, 10; მათ თანა იყენეს ორნი კაცნი. პეტრე მღღელი, მოწაფეთაგან გრიგოლი ღმრთისმეტყუელისათა ... და სამოელ მონაზონი 163, 21; სადა ... არს საფლავი დიდისა მოძღურისა გრიგოლისი 160, 15.

გრიგოლი პერეთის ერისთავი დაუტევენა მის თანა შუდნი წარჩინებულნი მისნი: ... ჭუნაშერ სპასპეტი .. გრიგოლი, ერისთავი პერეთისა 185, 15.

გუარამ კურაპალატი რომელსა ერქუა გუარამ 218, 2; მეოცდაცხრამეტე მეფე ქართლისა, კურაპალატი გ. ბაგრატიონი 218, 4; ესე გ. კურაპალატი დადგა მორჩილებასა ზედა ბერძენთასა 221, 13; მოკულა გ. კურაპალატი 222, 9; გუარამ ყო ეგრე 219, 6; გ. კურაპალატმან განაბლა საფუძველი ტფილისისა სიონისა 222, 3; ამას გუარამს მოსცა კეისარმან კურაპალატობა 218, 7; იყენეს (იგინი) მორჩილებასა გუარამ კურაპალატისასა 219, 3; 221, 19; კეისარმან წარმოსცა განძი დიდი გ. კურაპალატისა თანა 219, 4; ჩრდილონი იგი .. გ. კურაპალატისა შეგზავნილნი, წარმოვიდეს 220, 8; მეორმოცე ერისთავთა მთავარი ქართლისა სტეფანოზ, ძე გ. კურაპალატისა, ბაგრატიონი 222, 10 (სათ.); არჩილ (ძმისწული) ერთი მისცა მამისძმისწულსა მისსა, შვილსა გ. კურაპალატისასა 241, 17; შთასრულ იყო იგი შვილთა თანა გ. კურაპალატისათა კლარჯეთს 243, 13; შეირთო ცოლი — ასული გ. კურაპალატისა 243, 18.

გუარანდუხტ არჩილ II-ის ძმისწული, ლეონ აფხაზთა ერისთავის ცოლი მისცა (მან) ლეონს ცოლად ძმისწული მისი გურანდუხტ 242, 23.

დ

დავით ე ბ რ ა ე ლ თ ა მ ე ფ ე (ბიბლ.) დავით (ალადგინა მან) 165, 5; სასუფეველსა არა განეშორნეს: დ., სოლომონ და კოსტანტინე 165, 9; ვითარცა დ. განვალ ნიშითა ჭუარისათა 174, 22; დავითს (მიეც შენ ძალი) გოლიათსა ზედა 175, 1; რომელი იყო ნათესავისაგან დავით წინასწარმეტყუელისა 243, 9—10.

დანიელ წ ი ნ ა ს წ ა რ მ ე ტ ყ უ ე ლ ი (ბიბლ.) დანიელსა ეწამების 163, 8; მეფემან ... მოილო წიგნი დანიელ წინასწარმეტყუელისა 224, 16.

დარემ ე რ ი ს თ ა ვ ი რ ა ნ ი ს ა და მ ო ვ ა კ ა ნ ი ს ა (სპარსთა მეფემან) წარმოგზავნა რანს და მოვაკანს სხუა ერისთავი, რომელსა ერქუა დარემ 217, 2;

დარჩილ || **დაჩი** მ ე ფ ე, ვ ა ხ ტ ა ნ გ ი ს ძ ე ყ რ მ ი ს ა მ ი ს თ ვ ს ე წ ო ლ ა ვ ა ხ ტ ა ნ გ ს ა ხ ე ლ ა დ ... დარჩილ 177, 10 (ვარ.); ვახტანგ უწოდა ძესა თუსსა სახელი სპარსულად დ. 178, 14; მოიყვანა ვახტანგ ძე მისი, რომელსა ერქუა სპარსულად დ. 185, 10;

(ვახტანგ უწოდა ძესა თუსსა სახელი) ქართულად დაჩი 178, 14; მოიყვანა ვახტანგ ძე მისი, რომელსა ერქუა ... ქართულად დ. 185, 10; ამით შეჰვედრა (ვახტანგ) ძე თუსი, დ. 185, 20; მიეგება (მას) ძე მისი, დ. 196, 9; დ. მეფე და დისწული მისი გარდავიდეს კახეთად 200, 15; მეოცდაათთმეტე მეფე დ., ძე ვახტანგ გორგასლისა, 204, 16 (სათ.); დაჯდა საყდარსა მისსა ძე მისი, დ. 204, 17; მირდატს დაევაკრა ძმა მისი, დ. 205, 14; მოკულა დ. მეფე 205, 19; დაჩი მეფემან ... იწყო შენებად ქართლისა 205, 4; მეფემან დ. დაჰპატიოა მთეულთა კახეთისათა 205, 9; მისცა (ვახტანგ) დაჩის ქალაქი ქერემისა 199, 15; რქუა (ვახტანგ) ძესა თუსსა, დ. 203, 18; ამას დაჩი მეფესა ესუა ძე 205, 19 (ვარ.); (უბრძანა მათ) ზრდა დაჩი მეფისა 185, 21; იყვენს (იგინი) მორჩილებასა ... დ. მეფისასა 205, 3; იყო (იგი) მორჩილ დ. მეფისა 205, 18; მეოცდათხუთმეტე მეფე, ბაკურ, ძე დ. მეფისა, 206, 1 (სათ.); კეისარმან მოუწოდა ძესა ბაკურისსა ... ნათესავსა დაჩისასა 225, 2; შვილნი დაჩისნი ჰმორჩილებდეს სპარსთა 207, 1; შვილნი ბაკურ მეფისანი, ნათესავნი დ. ... დარჩეს კახეთს 219, 1; შვილნი მირდატისნი ჰმონებდეს შვილთა დაჩისთა 206, 7.

დემეტრე ე რ ი ს თ ა ვ ი კ ა ხ ე თ ი ს ა და კ უ ხ ე თ ი ს ა დაუტევნა (ვახტანგ) მის თანა შუდნი წარჩინებულნი მისნი. ... დემეტრე, ერისთავი კახეთისა და კუხეთისა, და გრიგოლი, ერისთავი პერეთისა 185, 14; მცხეთას დ. და ნერსე და ბივრიტიანი დაუტევა (ვახტანგ) 200, 20; უბრძანა (ვახტანგ) დემეტრეს 174, 1.

დემეტრე გ უ ა რ ა მ კ უ რ ა პ ა ლ ა ტ ი ს ძ ე, ძ მ ა ს ტ ე ფ ა ნ ო ზ ქ ა რ თ ლ ი ს ე რ ი ს მ თ ა ვ რ ი ს ა ძ მ ა ს ტ ე ფ ა ნ ო ზ ი ს ი, სახელით დემეტრე, აღაშენებდა ეკლესიასა ჭუარისა პატიოსნისასა 223, 13.

1 გამოცემაში წინასწარმეტყუელისა არაა.

ე

ევლაპიროს || **ევლათ** კ ა თ ა ლ ი კ ო ს ი მოკულა კათალიკოსი ევლაპიროს 215, 25.

მეფემან დასუა კათალიკოსად ევლათი 207, 16.

ელენე დ ე დ ო ფ ა ლ ი, კ ე ი ს რ ი ს ა ს უ ლ ი, ვ ა ხ ტ ა ნ გ გ ო რ გ ა ს ლ ი ს მ ე უ ლ ლ ე ასული თუსი მისცა (ვახტანგს), სახელით ელენე 198, 8; მათ შიათუალა ცოლი მისი ე. 204, 4; ვახტანგ ... მოუწოდა ... ცოლსა თუსსა, ელენეს 203, 9 (ვარ.).

ერაპლე ბ ი ზ ა ნ ტ ი ი ს კ ე ი ს ა რ ი გამონდა ... კაცი ერთი ... სახელით ერაკლე 223, 18; ე. მეფე შევიდა სპარსეთს 227, 9; შესრულ იყო ე. მეფე სპარ-

სეთს 229, 13; გამოვიდა ე. ფილისტიმად 230, 2; ერაყელ მეფემან წარიხუნა... ფერქთა ფიცარნი და სამსკუალნი 227, 13; აღშენა ე. მეფემან სუეტი 230, 6; აღმოვლო ე. კეისარმან გზა რანისა 231, 1; რომელი მანვე ე. განაჩინა 233, 3; რომელი დამალა ე. მეფემან 236, 9; უთხრეს მეფესა ერაყლეს 230, 1; ესე უთხრეს მეფესა ერაყლეს ვარსკულავთ-პრიცხველთა 230, 1.

შხანიპ წინასწარმეტყველი (ბიბლ.) ვითარცა იტყუს ესაია 164, 20; რომელსა იტყუს ე. 166, 17..

ეშიმ ხალიფა ჰიშამი, ძე აბდალ მელიქისა რომელი წარმოველინა ეშმისა 233, 12.

3

პარაზ-ბაპურ რანის ერისთავი, ძე ბარზაბოდისი მის წილ დაადგინა სპარსთა მეფემან ძვეე მისი, ვარაზ-ბაყურ 145, 7; მოერთო (ვახტანგს) ვ.ა. 159, 1; გამოგზავნა ვარაზ-ბაყურ სპანი თუნისი 150, 18; ვახტანგ მეფემან წარავლინა მოციქული წინამე ღედისძმისა მისისა, ვარაზ-ბაყურისა 150, 14, მივიღეს (იჯანი) გუამსა ზედა ვარაზ-ბაყურისსა 176, 5—6.

პარაზ-ბაპურ ქართლის მეფე მიულო (მან) ვარაზ-ბაქარს მეფესა კლარჯეთი 146, 10; იგი ცოდვითა ვარაზ-ბაქარისთა მოიწია 146, 10—11.

პარაზ გაგელი მეფესა მისწია (მან) იგი გარდაბანს ვარაზ-გაგელისსა 225, 11 (ვარ.).

პარაზ-შიპრ ვახტანგ გორგასლის მამამძუძის ძმა წარვიდა ... მოციქულად ვარაზ-შიპრ 172, 4.

პარან-ხუასრო-თანგ (ვახტანგ გორგასალი) ეწოდა (მან მას) სპელი მისი სპარსულად ვარან-ხუასრო-თანგ 143, 6; წერილ იყო ესრეთ: აურმან-თანგ ... ვახტანგის მიმართ, ვარან-ხუასრო-თანგისა“ 158, 15.

პარან მთავარი, მამიკონიანი, სომეხთა მხედართმთავარი ესუა მის ცოლი, მთავართა შვილი ... ასული ვარდანისა 216, 2.

პარანან ერისთავი ქართლისა იყო ესე ვარანან ნათესავი ანატოლი იქონთა თავისა ბარდველისა 242, 4; არჩილ ... მესხეთე (ძმ.წულე) მისეი ვარანან 252, 3.

პანან მთავარი სომხითისა, სპარსთა მეფის მიერ იმეგნება რანის ერისთავად იყო სომხითს კაცი ერთი, შვილი მთავართა, სპელით ვახტანგ 216, 1; ვ. შეუღო (მას) მრავალდროეთ 216, 9; ვ. ეყოლა ვარანან 216, 14; ბაყურ ... შეიპყრო ვ. 216, 16; მოკლა იგი ვარანან მისან ვახტანგ 216, 12; ბაყურ ... წარემართა ვახტანგს ზედა პარანთ 216, 14; ეყოლო ეყო ბადა ბრალთა ვახტანგ მოკლულისა უბრძანა 216, 22.

პანანან გორგასალი ქართულად ეწოდა (მას) ვახტანგ 143, 7; მოთხოვა მეფისაგან საზრდოდ სურამზე სასაიერპან ვ. 143, 14; მისეი ძე მარა, ვ. საურამზე 143, 14; დარჩა ვ. შულისა წლისა ყრმა 143, 20. მეოცნობაზე ვ. ვ. ვ. მარა დარჩა 144, 1 (სათ.); იქმნა ვ. წლისა ათისა 145, 21; ვ. რაბაღებოდა 156, 17; იქმნა ვ. წლისა თხუთმეტისა 147, 1; ვ. მეფე განვიდა 150, 19; წარვიდა ვ. 151, 12; იყო ვ. 151, 14; დაიშენდა ვ. 152, 9; ვ. შევიდა კარად თყაო 152, 11; ყრმა იყო ვ. 152, 23; არა ერჩლა ვ. (მათ) 153, 1; მოიქცა ვ. 153, 6; წარვიდა ვ. 153, 8; 153, 22; ვ. გარდაქცა ცხენისაგან 153, 18; ვ. ეყოლა 153, 4; ვ. სოფელმითითულათა ... ირადებდა ისარსა 155, 5; ვ. მეფე მოქცეულ იყო სპასა მისთა

ზურგიტ 156, 3; ვ. . . იბრძოდის 156, 6—7; იყო ვ. წლისა ოცდაორისა 159, 3; ვ. და დანი მისნი დარჩომილ იყვნეს 159, 8; წარემართა ვ. 159, 17; წარვიდა ვ. პონტოს 160, 4; შეკრბენ ვ. და იგი 170, 22; ვ. მეფე აყენებდა მიიძულებად სპათა მათ მეალაფეთა 172, 12; მეფე ვ. და ქართველნი განვიდეს ხელვად 173, 1; გარდამოქდა მეფე ვ. ეტლთაგან 173, 9; წარმოვიდა ვ. 177, 17; 178, 6; 196, 1; 196, 9; მიიქცა ვ. ბერძენთა კერძო 178, 9; იხილიან (მათ) ვ. 180, 13; მეფე ვ. დაღვა ჭაქუს 181, 22; წარვიდეს ვ. მეფე და ხუასრო 186, 9; წარვიდეს ვ. და დედა და დაჲ მისი იერუსალემს 186, 10; არა მიხედეს იგი და ვ. 189, 4; მიეტევა . . . ვ. მეფე (მას) 189, 16; მისდევდა (მათ) ვ. 189, 18; ვ. . . შეიქცა 189, 19; განვიდა ვ. 194, 9; მიუღრკა ვ. პოროლსა 194, 13; მივიდა (მის) ზელა ვ. 194, 17; მიეგება (მას) ვ. მეფე 198, 9; ვ. დაქდა უჭარბოს 199, 17; ვ. აშენებდა ქალაქსა ტფილისისასა 200, 6; ვ. დღეთა მიწვენულ იყო, ვითარ სამოციასა წლისა 200, 9; მივიდა ვ. 202, 6; დაესხა ვ. სპარსთა ზელა 202, 7; დამძიმდა ვ. წყულუმბისაგან 202, 19; მოკულდა ვ. 204, 10; იგივე ვ. მეფე შუამდგომელ იქმნა 240, 2; იწყო ზრახვად მეფემან ვახტანგ 147, 16; ვ. მეფემან წარავლინა მოციქული 150, 13; ვ. მოუწოდა . . . სპათა 150, 16; ვ. რქუა სპათა თუსთა 152, 19; ვ. ჩველო გუერდი 153, 11; სცნა (მას) ვ. ოროლნი 153, 14; პასუხ-უყო ვ. ბაყათარს 154, 14; განაწენსა ვ. სპანი 154, 17; მოტყუენა ვ. პაქანიკეთი და ჟიქეთი 157, 2; მისცა ვ. ოცდაათი ათასი ტყუელ დისა მისისათეს 157, 7; ვ. მეფემან შეწირა მადლობა ღმრთისა მიმართ 158, 4; ვ. აუწყა ყოველთა სპათა მისთა და ყოველთა მეფეთა კავკასისათა 158, 17; ვ. მეფემან ამცნო (იგი) სპათა სომხითისათა და ყოველთა სპარსთა 160, 7—8; მოიხილა ვ. 168, 1; განიღმა მეფემან ვ. 169, 1; მოუწოდა მეფემან ვ. დედისძმას თუსსა და ყოველთა მეფეთა 170, 6; მისცა (მას) ვ. მეფემან პასუხი 171, 13; ვ. რქუა (მას) 172, 17; 191, 19; 196, 3; თქუა ვ. 174, 21; მეფემან ვ. მოუწოდა ყოველთა სპათა 176, 8; სხუა აფხაზეთი უქუსცა ვ. ბერძენთა 177, 16 ვ. უწოდა ძესა თუსსა სახელი სპარსულად დარჩილ და ქართულად დაჩი 178, 13; ვ. მეფემან ვერ მოიკალა მოყვანებად ცოლი 178, 14; ვ. წარავლინა (მოციქული) 178, 21; ვ. განაძლიერნა ციხენი ქალაქისანი 179, 18; ვ. განაფართა კლი მოგუეთისა 180, 2; მისცა (მას) ნიქი ვ. მეფემან 181, 8—9; ესრეთ ინება ძმამან ჩემმან ვ. მეფემან 184, 12—13; ვ. მოუწოდა თანამზრახველთა თუსთა 184, 17; მისცა სპარსთა მეფესა დაჲ მისი ვ. მეფემან ცოლად 185, 6—7; მოიყვანა ვ. ძე მისი 185, 9; ვ. მეფემან წარატანა (მას) თანა მოციქულად არტავაზ 186, 4; ვ. მეფემან მოკლა ბუმბერაზი თხუთმეტი 188, 5; რქუა (მას) ვ. 194, 1; ვ. რქუა მოყუასთა თუსთა 194, 8; მეფემან ვ. აზრახა სპარსთა მეფესა განტეეება სინდთა მეფისა 195, 1; ვ. მშუდობით პოვნა დედა და დაჲ მისი 196, 5; ვ. წარავლინა მოციქული 196, 7; ვ. მოუვლინა (მას იგი) 196, 13; ვ. მოუწოდა პეტრე კათალიკოსსა 201, 7; განყო მეფემან ვ. ლაშქარი მისი 202, 4; სძლო ვ. სპარსთა მათ 202, 13; ვ. შეიტყო სიყუდილი თავისა თუსისა 203, 8; რომელი მისცა (მათ) ვ. 205, 1; რომელნი-იგი გამოიტანნა მამამან ჩუენმან, დიდმან მეფემან ვ. 236, 11; რომელი ეყვოდა ვახტანგს მამისძმისწულად 151, 7; აყენებდეს (იგინი) ვ. 152, 22; ყოველთა მათ სპათა . . . შეასხეს ქება ვ. 154, 3; გვრგვნი მისცა (მან) ვ. 167, 16—17; რქუა ნინო ვ. 167, 18; დაარქუა გვრგვნი იგი ვ. თავსა 168, 6; მისცა . . . ნება ვ. 170, 19; რათა მიეახლნენ (იგინი) ვ. 171, 3; რისხვით რქუა ვ. 172, 13; აღთქმით ეტყოდა ერი იგი მეფესა ვ. 174, 8; მოუწოდა ვ. 177, 7; ყმისა მისთეს ეწოდა ვ. სახელად სპარსულად დარჩილ 177, 10 (ვარ.); მოართუა ძღუენი ვ. 180, 16; მოუწერა ვ. 180, 17; სთნდა (იგი) ვ. 181, 8; სთნდა მეფესა ვ. . . განზრახვა მისი 185, 5; გამოიქსნა (იგი) ვ. 185, 8; ვ. ევედრნეს დედა და

და მისი, ხუარანძე 186, 8; (მოართუეს მათ) ვ. ნიქი მიუწლომელი 186, 16; უბრძანა სპარსთა მეფემან ვ. 187, 1; სინდა ... ვ. ბრძანება ხუასროსი 187, 5; პატივ-სცემდა ვ. ყოველი ერი სპარსეთისა 187, 12; ყოველმან სპამან ... შეასხეს ქება ვ. 194, 19; სპარსთა მეფემან ყოველი მიანიჭა ვ. 195, 5; მეფე იგი სინდთა დემოყურა ვ. 195, 6; უძღუნა ვ. ძლენი 195, 9; სპარსთა მეფე აძლევდა ვ. ცოლად თვითაგან მეფეთასა 196, 2; ასული თვისი მისცა მეფესა ვ. 198, 8; ესხნეს ვ. ... სამ ძე და ორ ასულ 199, 14; ებრძანა ვ. 205, 6; ებრძანა მეფესა ვ. 205, 9; რომელი მოუძღვანა სპარსთა მეფემან ვ. 226, 15; ვახტანგ მეფესა ... სვეს სპანი 152, 4; ვ. მეფესა უშენა ცოლმან ძე და ასული 178, 12; ვ. მეფესა შეეკმნა ჩაბალახი ოქროსი 180, 9; სახელ-ედვა ვ. მეფესა გორგასალ 180, 14; უთხრა ვ. მეფესა ყოველი შეთულილობა სპარსთა მეფისა 181, 7; აქა სპარსთა მოსლვა ქართლს ვ. გორგასალზე სომხრად 201, 1 (სათ.); რომლისადა მიეცა მეფობა ვ. მეფესა 219, 2; რომელთადა მიეზობა ვ. მეფესა წუქეთი 243, 20; ჟრმისდისგან, ყოველთა მეფეთა მეფისა, ვახტანგის მიმართ 158, 14; რომელი იყვნეს ვ. თანა 170, 21; მივიდეს (იგინი) გუაშა ზედა ვარაზ-ბაქურისსა, ვ. დედისძმისასა 176, 6; მოემცნო კეისარსა (მათოს) ... ვ. ქება და მადლი მიუწლომელი 186, 17; შეკრბა ვ. საბრძანებელსა ქუეშე ბერძენი და ქართველი და სომეხი 186, 19; ძალითა ქრისტესითა არასადა იძლიენეს ვ. სპათაგანნი 188, 16; დაიჯამა სინდთა მეფემან შეყოლა ვ. პოროლის წუერისა 194, 12; ვ. მიერვე განთავისუფლდა 195, 8; რაჟდენ იყო მამამძღვე ვ. ცოლისა 199, 9; ნათესავნი მირდატისნი, ვ. ძისანი ... დარჩეს კლდეთა შინა კლარჯეთისათა 217, 12; მოსცა (მათ), მეფედ დისწული მირდატისი, ვ. ძისა 218, 2; შეილნი ბაქურ მეფისანი, ნათესავნი დაჩისნი, ვ. ძისანი ... დარჩეს კახეთს 219, 1; კეისარმან მოუწოდა ძესა ბაქურისსა, ... ნათესავსა დაჩისსა, ვ. ძისასა 225, 2; წარდგეს (იგინი) წინაშე ვახტანგისსა 164, 1; ცხოვრება ვახტანგ გორგასლისა 139, 1 (სათ.); რომელი განიყუთა კადრებიასთვს ვ. მეფისა 142, 22; მირიან მეფისითგან ვიღრე ვ. მეფისამდე 159, 13; აქა ვ. გორგასლისაგან საბერძნეთს წასლვა საომრად 159, 16 (სათ.); შეასხმიდეს (იგინი) ... ვ. მეფისა მადლობასა 172, 6; მიიწიენეს მოციქულნი ვ. მეფისანი ქალაქად 172, 8; აქა ვ. გორგასლისა და პალეკარპოს ბერძენთა სპასპეტისა ომი და მოკლვა პალეკარპოსისი ვახტანგისაგან 174, 19 (სათ.); მიიწიოდეს მოციქულნი ვ. მეფისანი 179, 16; აქა სპარსთა მოსლვა ქართლს ვ. გორგასლის საომრად 180, 1 (სათ.); აქა ვ. გორგასლისაგან სპარსთ მეფისა შუელა ჰინდოთა, სინდელთა, აბაშთა და ჟორჯანთა ზედა 187, 15 (სათ.); შესლვა ჰინდოეთს ვ. გორგასლისაგან 188, 1 (სათ.); შესლვა სინდეთს ვ. გორგასლისაგან 188, 12 (სათ.); არაკი ვ. გორგასლისა 191, 18 (სათ.); მოვიდოდეს ყოველნი წარჩინებულნი წინაშე ვ. მეფისა 194, 21; აქა სპარსთა მეფისა და ვ. გორგასლისაგან შესლვა აბაშეთს 195, 12 (სათ.); მიუწერეს (მათ მას) ყოველი საქმე დიდისა ვ. მეფისა 198, 1; მოვიდა მოციქული წინაშე ვ. მეფისა 200, 5; მეოცდაათობმეტე მეფე, დაჩი, ძე ვ. გორგასლისა 204, 16 (სათ.); დაეფლენი ... მონაგებნი ... ვ. ღმრთივანბრძმობილისა მეფისანი 236, 7; რომელი-იგი იყო წარჩინებული ვ. მეფისა 241, 21; რომელი იყო დედის-მამა ვ. მეფისა 242, 4—5; რომელი იყო შეილთაგან ვ. მეფისათა 243, 16; ჰოკულა საურმაგ სპასპეტი, მამამძღვე ვახტანგისი 145, 8; წარიყვანეს დაა ვ., მირანდუხტ 145, 24; აქა ვ. და თარჯანის ომი და მოკლვა თარჯანისი ვახტანგისაგან 153, 10 (სათ.); აქა ვ. და ბაყათარ ოვისი ომი და მოკლვა ბაყათარისა ვახტანგისგან 154, 4 (სათ.); დაეცემოდა ცხენი ვ. 155, 11—12; დაეცა ცხენი ვ. 155, 14; ეგოდენსა სიმრავლესა სპათასა იცნობებოდა კმა ვ. 156, 9; კელი ვ. მარჯუნა ეპურა პეტრეს მღვდელსა 167, 8; განსრულ იყო გუნდი მეფისა ვ. ალაფობად 172, 9; მოკლეს

(მათ) ღედისძმა ვ. 173, 4; უთხრეს (მას) სიტყუა ვ. 181, 18; ლეონ ... და ორ-ტაეაზ, ერისთავი ვ., მოვიდეს 186, 14; ხუედრი იყო ვ. კართა ცვისათჳს 189, 8; საურმაგ, ეჭიბი ვ., განვიდა 189, 10; სთნდა სპარსთა მეფესა განზრახვა ვ. 195, 3; იყო ლაშქარი ვ. 202, 3; დამძიმდა წყულუება ვ. 202, 17; ბერძენთა მეფე, სიმამრი ვ., მოკულა 203, 1; ცნა სიმძიმე ვ. 203, 2—3; შენ წარახუენ ორნი იგი გვრგვენნი ... ერთი მირიან მეფისა და ერთი ვ. 236, 14; დაიპყრა მირდატ, ძე-მან ვახტანგისმან (ქუეყანამ) ... ზღუამდე სპერისა 205, 16; ალიგნეს სიხარუ-ლითა მშობელნი მისნი შობასა ყრმისა ამის ვახტანგისსა 143, 8; ვერა ჰყრა ისარი ... ბაყათარ ფარსა ვ. 155, 10; ჰყრა (მან) სხუა ისარი ცხენსა ვ. 155, 11; დასცა ლახუარი პალეკარპოს ფარსა ვ. 175, 13; მისცა ნიჭი ღიდძალი ღედასა და დასა ვ. 187, 12; რომელი იწაშა სპარსთა მიერ წყობასა ვ. 199, 8; სპარსმან ვინმე სცა ისარი მკერდსა ვ. 202, 12; ევედრებოდეს ყოველნი ღმერთსა აღზრდისათჳს ყრმი-სა ვახტანგისსა 143, 13; ყოველნი მტერნი მათნი დაემორჩილნეს (მათ) შესლვითა ვახტანგისითა 199, 21; სპარსთა მეფე ... წარმოემართა ბრძოლად ვახტანგისად 178, 20—21; მოემცნო (მას) ვ. 186, 18; იწყო (მან) ზრახვად ვახტანგისა 181, 2; პეტრე და მოციქულნი მოვიდოდეს ვახტანგისსა 171, 1; მიეტევენეს სპანი ვახ-ტანგისნი სპათა ბერძენთასა 175, 19; მოიქცნეს სპანი იგი ვ. 176, 5; გამოჩნდეს ოთხნი იგი წარჩინებულნი ვ. 188, 18; სპანი ვ. დადგეს ველსა ზედა 201, 5; ცო-ლი და ორნი ძენი ვ. წარიყვანნეს სამთა მათ ერისთავთა 204, 17—18; გეტყუ-თქუენ ყოველთა სპათა ვახტანგისთა 152, 2; შეეარდა (იგი) კელთა ვ. 195, 7; არავინ იპოვა სპათა შორის ვახტანგისთა მბრძოლი მისი 152, 17; მოსწყდა სპა-თავან ვ. ორმოცდასამი ათასი 176, 3; სპათავან ვ. მოკულა ვითარ ოცღარეა ათა-სი 202, 14; ორთავე მათვან ძეთა ვ. ... მოკულა, რომელსა ერქუა ლეონ 205, 12; მოკლვა თარჯანისი ვახტანგისგან 153, 10 (სათ.); მოკლვა ბაყათარისა ვ. 154, 4 (სათ.); ითხოვეს ვ. ოგსთა ნაცელად ღისა მისისა ოცდაათი ათასი ტყუე 157, 5; მოკლვა პალეკარპოსი ვახტანგისგან 174, 20 (სათ.); ყოველთა ზე გამარჯუება ვ. 187, 16 (სათ.) ვ. სპარსთა მეფის შვილის, ბარტამის, მოკლვა 201, 2 (სათ.) ვახ-ტანგისითგან მოაქამომდე ესე მეფენი მშვდობით იყვენეს 206, 6; ვ. კათალიკოსნი გარდაიცვალნეს რვანი 215, 29; ვახტანგ მეფეო 154, 9; 190, 3; თქუა: „ვ, ვ, ვ.“ 168, 8—9.

ზ

ზამბარია (ბიბლ.) სისხლისა მისთვის ჯაქარიასხა, ბარუქის ძისა, მიუგო (უფალმან) ყოველი შურტაცება ჰურიათა 164, 19; ჯაქარიასა (ვარ.).
ზანონ ბიზანტიის კეისარი 474—491 წწ. დაჯდა მეფედ ზენონ 203, 1.

თ

თაბორ კათალიკოსი გარდაიცვალნეს სამნი კათალიკოსნი იოვანე, ბაბილა და თაბორ 228, 7; კათალიკოსი იყო თ. 235, 3.
თამყვანაბ კათალიკოსი დაჯდა კათალიკოსად თავუჩაგ 206, 5; მოკულა თ. 206, 5.
თამაშან ხაზარი მათ თანა ერთო კაცი ერთი გოლიათი, სახელით თარჯან 152, 1; გამოვიდა ესე თ. ხაზარი 152, 1; შთამოვიდა თ. 152, 16; მოხედნა (ვახტანგს) თარჯან 153, 12; მოკუეთა (ვახტანგ) თავი თარჯანს 154, 2; ესძლე თ. 154, 14—15; აქა ვახტანგისი და თარჯანის ომი და მოკლვა თარჯანისი ვახტანგისგან 153,

- 10 (სათ.); ეგულებოდა (ვახტანგს) თვბრძოლა თარჯანისი 152, 14; ნუ განლანები შენ მოკლვისათჳს თარჯანისა 154, 10; განვალ თვბრძოლად თარჯანისა 152, 21.
- თრღატ** ვარაზბაქარის ძე, არჩილ I-ის მამა დასუეს მეფედ მცხეთას ძე თრღატისი ... არჩილ 139, 12.
- თრღატ** სომეხთა მეფე, არშაკუნიანი ეკლესია დიდი აღაშენა თრღატ 161, 10; (რომელნი დანერგნა) ... თ. 169, 17; რომელი სიძე იყო თრღატ სომეხთა მეფისა 151, 8; არა ვაცსოენა საქმენი ... თ. მეფისა არშაკუნიანისა 161, 8; მოერთნეს პეროჳა-კაჳს ... ერისთავნი სომხითისანი: სიენელი არეუ ... თრღატ ნათესაისაგან დიდისა თრღატისა 159, 20.
- თრღატ** ერისთავი სომხეთისა მოერთნეს პეროჳა-კაჳს ... ერისთავნი სომხითისანი: სიენელი არეუ ... თრღატ ნათესაისაგან დიდისა თრღატისა 159, 20.

0

- 0** **მსო** სადა დადგეს ფერკნი უფლისა ჩუენისა იესოს ქრისტესნი 192, 14; ერაკლე მეფემან წარიხუნა ... ფერკთა ფიყარნი და სამსკუალნი უფლისა ჩუენისა ი. ქრისტესნი 228, 1; ჭუართთა უფლისა ჩუენისა იესო ქრისტესითა (ესძლიეთ მტერთა) 140, 15; უთარგმანეს (მათ მას) სახარება უფლისა ჩუენისა ი. ქრისტესი 142, 10.
- 0** **ივბიმიანოს** ბერძენთა მეფე ივბიმიანოს აინეს (მათ) მეფედ 160, 21; ი. ... იყო იელიანეს თანა 165, 1; სასუფეველსა არა განეშორნეს: ... კოსტანტინე, ი. 165, 9; ვითარცა ... ივბიმიანოს (ყო) 171, 20; ივბიმიანოსს (ეენო) იელიანესგან 165, 12; რომელი მოსცა სპარსთა მეფემან ივბიმიანოსსა 183, 14; რა არს მსგავსება შენი ივბიმიანოსისა 165, 10; არჩილ მოიყენა ცოლი ... ნათესავი ივბიმიანოსს მეფისა 140, 2; დედა მამისა შენისა ბერძენი იყო, ნათესავი ივბიმიანოსისი 172, 15; ანგელოზმან უფლისამან გვრგვნი ... დაადგა თავსა ივბიმიანოსსა 161, 1—2; ჯრმალი მისი იყო კისერსა შენსა ზედა, ვითარცა-იგი ი. იელიანესგან 165, 11—12; დაეცადენით ბრძოლად ივბიმიანოსისა 161, 3;
- 0** **ისო** ნავე (ბიბლ.) ისო რქუა სამყაროსა ცისასა 166, 19.
- 0** **ივლიანე** განდგომილი, ბერძენთა მეფე იქმნეს სასწაულნი ივლიანეს ზე 160, 20; ივბიმიანოს ... იყო ი. თანა 165, 2; რომელმცა ჯრმალი მისი იყო კისერსა შენსა ზედა, ვითარცა-იგი ივბიმიანოსისსა ივლიანესი 165, 12; სადა გეენო შენ, ვითარცა ივბიმიანოსს ივლიანესგან 165, 12.
- 0** **იოზ** წინასწარმეტყველი (ბიბლ.). მტერი იგი გამომდელი ჩუენი აცილობს ღმერთსა ჩუენთჳს, ვითარცა იოზისთჳს 201, 15.
- 0** **იოზანე** მახარებელი არა კეთილად ვიპყართ ... წესი იოვანეს მცნებისა 146, 8.
- 0** **იოზანე** ზედაზადნელი მოვიდა იოვანე შუამდინარით 207, 17.
- 0** **იოზანე** კათალიკოსი გარდაიცვალნეს სამნი კათალიკოსნი: იოვანე, ბაბილა და თაბორ 228, 6.
- 0** **იოზანე** არჩილ მეფის ძე ესხნეს არჩილს ძენი ორნი: ჭუნაშერ და იოვანე 244, 18.
- 0** **იონა** ეპისკოპოსი გარდაიცვალნეს სამნი ეპისკოპოსნი: იონა, გრიგოლი და ბასილი 142, 14.
- 0** **იბაჯაჟ** ლეკთა მეფე მოკლეს იბაჯაჟ, მეფე ლეკთა 173, 5.

ისმავლ სარკინოზთა მამამთავარი გამოჩენილ იყო მოკამად, ნათესავი ისმავლისი 229, 10.

იუდა იესო ქრისტეს მოწაფე იუდა (აღებუნა შურითა) პეტრესითა 197, 6; ვითარცა ი. (იყო) 197, 6.

კ

კოსტანტინე I დიდი, ბერძენთა მეფე 324—337 წწ. სასუფეველსა არა განეშორნეს: დავით, სოლომონ და კოსტანტინე 165, 9; რომელნი ქმნენს (მათ) კოსტანტინეს ზე მეფისა 160, 18; რომელნი მოცემულ იყენეს კოსტანტინესგან 228, 1.

ლ

ლეონ ვახტანგ გორგასლის ძე მათ მიათულა (ვახტანგ) ცოლი თსი, ელენე, და შვილი მისნი, რომელთა ერქუა ლეონ და მირდატ 204, 5; მოკუდა ... ლ. 205, 13.

ლეონ აფხაზეთის ერისთავი ლეონ შესრულ იყო ციხესა შინა 235, 11; ერჩდეს ლ. არჩილს 243, 2; წარავლინეს მოციქული ... მირ და არჩილ და ლეონ, ერისთავმან აფხაზეთისამან 239, 12; ლ. რქუა (არჩილს) 242, 18; (ბერძენთა მეფემან) მოუწერა ლეონს 239, 22; არჩილ მოუწოდა ლ. 242, 13; (არჩილ) მოსცა ლ. ცოლად ... გუარანდუხტ 242, 23.

ლეონ დიდი, ბერძენთა მეფე (457—474 წწ.) მეფე ბერძენთა, ლეონ დიდი, უცალო იყო 157, 18.

ლეონ ანთიპატი (ბერძენი კეისრის ნაცვალი) თანწარიტანა ლეონ 182, 6; ლ. ... და არტავაზ ... მოვიდეს 186, 14; ეზრახა (მას) ლ. ანთიპატი ესრეთ 184, 17; მკნელ მბრძოლად გამოჩნდეს ოთხნი იგი წარჩინებულნი ვახტანგისნი და ლ. ბერძენი 188, 18; მიეტევა (მას) თვთ ვახტანგ მეფე და მის თანა ... წარჩინებულნი მისნი ... და მათ თანა ლ. ბერძენი 189, 17; წარვიდა ლ. ბერძენი 196, 7; თქუა ლეონ 183, 9; ესე განაზრახა (მას) ლ. ანთიპატმან 185, 5; ლ. ანთიპატმან დაუტევა (მას) ... ათი ათასი ბერძენი 186, 3; ესმა ესე ლეონ ანთიპატსა 183, 4; მოერთოს (იგი) ლეონ ანთიპატისა თანა 186, 7; მომიწერია ლეონისდა 180, 18; მიბრძანებია ლ. 180, 20; მიბრძანებოეს ლ. ესრეთ 186, 18.

ლეონტი მროველი ესე არჩილის წამება და მეფეთა ცხოვრება და ნინოს მიერ ქართლის მოქცევა ლეონტი მროველმან აღწერა 244, 21.

მ

მამარიკ კეისარი (582—602 წწ.) (ფოკას მკედარმან) ... მოკლა შავრიკ კეისარი და შვილი მისნი 223, 2; კეისარმან შავრიკ მოსცა ასული თსი ცოლად ქსარტს 221, 2; მ. კეისარმან იურვა ქართველთათუს 221, 5; შავრიკ კეისარსა განუდგა ფოკას მკედარი 223, 1; გამოჩნდა საბერძნეთს კაცი ერთი, თსი შავრიკ კეისრისა, სახელით ერაკელ 223, 18.

მამარიკ კათალიკოსი მანვე მეფემან დასუა კათალიკოსი მაკარი 215, 25. ; მარიაშ დედოფალი, არჩილ I-ის მეუღლე ამან არჩილ მოიყვანა ცოლი ... სახელით მარიაშ 140, 3;

მარიაშ არჩილ II-ის ასული ესხნეს არჩილს ... ასულნი ოთხნი: გუარანდუხტ, მარიაშ, მირანდუხტ და შუშან 244, 19.

მარიაშ ღმერთის მშობელი რომელი მარადის იღუწის მარიაშის თანა თქუნეთეს 167, 13.

მასლამაჰ პაბიბიბენ-მასლამა, არაბთასარდალი კბრძოდა მახლანა ბერძენთა 244, 5.

მირანდუხტ ვახტანგ გორგასლის და უწოდა სახელი მისი მირანდუხტ 143, 17; (ოვსთა) წარიყვანეს დაა ვახტანგისი, მ. 145, 24; (ვახტანგ) წარმოგზავნა დაა მისი მ. 157, 15; მისცა სპარსთა მეფესა დაა მისი ვახტანგ მეფემან ცოლად, რომელსა ერქვა მ. 185, 7.

მირანდუხტ არჩილ მეფის ასული ესხნეს არჩილს ... ასულნი ოთხნი: გუარანდუხტ, მარიაშ, მირანდუხტ და შუშან 244, 19.

მირდატ ქართლის მეფე, ვარაზ-ბაქარის ძე შეიპყრეს ქართველთა მეფე მირდატ 139, 5; დასუეს მეფედ მცხეთას ... ძმისწული მირდატისი 139, 12; მეოცდათერთმეტე მეფე, არჩილ, ძე მირდატ მეფისა 140, 1 (სათ.).

მირდატ ქართლის მეფე, არჩილ I-ის ძე უწოდა (არჩილ) სახელი მისი მირდატ 140, 22; აღიზარდა ესე მ. 140, 22; მ. იყო მორწმუნე 140, 23; წინამძღუარ ექმნის მ. სპათა მამისა თვისისათა 141, 5; ტრფიალ იქმნა მ. მის ზედა 141, 12; მუნ დასხდეს მ. და საგდუხტ 142, 7; მეოცდათორმეტე მეფე, მ., ძე არჩილ მეფისა 143, 1 (სათ.); დაჟდა მეფედ ... ძე მისი, მ. 143, 2; ევედრებოდეს ღმერთსა მეფე მ. და ღედოფალი საგდუხტ 143, 4; მოკუდა მეფე მ. 143, 19; ესე ყოველი სიუარულისათუხ ქალისა მირდატ წარმოთქვა 141, 21; უთხრეს მირდატს ... სიშუენიერე მისი 141, 11; მეოცდაცამეტე მეფე, ვახტანგ, ძე მირდატისი 144, 1.

მირდატ ვახტანგის ძე მათ მიათულა ... შვილნი მისნი, რომელთა ერქვა ლეონ და მირდატ 204, 5; მოკუდა ... ლეონ და დარჩა მ. ოდენ 205, 13; დაიპყრა მირდატ, ძემან ვახტანგისმან, (ქუეყანა) ვიღრე ზღუამდე სპერისა 205, 16; ამას მირდატს დაევაჟრა ძმა მისი, დაჩი 205, 13; მეფემან ... აღილო მირდატისგან ... მირდატის ღედული 205, 15; კეისარმან ... მოსცა (მაა) მეფედ დისწული მირდატისი, ვახტანგის ძისა 218, 1; შვილნი მირდატისნი კმონებდეს შვილთა დაჩისთა 206, 6—7; შვილნი მ. დაადგრეს მორჩილებას ბერძენთასა 207, 2; ნათესაენი მ. ... დარჩეს კლდეთა შინა კლარჯეთისათა 217, 11; მეფემან ... აღილო მირდატისგან ... მირდატის ღედული 205, 14.

მირდატ ქართლის (ვახტანგ) ნასარ და მირდატ დაურტუნა სპათა ზედა 180, 4.

მირიან ქართლის მეფე მამისმამა ჩემი მირიან ... შემოჰყვა მეფესა სპარსთასა 160, 10; შეიწყნარა ... მირიან სახარება ქრისტესი 163, 4; რომელნი ... დანერგნა მამამან ჩუენმან მ. 169, 17; (ფეროზს) მისცა მ. ასული მისი, ცოლად 241, 1; რომელი ეყვოდა ვახტანგს მამისძმისწულად ნათესავისაგან რევისა, მირიანის ძისა 151, 8; იგინი იყვნეს ნათესაენი ბაქარ მ. ძისა 159, 9; რომელნი მოცემულ იყვნეს კონსტანტინესგან მირიანისდა 228, 2; მირიან და გრიგოლ იყვნეს ნათესავისაგან რევისა, მირიანისვე ძისა 159, 10; ნათესავისაგან მირიან მეფისა მორწმუნისა ვახტანგ და დანი მისნი დარჩომილ იყვნეს 159, 7; მ. მეფისითგან ვიღრე ვახტანგ მეფისამდე გარდაცვალებულ იყო. ნათესავი რვა 159, 13; მეფობითგან მ. მეფისათა ... გარდაღდეს წელნი ორასორმოცდათნი 215, 18; ნათესაენი ... მ. მეფისანი ... ეკლესიათა მამულებელნი იყვნეს 222, 7; დაეფლენით ქუეყანასა ჩუენსა მონაგებნი მ. ღმრთივგანბრძნობილისა მეფისანი 236, 6; შენ წარიხუენ ორნი იგი გურგენნი ... ერთი მ. მეფისა და ერთი ვახტანგისი 236, 14;

- შენ ხარ მკვლარი ... მ. მეფისა 240, 18; რომელი-იგი იყო ნათესავი მ. მეფისა 242, 6.
- **შირიან** ვახტანგ გორგასლის მამის ძმისწული (ვახტანგ) შირიან, მამისძმისწული მისი, დაუტევა მცხეთას 151, 10; მ. და გრიგოლ იყვნენ ნათესავისაგან რევისა 159, 10; დაა ჩემი, ხუარანძე, შერიოთს შირიან 151, 7.
- **შიპაქელ** ეპისკოპოსი (საგდუხტ) მოიყვანა მღვდელი ... სახელით შიპაქელ 145, 15; მ. ეპისკოპოსი წინააღმდეგ ბინჯარან მაცოტურსა 145, 17; დავსუ ეპისკოპოსად მ. 179, 11; მიაწიეს (მათ) მ. ეპისკოპოსი 197, 12; ექსორია-ყვეს მ. ეპისკოპოსი 197, 16; დაწუა ყოველი ... წერილი მისი ქეშმარიტმან ეპისკოპოსმან შიპაქელ 142, 21; ვახტანგ ... ისწავლიდა შიპაქელ ეპისკოპოსისაგან ყოველსა მცნებასა უფლისასა 146, 17.
- შიპაქელ** მთავარანგელოზი მე ვარ შიპაქელ ანგელოზი 162, 8; მ. დადგინებულ არს ძალად სპარსთა 163, 9.
- **შიპაქშირ** ქართლის მეფე, სტეფანოზის ძე სტეფანოზს ესხნეს ორნი ძენი: არჩილ და შიპაქ 232, 23; (სტეფანოზ) წარიყვანა ძე თვისი პირშუო, მ. 232, 25; მეორმოცდასამე მეფე, მ., ძე სტეფანოზ მთავრისა 233, 10 (სათ.); შენ შინა იყვნეს მაშინ მეფენი, ქართლისანი მ. და არჩილ 235, 10; იწყლა მ. მზარაკითა ფერდსა 237, 19; მ. დამძიმდა წყლულებისა მისგან 240, 14; მოკულდა მ. 241, 14; წარაელინეს მოციქული ... შირ და არჩილ და ლეონ 239, 12; მაშინ რქუა არჩილ ძმასა თესსა, შირს 236, 4; წარმოსცა ორი გვრგვინი და გუჯარი შირსა და არჩილს 239, 14; მეორმოცდაოთხე მეფე არჩილ, ძე სტეფანოზ მეფისა და ძმა მეფისა შირისა 241, 14 (სათ.); გვრგვინი ... ბერძენთა მეფესა წარმოეცა შირისთვის 243, 1.
- **შობილძან** ეპისკოპოსი არჩილ დასუა ეპისკოპოსი, რომელსა ერქუა შობილძან 142, 16; მ. ეპისკოპოსი გარდაცვალებულ იყო 145, 16; ვერ უგრძნა არჩილ მეფემან უსჯულოება შობილძანისი 142, 18; მოუვლინა მეფემან ვახტანგს ბარზაბან საკუთარი შობილძანი 184, 1.
- შოდისტროს** პატრიარქი დასუა (მან) შოდისტროს პატრიარქად 227, 10 (ვარ.); **შომამლაქ** შომამლაქ მეუპამედი ანუ შაჰმადი VII ს.-ის I მესამედში შაჰმადიანთა სახელმწიფოს ფუძემდებელი, ისლამის დამბარსებელი ერქუას (მას) მურვან ყრუ, ძე შომადისი 233, 12; გამოჩენილ იყო შომამლაქ 229, 10.
- **შოსე** წინასწარმეტყველი (ბიბლ.) არა აღმოგიკითხავსა წიგნთაგან მოსესთა 164, 21.
- შურვან** ყრუ, მერვან იბნ-მეუპამედი, არაბი სარდალი VII ს.-ის 30-იან წლებში, შემდგომში ხალიფა რომელსა ერქუა მურვან ყრუ 233, 11.

6

ნასარ წუნდის ერისთავი ვახტანგ ... ნასარ¹ და მირდატ დაუტევენა სპათა ზედა სომხითისა და ქართლისათა 180, 3; წარიტანნა (მან) ... წარჩინებულნი ... და ნ. 185, 24; მიეტევა (მათ) ... ვახტანგ ... და მის თანა ... არტავაზ, ბიერტიან და ნ. 189, 17; ესენი წარიყვანნეს ... ნასარ ... არტავაზ ... და ბიერტიან 205, 1 (ვარ.); მოუწოდა (მან) ნასარს 204, 3; წარსცა (ვახტანგ) ყოველი ... ქელითა ნასარესითა და აღარნასესითა 176, 11.

¹ გამოცემაშია: ნასარა.

- ნებროთ** მამამთავარი (ბიბლ.), მან იხილა ნებროთ 163, 7; ნებროთს ... რქუა 162, 8; შენ ... მსგავსი ნებროთ გმირისა, გამოგაჩინა (ღმერთმან) 148, 19; რომელნი ვართ ნათესავნი ნ. გმირისანი 161, 13; კაცნი ვართ, შეილნი ნებროთისნი 181, 4; შეილთა შორის ნებროთისთა წარჩინებულ-ყვნა ღმერთმან ეგენი 240, 6; რომელნი ნებროთისამდე ზრახვიდეს 163, 2.
- ნერსპრან** ხუნანის ერისთავი დაუტევენა (მან) ... წარჩინებულნი ... და ნერსპრან ერისთავი ხუნანისა 185, 16.
- ნერსე** ერისთავი მცხეთას ღმერთე და ნერსე და ბიერტიანი დაუტევეა (მან) 200, 20; (არჩილ) მესამე (ძმისწული) მისცა ნერსეს ნერსიანსა 241, 21.
- ნიწო** ქართველთა განმანათლებელი რომელი იყო წმიდა ნიწო 167, 2; ჭდა ნ. 167, 8; აღდგა ნ. 168, 3; სასწაულნი .. ქმნა ნიწო 163, 10; რქუა ნ. ვახტანგს 167, 18; შეიწყნარა ... მირიან საზარება ქრისტესი ნიწოს მიერ 163, 5; დასაბამსა ქართლის მოქცევისასა ... ნ. მიერ, განივლინა აქათ ეპისკოპოსი 197, 19; ნ. მიერ ქართლის მოქცევა ლეონტი მროველმან აღწერა 244, 20.
- ნოე** (ბიბლ.) ყოველი სისხლი ნოეს რუნითა განიწმიდა 164, 18; არს საზღვარი, განყოფილი ნოესითგან 182, 19; დაემორჩილნეს ... (მას) ნათესავნი ნოესნი 161, 16.

ო

ომარ არაბთა ხალიფა (634—644) დადგა მის წილ ომარ 229, 16.

პ

- პალეპარპოს** ლოლოთელი, ბერძენთა სარდალი იყო ბერძენთა სპასალარი პალეკარპოს ლოლოთელი 173, 6; პ. ... მოიზახდა 174, 14; მოუტევა (ვახტანგს) პ. 175, 11; დასცა ლახუარი პალეკარპოს ფარსა ვახტანგისსა 175, 13; ეტყვის ღმერთი პალეკარპოსს 166, 14—15; ვახტანგ გორგასლისა და პალეკარპოს ბერძენთა სპასეტისა ომი და მოკლვა პალეკარპოსისი ვახტანგისაგან 174, 19—20 (სათ.); რომელი-ესე იქმნა პალეკარპოსისაგან 176, 14.
- პმბრე** მღვდელი, შემდგომში ქართლის კათალიკოსი მათ თანა იყენეს ორნი კაცნი: პეტრე მღვდელი ... და სამოელ მონაზონი 163, 21; პ. მღვდელი და სამოელ მონაზონი მის თანა დაიპირნა 164, 6; წარვიდა პ. ეეისრისა 170, 4; მივიდა პ. 170, 17; წარმოავლინა პ. მღვდელი 170, 19; პ. და მოციქულნი მოვიდოდეს ვახტანგისსა 170, 22; არს პ. კათალიკოსად 197, 11; წარავლინეს (მათ) პ. მღვდელი 197, 17; ანტიოქელმან პატრიარქმან აყურთხა ... პ. კათალიკოსად 198, 6; დასუეს პ. კათალიკოსად 198, 13; ზოკუდა პ. კათალიკოსი 205, 8; რქუა (მას) პეტრე 164, 14; 165, 4; 165, 19; 166, 7; რქუა მას პ. 166, 2; აღიღო პ. მისეე გვრგვინისაგან რეცა უდარესი 167, 17; შეართუეს (მას) ძღუენი მოციქულმან კეისარმან და პ. 171, 6; მოიყვანა პ. მღვდელმან ჭუარი 173, 19; რქუა მას პ. კათალიკოსმან 201, 12; რქუა მეფემან პეტრეს 164, 8; კელი ვახტანგისი მარჯვენა ეპყრა პ. მღვდელსა 167, 8; მოუწოდა პ. და სამოელს 168, 12; მოუწოდა მსწრაფლ პ. 169, 2; ვახტანგ მოუწოდა პეტრე კათალიკოსსა 201, 7; ნიწო ... მიხედნა პეტრეს კერძო 168, 4; ვახტანგ წარავლინა მოციქული წარმოყვანებად ... პეტრესთვის კათალიკოსისა 196, 8; სიტყუა სიმდაბლისა შენისა კეთილ არს, პეტრე 166, 21.
- პმტრე** მოციქული ეკლესია (არს), ვითარცა პეტრე 197, 7; იუდა (აღეგზნა შერიცა) პეტრესითა 197, 6.

რ

რადენ წმინდა, ვახტანგის ცოლის მამამძღვე რადენ იყო მამამძღვე ვახტანგის ცოლისა 199, 9; ეფლა გუამი წმილისა რადენისი 199, 7.
რამ მირიანის ძე რომელი ეჯლო ვახტანგს მამისძმრწულად, ნათესაისაგან რევისა 151, 8; მირიან და გრიგოლ იყვნეს ნათესაისაგან რ. 159, 10; რომელი-ოგი იყო ნაღესავი მირიან მეფისა, შვილთაგან რევისთა 242, 7.

ს

საბბ კათალიკოსი ამანვე ფარსმან მეფემან დასუა საბა 207, 13; მოკუდა კათალიკოსი ს. 207, 15.

საბბ თურქთა მეფე (ბარამ ჩუბინმან) მოკლა საბა, თურქთა მეფე 220, 6.
საბლუხტ დედოფალი, არჩილ I-ის შვილის მირდატის მეუღლე, რომელსა ერქუა საგლუხტ 141, 11; მომგუარე ცოლად ჩემდა ს. 141, 14; მუნ დასხდეს მირდატ და ს. 142, 7; მიუღვა დედოფალი ს. 143, 3; ევეღობოდეს ლმერთსა ნეფე მირდატ და დედოფალი ს. 143, 5; ს. მიუღვა 143, 5; ს. ერჩიდა მამსა თჳსსა 145, 1; ს. დედოფალი განაგებდა მეფობასა 145, 5; მწუხარე იყო ს. დედოფალი 145, 14; (ვახტანგ) დაუტევენა განმგებელად სამეფოსა თჳსსა დედა მისი, ს., და დამ მისი, ზუარანძე 151, 6; ამან საგლუხტ დედოფალმან გამოიკითხა სჯული ქრისტესი 142, 8; მაშინ ს. გლისხმუყო 142, 11; შუა ს. ასელი სხუა 143, 16; ს. დედოფალმან ... ესე ყოველი მოიგონა 144, 2; მის წილ დაადგინა სპარსთა მეფემან ძევე მისი, ვარაზ-ბაჟურ, ძმა საგლუხტ დედოფლისა 145, 7—8; მოკუდა ბარზაბოდ, მამა საგლუხტისი 145, 6.

სამნაღირ ერისთავი შიდა ეგარისისა და სევანეთისა დაუტევენა (ვახტანგ) ... შუდნი წარჩინებულნი ... ადარნასე, ერისთავი სამშუღლისა და სამნაღირ, ერისთავი შიდაეგრისა 185, 18.

სამოელ I მონაზონი, შემდგომში ქართლის ეპისკოპოსი და კათალიკოსი იყვნეს ორნი კანნი: პეტრე მღვდელი ... და საოელ მონაზონი 163, 22; პეტრე მღვდელი და ს. მონაზონი მის თანა დაიკიონა (ვახტანგ) 164, 6; შერისნა მას ს. მონაზონი 166, 13; ს. დადვა წინაშე მეფისა 170, 4; წარვიდა ... ნოციქულად ვარაზ-მიპრ ... და ს. მონაზონი 172, 5; არს პეტრე კათალიკოსად და ს. ეპისკოპოსად 197, 11; წარავლინეს ... ს. მონაზონი ანტიოქიას 197, 17; დასუეს ... ს. ეპისკოპოსად 198, 13; დაჯდა ს. (კათალიკოსად) 205, 8; მოკუდა კათალიკოსი ს. 206, 4; რქუა (ვახტანგს) საშოელ 167, 9; კელი ვახტანგისი ... მარცხენა (ეპყრა) საშოელს მონაზონსა 167, 9; საშოელ (ვარა); გვარგენი ... პეტრე დაარქუა ს. მონაზონსა 167, 18; (ვახტანგ) მოკუდა ... პეტრეს და ს. 168, 12; ნინო ... მიხედნა პეტრეს კერძო და საშოელისა 168, 4; ვახტანგ წარავლინა მოციქული წარმოყვანებად ... საშოელ ეპისკოპოსისა 196, 8.

სამოელ II ქართლის კათალიკოსი მოკუდა კათალიკოსი სემონ და დაჯდა საშოელ 221, 1; მოკუდა კათალიკოსი ს. 222, 2.

სამოელ III ქართლის კათალიკოსი მოკუდა კათალიკოსი საშოელ და დასუეს საშოელვე 222, 2; მოკუდა საშოელ კათალიკოსი 222, 13—14.

სარბ უფალმან მისეა აღმოსავლეთი და სამხრეთი სარკინოზთა, რომელ არს თარგმანი მისი „სარას ძალთა“ 230, 5.

საურამბ სპასპეტი მოკუდა საურმაგ სპასპეტი 145, 8; მოითხოვა ... საზრდოდ საურმაგ სპასპეტმან ვახტანგ 143, 13; თანაყვეებოდეს მას ... არტავაზ ძუძუსმტე, ძე საურმაგ სპასპეტისა, და ბივრიტიან სეფეწული 156, 10.

საურმაგ ეჭიბი ვახტანგ წარტანა თანა ... ბიერტიან, ერისთავი ოძრქისა და საურმაგ ეჭიბი მისი დიდი, 186, 1; მაშინ ს., ეჭიბი ვახტანგისი, განვრდა 189, 10; სინდელი იგი გაიქცა და მისდევდა ს. 189, 12; ათთა მათ მოკლეს ს. 189, 15; საურმაგ სცნა პოროლნი წინასა მას :89, 14; ვახტანგ ... იგლოვდა გუამსა ზე-და საურმაგისსა 189, 20.

სოლომონ ებრაელთა მეფე (ბიბლ.) სასუფეველსა არა განეშორნეს და-ვით, სოლომონ 165, 9.

სპასიანოს ტიტუს ფლავიუს ვესპასიანუსი, რომის იმპერატორი (69—79 წწ.) წარწყმიდე ყოველი წული მათი ტიტოს და სპასიანოსის მიერ 164, 21.

სტეფანოზ გუარამ კურაპალატის ძე, ქართლის ერისმთავარი (VI ს.-ის II ნახევარში) მეორმოცე ერისთავთა მთავარი ქართლისა სტეფანოზ 222, 10 (სათ.); დაჯდა ძე მისი, ს. 222, 12; ესე ს. იყო ურწმუნო 222, 14; ს. ... შე-უშინდა მეფესა სპარსთასა 223, 6; ს. მთავრობდა ყოველსა ქართლსა ზედა 223, 14—15; ს. იყო ქუელი მხედარი 224, 9—10; ჩამოაგდეს ს. და მოკლეს 224, 11—12; ესეერთაითა სიკუდილითა წარგენეს ს. და მსახურნი მისნი 226, 1; სტეფანოზ დასუა ბართლომე კათალიკოსად 222, 14; ს. არა ინება განდგომა სპარსთავან 224, 8; უყო ესე ღმერთმან მთავრსა მას სტეფანოზს 226, 2; ამის სტეფანოზის ზე მცხეთას მოაკლდებოდა 223, 11; ძმა სტეფანოზისი, სახელთ დემეტრე, აღა-შენებდა ეკლესიასა 223, 12; შეილნი სტეფანოზისნი დარჩეს კლდეთა შინა კლარ-ჯეთათა 226, 5.

სტეფანოზ ადარნასე მთავრის ძე, ქართლის მთავარი მოკლდა ადარნასე და დადგა ძე მისი, სტეფანოზ 228, 8; მეორმოცდარე მთავარი ქარ-თლისა ს., ძე ადარნასე მთავრისა, 228, 9 (სათ.); ესე ს. იყო უმეტეს ყოველთა ქართლის მეფეთა 228, 10; სტეფანოზს ესხნეს ორნი ძენი არჩილ და მიპრ 232, 23; მეორმოცდასამე მეფე მირ, ძე სტეფანოზ მთავრისა 233, 10; მეორმოცდა-ოთხე მეფე, არჩილ, ძე ს. მეფისა 241, 14;

სპრონ კათალიკოსი (ბაქურ) დასუა სუმონ კათალიკოსად 217, 3; მოკლდა კა-თალიკოსი ს. 222, 1.

ტ

ტიტოს ფლავიუს ვესპასიანუსი, რომის იმპერატორი 79—81 წწ.-ში, ვესპასიანეს ვაჟი წარწყმიდე ყოველი წული მათი, ტიტოს და სპასიანოსის მიერ 164, 21.

უ

ურიბ (ბიბლ.) დავით წინასწარმეტყველის ცოლი დაცემულსა აღ-გადგინებ, ვითარცა დავით საცთურისაგან ურიასა 165, 5.

ურმიზ სპარსთა მეფე, შაჰი ჰორმიზდ IV (579—590) რომელსა ერ-ქუა ურმიზდ 215, 26; ურმიზდ მისცა ძესა თუსსა რანი და მოვაჯანი 217, 6; დას-წუნეს თულნი ურმიზდ მეფესა ცოლისძმათა მისთა 221, 1.

ურმისდ სპარსთა მეფე, შაჰი ჰორმიზდ III (457—459) ურმისდის-გან, ყოველთა მეფეთა მეფისა, ვახტანგის მიმართ, ვარან-ხუასრო-თანვისა, ათთა მეფეთა მეფისა ახოვანისა 158, 14.

ფ

ფარსმან I ქართლის მეფე მეოცდათექუსმეტე მეფე, ფარსმან, ძე ბაქურ მეფისა 206, 3 (სათ.); დაჟდა მეფედ ... ფ. 206, 4; მოკულა ფ. 207, 4; ფარსმან ... ითხოვა სპარსთა მეფისაგან 206, 9; ფ. დაუწერა მას მორჩილება და მსახურება 206, 13; ფარსმანის მეფობასა მოვიდეს სპარსნი 206, 8; მეოცდაჩუღმეტე მეფე ფარსმან, ძმისწული ფარსმან მეფისა 207, 5 (სათ.).

ფარსმან II ქართლის მეფე მეოცდაჩუღმეტე მეფე, ფარსმან ძმისწული ფარსმან მეფისა 207, 5 (სათ.); მოკულა ფ. 215, 20; რომელსა ერქუა ფარსმანვე 207, 4; ფარსმან მეფემან დასუა საბა (კათალიკოსად) 207, 13; მისივე ფარსმანის ზე მოვიდა იოვანე შუაღღინარით 207, 17; მეფობითგან მირიან მეფისა ვიდრე მეორისა ფარსმანისა გარდაჯდეს წელნი ორასორმოცდაათნი 215, 18; მეოცდათვრამეტე მეფე, ბაქურ, ძე ფარსმან მეფისა 215, 21 (სათ.).

ფარსმან-ფარსმანი რომელსა ერქუა ფარსმან-ფარუხ 152, 5; უხეთქსა (ვახტანგ) კრმალი ფარსმან-ფარუხსა 152, 8; არავენი დარჩა მათ შორის მსგავსი ფარსმან-ფარუხისი 152, 9—10.

ფაროზ რანის ერისთავი, მირიან მეფის სიძე მო-ვინმე-ვიდის ... ვითარცა ფეროზ 241, 1; ციხე ავეო ... ფეროზს 159, 18; (არჩილ) მეორე (ძმისწული) მისცა პიტიაშსა, ნათესავსა ფეროზისსა 241, 19.

ფრპას ბიზანტიის კეისარი (602-610 წწ.-ში) მავრიკ კეისარსა განუდგა ფოკას მკედარნი 223, 2; ვერ წინააღუდგა (ქასრეს) ფ. კეისარი 223, 5; ამან მოკლა ფ. კეისარი 223, 18; დაიპყრა საბერძნეთი ფოკას მკედარმან 223, 3.

ქ

ქასრე ამბარვეზი, სპარსთა მეფე რომელსა ერქუა ქასრე ამბარვეზი 217, 7; იოტა ქ. ჩუბინისაგან 221, 2; ქასრე ამბარვეზმან დაუტევა რანი და ქართლი 217, 18; იწყეს ბრძოლად ჩუბინმან და ქ. 221, 1; სპარსთა მეფემან ქ. იწუო ძებნად სისხლისა სიმამრისა და ცოლისძმთა მისთასა 223, 3; მეფემან ქ. წარმოტყუენა იერუსალემი 223, 8; ქასრემან დაიპყრა სპარსეთი 221, 4; კეისარმან მავრიკ მოსცა ასული თუხი ცოლად ქასრეს 221, 3; ერისთავნი ... ხარკსა მისცემდეს ქასრე ამბარვეზსა 217, 10; მავრიკ კეისარმან იურვა ქართველთათჳს ქასრეს თანა 221, 5; აღიღო ღმერთმან კელი წყალობისა ქასრესგან 223, 9.

შ

შუშან არჩილ F-I-ის ასული ესხნეს არჩილს ... ასულნი ოთხნი: გუარან-დუხტ, მარია, მირანდუხტ და შუშან 244, 19.

შუშანიძე დედოფალი, ვარდან მამიკონიანის ასული, ვარსქენ სომხეთის მთავრის მეუღლე რომელსა ერქუა შუშანიც 216, 1; ცნა ცოლმან მისმან შუშანიც კმრისა მისისაგან დატევება ქრისტეს სჯულისა 216, 6; გუანა წმიდისა შუშანიისი წარმოიღეს ღიღითა პატივითა 216, 17; ვერ დაეწიერენ ლეაწლნი წმიდისა შუშანიისნი 216, 11.

ჩ

ჩაბრეზ ქართლის კათალიკოსი დაჟდა კათალიკოსად ჩერმაგ 206, 5; მოკულა კათალიკოსი ჩ. 207, 13.

ხ

ხუარანძე ვახტანგ გორგასლის და საგდუხტ ... უწოდა სახელი მისი ხუარანძე 143, 4; (ვახტანგ) დაუტევენა განმეგებულად სამეფოსა თუსსა დედა მისი, საგდუხტ, და და მისი, ხ. 151, 6; და ჩემი, ხ. შეირთოს მირიან 151, 7; ხ. ამისთვის არა მისცა (მას) 185, 8; ვახტანგს ევედრნეს დედა და და მისი, ხ. 186, 8; და მისი, ხ., მისცა ბაჟურს ცოლად 199, 18; და მისი, ხუარანძეცა, იყო ძლიერი და შუენიერი 159, 7.

ხუასრო||ხუასროთანგი ხოსრო I ანუ შირვანი ირანის შაჰი (531—579) იქმნეს მოყუარე მეფე და ხუასრო 161, 4; მართალ არს ხ. 184, 22; წარვიდეს ვახტანგ მეფე და ხ. 186, 9; ხ. ელოდა (მას) 186, 11; მოკუდა ხ., მეფე სპარსთა 199, 19; რქუა ხუასრო გორგასალსა 182, 10; რქუა ხ.¹ (გორგასალსა) 182, 12; რომელი მენიჭა მეფესა ხუასროს 186, 6; მოართუეს ხ. კეისრისაგან ძღუენი 186, 15; პატივ-სცემდა ვახტანგს ყოველი ერი სპარსეთისა, ვითარცა ხ., მეფესა მათსა 187, 13; დაუმძიმდა ესე მეფესა ხ. 196, 4; რათა ყო მშუდობა შორის კეისრისა და ხუასროსა 182, 8.

რომელი ... ეტყოდა სპარსთა მეფესა ხუასროთანგსა 161, 3.

ხუასრო ირანის შაჰი მის წილ დაჟდა ძე მისი, ხუასრო 199, 20; მოვიდა ხ. მეფე 201, 3; მივიდა ... ხ. 203, 3; შეიქცა ხ. გზასა ქართლისასა 203, 6; ერაკლე ... მოკლა ხ. მეფე 227, 9; უთხართ მეფესა ხუასროს 200, 10; უთხრა (ვახტანგს) მოციქულმან შეთულილობა ხუასრო მეფისა 200, 7.

...

ჯ

ჯიბლა ჯიბლუ ხაზართა ხაკანი VII ს-ის 30-იან წ-ში კეისარმან ... დაუტევეა ერისთავი, რომელსა ერქუა ჯიბლა 225, 4.

ჯუანშერ სპასპეტი დაადგინა სხუა სპასპეტი, რომელსა ერქუა ჯუანშერ 145, 9; ჯ. სპასპეტი და ორნივე ეპისკოპოსნი დასხდეს საყდართავე 147, 3; აღდგა ჯ. სპასპეტი 148, 11; მეფე და ჯ. სპასპეტი დადგეს მცხეთას 180, 3; ვახტანგ (დაუტევეს) ... ჯ. სპასპეტი 185, 12; (ოყენეს) მის თანა ჯ. და ათანასე 200, 19; ესე თქუა ჯუანშერ სპასპეტმან 149, 17; სცა მას ლახუარი ჯ. სპასპეტმან 174, 7; უბრძანა (ვახტანგ) ... ჯუანშერს სპასპეტსა 174, 2; ეგრეთ წარმოსთქუ ყოველი, ჯუანშერ 149, 20,

ჯუანშერ არჩილ II-ის ძე ესხნეს არჩილს ძენი ორნი: ჯუანშერ და ოვანე 244, 18.

ჯუანშერ ასფურაგნელი სომხეთის ერისთავი მოერთნეს (ვახტანგს) ... ასფურაგნელი ჯუანშერ, ტაროველი ამზასპ 159, 19;

ჯუანშერ ქართლის ერისთავი, არჩილ II-ის დროს (არჩილ) მეექუსე (ძმისწული) მისცა ჯუანშერს უანშერიანსა 242, 6; რამეთუ ჯ. უმეტეკი ნაწილი მისცა 242, 10.

ჰ

ჰერმი პოვეს ჟამი განსაზღვრებული ფილოსოფოსთა ჰერმის ტრისმეჰისტონის წიგნთა შინა 230, 9.

¹ გამოცემაშია: ხოსრო.

ტოკონიგები და ჰიდრონიგები

ა

- აბაშა-მ მიერიტვან სახელ-ედვა ორთა მათ მდინარეთა: ერთსა ცხენისწყალი და ერთსა აბაშა 238, 11.
- აბაშეთი-ი სპარსთა მეფისა და ვახტანგ გორგასლისაგან შესლვა აბაშეთს 195, 13 (სათ.); მოედეს (ივინი) ... ა. 195, 14; სპარსთა მეფისა და ვახტანგ გორგასლისაგან შესლვა აბაშეთს და დაქირვა აბაშეთისა მათგან 195, 13.
- აბოც-ი რომელი მთავრობდა თრიალეთს, ტაშირს და აბოცს 241, 20.
- ანაპარტი-ი სადა მიერთვის მდინარე ანაქერტისა მტკუარსა 216, 15.
- ანაპოზ-ი მოადვა (იგი) ციხესა ანაქოფისასა 235, 6.
- ანტიოქია-მ წარავლინეს პეტრე მღვდელი და სამოელ მონაზონი ანტიოქიას 197, 17; მიუწერეს ანტიოქიისა პატრიარქსა მეფემან და პატრიარქმან კოსტანტინეპოლელმან 197, 18; წარმოვიდა ვახტანგ წელსა მერვესა შესლვით მისითგან სპარსეთად ვიდრე ანტიოქიამდე 196, 2.
- ანძინანდორ-ი წყობა პირველთა მეფეთა იყო ანძინანდორს 160, 14.
- ანძორეთი-ი ვახტანგ ... მოაოქრნა ... ქალაქნი სამნი: ანძორეთი, ეკლეცი და სტერი 160, 4.
- არაბი-მ ყოველი არაბი და იამანეთი დაიპყრა (მოჰამად) 229, 11.
- არაბუ-ი მისცა მდინარესა არაგუ ჰქვან 151, 18; ეწყუნინ არაგუსა ზედა 180, 6; დაიბანაეეს ... ამერ და იმერ არაგუსა¹, 150, 17; რომელი-იგი მუხნარით და ა.¹ ბერთვისსა იყო 202, 21; ერთის მთისაგან გამოვალს თავი ორთავე: ქართლისა არაგუსა და ოვსეთისა ა. 151, 19; არჩილ მეფემან აღაშენა ეკლესია ... კართა ზელა არაგუსთა 140, 20—21.
- არმაზ-ი სპარსთა ... მოაოქრეს ტფილისი და არმაზი ქართლი 202, 20; ა. ალოკრდებოდა 223, 12; ვახტანგ ... მცხეთით ავღიღის ციხესა არმაზისასა 159, 6; რომელნი დგეს არმაზით კერძო 180, 4; ბრძოლიან სპარსნი ა. კერძო 180, 5.
- არსიან-ი უკმოსცა კეისარმან (ვახტანგს) საზღვარი ქართლისა ... ზღვთგან ვიდრე არსიანთამდე 177, 9.
- არტან-ი მისცა (არჩილ მას) ... არტანი 243, 15 (ვახტანგ) დასუა ... ეპისკოპოსად ... ერთი არტანს ერუშეთს 198, 15—16.
- არტანუჯ-ი რომელსა სოფელსა ერქუა არტანუჯი 177, 20; რათა ააგოს ციხე არტანუჯისა 177, 21; არტავაზ აღაშენა ციხე ა. 178, 3.
- ასფურაბან-ი ქართლი, სომხითი და ასფურავანი დაიპყრეს სპარსთა 217, 12.
- აფშილეთი-ი ყრუმან ... შემუსრა ქალაქი აფშილეთისა ცხუმი 235, 5.

¹ გამოცემავია: არაგუსა.

- აფხაზეთი**-ი გამოიკითხა კეისარმან საზღვარი საბერძნეთისა, ქუეყანა ზღუსპირისა, რომელ არს აფხაზეთი 177, 12; სხუა ა. უკუსცა ვახტანგ ბერძენთა 177, 16; ლეონ ... ვერ შემძლებელ იყო სპათა გამოგზავნად აფხაზეთს 157, 19; ნაწილად ძმათა შენთა მიმიცემია ... საზღვარი აფხაზეთისა 203, 20—21; შენდა მიბრძანებებს ერისთაობა ა. 240, 9; წარავლინეს მოციქული წინაშე ბერძენთა მეფისა მირ და არჩილ და ლეონ, ერისთავმან აფხაზეთისამან 239, 13; თუთ სპითა დილითა ... წარმოვიდა გზასა აფხაზეთისასა 157, 16; წარმოტყუენნა (ვახტანგ) ყოველნი ციხენი აფხაზეთისანი 157, 19; (ვახტანგ) უშიშად იწყო ბრძოლად ციხეთა აფხაზეთისათა 157, 17; გამოვიდეს ბერძენნი აფხაზეთით 146, 4.
- ალღგომამ**-ი ალღგომის ეკლესია (იერუსალიმისა) ილოცეს (მათ) წმიდასა ალღგომასა 186, 11; შეევედრნეს (იგინი) წმიდასა ა. 186, 12;
- ახიზი**-ი არტავაზ ... განაახლა ციხე ახიზისა 178, 4—5; (ვახტანგ) დასუა ერთი ეპისკოპოსად კლარჯეთს, ეკლესიასა ახიზისასა 198, 15.

ბ

- ბარდავ**-ი წარვიდა (სადღუბტ) ბარდავს მამისა თვისა თანა 144, 10; დაქდა (იგი) ბ. 217, 7; წარსცეს (იგი) ბარდავად 176, 7.
- ბაღდად**-ი წარილო (ერაკლე მეფემან) ბაღდადი 227, 10; წარიყვანეს (სპარსთა მირდატ) ბაღდადს 139, 6; მივიდეს (იგინი) ბ. 187, 9; აბობქარ ... შევიდა ბ. 229, 14.
- ბარდუჯ**-ი ეწყო (არჩილ სპარსთა) ... მდინარესა ზედა ბერდუჯისასა 140, 11.
- ბოლნის**-ი დასუა (მან) ერთი ეპისკოპოსად კლარჯეთს ... ერთი ბოლნისს 193, 16.

გ

- გაზირ**-ი დაეპყრა (მათ) გაზირი და სომხითი 244, 4.
- გარდაბან**-ი კეისარსა უკანა მისწია (იგი) გარდაბანს 225, 11—12.
- გეონ**-ი გამოვლენ მისგან ორნი მდინარენი: ნილოსი და გეონი 162, 13; გეონსა გამოაქეს სამოთხით ხე სულნელი და თივა 162, 13.
- გულგულა**-ი დაემკვდრნეს სამნივე იგი ძმანი ვიდრე გულგულამდის 244, 9.
- გურიან**-ი გქონდეს (შენ) საუხუცესოდ ... გურია 241, 6; შემოვლო (მან) გზა გურიისა 238, 15.

დ

- დარიალ**-ი|**დარიალან**-ი|**დარიელ**-ი წარმოგზავნა (მან) დაა მისი, მირანდუბტ, და ტყუე იგი ყოველი გზასა დარიალისასა 157, 16; რომელი განელის დარიალანსა 151, 17; განელო კარი დარიალანისა 151, 14. დაიპყრა (მან) კარი დარიალისა 234, 5.
- დარუბანდ**-ი განელეს (მათ) კარი დარუბანდისა 146, 2; განვიდეს ყოველი სომხითი და სპარსნი და მეფე დ. 172, 19; დაიპყრა (ყრუმან) კარი დარიალისა და დ. 234, 5; მეფენი დარუბანდისანი გაერთნეს (სპარსთა მეფესა) 179, 6—7.
- დარუბანა**-ი ციხე-ქალაქსა ... ჰქუან დარუბანა 201, 5.
- დილოში**-ი|**დილუში**-ი ვახტანგ ... დაუბანაჲ მათ დილშით 179, 20; დილოშით|**დილუშით** (ვარ.).

D

მპრ-ი/მპრის-ი დამარხულ (იყო იგი) ეგრსა შინა 235, 10; იყენეს სპანი მისნი უფროს და უმრავლეს ქალაქთა ეგრისათა 235, 13; ნულარამცა ქელ-გეწიფების (შენ) ვნებად მათდა და საზღვართა მათთა ე. 240, 12; შევიდა არჩილცა ეგრად-გე 233, 7.

დაურჩეს (მათ) წარუტყუენველად კეენი ქართლისანი ... კლარჯეთი და ეგრისი 146, 1; გქონდეს საუხუცესოდ: ე., სუანეთი, თაქუერი, არგუეთი და ვურია 241, 5; არჩილ ... დაემკვდრა ეგრისს 243, 4; ნახევარი (საგანძურთა) წარილო (სტეფანოზ) ქუეყანასა ეგრისსა 232, 25; შემუსრნა (ყრუმან) ... სიმაგრენი ეგრისის ქუეყანისანი 235, 1; მოოკრებულ იყენეს ყოველნი კეენი ქართლისანი, თუნიერ კახეთისა და ... ეგრისისა 205, 5; გარდამოვიდა არჩილ ეგრისით 243, 7; ნათესავნი მათნი ... წარვიდეს ეგრისად 234, 31.

მპრისწაპალ-ი ბერძენთა ჰქონდა ეგრისწყალს ქუემოთი კერძი 146, 4—5; დაუწერა (მას) ეგრისწყალსა და კლისურასა შუა ქუეყანა ზითვად 177, 15; რომელი მოცემულ არს ე. და კლისურასა შუა 203, 21; აღილო (დაჩი ქუეყანა) მირდატისგან ე. და კლისურასა შუა 205, 14; დაიპყრეს (ქუეყანა) ეგრისწყლითგან ვიდრე ციხე-გოჭალმდე 146, 5; ე. ვიდრე მდინარემდე მცირისა ხაზარეთისა — ესე საზღვარი არს საბერძენეთისა 177, 12.

მპრბაბ-ი დაქედ ორთავე მდინარეთა შორის ეფურატსა და ჭილასა 162, 15.

მალაქი-ი ვახტანგ ... მოაოქრნა ... ქალაქნი სამნი: ანძორეთი, ეკლეცი და სტერი 160, 5.

მარუშით-ი დასუა (ვახტანგ) ერთი ეპისკოპოსად ... ერუშეთს 198, 16; ერაკელ მეფემან წარიხუნა მანგლისით და ერუშეთით ფერქთა ფიცარნი და სამსკუალნი ... იესოს ქრისტესნი 227, 13.

E

მელისციხე-ი ხუასრო ... შემუსრნა ქალაქი კამბეჩოანი და კერმისა ციხე და ველისციხე 201, 4.

F

მაპუარ-ი გქონდეს (შენ) საუხუცესოდ ... თაქუერი 241, 6; დაუტევნა (ვახტანგ) მის თანა ... წარჩინებულნი მისნი: ჭუანშერ სპასპეტი ... ბაქურ, ერისთავი მარჯვსა და თაქუერისა 185, 19.

მინანთ-ი ვახტანგ ... დადგა თიანეთს 151, 12.

მთფორ-ი დარჩომოდეს (ვახტანგს) მოუოკრებელად ქალაქნი სინდეთისანი სინდოლა, თოფორი, კიმრაი 195, 11.

მრიალმით-ი რომელი მთავრობდა თრიალეთს 241, 19.

მუხარის-ი მიცე (შენ) ციხე თუხარისი 171, 12; უკუმოსცა კეისარმან (ვახტანგს) ... ციხე თ. 177, 8; მოიწია (ვახტანგ) თუხარისად 177, 18.

G

გამანეთ-ი მოჰმად ... ყოველი არაბია და იაზანეთი დაიპყრა 229, 11.

გერუსალემ-ი ქალაქი სჯულისა თქუენისა არს იერუსალიმი 183, 19; გამოიქნინა (შე) ი. 192, 13; მეფემან ქასრე წარმოტყუენა ი. 223, 8; მიეცეს (მათ) განსარ-

ყუნელად ... იერუსალემშიცა 201, 19; ილოცონ იერუსალემს 186, 9; წარვიღეს ვახტანგ და ღელა და ღამ მისი ი. 186, 10; მისცა (მას) ფილისტიმი საზღვრითა იერუსალემისათა 183, 18.

ინდაბრიან-ი სპარსთა მეფე ... მოიწია ინდაბრიანთა 178, 21. *

ინდომეთ-ი იხ. ჰინდოეთ-ი.

იორ-ი დაიბანაკეს (მათ) იორსა ზელა 201, 4; შეიბნეს (იგინი) ი. ზელა 201, 6; დაიპყრეს კუხეთი და ჰერეთი იორითგან 219, 3.

კ

კამპანია-მ¹ მოვლო ყრუმან ყოველი კავკასია 234, 5; პირი კავკასიისა ... უმკურდოვნებლად იყო 244, 8; მეფენი ოვსთანი შელტოლვილ იყვნეს სიმაგრეთა კავკასიისათა 157, 4; ვახტანგ აუწყა ... მეფეთა კ. 158, 17; შეივლტოლიან (იგინი) კავკასიალ¹ 200, 14 (ვარ.); ნათესავნი ერისთავთა ... შეიგოტნეს კ. 234, 4.

კამპანია-მ² ქეღი სადა დასწულდებრს წუერი კავკასიისა ამის 242, 20-21.

კალა-მ კალა აშენდებოდა 223, 12; კალაიცა მოოკრებულ იყო 181, 21; წარიღეს (მათ) კ. 225, 9; უბრძანა (მას) ბრძოლა კალისა 225, 4; ციხესა კალისასა დარჩეს კაცნი 224, 13; იგინი ... დადგეს ველსა კალისასა 181, 21.

კალმანხ-ი შეიპყრეს კლდე ერთი ტაოს, რომელსა ერქუა კალმანხი 244, 12.

კამპანია-მ³ შემუსრნა (ხუასრო) ქალაქი კამპანია და ჰერმის ციხე 201, 3; დაჩის მისცა (ვახტანგ) ... ქალაქი კამპანიათა 199, 16.

კარახოლ-მ მოადგეს (იგინი) ციხე-ქალაქსა, რომელსა ერქუა კარახოლა 159, 21

კარნიფორა-მ ეწოდა ადგილსა მას კარნიფორა 203, 5; შეიბნეს ხუასრო და კეისარი კარნიფორას 203, 4.

კარნუ-მალაქი აწ ეწოდებოდა (მას) კარნუ-ქალაქი 159, 21; დადგრა (იგი) კარნუ-ქალაქსა 203, 3; წინაშე შენსა არს (იგი) ... მოღმართ ვიდრე კარნუ-ქალაქამდე 180, 20.

კასპი-ი კასპი ქალაქი შემუსრეს 145, 23; მოითხოვა იგი საზრდოდ სპასალარმან კასპისამან 143, 18; წარიყვანა იგი ქალაქად კასპისა 143, 18.

კასრ-ი არჩილ ... აღაშენა კასრი 243, 19; მიუბოძა (მას) წუქეთი ციხით და კასრითურთ 244, 15.

კასპეთ-ი დაურჩეს (მათ) წარტყუენველად ... კახეთი და კლარჯეთი 146, 1; კტყე იყო 200, 14; ყოველთა ტაძრულთა მისთა მიუბოძა კ. 243, 17. კ. ... დარჩომილ იყო 244, 8; იგინი დარჩეს კახეთს 219, 2; რომელი ერისთავობდა კ. 225, 2; დაუტევნა მის თანა ... წარჩინებულნი მისნი ... ჭუანშერ ... და დემეტრე, ერისთავი კახეთისა და კუხეთისა 185, 14; მოოკრებულ იყვნეს ... ჰევი ქართლისანი, თენიერ კ. 205, 5; ნათესავნი ქართველთა მეფეთანი დარჩეს ჰევსა კახეთისასა 139, 9; შეიღნი ბაკურისნი დარჩეს მთიულეთს კ. 217, 11; არჩილ დაძვლა საგანძური ჰევსა კ. 233, 1; ამანვა მეფემან დაჩი დაჰპატივა მთელთა კახეთისათა 205, 10; შეივლტოლიან (იგინი) კავკასიალ და კახეთად 200, 14; დაჩი მეფე და დისწული მისი გარდავიდეს კ. 200, 15; მოიწივნეს (იგინი) კ. 201, 4; მოვიდა არჩილ კ. 243, 16; ნახევარნი მოვიდეს კ. 244, 13.

კიმრაი-ი დარჩომოდეს (ვახტანგს) მოოკრებულად ქალაქსა ... სინდილა, თოფორი, კიმრაი 195, 11.

¹ გამოცემაშია: კავკასიანთა.

- კლარჯეთი**-ი დაურჩეს (მათ) წარუტყუენველად ... კახეთი და კლარჯეთი 146, 1; მიულო (მან) ვარაზ-ბაქარს მეღესა კ. 146, 10; უკუმოსცა კეისარმან (ვახტანგ) ... კ. ულელე 177, 9; კ. და შუამთიულეთი მიეც ასულთა ჩემთა 241, 6; რომელსა ჰქონდა კ. 241, 18; ვახტანგ ... დასუა ერთი ეპისკოპოსად კლარჯეთს 198, 15; რომელნი მთავრობდეს კ. 217, 12; რომელი მთავრობდა კ. 218, 3; შთასრულ იყო ... იგი კ. 243, 13; პიტიაშნი ვინმე არა შეეშუნეს კ. 244, 11; მოოქრებულ იყვნეს ... ქვენი ქართლისანი, თუნიერ ... კლარჯეთისა და ეგრისისა 205, 5; წარიტანა თანა ... წარჩინებულნი მისნი: არტავაზ, ერისთავი კლარჯეთისა ... და საურმაგ, ეჭიბი მისი დიდი 185, 23; ვახტანგ მეფემან წარატანა (ლეონს) თანა ერისთავი კ. 186, 5; წარიღეს ბერძენთა ... სპერი და ბოლო კ. 226, 4--5; წარმოვიდა ვახტანგ გზასა კლარჯეთისასა 177, 17; (ვახტანგ) მოუწოდა ... არტავაზს, ერისთავსა კ. 204, 3--4; ივინი დარჩეს კლდეთა შინა კლარჯეთისათა 217, 13; შვილნი სტეფანოზისნი დარჩეს კლდეთა შინა კ. 226, 5--6.
- კლდისუბანი**-ი შევლო ყრუმან კლდისუბანი 225, 4; დაუწერა (ვახტანგ არტავაზს) ეგრისწყალსა და კლდისუბანსა შუა ქუეყანა ზითვად 177, 16; რომელი მოცემულ არს ეგრისწყალსა და კ. შუა 203, 21; მეფემან ... აღიღო მირდატისგან (ქუეყანა) ეგრისწყალსა და კ. შუა 205, 14--15; ყრუმან ... შევლო ... საზღვარი კლდისუბანსა 235, 3; აწ უწყიეს შენება აღგილთა ჩუენთა კლდისუბანიდან აღმართ 242, 15; არს ესე ... სამკვდრებელ ჩემდა კ. ეიღრე მდინარედმდე დიდად ხაზარეთად 242, 20.
- კოსტანტინე**-ი კოსტანტინეპოლი (ვახტანგ) იხილა ... სახე ქალისა, ეთარ არს კოსტანტინეს 167, 4; მიუწია ლაშქარმან ვიღრე ქალაქისა მის კოსტანტინისა 160, 6; კეისარი შემოვიდა კოსტანტინედ 171, 1; ჩუენ მოვიდეთ კ. 171, 15.
- კოსტანტინეპოლი**-ი სპანი ბერძენთანი შემოვიდეს კოსტანტინეპოლედ 170, 6; მიგველინო ... კ. 197, 8; მოვიდეს (ივინი) კ. 198, 7; შემო-მცა-სრულ იყო (იგი) ვიღრე კოსტანტინეპოლედმდე 240, 5.
- კომბანი** (არჩილ) მისცა ვარზხანს ... (ქუეყანა) კომბანითგან ქურდისქვეყანად 242, 3.
- კუნძულის**-ი აქუნდა მათ კუხეთი 159, 11; დაიპყრეს კ. და ჰერეთი 219, 2; (ვახტანგ) დაუტევნა მის თანა ... დემეტრე, ერისთავი კახეთისა და კუხეთისა, და გრიგოლი, ერისთავი ჰერეთისა 185, 14.

ლ

- ლაპუნახტი**-ი არჩილ ... ქვესა ლაქუახტიისასა აღაშენა ციხე 243, 19.
- ლაშქარი**-ი წინაშე შენსა არს მელიტენითგან ვიღრე ლაშქარდმდე 180, 19.
- ლაშქარი**-ი შედგეს (ივინი) ქვესა ლაშქარისასა 200, 16.

მ

- მაგუბეთი**-ი დაუტევნა (ნებროთ) ... აგ და მაგუბე — მაგუბეთს 163, 1.
- მანგლისი**-ი (ვახტანგ) დასუა ... ეპისკოპოსად ... ერთი მანგლისს 199, 16; მაშინ ერაკლე მეფემან წარიხუნა მანგლისით და ერუშეთით ფერქთა ფიცარნი და სპასქუალნი ... იესო ქრისტესნი 227, 13.

მანგლისისპაპ-ი (არჩილ) მისცა ... ჭუანშერს მანგლისსკევი და ტვილისა 242, 8.

მარგშ-ი (ვახტანგ დაუტევა) ... ბაქურ, ერისთავი მარგვსა და თაყურისა 185, 19. **მელიტიანე-მ** წინაშე შენსა არს მელიტიანიდან ვიდრე ლაშქდმდე 180, 19.

მერამ-მ არტავაზ აღაშენა ... სამნი ეკლესიანი: დაბა მერისა, შინდობისა და ახი-ზისა 178, 4.

მთიულეთ-ი მისცა (არჩილ ჭუანშერს) ... ჭუარი და ხერკი და ყოველი მთიულეთი 242, 7.

მოგშუთ-ი ვახტანგ განათარა კილი მოგუეთისა 180, 2.

მოგშუთა-მ ეცხლისმსახურნი ... დასხდეს მოგუთას 145, 5.

მოვპაპნ-ი მეღემან სპარსთამან ... მისცა ძესა თუსსა რანი და მოვკანი 217, 6; რომელი ერისთაობდა რანს და მოვკანს 140, 7; წარმოგზავნა (სპარსთა მელეგან) რანს და მ. სხუა ერისთავი 217, 1; ამან ... უწყო ბრძოლად სპარსთა ... შესულად ტყუენვად რანსა და მოვკანსა 141, 2; შირდატ ... ტყუენვად რანსა და მ. 141, 6; ამან შეკრება სპარსისა და მოვკანისა 140, 9; მოერთო (მათ) ვარაზ-ბაქურ ... სპითა ... რანისა და მოვკანისათა 159, 2; (მათ) ჩაეღეს (ქუეყანა) მოვკანისა 146, 2; სპათა რანისა და მოვკანისათა ... ეშქლაერებოდეს ქართველნი 141, 4.

შტაშარ-ი დადგეს (იგინი) შტუარსა იმიერ და ამიერ 158, 18; (ვახტანგ) დაჩის მისცა ... ქუეყანა მ. აღმოსავლით 199, 16; მიერთვის მდინარე ანაქერტსა მ. 216, 15; (მათ) განვლიან ფონი შტუარისა 180, 7; ვასქენ ... ღვა კედესა შტუარისასა 216, 15; მოტყუენეს ოვსთა ქართლი თავითან შტუარისათ ვიდრე სუნანამდე 145, 22; მეღემან ... (შირდატს) ... მისცა ნაცვლად ჭაქახეთი ფარავნითან შტუარამდე 205, 16.

მუხნარ-ი დაიბანაკეს (მათ) მუხნარს 150, 17; რომელი-იგი მუხნარით ... იყო 202, 21.

მცირე ხაზარმთ-ი ეგრისწყლითან ვიდრე მდინარემდე მცირისა ხაზარეთისა ესე საზღვარი არს საბერძნეთისა 177, 12—13.

მცხეთა-მ სპარსთა ... მცხეთა ვერ დაიპყრეს 202, 20; მეღემან მას მიათულა მ. 205, 8; განრყუნელ იყო ... მ. 243, 7; დასუეს მეფედ მცხეთას ქე თრდატისი 139, 11; არჩილ მეღემან აღაშენა ეკლესია სტეფანწმლისა მ. 140, 20; (საგდუტ) მოიყვანეს მ. 142, 5; ბარზაბოდ წარმოგზავნა ეცხლისმსახურნი მ. 145, 4; (ვახტანგ) მირიან ... დაუტევა მ. 151, 11; მოვიდა (ვახტანგ) ... მ. 157, 20; მეღე და ჭუანშერ .. დადგეს მ. 180, 3; მ. მეღემან ვახტანგ აღაშენა ეკლესია 198, 11; (ვახტანგ) მ. ღემეტრე და ნერსე და ბიერტიანი დაუტევა 200, 19; (ვახტანგ) დაეღლა მ. 204, 11; კეისარმან (გუარამ) ... წარმოგზავნა მ. 218, 7; სტეფანოზის ზე მ. მოაკლდებოდა 223, 11; მ. საეპისკოპოსოსა არნ ... კრება და ქსეხება ... მოწამეთა 229, 4; გუამი მისი დადგეს მ. 229, 8; (არჩილ) საგანძურნი ... დაფლნა მ. 253, 7; შირ ... წარმოსცეს მ. 241, 11; (მათ) დასუეს პეტრე კათოლიკოსად და სამოელ ეპისკოპოსად მცხეთასავე საეპისკოპოსოსა 198, 14; ვახტანგ მეღე განვიდა ქალაქით მცხეთით 150, 19; ვახტანგ ... მ. ავილის ციხესა არმაზისასა 159, 6; (ლაშქარნი) მ. განვილიან 180, 5; განვილის ლაშქარი იგი მიერ კერძო მ. 180, 6; ვახტანგ ... მოვიდა მცხეთად 178, 6; წარმოვიდეს (იგინი) მ. 198, 10.

¹ გამოცემაში: მანგლისის ქევი.

6

- ნეპრემსი-ი ძესა მისსა ... მისცა (ვახტანგ) ქალაქი ჰერემისა და ნეკრესისა 199, 15.
 ნილმსი-ი გამოვლენ ... მდინარენი: ნილოსი და გეონი 162, 13.
 ნინოწმინდა-ა ვახტანგ ... დასუა ... ეპისკოპოსად ... ერთი ნინოწმიდას 199, 1.
 ნიქოზი-ი (ვახტანგ) აღაშენა ეკლესია ნიქოზისა 199, 6.
 ნოსრა-ი (ნოსრა, ნოსორ-ი) სავეს იყო ჰევი ... სიმრავლითა კაცთათა ვიდრე ნოსრამ-
 დე 200, 18.
 ნუხპატი-ი (არჩილ) აღაშენა ციხე-ქალაქი ... ნუხპატი 244, 1.

მ

- მამამთ-ი ოვსნი ... შევიდეს ოვსეთს გამარჯუებულნი 146, 3; ვახტანგ ... მოადგა
 ოვსეთსავე 157, 3; ლაშქრობის გაპირება ოვსეთზედ 150, 11 (სათ.); ერთის მთი-
 საგან გამოვალს თავი ორთავე: ქართლისა არაგუსა და ოვსეთისა არაგუსა 151, 19;
 დაამტკიცეს (მათ) ლაშქრობა ოვსეთისა 152, 12; აუწყა (ვახტანგ ვარაზ-ბაკურს)
 ლაშქრობა ო. 150, 14; ოხსოვეს ვახტანგისგან ოვსთა ნაცვლად დისა მისისა
 ოცდაათი ათასი ტყუე ო. 157, 6; რომელი ... ჩავლის ველსა ოვსეთისასა 151,
 18; არა მივეახლები მე სპასა ო. 154, 21; იყო პაქანიკეთი ... მდინარესა მას
 ო. წიად 156, 24; რომელ არს გარდასავალსა ო. 235, 12; განიბნივნეს (ქართველ-
 ნი) ტყუენვად ოვსეთისა 156, 15; იყო პაქანიკეთი მოსაზღვრედ ო. 156, 24; მე-
 დეთა ოვსეთისათა შეკრიბნეს სპანი მათნი 151, 16; არა ევენების სპათა ოვსეთისა-
 თა 155, 1; შესლვასა მისსა ოვსეთად იყო ვახტანგ წლისა თექვსმეტისა 151, 14.
 მპიზა-ა არტავაზ ... აღაშენა ... მონასტერი, რომელ არს ოპიზა 178, 3.
 მორამა-ი ზამთრის იყენიან (ივინი) ოძრკეს 205, 2; მოუწოდა (ვახტანგ) ... ბივ-
 რტიანს, ერისთავსა ოძრკისასა 204, 4.

პ

- პალმსტინა-ა ვახტანგ ... უკმოულო სამეფოსა ამას პალმსტინე 240, 3.
 პაბანიკეთ-ი იყო პაქანიკეთი მოსაზღვრედ ოვსეთისა 156, 23; მოტყუენა ვახტანგ
 პ. და ჯიქეთი 157, 3; განვიდეს (ივინი) პაქანიკეთს 156, 23.
 პაროშა-პაშა-ა (მას) მოერთნეს პეროფა-კაფას ... ერისთავნი სომხითისანი 159,
 18.
 პონტო-ა წარვიდა ვახტანგ პონტოს 160, 4; მოადგეს ლაშქარნი პონტოსა ქალაქსა
 160, 5; შენ დასცეე ქალაქი პონტოსა 184, 19; შემუსრვისაგან დაარჩინეს (მათ)
 დიდი ქალაქი პ. 240, 2; წარმოემართა კეისარი გზასა პონტოსასა 171, 4; გამო-
 ვიდა სიმრავლე მდღელთა ... პონტო ქალაქით 163, 19; კეისარი მოწვენულ
 იყო პონტოდ ქალაქად 172, 5.

რ

- რან-ი მოაოკრეს სპარსთა ქართლი და რანი 206, 8; ურმიზდ მისცა ძესა თვსსა რ. და
 მოვაკანი 217, 6; ქასრე ამბარევეზმან დაუტევა რ. და ქართლი 217, 18; რომელი
 ერისთაობდა რანს და მოვაკანს 140, 7; არჩილ ... შევიდა რ. 140, 12; იყო რ.
 ერისთავად ბარზაბოდ 141, 7; შესლვასა ქართველთასა რ. ... მარადის სპარსნი
 იძლეოდინ 141, 8; წარმოგზავნა რ. და მოვაკანს სხუა ერისთავი 217, 1; აშან

უმეტესად უწყო ... ტყუენვად რანსა და მოვაციანსა 141, 2; მარადის ტყუენვიდის (მირდატ) რ. და მოვაციანსა 141, 6; ამან შეკრიბა სპა რანისა და მოვაციანისა 140, 8; სპათა რ. და მოვაციანისა ... ემძლავრებოდეს ქართველნი 141, 4; ჩავლეს (ქუეყანა) რ. და მოვაციანისა 146, 2; ვახტანგ ... წარავლინა მოციქული წინაჲმ ... ვარაზ-ბაკურისა, რ. ერისთვისა 150, 14; მოერთო (ქართველთა) ვარაზ-ბაკურ სპითა აღარბადაგანისათა, რ. და მოვაციანისათა 159, 2; მოერთო (ვახტანგს) ვარაზ-ბაკურ, ... ერისთავი რანისა 159, 1; მოკლეს (სპარსთა) ერისთავი რ. 173, 12; იქმნა ... განრყუნელ ქუეყანა ქართლისა, სომხითისა და რ. 239, 10; მოკლა იგი ... ვასქენ, ერისთავმან რანისამან 216, 12; ბარზაბოდს, ერისთავსა რანისასა, ესუა ასული 141, 10; წარვიდენ იგინი გზასა რ. 187, 4; განძლიერებულ იყენეს სარკინოზნი ქუეყანასა რ. 244, 4; სპარსთა მეფემან წარმოგზავნა იგი ... ერისთავად რანისა 216, 5; არჩილ ... მიეგება (მას) საზღვართა ზედა ქართლისათა და რანისათა 140, 10; ვერა ავიხუამთ ციხეთა და ქალაქთა რ. 141, 15—16; ყოველი პირი კავკასიისა, რანით კერძი, უმკვდროქმნილ იყო 244, 8.

რამძენწმიდა-ი დადევ შენ ეკლესიასა შინა რადღენწმიდისასა 201, 20.

რამსტამ-ი ცხოვრებოდეს (ეგინი) რუსთავს ციხე-ქალაქსა 159, 11; დასუა (ვახტანგ) ... ეპისკოპოსად ერთი რ. 199, 1; ჩადგა (იგი) რ. 202, 16; მეფე სპარსთა ... უკუდგა რუსთავად 181, 20.

ს

საბერძნეთი-ი დაიპყრა საბერძნეთი ფოკას მკედარმან 223, 2—3; ერაკლე ... დაიპყრა ს. 223, 19; ვახტანგ გორგასლისაგან საბერძნეთს წასლვა საომრად 159, 16 (სათ.); (ნებრთ) დაუტევნა ბერძენი — ს. 162, 22; ქასრე ... წარვიდა ს. 221, 2; იქმნა შფოთი დღის ს. 223, 1; გამოჩნდა ს. კაცი ერთი 223, 17; წინამძღუარ ქმნილ ხარ სპასა დიდსა საქრისტიანოსა საბერძნეთისასა 191, 11; რომელი მას უამსა იყო საზღვარი საბერძნეთისა და საქართველოსა 235, 4—5; გამოიკითხა კეისარმან საზღვარი საბერძნეთისა 177, 11; (მათ) ეგონა ჩემ მიერ შემუსრვა ს. 184, 6; მეფემან ... აღილო მირდატისგან ... მირდატის ... დედული საზღვარი ს. 205, 15; არჩილ ... აღაშენა ციხე საზღვარსა ზედა გურიისა და საბერძნეთისასა 243, 5—6; არა ეიქმნეთ ჩუენ მიზეზად მოოცრებისათს ქართლისა და საბერძნეთისა 236, 21; ქასრე იწყო ... შესვლად და ტყუენვად საბერძნეთისა 223, 4—5; ეხილენეს (მას) მონასტერნი საბერძნეთისანი 178, 1; სპანი ს. ყოველნი იყენეს ხაზარეთს 182, 9; არჩილ მოიყვანა ცოლი საბერძნეთით 140, 2; არჩილ ... მოირთო ძალი ს. 140, 5; (საგდუხტ) მოიყვანა მღვდელი ქეშმარიტი ს. 145, 15; აქათგან არღარა მოიყვანებდეს კათალიკოსსა ს. 207, 14; წარემართა ვახტანგ შესვლად საბერძნეთად 159, 17; ნუუკუე შევიდენ ს. სპარსნი 182, 8; რათა შევიდეს ს. 182, 14; წარმოიღუე ჩუენ, მეფე, ... შესლვასა ამას ჩუენსა ს. 200, 4; შევედ (შენ) ს. 200, 11; ნაწილად ძმათა შენთა მიმიცემია (ქუეყანა) ტასისკართგან და წუნდიოთგან ვიღრე სომხითამდე და საბერძნეთამდე 203, 20.

სამშულდე-ი მისცა მეფემან სამშულდე ძესა თუსსა 142, 6; მან აღაშენა სიონი სამშულდისა 142, 13; ვახტანგ ... დაუტევნა ... შუდნი წარჩინებულნი ... ნერსარან, ერისთავი ხუნანისა და ერისთავი ს. 185, 17.

საპართველო-ი რომელი მას უამსა იყო საზღვარი საბერძნეთისა და საქართველოსა 235, 5.

საძმორ-ი არჩილ ... აღაშენა ეკლესია სამმორს 243, 17.

სიკილია-ი სპარსთა მეფემან ... დაწერა ... წიგნი ... სიკილიისა უკუეცემისათს 185, 17; ნახევარი ... საყალიბისა ... უკუეცეთ 183, 6.

სინდეთი-ი სპარსთა მეფემან ... წარლოს ყოველი სინდეთი 194, 23; (ნებროთ) დაუტევნა ... სინდნი — სინდეთს 162, 22; შესლუა ს. ვახტანგ ვორგასლისაგან 188, 12 (სათ.); შევიდეს (იგინი) ს. 188, 13; ვერ წარიღებდეს (იგინი) სინდეთსა 195, 2; გამოიტანის (მან) მკედარნი სინდეთისანი 189, 2; დარჩომოდეს (ვახტანგს) მოუოკრებელად ქალაქნი ს. 195, 11; წარმოვიდეს (იგინი) სინდეთით 195, 10; რომელნი-იგი გამოიტანა ... ვახტანგ მეფემან ინდოეთით და ს. 236, 11.

სინდობა-ა სინდთა მეფე იყო ქალაქსა შინა სინდისა 188, 20; მივიდეს (იგინი) ს. 183, 20.

სინდობა-ა დარჩომოდეს (მათ) მოუოკრებელად ქალაქნი სინდეთისანი სინდობა, თოფორი, კიმრაი 195, 11.

სინდნი-ი სადა-იგი დაცემულ იყო ეკლესია, რომელ არს სიონი დიდი 198, 13; აღი-ღიან წმიდა ს. 229, 3; არჩილ ... საგანძურნი ... ქართლისა ეკლესიათანი და-წლნა აჩრდილსა დიდისა სიონისასა 233, 6.

სობლ-ი ლეონ შესრულ იყო ციხესა შინა სობლისასა 235, 11.

სომხითი-ი სომხეთი სპარსთა მეფემან ... მოსცა (ვახტანგს) სომხითი 153, 12; განვიდეს ყოველი ს. და სპარსნი 172, 19; ს. და ასფურაგანი დაიპყრეს ბერძენთა 217, 13; დაეპყრა (სარკინოზთა) გაზირი და ს. 244, 5; მიიწიენეს (იგინი) სომ-ხითს 159, 17; სპანი სპარსთანი სომხითისა და ქართლისა სპათა უმრავლეს არიან 169, 15; ვახტანგ ... ნასარ და მირდატ დაუტევნა სპათა ზედა ს. და ქართლისა-თა 180, 4; იქმნა ... განრყუნილ ქუეყანა ქართლისა. ს. და რანისა 239, 10; ვახ-ტანგ ... სპანი მისნი განუტევნა გზასა სომხითისასა 177, 18; მოერანეს (ვახ-ტანგს) ერისთავნი სომხითისანი 159, 19; ვახტანგ მეფემან ამცნო სპათა სომხი-თისათა 160, 8; მკედროთა ... ს. არშაქუნიანთა ... არა ვაქსოვანა საქმენი ... გრიგოლი პართევლისანი 161, 6; რომლისა მამა ... ბერძენთა მიერ დაღვინე-ბულ იყო ერისთავად არიოთა სომხითისათა 243, 12; მეფემან ... გამოაღიანა იგი სპათა დიდთა ვიღრე სასულერთამდე სომხითისა 198, 9; ჰკონებდა იგი განმრავ-ლებასა სპათა მისთასა სომხითით 179, 4; ნაწილად ძმთა შენთა მიმიცემია (ქუე-ყანა) ტასისკარითგან და წუნდითგან ვიღრე სომხითამდე და საბერძენეთამდე 203, 20.

სომხითი ქვემო ქართლი იყო სომხითს კაცი ერთი 216, 1; ვახტანგ ... დაა მისი, ხუარანძე, მისცა ბაქურს ცოლად, პიტიახშსა სომხითისასა 199, 18.

სპარსეთი-ი ყოველი სპარსეთი ... იგლოვს 173, 12; ქასრემან დაიპყრა ს. 221, 4; (ერაკლეს) განერყუნა ს. 229, 13; ამობქარ აგარიანმან დაიპყრა ს. 229, 14; (ნებ-როთ) დაუტევნა ... სპარსნი — სპარსეთს 163, 1; შევიდეს იგინი ს. 170, 9; მე-ფობდა ს. ... ურმოზდ 215, 26; იქმნენეს შლოთნი ღიდნი ს. შინა 217, 15; შევიდა-თურქთა მეფე ს. შინა 217, 16; ბერძენნი ... შევიდეს ს. 217, 17; შეგზაუნენეს (მათ იგინი) ს. 219, 6; გამოჩნდა ს. კაცი ერთი 220, 4; ესე ეწყო თურქთა, ს. შემოსრულთა 220, 5; სპანი ... შესრულ იყვნეს ს. 220, 7; სხუა შულღი დავარდა ს. 220, 1?; ერაკლე მეფე შევიდა ს. 227, 9; შესრულ იყო ერაკლე მეფე ს. 229, 13; არღარაინ იყო წინააღმდეგობი ს. 229, 14; პატივ-სცემდა ვახტანგს ყოველი ერი სპარსეთისა 187, 13; ყოველი სპარსეთი, ვითარცა მოოკრებასა სპარსეთი-სასა, იგლოვს 173, 12; (ბერძენთა) იწყეს ტუუენვად სპარსეთისა 217, 17; მო-ვეგებნეს (მათ) წარჩინებულნი სპარსეთისანი 187, 9; წარგზავნა სპარსთა მეფემან მოციქული წინაშე ყოველთა წარჩინებულთა სპარსეთისათა 187, 6—7; იოტა ჩუ-ბინი სპარსეთით 221, 4; შეიქცა სპარსეთად (მეფე სპარსთა) 178, 10; წარმოვიდა-ვახტანგ წელსა მერვესა შესლვით მისითგან ს. 196, 1; ერაკლე ... წარმოემართა. ს. 224, 1.

სპარ-ი წარიღეს ბერძენთა საზღვარი წართლისა: სპერი და ბოლო კლარკეთისა 226, 4; განუღეს (მათ) სპერისა (ქუეყანა) 238, 15; დაიპყრა მირდატ (ქუეყანამ) ვიდრე ზღუამღე სპერისა 205, 17; დადგეს (იგინი) სპერით კერძო 170, 14; ზენონ ... განოვიდა სპერად 203, 2.

სტამრ-ი ვახტანგ ... მოაოქრნა ... ქალაქნი სამნი: ანძორეთი, ეკლეცი და სტერი 160, 5.

სნაფანწმედი-ა არჩილ მეფემან აღაშენა ეკლესია სტეფანწმილისა მცხეთას 140, 20.

სუნამთ-ი გჳონდეს საუხუცესოდ ეგრისი, სუანეთი, თაყუერი 241, 5; (ვახტანგ) დაუტევნა ... წარსინებულნი მისნი ... ჭუანშერ სპასპეტი ... და სამნალირ, ერისთავი შიდაეგრისა და სუანეთისა 185, 18.

სუაბ-ი სუ ე ტ ი ც ხ ვ ე ლ ი მეფემან ვახტანგ ... უპყრა სუეტსა შინა სამხრით აღვილსა მას 198, 12.

სუაბი ცხრვალი მცხეთას მეფემან ვახტანგ აღაშენა ეკლესია მოციქულთა სუ-ეტი ცხოველი 198, 11.

ტ

ტამ-ა შეიპყრეს კლდე ერთი ტაოს 244, 12.

ტარონ-ი წარმოვიდეს ტარონით შაისად სამნი ძმანი 244, 6.

ტანისპარ-ი ნაწილად ძმათა შენთა მიმიცემია ტანისყართან და წუნდოვან ვიდრე სომხითამღე 203, 19—20; დაიპყრა ... მირდატ ... ფარაენივან და ტ. ვიდრე ზღუანდე სპერისა 205, 17.

ტაშირ-ი რომელი მთავრობდა თრიალეთს, ტაშირს და აბოცს 241, 20.

ტონთიო-ა სახელი გორისა მის არს ტონთიო 233, 4.

ტფილის-ი რამეთუ ტფილისი სოფელი და კალაიკა მოოქრებულ იყო მაშინ 181, 21; სპარსთა ... მოაოქრეს ტ. 202, 19—20; ტ. განძლიერდებოდა 223, 11; დარაყრა კეისარმან ტ. 224, 12; კეისარმან ... მისცა მას ტ. 225, 3; ჭუანშერს. ... მისცა ტ. 242, 8; დაჯდა იგი ტფილისს 223, 15; სტეფანოზ ... დადგა ტფილისსა შინა 224, 9; ერაკლე მეფე ... მოადგა ტ. 224, 9; გუარაჟ კერაპალატმან განა-ახლა საფუძველი ტფილისისა სიონისა 222, 3; ეკლესია ჭუარჩისა პატრიონისა და სიონი ტფილისისა განესრულნეს აღარნასე ... შთაუარსა 227, 11; ვახტანგ აშენებდა ქალაქსა ტფილისისასა 200, 6; დაჩი მეფემან ... განასრულნა ზღუდენი ტფილისისანი 205, 6; იოზადა მას დღესა ... გორგასალმან ... ტფილისად 182, 2.

უ

ურაპა-ი გელოდიან (იგინი შენ) ურაპას ქალაქსა შინა 187, 4; წარმოვიდეს (იგინი) უ. 187, 12; იოვიდა (ვახტანგ) ურაპად 196, 2.

უჯარმისპარ-ი ვახტანგ ... დასუა ერთი ეპისკოპოსად ... უქარმისყარსა 199, 1.

უჯარმისპაჳ-ი (დადგეს) გორგასალისა ცოლი და შვილნი უქარმისყევსა 200, 18.

უჯარმო-ი|უჯარმ-ი ვახტანგ დაჯდა უქარმოს 199, 17; წარვიდა (ვახტანგ) უ. 202, 17; დასხდეს (იგინი) უ. 219, 3; დაეფლენით იგინი უ. 236, 12; ყოველნი ქალაქნი გარემოს უქარმოსა იძლიენენ 201, 21—202, 1; სამსახურებელნი (დაჟღენა) ... ქევსა უქარმოსასა 233, 2.

უბრძანა (მას) აღშენება უქარმისა 185, 20.

ფ

ფარავანი-ი მისცა (მას) ნაცვლად ჭავახეთი ფარავნითგან მტკურამდე 205, 16; და-
იპყრა მირდატ ... (ქუეყანამ) ფ. და ტასისკართგან ვიდრე ზღუამდე სპერისა
205, 16.

ფილისტიმი-ი გამოვლეს (მათ) ფილისტიმი 169, 11; მისცა ფ. საზღვრითა 183, 18;
შენ მიერ მიეცემის (მათ) ჭაზირა და ფ. 184, 21; გამოვიდა ერაყლე ფილისტიმად
230, 2; მშვლობა, შუამდინარეთო და ფილისტიმო 230, 7.

ქ

ქართლ-ი დაიპყრეს ქართლი სპარსთა 139, 6; მისივე გასაგებელი იყო ქ. 140, 8;
მაჰამან ჩუენმან ... განრყუნას ქ. 144, 5; მოტყუენეს (ოვსთა) ქ. 145, 22; ქ. და
აღმოსავლეთი ... მაგის წმიდისა საყდრისანი არიან 197, 22; იცოდეთ ახალნერ-
გად კეშმარიტად ქ. 198, 3; ქ. მიეცეს განსარყუნელად 201, 18; მოაოკრეს ტფი-
ლისი და არმაზი ქ. 202, 20; მოაოკრეს (სპარსთა) ქ. და რანი 206, 8; იპყრას ქ.
სჯულსა ზედა ქრისტესსა 206, 10; ბაკურ ... განწმიდა ქ. ყოვლისა ურწმუნოებ-
საგან 215, 23; სხუა ყოველი ქ. ... დაიპყრეს სპარსთა 217, 13; ქასრე ... და-
უტევა რანი და ქ. 217, 17; იქმნის განრყუნელ ქ. 221, 7; ქ. ჩუენ შორის იყავნ
თავისუფალ 221, 9; სხუა ყოველი ქ. დაიპყრა ადარნასე 226, 6; ორთავე ამათ
განუყო ზენა სოფელი, რომელ არს ქ. 242, 2; იწყო შენებად ქართლმან 243, 6;
განმტკიცენეს სჯულნი ქრისტესი ქართლს 141, 20; შეერია ქ. წურილსა ერსა ცე-
ცხლისმსახურება 145, 13; შემორეოდა ქ. ცეცხლისმსახურება 146, 20; სპარსთა
მოსლვა ქ. 180, 1 (სათ.); 201, 1 (სათ.); თუ ინებონ წარსლვა ქ. 187, 3; ზენონ
... გამოვიდა სპერად, გამოსლვად ქ. 203, 2; მოვიდა (ერაყლე) პირველად ქ.
224, 2; არჩილ ... განავლინა ქადაგი ყოველსა შინა ქართლსა 140, 13; არჩილ
... ყოველსა ქ. შინა განამრავლანა მღვდელნი და დიაკონნი 142, 24; სამართალი
თქუენი არა არს ქ. ზედა 221, 8; სტეფანოზ მთავრობდა ყოველსა ქ. ზედა 223,
15; თქუენი იყო მეფობა ... ქ. შინა 239, 15—16; დაუბანაჲ მათ დიღმით ვიდრე
ქართლის კართამდე 179, 20; დასაბამსა ქ. მოქცევისასა ... განივლინა აქათ ეპის-
კოპოსი 197, 19; ესე სტეფანოზ იყო უმეტეს ყოველთა ქ. მეფეთა მორწმუნე
228, 10; ეძებნეთ საზღვარი ქართლისა ბერძენთაგან 146, 15; ერთის მთისაგან გა-
მოვალს თავი ორთავე: ქ. არაგვსა და ოვეთისა არაგვსა 151, 19; ყოველი საზ-
ღვარი ქ. მისგან უკმოღებული მოგვცეს (შენ) 168, 18; კეშმარიტება დაემტკიცოს
ქ. კთალიკოსთაგან 168, 21; სპარსი სპარსთანი სომხითისა და ქ. სპათა უმრავლეს
არიან 169, 15; ეკლესია ჭუარისა ... და სიონი ტფილისისა განესტულნეს ადარ-
ნასე ქ. მთავარსა 227, 12; შეწუხნა ადარნასე, ქ. მთავარი 228, 3; საგანძურნი
ქ. და ჭავახეთისანი დასხნა გორს 233, 2; საგანძურნი ყოველთა ქ. ეკლესიათანი
დაფლნა ... მცხეთას 233, 6; არა ვიქმნეთ ჩუენ მიზზე მოოკრებისათვის ქ. და
საბერძენეთისა 236, 20—21; უკმოიკვნა (ვახტანგ) ტყუე ქართლისა 157, 10; უკუ-
მოსცა (ვახტანგს) კეისარმან საზღვარი ქ. 177, 8; დაიპყრეს (ერისთავთა) დასა-
ვლეთი ქ. 204, 18; მეოცდაცხრამეტე მეფე ქ., კურაპალატი გუარამ 218, 4 (სათ.);
მეორბოცე ერისთავთა მთავარი ქ., სტეფანოზ 222, 10; კეისარმან ... მისცა
მას ... მთავრობა ქ. 225, 3; წარიღეს ბერძენთა საზღვარი ქ. 226, 4; მეორბოცე-
დარბე მთავარი ქ., სტეფანოზ 228, 9 (სათ.); ერაყლე უკმოიარა გზა ქართლი-
სავე 227, 10; შეიქცა ხუასრო გზასა ქართლისასა 203, 7; თუთ სპითა დიღითა

ქართლისათა წარმოვიდა გზასა აფხაზეთისასა 157, 16; დაჩი მეფემან იწყო შენებად ქართლისა 205, 4; შეითქუნეს აზნაურნი ქართლისანი 139, 11; ეპყრნეთ საზღვარნი ქ. 141, 19; ამან იპყრნა სარწმუნოებასა ზედა ყოველნი წარჩინებულნი ქ. 145, 19; დაურჩეს (მათ) წარუტყუენველად ქვენი ქ. 146, 1; მიგცე შენ ციხე თუხარისი და საზღვარნი ქ. 171, 13; მოოკრებულ იყვენს ... ქვენი ქ. 205, 5; შეითქუნეს ყოველნი ერისთავნი ქ. 217, 19—20; გუარამ ... წარუძღლანა (მათ) წინა ერისთავნი ქ. 220, 1; ერისთავნი ქ. ვერ სცვალნა (გუარამ) 221, 16; მეფენი ქ. 235, 9; წარვიდეს ეგრისად 234, 30; მუნ შინა იყვენს მაშინ მეფენი ქ. 235, 9; განუყვენ (შენ) მათ ქუეყანანი ქ. 241, 4; ყოველთა შინა ეკლესიათა ქართლისათა სპარსთა აღაგზნეს ცეცხლი 139, 7; არჩილ ... მიეგება (მათ) საზღვართა ზედა ქ. 140, 10; ვახტანგ ... მოუწოდა ყოველთა წარჩინებულთა ქ. 147, 2; ჩუენ, მკედრთა ქ., დიდი მადლობა გვღირს ღმრთისა მიმართ 148, 17; ვახტანგ მოუწოდა ყოველთა სპათა ქ. 150, 16; მომიყვანებთან იგინი შუა საზღვართა ქ. 179, 3; ბინქარან ... მოიწია საზღვართა ქ. 179, 12; უბრძანა სპასალართა ქ. 202, 18; დაიწერა ცხოვრება და სასწაულნი მათნი და დაიხსნეს ეკლესიათა შინა ქ. 207, 21; (სპარსთა მეფემან) უწყო ზრახვად ერისთავთა ქ. 217, 8; ყრუმან ... შემეუსრნა ... ქალაქნი და უმრავლესნი ციხენი ყოველთა საზღვართა ქ. 234, 6; ყოვლადე საზღვართა ქ. ჩუენგან ქმნილ არს ენება 239, 22; კეთლად პატივსცემლი¹ მეფეთა და ერთა მაგათ ქ. 240, 11; არჩილ მოუწოდა ერისთავთა ქ. 241, 16; რომელი უმეტეს სახელგანთქმული გამოჩნდა ყოველთა მეფეთა ქართლისათა 139, 4 (სათ.); განასხნა ყოველნი ცეცხლისმსახურნი საზღვართავან ქ. 140, 4—5; 178, 18; ვახტანგ შეიყუარა სჯული ქრისტესი უფროს ყოველთა მეფეთა ქ. 146, 19; ვახტანგ ... ნასარ და მირდატ დაუტეუნა სპათა ზედა სომხითისი და ქ. 180, 4; მკედრნო ქართლისანი 161, 11; 203, 14; ნათესაუნო მეფეთა ქართლისათაჲო 161, 11; საგდუხტ ... წარმოვიდა ქართლად 145, 3; მან ... მოიყვანა სპარსნი ქ. 179, 10; კეისარი ვერ მოიცილებდა მოსლვად ქ. 179, 17; წარმოვიდა ვახტანგ ქ. 196, 9; გესმა უმთავრესისა შენისა ქ. მოყვანება 197, 5; ერაკლე ... შემოვიდა ქ. 231, 1; მოიწია ამირა აგარიანი ქ. 233, 11; ეამთა მათ დაეცადნეს სარკინოზნი შემოსლვად ქ. 244, 16.

ძუთბათის-ი შენ და მამამან ჩუენგან დასდევით იგი ქუთათისს 236, 16—17; დავე-შენები ციხე-გოჯს და ქ. 242, 16; წარსცენ ძუალნი მისნი და დაძღლენ საყდარსა ქუთათისსა 241, 9.

ძურღისპაპი-ი არჩილ ვარზმანს მისცა კოტმანიოგან ქურღისქევამდე 242, 3.

უ

უბაპის-ი სარკინოზნი წარმოვიდეს ტარონით შაკისად 244, 6.

უბამ-ი ხოლო შამი სამეფო ჩუენი არს 182, 20; იგი მბრძავს ჩუენ ჯაზირსა და შამსა 182, 19; შემოვლენ აგარიანი შამად და ჯაზირთად 230, 1.

უნიღაპგარ-ი დაუტეუნა (ვახტანგ) მის თანა უდნი წარჩინებულნი მისნი: პირველად ჟუანშერ სპასპეტი და სამნალირ, ერისთავი შიდაეგრისისა და სუანეთისა 185, 18.

¹ გამოცემაშია: პატივს-ცემლი.

შიდაქართლ-ი დაუტევნა (ვახტანგ) ... წარჩინებულნი მისნი, პირველად ჭუნაშერ სპასპეტი, მკყრობელი შიდაქართლისა! 185, 12.
 შიმშაბ-ი იგი ... შემოვიდეს საზღვართა შენთა ვზასა შიმშაბისასა 179, 15; წარვიდა ლეონ ბერძენი და სპა მისი შიმშაბად 196, 7.
 შინდლომ-ი არტავაზ ალაშენა ... ეკლესიანი დაბა მერისა, შინდლობისა და ახიზისა 178, 4.
 შორაპან-ი არჩილ ... დაემკვდრა ეგრისს ვიღრე შორაპანდმდე 243, 4.
 შუაპლარჯეთ-ი ვახტანგ ... იხილა კლდე შუაპლარჯეთსა² 177, 19—20.
 შუამდინარა-ი შემოვლენ აგარიანნი შამად და ჭაზირეთად, რომელ არს შუამდინარე 230, 2; ბერძენნი ეწყუნეს სპარსთა შუამდინარება 217, 17; მოვიდა იოვანე შუამდინარით 207, 17; მშუდობა, შუამდინარეო და ფილისტიმო 230, 7.
 შუამთიულეთ-ი კლარჯეთი და შუამთიულეთი მიეც ასულთა ჩემთა 241, 6.
 შულაშვირ-ი (არჩილ) მისცა (მთავარსა მას) შულავერი და არტანი 243, 15.

ჩ

ჩაღმთ-ი ვახტანგ ... დასუა ერთი ეპისკოპოსად ... ჩელეთს 199, 3.

ც

ციხე-გოჯი-ი რომელ არს ციხე-გოჯი 235, 2; ალიარეს (მათ) ც-გ. 238, 5; შენ და მამამან ჩუნემან დასდევით იგი ქუთათისს და ციხე-გოჯს 236, 17; დავეშენებო ც-გ. 242, 16; დაიპყრეს (ბერძენთა ქუეყანა) ეგრისწყლითგან ვიღრე ციხე-გოჯადმდე 146, 5; წარტყუნენა ყოველნი ციხენი აფხაზეთისანი ვიღრე ც-გ. 157, 20; ცორტაშ-ი გუამი ... შუშანიკისი ... დაფლეს ცორტაშს 216, 17.
 ცხენისტარშ-ი სპარსთა დაიბანაყეს ცხენისტერფითგან³ ჩაღმართ 179, 20.
 ცხენისწაბლ-ი სახელ-ედვა ორთა მათ მდინარეთა: ერთსა ცხენისწყალი და ერთსა აბაშა 238, 11.
 ცხუმ-ი შემუსრა (მან) ქალაქი აფშილეთისა ცხუმში 235, 5.

წ

წუნდა-ი ვახტანგ ... დასუა ერთი ეპისკოპოსად ... ჭავახეთს, წუნდას 198, 16; დასხდეს (ივინი) წ. ქალაქსა ზაფხულის 205, 1; წარიტანნა თანა ... წარჩინებულნი მისნი: არტავაზ, ერისთავი კლარჯეთისა, და ნასარ, ერისთავი წუნდისა 185, 24; მოუწოდა (მან) ნასარს, ერისთავსა წუნდისაბა 204, 3; ნაწილად ძმათა შენთა მიმიცემია (ქუეყანა) ტასიკარითგან და წუნდითგან ვიღრე სომხითამდე და საბერძენთამდე 203, 20.
 წუმეთ-ი რომელთადა მიებოძა ვახტანგ მეფესა წუქეთი 243, 21; არა ინება (მან) მისგან წალებად წ. 243, 22; მიუბოძა (მან მას) წ. ციხით 244, 15; არჩილ ... დაქდა წუქეთს 243, 19; არჩილ ... პოენა წ. მთავარნი 243, 20.
 წყაროსტაშ-ი ამან ალაშენა ჭავახეთს ეკლესია წყაროსთავისა 205, 18.

¹ გამოცემაშია: შიდა ქართლისა.

² გამოცემაშია: შუა კლარჯეთსა.

³ გამოცემაშია: ცხენის ტერფითგან.

მ

მარამ-ი ვახტანგ ... დასუა ერთი ... ეპისკოპოსად ... პერეშს 199, 2; (ვახტანგ) ძესა მისსა ... დანის, მისცა ქალაქი პერეშისა და ნეკრესისა 199, 15; ხუასრო ... შემუსრნა ქალაქი კამბეჩოანი და ტერშიხა ციხე 201, 3.

ბ

ბაზარმთ-ი სპანი საბერძნეთისანი ... იყენეს ხაზარეთს 182, 9; მეფეთა ოცეთი-სათა ... მოირთეს ძალი ხაზარეთით 151, 16—17; წარსრულ იყო კვისარი ქუეყანით ბ. კერძო 179, 17; არს ესე ... სამკედრებელ ზემდა კლისურიტგან ვიღრე მდინარემდე დიდად ხაზარეთად 242, 20.

ხმრთმის-ი რომელ არს ქალაქი, რიყე ხერთვისისა 173, 2; რომელი-იგი მუხნარით და არავსა ხერთვისისა იყო 202, 21.

ხმრბ-ი არჩილ ... ჭუნაშერს ... მისცა ჭუარი და ხერკი და ყოველი მთიულეთი 242, 7; დაიბანაკეს (ქართველთა) მუხნარს და ხერკს 150, 17.

ხორნაბუჯ-ი რომელ არს ხორნაბუჯი 199, 16; ვახტანგ ... დასუა ერთი ეპისკოპოსად ... ხორნაბუჯს 199, 4.

ხუნან-ი ვახტანგ ... დასუა ერთი ეპისკოპოსად ... აგარაკს, რომელ არს ხუნანს გამართებით 199, 4; ვახტანგ ... დაუტევენა ... შუღნი წარჩინებულნი მისნი ... გრიგოლი, ერისთავი პერეთისა, და ნერსარან, ერისთავი ხუნანისა, 185, 17; მოტყუენეს (ოესთა) ქართლი ... ხუნანამდე 145, 22.

ჰ

ჰიღბარ-ი არჩილ ... დაჭდა ნაციხარსა კიდრისხა 243, 8.

ჯ

ჯაპახმთ-ი მეფემან მისცა ... (მირდატს) ნაცულად ჭავახეთი 205, 15; რომელსა ჰქონდა კლარჯეთი და ჯ. 241, 18; მოწვეულ იყო ლაშქარი ბერძენთა ჭავახეთს 181, 1; ვახტანგ ... დასუა ერთი ეპისკოპოსად ... ჯ. წუნდას 198, 16; ამან აღაშენა ჯ. ეკლესია 205, 18; რომელნი მთავრობდეს კლარჯეთს და ჯ. 217, 12; გუარამ ... მთავრობდა კლარჯეთს და ჯ. 218, 3.

ჯაზირბ-მ||ჯაზირ-ი შენ მიერ მიეცემის ჭაზირა და ფილისტიმი 184, 21; გამოგერთო (მე შენ) ჭაზირას 185, 3; რათა ჯ. მოერთოს (მას არტავაზ) ლეონ ანთიპატის თანა 186, 7.

აწ იგი მბრძავს ჩუენ ჭაზირსა და შამსა 182, 19; ჭაზირისა ნახევარი ... შენო არს ხუედრი 182, 20; სხუა ჭაზირისა მომცენ მე ბერძენთა 183, 2; ხუთნი ქალაქისი ჭაზირისანი შენდავე იყენენ 183, 5.

ჯაზირმთ-ი ვახტანგ ... უკმოულო სამეფოსა ამას პალესტინე და ორი ნაწილი ჭაზირეთისა 240, 4; სპარსთა მეფე წარმოპართებულ არს ქუეყანად ჭაზირეთად 169, 11; შემოვლენ აგარიანნი შამად და ჯ. 230, 1.

ჯაბუ-ი მეფე ვახტანგ დადგა ჩაჭუს 181, 22.

ჯიღბ-ი დაჭედ ორთავე მდინარეთა შორის, ეფფრატსა და ჭილასა 162, 15.

ჯიძმთ-ი ჩიქეთი მუნვე იყო 156, 24; მოტყუენა ვახტანგ პაქანიკეთი და ჯ. 157, 3.

ჯორჯანმთ-ი მივიდეს (ივინი) ქორჭანეთს და წარმოტყუენეს ქორჭანეთი 187, 17.

ჯუარ-ი ჯერის ეკლესია აქამომდე ჭუარო ველსა ზედა იყო 221, 15; ამან იწყო ეკლესია ჭუარისა პატიოსნისა 221, 14; დემეტრე აშენებდა ეკლესიასა ჭ. პატიოსნისასა 223, 13; ეკლესია ჭ. პატიოსნისა და სიონი ტფილისისა განესრულნეს აღარნახე ქართლისა მთავარსა 227, 11; მან მოადგნა ზღუდენი ეკლესიასა ჭ. პატიოსნისასა 228, 12; შეკრბიან ... ეპისკოპოსნი და მღღელნი ... წინაშე პატიოსნისა ჭ. 229, 1.

ჯუარ-ი ადგილი არჩილ ... ჯუანშერს ჯუანშერიანსა ... მისცა ჭუარო და ხერკი 242, 7.

ჰ

ჰარამი-ი (შვილთა ბაკურ მეფისათა) დაიპყრეს კუხეთი და ჰერეთი 219, 2; ჰ. და კახეთი ... უკეთე დარჩომილ იყო 244, 8; ვახტანგ ... დაუტევნა ... წარჩინებულნი მისნი ... დემეტრე, ერისთავი კახეთისა და კუხეთისა და გრიგოლი, ერისთავი ჰერეთისა 185, 15.

ჰინდომი-ი||**ინდომი-ი** (ნებროთ) დაუტევნა ჰინდურად მზრახველნი ჰინდოეთს 162, 22; შესლვა ჰ. ვახტანგ გორგასლისაგან 188, 11 (სათ.); დაყვეს (მათ) ბრძოლასა შინა ჰინდოეთისასა სამი წელი 188, 6; წარმოტყუენნეს (მათ) უმრავლესნი ქუეყანანი ჰინდოეთისანი 188, 7; მუნით (ივინი) შევიდეს ჰინდოეთად 188, 3.

რომელნი-იგი გამოიტანნა ... ვახტანგ ინდოეთით 236, 11.

ჰრომ-ი (ნებროთ) დაუტევნა ... ჰრომნი ჰრომს 162, 22.

ეთნიკური და წარმომავლობის სახელები

ა

- აბაშ-ი აბაშნი მსხლომარე იყენეს ქუეყანასა 195, 14; განყენა მეფემან სპარსთა. ა. ორად 195, 18; ბრძოლა იგი ინდოთა და სინდთა და აბაშთა 141, 3; შემწე-მეყო მე თავითა შენითა მტერთა ჩემთა ზედა, აბაშთა და ელამთა 184, 9; ეახტანგ გორ-გასლისაგან სპარსთ მეფისა შუელა ჰინდოთა, სინდელთა, ა. და ჯორჯანთა ზედა 187, 16; მიმართა უმცროსმან წყალმან სპასა აბაშთასა 238, 7; ცეცხლებრ ეგზე-ბოდეს (სპარსნი) ბრძოლისათუს ჰინდოთა, სინდელთა და აბაშთა 187, 8; ესე არიან ქურდნი, ნათესავნი იგი, რომელ წარმოტყუენნა აბაშთაგან 195, 21.
- აბ (ბიბლ.) (ნებროთ) დაუტევენა ... აგ და მაგუგ-მაგუგეთს 163, 1.
- აბარიან-ი იხილა აგარიანმან ვინმე ჩუენება 238, 1; შემოვლენ აგარიანი 230, 1; შეეპუსრნეთ ა. 239, 20; წარვედით და ეწყუენით აგარიანთა 237, 13.
- ანტიოქემალ-ი ანტიოქელმან პატრიარქმან აკურთხნა თორმეტნი ეპისკოპოსნი და პეტ-რე კათალიკოსად 198, 5.
- არშაპუნინან-ი სო მე ხ თ ა მე ფ ის ა არ შ ა კ დ ი დ ის შ თ ა მ ო მ ა ე კ ა ლ ი არ ა გაქსოვანა საქმენი ... თრდატ მეფისა არშაყუნიაანისა 161, 8; მკედრთა მაგათ არშაყუნიაანთა ... არა გაქსოვანა საქმენი გრიგოლი პართეველისანი 161, 6.
- ასფურაბენალ-ი მოერთნეს (ეახტანგს) ... სიენელი არევე, ასფურაგენელი ქუანშერ 159, 19.
- აშხაზ-ი იყო ... სპათაგან აფხაზთა მბრძოლი ორი ათასი. 237, 5.

ბ

- ბაბრატონან-ი|ბაბრატონინან-ი მეოცდაცხრამეტე მეფე ქართლისა, კურაპალატო გუარამ ბაგრატიონი 218, 4; მეორმოცე ერისთავთა მთავარი ქართლისა სტეფანოზ, ძე გუარამ კურაპალატისა, ბ. 222, 11.
- ანუ თქუენ ... პიტიახშთა ბაგრატიონიანთა, არა გაქსოვანა საქმენი გრიგოლო პართეველისანი 161, 6 (ვარ.).
- ბარდაბმალ-ი იყო ესე ვარზმან ნათესავი სპარსთა ერისთავისა ბარდაველისა 242, 4. ბაღდაბმალ-ი რომელი წარმოველინა ეშიმს, ამირმუმლსა ბაღდადელსა 233, 12.
- ბერძენ-ი დედა მამისა შენისა ბერძენი იყო 172, 14; ლეონ ანთიპატმან დაუტევე (მას) ლაშქრისა მისისაგან ათი ათასი ბ. 186, 3; შეიკრბა ეახტანგის საბრძანებელსა ქუეშე ბ. და ქართველი და სომეხი ორმოცდაათი ათასი მკედარი რჩეული 186, 20; წარვიდა ლეონ ბ. და სპა მისი შიმშატად 196, 7; მოსცა მეფედ (მათ) დის-წყული მირდადისი, ეახტანგის ძისა, ბერძენის ცოლისაგან 218, 2; რომელი იყო შეილთაგან ეახტანგ მეფისათა, ბ. ცოლისა ნაშობთა 243, 18; ესხნეს ეახტანგს ბერძენსა ცოლისაგან სამ ძე და ორ ასულ 199, 14; ხოლო ორთავე მათგან ძეთა

ვახტანგისთა, ნაშობთა ბ. ცოლისათა, მოკულა (ერთი) 205, 12; მასვე ეამსა გამოვიდეს ბერძენნი აფხაზეთით 146, 4; დაუტევნა . . . ბ. საბერძნეთს 162, 22; ბ. მიღმართ ბრძენან (მათ) 163, 7; ბ. განწირნა ღმერთმან 163, 11; ბ. ნათესავნი ღმრთისანი არიან 165, 22; ბ. მოღმართ გბრძენან (შენ) 181, 12; უცალო იყვნეს ბ. 192, 19; ბ. უცალო იყვნეს 206, 10; მოვიდეს ბ. 217, 16; მოვიდენ ბ. 231, 7; მიიღეს საზღვარი ესე ბერძენთა ჩუენ, ქართველთაგან, აღმოსავლით ზუსა ამის 160, 13; ბ. . . პოიან ეამი ჩუენ ზედა 182, 13; შენ იგი (იგი) და ბ. 183, 2; სხუა ჭაზირისა მომცენ მე ბ. 183, 2; წარიღეს ბ. საზღვარი ქართლისა 226, 4; ბერძენთა ჰქონდა ეგრისწყალს ქუემოთი კერძი ყოველი 146, 4; მისღვამდე სპარსთა ლაშქრისა მოეკლა ბ. ერისა მისგან ოცდაშუდი ათასი 173, 3; სხუა აფხაზეთი უუესცა ვახტანგ ბ. 177, 16; ეშინოდა ბ. 182, 8; მიუღებოეს იგი ბ. 182, 21—183, 1; განერთენ იგინი ბ. 216, 20; ჰბრძოდეს სპარსნი ბ. 217, 14; სტეფანოზ . . . განუღდა ბ. 223, 6; სტეფანოზ . . . ებრძოდის ბ. 224, 11; ემოყურებოდა ბ. 241, 10; ჰბრძოდა მასლამა ბ. 244, 5; წარგუციდებოდა ესე . . . ბერძენთა მეფისაგან 148, 8; მირიან . . . შემოჰყვა მეფესა სპარსთასა . . . ბრძოლად ბ. ზედა 160, 11; იყო ბ. სპასალარი პალეკარპოს ლოლოთელი 173, 6; აქა ვახტანგ გორგასლისა და პალეკარპოს ბ. სპასპეტისა ომი 174, 19 (სათ.); მიიქცა ვახტანგ ბ. კერძო 178, 9; ვახტანგ მეფემან ვერ მოიცალა მოყვანებად ცოლი — ბ. მეფისა ასული 178, 15; ვახტანგ წარავლინა (მოციქული) ბ. მეფისა თანა 179, 1; ცნა სპარსთა მეფემან ბ. მოსლვა 181, 2; თუ დასჯერდეს ბ. მეფე ქმნულსა ჩუენსა 183, 8; უთხრა მან (მას) აღზრუნენა სპარსთა ბ. ზედა 183, 16; დაწერა ქეულითა თესითა წიგნი ბ. მეფისა სიყუარულისა 183, 17; ამით . . . დაეაცხროთ გულისწყარომა მათი ბ. ზედა 184, 14; დიდ არს კეთილი შენი ბ. ზედა 184, 18; წარმოვიდეს (იგინი) ვიღრე განსაყოფელსა ბ. და სომეხთასა 196, 6; შორის სპარსთა და ბ. შფოთი იყო 197, 20; ბ. მეფე, სიმამრი ვახტანგისი, მოკულა 203, 1; წარგზავნეს მოციქული წინაშე ბ. მეფისა 217, 20; სპარსთა მეფისაგან და ბ. მეფისაგან ჰქონდეს სიგელნი მკედრობისათჳს საერისთვოთა მათთა 221, 17—18; მეფობისა სახელი ვერ იკადრა სპარსთა და ბ. შიშისაგან 222, 12—13; განძლიერდა (ქასრე) ბ. ზედა 223, 5; წარავლინეს მოციქული (წინაშე) ბ. მეფისა მირ და არჩილ და ლეონ 239, 12; რომელი ბ. მეფესა წარმოეცა მირისთჳს 243, 1; ბ. მიერ დადგინებულ იყო (იგი) ერისთავად არეთა სომხითისათა 243, 11; მეფე ბერძენთა ლეონ დიდი უცალო იყო ბრძოლისაგან სპარსთასა 157, 17-18; უწყით (თქუენ) სიმრავლე სპათა ბ. 170, 7; მოწვენულ იყო ლაშქარი ბ. ჭავჭავთს 181, 1; ჩუენცა ვართ სჯულსა ზედა ბერძენთასა 160, 17; ქუეყანასა ბ. იქმნეს სასწაულნი 160, 19; გნებავს (შენ) შეყენება ჩუენი ქელსა ბ. 172, 17; რომელი მშუდობით არარომელსა მეფესა ბ. შეუპყრიეს 184, 21; სიყუარულსა ბ. ნუ დაუტეობთ 203, 17; შეილნი მირდატისნი დაადგრეს მორჩილებასა ბ. 207, 2—3; ესე გუარამ ყურაპალატი დადგა მორჩილებასა ზედა ბ. 221, 13; გამოსლვასა ბ. ძიება-ყოს კეისარმან ნათესავისა ჩუენისათჳს 236, 19; წარმოემართა იგი ბრძოლად ბერძენთა 199, 22; შეკრბეს სპანი ბერძენთანი 160, 21; სპანი ბ. შემოვიდეს კონსტანტინეპოლედ 170, 5; მიეტევენეს მათ მკვრცხლნი ბ. 172, 10; სპანი იგი ბ. გამოვიდეს 174, 13—14; შეიქცეს სპანი ბ. 198, 10; სპანი იგი ბ. . . შეიქცეს 220, 6—7; მორჩილნი ბ. არიან 221, 6; ნათესავნი ბ. წარჩინებულნი ჰფლვიდეს ქუეყანათა შინა განძთა 230, 13; მიეტევენეს სპანი ვახტანგისნი სპათა ბერძენთასა 175, 19; სპათაგან ბერძენთასა მოსწყედა სამოცდათორმეტი ათასი 176, 3; მოპგუარა (მას) სპათაგან ბ. ოთხმოცი ათასი მკედარი 180, 16; ღმერთმან . . . მიგჯლო

ჩუენ საზღვარი ბერძენთაგან 146, 9—10; შემდგომადმცა ეძებნეთ საზღვარი ქართლისა ბ. 146, 15.

პიპრიტიანი ანუ თქუენ ... პიტიახშთა ბიერიტიანთა არა გაქსოვნა საქმენი გრიგოლი პართეველისანი 161, 6—7.

დ

დარუბანდელ-ი გზა-სცეს (ოესთა) დარუბანდელთა 146, 3.

დურძუა-ი გუარამ ... გამოიყვანნა ოესნი, დურძუენი და დიდონი 220, 1.

ე

ელამ-ი შენ შემწე-მეყო მე ... მტერთა ჩემთა ზელა, აბაშთა და ელამთა 184, 9.

ზ

ზედაზადნელ-ი მოვიდა იოვანე შუამდინარით, რომელსა ეწოდა ზედაზადნელი 207, 17.

თ

თურპ-ი ერაკლე ... მიიყვანნა დასავლეთით თურქნი 223, 19; ესე ეწყო თურქთა 220, 5; შევიდა თურქთა მეფე სპარსეთს შინა 217, 16; მოკლა (ბარამ ჩუბინიანი) საბა, თ. მეფე 220, 6; იოტნეს პაჟანიკნი და ჟიქნი თურქთაგან 157, 1; მოიცალეს სპარსთა თ. 220, 9.

თუშ-ი რომელი ერისთავობდა თუშთა და ხუნზთა ზელა 243, 21.

ი

ინდო-ი, ინ. პინდო-ი.

ისრაელ-ი უფროს არს აქაბ, მეფე ისრაელისა 166, 17.

ისრაიტელ-ი ისრაიტელმან ისიძვა 164, 22; ვინ რქუა ისრაიტელსა 166, 18—19.

კ

კამპანინ-ი კაკასიელი მიერთნეს (ვახტანგს) ყოველნი მეფენი კავკასიანნი 151, 12—13; სპარსთა მეფემან მოსცა ვახტანგს ... ყოველნი მეფენი კ. ზითვად 158, 13; მეფემან განუტევნა ... მეფენი კავკასიანთანი 157, 14; კონებდა იგი განმრავლებასა სპათა მისთასა სომხითით და მეფეთაგან კავკასიანთასა 179, 4.

კოსტანტინეპოლელ-ი მიუწერეს (ანტიოქიისა პატრიარქსა) მეფემან და პატრიარქმან კოსტანტინეპოლელმან ესრეთ 197, 18.

ლ

ლმა-ი მოკლეს იბაჯაჟ, მეფე ლეკთა 173, 5.

ლოლოთელი-ი იყო ბერძენთა სპასალარი პალეკარპოს ლოლოთელი 173, 6.

მ

მოვანელი-ი ბორზო, მოვანელმან მეფემან, თქუა 174, 5.
მაგუზ (ბიბლ.) (ნებროთ) დაუტევნა აგ და მაგუზ მაგუგეთს 163, 1.
მროველი-ი არჩილის წამება და მეფეთა ცხოვრება და ნინოს მიერ ქართლის მოქ-
 ტევა ლეონტი მროველმან აღწერა 244, 21.

ნ

ნაქარხელი-ი არნ ... კრება და ქსენება ... აბიბოს ნეკრესელ ეპისკოპოსისა 229, 6.
ნარსიანი-ი ნერსეს შთამომავალი (არჩილ) მესამე (ძმისწული) მისცა ნერ-
 სეს ნერსესიანსა 241, 21.
ნობათელი-ი|**ნუხპათელი**-ი განდგეს ... ნობათელი 205, 11; ნუხპათელი ... იყუ-
 ნეს წარმართნი 244, 1.

ო

ომა-ი დარჩა ტყუე ოვსი ... ექუსასორმოცდათი ათასი 157, 11; ბაყათარ ოვსმან
 აღასრულა სიტყუა მისი 155, 2; გარდამოვიდეს ოვსნი სპანი 145, 21; იზახდეს
 ... ქართველნი და ო. 155, 9; იძლიენეს ო. 156, 12; გუარამ ... გამოიყვანნა ო.
 219, 6; ითხოვეს ვახტანგისგან ოვსთა ... ოცდაათი ათასი ტყუე 157, 5; რომე-
 ლი ... თქუეს ო. 157, 6; ოვსთა ... ჰყვეს ნიჭადნი ხაზართანი 151, 24; მიმარ-
 თეს (მათ) ო. 156, 1; ტყუენი ქართველნი ... ჰყვეს ო. 157, 8; ვიძიოთ შური ...
 ოვსთა ზედა 146, 14—15; ვიძიოთ შური ო. ზედა 148, 7; უმრავლესი მეოტი ო.
 მათგანი ცოცხალი შეიპყრეს 156, 13; არა დაეითმინო კიცხევა ოვსთა 148, 5;
 ვახტანგ ... წარჩინებულ ქმენა მკედარნი ... გამოცდილნი წყობასა მას შინა
 ოვსთასა 158, 6; საესენი იყენეს შურითა ოვსთათა 151, 2; ოვსთაგან ხუთსა ამას
 წელსა შინა ყოფილ ვართ ჩუენ მწუხარებასა შინა 149, 4; ვიძლიენეთ ო. 149, 15;
 ქუეყანა მისიცა ტყუექმნილ იყო ო. 150, 16; სხუა გამოვიდა ბუმბერაზი ო. 154,
 5; რომელნი წარტყუნულ იყენეს ... ო. ქართველნი 156, 14; რომელი წარ-
 ტყუნულ იყო ო. 185, 7.

პ

პართიველი-ი არა გაქსოვანა (თქუენ) საქმენი გრიგოლი პართეველისანი 161, 7.
პაპანიკა-ი იოტნეს პაპანიკნი და ჭიქნი თურქთაგან და წარვიდეს პ. დასავლით კერ-
 ძი 157, 1; დარჩა ტყუე ოვსი ... ექუსასორმოცდათი ათასი თვნიერ პაპანიკთა
 და ჭიქთა 157, 12.
პონტოელი-ი პონტოელი გამოსრულ იყენეს მიგებებად 172, 5.

ს

სარკინოზი-ი ამან ... მოაქცივნა (იგინი) სარკინოზად 229, 15; განძლიერებულ იყუ-
 ნეს სარკინოზნი 244, 4; დაეცადნეს ს. შემოსლვად ქართლად 244, 15—16; უფალ-
 მან მისცა აღმოსავლეთი და სამხრეთი სარკინოზთა 230, 4 გამოჩენილ იყო მო-
 ჰამად ... მოძღუარი სარკინოზთა სკულისა 229, 10—11; მოავლინა უფალმან
 ს. ზედა ხორშაკი ბლუარისა 237, 6; ს. ცხენი დაეცა ვითარცა ქალაქი 237, 21;

- რომელნი შემოღობულნი იყვნენ სარკინოზთაგან 231, 2; მოწყდა სატლითა ს. ოცდათხუთმეტი ათასი 237, 18—19; პოვეს ჟამი განსაზღვრებული ფილოსოფოსთა პერმის ტრისმეჟისტონის წიგნთა შინა სარკინოზთათჳს 230, 9.
- სიხვედლ-ი** მოერთნეს (ვახტანგს) ... სიხველი არეუ, ასფურაგნელა ჟუანშერ 159, 19.
- სინდლ-ი** (ნებროთ) დაუტევნა ... სინდლი—სინდლეს 162, 22; გამოუქლიან (სპარსთა) ს. 188, 15; ს. იგი შეივტობდეს ქალაქად 189, 19; ბრძოლა იგი ინდოთა და სინდლთა 141, 3; შემწე-მეყო მე ... მტერთა ჩემთა ზედა ... ჰინდოთა და სინდლთა 184, 10; ს. მეფემან განყო ერი თვის 188, 13; ს. მეფე იყო ქალაქსა შინა 188, 19; გამოვიდის თუთ ს. მეფე 188, 21; ს. მეფემან სძლო ... ყოველთა ბუმბერაზთა 189, 3; ს. მეფემან ... თხარა მოხრებლი 189, 5; არაჲ ს. მეფისა 190, 1 (სათ.); ს. მეფე გამოდგა კართა ქალაქისათა 190, 2; რქუა (ვახტანგს) ს. მეფემან 193, 18; გამოვიდა ს. მეფე 194, 8; დაიჯამა ს. მეფემან 194, 11; ვახტანგ ... სცნა ჰოროლნი ს. მეფესა 194, 14; ჩამოიჭრა ს. მეფე 194, 16; სპარსთა მეფემან ... მკურნალი დაადგინა ზედა ს. მეფესა 194, 22; ვახტანგ აზრახა სპარსთა მეფესა განტყევა ს. მეფისა 195, 1; (სპარსთა მეფემან) განუტყევა ს. მეფე 195, 3; ესე ხარკი სინდლთა სპარსთა მეფემან ყოველი მიანიჭა ვახტანგს 195, 5; მეფე იგი ს. დაემოყურა ვახტანგს 195, 6.
- სინდელ-ი** სინდელი იგი გაიქცა 189, 12; სინდელნი იგი ივტობდეს 189, 17; ცეცხლებრ ეგზებოდეს (სპარსნი) ბრძოლისათჳს ჰინდოთა, სინდელთა, და აბაშთა და ჯორჯანთათჳს 187, 8; ვახტანგ გორგასლისაგან სპარსთ მეფისა შუელა ჰინდოთა, ს., ... ჯორჯანთა ზედა 187, 15 (სათ.).
- სომეხ-ი** შეკრბა ვახტანგის საბრძანებელსა ქუეშე ბერძენი და ქართველი და სომეხი ორმოცდაათი ათასი მკედარი 186, 20; რომელი სიძე იყო თრდატ სომეხთა მეფისა 151, 9; ზუარანძე ... დაწინდებულ იყო ს. პიტიახშისა 185, 9; წარმოვიდეს (იგინი) ვილერ განსაყოფელსა ბერძენთა და სომეხთა 196, 6.
- სპარს-ი** ესე იყო ნათესავად სპარსი 142, 16; სპარსმან ვინმე სცა ისარი მკერდსა ვახტანგისსა 202, 12; სადაცა ეწყუნიან (ქართველთა) სპარსნი 141, 9; ს. იძლეოდნი 141, 10; ს. ... ჰოვებდეს ეკლესიისა მსახურთა 160, 7; (ნებროთ) დაუტევნა ... ს. — სპარსეთს 163, 1; ორთავე სპათა დასცენენ ს. 170, 21; ს. ... დაგურჩეს ... მოუწყუდელად 171, 9; შენ მივცენ ს. 171, 17; ს. არაჲ შეშინებულ არიან 172, 1; განვიდეს ... ს. 172, 19; უკეთუ განძლიერდენ ს. 178, 2; ს. შემოვაწყუდივნე ქელსა შენსა 179, 2; მან ... მოიყვანნა ს. ქალაქად 179, 10; ბრძოლიან (მათ) ს. არმაზით 180, 5; ვერღარა შეუძლებდეს ს. წყობად მისა 180, 12; ნუუკუე შევიდენ საბერძენთად ს. 182, 8; ვანრისხენ ს. მოხუცებულნი 184, 5; განვიდნი ს. მტყუნენანი 188, 14; ს. ... მტერნი არიან ჟუარისმსახურთანი 191, 3; იხილენ ს. ჩემ მიერ შეკინებულნი 191, 6; არა კეშმარიტსა სკულსა ზედა არიან ს. 193, 8; განძლიერებულ იყვნენ ს. 199, 20; მოვიდეს ს. 206, 8; უცალო იქმნეს ს. 217, 19; შეიპყრეს ქართველთა მეფე მირდატ სპარსთა წყობასა შინა 139, 5; დაიპყრეს ქართლი ს. 139, 6; ეკლესიათა ქართლისათა ცეცხლისმსახურთა ს. აღაგზენს ცეცხლი 139, 8; ს. დაიბანაკეს ცხენისტერფითგან ჩალმართ 179, 20; შეიპყრეს იგი ს. 199, 11; ცნეს ს. 202, 19; სომხითი და ასფურაგანი დაიპყრეს ს. 217, 14; მირდატ ... უწყო ბრძოლად სპარსთა 141, 2; ვახტანგ მეფემან ამცნო ... ყოველთა ს. 160, 8; უნდა ს. წყობა მათი 171, 5; სძლო ვახტანგ ს. მათ 202, 13; შეილნი დაჩისნი ჰმორჩილობდეს ს. 207, 2; ბერძენნი ეწყუნენ ს. შუამდინარესა 217, 16; ჰმორჩილებდა იგი ს. 223, 16; ვახტანგ გორგას-

ლისაგან სპარსთ მეფისა შუელა 187, 15 (სათ.); ფარსმან ... ითხოვა ხ. მეფისაგან 206, 9; უცალო იქმნა სპარსთა მეფე 139, 10; (იყო) ერისთავი ხ. მეფისა 140, 7; მოურავ ექმნეს იგი ხ. მეფისა წინაშე 144, 16; მის წილ დადგინა ხ. მეფემან ძვეე მისი, ვარაზ-ბაქურ 145, 7; წარგუიღებოდა ესე ხ. მეფეთაგან 148, 8; ვახტანგ მეფესა ... ყვეს სპანი ხ. ნიჭადნი 152, 4; წარსცა (ვახტანგ) წინაშე ხ. მეფისა მონა ათი ათასი 158, 9; ესე ყოველი მოუძღუნა (ვახტანგ) ხ. მეფესა 158, 10; ითხოვა (ვახტანგ) ხ. მეფისაგან ასული ცოლად 158, 11; ხ. მეფემან მოსცა (ვახტანგს) ასული მისი ცოლად 158, 11; მოერთო (ვახტანგს) ვარაზ-ბაქურ ... ბრძანებითა ხ. მეფისათა 159, 1; რომელი ეტყოდა ხ. მეფესა 161, 2; ხ. მეფე წარმოშობებულ არს 169, 10; ხ. მეფე მოვალს 169, 14; მისლვამდე ხ. ლაშქრისა მოეკლა ბერძენთა ერისა მისგან ოცდაშუდი ათასი 173, 3; მოელოდა იგი ხ. მეფისა მოსლვასა 178, 16; ხ. მეფე ... წარმოემართა ბრძოლად ვახტანგისად 178, 20; ხ. მოსლვა ქართლს 180, 1 (სათ.); ცნა ხ. მეფემან 181, 1—2; უთხრა (მოციქულმან) ვახტანგ მეფესა ყოველი შეთუთილობა ხ. მეფისა 181, 8; მოხადა მას დღესა ხ. მეფე გორგასალმან 182, 2; რომელი მოსცა ხ. მეფემან იგი მიანიოსსა 183, 14; მოუწოდა ხ. მეფემან ხაზართა მეფისა მოციქულსა 183, 15; მისცა ხ. მეფესა დამ მისი ვახტანგ მეფემან ცოლად 185, 6; უბრძანა ხ. მეფემან ვახტანგს 187, 1; წარგზავნა ხ. მეფემან მოციქული 187, 6; გამოუქდიან სინდნი ... და დასდვიან ვენება დიდი ხ. ზედა 188, 15; ჭერ-იყო შენდა ... მტერთა აღზრუნა ხ. ზედა 191, 9; არა მიქმნია მოსლვა ... არცა მსახურებისათჳს ხ. მეფისა 192, 11; მისცემოდა ჟამი ხ. მეფესა 192, 16; თრეეთი მიიღო (ვახტანგ სინდთა მეფე) წინაშე ხ. მეფისა 194, 17—18; აღივსო სიხარულითა ხ. მეფე 194, 20; ხ. მეფემან მოიყვანა მკურნალი 194, 21—22; ვახტანგ ... აზრახა ხ. მეფესა 195, 1; სინდა ხ. მეფესა განზრახვა ვახტანგისი 195, 2; ესე ხარკი სინდთა ხ. მეფემან ყოველი მიანიჭა ვახტანგს 195, 5; ცოცხლებით მოიყვანა (ვახტანგ სინდთა მეფე) წინაშე ხ. მეფისა 195, 8; ხ. მეფისა და ვახტანგ გორგასლისაგან შესლვა აბაშეთს 195, 12 (სათ.); ხ. მეფე აძლევდა ვახტანგს ცოლად თუსთაგან მეფეთასა 196, 2; შორის ხ. ზედა ბერძენთა შფოთი იყო 197, 20; რომელი იწამა ხ. მიერ 197, 7—8; რომელი-იგი პირველ მოეყვანა (ვახტანგს) ხ. მეფისა ასული 199, 10; ხ. მოსლვა ქართლს და ვახტანგისგან ხ. მეფის შვილის ბარტამის მოკლვა 201, 2 (სათ.); იყო ლაშქარი ... ხ. შუდასორმოცი ათასი 202, 3; სადათ ხ. მეფე იყო 202, 5; დაესხა ვახტანგ ხ. ზედა 202, 7; აიყარა მუნით ხ. მეფე 202, 16; ხ. მეფემან ისმინა ედრეხა მისი 206, 12; წარვიდა ხ. მეფე 206, 14; ვასქენ ... წარვიდა წინაშე ხ. მეფისა 216, 4; ხ. მეფემან წარმოგზავნა იგი 216, 5; ბაქურ მეფემან წარგზავნა მოციქული წინაშე ხ. მეფისა 216, 18; ხ. მეფემან განიზრახა გონებასა თუსსა 216, 19; ჰირნი და უცალოებანი მოიწიენეს ხ. ზედა 220, 3; ბარამ ჩუბინი გააღდა ხ. მეფესა 220, 13; ერდა ხ. მეფე კეისარსა 221, 12; ხ. მეფისაგან და ბერძენთა მეფისაგან ჰქონდეს (ერისთავთა) სიგელნი 221, 17; მეფობისა სახელი ვერ იკადრა (სტეფანოზ) ხ. და ბერძენთა შიშისაგან 222, 12; ხ. მეფემან ქასრე იწყო ძებნად სისხლსა სიმამრისა 223, 3; ყოველივე განემარჯუებოდა ხ. ზედა 224, 19; რომელი მოუძღუნა ხ. მეფემან ვახტანგს 236, 14—15; შორის ჩუენსა და შორის ხ. ყვეს (მათ) მშუდობა 240, 2; იყო ესე ვარზმან ნათესავი ხ. ერისთავისა ბარდაველისა 242, 4; მეგობარ იყო კეისრისა, ვითარცა ... იყავ სპარსთა 166, 3; არჩილ ... განაცხადა მტერობა სპარსთა 140, 3; რომელმან მოაოქრა ქუეყანა ხ. 169, 12; მოვიდა ... ერისთავი ხ. 172, 13; მოკლეს დედისძმა ვახტანგისი, ერისთავი ხ. 173, 4; აიყარა მეფე ხ. 181, 20; უთხრა (მან სპარსთა მეფესა) აღზრუნა ხ. ბერ-

ძენთა ზედა 183, 15; ნუუკუე იცალოს მეფემან სპარსთამან 141, 16; სილაღემან ს. აგინა ღმერთსა 173, 11; მეფემან ს. ... ცნა 178, 9; განყენა მეფემან ს. აბაშნი ორად 195, 18; მეფემან ს. ურმიზდ მისცა ძესა თვისსა რანი და მოვაციანი 217, 6; მოვაცენო მეფესა სპარსთასა 141, 18; მირიან ოდეს შემოჰყუა მეფესა ს. 160, 10; უმეტეს მორწმუნე იყო შენ ყოველთა შორის ნათესავსა ს. 168, 8—9; წერილ არს ... ცხოვრებასა ს. 220, 5; სტეფანოზ ... შეუშინდა მეფესა ს. 223, 6; ერაჯლე ... რქუა ნათესავსა ს. 231, 2; არღარა შეიქმნას გულსა ქართველთასა ... გმობა სჯულისა ქრისტესისა მძლავრებისათს სპარსთასა 141, 21; საგდუხტ ... მძლავრებისაგან ს. ვერას იკადრებდა 145, 14; ვახტანგ ... მძლავრებისაგან ს. ვერ იკადრებდა გამოცხადებდა 146, 21; ლეონ ... უცალო იყო ბრძოლისაგან ს. 157, 18; არა უმეტრებამან აღგძრა ბრძოლად ძეთა ზედა ღმერთისათა, არამედ შუელისათს ნათესავისა შენისა ს. 165, 21; ვახტანგ ... მოსრის სპისა მისგან ს. 180, 11; არნ ... ქსენება ... სტეფანესი და ყოველთა მოწამეთა, დიდისა მისგან ძლიერებისა ს. 229, 6; არჩილ ... იყო ბრძოლად სპარსთა 140, 6; კეისარი განსრულ იყო ბრძოლად ს. 158, 16; მიქაელ დადგინებულ არს ძალად ს. 163, 9; ვახტანგ ... მკედართა განამზადებდა ბრძოლად ს. 178, 17; მოსრულ ხარ ძალად ს. 191, 12; ძალად ს. მოსრულ ვიყავ 193, 6; ბერძენნი ... ვერ შემძლებელ იყვნეს შეწენად ქართველთა და წინააღდგომად ს. 206, 12; წარემართა მეფე ბრძოლად ს. 225, 5; მეფემან განუტევენა ნიჯადნი იგი სპარსთანი 157, 14; არა უმეტესნი ქუეყანანი ს. მათ შემუსრნეს 163, 11; სპანი ს. სომხითისა და ქართლისა სპათა უმრავლეს არიან 169, 15; მას მოველნეს ძლიერად მბრძოლნი ს. 173, 7; დასხნეს ... ადგილსა მათსა ... ნათესავნი ს. 187, 18; რომელნი აწ არიან მებეგრენი ს. 187, 19; დაეცნეს ... გოლიათნი ს. 188, 6; საზღვართა ზედა არს სპარსთასა 195, 16; დაეცა შიში და ძრწოლა ქართველთა სპარსთაგან 220, 10; სტეფანოზ არა ინება განდგომა ს. 224, 8; მო-ვინმე-ვიდის ს. ნათესავი მეფეთა 240, 20.

ტ

ტარომნელ-ი მოერთნეს (ვახტანგს) ... ერისთავნი სომხითისანი: ასფურანგელი ჟუანშერ, ტაროვნელი ამაზასპ 159, 19.

ქ

ქართველი-ი ქართველი, ქართლელი ვინცა ქართველი ... აღიჩნედეს სჯულსა ჩუენსა 144, 21; შეკრბა ... ბერძენი და ქ. და სომეხი ორმოცდაათი ათასი 186, 20; არცაეის ქართველსა ... დაგაგდებინებ სჯულსა ქრისტესსა 144, 19; სპათა რანისა და მოვაციანისა და აღარბადაგანისათა ემძლავრებოდეს ქართველნი 141, 5; ამას იტყოდეს ყოველნი ქ. 146, 16; იზახდეს ... ქ. და ოვსნი 155, 8; წარტყუენულ იყვნეს პირველ ოვსთაგან ქ. 156, 14; ტყუენი ქ. ... უკმოიხსნნამან 157, 8; მეფე ვახტანგ და ქ. განვიდეს 173, 1; იძლეოდიან ქ. 180, 10; ქ. დასხდებოდეს 207, 14; რომელთა განაჯკრენეს ყოველნი ქ. 207, 20; განთავისუფლდეს ქ. 221, 12; დამალეს ჟუარები ქართველთა 139, 7; ყოველთა ქ. აღოდეთ სამება ერთარსება 140, 16; ყოველთა ქ. შეწირეს მადლობა ღმერთისა მიმართ 140, 19; ქ. ... აღიზახნეს კმითა საშინელითა 153, 17; თქუენ, ყოველთა ქ., იხილენით სასწაულნი ესე 163, 9; ეწყენიან სპარსნი ... მტყუენველთა ქართველთა 141, 9;

ბინქარან ... ასწავებდა ქ. სჯულსა თუსსა 145, 10; მიქაელ ... ასწავებდა ყოველთა ქ. სჯულსა კეშმარიტსა 145, 18; უკეთუ შეერისხნე ქ. 216, 20; რათა კეთილად შეგობრობდეს (იგი) ქ. 217, 2; დაეცა შიში და ძრწოლა ქ. სპარსთაგან 220, 9—10; დაუტეობია ქ. კერპთმსახურება 221, 6; შეიპყრეს ქართველთა მეფე მირდატ სპარსთა 139, 5; ნათესავნი ქ. მეფეთანი დარჩეს კვესა კახეთისასა 139, 9; იქნა გლოვა და წუხილი ყოველთა ზედა ქ. 146, 6; კეისარმან მოუწოდა ძესა ბაკურისა, ქ. მეფისასა 225, 1; მე ვარ მწე და მოურავი ყოველთა ქართველთა 221, 10; ბაკურ, მეფემან ქართველთამან, მოუწოდა ... ერისთავთა 216, 13; შესლვასა ქართველთასა რანს ... სპარსნი იძლეოდიან 141, 8; არლარა შეიქმნას გულსა ქ. იქვ 141, 20; ბერძენნი ... ვერ შემძლებელ იყვნეს შეწყევნად ქართველთა 206, 12; შეეერთნეს თანა სპანი ქართველთანი 219, 5; მიიღეს საზღვარი ესე ბერძენთა ჩუნე, ქართველთაგან 160, 13; ბარზაბოდ, განმზადებულმან ბოროტის-ყოფად ქართველთათჳს, შეიწყალა ასული თუსი 144, 17; მავრიკ კეისარმან იურვა ქ. 221, 5.

ძურღ-ი ესე არიან ჭურღნი, ნათესავნი იგი, რომელ წარმოტყუენნა აბაშთაგან 195, 20.

ხ

ხაზარ-ი გამოვიდა ესე თარჯან ხაზარი 152, 1; მოციქული ხაზართა მეფისა ... მოსრულ არს 182, 15; მოუწოდა სპარსთა მეფემან ხ. მეფისა მოციქულსა 183, 15.

ხაპან-ი შევექვეც წყობასა ხაკანისასა 180, 17.

ხოსროიან-ი მეოცდათერთმეტე მეფე არჩილ ... ხოსროიანი 140, 1 (სათ.); მეოცდათორმეტე მეფე, მირდატ ... ხ. 143, 1 (სათ.); მეოცდაცამეტე მეფე ვახტანგ ... ხ. 144, 1 (სათ.); მეოცდაოთხმეტე მეფე დაჩი ... ხ. 204, 16 (სათ.); მეოცდათხუთმეტე მეფე ბაკურ ... ხ. 206, 1 (სათ.); მეოცდათექუსმეტე მეფე ფარსმან ... ხ. 206, 3 (სათ.); მეოცდაჩუდმეტე მეფე ფარსმან ... ხ. 207, 5 (სათ.); მეოცდათვრამეტე მეფე ბაკურ ... ხ. 215, 21 (სათ.); მეორმოცდაერთე მთავარი ქართლისა აღარნასე ... ხ. 225, 6 (სათ.); მეორმოცდორე მთავარი ქართლისა სტეფანოზ ... ხ. 228, 9 (სათ.); მეორმოცდასამე მეფე მირ ... ხ. 233, 10 (სათ.); მეორმოცდაოთხე მეფე არჩილ ... ხ. 241, 15 (სათ.).

ხუნზ-ი||ხუნძ-ი რომელი ერისთავობდა თუშთა და ხუნზთა ზედა 243, 21, ხუნძთა (ვარ).

ჯ

ჯიქ-ი იოტნეს პაქანიინი და ჭიქნი თურქთაგან 157, 1; ჯ. დემეკვდრნეს ბოლოსა აფხაზეთისასა 157, 2; დარჩა ტყუე ოვისი ... ექუსასორმოცდაათი ათასი თუნიერ პაქანიკთა და ჭიქთასა 157, 12.

ჯორჯან-ი მიერიოთგან იქმნნეს ჭორჯანნი გლეხად 187, 19; ვახტანგ გორგასლისაგან სპარსთ მეფისა შუელა ჰინდოთა, სინდელთა, აბაშთა და ჭორჯანთა ზედა 187, 16 (სათ.); ცეცხლებრ ეგზებოდეს (იგინი) ბრძოლისათჳს ჰინდოთა, სინდელთა და აბაშთა და ჭორჯანთათჳს 187, 8—9.

ჯუანშერიანი-ი არჩილ ... მეექუსე (ძმისწული) მისცა ჯუანშერს ჯუანშერიანსა 242, 6.

ჰ

ჰინდო-ა||ინდო-ა შენ შეშწე-შეყო შე ... მტერთა ჩემთა ზედა, ... ჰინდოთა და სინდთა 184, 9; ვახტანგ გორგასლისაგან სპარსთ მეფისა შუელა ჰ., სინდელთა, აბაშთა და ჯორჯანთა ზედა 187, 15; წარმოიღეს ხარკი ჰ. მეფისაგან 188, 8—9; ცეცხლებრ ეგზეზოდეს (იგინი) ბრძოლისათეს ჰინდოთა 187, 8; აღილო მისგან ხარკი ორი ეგზომი, რომელი აელო ჰინდოთაგან 195, 4.

მეფე სპარსთა ... ბრძოლა ... ინდოთა 141, 3.

ჰრომ-ი||ჰრომაელ-ი (ნებროთ) დაუტევნა ... ჰრომნი — ჰრომს 162, 22.

დასაბამსა ქართლის მოქცევისასა დედაკაცისა ჰრომაელისა ნინოს მიერ განივლინა აქათ ეპისკოპოსი 197, 19.

ჰურიბა-ა სისხლისა მისთვის ზაქარიასსა ... მიუგო (უფალმან) ყოველი შეურაცხება ჰურიბათა 164, 20.

РЕЗЮМЕ

Важнейшим источником истории Грузии с древнего времени до XVIII века является сборник исторических сочинений «Картлис цховреба».

Грузинскими историками и филологами проделана большая работа по изучению истории составления летописи «Картлис цховреба» и установлению критического текста на основе всех существующих рукописей. С дальнейшим углублением исследования памятника назрела необходимость составления словарей-симфоний его отдельных частей. В 1986 г. вышел в свет первый выпуск словаря-симфонии первой части текста — «Истории грузинских царей» и «Мученичества царя Арчила», приписываемых Леонтию Мровели. Данный, второй, выпуск представляет собой симфонию-словарь следующей части «Картлис цховреба» — «Жития Вахтанга Горгасали», традиционно приписываемому Джуаншеру.

«Симфония» имеет значение для текстологического исследования «Картлис цховреба», для изучения древнегрузинской лексики и особенно исторической терминологии. Словарь-симфония предназначена для историков, филологов, а также для широкого круга читателей, интересующихся вопросами истории Грузии.

შ ი ნ ა ა რ ს ი

შესავალი	5
ლექსიკონი	14
ძირთა ინდექსი	168
ანთროპონიმები	196
ტოპონიმები და ჰიდრონიმები	214
ეთნიკური და წარმომავლობის სახელები	229
Резюме	238

СИМФОНИЯ-СЛОВАРЬ «КАРТЛИС ЦХОВРЕБА», II

(История Грузии)

Д Ж У А Н Ш Е Р

«ЖИТИЕ ВАХТАНГА ГОРГАСАЛИ»

Составители: Сарджвеладзе А. З., Сарджвеладзе З. А.,
Хажомия Т. Г.

(на грузинском языке)

Тбилиси
«Мецниереба»
1986

დაბეჭდა საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის
სარედაქციო-საგამომცემლო საბჭოს დადგენილებით

სბ 3074

გამომცემლობის რედაქტორი ელ. ბათიაშვილი
მხატვარი ც. გაჩეჩილაძე
მხატვრული რედაქტორი გ. ლომიძე
ტექნედაქტორი ნ. ოკუჯავა
კორექტორები: ს. წახნაგია, დ. ერისთავი

გადაეცა წარმოებას 11.11.1985; ხელმოწერილია დასაბეჭდად 19.6.1986;
ქაღალდის ზომა 60×90^{1/16}; ქაღალდი № 1; ბეჭდვა მაღალი;
პირ. სალ. გატ. 15.0; გარნიტურა ვენურა; პირობითი საბეჭდო
თაბახი 15.0; საარტიცხო-საგამომცემლო თაბახი 17,2;
უე 01171; ტირაჟი 3000; შეკვეთა № 326;
ფასი 2 მან. 70 კაბ.

გამომცემლობა „მეცნიერება“, თბილისი 380060, კუტუზოვის ქ., 19
Издательство «Мецниერება», Тбилиси, 380060, ул. Кутузова, 19

საქართველოს სსრ მეცნ. აკადემიის სტამბა, თბილისი 380060, კუტუზოვის ქ. 19
Типография АН Грузинской ССР, Тбилиси 380060, ул. Кутузова, 19